

Semir Osmanagić

Alternativna povijest

(hrvatsko elektronsko izdanje)

Semir Osmanagić

Alternativna povijest

Autor: Semir Osmanagić
Urednik: Amel Suljović
DTP/Design: Vedad Dizdarević
Lektor: Amel Suljović
Proizvedeno u: Bosni i Hercegovini
Tiraž: 500
Štampa: Bemust Sarajevo

Sarajevo, februar/veljača 2004.

CIP - Katalogizacija u publikaciji Nacionalna i univerzitetska biblioteka Bosne i Hercegovine, Sarajevo

651.54.2(47.6)-16

OSMANAGIĆ, Semir

Alternativna povijest/Semir. - Sarajevo: Osmanagić B., 2004. - 972 str.; 19

COBISS.BH-ID 18736657

Na osnovi člana 18, točka 10. Zakona o porezu na promet proizvoda i usluga, prečišćeni tekst ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", br. 49/02), a na zahtjev TKD "Šahinpašić", iz Sarajeva, od 20.04.2004. god., Federalno ministarstvo kulture i sporta/športa daje mišljenje br. 03-15 1049/04 da je knjiga ALTERNATIVNA HISTORIJA autora S. Osmanagića, proizvod iz člana 18. točka 10. Zakona o porezu na promet proizvoda i usluga na čiji promet se ne plaća porez na promet proizvoda.

Predgovor elektronskom izdanju

Sviđa li vam se sadržaj ove elektronske knjige, molimo da potražite i kupite također i originalno papirno izdanje (970 stranica) koje sadrži i popratne slike. (Cijena cca. 50 KM)

E-knjiga (verzija 1.1) je bez slika koje se nalaze u bosanskom originalu i propuštena je kroz hrvatski spelling checker! Ispričavamo se zbog eventualnih grešaka.

Predgovor

"Alternativna povijest" je upravo ono što i naslov sugerira: alternativa "istinama" koje se serviraju javnosti od strane medija i elita koje, iza scene ili otvoreno, vladaju svijetom od pamtivijeka. Na takvim, netočnim ili nepotpunim informacijama, zasnovane su povijesne knjige kojima su elite/oligarhije manipulirale većinom.

"Alternativna povijest" je i vodič kroz malo poznata dostignuća suvremenih istraživanja svjesnog i duševnog od strane niza naučnih institucija i obavještajnih agencija u SAD.

A sve s namjerom da pojedinca, svaku ljudsku dušu, podsjeti na znanja skrivena duboko u nama. I na sve ono što trebamo uživati tokom ovog životnog iskustva: osjećaj slobodnog izbora, oslobođenje od straha, ljubav kao model ponašanja.

Dugo su egipatske piramide smatrane najstarijim arhitektonskim monumentima. Ipak, najraniji neolitski hramovi na Malti su stariji za oko tisuću godina od navodnog datuma izgradnje čuvenih piramida u Gizi.

Ogromni kameni blokovi, teški desetine tona, korišteni su za izgradnju hramova. Moderni alati i tehnike bi i danas imale nepremostivih poteškoća da izgrade nešto slično. Kako su ovi tereti pokretani prije 5-6.000 godina, ostaje misterija.

Prvi hramovi, kao na primjer Gantija u Gozo-u, nisu imali posebnih ukrasa. Oni kasniji, recimo Hagar Qim, bili su izgrađeni od blokova koji su vrlo precizno pristajali jedni uz druge i pri tome su bili posebno ukrašeni. Spomenimo da ne postoje arheološki nalazi metalnih predmeta ili alata na Malti tog doba.

SADRŽAJ

Predgovor	3
I TOM	8
(1) Malteški Hypogeum	8
(2) Piramide u Kini	9
(3) Masoni/Denverski aerodrom	10
(4) Maje	12
(5) Uskršnji otok	15
(6) Tarabići	16
(7) Igre oko Bosne 1908-1909	21
(8) Antarktika	23
(9) Podzemne baze - Dulce	28
(10) "James Bond"	32
(11) Philip Corso	34
(12) Europa	41
(13) Nostradamus	43
(14) What Dreams May Come	45
(15) What Dreams May Come II	47
(16) What Dreams May Come III	50
(17) What Dreams May Come IV	54
(18) Mentalna špijunaža	58
(19) Gerald O'Donnell	61
(20) O'Donnell II	65
(21) PSI Tech	67
(22) P>S>I	69
(23) Kozmičko putovanje	70
(24) Dr. Courtney Brown	75
(25) Kozmičko putovanje II	81
(26) NASA/Mars	85
(27) Astronauti govore	87
(28) Kozmički istraživači	90
(29) Ingo Swann	93
(30) George Leonard	100
(31) Luna & Hoagland	102
(32) Robert Monroe	104
(33) Van-tjelesna putovanja	106
(34) Matrica	111
(35) Daleka putovanja	113
(36) Daleka putovanja II	117
(37) Mars Polar Lender	120
(38) Ultimativno putovanje	121
(39) Ultimativno putovanje II	123
(40) Ultimativno putovanje III	128

TOM II.....	133
(1) Žitni krugovi	133
(2) BobLazar	135
(3) Cetaceans.....	140
(4) Biblijski kod.....	143
(5) Biblijski kod II	147
(6) Lemurija	150
(7) Telos.....	154
(8) Mikos.....	157
(9) Patent No. 1096102.....	165
(10) The Skulls	168
(11) Šuplje planete.....	170
(12) Atlantida.....	173
(13) Bermudska enigma.....	176
(14) Thoth-ovi tableti.....	178
(15) Peniel.....	185
(16) Hapgood-ova hipoteza	18
(17) 5.5.2000.....	191
(18) Aura.....	194
(19) Četiri bazične psiho moći.....	197
(20) Zbogom implantima.....	200
(21) Philadelphia Experiment.....	203
(22) Montauk projekt.....	207
(23) Phoenix projekt	211
(24) Underground videos.....	214
(25) Pleroma	216
(26) Hopi.....	219
(27) Plejade.....	223
(28) Plejade II: Kozmički rječnik	226
(29) Smisao života	230
(30) Erra.....	232
(31) Hiperkozmos	236
(32) Zeta Reticuli.....	239
(33) Dogoni.....	242
(34) Džopa	244
(35) Genetski laboratoriji Greysa	247
(36) Tim-mers	249
(37) Bob Frissell	251
(38) Zemaljske misterije	254
(39) Chupacabra.....	258
(40) Krill dokumenti.....	261
(41) Andromedanci.....	264
(42) Galaktički genotipovi.....	267
(43) Sumer	271
(44) Dvanaesta planeta	274
(45) Homo sapiens.....	276
(46) Ruth Montgomery	280

III TOM.....	283
(1) Kissinger Associates Co.....	283
(2) Tko vlada čovječanstvom?.....	285
(3) Bilderberg.....	288
(4) Trilateralna Komisija.....	291
(5) CFR.....	294
(6) Okrugli Stol.....	297
(7) Crna ruka.....	299
(8) Globalna Unija.....	302
(9) Mandžurijanski kandidat.....	304
(19) Francis Bacon.....	306
(11) Kuća Windsor-a.....	309
(12) Tajni jezik simbola.....	312
(13) Porijeklo života na Zemlji.....	316
(14) Nastanak čovjeka.....	320
(15) Kraljevsko porijeklo čovječanstva.....	325
(16) Fokus 27.....	329
(17) Stargate agent broj 1.....	334
(18) Havajska Gilda.....	337
(19) Deseta dimenzija.....	340
(20) Sudbina kozmosa.....	343
(21) Tajna nauka.....	345
(22) Kod kuće, u kozmosu.....	352
(23) Tibetanska knjiga mrtvih.....	356
(24) Java II.....	359
(25) Tajne piramida u Egiptu.....	363
(26) Keltska magija.....	369
(27) Libanonski Balbek.....	372
(28) Peruanski Marcahuasi.....	375
(29) Bolivijski Tiahuanaco.....	378
(30) Posejdonov hram na Atlantidi.....	381
(31) Teorije zavjera.....	388
(32) Frekvencija ljubavi.....	390

IV TOM	393
Uvod.....	393
(1) Teotihuacan – Meksičke piramide	394
(2) Piramida Cuicuilco.....	399
(3) Civilizacija Olmeka.....	401
(4) Civilizacija Zapoteka	403
(5) Tolteci	406
(6) Castaneda	410
(7) Kryon.....	412
(8) Pueblo Bonito.....	416
(9) Sfinga 10.970 p.n.e.	419
(10) Giza plato	422
(11) Edgar Cayce	425
(12) Biblioteka Atlantidana	428
(13) Potomci atlantidana – Baski.....	432
(14) Potomci Atlantidana – Guanchi	435
(15) Potomci atlantidana - Berberi	440
(16) Irska Tara	443
(17) Stonehenge.....	447
(18) Glastonbury Tor	451
(19) Karnak.....	455
(20) Zodijak	460
(21) Zvučna levitacija	463
(22) Tekući kamen.....	469
(23) Golfska struja	471
(24) Jegulje	475
(25) Atlas	477
(26) Bimini.....	481
(27) Atlantidani u Americi.....	485
(28) Potomci Atlantidana -Američki Indijanci.....	489
(29) Pukovnik Fawcett.....	492
(30) Yayno	496
(31) Peruanska piramida sunca.....	498
(32) Cusco.....	501
(33) Sacsayhuaman.....	503
(34) Sveta dolina.....	505
(35) Krov svijeta	507
(36) Kamena šuma	511
(37) Nasca linije.....	513
(38) Nasca piramide.....	516
(39) Tukume piramide	519
(40) Huaca Del Sol	521
Bilješka o autoru	522

I TOM

(1) Malteški Hypogeum

Podzemni sustav hramova nazvan Hal Saflieni, ili poznatiji kao Hypogeum, je ipak posebno uzbudljiv. Kada je 1902. (ponovno) predstavljen svijetu, izazvao je senzaciju u arheološkim krugovima. Hramovi i podzemne odaje su bukvalno urezane u kamenito podzemlje. Tu su pronađene kosti preko 7.000 ljudi i stoga se smatra da je Hypogeum zapravo velika grobnica.

Svi tragovi misterioznih "ljudi" koji su izgradili Hypogeum odjedanput nestaju oko 2.000 godine prije nove ere. Jednako čudni su i tragovi kolica na kamenim putovima na Malti davno prije otkrića točkova. Hypogeum je jedan od najimpresivnijih objekata na UNESCO-voj listi i u objašnjenju se kaže da je riječ o "...ostavštini kulture s kojom se ne može usporediti nijedna druga na Mediteranu" i da se radi o "...jedinствenoj epizodi u evoluciji čovječanstva".

Megalitski objekti na Malti su poznati još iz 16 stoljeća kada su vitezovi reda St. John prvi put posjetili otok. Od tada pa u narednih 400 godina se smatralo da su hramovi ostavština mitske rase giganata.

U zvaničnim lokalnim povijesnim knjigama pojave ovih velebnih objekata se ovako objašnjavaju: "...Negdje oko 3600. godine prije naše ere nešto posebno se počelo dešavati malteškim mirnim zemljoradnicima.

Njihova kultura postaje izolirana od pradomovine, Sicilije... Od jednostavnih zemljoradnika, prapovijesni Maltežani se razvijaju u visokokvalificirane graditelje i inženjere koji stvaraju pravi val megalitskih hramova i pogrebnih mjesta uzduž otoka... Neolitski otočani nisu usvojili kulturne ideje svojih susjeda niti su na njih utjecali..."

Ipak, ovakva površna objašnjenja ne mogu zadovoljiti iole ozbiljniju provjeru.

Premda je Hypogeum toliko jedinstven, ipak su samo ulazne prostorije bile povremeno otvorene za javnost. Točnije, dugi niz godina tokom 20. stoljeća bio je zatvoren za javnost pod izlikom "radova na konzerviranju".

U siječnju 1999. sam dobio pismo u sklopu svoje hollowearth@onelist.com grupe u kome nas Slaw Law obavještava o mreži tunela i podzemnom svijetu poznatom kao "Hypogeum Hal Saflieni". Nadalje tvrdi da je zabilježen niz tajanstvenih nestanaka u podzemnim labirintima te da je kroz povijest činjeno sve da se o ovim objektima što manje zna. Drugi izvor, "National Geographic Magazine", u broju od kolovoza 1940., donosi članak Richarda Waltera pod nazivom "Wanderes Awheel in Malta", u kome se tvrdi da je "...Malta, uzduž i poprijeko, probušena mrežom tunela i hramova. Moguće je, ispod zemlje, proći s jednog na drugi kraj otoka... Ipak, vlada je zatvorila sve ulaze. Navodno, razlog je nestanak grupe učenika s nastavnicom koji su ušli u podzemni labirint i nikad se nisu vratili."

1998, njemački istraživač Werner Betz je pisao svoju novu knjigu o Hypogeumu o kome je dosta mjesta našao za malteške vladine predstavnike koji su davali sumnjiva objašnjenja, puna kontradikcija, o istraživanju i ponovnom otvorenju Hypogeuma. Očito je da se nešto krilo.

Slika 1: Hypogeum je malo poznata mreža podzemnih hramova i tunela na Malti koje su Englezi, a potom Maltežani, stotinama godina brižljivo čuvali od očiju javnosti. Povremeno je otvoren samo ulazni hram koji dokazuje da nijedna antička kultura nije bila u stanju da pod zemljom iskleše i ugradi kamene blokove teške desetinama tona. Rješenje zagonetke vodi superiornijoj zemaljskoj (Atlantida) ili vanzemaljskoj civilizaciji.

(2) Piramide u Kini

Houston, 20.02.1999.

Pukovnik Maurice Shehan, direktor TWA (Trans-world Airlines) za Daleki Istok, objavio je postojanje gigantskih piramida u Shensi provinciji u Kini.

Vijest je iz "Rocky Mountain News", datirana 31.03.1947. Pretpostavljalo se da je visina pojedinih piramida dvostruko premašivala one u Egiptu (oko 350 metara).

Dva australska trgovca su 1912., u razgovoru s budističkim svećenikom, saznali da se ove piramide prvi put spominju u pisanim dokumentima starim pet tisuća godina i označavaju kao "veoma stare".

Napokon, njemački istraživač Hartwig Hausdorf dobiva dozvolu za posjetu "zabranjenoj Zoni" 1994. godine gdje proučava preko 100 piramida, od gline ili kamena, najčešće s malim hramom na vrhu.

Naravno, postoji i kozmička veza koju Hausdorf naziva "kineskim Roswellom". Piramide su, naime, poslužile kao grobnice za bića koja su, prema pronađenim hijeroglifima na granitnim diskovima, imali "udes" prije 12,000 godina.

Slika 2: Stotine piramida u Kini iznenada su zakomplicirale poznatu sliku svijeta. Najveća među njima, Bijela piramida, sa svojih 300 metara je dvostruko viša od Keopsove piramide. Pronađeni hijeroglifi upozoravaju na vanzemaljsko porijeklo bića koja su tu sahranjena.

(3) Masoni/Denverski aerodrom

Houston, 27.02.1999.

Ozbiljna studija o masonima pokazuje da je riječ o konspiracijskoj organizaciji još od antičkog starta s Nimrodom i planom o "svjetskoj vladi".

Korijeni "slobodnog zidarstva" su u drevnom Babilonu i Egipatskim školama misterija. Pet tisuća godina kasnije jedan od najviše rangiranih masona (32+ stupanj), George Bush stariji, se može sresti na njihovim sastancima u Houstonu. Američki Kongres nepodijeljeno podržava sintagmu o "Novom svjetskom poretku" i s Republikanskog (pretežno utjecaj francuskih masona) i s Demokratskog (britanski masoni) kraja.

Niže rangirani članovi nikada ne dokuče suštinu djelovanja organizacije. Stoga se s ove strane paravana masoni predstavljaju humanitarnim.

Dnevno se procesi svode na kontrolu i usmjeravanje svih formi novih tehnologija; pokriveni su i sakralna geometrija, hiperdimenzionalna fizika ili, pak, NASA. (William Cooper, "Behold a Yale Horse": "... postoji javna, ali i tajna strana NASA-e koja je kontrolirana od masona... Visokorangirani mason je njen direktor..."; također, Richard Hoagland, web site "Enterprise Mission", daje spisak astronauta koji su članovi masonskog reda.)

Da li su masonski simboli svuda oko nas?

Piramida s (Luciferovim) okom u sredini koje sve vidi? Shell Oil, školjka ili sunce, koje se uspinje, sa zracima? Texaco star ili masonski simbol? Exxon s dva pridružena "x", double cross, we're double crossed? Novi aerodrom u Denveru. Do javnosti nije doprlo mnogo; jedna afera s gradonačelnikom Grada kojeg je CIA potplatila (!?) s 1.5 milijuna dolara da izda sve potrebne dozvole za gradnju (prema knjizi, Rodney Stich: "Defrauding America") te niz grotesknih murala na zidovima aerodromskih holova. Detaljnijim pregledom slika (koje se mogu naći na: <http://anomalous-images.com/christo.html>) može se uočiti slijedeće:

- kamen s posvetom graditeljima ima masonski simbol na sebi i u potpisu "New World Airport Commission"?! - jedan od velikih murala ima tri kovčega s mrtvim osobama; u prvom kovčegu je američko-židovska djevojčica s biblijom u ruci, u drugom je američka Indijanaka, a u posljednjem je crkinja. U pozadini je spaljen grad i šuma, a djevojčica ispred nosi proročanstvo Maya u ruci koje govori o uništenju civilizacije.

- slijedeći morbidni murali prikazuju ratnika koji mačem uništava grad te djecu svijeta koji predaju svo oružje u ruke njemačkog dječaka. Time se, navodno, simbolično prikazuje da njemački tajni masonski red stoji iza radova u ovom Zapadnom Centru Novog Svjetskog Poretka.

Priča o aerodromu se nastavlja u mnogo luckastijim i fantastičnijim objašnjenjima gradnje aerodroma, podzemnog grada na 4.5 kvadratne milje, 88.5 kvadratnih milja velikoj podzemnoj bazi dubokoj osam nivoa. Phil Schneideru koji je radio u supertajnim vojnim podzemnim bazama Area 51 i Dulce (New Mexico), Naci simbolizmu, nizu nepristupačnih ulaza unutar aerodroma (na jednom je neophodno nošenje zaštitne biološke uniforme), misterioznoj sudbini velikog broja građevinskih radnika...

Još jednom natrag u povijest. Osnivač Illuminata (1776), Adam Weishaupt iz Bavarske, je autor Protokola o preuzimanju (ili zadržavanju) vlasti na Planeti. Navodno su Protokoli kasnije "podmetnuti" kao židovski dokument (čija se verzija može naći na: <http://abbc.com/protocols/indexen.html> s židovskom strategijom vladanja svijetom, a Illuminati su se skrili unutar "slobodnog zidarstva".

Slika 3: Među masonskim "umjetničkim" muralima na Denverskom aerodromu je i onaj posvećen balkanskom krvoproliću. Razdragana djeca nose mačeve i automate, zamotane u nacionalne zastave, koji su sijali užas... i šire se prema "crnoj" Africi, arapskom svijetu i azijskom kontinentu. Da li je ovim prikazana strategija masonskih elita za novi milenij?

(4) Maje

Houston, 14.03.1999.

Dominantna slika o Majama kao "naprednoj" civilizaciji, koja, ipak, ne izlazi iz neolitskih okvira treba biti suštinski izmijenjena.

Nauka im priznaje domete u matematici, astronomiji ili pismu koje još, većim dijelom, nije uspjela dešifrirati. Ali ih, zbog nepoznavanja točka, metalurgije ili paganskih obreda žrtvovanja, ne smatra ozbiljnim partnerom današnjem "visoko tehnološkom" svijetu.

Dvije i pol tisuće godina unatrag, na poluotoku Yukatan (Mayab) i džunglama Guatemale, nije bilo konja da vuku prikolice niti volova da se upregne plug. Za obrede vadenja srca iz još živih tijela, o kojima je svjedočio Cortez u tadašnjem Aztečkom carstvu, smatra se da vuku porijeklo iz kraljevstva Maja. Objašnjenje treba tražiti još malo ranije. Prvi, klasični period Maja (do 830 g.n.e.) nije poznao ovakav vid žrtvovanja. Umjesto srca božanstvima su se darivale emocije; srce, kao njihov simbol, se počelo bukvalno prinostiti na odar u postklasičnom periodu Maja. S duhovnog i znanstvenog stanovišta ovaj period se smatra inferiornim.

Naše školstvo je zasnovano na mitu o progresivnom tehnološkom razvoju i superiornosti "naše" civilizacije. Stoga se pojave "neobjašnjivog", kao na primjer UFO, paranormalna iskustva, fenomeni na Marsu, Malteški podzemni hramovi, izjave astronauta itd, skrivaju od javnosti. Oni drugi fenomeni koji strše, egipatske piramide, crop circles, kamene građevine na Uskršnjim Otocima i sl. se minoriziraju i obavijaju plaštem dezinformacija. Izvucimo na površinu osnovne procese na Planeti kojima upravlja homo sapiens: industrijski ekocid, potrošački mentalitet, politički elitizam (i na njemu zasnovane socijalne razlike i ratovi). Vraćajući se samo u bližu povijest, pitanje je: da li su, usporedo, živjele inteligentnije civilizacije u odnosu na našu? Da li je postojala superiornija naučna istina?

Briljantna civilizacija Maja je jedan takav primjer.

Španjolski konkvistadori su u svom bezumnom osvajačkom pohodu na Centralnu i Južnu Ameriku primjenjivali isti obrazac: ubijanje, pljačka, paljenje biblioteka, pokrštavanje i slanje dragocjenosti kralju Filipu. Azteci su imali vrlo bogatu ostavštinu iz perioda Maja koja je uglavnom uništena. Tek poneka knjiga je završila na španjolskom dvoru, a odatle, kroz vrijeme, i u nekoliko europskih biblioteka. Koncem 19. stoljeća u Dresdenskoj biblioteci jedan od knjižara je uspio proniknuti u kod hijeroglifa i piktoglifa Maja. Napokon su se tajne počele otključavati.

Posljednjih dvadeset godina, istraživanje Majanskih dokumenata i građevina dovelo je do fascinirajućih otkrića:

- Ljudska povijest je, većim dijelom, određena galaktičkim snopom kroz koji Sunce i Zemlja prolaze svakih pet tisuća i dvjesto godina. Moment ulaska u sljedeći snop je 21.12.2012. Astronomija je nedavno i potvrdila ovu tvrdnju. Tog datuma, naime, Sunčev sustav ulazi u rijedak položaj prema Mliječnom Putu, koji se javlja tek svakih 5,200 godina.

- Aktivnosti te ljudska kultura na Planeti je određena "galaktičkim sezonama". Njihov kod su Maje odredile matematički i simbolički. (Pojava homo sapiensa predstavlja poseban stadij u evolucijskom ciklusu Sunčevog sustava; nivo na kom se integriraju četiri prethodna perioda svjesnosti. Ovaj nivo traje 26.000 godina i sastoji se od pet perioda od 5,200 godina ("The Mayan Factor", Jose Arguelles, 1987). Drugim riječima, živimo u klimaksu, točnije rečeno, u posljednjih 13 godina ciklusa koji traje 26.000 godina!

- Svaka osoba ima moć da se direktno spoji - senzualno, čulima i elektromagnetno – s energijom/informacijama galaktičkog snopa koji, opet, dolazi iz galaktičkog središta i to dovdi do "buđenja" istinskog, višeg misaonog sklopa.

- Istaknuto mjesto u simbolici Maja zauzima zvjezdani sustav Plejada (zovu je svojom "domovinom", misteriozni "Valum Chivim"). Škrta moderna astronomska znanja su potvrdila da Maje znaju raspored zvijezda (Mayan Prophecies, A. Gilbert/M. Cotterell) u zvjezdanoj konstelaciji Plejada; naša astronomija još uvijek nije u mogućnosti da potvrdi postojanje i raspored planeta u tom sustavu. Neizbježna je asocijacija na drevni Egipat i njihovo idolopoklonstvo zvjezdanom sustavu Orion, kojega su Egipćani (?) točno opisali (uostalom piramide su napravljene po rasporedu tri zvijezde koje sačinjavaju ovaj sustav).

- Kroz numerologiju/"harmonični modul" - Tzolkin (jednostavan sustav koji izražava vrlo kompleksne procese), Maje predstavljaju galaktički kod, koji opet upravlja svim informacijama koje utiču na "svjetlosni ciklus." Ovaj ciklus definira rezonantnu frekvenciju radijantne energije; elektricitet, toplotu, svjetlo, radio valove. Drugim riječima, žive i anorganske fenomene u cijelosti.

- Tzolkinov simbolični partner, kineski Ji Ding, je sinkroniziran s genetskim kodom. DNA također ima vibracijsku infrastrukturu "svjetlosno tijelo" - koje korespondira gorespomenutom spektru radijantne energije kojim upravlja Tzolkin. Drugim riječima, Tzolkin se odnosi prema Ji Ding-u kao svjetlo prema životu.

- Maje su, naravno, sva kozmička tijela smatrali živim. Tako su za Sunce tvrdili da ima dvadesettrogodišnji ciklus disanja. Jedanaest i po godina za udisaj i isto toliko za izdisaj. Dvije tisuće godina kasnije naša znanost "pronalaži" da ove solarne inhalacije točno odgovaraju kretanju binarnih sunčevih pjega. One, opet, izazivaju poremećaje u bio-elektromagnetnom polju Zemlje. (Krupne poremećaje, dodajmo. Od TV i drugih komunikacionih signala, do ženskih menstrualnih ciklusa i nataliteta.)

Slijedeći dalje tu logiku Maje pretpostavljaju da Sunce posjeduje inteligenciju - veliku i neshvatljivu u uobičajenoj terminologiji. S ovim natuknicama postaje malo jasnije zašto su oni slavili "božansko" Sunce. I ne samo oni. Drevne civilizacije Egipta, Meksika, Perua i Mezopotamije su očito poznavale sunčev sustav bolje nego što mi mislimo i na tome zasnivali tzv. idolopoklonstvo Suncu kao inteligentnom solarnom organizmu. Još jednom o zimskom solsticiju koji počinje 2012. godine. Prema Majama. kada se ovaj ciklus napokon završi, ne predstoji kataklizmički kraj Planete i civilizacije. Na Zemlji će, prolazeći kroz galaktički snop, doći do akceleracije naprednih DNA životnih formi (recimo da i mi tu spadamo).

Drugim riječima do suštinskog unapređenja koji će se ogledati u "prelasku iz treće, materijalističke dimenzije u četvrtu, spiritualnu dimenziju".

Možda najspektakularniji događaj koji se veže za Maje je njihov "nestanak" 830 g.n.e. Na vrhuncu razvoja, s već izgrađenim piramidama, hramovima i gradovima, bez straha od vanjske opasnosti, velika većina Maja netragom nestaje. Njihove građevine su poruka onima koji dolaze iza njih. Naravno, nama je trebalo dugo da počnemo razumijevati o čemu su to oni pisali. Kako smo širili vlastite spoznaje tako smo mogli bolje shvatiti dosege ove bizarne civilizacije koja je za sebe tvrdila da je "posjet Planeti Zemlji njihova četvrta misija" i "po kompletiranju će otići na slijedeći zadatak"!

Put k Istini o Univerzumu jeste dug. Ali, ako se ne starta iz pozicije antropocentrizma (sjetimo se Crkve i Galilea) već skromno prizna da smo tek na početku, možda imamo šansu. Maje su interesantan putokaz koji razbija naše iluzije.

Slika 4: Arheolozi ovaj objekt Maja nazivaju palačom. Briljantna civilizacija Maja je grad Palenke podigla u središtu meksičke džungle, bez metalnih alata, točka ili nama znane tehnologije. Svoju pradomovinu, zvjezdani sustav Plejada, Maje su detaljno opisale i pri tome su tvrdile da je "posjet planeti Zemlji njihova četvrta misija". Astronomija je već potvrdila njihove tvrdnje da Sunce i Zemlja prolaze kroz galaktički snop svakih 5.200 godina i da se svake 23 godine kreiraju binarne sunčeve pjege ("Sunce ima dvadesettrogodišnji ciklus disanja").

(5) Uskršnji otok

Houston, subotnja noć uoči Uskrsa 1999.

Točno 277 godina unatrag, 1722. godine, nizozemski admiral Jakob Roggeveen, ploveći 4.000 km istočno od Čileanske obale, postao je prvi Europljanin koji je pristao uz mali vulkanski otok.

Sutradan, u nedjelju, iskrcao se u jedinoj pristupačnoj uvali. Pored 4.000 stanovnika mnogo više su ga impresionirale stotine kolosalnih kamenih statua visokih i do dvadeset pet metara.

Moderno doba je u Uskršnjem Otoku dobilo novu temu za špekulacije.

1. Otkuda na najizoliranijem mjestu na planeti, komadiću vulkanskog tla, monolitne kamene glave nepoznatog porijekla, uz to teške po nekoliko desetina tona?

2. Kome pripisati autorstvo misterioznih hijeroglifa pronađenih na tisućama kamenih ploča kada na nijednom bližem ili daljem otoku Oceanije (bilo polinezijskim ili južnopacifičkim) nije zabilježen slučaj služenja pismom?

Dosadašnji pokušaji dešifriranja hijeroglifa slažu se da kamene ploče govore o "Stvaranju" i "Povijesti" i to do tada nepoznatim, ali fascinantnim pismom.

Ne slažu se u morfologiji, izvorima, utjecajima. Spominju se veze s egipatskim i Hindu hijeroglifima, mogućim kineskim, Inka ili utjecajima s nekadašnje "Lemurije". Autorstvo "Rongorongo" pisma se pripisuje i lokalnom stanovništvu ili, posljednjih četrdesetak godina, posjeti vanzemaljaca koji su laserskim zracima ispisali prve kamene ploče. Nakon europskog upliva u "otočke poslove" scenarij postaje manje-više tipičan: stanovništvo se s 4.000 u 1722. smanjuje na 100 u 1887. zahvaljujući trgovcima robljem i dotada nepoznatim bolestima; od nekoliko tisuća kamenih ploča s hijeroglifima ostaje ih samo 25 (nijedna na Otoku); većina kamenih glava završila je u travi; otok iz španjolskih kolonijalnih ruku seli u čileanske.

("Santiago Staff" je najduža ploča koja je još dostupna javnosti s 2.320 slikovnih znakova. Pokušaj dešifriranja može se pronaći na: <http://www.netaxs.com/~trance/fischer.html>)

Uvidom u fotografije kamenih glava na postoljima (Moai) te laserskom preciznošću s kojima su kameni blokovi obrađivani ... ostaje bez odgovora pitanje koja je to civilizacija iz dubina prošlosti imala tehnologiju za obradu, a zatim i za prijevoz desetina tona teških kamenih blokova na drugu stranu otoka (20 km)?

Uzgred, domoroci/ribari, nisu poznavali ni metal (alati) niti točak (prijevoz). Pokušaji objašnjenja uspona i pada otočke civilizacije neuvjerljivi su i nepotpuni.

Slika 5: Uskršnji Otok je razbio teze o superiornosti "naše" civilizacije. Najizoliranije mjesto na Planeti, komadić vulkanskog tla, pruža utočište monolitnim glavama teškim, nekoliko desetina tona. Nema naučnog objašnjenja za njihove autore iz jednostavnog razloga što zvanična povijest ne priznaje postojanje superiornijih civilizacija iz duboke prošlosti.

(6) Tarabići

Houston, 10.04.1999.

Kad sam se prije jedanaest godina vraćao iz Kragujevca za Sarajevo, zamolio sam vozača da skrene na sporedni put i prođe kroz Kremna. Za ovo malo selo u Srbiji se tvrdilo da se ne može snimiti iz satelita zbog specifičnog elektromagnetnog zračenja. Prolazeći kroz brežuljkasti kraj nisam ništa posebno vidio. Onih nekoliko seoskih kućica ni po čemu nije odvajalo Kremna od okoline. Par godina prije toga štampano je obnovljeno (a u stvarnosti reducirano) izdanje "Kremanskog proročanstva" s komentarima (tada još živog) Dejana Malenkovića, pra-pra unuka najpoznatijeg srpskog proroka, nepismenog seljaka, Mitra Tarabića (1829-1899) koji je, opet, čitav život proveo u Kremnima imajući "vizije" o budućim događajima vezanim za njegov "uži" (Srbija) i "širi" (Jugoslavija) zavičaj. Moj primjerak knjige je nestao u vihoru bosanskog rata, ali je u pripremi američko izdanje koje me je podsjetilo na ovog proroka.

Ukratko, Mitar je svoje vizije prenosio svom kumu, lokalnom popu Zahariju Zahariću, koji ih je zapisivao. Glas se pronio do srpskog dvora i od tada počinje bitka za (ne)objavljivanjem proročanstava. Niti Obrenovići, ni Karađorđevići, a nakon toga ni Titova, a posebno Miloševićeva svita nije željela da ona postanu javna svojina. Ipak, rukopis se pojavljivao u štampi; prvo kroz intervju za novine u drugoj polovici i krajem devetnaestog stoljeća, a zatim kao knjiga u tri navrata u XX stoljeću (zadnji put netom nakon Titove smrti).

Izvodi iz proročanstava:

- najavio je (točnije, detaljno opisao) atentat na Aleksandra Obrenovića i njegovu suprugu Dragu 1903;

- dolazak Petra Karađorđevića na vlast i ponovni rat s Turcima. "Četiri kršćanske države će napasti Tursku; naša granica će se pomaknuti na rijeku Lim; tada ćemo napokon osvojiti i osvetiti Kosovo"... (1912. Srbija je uz pomoć Grčke, Bugarske i Crne Gore dobila Balkanski rat protiv Turske.)

- "... novi, Veliki rat će početi u kojem će se mnogo krvi proliti... Armija, tri puta veća od naše će ući duboko u našu zemlju... Skoro ćemo se predati... ali, onda će preuzeti komandu inteligentan čovjek na crnom vrancu ... i istjerati neprijatelja... Onda će doći još veća armija sa sjevera i pregaziti nas...Zemlja će biti uništena... Tri pune godine Srbija će biti u mraku... armija će biti van zemlje... na otoku.... pomagani od prekomorskih prijatelja... i kada im rane zarastu, vratit će se kući u brodovima... oslobodit će Srbiju i ostale teritorije gdje naša braća žive..." (1914, početak Prvog Svjetskog rata, napad Austrije, vojvoda Mišić, dolazak Njemačke armije, odlazak na Krf, osnivanje Kraljevine Jugoslavije);

- ... Reći ću ti još jednu stvar oče... osvajačka armija će doći u Kremna i otići 3 godine kasnije, na isti dan, Dan Sv. Luke... ali ti nećeš dočekati kraj rata... zadnju godinu rata ćeš umrijeti... U oba ova rata, s Turcima, i u velikom u kome će čitav svijet biti u ratu, izgubit ćeš po jednog unuka...

("Otac", Zaharije Zaharić je umro 1918. godine, a njegovi unuci su doživjeli prorokovanu sudbinu, 1912. i 1918.);

- ... poslije Prvog Velikog rata Austrija će nestati, a Srbija će biti velika kao stvarna kraljevina... Neko vrijeme ćemo živjeti u miru... ali, to neće dugo potrajati... mržnja će se uvući u ljude... krv je prolivena... (Kraljevina SHS, ubojstvo Radića u Skupštini, Šestojanuarska diktatura.)

- ... Kralj će biti ubijen... naslijedit će ga rođak... pokušat će da vlada pravedno, ali ga ljudi neće voljeti... skinut će ga s prijestolja... život će mu spasiti engleski kralj i kraljica... na prazni prijestol zasjest će sin ubijenog Kralja... ali, on će vladati samo nekoliko dana... vojnici će ga odvesti preko mora, jer će naše kraljevstvo zaposjesti strana, zla armija...

(1934. u Marselju je ubijen kralj Aleksandar Karađorđević; njegov rođak Pavle postaje regentom; armija ga smjenjuje i on bježi u Englesku; malodobni princ Petar postaje kralj, ali ubrzo nacistička Njemačka okupira Jugoslaviju, Petar bježi u Egipat pa u Englesku.);

- ... U početku, Rusija se neće uključivati u rat... ali, kad bude napadnuta od zločinačke armije, uzvratit će napad... "Crveni" car će biti na ruskom tronu... (Njemačka napada na Staljinovu Rusiju u lipnju 1941.);

- ... Ovdje... ljudi s petokrakom na čelu... će se pojaviti... Vladat će Užicama i regijom točno 73 dana... onda će, bježeći pred neprijateljem, kročiti preko Drine... ("Užička Republika");

- ... Srbi će se boriti i klati jedan drugog... Osvajačka armija će gledati na našu mržnju i smijati nam se...

- ... Čovjek ... s očima plavim, na bijelom konju... će se pojaviti među ljudima... Zvijezda će sjati na njegovom čelu... Neprijatelj će ga hvatati širom zemlje... On će okupiti moćnu armiju i osloboditi Beograd... Istjerat će neprijatelja i naše kraljevstvo će biti veće nego ikad ... (Mitar daje rijetko lijep opis Titove pojave u povijesti.);

- ... Rusija će sklopiti pakt s drugim prekomorskim kraljevstvima... spalit će kukasti križ... i osloboditi porobljene narode Europe... (1945. i kraj rata u Europi.);

- ... Čovjek s plavim očima i zvijezdom na čelu... će prekinuti našu dugogodišnju ljubav s ortodoksno kršćanskom braćom, Rusima... neće im biti zahvalan za činjenicu da je on na tronu... upravo zahvaljujući tome da su ga oni tu postavili... Izbit će velika mržnja... krv će se proliti... ali, ove rane će brzo zacijeliti... i bit ćemo s njima ponovno prijatelji... ali, nikad onako iskreno već formalno... pretvarajući se pred drugima... kao da ne varamo i lažemo jedni druge... (1948, Informbiro, odnosi sa SSSR-om poslije Staljinove smrti);

Jedna digresija ovdje, kod onog da su ga Rusi "postavili na tron". Oksanina pokojna baka, koja je dugo godina živjela u Berlinu, a prije toga radila u Jugoslavenskoj ambasadi u Moskvi, oduvijek je tvrdila da je Tito Rus. Naravno, nama je to, osamdesetih godina uglavnom zvučalo smiješno. Međutim, Jelica je tokom pedesetih bila kuharica najvišim komunističkim političarima; često je viđala Pucara, pa i Kardelja, Tita par puta. U Moskvi je, u Kremaljskom muzeju srela Hruščova i s njim razgovarala. Tamo je, pregledajući slike iz prvog svjetskog rata vidjela i Titovu, kao "ruskog vojnika", kao što ona kaže. Naša službena povijest govori o njemu kao austrougarskom vojniku. Onda Jelica priča da je slušala Tita na jednom skupu 1944. kao mlada partizanka... Tito je, po njoj, zanosio na ruski i dosta naših riječi nije znao... Naravno, ova priča pokazuje da svatko od nas ima svoju sliku svijeta.

S Jelicom sam se, 1988. godine, našao u jednoj prodavaonici na Bašćaršiji. Dvoje mladih prodavača nas je pozdravilo u praznoj radnji. Jelici zapne pogled na veliku Titovu sliku na zidu. "Koji ti je ovo?", upita ona. Ovi se zbuniše i odgovoriše: "Pa, Tito". Kad će Jelica: "A znate li vi da je Tito bio Rus?!" Ovi se u čudu pogledaše, a ja brže-bolje izvedoh Jelicu iz free-shopa Olympic-toursa. Inače, Jelica je imala još jednu interesantnu tezu. Tvrdila je da će Jugoslaviju podijeliti Amerika i Rusija. I da je to čula na njemačkom radiju. Godina je 1988. Mi smo samo odmahivali rukama i govorili: "Jest baba, tako je." A Lilika bi dodala: "Samo da Sarajevo hoće pripasti Americi!"

- ... Poslije Velikog rata mir će vladati svijetom... mnogo novih država će nastati... Međunarodni sud će biti formiran... i neće dozvoljavati zemljama da se bore jedna protiv druge ... Ovaj Sud će biti iznad svih kraljeva...

...Oni koji ovo dožive bit će više nego sretni... Poslije nekog vremena slabit će poštovanje za ovaj Sud... (OUN)

Mnogi mali ratovi će početi... tisuće će biti ubijeno... ali velikog rata biti neće. Bit će i nekoliko ratova oko kraljevstva Izraelskog... ali, prije ili kasnije i tamo će stići mir... Svi ovi mali ratovi bit će inicirani od strane velikih kraljevstava... oni koji se bore i kolju činit će to, jer su slijepi i glupi...

... U našoj zemlji vrijeme mira i prosperiteta će trajati dugo vremena... mnoge generacije će se roditi i umrijeti u miru... čitat će o ratu samo u knjigama i različitim čudnim aparatima... ljudi će jesti samo bijeli kruh... vozit će se u kočijama bez volova... letjet će nebom... mnoge fabrike će se izgraditi... ljudi će napuštati zemlju i raditi u njima... Srbija će prosperirati najbolje dok njom vlada čovjek s plavim očima na bijelom konju... On će nam donijeti neku novu vrstu religije... zaposjest će naš tron... bit će jak i zdrav... živjet će dug život ... blizu sto godina... voljet će da lovi... jednom prilikom past će sa svoga bijelog konja, povrijedit će i izgubiti nogu... od ove povrede neće umrijeti već od starosti...

(Iz ovih izvoda je očito da je Titovo vrijeme imalo najmanje razloga da ne objavljuje knjigu... Lijepo je opisano. Ipak, kad se sjetim atmosfere sedamdesetih, o Titovoj smrti se nije mislilo. Bio je doživotni predsjednik, a u javnosti je bio stvoren dojam da možda neće nikada ni umrijeti.);

- ... Poslije njega, našom zemljom će vladati nekakva "Komisija", ali više neće biti nikada kao prije... (Osmočlano Predsjedništvo SFRJ!);

(Prije nego dođemo do onog što, s naše vremenske pozicije smatramo današnjim i budućim događanjima, ubacit ću nekoliko njegovih neutralnih predviđanja.)

- ... Kad svijet počne da živi u miru nakon Drugog Velikog rata, sve će biti samo gorka iluzija... jer će ljudi zaboraviti Boga... i vjerovat će samo svojoj inteligenciji... A ljudska inteligencija u usporedbi s Božjom voljom i znanjem... nije niti kapljica u oceanu... Čovjek će napraviti kutiju s nekim dugmadima i slikama... ali neće biti u stanju da komunicira sa mnom koji ću biti mrtav... iako će ove kutije s dugmadima biti blizu ovom drugom svijetu ... kao što su dlake na glavi blizu jedna drugoj... Uz pomoć ovih kutija, čovjek će biti u stanju da vidi sve što se dešava u svijetu...

- ... Ljudi će bušiti izvore duboko u Zemlji i vaditi "zlatu"... koje će im dati svijetlo, brzinu i moć ... i Zemlja će puštati gorke suze... a imat će mnogo više "zlata" i "svjetlosti" na površini nego unutra... Zemlja će patiti zbog ovih otvorenih rana...

- ...Umjesto da rade u poljima, ljudi će kopati svuda... na pravim i krivim mjestima... ali stvarna sila će biti svuda oko njih... Tek nakon mnogo ljeta ljudi će se sjetiti ove sile... i shvatit će kako su bili glupi što su kopali one rupetine... Ova sila će biti prisutna i u ljudima samim ali će proći mnogo vremena prije nego je otkriju i počnu upotrebljavati...

- ... Uglavnom, čovjek će živjeti dugo, dugo vremena prije nego upozna samog sebe... bit će mnogo učenih ljudi koji će misliti da kroz svoje knjige znaju i mogu sve...Oni sami će biti najveća prepreka daljem razvoju i samospoznaji... ali jednom kada steknu ovo znanje ... shvatit će u kakvoj su zabludi bili dok su slušali one učene ljude... Kada se to napokon desi bit će im žao što to nisu otkrili ranije... jer ovo znanje je tako jednostavno...

- ... Ljudi će činiti mnogo glupih stvari, misleći da znaju i mogu sve... ali, u stvari, ne znajući ništa... Mudar čovjek će se pojaviti na Orijentu i njegova mudrost će preći sva mora i granice... ali ljudi dugo neće vjerovati njegovoj mudrosti ... tvrdeći da je njegova istina laž...

Njihove duše neće biti opsjednute đavolom, već nečim mnogo gorim... Oni će misliti da je njihova iluzija stvarna istina ... ali u njihovim glavama istine neće biti...

- ... Ovdje kod kuće sve će biti kao i u svijetu... Ljudi će početi mrziti čisti zrak i ovu božansku svježinu... Svi će se oblačiti isto... neće se moći razlikovati muško od ženskog... Ovo ćemo preuzeti iz inozemstva, ali će kod nas ostati najduže... Muškarci će se radati, a neće znati za svoje djedove i pradjedove...

(I, napokon, nekoliko pasusa koji se ne moraju kronološki odigrati kroz budućnost. Događaji kroz koje prolazimo i koji slijede:)

- ... Iako će ljudi u našem kraljevstvu zaboraviti na mizeriju i glad i živjeti u velikom bogatstvu ... brat će početi da mrzi i misli zlo o bratu...

- ... Na našim granicama i preko njih nova nacija će se pojaviti... rasti će kao gljive poslije kiše... bit će dobri i poštteni ... i odgovorit će na našu mržnju s razlogom... vodit će računa jedni o drugima kao o braći... A mi, u našoj ludosti, mislit ćemo da možemo raditi što hoćemo, i pokušat ćemo ih pokrstiti s našom vjerom... ali, uzalud... jer oni će vjerovati samo u sebe i nikoga više... Velika nevolja će nastati iz toga, jer ova nacija će biti hrabra...

- ... mnogo ljeta će nevolja trajati, i nitko to neće moći zaustaviti... jer će njihova nacija rasti kao trava... Jedan će se roditi nakon mnogo ljeta, koji će biti pošten i inteligentan ... i on će s njima surađivati u miru... Živjet ćemo u miru ... oni tamo ... mi ovdje i tamo...

- ... Srbi će se odvajati jedan od drugog i govorit će: "Ja nisam Srbin, ja nisam Srbin..." ... nečasni će se infiltrirati u ovu naciju ... i krevet sa srpskim ženama, majkama i sestrama... Pravit će takvu djecu da među Srbima, od početka svijeta, neće biti gorih pokoljenja... samo će slabiji biti rođeni ...nitko neće biti dovoljno jak da rodi pravog junaka ... (U prošlom stoljeću, Tarabić očito nije pravio razlike među Srbima, Slovencima, Hrvatima itd. Svi su bili "braća".);

- ... Jednom, mi ćemo nestati s ovih naših prostora... Otići ćemo na sjever i onda ćemo se, shvaćajući kako smo glupi bili, vratiti nazad. Kada se vratimo, protjerat ćemo nečasne da ih ne vidimo više nikada...

- ... Čitav svijet će biti zahvaćen čudnom bolesti kojoj lijeka neće biti... svi će misliti da znaju kako da je izliječe, ali nitko ništa neće znati... a uz Božju pomoć lijek će biti svuda oko njih...

- ... Čovjek će putovati na druge svjetove ... ali, naići će na beživotne pustare... ipak, Bog će mu oprostiti... jer će čovjek misliti da zna bolje od Njega ... tamo, osim vječnog Božjeg mira, neće vidjeti ništa ... ali će osjetiti svojim srcem i dušom cjelinu Božje ljepote i moći ... Ljudi će se voziti Mjesecom i zvijezdama ... tražit će život ... ali život sličan našem neće naći... Život će biti tamo ... ali ljudi neće biti u stanju da ga shvate i vide...

- ... Što ljudi budu više znali, to će manje brinuti i voljeti jedni druge... Mržnja će biti tako velika među njima da će im biti više stalo do različitih naprava nego do svojih najrođenijih... A vjerovat će tim napravama više nego svom susjedu...

- ... Među ljudima nacije na dalekom sjeveru pojavit će se mali čovjek koji će ljude učiti ljubavi i požrtvovanju, ali će biti mnogo Juda i licemjera oko njega ... ipak njegove mudre knjige će ostati ... i riječi koje je on izgovorio ... i onda će ljudi shvatiti kako su bili u krivu...

- ...Oni koji čitaju i pišu različite knjige s brojevima ... će misliti da znaju najviše...Ovi učeni ljudi će pustiti da njihovi životi budu vođeni računanjima ... i radit će točno ono što im brojke kažu...Među njima će biti i dobrih i zlih... Zli će raditi zle stvari... zagadit će vodu i zrak, rijeke i zemlju, i ljudi će početi umirati... Onda će ovi shvatiti svoju pogrešku i umjesto traženja mudrosti u brojevima ...počet će da je traže u meditaciji...

- ... Kada počnu više meditirati ... bit će bliži Božjoj mudrosti... ali bit će kasno, jer su zločesti zagadili čitav svijet ... i ljudi će početi umirati velikom brzinom... Mnogi će bježati iz gradova u unutrašnjost i tražit će planine s tri križa... i tamo, unutra ... moći će da dišu i piju vodu ... Oni koji pobjegnu će se spasiti i svoje najbliže... ali ne zadugo ... nova napast će doći... bit će mnogo hrane u gradovima i selima, ali će biti otrovana... Mnogo gladnih će jesti i odmah umirati... oni koji budu postili će preživjeti ... jer će ih spasiti Sveti Duh ... a bit će blizu Bogu...

- ... Sukobit će se najmoćniji... Kada ovaj strašni rat počne ... oni čije moćne armije lete iznad neba gubit će od onih koji su na kopnu i na vodi... Naučnici će izmisliti različitu i čudnu topovsku municiju... kada one eksplodiraju ... umjesto ubijanja ... začarat će sve živo ... ljude, armiju, stoku ... uspavat će ih ... i nakon toga vratit će se pameti . .

- ... Mi Srbi nećemo ratovati ovdje ... ali drugi će se boriti iznad naših glava... zapaljeni vojnici će padati s neba iznad Požege... (Koliko se sjećam originalnog teksta iz knjige Tarabić je govorio o sukobu letjelica koje pripadaju Talijanima i Rusima. Naravno, godina može biti ova, možda čak i neki od narednih dana; isto tako možda se radi i o daljoj budućnosti.)

- ... Samo jedna zemlja na kraju svijeta, okružena velikim morima veličine Europe, će živjeti u miru, bez ikakvih problema... Iznad nje niti jedna topovska kugla neće eksplodirati... Oni koji se budu sakrili u brdima s tri križa će naći sklonište i bit će spašeni... da zatim žive u sreći i ljubavi ... jer ratova više biti neće... (Ovaj pasus neodoljivo podsjeća na Nostradamusa i njegove "tri križne gore". Moguća objašnjenja idu od Australije, koja je okružena oceanima i veličine je Europe do atomskih skloništa koji na svojim vratima obično imaju trostruku bravu u obliku križa.)

(7) Igre oko Bosne 1908-1909

12.04.1999.

Povijesni isječak iz prve decenije dvadesetog stoljeća pokazuje kontinuirano i nesmanjeno zanimanje za bosansko tlo, a nakon toga domino efekt na europske i svjetske odnose.

Glavne role, u manje poznatoj Bosanskoj krizi iz 1908-09, pripadaju ministrima Austrije i Rusije. Vanjske poslove tada moćne Austro-Ugarske vodio je austrijski Židov Alois Lexa von Aehrenthal; njegov ruski partner bio je Alexander Izvolsky. Obojica politički motivirani izaći će slomljeni iz ove krize. Dovest će Europu na ivicu rata 1909. i podijeliti je na naoružane kampove sve do početka Prvog svjetskog rata.

Vratimo se u Europu prije devedeset godina. Bosna i Hercegovina je pod administrativnom upravom Austro-Ugarske, preoteta iz ruku europskog "starca na umoru" - Turske, na Berlinskom Kongresu (1878.). U Turskoj dolazi do revolucije "mladoturaka" 1908. (djelomično) pod vodstvom Enver Paše. Nekima je u Europi to bio znak da je Turska ponovno u usponu. Zbog toga je austrijski ministar odlučio jače prigrliti Bosnu i anektirati je. Aehrenthal je, stoga, zakazao sastanak sa svojim ruskim kolegom Izvolsky-m da se osigura da Rusi neće predstavljati prepreku u planovima aneksije Bosne. Tajno su se našli 19.09.1908. u mjestu Buchlau u dvorcu grofa von Berchtolda i složili oko slijedećeg plana:

1. Izvolsky će ignorirati aneksiju, a zauzvrat
2. Aehrenthal će podržati otvaranje Dardanela (prolaza kroz Turski tjesnac iz Crnog Mora) za ruske vojne brodove, a istovremeno
3. Bugarskoj će biti omogućeno da proglasi nezavisnost od Turske, s time što će se
4. Austro-Ugarska odreći manjih teritorija na Balkanu da umiri Srbiju.

Ne baš pravičan i moralan čin. Ali, obojici bi donio koristi koje su priželjkivali.

Prvo, Austrijanci bi "zauvijek" stegli Bosnu u svom zagrljaju i daljnje oslabili Tursku. Drugo, Rusi bi zaobišli Berlinski Ugovor koji je dao Turcima da kontroliraju Dardanele i ne dozvoljavaju prolaz vojnim brodovima bilo koje zemlje u i iz Crnog Mora. "Zahvaljujući" ovom Ugovoru Rusi nisu mogli angažirati dio svoje ratne flote tokom Rusko-Japanskog rata četiri godine ranije (u kome su, uzgred rečeno, poraženi). Izvolsky je želio ovo promijeniti na način da samo oni dobiju prolaz koji bi im omogućio trajno prisustvo u Mediteranu.

E, sad, da bi se ovaj plan sproveo u djelo, ključno je bilo vrijeme objavljivanja. Moralo se to učiniti simultano da bi dao pune efekte. Međutim, Austrijanac Aehrenthal je preduhitrio svog "partnera u zločinu" Izvolskyog. Već trećeg listopada 1908. objavljuje da Austro-Ugarska preuzima punu kontrolu nad Bosnom i Hercegovinom kako bi "njeni ljudi uživali u beneficijama ekonomskog razvoja kao dijela carskog imperija". Ova izjava razjaruje Kraljevinu Srbiju koja zahtjeva rusku intervenciju. Izvolskyom se navalio kufer na leđa. Ipak, i on se drži tajnog plana i objavljuje jednostranu odluku o slobodnom prolazu ruskih vojnih brodova kroz Turske morske tjesnace. Reakcija je bila neočekivana: svi potpisnici berlinskog Ugovora bili su protiv, a posebno Engleska. Britanci izjavljuju da mogu razmotriti samo otvaranje Dardanela svim vojnim brodovima, a ne samo ruskim. (Očito je da to Izvolsky nije imao na umu potencijalan dolazak neželjenih brodova u Crno More.)

Njemačka se našla iznenađena, ali što je na stranu Turske. Kajzer je, naime, već neko vrijeme radio na ojačavanju veza s Turskom i sada je, s šansom njenog oporavka, želio da ostane na tom kursu.

Događaji se zahuktavaju i dostižu točku ključanja početkom studenog kada Srbija objavljuje mobilizaciju. Sada se Njemačka morala izjasniti; jasno, što je na snagu svog saveznika, Austro-Ugarske. Rusija je, pak, željela da podrži Srbiju, ali još nije bila spremna na rat s Njemačkom i Austrijom. Zbog toga odstupa. A i zbog prijetnje Austrijanaca da će objaviti detalje sporazuma Aehrenthal-Izvolsky. Činjenicu da su izdali svoju slavensku braću Rusi nisu htjeli objelodaniti. Zbog toga su zadržali Izvolskyog kao ministra još tri godine, ali je njegova reputacija bila trajno uništena.

Rusi su se povukli i savjetovali Srbiju da učini isto. Tako se i desilo. I jedni i drugi su javno objavili da ih se aneksija Bosne ne tiče.

Rat je izbjegnut u tome trenutku. Ali je ostavio gorku Rusiju i zaprepaštenu Srbiju. Rusi su izjavili da se, u slučaju slične konfrontacije, ovako nešto neće ponoviti.

I imali su priliku to dokazati za nekoliko kratkih godina.

("Prljavi Židov me je prevario. Lagao mi je, nasanjkao me je taj grozni Židov.", Ruski ministar Izvolsky o austrijskom ministru Von Aehrenthalu, tokom razgovora s njemačkim kancelarom von Bulowim.)

Druga pričica se odnosi na "rat" koji se ne može naći u kronologiji ratova: tzv. "Svinjski rat" 1906|1911.

Nije se vodio na bojnopolju, već strategijom na ekonomskom planu. Vrlo je poučan. I ponovno zadire u odnose Austro-Ugarske i Srbije. Carski Beč je vrlo pažljivo planirao ekonomsku zavisnost svojih slavenskih susjeda od 1870-ih godina. Godine 1903. čak 90% izvoza iz Srbije išlo je u Austro-Ugarsku. Većina proizvoda odnosila se na stočni fond, a prije svega na svinje u formi garantiranog otkupa. S jedne strane to jeste bilo korisno za izvoznika, ali s druge, strateške, zapostavljao mu se industrijski razvoj.

1906. godine Austrijanci odlučuju da iskoriste zavisnost istočnog susjeda i uvode sankcije na cjelokupan stočni fond, Svinjski. rat je počeo i potrajat će pet godina. Ali, s neočekivanim rezultatima za obje strane.

Srbija je reagirala brzo otvarajući tržišta Egipta, Grčke, Turske i Njemačke, Da, i Njemačke. Izgleda da je Nijemcima bilo stalo, prije svega, do povoljne cijene.

Na kraju prve godine embarga, Srbi su izvozili više stoke nego ikada. Ekonomija je bila u procvatu. Beč nije mogao vjerovati svojim očima, Čak se i javnost okrenula protiv njih. Mađari su bili nezadovoljni zbog financijskih efekata embarga. Svinjski rat je podijelio Monarhiju.

Svinjski rat je ubrzo prekriven velom prašine, ali je ostao kao interesantan ogled u politici kako stvari krenu neočekivanim tokom.

("Habsburška Monarhija neće nikada dozvoliti stvaranje Velike Srbije", austrijski ministar vanjskih poslova Agenor von Goluchowski, 1906.)

(8) Antarktika

Houston, 01.05.1999.

Kad su u Ameriku počeli stizati izvještaji o stravičnim, genocidnim akcijama nacističke Njemačke to je zvučalo nevjerojatno da bi bilo istinito. Drugi Svjetski rat bio je napokon završen, istina je isplivala na površinu, a "nevjernici" su napokon povjerovali...

"Istina" je sila za sebe. Može biti zataškana, sklonjena, sahranjena ...ali, prije ili kasnije, nade svoj put. kao sjeme, potentnija nego ikad. Jasno je vidljivo nastojanje 2-3% obrazovanih i bogatih da u neznanju drže preostalih 97"/o populacije u posljednjih nekoliko tisuća godina. Priča koja slijedi se ne nalazi u povijesnim knjigama. Ali je dovoljno svjedočanstava da je uzmemo kao vrlo ozbiljnu mogućnost.

Drugi Svjetski rat se bližio kraju dok su general Paton i maršal Zukov lomili nacističku ratnu mašineriju u srcu Europe. Topio se san o "tisućugodišnjem Trećem Reichu". (Uostalom, Nijemci su bili svjesni da će izgubiti rat 1942. kad se Amerika pridružila Saveznicima u operacijama oko i na europskom tlu.) Bilo je očigledno da se nacističko jezgro gasi. Ali, ne i da nestaje. Najveći vojni i politički poduhvat modernog doba imao je "rezervni" plan:

prvo, infiltrirati se u vojnoindustrijski i obavještajni establišment Amerike, kao vodeće svjetske sile, i, drugo, osigurati mjesto na Planeti naseljeno čistom "arijevskom" rasom koje će predstavljati centar "Četvrtog Reicha". Sa sadašnjeg stanovišta se čini da su oba ova cilja ostala neostvarena. No, da li je to tako?

1. Nacistički S.S. je pravilno zaključio da je od američke vlade moćniji jedino multi-milijarderski korporacijski imperij koji je vukao glavne konce iza američke političke scene. Vodeća dinastija među njima, Rockefeller Fondacija, postavila je, između ostalih, Dwight Eisenhowera za predsjednika i ostvarivala je značajni utjecaj u medijima manipulirajući javno mnijenje u korist svojih ciljeva.

Rockefelleri ne samo da su financijski pomagali nacističku Njemačku, već je i njihova standard Oil (današnji Exxon - najveća naftna korporacija na svijetu) bukvalno snabdijevala gorivom nacistička osvajanja Europe. Nelson Rockefeller je (sedamdesetih ujedno i potpredsjednik SAD) ubacio inicijalni broj od 3,000 njemačkih agenata u Ameriku dajući im novi identitet i pozicije u okviru vojnoindustrijskog kompleksa. Ova supertajna operacija nosila je ime PROJECT PAPERDIP. Nekoliko je vodećih naučnika, iz čuvenog Peenemunde Aerodynamics Institute (koji je napravio rakete V-1 i V-2 koje su sijale teror nad Engleskom), našlo svoje mjesto u američkim kompanijama.

1793. godine je Johann Rockefeller došao iz Njemačke u SAD kao imigrant i začeo paklenu dinastiju. Ne zato što je bio Nijemac već njemački rasist koji je imao vrlo opasne međunarodne bankarske okultne veze. 1919. godine Adolf Hitler je pristupio Društvu THULE ("Crno Sunce" igra prominentnu ulogu kao sakralni arijevska simbol). Unutrašnje jezgro Društva sačinjavaju "satanisti". 1934. razgranato Rockefellerovo carstvo financijski pomaže novu njemačku politiku rase superiornosti u kolaboraciji s teksaškim bogatašem Prescott Bushem (ocem ex-predsjednika George Busha).

Hitlerova druga knjiga (pored poznate "Mein Kampf") zvala se "Novi svjetski poredak". Nacisti jesu začetnici ideje o specifičnoj korporacijsko-političkoj kontroli nad svijetom. Otto Skorzeny i Njemačka familija Krupp pripadaju ovom elitnom krugu.

("Krupp" korporacija je, između ostalog, proizvodila municiju tokom Drugog Svjetskog rata; ali, nakon rata, kao većinski vlasnik američkog giganta I.T.T. Corp., financiraju tajne

projekte kontrole svijesti putem mikrovalova u Brookhaven National Laboratories u podzemnim bazama ispod Montauk Point, Long Island).

Prema nekim tvrdnjama, spisak korporacija pod "Nazi" utjecajem je izuzetan:

BROWN BROTHER'S HARRIMAN, LG. FARBEN CHEMICAL CORP., GENERAL ELECTRIC, GENERAL MOTORS (J.P. MORGAN CO.), I.T.T. INTERNATIONAL, STANDARD (EXXON) OIL, BANK OF INTERNATIONAL SETTLEMENTS, ALASKA OIL, DU PONT CHEMICAL CORP!

Nakon inicijalnih 3.000 nacista dovedenih u Ameriku slijedili su drugi. Umjesto javnog djelovanja išli su "underground" i čekali svoj trenutak. Dok je nacistička ideologija govorila o superiornosti jedne rase, dotle se filozofija američkog društva zasnivala na ustavnoj tezi da su "svi ljudi rođeni jednaki". Zbog toga je američko tlo stotinama godina služilo kao sklonište od represije iz matičnih zemalja. (Nema sumnje da se ovdje, iza scene, vodi sukob za budućnost čovječanstva. Atentat na Kennedyja je primjer jedne od izgubljenih bitaka američkih ideala.)

Od Mornaričke Obavještajne Agencije, koju je vodio Nelson Rockefellerov rođak, Allen Dulles, formira se 1947. Centralna Obavještajna Agencija - CIA. (Allen je, inače, i rukovodio ovom Agencijom od 1953-61 ostvarujući presudan utjecaj u vanjskoj politici.)

Gotovo polovica početnog kadra (300 agenata, uglavnom Bavarski masoni) regrutirana je iz kontingenta nacističkog SS generala Reinhard Gehlena. Ratni zločinac Gehlen je, opet, tokom rata rukovodio obavještajnim operacijama na Istočnom frontu. Tokom "hladnog rata", umjesto u Nürnbergu, završio je kao šef kontra-špijunaže u vladi Zapadne Njemačke (pod kontrolom CIA-e).

Kada je 1951. demokratski izabran predsjednik Guatemale Juan Jose Arevalo pod pritiskom napustio položaj, izjavio je: "Roosevelt je izgubio rat, stvarni pobjednik je Hitler". Arevala je naslijedio pukovnik Jacobo Arbenz koji je zaveo teror u kome je tisuće ljudi nestalo. Za Arbenza se tvrdilo da je pripadnik tajnog okultnog reda.

(Doduše i Arbenza je skinula CIA kad je njegov teror postao previše očit u čitavom svijetu.)

Koliko se ovakvih pučeva dešavalo u zemljama trećeg svijeta posljednjih pedesetak godina u kojima je prevladavao rat nacionalsocijalističkih diktatura? I da li je stvarno "crv" nacizma nagrizao i američko tkivo svih ovih godina isisavajući milijarde dolara za svoje "projekte"?

U Bushovoj zvaničnoj biografiji mnogo se pažnje polaže na činjenicu da se 1944. prijavio kao pilot u američku vojsku. Zagrebe li se po površini može se naći podatak da je upravo te godine američka vlada zamrzla sve funkcije i sredstva njegovog oca koji je otvoreno surađivao s neprijateljskim nacističkim režimom. Drugim riječima, jedini način da se ublaži izdajnička djelatnost bio je poslati sina da se bori pod američkom zastavom (ali ne u Europu nego na Daleki Istok). 1976. godine George Bush postaje direktor CIA-a (uzgred, on je i član okultnog društva Skull & Bones osnovanog u Njemačkoj). 1988, tokom svoje predsjedničke kampanje, Bush je značajno poguran od Gehlenove organizacije, Svjetske Anti-Komunističke Lige i P-2 Lože (gotovo zaboravljene masonske loze koju su prije dvadesetak godina "razvlačile" sve svjetske novine zbog pokušaja puča u Italiji).

Otkud to stalno spominjanje Bavarskih okultnih društava i masona?

Već dvije tisuće godina na tlu Bavarske se javljaju okultna i sotonska udruženja: Bavarian Illuminati, Bavarian Thule Society, Rosicrucian Order of Bavaria, Bavarian Vrill Society, Bavarian Skull & Bones Society, Bavarian Nazi Party... Još od Rimske okupacije drevnog Egipta, Bavarija je služila kao vojni centar imperija. Duboko okultni Bavarci su usvojili sotonističke rituale od svojih starijih "egipatskih kolega" prenoseći ih u Rim i Njemačku.

Nakon Rimskog carstva Europa tonu u srednjovjekovni mrak u čijem je središtu "Trojna Alijansa": Italija, Austro-Ugarska i Njemačka.

Idu dva svjetska rata (s poznatim ulogama).

Period hladnog rata i devedesete su obilježene grandioznim podzemnim projektima u Americi. O njima više u kasnijim priložima. a sada ih samo spominjem: Montauk (Long Island), Area 51 (Nevada), Dulce (New Mexico) i Međunarodni aerodrom u Denveru (gle "slučaja", pa o njemu je bilo riječi prije nekoliko mjeseci kao o kontrolnom centru za Novi Svjetski Poredak - "New World Order").

2. Drugi Rockefellerov rođak, John Foster Dulles (Allenov stariji brat), bio je ministar vanjskih poslova SAD-a pod Eisenhowerom (1953-59), prije toga savjetnik američke vlade na mirovnoj konferenciji poslije Prvog Svjetskog rata, pripremao Osnivačku Povelju OUN, te član američkih delegacija na konferencijama poslije Drugog Svjetskog rata.

Na mirovnoj konferenciji u prosincu 1945 (prema njegovom memoarskom tekstu), John Dulles je postavio direktno pitanje Josefu Staljinu: "Gdje se nalazi Hitler?" Staljin je, odmahnuvši rukom, odgovorio: "Vjerojatno u Španjolskoj ili Argentini"?!

Prosinac 1945!

Ako je netko bio kvalificiran da odgovori što se desilo s drugim Antikristom, Adolfom Hitlerom, to je bio vođa sovjetskih komunista (koji. opet, nije puno zaostajao po "renomeu"). Staljin je dnevno bio u kontaktu s Žukovim koji je prije Amerikanaca ušao u Berlin i upao u Hitlerov podzemni bunker. Kao što je poznato filmski zapis o očekivanom trofeju, mrtvom Hitleru, Evi i užoj sviti, nije nikad ugledao svijetlo dana. Jednostavno zato jer Hitlerovog tijela tamo nije ni bilo. Pretpostavimo da je autentičan ovaj razgovor Dullesa i Staljina. Koji je mogući drugi scenarij i što se stvarno odigralo?

Hitler ostavlja tijelo svog daljeg rođaka u bunkeru; Rusi ne nalaze očekivani trofej te zataškavaju stvar. Amerikanci u prvo vrijeme nemaju podatke, a poslije ih ne objavljuju. Hitler, zadnjih godina rata, već uveliko bolestan i tronuo, ne predstavlja opasnost kao individua. Biva prebačen s užim krugom političara, generala i naučnika na "jug", na sigurno. Njemačka vojna mašina je raspršena. Rat je okončan. Povijest je napisana. Svijet se raduje završetku rata u Europi (a četiri mjeseca kasnije i na Dalekom Istoku). Dokumenti se zatvaraju i prašina počinje da pada po njima. U školama se uči ono što se smatra odgovarajućim.

"Jug"!

Vratimo se povijesnim faktima. Početkom 1838. Nijemci počinju slati svoje prve misije na Antarktiku, u regiju Queen Maud. 1873. parni brod "Grönland", financiran od strane German Society of Polar Research, s kapetanom Eduard Dallmanom. otkriva novu rutu za Antarktiku. Slijedi ih 1910. Wilhelm Filchner s brodom "Deutschland" i 1925. dr Albert Merz u brodu "Meteor". Sa dolaskom Hitlera na vlast Antarktiku se počinje tretirati kao jedan od teritorija na kojima nacisti pokazuju svoju agresivnost i demonstraciju Njemačke kao "supersile".

Alfred Ritscher predvodi najznačajniju polarnu ekspediciju 1938. u nosaču aviona "MS Schwabenland". Po dolasku na Antarktiku, avioni "Passat" i "Boreas" su precizno skenirali 600.000 kvadratnih kilometara (11.000 slika) i teritorij proglasili njemačkim. Tisuće njemačkih zastavica sa svastikom je bačeno na ledena prostranstva Antarktika. Čitava teritorija dobila je novo ime: "Neu Schwabenland" (asocirajući na regiju na jugu Njemačke).

Ono što posebno intrigira je da je ekspedicija otkrila velike teritorije bez leda s jezerima i znacima vegetacije u središtu Antarktika. Geolozi kažu da je ovaj fenomen nastaje

zahvaljujući toplim podzemnim izvorima. Takvi teritoriji su posebno obilježeni kao naseljivi. (Većina teritorija "Neu Schwabenland"-a je promijenila ime sporazumom iz 1957. Na primjer, Queen Maud Land, Princess Martha Coast, Princess Astrid Coast... Međutim, starije mape još uvijek nose njemačka imena, a nove mape su zadržale suženi teritorij "Nove Švabije" kao i neke planinske vijence.)

Od ove točke u povijesti informacije počinju ponovno da se kriju i na površinu isplivavaju individualna svjedočanstva i nagađanja. Međutim, većina upućuje na slijedeće:

Uoči samog početka rata, te prvih godina rata, bilježi se visoka frekvencija njemačkih konvoja, zaštićenih podmornicama, prema Antarktiku. Brodovi prevoze građevinsku mašineriju, opremu i materijal. Navodno, s prvim godinama rata, zarobljenici se odvođe na Antarktiku da rade na podzemnim bazama.

Nacistički inženjeri su, naravno, imali iskustva s podzemnim bazama: Nordhausen kompleks u Harzu kao i Kahla kompleks u Thuumlringenu. Središte projekta na Antarktiku je, pak, "Baza-211" ili Neu Berlin. Zadnji dani travnja 1945. Hitler, Martin Boorman, Eva Braun i jezgro "Nazi" vodstva bježe na Antarktiku. Navodno je objavljena knjiga njemačkog pilota iz zadnjih dana rata. Devetnaestogodišnjak s kopilotom slijeće na berlinski aerodrom da napuni gorivo u predahu između dvije borbe. Berlinu se približavaju Rusi s istoka i Amerikanci sa zapada. Artiljerija tuče po Gradu. Izenada, pilot ugleda skupinu ljudi koji se kreću prema parkiranom avionu na poletnoj pisti. Jasno raspoznaje firera, Evu i neke od visokih nacističkih funkcionera. Njihov avion ima prioritet. Ubrzo odlijeću u pravcu Danske. Tih dana Danska je još bila pod nacistima. Pretpostavke kažu da su se odatle Hitler i svita ukrcali u jednu od podmornica i uputili ka Bazi-211. Da se opet vratimo dostupnim i provjerljivim podacima.

Završna kalkulacija o njemačkoj podmorničkoj floti je pokazala misteriozni "manjak" od više od 100 podmornica. Među njima je bio veliki broj visokotehnoloških podmornica klase XXII koje su mogle izdržati pod vodom tisuće milja. (Da li su i one završile na Antarktiku?)

Drugo, 26. travnja 1945. posljednji konvoj nacističkih brodova napušta njemačke teritorijalne vode i upućuje se ka Antarktiku. Među njima su i podmornice U530 s kapetanom Otte Vehrmutom i U977 s kapetanom Heinz Schaumlfferom. Posljednji vizualni kontakt s konvojem je istog dana kod Christiansunda. Saveznici pokušavaju da zaustave konvoj na Južnom Atlantiku, ali bivaju poraženi.

Treće, 17. kolovoza 1945. gorespomenute njemačke podmornice dolaze prazne u Argentinu i predaju se s nekoliko članova posade (možda im nije bio odobren pristup u Novom Berlinu ili nisu željeli ostati?). Američki obavještajci lete u Argentinu, ispituju ih i, navodno, Nijemci nisu voljni da govore. Zvanična je verzija da nisu zna(i da je Njemačka kapitulirala u maju (što je malo vjerojatno, jer su imali radio) Stvari se kompliciraju. Obavještajci saznaju stvari koje, očito, nisu za širu javnost. Da li je rat završen za Ameriku?

Više od godinu dana nakon afere s podmornicama Amerika lansira golemu vojnu operaciju prema antarktičkom ledu. Komanda je u rukama legendarnog admirala Richarda Byrda. Operacija "Highjump" uključuje 13 brodova, jedan nosač aviona, transportere, vojnu opremu, 4.000 vojnika. jedina zvanična izjava o svrsi operacije je da žele da se "...testiraju novi materijali pod ekstremnim Antarktičkim uvjetima"...

Očekivano vrijeme trajanja: 6-8 mjeseci.

27. siječnja 1947, vojska se iskrcava u postojećoj misiji "Ross Sea", kreće se zapadnom antarktičkom obalom prema sjevernom dijelu i Neu Schwabenlandu. Nakon manje od tri

sedmice boravka na ledenom tlu, Byrd se vraća (povlači?) u SAD. U javnosti se ekspedicija proglašava uspjehom, admiral dobiva odlikovanje...

(Pretpostavlja se da je nakon nekoliko uzastopnih bitaka u zraku i na ledu, admiral uzmaknuo.)

Jedini intervju koji je Byrd dao samo dan nakon povlačenja argentinskom novinaru sadržavao je izjavu da: "...je bilo neophodno da Amerika poduzme akciju protiv neprijateljskih vojnih aviona koji su dolazili iz polarnog regiona..." i da će u "...slučaju novog rata, Amerika biti napadnuta s avionima koji će letjeti između polova nevjerojatnom brzinom..."

Već slijedeći dan cenzura je obavila sve izjave admirala. Podvrgnut je uobičajenom vojnom postupku i do kraja života se nije javno izjašnjavao O ovim događajima.

Navodno je po povratku u Washington imao susret s Predsjednikom i šefom Generalštaba od kojih je ultimativno tražio da Antarktik bude u dometu termonuklearnih projektila... Antarktik je posljednjih decenija zaštićen Sporazumom u kome su se svi potpisnici složili da izbjegavaju vojne operacije. Do godine 2000.

(9) Podzemne baze - Dulce

Houston, 9.5.1999.

A. 1898. godine se osniva Bechtel, danas najveća građevinska i inženjerska firma u SAD i svijetu (neki kažu i šire!?) Bechtel je u svom dijelu, koji nije otvoren očima javnosti, supertajni međunarodni korporacijski oktopus. Tvrdi se da je on "Vlada u sjeni" unutar CIA-e. Najvažniji položaji u američkoj vladi rezervirani su za ex-Bechtel "dužnosnike".

B. Početkom 1947. godine izgrađen je put pored današnje vojne Dulce baze, New Mexico. Kao pokriće se spominjala pilana i prerada drveta. Međutim, prerađeno drvo nikada nije izašlo odavde. Put je kasnije uništen.

C. Američka avijacija je sponzorirala istraživanja u izgradnji podzemnih konstrukcija tokom pedesetih putem RAND korporacije. Među prvim javnim fotografijama mašine za izgradnju podzemnih tunela je ona iz 1959. Rand Report je objašnjavao kako su se odvijali zamašni vojno-konstruktivski projekti upotrebom ovih mašina.

Desetine patenata je prijavljeno Američkom Patentnom Zavodu šezdesetih i sedamdesetih iz Los Alamos (New Mexico) National Laboratory. Među njima i oni za "Termonuklearne podzemne mašine za tunele" koji, po principu podzemnog crva, buše kamen i zemlju ostavljajući betonirane tunele i prostorije iza sebe.

Čini mi se da su A., B. i C. dovoljan okvir za priču o podzemnim bazama ispod američkog tla: tu su korporacijski giganti i vlada (dakle, pare i "nacionalni interesi"), američka avijacija (konkretni vojni projekti i tajnovitost), Los Alamos (znanost i oruđa)...

Teze za danas su slijedeće:

- Američko tlo je, na desetinama i stotinama metara dubine, ispresijecano mrežom podzemnih baza, tunela, laboratorija i prolaza;

- Ovaj proces intenzivno traje preko pedeset godina u novije vrijeme. Prilikom gradnje (bušenja) nailazilo se na prirodne tunele, pećine, prolaze... Ali, prema nekim tvrdnjama, i na one koji su napravljeni u prošlosti, od strane drugih bića, iz daleke planetarne povijesti;

- Procesi koji se odvijaju u pojedinim bazama predstavljaju supertajnu za nas koji hodamo po površini; x-files i naučna fantastika postaju naučnim faktima;

US News and World Report je u broju od 7.8.89. objavio tajni plan za djelovanje američke vlade u slučaju katastrofe. Prema Planu (COG - Continuity of Government), vladina Agencija (Defense Mobilization Planning Systems Agency) koja odgovara samo predsjedniku, se brine da, u slučaju nuklearnog napada ili Armagedona, američki komandni sustav preživi i funkcionira. Četrdeset šest vodećih funkcionera zajedno s predsjednikom bi bili evakuirani u 50-ak podzemnih bunkera u 10 različitih regija SAD međusobno povezanih satelitskim i zemaljskim vezama.

I, tu nema ništa neobično. (Kinezi imaju svoju podzemnu mrežu ispod Pekinga koja veže kuće lidera, vladu, centralnu banku i generalštab. Rusi još i više.)

Pitanja se počinju pojavljivati kada se pretpostavi kolika je mreža iskopanih baza i tunela. Pedeset godina su mašine neprestano bušile ispod površine. Posada od 35 ljudi na jednoj mašini teškoj 95 tona s borerom od preko 100 metara! Iza nje ostaje betonirani prolaz ili odaja promjera od 15 ili više metara. Slijede dva svjedočanstva:

1. Radio stanica KVEG u Las Vegasu imala je za gosta Bob Lazara, atomskog fizičara koji je radio u čuvenoj vojnoj bazi Area 51. Emisija je išla uživo, Bob Lazar je objašnjavao projekte u kojima su dijelovi američkog vojnog establišmenta surađivali s vanzemalcima (!). Na telefon se javlja slušalac sa slijedećom pričom:

"Mi smo građevinski radnici...od nas sedmorice u grupi, dvojica smo voljni da damo zvanične izjave. Postoji mnogo više od tunela dolje. Sve što možete zamisliti je ispod zemlje... Znam, jer sam sam učestvovao u gradnji... instaliranju... Pored te baze (Area 51), postoje slijedeći podzemni objekti: Dulce, Sunspot, Datil, Corona, Taos Pueblo i Albuquerque (svi New Mexico); u Coloradu su Delta, Grand Mesa, i Colorado Springs; u Kaliforniji su Needles, Edwards AFB, Tehachapi Mountains, Ft. Irwin, Norton AFB i Morongo Valley; šest ih je u Nevadi - Blue Diamond, Nellis AFB, Groom Lake, Papoose, Quartzite i Tonopah."

2. Tihi gradić Dulce sa samo 900 stanovnika i jednim hotelom smješten je na sjeveru New Mexica. Nema turista, ali, prema sve učestalijim izjavama (vidi: Cosmic Top Secret, William Hamilton III) Dulce nosi skrovitu tajnu. Navodno, pod zemljom je zajednička biogenetska laboratorija vlade i vanzemaljaca u kojoj se odvijaju bizarni eksperimenti na ljudima i životinjama.

Slijede svjedočanstava ljudi s površine. Po meni, najinteresantnije je ono koje dolazi od službenika osiguranja Thomas C. koji je bio visoko rangiran u zajedničkoj hijerarhiji. Nakon godina provedenih u Dulce i drugim bazama, odlučio je da dezertira i ponese niz dokaza (fotografije, projekti, predmeti i sl.) sa sobom. Njegove video kazete se mogu naručiti na američkom tržištu. Koristeći malu kameru, Thomas je napravio preko 30 fotografija u okviru višekatnog podzemnog kompleksa. Prikupio je dokumente i video traku iz sigurnosne kamere iz Kontrolnog Centra koja je snimala hodnike, laboratorije, vanzemaljce (!), i zaposlene. Napustio je objekt, napravio pet kopija i sakrio originale. Kada je otišao kući po ženu i djecu tamo je već bio kombi s vladinim agentima. Shvatio je da ga je izdao K. Lomas (jedan od kolega kojem se ispovjedio). S obzirom da je znao da će se sigurno provesti biološki eksperimenti na njima, odlučio je da se skriva. Ovo se dešavalo prije desetak godina. Thomas je danas u pedesetim godinama. Karijeru je započeo tajnim treningom u fotografiji u podzemnoj bazi u državi West Virginia. Sedam godina je radio za Američku avijaciju. 1971. odlazi da radi za Rand Corp. u Santa Monica, California, da bi 1977. bio prebačen u Dulce bazu.

U to vrijeme, kolega istraživač, također zaposlen kao službenik osiguranja u Sante Feu, privatno je istraživao UFO fenomene i djelovanje Masonskih i Wicca grupa u regiji. Oni su zajedno odgledali Thomasove fotografije, videa i dokumente iz Dulce baze. Crteži koji su kasnije napravljeni po tome kasnije su kružili u UFO zajednici pod nazivom "Dulce Papers".

Dulce baza je napravljena na nekoliko podzemnih nivoa. Što se spušta niže potrebne su posebne dozvole za kretanje; smanjuje se broj ljudi koji se mogu kretati na dubljim nivoima. Thomas je posjedovao ULTRA-7 dozvolu što znači da je mogao da ide do sedmog nivoa ispod zemlje.

"Ja sam znao za sedam sub-nivoa, ali ih je možda bilo još... Većina vanzemaljaca su na nivoima 5, 6 i 7... Njihove prostorije za smještaj su na petom nivou. Jedini znak na engleskom jeziku nalazi se u šatl-stanici na kojem piše: "Za Los Alamos" (Od Dulce baze do baze u Los Alamosu je oko 150 km.)

Veza ide od Dulce baze do baze Page (Arizona), zatim do slijedeće podzemne baze ispod Area 51 (Nevada). Drugi pravci su prema bazama: Taos, Datil i Carlsbad (New Mexico), Colorado Springs i Creed (Colorado).

Postoji bogata mreža u kojoj operira podzemni šatl koji se širi u globalni sustav tunela i podzemnih gradova. U Dulce bazi većina znakova na vratima i hodnicima su na jeziku vanzemaljaca ili na univerzalnom slikovnom jeziku koji je razumljiv i ljudima i vanzemalcima.

Nakon drugog nivoa svi bi bili izmjereni goli, a onda bi dobili uniformu. Posjetioci su imali krem uniforme s rajferšlusom. Težina osobe bi bila stavljena na kompjutersku osobnu kartu svaki dan. Ako bi se primijetila promjena u težini većoj od tri paunda (oko 1,5 kg), fizički pregled i x-zračenje bi slijedilo.

Vage za težinu su postavljene ispred svih delikatnih oblasti te su ugrađene u pod ispred prolaza i kontrolnih panela. Osoba bi postavila svoju kompjutersku kartu u slot, ukucala bročanu šifru. Težina i kod se moraju poklopiti da se vrata otvore. Neslaganje daje znak za uzbunu.

Nikome nije dozvoljeno da nešto nosi u osjetljivim dijelovima baze. Sve što ulazi se pregleda na traci putem x-zraka. Ista metoda je i kod napuštanja baze.

Liftovi se kontroliraju magnetno; nema kablova. Magnetni sustav je unutar zidova. Ne postoje normalne električne kontrole. Sve je kontrolirano naprednom magnetnom tehnikom, uključujući osvjetljenje. Nema regularnih sijalica. Tuneli su osvjetljeni fosfornim jedinicama. Nivo jedan sadrži garažu za održavanje prolaza i podzemnih ulica. Nivo 2 ima garaže za vozove, šatlove, mašine za kopanje tunela i za održavanje diskova.

Na nivou 4 su u toku proučavanja na ljudskoj auri, kao i aspekti telepatije, hipnoze i snova. Saznalo se, između ostalog, kako odvojiti bioplazmičko tijelo od fizičkog tijela (!?) ljudi i kako postaviti matricu "vanzemaljskog identiteta" u ljudsko tijelo nakon odvajanja ljudske duše! Nivo 6 je privatno nazvan "Hol noćne more". Sadrži genetičke laboratorije gdje se odvijaju pokusi na ribama, pticama i miševima. Životinje ne sliče svojoj originalnoj formi. U nekoliko kaveza su ljudi s više ruku i nogu te humanoidi koji naliče na slijepce miševе visoki do 2 m.

Vanzemaljci su naučili ljude mnogo O genetici; stvari koje su korisne i one koje se opasne.

Greys (vrsta vanzemaljaca) i reptiloidi (drugi tip vanzemaljaca) su visokoanalitički i tehnološki orijentirani. Imali su drevne konflikte s Nordijcima (treća vrsta humanoidnih vanzemaljaca) i možda se ovdje pripremaju za neki budući konflikt. Intenzivno rade na kompjuterskim i bio-inženjerskim znanostima; s našeg stanovišta čine nehumane eksperimente prema drugim vrstama.

Osnovne vladine institucije koje su uključene u genetska istraživanja (tzv. genom projekti) su pripadnici: Ministarstva za Energiju (osobito Nevada test lokacija), Nacionalni Zdravstveni Institut, Nacionalna Naučna Fondacija. Medicinski Institut Howard Huges i Dulce Podzemna Laboratorija kojom upravlja DOE. Voda genetskih projekata za Los Alamos i Dulce je Larry Deaven. Uobičajeni oblik reprodukcije je poliembrij. Svaki embrio se dijeli na 6 do 9 individualnih jedinica uz pomoć "formule" - kombinacije plazme, deoksihemoglobin, albumin, lizozim, cation, amniotski fluidi i dr. Često sam. (priča Thomas), krećući se sedmim nivoom, nailazio na kaveze s ljudima. Red za redom. tisuće ljudi s tragovima genetskih manipulacija, uključujući i humanoidne embrije, su držani u hladnjačama. Najčešće su bili nepokretni. ali povremeno su plakali i molili za pomoć.

Nama je bilo rečeno da su nepovratno poludjeli te da su bili uključeni i visokorizične projekte testiranja droga za liječenje ludila. Rečeno nam je da nikada ne razgovaramo s njima. U početku smo vjerovali u priču. Napokon je 1978. mala grupa zaposlenih otkrila istinu. Tako su započeli Dulce ratovi.

Vanzemaljci ne žele našu zemlju, zlato, minerale ili vodu. Čak ni ljudski ili životinjski život. Ono što oni žele je magnetna (životna?) sila koja struji oko i kroz planetu Zemlju! Vanzemaljci koriste ovu magičnu moć na način nepoznat nama.

Ovu silu oni smatraju važnijom nego bilo što na našem globusu." (Navodnici, kraj Thomasove priče.)

Kako svariti ili povjerovati u ovu priču?

U prilogu je "Mapa podzemnih objekata i tunela" u jugozapadnom dijelu Amerike (onom o kom je danas bilo riječi). Detaljno je prikazan pravac tunela, vojne baze koje su spojene šatlom i podzemne laboratorije.

Tzv. "leteće tanjure" danas nismo ni spominjali jer bi bili samo dekoracija intrigantnoj Thomasovoj priči koja ide puno dalje.

Slika 6: Reprodukcijska mreža podzemnih baza povezanih podzemnim tunelima na jugu SAD.

(10) "James Bond"

Houston, 2.6.1999.

Dragi prijatelj Đidi je, za svog boravka u Americi, osnovao kompaniju "James Bond". Filmovi sa zaposlenim u "Službi njezinog veličanstva" još uvijek obrću pare. A nas Britanska Tajna Služba sa modernim i stvarnim James Bondovima na trenutak vraća na zemaljske teme.

Dvojica bivših britanskih špijuna izazvali su buru u obavještajnim krugovima Europe.

Slučaj prvi: David Shayler

David je radio za MI5 (britanska domaća obavještajna služba) od 1995-1997. Nezadovoljan neefikasnošću i nezakonitošću rada bježi 1997. u Francusku. U intervjuima je iznio dio tajnih podataka do kojih je došao radeći za službu. Biva uhapšen i zatvoren. Srećom, francuski sud odbija britanski zahtjev za izručenje gdje bi ga čekao dugogodišnji zatvor. (Šire na njegovom sajtu <http://www.shayler.com/>)

Tvrdnje:

- MI5 je redovno prisluškivao članove britanske Kraljevske porodice,
- MI6 (britanska obavještajna služba za inostranstvo) je organizirala neuspješni atentat na Gadafija,
- MI5 je, među gomilom dosjea, vodila poseban i za John Lennona

Slučaj drugi: Richard Tomlinson

Još jedan tridesetogodišnjak, sa stazom u MI6 od 1991-1995. Tokom rada je često upozoravao na nepravilnosti u radu Službe da bi 1995. bio otpušten. Rodom Novozelčanin, Tomlinson je, nakon Cambridgea i diplome u aeronautičkom inženjeringu, regrutiran u Tajnu Službu. Završava specijalnu obuku za elitnu komandosku jedinicu. Radio je u Moskvi, Bosni i na Bliskom Istoku. Nakon napuštanja MI6 piše knjigu i, naravno, završava u zatvoru zbog otkrivanja tajni. Zabranjen mu je ulazak u Francusku (epizoda s francuskom službom DST koja mu nije dozvolila da se pojavi na TV), izbačen je iz aviona koji je s Novog Zelanda trebao odletjeti za Australiju (novozelandski NZSIS ga nije pustio na australsku TV), i, na koncu, CIA ga je vratila iz Amerike onemogućivši mu intervju na NBC-u. Mr. Tomlinson danas živi u Švicarskoj.

Tvrdnje:

- MI5 je 1992. imala službeni prijedlog tri načina za atentat na Miloševića (prvi, obuka Miloševićevih protivnika u Srbiji; drugi, slanje komandosa da izvrše atentat; treći, izazivanje auto nesreće u Genevi, ispred tunela, zasljepljivanjem vozača) skandal je izbio zbog toga što se od ovoga odustalo;
- MI6 je bila umiješana u smrt princeze Diane i Dodi Al Fayed (atentat je izveden na oprobani, goreopisani, način; Tomlinson je, također, razotkrio šefa sigurnosti u hotelu Ritz te novinarskog paparazzija da su na platnoj listi Tajne Službe) - jasno, Britanci nisu mogli dozvoliti mogućnost da potencijalni nasljednik na britanski prijestol ima oca muslimana

(dosta im je bilo problema s promjenom vjere kad je Elizabeta Prva bila ustoličena kao prvi protestant nakon vjekovne vladavine katolika);

- prije tri sedmice, sredinom maja, Tomlinson je objavio, na Internetu, listu s imenima i adresama od preko stotinu britanskih špijuna širom svijeta (zaprepašteni britanski ministar Robin Cook je javno optužio Tomlinsona).

Obojica prijete s daljim objavljivanjem prljavog rublja ukoliko im se ne dozvoli slobodan ulazak u Britaniju i prestanak praćenja.

(11) Philip Corso

Prije nekoliko mjeseci sam, na Internetu, među udarnim domaćim (američkim) vijestima tog dana, pročitao obavijest o smrti Philip Corsoa. Naizgled ništa čudno: gospodin Corso je bio u svojim sedamdesetim godinama i ljudi tada umiru od "masivnog srčanog udara". Drugo, pukovnik Philip Corso imao je zavidnu vojničku i političku karijeru i Amerika drži do svojih istaknutih figura.

Ipak...Vijest zavrjeđuje više pažnje.

Biografija vremenog gospodina bila mi je dobro poznata: od 1942. Stacioniran je kao mlad kontraobavještajac u Europi (kraj rata dočekuje u Italiji); ponovno, kao obavještajac, radi u štabu generala MacArthura tokom Korejskog rata. Tokom pedesetih, sada već kao pukovnika, američki predsjednik Dwight Eisenhower ga drži kao člana moćnog Savjeta Nacionalne Sigurnosti (NSC). Za predsjednikovanja Kennedyja (1961, 1962. i 1963.) Corso provodi najinteresantnije godine svoje karijere: rukovodi Odjeljenjem Istraživanja i Razvoja u Američkoj Armiji. Nakon toga ide u američki Kongres da radi za vrlo utjecajnog senatora Strom Thurmonda (koji je, opet, proveo najviše vremena vodeći Senatske Odbore za nacionalnu sigurnost) te senatora Richard Russela (člana Warrenove Komisije, koja je istraživala okolnosti pod kojima je ubijen Kennedy). Razlog zbog kojega sam proučio autentičnost Corsoove biografije bila je njegova knjiga:"The Day After Roswell". Tvrdokorično izdanje knjige je iz 1997. (sa predgovorom senatora Thurmonda u kojemu s pijetetom govori o svom suradniku); u džepnom izdanju, 1998, predgovor je povučen (ne zbog netočnosti u faktima, već zbog toga što sadržaj knjige, ipak, "nije bio za širu javnost").

Knjiga "Dan poslije Roswella" predstavlja konačno, na faktima zasnovano, razrješenje kontroverzije koja je desetljećima okruživala misteriozni udes "neidentificiranog letećeg objekta" u Roswellu, New Mexico, 1947. godine.

Seriya dokumenata koja je tek sada postala pristupačna skidanjem etikete "Strogo povjerljivo" i "Vojna tajna" te lični udio Corsoa u sudbini predmeta nađenih na i u letjelici, baca sasvim novo svjetlo na svjetski razvoj u posljednjih pedeset godina. Ne samo da je, prema Corsou, UFO postojao, već je, zahvaljujući procesu ireverzibilnog inženjeringa, američka vojska uspjela razviti ključne industrijske poluge kao:

- mikroprocesorska tehnologija zasnovana na čipu,
- optička vlakna, - lasere,
- super-provodljivost.

Nakon toga, ove nove tehnologije su prosljeđene gigantima američke ekonomije za komercijalnu upotrebu. Corso razotkriva šokantnu ulogu američke vlade i pojedinih njenih segmenata (vojnih, obavještajnih i civilnih) u prikrivanju informacija o vanzemalcima i njihovoj tehnologiji. Naravno i on je pripadao uskom krugu koji su neposredno rukovodili procesom u posljednjih pedeset godina. Glavna odlika knjige je da daje imena generala, naučnika i političara upletenih; datume i mjesta održavanja sastanaka; detaljan opis predmeta i tehnologije i put kojim su američke laboratorije išle dok nisu izbacile kopije u američkoj vojsci i na komercijalnom tržištu.

1. O udesu u Roswellu:

Prvog tjedna srpnja 1947, u pustinji kraj Roswella, leteći disk s četvoricom članova posade, doživio je udes. Trojica biča, visine metar i dvadeset, sivkaste boje kože, glava neuobičajeno velikih u odnosu na tijela, stradala su na mjestu. Jedan je preživio; kada je vojna policija iz 509. zrakoplovne brigade stigla na mjesto udesa, jedan od policajaca je pucao i ranio ga.

Kasnije je prebačen u bolnicu i nakon nekog vremena umro. Prvih šest sati u lokalnim novinama su objavljene vijesti o UFO incidentu s izjavama mještana, policajaca, vatrogasaca, čak i predstavnika za štampu vojne brigade. Nakon toga, stižu visoka vojna lica iz Washingtona. sve se zataškava. Tijela Greysa (to je danas uvriježen naziv za njih), predmeti te UFO letjelica su djelomično prebačeni u sva tri roda američke vojske: zrakoplovstvo, mornaricu i kopnenu vojsku. Ili, konkretnije, u Fort Bliss, Texas, zatim Wright-Patterson bazu i Fort Riley, Kansas.

(Igram slučaja, Corso je bio u Fort Rileyu kao major te godine i vidio je tijela vanzemaljaca iste noći kada su stigli vojnim konvojem.)

2. O početku rada u Pentagonu

General Arthur Trudeau ga je, prvi dan po dolasku Corsoa u Pentagon, zadužio s ormarom punih stvari koje su nađene u Roswellu uz komentar:

"...njihova vrijednost je nemjerljiva. Zrakoplovstvo (Air Force) ih želi, jer misle da pripada njima...Mornarica misli da mora imati sve što ima i Zrakoplovstvo. CIA ih hoće da bi ih mogla proslijediti Rusima... Phill, od tebe hoću plan... što imamo u rukama... i kako to možemo iskoristiti, a da pri tome ne padne u pogrešne ruke."

3. O laserskom skalpelu

Međuvremeno predmetima koje je zapazio bila je "...naprava nalik na kratku baterijsku lampu, sa samostalnim izvorom energije. Kada bi je uperili prema zidu, na zidu se vidio tanki kružić crvenog svijetla, mada svjetlosni snop nije polazio iz naprave. Ako bi se prešlo nekim objektom ispred svijetla. on bi prekidao snop i nakon nekog vremena počeo bi se pušiti. Vremenom smo shvatili da je to neka vrst sječiva... jednom prilikom, igrajući se s dimom ispred naprave, čitav snop je počeo da dobiva oblik... Ono što je bilo nevidljivo postalo je kružno, supertankog oblika...

Nekoliko godina kasnije smo postali svjesni da je ovo sječivo-skalpel korišteno u eksperimentima vanzemaljaca na desetinama tisuća krava širom Amerike... kojima su uklanjali kompletne organe kirurškom preciznošću ("cattle mutilations" šezdesetih i sedamdesetih u državama jugozapadne SAD).

4. O zataškavanju

General Roger Ramey, komandirajući 509. zrakoplovne, naredio je majoru Jesse Marcelu da povuče svoju priču o "letećim tanjurima" i da pozira za novinski foto s ostacima balona za vremensku prognozu. Tako je, dan poslije Roswella, istina zataškana.

Major Marcel, obavještajac koji je bio Prisutan udesu, progovoriti će tek 1971. U međuvremenu se general Ramey pobrinuo da angažira kompletan obavještajni i kontraobavještajni aparat u prikrivanju istine, zasnovan na prijetnjama i ubojstvima. Kada je tajnost osigurana, slučaj je predat glavnokomandirajućem avijacije SAD, generalu Nathan Twiningu.

5. O generalu Twiningu

Predsjednik Truman potpisao je nalog generalu Twiningu da lično ode u New Mexico da istraži istinu o udesu i podnese mu direktan izvještaj. Inicijalni izvještaj je potvrdio postojanje vanzemaljskih predmeta i bića. Predmeti su analizirani, selektirani i priređeni za distribuciju različitim vojnim ustanovama i rodovima vojske. Na bićima je izvršena autopsija u potpunoj tajnosti.

General Twining svoj raport predsjedniku počinje sa: ... Leteći tanjuri ili UFO nisu iluzije... već nešto realno i stvarno... a ne fiktivno." (Izvještaj je prije dvije godine deklasificiran kao visoka vojna tajna i dostupan je javnosti.)

6. O sastanku kod Trumana

"Mi smo u sosu ovdje. Nate Twining kaže da ne zna što je ta vražja stvar osim da će se, ako se Sovjeti domognu toga čitava povijest promijeniti...", govorio je Truman najbližim suradnicima.

"Ovo je kao projekt Manhattan, gospodine predsjednice", sugerirao je admiral Hillenkoetter, direktor CIA. "Ono je bio rat. Nismo mogli reci nikome. I ovo je rat. Ista stvar. Skrivat ćemo to i od same Vlade."

"Da li ćemo ikada reći svome narodu što se uistinu odigralo?", pitao je Truman.

Tajac.

"Well", President Truman said. "Do we?"

7. O "Majestic 12"

Tih ljetnih dana 1947. započelo je prikrivanje najveće vojne tajne u povijesti i menadžment američkog odnosa s vanzemalcima. Sredinom rujna Truman je formirao supertajnu "Grupu 12" u kojoj su se nalazili:

Roscoe Hillenkoetter, direktor CIA; James Forrestal, ministar odbrane; general Nathan Twining, načelnik Avijacije; profesor Donald Menzel, astronom s Harvarda i kriptografski ekspert; Vannevar Bush, šef Armijskog Istraživanja i Razvoja; biolog Detlev Bronk, predsjednik Nacionalnog Istraživačkog Savjeta; general Robert Montague, komandant Port Blissa i White Sandsa; Gordon Gray, sekretar Armije i upravitelj psihološkog odjela CIA; Sidney Sours, direktor Nacionalnog Sigurnosnog Savjeta; general Hoyt Vandenberg, ex-direktor CIA i budući komandant Avijacije; avio-inženjer Jerome Hunsaker, direktor NACA (prethodnica NASA) i Lloyd Berkner iz Armijskog Odbora za R&D.

8. O strategiji

"It would have to be", as General Twining suggested, "at the same time both the greatest cover-up and greatest public relation program ever undertaken..." Formirat ćemo vladu unutar vlade, samoodrživo tijelo bez obzira koja politička partija bila na vlasti... i žestoko braniti tajne, a istovremeno temeljito analizirati svaku novu informaciju o vanzemalcima... Povremeno ćemo propuštati djeliće informacija u javnost, istinite ili ne, da bi kreirali klimu prihvaćanja postojanja života van Zemlje bez izazivanja generalnog osjećaja panike..."

Zbilja, "dvanaestorica veličanstvenih" su ustanovili projekt "Blue Book" koji je obradio preko 12.000 individualnih slučajeva. Oko 10% ozbiljnih je proslijeđeno navise, a ostalih 90% u kojima je postojalo drugo objašnjenje, je pušteno u javnost. U tim slučajevima su ridiculizirani i izvrgnuti podsmjehu i/ili prijetnjama njihovi autori. ("Plava knjiga" je objavljena koncem šezdesetih i često je spominjana na TV kao autentičan "dokaz" o nepostojanju kontakta s drugim bićima.)

9. O čuvanju tajni

Stara priča o čuvanju tajni ide ovako: grupa ljudi, koji žele da sakriju najveće tajne od ostatka svijeta, pronalaze tajno mjesto u kome skrivaju tajnu. Pošto, prije ili kasnije, svako tajno mjesto bude otkriveno. prije toga oni pronadu novo tajno mjesto gdje sakrivaju novu tajnu. Zatim, prije nego što se otkrije drugo tajno mjesto, oni pronadu treće mjesto za novu tajnu.

Slijedi četvrto, peto itd. skrovište.

Preko pedeset godina ovaj scenarij je važio, prema Corsou, za tajne Roswella i kontakta s drugim bićima. Formirale su se razne vladine i nevladine grupe, ad hoc komisije, tajna tijela i odbori. Svi su oni znali djeliće istine, a vremenom, o cjelini, nitko u potpunosti nije znao. Nekoliko decenija kasnije, Roswell je postao samo mit.

10. O naučnoj fantastici

"...Flying saucers did trully buzz over Washington, D.C., in 1952..." i postoji more fotografija. radarskih zapisa i izvještaja da to potvrde. "Ali mi smo to odlučno opovrgavali... a istovremeno financirali pisanje scenarija, a zatim i snimanje filmova kao THE MAN FROM PLANET X. Žanr naučne fantastike nam je služio da kanaliziramo pritisak koji je postojao u vezi letećih tanjura..."

Ovo smo nazivali kamuflažom kroz limitirano puštanje informacija... i to je davalo dobre rezultate. Ljudi su se zabavljali, ponekad bili prestrašeni u kinima... I to isti oni koji su bili svjedoci letećih objekata... I tako su zaboravljali na ono što mi zaista radimo..."

11. O anatomiji vanzemaljaca "Fotografije u mom dosjeu"... Corso je započinjao svoj izvještaj generalu Trudeauu, "... pokazuju bića visoka metar i dvadeset. Medicinski izvještaji govore da njihovi organi, kosti i sastav kože jesu drugačiji od naših. Srce i pluća su veći od ljudskih. Kostu su tanje, ali izgledaju jače, jer je atomski sastav drugačiji. Koža služi za zaštitu organa od kozmičkog zračenja ili gravitacijskih sila za koje još ne znamo. Mozak je također znatno veći od našeg..."

"Da li možemo pretpostaviti da ova bića predstavljaju kraj procesa genetskog inženjeringa dizajniranog da ih adaptira na dugačka svemirska putovanja u okruženju elektromagnetnih valova te brzina opisanih u Einsteinovoj teoriji relativnosti?" - zaključuje svoj izvještaj Corso.

12. About "headbands"

Američke generale i naučnike je posebno intrigirala činjenica kako se upravljalo letjelicom. Nije bilo ničega ni nalik kontrolnom panelu; nijednog prekidača, dugmeta, žica...Ali ono što je nađeno bilo je nalik traci za glavu dovoljno elastično da stoji na povelikoj glavi Greysa. "Izvještaji koje sam pročitao su ukazivali da su oficiri koji su probali staviti ove trake na glavu, doživljavali intenzivne šokove u rangu od manjih senzacija do glavobolja u kojima bi se javljali slike i eksplozije u tisuću boja..."

Dugotrajnim istraživanjima smo ustanovili da je svrha ovih "senzora" bila da stimulira pojedine oblasti u mozgu i istovremeno razmjenjuju informacije sa mozgom. "Ove naprave su bile vrlo sofisticirani mehanizmi za prevođenje elektro impulsa iz mozga Greysa u vrlo specifične upravljačke komande", nastavlja Corso. "Pedeset godina poslije Roswella, verzije ovih naprava će eventualno postati komponente navigacijskih kontrolnih sustava najsuvremenijih armijskih helikoptera... a na komercijalnom elektronskom tržištu postat će pomagala kod trodimenzionalnih kompjuterskih igara..."

13. O sudbini prve UFO letjelice

"Iz baze Wright letjelica je poslana u Norton Air Force Base u Kaliforniji, gdje je američka avijacija počela eksperimente na izradi replike tehnologije. Kasnije su nastavljeni u Nellis Air Force Base u Nevadi gdje je Stealth tehnologija razvijana (F-117, nevidljivi lovac). Armiji je bilo stalo samo do oružja pronađenih u letjelici i kako bi se ona mogla iskoristiti... Originalna UFO letjelica je ostala u Norton bazi gdje Avijacija i CIA održavaju neku vrstu "vanzemaljskog tehnološkog muzeja"..."

Eksperimenti na repliciranju njihove tehnologije se nastavljaju do današnjeg dana... a njima imaju pristup samo odabrani visoko rangirani oficiri i kongresmeni koji glasaju za povećanje vojnog budžeta... Oni koji vide tajne odmah se obavezu na njeno čuvanje...

14. O preliminarnoj listi

Među ostacima pronađenim u Roswellu, na mojoj preliminarnoj listi za razvoj su bili predviđeni:

- Image intensifiers (od kojih su nastali "night vision", maske s kojima se vidi u noći),
- Fiber optics (danas je već univerzalna primjena optičkih vlakana),

- Supertenacity fibers (superprovodljivost je među naučnim otkrićima stoljeća).
- lasers (laseri)
- Integrated circuits and micro miniaturization ("sve se zna" o razvoju kompjutera poslije 1947.)
- Project Horizon - Moon base (neostvoreni projekt osnivanja američke baze na Mjesecu iz početka 60-ih)
- Particle beams (glavna komponenta Reaganovog "Rata zvijezda"),
- Electromagnetic propulsion systems (budućnost kretanja kroz svemirske prostore je zasnovana na elektromagnetnim pokretačkim sustavima).

"Za svaku točku na mojoj listi, general Trudeau je izlistao kadrovske dosjee s imenima naučnika koji su radili za vladine projekte i koji bi se mogli uključiti u naše aktivnosti... Njima je pridodao armijske kontraktore : Bell Labs, IBM, Monsanto, Dow, General Electric i Hughes..."

15. O namjerama Greysa

"... U početku nismo znali kakve su njihove namjere... ali ono čega smo bili svjedoci, kao na primjer, eksperimenti na kravama, nadgledanje naših tajnih vojnih instalacija, izvještaji o stalnim otmicama ljudi te njihovo konstantno prisustvo na svemirskim letjelicama, uvjeralo nas je da oni nisu prijateljski posjetioci koji će nas pozdraviti sa: "Zdravo, mi dolazimo u miru..."

16. O hladnom ratu

"Tako je hladni rat sa Sovjetima ispao odlična prilika da podignemo nivo naše obrambene moći zbog navodnog sukoba s komunizmom, dok smo mi u tajnosti pripremali arsenale i strategiju da se branimo od napada vanzemaljaca... Ukratko, hladni rat jeste bio realan i opasan, ali nam je poslužio kao paravan da razvijemo planetarni sustav praćenja i odbrane i prema svemiru, ali i prema Sovjetima..."

"...Prava istina iza pregolemog nuklearnog i taktičkog arsenala bila je opasnost od vanzemaljaca... da, ako okupiraju dio planete... imamo vojne mogućnosti da im naudimo..."

17. O istraživanju svemira

"I Sovjeti i mi smo, od samog početka svemirskih istraživanja i letova, bili nadgledani i ometani... Kružili bi oko naših letjelica, ometali radio transmisije, izazivali električne ili mehaničke probleme... Sovjetski i američki kozmonauti su nezavisno izvještavali o pojavi UFO da je to postalo rutinsko i uobičajeno... Audio/video veza s NASA-om bila je zaštićena, a astronauti su bili instruirani da ne prijavljuju pojave UFO dok se ne vrate na zemlju... A onda bi, naravno, bili dalje "obrađivani..."

"Slijedi Izvještaj od Nila Armstronga koji je vidio bazu vanzemaljaca prilikom slijetanja Apolla 11 na Mjesec..." (!?) NASA, jasno, nije ništa prijavila, jer ovo su bile stvari "high national security".

General Douglas MacArthur je 1955. izjavio za New York Times: "Sve svjetske nacije će se morati ujediniti za slijedeći veliki rat, jer će on biti međuplanetarni rat." Javnost nije pridala naročitog značaja generalovoj izjavi, ali ona jasno odražava razmišljanje i (paranoično?) ponašanje armijskih i vladinih struktura tokom 50-ih i 60-ih.

18. O prvom uspješnom projektu

Corso se susreo 1960. s dr. Paul Fredericksom iz Fort Belvoira i razgovarali su na temu razvoja sprave kojom se može vidjeti u noći. Corso mu je dao predmet nađen u Roswellu:

"Nadam se da će vam ovo pomoći u vašim istraživanjima. Sada je to vaše. Zapamtite, i ova sprava je, za one koji pitaju, nastala ovdje. Mi ćemo vam osigurati budžet za razvoj. Vi

koristite vaše izvore za proizvodnju i preuzmite sve beneficije kada jednom dođete do konačnog proizvoda... A sada, koja će vam priča biti paravan?", Corso ga je upitao.

"U Fort Belvoiru, timovi su bili naučeni da svoja razmišljanja drže za sebe. Ako im kažete da je ovaj komad tehnologije došao putem naše obavještajne službe iz neke strane zemlje, i da ga mi moramo utopiti i izmijeniti tokom naših istraživanja, tako će i biti", odgovorio je dr. Fredericks.

"Nobody asks any questions?", insistirao je Corso.

"Niko ne postavlja nikakva pitanja pod bilo kojim uvjetima", završio je Fredericks.

Projekt je 1963. bio u Martin Marietta Electronics (današnji Lockheed Martin) i inicijalnu premijeru je doživio u Vijetnamu i Europi.

19. O kompjuterskoj tehnologiji "Čitava oblast minijaturnih kola je doživjela gigantski skok u 1947. s izumom tranzistora i prvih komponenti u čvrstom stanju... Da nisam svojim očima vidio silikonska vlakna i predmete porijekla iz Roswellovog udesa, da ih nisam držao u vlastitim rukama, da nisam o njima razgovarao s Hermann Oberthom; Werner von Braunom ili Hans Kohlerom, da nisam čuo izvještaje ovih naučnika sa sastanaka s Nathan Twiningom, Vannevar Bushom (MJ-12) i istraživačima iz Bell Laboratorija, ja bih mislio da je izmišljanje tranzistora - čudo. A sada znam kako je do njega došlo." ("I know now how it came about").

"Bila je 1961. godina i general Trudeau je ugovarao niz sastanaka s kompanijama: Sperry-Rand, Hughes i Bell Labs da utvrdim kako oni mogu primijeniti minijaturna kola u dizajn oružanih sustava... Inspiracija za mikrokola je pala s neba u Roswellu i okrenula razvoj digitalnih kompjutera u sasvim novom smjeru. Moj posao je bio da primijenim novu tehnologiju u razvoju novih generacija oružja..."

20. O laserima

"Jedno od oružja koje je imalo širok potencijal bio je laser, naprava koju je Armija našla u UFO letjelici u Roswellu. Kasnije će je razviti kao oružje u kooperaciji s kompanijom Hughes Aircraft."

"Koncem 1961. general Trudeau je tražio da odem u Fort Belvoir i razgovaram s dr Mark Johnsonom. Mark je bio naučnik iz Hughes Aircrafta. Moj sastanak s njim bio je kratak i direktan."

"S obzirom da vi razvijate navigacione radare za helikoptere, priključite im novorazvijene lasere za premjeravanje terena i biranje ciljeva", predložio je Corso. Naravno, mi ćemo osigurati razvojna sredstva za laserski projekt ako vas tim smatra da je ideja ostvarljiva".

"Kada sam nekoliko mjeseci kasnije provjeravao status projekta, ovog puta sam se sreo s drugim naučnikom. I sve je izgledalo kao rutinski armijski projekt."

(Nakon ovog idu jedan za drugim primjerom koji objašnjavaju kako su znanja izvučena iz nevelike UFO letjelice izmijenila tok tehnološkog i ekonomskog razvoja naše civilizacije. Završit ću sa slučajem superprovodljivosti.)

21. O superprovodljivim vlaknima

Dr Richard Feynman je dobio Nobelovu nagradu iz fizike za svoja teorijska otkrića na polju kompresioniranih molekularnih struktura i kvantno-mehaničkog ponašanja elektrona. (Da li ovo nekome nešto više znači?)

"Kao mladi atomski fizičar, dr. Feynman je bio kolegom mnogim poslijeratnim atomskim specijalistima koji su radili za Armiju te Avijaciju na programima vodenih projektila i programu nuklearnih istraživanja tokom 1950-ih. Feynman je bio u kontaktu s Alamogordo grupom iz Avijacije i imao je pristup informacijama i otkrićima iz Roswella (na primjer tekstilna i/ili keramička zaštita UFO letjelice)... Bio je sudionikom istraživanja na nekoliko vojnih projekata..."

Tri godine prije dobivanja Nobelove nagrade, dr. Feynman je održao teorijsko predavanje na sastanku Američkog Društva Fizičara. U svom izlaganju je potencirao mogućnost kreiranja supstanci čija je molekularna struktura tako kondenzirana da materijal počinje mijenjati svojstva... Njegove kolege su očito smatrale da je ovo sasvim novi teorijski pristup...U stvarnosti, dr. Feynman je jednostavno imao pristup realnim objektima iz Roswella i davao je njihovo teorijsko objašnjenje..." (I dobio Nobelovu nagradu... sic!).

Nadam se da će i vas ovaj tekst intrigirati... Otvaraju se mnoga nova pitanja... i dobivaju neočekivani odgovori. Ponovno se vraćamo na nedoumice u pogledu "zvaničnih istina" i osjećaja da smo manipulirani na širokoj skali.

Slika 7: Američki pukovnik James Corso, besprijekorne vojne, naučne i političke prošlosti, zaslužan je za "sijanje" vanzemaljske tehnologije pronađene u Roswellu. Putem reverzibilnog inženjeringa, ta je tehnologija postala dijelom američke vojne i komercijalne nadmoći kroz razvoj kompjutera, lasera, superprovodljivosti i optičkih vlakana.

(12) Europa

Atomski fizičari dobivaju Nobelove nagrade, ali ne i astronomi. Molekularni biolozi dobivaju Nobelove nagrade, ali nijedan istraživač iz NASA-e je nije dobio... Slučajno?

Kada je 1958. predsjednik Eisenhower potpisao akt o osnivanju Nacionalne Svemirske Agencije, stvoren je utisak da je riječ o civilnoj i javnosti otvorenoj Agenciji. Taj dojam nosi prosječni Amerikanac i velika većina zaposlenih u svemirskoj agenciji NASA.

Međutim, iz danas dostupnih Kongresnih dokumenata (Public Law 85-568, 29.07.1958.), može se saznati da se NASA smatra Agencijom direktno pod kontrolom Američke Vlade, a direktor NASA-e je hijerarhijski ispod ministra odbrane (i njemu odgovoran). Poseban Akt govori o tretiranju povjerljivih podataka. (Prošli put smo citirali Corsoa koji je spomenuo postojanje tajnog i zaštićenog radio kanala između astronauta i Kontrolnog Centra u Houstonu prilikom svemirskih letova.)

Ono što se dešava posljednjih nekoliko decenija svodi se na slijedeće: NASA proglašava naučnom fantastikom sve ono što joj ne odgovara izigravajući pri tom nezavisnu, civilnu Agenciju. Postavimo obrnutu tezu: "skrивane" informacije postaju naučnim dokazima, a utisak o NASA-i kao otvorenoj agenciji postaje fikcija (fantastika).

Današnji ogled imat će u svom fokusu jedan od Jupiterovih mjeseca: Europu. Jupiter ima četiri velika mjeseca: Callisto, Ganymede, Io and Europa. NASA je 1979. i 1980. poslala istraživačku letjelicu Voyager u njihovu orbitu i došlo se do interesantnih zaključaka (koji su dopunjeni s onim iz Galilea sedamnaest godina kasnije):

- na površini Callista i Ganymeda su detektirani kompleksni organski molekuli, sugerirajući da isti organski sastavi postoje i na ostala dva mjeseca;
- Europa ima unutrašnji izvor toplote (kao i većina nebeskih tijela) u svom jezgru;
- Callisto, Ganymed i Io su stjenovita, suha nebeska tijela;
- Europa je veličine Zemljinog Mjeseca i prekrivena je s 100 km debelim ledenim pokrivačem;
- ispod Europine zaleđene površine nalazi se ocean dubine 250 km koji okružuje kamene slojeve;
- ovaj ocean postoji u svom tekućem stanju od Europinog postanka.

Na ovaj način dolazimo do drugog nebeskog tijela (pored naše matične Planete) u Sunčevom sustavu koji ima kontinuirano prisustvo vode. Vode..., toplote... i organskih molekula! Sva tri sastojka neophodna za nastanak organskog života. (Doduše, puko postojanje brašna, šećera i vode ne znači da će se rođendanska torta sama napraviti. Ali, pošto je rerna upaljena, onda nije nelogično da ćemo se ipak osladiti.)

Ono što dopire u javnost su spekulacije iz znanstvenog tabora da vjerojatno postoji bogata organska juha duboko ispod ledenog pokrivača Europe i da to može biti topla, vodena sredina za evoluciju života.

Instrumenti letjelice Galileo su dokazali postojanje organske materije hvatanjem solarne radijacije koja se odbija od površine Jupiterovih mjeseca.

Valna dužina refleksije je unikatna za svaku molekulu i tako se dobiva slika površinske kemije ispresijecana elektromagnetskim "potpisima". Otkrića uključuju različite kombinacije kisika, ugljika, sumpora, hidrogena i nitrogena i nekoliko tipova organskih sastava. Dokazano je i prisustvo tolina za koji je utvrđeno da je igrao ključnu ulogu za razvoj života na Zemlji. Primjedba da nema prisustva "neophodnih" Sunčevih zraka na velikim dubinama stoji. Ali, dokazano je da Sunce nije neophodno za stvaranje života. Naime, na nekoliko mjesta na

Zemlji gdje ne dopire Sunčeva svjetlost (ispod Antarktičkog leda, Pacifički i Atlantski usjeci, kilometrima duboko) pronađeni su različiti životni oblici. Oni ne zavise od Sunca već od geotermalnih izvora koji pokreću unutrašnju kemo-sintezu sulfatnih bakterija koje opet predstavljaju polaznu osnovu čitavog podvodnog eko-sustava.

Dodamo li tome vremenski okvir od nekoliko milijardi godina postaje jasnije da su se stekli svi neophodni uvjeti za razvoj nekog egzotičnog tipa života.

Voyager je prije dvadeset godina poslao natrag na Zemlji seriju sjajnih fotografija s površine Europe. Jedan od web sajtova gdje se jasno može vidjeti ispresijecana površina ovog nebeskog tijela je i: http://www.mufor.org/photos/europa_large.jpg

Bazirano na dotadašnjim informacijama, 1980. godine (u časopisu star & Sky magazine, originalni tekst se može naći na sajtu: <http://www.enterprisemission.com/>) nezavisni naučnik Richard Hoagland (tokom šezdesetih naučni savjetnik za TV stanicu CBS, zatim voda nekoliko svemirskih projekata tokom posljednje tri decenije) je objavio novu teoriju o postojanju tečnog oceana ispod Europine površine sa mogućnošću života. NASA nije dugo čekala da ovu teoriju dočeka na nož i ocijeni je kao besmislenu. Međutim, svemirski pionir, izumitelj komunikacionih satelita i dobro poznati autor Arthur Darke je 1982. nazvao "Europa koncept" briljantnom idejom koju su vrlo ozbiljno uzeli u razmatranje niz astronoma...

Među najžešćim kritičarima Hoaglanda bio je NASA istraživač, profesor Squyres (inače student drugog velikana svemirskih istraživanja i žanra naučne fantastike, dr Carl Sagana). Tokom TV-duela na CBS-u između Hoaglanda i Squyresa, potonji je, prema mišljenju publike izgubio i ne samo to: čak je i priznao da nije ni vidio originale NASA-inih fotografija čije je dokaze tako rado (vjerojatno po nalogu) negirao.

Osamnaestog srpnja 1996. krupni naslovi u nizu novina su prenosili revolucionarni zaključak s Konferencije za Svemirska Istraživanja održavane u Birminghamu: "Očekuje se da će se u roku od nekoliko sedmica dokazati postojanje egzotičnih vanzemaljskih životnih oblika u dubinama Jupiterovog mjeseca Europe!".

Autor izjave: profesor Steven Squyres, istraživač NASA-e i predavač na Cornell Univerzitetu, New York!! Dalje se kaže da su ovi zaključci bazirani na "ličnom pregledu 16 godina starih fotografija Voyagera", da na Europi postoje "usjeci dubine 100 km ispunjeni s organskim sastavima i solima", da je "biološka aktivnost pokretana s geotermalnom toplotom iz centra planeta", da vjerojatno "postoje organizmi slični termofiliji, zemaljskoj bakteriji, skoro otkrivenoj pored podvodnih vulkana" itd, itd.

Zašto se ovaj naučni plagijat pojavio 1996 i zašto je ista ideja odbačena 1980?

NASA ne voli da bilo tko drugi polaze pravo na naučne (u ovom slučaju) svemirske istine. Drugim riječima, postojanje života na drugoj planeti po logici stvari može objaviti samo NASA. (Povijest pišu samo jaki.) Time se može objasniti dio pitanja vezan za 1980.

Ovaj drugi dio (1996?) vjerojatno je predstavljao probni balon. Kakva reakcija se može očekivati od javnosti? I, uostalom, zašto ponovno ne pisati povijest na način koji njima odgovara.

Rijetke fotografije i informacije s Voyagerovog puta prije dvije godine su prošle strogu selekciju i nisu donijele ništa "revolucionarno" novo u javnost. Možda je to bio novi konzervativni zaokret. Prema principima djelovanja ove bogate i moćne Agencije: "... otkrića vanzemaljske inteligencije treba prikrivati ... iz niza religijskih, ekonomskih i razloga socijalne destabilizacije... niti treba dozvoliti kreiranje politike posebno destabilizirajućoj grupi ... grupi naučnika i inženjera...".

(13) Nostradamus

Houston, 26. 06 1999.

"In the year 1999 and seven months, From the sky will come the great terror king.
He will return to life the great Mongol king.
Before and after warfare happily rules."

10.72"

Od svih knjiga koje su izašle od 1555. godine naovamo, samo su dvije konstantno u štampi: "Biblija" i "Centuries". "Centuries" predstavljaju seriju od 942 misteriozne četverostihne poeme. Autor je, naravno, Nostradamus. Smatra se da je od 16. stoljeća do danas preko polovine njegovih proročanstava i ostvareno.

Nema potrebe trošiti riječi na njegova točna predviđanja kao što su egzekucija engleskog kralja Carlsa Prvog, veliki londonski požar, Francuska revolucija, uspon i pad Napoleona i Britanskog imperija ili Hitlera i naci-Njemačke.

U svojim centurijama Nostradamus samo pet puta daje specifične datume. Možda najčuvenije proročanstvo je gore-citirano koje (najvjerojatnije) govori o svjetskog revoluciji započetoj s trećim (Napoleon, Hitler) Antikristom vladarom s Istoka. Početak događanja: srpanj 1999!

Pošto je to već slijedeći mjesec mi se nalazimo u rijetkoj prilici da svjedočimo o istinitosti rečenog predviđanja. Da li "teror s neba" označava nuklearne bombe ili asteroid - tko je novi "mongolski kralj"?

Kratka inventura postojećih kriznih žarišta daje mogućnost nuklearnoj kataklizmi:

- Černomirdin je, sedmicu dana prije završetka bombardiranja Srbije, izjavio da svijet "nije nikad bio bliži atomskom ratu?" Ruska armija se otima kontroli? U dodatku, pretpostavlja se da Ruska mafija posjeduje manji broj nuklearnih bojevih glava minimalne snage;
- Uzbekistan, jedna od četiri nuklearne republike bivšeg SSSR-a, komunistička vladavina, muslimanska većina;
- Pakistan i Indija, trenutno u ograničenom ratu, obje su s nuklearnim bombama (limitiranog potencijala);
- Nema opipljivih informacija što Irak i Iran rade u potaji; zna se da već 20 godina obje zemlje rade na razvoju nuklearnog naoružanja;
- Kina, nezadovoljna američkom ulogom u svijetu, potencijalno žarište "pripojenje Tajvana matici zemlji";
- Sjeverna Koreja, gdje milijuni umiru od gladi, više nema što izgubiti, samo je pitanje koliko su otišli daleko u razvoju nuklearne bombe i interkontinentalnih balističkih projektila;

Jesmo li što propustili? Kojeg teroristu?

Ipak mi se čini da će Planeta proći "lišo" i sljedeći mjesec. Kad su iza nas ostale šezdesete i sedamdesete, proći će i devedesete. A ovo će proročanstvo ostati neispunjeno i daće mogućnost tumačima Nostradamusa da u budućnosti drugačije protumače ove stihove.

Pregled drugih Nostradamusovih proročanstava vezanih za 1980-e i 1990-e, kao i predviđanja Edgar Caysea i Ruth Montgomery pokazuje da se, iz nekih misterioznih razloga, naglo povećava broj neispunjenih proročanstava. Kataklizme, veliki zemljotresi, glad na svjetskom nivou, sudar asteroida sa Zemljom, treći svjetski rat, krah Burze u Americi... Da li

se oko nas digao duhovni sigurnosni pojas da nas zaštiti od nas samih i naših gluposti, bijesa "majke Zemlje" i udara iz kozmosa?

Slijedeći mjesec je veliki ispit.

Drugi slijedi 5. maja 2000. za kada je najavljeno pomicanje polova uz velike poplave, urušavanje Antarktika u more i desetkovanje stanovništva. Tog datuma će se 5 planeta sunčevog sustava naći u istoj liniji sa Zemljom i Suncem.

(14) What Dreams May Come

Houston, 18.07.1999.

Prije desetak mjeseci, uz neveliku pompu, Robin Williams se pojavio u filmu "What Dreams May Come" u interesantnoj ulozi doktora Chris Nielsona koji sreće svoju srodnu dušu (Annabela Sciorra), ženi je i ima dvoje djece. Djeca stradaju u automobilskoj nesreći. Četiri godine kasnije umire i Chris. Završava u "raju", ponovno se nalazi s djecom (i psom). Ubrzo doznaje da mu je supruga izvršila samoubojstvo i otpočinje potragu za njom praćen svojim "anđelom čuvarem". Nalazi je u "paklu" i riskira "vječnost" da bi je spasio. Na kraju filma su ponovno inkarnirani u novim tijelima (dječak i djevojčica na doku američkog velegrada).

Zanimljivi su komentari u vezi filma <http://www.comments.imdb.com/CommentsShow-120889>). U rasponu su od: "briljantan", "sjajni efekti", "remek-djelo", "istinski romantičan". do: "veliko razočarenje", "izašao sam na pola predstave", "ako tražite istinske odgovore potražite ih u Bibliji", itd.

Dvije decenije prije pojave filma, Richard Matheson je objavio istoimenu knjigu. Noseća priča je u suštini ista (manje razlike su u imenima, broju djece i samom završetku). U prologu knjige autor piše: "...Pošto je tema preživljavanje nakon smrti, ključno je da shvatite. prije nego što pročitate knjigu, da je samo jedan aspekt u njoj fikcija: a to su glavni likovi i njihovi odnosi...

Sve ostalo što knjiga nosi plod je ozbiljnog istraživanja iz obimne bibliografije koja obuhvaća objavljenu literaturu od početka stoljeća do sredine sedamdesetih na temu inkarnacije i reinkarnacije, zakona karme, preživljavanja nakon fizičke smrti, duhovnog života, eteričnog svijeta, opisa "raja", parapsiholoških istraživanja, razgovora s "umrlim" itd.

Da se i ja odredim;

- film je sjajan, 100% sam osjetio da sve štima u njemu, nema prevare; i gluma, i vizualni efekti, i ljubavna priča su natprosječni, ali to u ovom filmu ima samo trivijalnu (mada dobrodošlu) ulogu. Osnovna je poruka filma, gdje i kada se fabula odigrava. Vrlo jasno i otvoreno se govori o besmrtnosti duše i različitim dimenzijama u kojima boravi. Po meni, komentari tipa "holivudski (ne) završetak", "dinamika filma je ovakva ", "fotografija je onakva", "priča je uvjerljiva/neuvjerljiva" i sl. samo pokazuju da onaj koji ih iznosi samo grebe po površini. Film (bi trebao da) daje konzervativno-materijalističkim osobama informativnu i obrazovnu nit koja će ih zagolicati i malo otkraviti; onim otvorenim daje sliku koja uvjerljivo popunjava njihov mozaik shvaćanja svijeta:

- knjiga je još i bolja, jedna od onih kojih ti je žao što se privode kraju; more mudrih misli, lijepih, plastičnih opisa svijeta duša i njihovih sudbina nakon napuštanja ovozemaljskih fizičkih tijela.

Dobro je i čuti što misli onaj koji je zaslužan da se film snimio, producent Stephen Simon.

"...U siječnju 1976, nakon što sam pročitao knjigu "Bid time return" autora Richard Mathesona, znao sam da je moja budućnost u filmskom biznisu. Nakon tri godine producirao sam svoj prvi film "Somewhere in Time"."

(Za one malo mlade, "Negdje u vremenu" je snimljen prije dvadesetak godina i bio vrlo zapažena ljubavna priča s Christopher Reeve, Jane Seymour i Christopher Plummerom. Radnja: starija gospoda upada na premijeru kazališnog komada mladog autora kome se obraća riječima: "Come back to me".

Pomoću samo-hipnoze mladi autor se vraća na početak stoljeća gdje je sreće kao djevojku i zaljubljuje se u nju. Dilema filma je može li on ostati u vremenu "koje nije njegovo".) "...Richard Matheson je postao moj pažljivi mentor uvodeći me u koncept metafizike i svijesti mijenjajući moje perspektive što znači biti čovjek."

"...Krajem 1978. pročitao sam "What Dream May Come". Bio sam oduševljen...Osjećao sam da sam prošao kroz inicijaciju misterija ljubavi i života koje sam čitav život tražio... Odlučio sam da snimim film o ljubavnoj priči kakva dotada nije bila napisana..."

"...Zašto je knjiga postala kultnom i promijenila život toliko ljudi:

- prvo, moćna i totalno originalna ljubavna priča... Rečeno je da ključ za velike ljubavne priče leži u preprekama koje ljubavnici moraju preskočiti. Nadalje, najveći izazov u životu duše nakon napuštanja fizičkog tijela je pitanje ugroženosti. Kako se može govoriti o ugroženosti ako je duša besmrtna? Upravo ova priča dotiče oba pitanja na jedan novi način...

- drugo, jasan način u kome se kreira čitava kozmologija života poslije života... i gdje se čitaocu daje mogućnost da istinski doživi jedan čitav novi svijet, ne samo iskre "prolaska kroz tunel", nego čitav svijet...

- i treće, fenomen utjecaja knjige na živote mnogih ljudi...Na primjer, majka mog dragog prijatelja je umirala od raka. Bila je užasnuta od smrti, jer dotada nikad nije dolazila u dodir sa mišljenjem da je život samo prolaz između inkarnacije i drugih realma svijesti. Dao sam knjigu svom prijatelju, njegova majka ju je pročitala... Nakon toga sve se promijenilo. Strah je nestao. I kada je napokon "prošla prijeko" nekoliko dana kasnije, njen sin je osjetio kako je bila mirna i kako je njen duh lebdio neko vrijeme u sobi da ga umiri..."

"Richard Matheson je napisao istinski vizionarsku novelu...Osjetio je pitanja koja će se postavljati o prirodi našeg postojanja... Godinama smo se nas dvojica smijali i plakali nad činjenicom da je njegova knjiga toliko ispred svoga vremena..."

Gotovo nasumice biram dijalog iz knjige. U nekoliko jednostavnih rečenica sve je prisutno: ljubav, kvantna fizika i istočna mudrost:

"You feel so strongly about each other because you're soul mates... What it means is that you both possess the same wave length, your auras are vibratory unison. That's why you fell in love with her so quickly when you met her on the beach that day... Your soul was celebrating a reunion with her." Tako je u našim životima i relacijama s drugim ljudima/dušama. S nekima, naročito bliskima, znamo da vibriramo na istim valnim dužinama, bez obzira u kojem životnom dobu ih srećemo. I negdje, u sebi, osjećamo da nam duša slavi ponovni susret i/ili sjedinjenje...

(15) What Dreams May Come II

(Chris Nielsen:)

"Počnimo ispočetka", glasi fraza. Ipak, ja ću početi od kraja završetka mog života na Zemlji. Ispričat ću ti što i kako se dešavalo poslije.

SLEEP OF DEATH

"His whole life flashed before him". I to je istina. Toliko brzo da nisam mogao pratiti - i to unatrag. Dani prije nesreće, nazad kroz događaje vezane za moju djecu, moj brak s Ann, moja književna karijera.

Fakultet. Drugi Svjetski Rat, srednja škola, osnovna, moje djetinjstvo i kad sam bio beba. Od 1974. do 1927., svaka sekunda tih godina. Svaki pokret, misao, emocija; svaka izgovorena riječ. Sve sam vidio. Gomilu užurbanih slika.

"Ogledalo je visjelo u bolničkoj sobi. Vid mi je bio toliko pomućen da nisam vidio svoju refleksiju u ogledalu...Iznenada, medicinska sestra je ušla u sobu i pošla prema meni. Pomaknuo sam se. No, ona me nije ni pogledala već se uputila ka krevetu. Tamo je ležao čovjek, sav u zavojima. Sestra je istrčala iz sobe, vičući... Ja sam se primaknuo krevetu i vidio čovjeka koji je vjerojatno bio mrtav. Ali kako to da se on nalazio u mom krevetu? Čudnovato. Primaknuo sam se bliže. Njegovo Lice je ličilo na moje. To je nevjerojatno... Počeo sam osjećati hladnoću u stomaku. Pokušao sam navući plahtu na njega, ali nisam uspio. Kao da sam izgubio čulo dodira. I dalje sam pokušavao dok nisam primijetio da mi prsti prolaze kroz plahtu."

"Čovjek mi je prilazio. Očekivao sam da prođe mimo, ali je, na moje iznenađenje što o i stavio svoju ruku na moje rame.

- Znaš li što se desilo?
- Desilo?
- Da. Ti si umro.
- To je apsurd.
- Istina je.
- Da sam umro, ne bih imao mozak. Ne bih mogao govoriti s tobom.
- Ne odvija se to tako.
- Čovjek u onoj sobi je mrtav, a ne ja. Ja sam pod anestezijom, ja sanjam.
- Ne, Chris. Ako mi ne vjeruješ, pogledaj u sobu za čekanje. Tamo su ti djeca i žena.
- Dosta mi je tebe i ovog glupog mjesta. Hoću kući.

Stajao sam u magli. Gledao okolo, ali nikakvih direkcija. Počeo sam se kretati, polako. Povremeno bih vidio prilike, koje su ličile na ljude. Ali, kada bi se zagledao malo bolje, nestali bi. Napokon, kroz maglu, ugledao sam kuću. Našao se u hodniku. Ginger, naš njemački ovčar, potrčala je prema meni. Mahala repom. Zovnuo sam je imenom. Pokušao da pomilujem. Ruka mi je utonula duboko kroz njenu glavu. Ginger je skočila u stranu, u užasu, ušiju stisnutih prema glavi i sakrila se u kuhinji...

Taj čovjek opet.

- Zašto ne nađeš svoj vlastiti san?
- Chris, pokušaj shvatiti. Ovo nije san. Ovo je stvarnost. Ti si umro.
- Hoćeš li prestati s tim?

- Chris, zar ne vidiš? Žena i djeca su obučeni u crno. Crkva. Posljednji ispraćaj u kapeli.
- To je samo uvjerljiv san.
- Ne.
- Pusti me. Ja ovo ne moram slušati.
- Pođi sa mnom. Pokazat ću ti tvoje tijelo.
- Stvarno?
- Možeš vidjeti kroz kovčeg ako pokušaš.
- Ali ja to neću. Ovo je samo san.
- Pa dobro, ako je to san, zašto se ne probaš probuditi?

Ann je ležala u krevetu, do mene. Moja Ann. Pružio sam ruku da joj dodirnem lice, ali su mi prsti nestali unutar njene glave. Ona se probudila: "Chris?". Ubrzo sam shvatio da ne gleda u mene, nego kroz mene. Briznula je u plač.

Moj život se odmotavao ispred mene, niz živih slika. Ovaj put nije bilo konfuzije. Gledao sam svaku epizodu svog života od kraja ka početku. Svaki detalj je bio uvećan... Osjetio sam i razumijevao svaki moment, simultano... Suština svega je saznanje da je svaka moja misao bila stvarna. Ne samo stvari koje sam rekao i uradio. Sve ono o čemu sam mislio, pozitivno i negativno...

Svaka misao je bila preda mnom. Nisam ih mogao izbjeći. Mogao sam ih samo još jednom proživjeti. Samozavaravanje nije bilo moguće... Moji promašaji su me jako pogodili. Stvari koje sam ignorirao, zanemarivao. Što sam mogao dati, a nisam - prijateljima, rodbini, roditeljima, djeci, ponajviše Ann. Bolno sam osjetio svaki vlastiti promašaj. I one na poslu, kao pisac. Padala je maska sa mog života, samosažaljenje je bilo nemoguće, samoopravdanje nije dolazilo u obzir. Bezbrojni promašaji koji se mogu izraziti fundamentalnim izazovom: Što sam sve mogao uraditi u životu i kako sam stalno ostajao kratak u većini svojih životnih epizoda!

Morao samo proživjeti svaku svoju neiskorištenu životnu želju - i to isto onako kao da su se i desile. Mašta tokom života, postajala je stvarnost sada: Bio sam svjedokom koji je totalno objektivn. I uvijek, isto pitanje je lebdjelo preda mnom: Što si to učinio sa svojim životom?

- Treba li ti moja pomoć? Mogao bi ostati ovdje dugo, dugo. Uzmi moju ruku. Da li se mi znamo?

- To sada nije važno.
- Odlazi. Ja idem svojoj supruzi. Ann? Ann, gdje si? Ne mogu te vidjeti.

(Richard, sin:) Majko, ovo je Perry. O njemu sam ti govorio.

(Perry:) Tvoj otac je ovdje, Richard. Sjedi pored svog nadgrobnog spomenika.

(Chris:) Ti me možeš vidjeti? Reci Ann da ja još postojim.

(Perry:) Sada nešto govori, ali ne razumijem ga jasno.

(Chris:) Ann, vjeruj mu. Ja mu vjerujem.

(Perry:) Ponovno govori. Obraća se vama, Ann.

(Richard:) Majko, ako Perry kaže da je otac ovdje, ja mu vjerujem, Već sam ti rekao da je on...

(Chris:) Ann, ovdje sam!

(Perry:) Znam kako se osjećate gospodo, ali vjerujte mi na riječ. Vidim ga iza vas. Nosi plavo odijelo...

(Chris:) Ann, molim te. Moraš me poslušati ("hear me")...

(Perry:) Ponovno ga čujem. Kao da kaže ovdje ("near me")...

(Ann:) Molim vas, nemojte više ovo raditi!

(Richard:) Ali, majko, on pokušava pomoći.

(Ann:) Nemojte više ovo raditi!

Magla je postajala gušća bez obzira u kom pravcu da sam se kretao. Počeo sam jecati. "Help me! Please!" Figura je prišla odnekuda. Ah, ponovno taj čovjek.

Prišao sam mu.

- Gdje sam?

- U svijetu koji zamišljaš.

- Ne razumijem.

- Tvoje misle su te dovele ovdje. I drže te ovdje.

- Da li tu moram ostati?

- Ne, uopće, ne. Ovaj krug možeš prekinuti u svako doba.

Ponovno sam pomislio na Ann. Osjetio sam da je ne mogu ostaviti samu.

- Ponovno se vraćaš nazad.

- Ali, ja je ne mogu ostaviti.

- Moraš, Chris. Ili ćeš krenuti naprijed ili ćeš ostati ovdje gdje si sada.

Nakon dugog vremena sjetio sam se što mi je čovjek rekao; mogu napustiti ovo mjesto koncentriranjem na ono što je iza njega. Zatvorio sam oči i pokušao da zamislim nešto bolje. Mjesto sunčano, toplo, sa zelenom travom i drvećem. Kao ono gdje smo kampirali zadnjih godina u sjevernoj Kaliforniji... Po prvi puta od nesreće osjetio sam mirnoću u sebi. I početak znanja; iznenađujući pogled iznutra.

Dakle, postoji nešto više.

(16) What Dreams May Come III

Summerland - Nastavak na slijedećem nivou

"Otvorio sam oči i pogledao gore. Zeleno lišće i, kroz njega, plavo nebo. Ni traga od magle. Zrak je bio čist, osvježavajući, mirisan. Lagani povjetarac preko lica. Deblo drveta je bilo do mene. I nešto više - neka vrst energije koja se kretala prema meni.

Dodirnuo sam travu. Brižno njegovana. Bez korova. Par vlasi trave sam primakao usnama. Ponovno strujanje energije. Trava je posebno mirisala. Stavio sam je u usta i žvakao kao nekada kad sam bio dječak. Nikada nisam okusio takvu.

Primijetio sam da nema sjenki na zemlji. Čak ni ispod drveta. Potražio sam sunce. Nije ga bilo. Svjetlo je postojalo bez sunca... Gledao sam u daljinu. Predivni pejzaži."

- Chris!
- Jesi li to ti... Albert?
- Tako je.
- Izgledaš jako mlad. Ne stariji od 25 godina.
- Optimalno doba. Interesira te moja aura.
- Da.
- Svatko je ima. Zar nisi primijetio.
- Gdje je moja.
- Nitko ne vidi svoju.
- Zašto te nisam prepoznao odmah nakon smrti?
- Bio si zbunjen; polu-budan, pola u snu.
- Ono si bio ti u bolnici kada si mi rekao da se ne borim, zar ne?
- Žestoko si se opirao da me čuješ. Sjećaš se one neodređene forme koja je stajala kod tvog kreveta?
- To si bio ti?
- Pokušavao sam da prodrem do tebe. Da ti prelazni period učinim što bezbolnijim. Čini mi se da ti nisam puno pomogao. Nisi mogao pobjeći od sebe. To je bila trauma za tebe. Obično, ljude dočekuju odmah nakon smrti.
- Zašto ne i mene?
- Nije bilo načina da dođem do tebe. Toliko si želio da se vratiš ženi.
- Znam, ona se tako plašila.
- Bilo je to lijepo od tebe, ali te je to držalo na graničnoj crti ("borderland").
- Strašno iskustvo.
- Znam. Moglo je biti puno gore. I potrajati puno, puno duže. Godinama, stoljećima, čak.
- Misliš, da nisam zavapio za pomoć, ostao bih zarobljen?
- Pokušavao sam ti pomoći, ali si me odbijao.
- Onda je ovo, raj?
- Raj, dom, Summerland. Nazovi ga kako hoćeš.
- Je li ovo zemlja, država?
- Stanje duha!
- Nema anđela?
- Ima ih ako vjeruješ u njih. Kao što rekoh, ovo je stanje duha. "Ono u što vjeruješ postaje tvoj svijet".

- Kako znaš da je taj natpis bio u mojoj kancelariji?
- Objasnit ću ti kasnije. Zasad samo toliko da ono što misliš zbilja postaje tvojim svijetom. Smrt je refokusiranje svijesti s fizičke realnosti na mentalnu prelazak na viši nivo vibracija. Smrt je, zapravo, samo nastavak na drugom nivou.

- Moj otac. Tvoji roditelji. Ujaci i tetke. Jesu li svi oni ovdje?
- "Ovdje" je širok pojam. Ali ako pitaš jesu li preživjeli, to da, naravno da jesu.
- Gdje su?
- Morat ću provjeriti. Znam sigurno Samo za majku i ujaka Svena.
- Što radi Sven?
- S muzikom.
- Naravno. Muziku je uvijek volio. Mogu li ga vidjeti?
- Naravno. Uredit ćemo to čim se malo navikneš.
- Što si mislio s onim "morat ću provjeriti"? Zar familije ne ostaju skupa?
- Ne neophodno. Zemaljske veze imaju manje značaja ovdje. Ono što se računa je povezanost misli, ne krvna.

- Pratio sam Tvoj život preko dvadeset godina. Zemaljskog vremena.
- Pratio?
- Ljudi na zemlji nisu nikad sami. Uvijek je netko tu tko prati svaku individuu.
- Misliš kao anđeo čuvar?
- Vodič je bolja riječ. Koncept "anđela čuvara" je iz antičkih vremena. Religija je pogrešno interpretirala njihovo prisustvo.

- Čitaš li moje misli?

- Nešto tako. Nemoj očajavati zbog slike svog života. Tvoj život je sličan milijunima drugih koji u suštini nisu loši ljudi.

- A kretanje energije koju sam osjetio iz drveta, trave, prirode?
- Ovdje sve emitira blagotvornu energiju.

- Da li svi žive u ovako lijepim kućama kao što je tvoja?
- Oni žive isto kao što su živjeli i na Zemlji. Ili barem onako kako bi željeli da su živjeli.
- Kako možemo napraviti ovakvu kuću?
- Ne s alatom. Ja sam svoju napravio svojim načinom života. Kakvi su nam "prostori" u mislima, takvi su nam prostori u kućama. Sve se pravi sa mišlju.
- Sa mišlju?
- Sve stvari počinju sa mišlju.
- Ali ove kuće su tako... zemaljske.
- Mi nismo daleko od svojih uspomena sa Zemlje i želje nam nisu bitno drugačije.

- Ovdje nećeš naći prašinu. Nema raspadanja.
- Ann bi to voljela vidjeti. Netko je ostavio ovo cvijeće u vazi za nas. Hoće li uvenuti sada kad je ubrano?
- Ne, ostat će svježe dok ja ne izgubim interes za njih. A zatim će nestati.

- Naravno, nestat će i kuća ukoliko me više ne bude interesirala i odem iz nje.
 - Gdje će otići?
 - U matricu.
 - Matricu?
 - Nazad u izvor da bi bila ponovno korištena. Ovdje se ništa ne gubi. Sve se reciklira.
 - Pa postoji li onda realnost?
 - Pa naravno. Samo realnost je stanje duha. Bolna je činjenica da se svaka naša misao mora, eventualno, konfrontirati.
 - Zar si i ti prošao kroz taj proces?
 - Svatko ga prođe.
 - I tvoj život ti se ukazao u trenutku ispred tebe?
 - Ne tako brzo kao kod tebe, ali da.
 - A onaj drugi put kad mi se to desilo? Prvi put nije bilo loše, ali drugi...
 - Znam da ti je izgledalo vrlo stvarno. I bolno... To je vrijeme čišćenja.
 - Je li to ono što katolici zovu čistilištem?
 - U suštini, da. Period u kome se svaka duša čisti od prošlih zasluga i nedjela.
 - Ima li vanjske presude nad nama?
 - Ne. Ima li gore presude nego kad se ne možemo više pretvarati pred samim sobom.
 - Da li je itko sretan sa svojim životnim pregledom?
 - Sumnjam. Bez obzira o kome je riječ, svatko će naći neku krivnju u sebi.
 - Da sam barem učinio više za Ann, za djecu, familiju, prijatelje...
 - To važi gotovo za svakoga, Chris. Svatko od nas je mogao učiniti više.
 - I sad je prekasno.
 - Nije sve tako crno... Sad odlazim.
 - Pomisli na mene kad se probudiš i ja ću biti tu.
-
- Kad nekoga poželiš vidjeti, dovoljno je na njega pomisliti.
 - Znači nisi se šalio?
 - Bit će tu ako oni žele, naravno. Kao što ja želim biti s tobom. Mi smo oduvijek bili na istim valovima, takoreći.
 - Tvoje usne se ne pomjeraju.
 - Ni tvoje. Komuniciramo mislima.
 - Nevjerojatno.
 - Vidiš, jezik je u stvarnosti barijera. Mislina komuniciramo na bilo kom jeziku. Čistim mislima.
-
- Sve ptice koje ti je Ann spasila i njegovala u svom životu, čekat će je u Summerlandu.
 - Zašto ga zovete Summerland? Zbog prijatne temperature?
 - Ponajviše stoga što on predstavlja koncept čiste sreće za svakog od nas.
 - Da li ste ovdje ikada žedni?
 - "Hranimo" se direktno iz atmosfere. Svjetlo, zrak, boje, biljke.
 - Znači nemamo stomaka?
 - Nema potrebe. Mi energiju dobivamo direktno.
 - A što s reproduktivnim organima?
 - Vremenom, kada shvatiš da nemaju smisla, nestaju.
 - To je čudno.

- Ne, čudno je to da ovdje neke duše nastavljaju da žive u iluziji da im je seks neophodan. Nisu nikada zadovoljeni, nikada ispunjeni, ne mogu se osloboditi iluzije i njegov duhovni progres je zaustavljen na neograničeno vrijeme.
- Je li pješčenje jedini način transporta ovdje?
- Ne, jasno da ne. Svatko od nas posjeduje metodu rapidnog tranzita.
- Što je to?
- S obzirom da nema prostornih ograničenja, putovanje može biti trenutno. Sve je mentalno. Ja sam došao do tvoje kuće misleći na nju.
- Da li svi tako putuju?
- Samo oni koji to žele.
- Ne razumijem.
- Oni koji misle da se može putovati samo autom tako će i putovati. Postoji velika razlika između onoga što ljudi misle da je neophodno i onoga što stvarno jest.
- Ovdje ćeš naći dio neba za svaku teologiju.
- Pa koja je onda ispravna?
- Sve, i nijedna. Budizam, hindu, islam, kršćanstvo, židovstvo - svaka od njih ima iskustvo života poslije života. I odražava njihova vlastita vjerovanja. Sva su realna i sva su dio ukupne stvarnosti. Upamti: Za sve u životu postoji paralela u post-životu.

(17) What Dreams May Come IV

(Chris i njegov vodič Albert nastavljaju priču):

"... Albert mi je objasnio da je Zemlja okružena s koncentričnim sferama egzistencija... koje variraju u širini i gustoći... Summerland je treća sfera. Pitao sam ga koliko ih je ukupno. Odgovorio je da nije siguran, ali je čuo da ih je sedam, s tim da je najniži sloj tako rudimentaran da se poklapa sa Zemljom.

- Da li sam tamo bio nakon fizičke smrti?
- Jesi. Sve dok se nisi počeo uspinjati prema "višoj vibraciji".
- Ali, što se točno desilo nakon moje smrti?
- Bio si vezan za zemlju. To stanje je trebalo završiti za tri dana.
- I koliko je trajalo u mom slučaju? - U zemaljskim terminima, trajalo je sedmicama. Možda malo više.

- Izgledalo je beskonačno dugo.
- Svijest preminulog je osjetljiva na emocije onih koje ostavlja iza sebe. Zapravo, pogrešno je plakati za umrlim, jer to prolongira njihovo uklapanje u ovu dimenziju. Pogrebna ceremonija je zamišljena kao medij mirnog rastanka i otpusta duše, a ne kao ritual duboke žalosti i jada. Kremiranje, u odnosu na sahranu, pomaže duši da se oslobodi tendencije zadržavanja u blizini fizičkog tijela.

- Kad bi barem svi na zemlji to znali..."

(Chris nastavlja razgovor, ovaj put s Leonom:)

- "Intrigira me aura. Da li postoji u životu?
- Za one koje je vide, da. Aura označava prisustvo eteričnog dvojnika i spiritualnog tijela. Eterično tijelo egzistira u okviru fizičkog do smrti. Spiritualno tijelo se nalazi u eteričnom do "druge smrti". Svi su povezani vrpcom. Vrpca koja veže fizičko i eterično tijelo je najdeblja; ona što veže eterično sa spiritualnim je oko 2,5 cm. Treća vrpca povezuje spiritualno tijelo s čistim duhom i tanja je od paukove niti... Aure duša su vrlo različite. Oni koji nisu u stanju da se izdignu iznad materijalne stvarnosti imaju auru boja od crvene do smeđe. Što niži koncepti svijeta to tamnije boje aure. Aura depresivnih duša emitira duboku, depresivnu zelenu boju. Blijeda ljubičasto-plava boja upućuje na one koji dobivaju više spiritualne svijesti. Blijedožuta upućuje na osobe koje su tužne i žale za izgubljenim zemaljskim životom..."

"...Žena je prošla mimo nas nekako čudno se krećući.

- tko je ona?
- Ona je još živa, samo njena duša putuje dok spava.
- Da li ona zna gdje se nalazi?
- Ne. I vjerojatno se neće sjećati kada se probudi.
- Zašto se ljudi ne sjećaju?
- Zato što su memorije u duhovnom, a ne u fizičkom mozgu. Ali znam da su neki ljudi imali astralno putovanje ovamo i bili su svjesni i za vrijeme putovanja i kada su se probudili."

"... Prepoznao sam Rembrandtovu sliku na dugačkom zidu u galeriji.

- Ovo je perfektna reprodukcija.
- (Leona se nasmiješila) Ne, ona na zemlji je reprodukcija. Ovo je original.
- Ne razumijem.

- Slika ispred tebe je ono što je Rembrandt zamislio. Perfektna samo kako je genij može zamisliti. Ono što je napravio na zemlji da reproducira ovaj perfektni mentalni imidž je bilo uvjetovan limitima njegovog mozga, tijela i materijalima koje je koristio..."

(Chris:) Albertovi prijatelji su govorili o stvarima daleko ispred onoga što sam mogao shvatiti. Povremeno su govorili o područjima (realmima) " iznad" ovoga. Nivoima na kojima progresivna duša postaje jedno sa Stvaraocem - bez oblika, nezavisna od vremena i materije, ali još uvijek svjesna vlastitog identiteta. Nisam učestvovao u diskusiji, ali sam prokomentirao za sebe:

" A mi smo zapravo svi umrli". Albert se okrenuo prema meni sa smiješkom:

- Naprotiv, Mi smo itekako živi. - Izvinjavam se.

- Nema potrebe. Samo, zamisli: ako ti, koji možeš misliti ovdje, imaš poteškoća sa shvaćanjem koncepta gdje si, kako tek oni na zemlji da shvate život poslije života. Ono što je tamo potrebno je znanost o umiranju koja bi se sastojala iz fizičkih i mentalnih sredstava koji bi ubrzali i olakšali odvajanje fizičkog i duhovnog tijela..."

(Chris saznaje da mu je Ann izvršila samoubojstvo.)

(Albert): " Zbog njenih trauma iz djetinjstva, odrasle djece, tvoje smrti..."

Kada ti netko drag umre dolazi do vakuuma u životu te osobe... Struja psihičke energije, koja je nekad bila usmjerena prema dragoj osobi, više nema objekta.

(Chris): Ali, zašto mi je rečeno da je ona po rasporedu da prede ovamo tek kad joj budu 72 godine?

(Albert): Zato što je tako bilo predviđeno. Ali svatko posjeduje volju kojom može mijenjati događaje. Ann je odgovorna za svoju smrt, prekršila je zakon jer si je onemogućila da radi na svrši u svom životu ...

Samoubojstvo se pogrešno tretira kao brzi izlaz iz nevolja... Daleko od toga, Chris. Ništa ne može uništiti duh.

Samoubojstvo znači tamniji nastavak istih uvjeta od kojih se mislilo da se bježi.... Samo ovaj put još bolnijih.

(Chris): Gdje je ona sada?

(Albert): Zaista ne znam. Kada se je ubila, ona se samo riješila onog gušćeg, fizičkog ogrtača. Ono što je ostalo, zemlja je zadržala magnetski. Ali gdje? Koridor između fizičkog i astralnog svijeta je beskonačan.

(Chris): Koliko dugo će tamo ostati?

(Albert): Dok njeno prirodno vrijeme za odlazak ne dođe. Još dvadeset četiri godine. Njeno eterično tijelo će preživjeti sve dok je u eteričnom svijetu.

(Chris): To nije fer. Zašto je kažnjavati,..?

(Albert): Chris, to nije kazna. To je zakon. Nitko je nije tamo stavio. Činjenica da je ona tamo samo dokazuje da je napravila samostalnu odluku.

(Chris i Albert, u potrazi za Ann, prolaze niže realme, koji po gustoći, zraku, negativnim vibracijama sve više nalikuju životu na zemlji.)

(Albert): "... Ne postoji jedno mjesto koje se zove pakao. Ono što ljudi zovu paklom je vakuum u kome se nerazvijene duše nadu poslije smrti. Nivo egzistencije koji ne može isplivati, jer su oni nesposobni da misle apstraktno, nego se zadržavaju samo na privremenim, nevažnim temama."

(Uz ogroman napor Chris uspijeva izvući" Ann. Nakon "oporavka" slijedi razgovor s Albertom)

(Chris): "... Ann je ponovno na zemlji?"

(Albert): Uspjela je zamijeniti vlastiti duševni zatvor s ponovnim rođenjem. To je veliki napredak.

(Chris): Gdje je?

(Albert): U Indiji.

(Chris): Indiji?

(Albert): To je bilo odmah na raspolaganju kao izazov za njenu dušu. Hendikep koji će prevazići za kontra-balans negativnom efektu od samoubojstva.

(Chris): Hendikep?

(Albert): Tijelo koje je izabrala će, u kasnijim godinama, biti bolesno s teškim poremećajima spavanja. Ann se ubila pilulama za spavanje, podsjećam. Za balansiranje životne vage imat će sudbinu koja joj neće dozvoliti da spava normalno.

(Chris): I ona je to izabrala?

(Albert): Apsolutno. Ponovno rođenje je uvijek stvar izbora.

(Chris): Želim i ja natrag.

(Albert): Chris, ako se ne mora, ponovno rođenje se ne bi trebalo izabrati sve dok osoba ne prouči i unaprijedi um tako da slijedeći život predstavlja poboljšanje u odnosu na prethodni.

"...Mi smo trodijelna bića. Sastavljena od duha, duše i tijela. U zemaljskom životu tijelo je sastavljeno od fizičkog, eteričnog i astralnog tijela. Unutar, duša nam sadrži iskru Stvaraoca. Ova iskra određuje naš životni pravac, vodeći dušu kroz mnoga iskustva. Svaki put kada dio duše silazi u tijelo, ono apsorbira iskustva i evoluira, postajući bogatije za njih. (Ili,... gubeći i nazadujući s lošim iskustvima.)

Postoji crta komunikacije između duhovne i fizičke forme. Na primjer, ako naše fizičko ja dobije inspiraciju, ona dolazi od duše. Takozvani "mali, unutarnji glas" je znanje iz prethodnih životnih lekcija, koje upozorava osobu da ne uradi neke akte, jer mogu unazaditi dušu.

Stoga, trodijelnost prolazi kroz iskustva inkarnacije, deinkarnacije i reinkarnacije. Osobe bi trebale biti duboko svjesne kako umirati, jer su to uradile bezbroj puta. Ipak, svaki put kad se vraćaju u tijelo, s rijetkim izuzecima, ponovno zaboravljaju.

Dužina boravka u ovoj dimenziji varira. Ponekad i tisuću godina zna proći između inkarnacija. Uostalom, ni sve duše ne reinkarniraju nanovo. Poneke su tako napredne da se kreću ka nivou egzistencije koje je iza svega onoga što zemlja može da ponudi..."

(Na koncu, prije ponovne inkarnacije, Chris se u knjizi obraća svom bratu koji trenutno živi u Americi i koji je i objavio knjigu.) "... Zapamti. Sve one stvari koje ti nisam opisao bi ispunile stotine knjiga. Vjeruj mi na riječ da je bezbrojno mnogo varijacija poslije života. Toliko mnogo da je moj iskaz zrnice pijeska... Usto, moje svjedočanstvo je s relativno niskog nivoa spiritualne egzistencije. Postoje realmi i nivoi za koje nećemo znati još eonima.

...Summerland zapravo i nije drugo nego idealizirana verzija zemlje. Albert mi je rekao da je "raj" samo stanje duha. I jeste. Ali, nije li i zemlja samo stanje duha? Materija nije ništa drugo nego energija koja, prema ljudskom intelektu, izgleda statična. Život je stanje svijesti koje promatra ovu energiju kao materiju. A smrt je stanje svijesti u kome se to mijenja...

Zašto bi život poslije života izgledao manje stvaran? Tebi će izgledati vrlo stvaran. I, molim te, brate, nemoj ga se bojati. Život je proces nastajanja. Smrt je stepenica u tom progresu. Mi smo svi dio plana. Plana da nas dovede na najviši mogući nivo za koji smo spremni. I, ne zaboravi, plaćamo za svaki nas akt, misao i emociju.. Ali ljudi nisu kažnjeni za svoja djela, nego njima samima. Kada bi barem svaki čovjek znao da će se trebati suočiti s konzekvencama svojih života. Svijet bi se preko noći promijenio..."

(Robert Nielsen): "Sve što mogu reći je slijedeće: ako je ovaj rukopis istinit, bilo bi bolje da svatko od nas ispita kako je živio. I to pažljivo."

(18) Mentalna špijunaža

Houston, 22.08.1999.

Koje će otkriće obilježiti slijedeće stoljeće i milenij?

Jednostavno pitanje. Ali, s obzirom da tek napuštamo prethodni milenij za koji je teško naći odgovor na isto pitanje, čini se da bi bilo optimistično očekivati da se dođe s nečim dovoljno imaginarnim i prihvatljivim u isto vrijeme.

Ali, ja ću okušati sreću.

U narednih nekoliko priloga približit ću proces koji se različito naziva: mentalna projekcija, kontrolirana astralna projekcija, špijuniranje umom, iskustva van tijela, naučna promatranja na daljinu... Ili, ono što u Americi označavaju kao "scientific remote viewing".

Riječ je o tehnikama koje ljubomorno čuvaju obavještajne službe, naučni instituti i vlade malog broja zemalja. Vojne i obavještajne službe treniraju agente koji koriste metode mentalnih projekcija. Svrha? Da posjete i opišu udaljena neprijateljska i često podzemna skloništa koja se ne mogu doseći humanom inteligencijom i satelitskim obavještajnim putovima. Agenti na terenu i trenirani antiteroristički komandosi su naučeni da predvide vrlo vjerojatne situacije u budućnosti i da adekvatno reaguju. Primjene su brojne: otkrivanje terorističkih ćelija, krize s taocima, laboratorije naoružanja za masovno uništavanje, pronalaženje mobilnih Scud projektilnih rampi, laboratorije za procesiranje droge, itd.

Nadalje, ciljevi i primjene tehnika mentalnih projekcija odnose se i na pokušaj utjecaja na podsvjesno kod određenih individua koji toga nisu svjesni. Pojedini pokušaji su bili benigni; oni drugi, s "zlim" namjerama uglavnom su završavali neuspješno. Pretpostavlja se da su se viši nivoi ljudskog polja svijesti umiješali u takvim slučajevima "oduzimajući" sposobnost mentalne projekcije.

Nakon dugogodišnjih istraživanja došlo se do zaključka da je svaki čovjek, uz odgovarajući trening, u stanju da ostvari kontroliranu astralnu projekciju. Ili jednostavnije, put do bilo koje točke u prostoru i vremenu. Uključujući put izvan našeg fizikalnog Univerzuma.

Informacije koje slijede zasnivaju se na svjedočanstvu zapadnoeuropskog obavještajca Gerald O'Donella koji je tokom 1980-ih bio vrlo aktivno uključen u programe Mentalne špijunaže i mentalnih putovanja, Nakon višegodišnjeg iskustva, krajem 1980-ih bio je instruktor da bi se tokom 1990-ih dobrovoljno povukao iz obavještajnih aktivnosti.

O'Donell je osnivač: Academy of Remote Viewing through Space and Time.

(Njegov sajt je na adresi: <http://probablefuture.com/>) Prema njegovim tvrdnjama europske, američke i nekoliko drugih obavještajnih službi imaju još uvijek operativne i, klasificirane kao vrhunska tajna, projekte.

- U Francuskoj projektima rukovodi DGSE (Direction Generale de la Securite Exterieur);
- U Britaniji, to je SIS (Secret Intelligence Service), poznatiji kao MI6;
- U Njemačkoj je BND (Bundesnachrichtendienst); - Izraelci još uvijek drže nekoliko operativnih jedinica u zapadnoeuropskim i istočnoeuropskim zemljama. Naravno, operacijama rukovodi MOSSAD (Hamossad lemediin ouletafkidim meyouhadim)
- U Rusiji tri službe imaju, ili ponovno aktiviraju svoje jedinice mentalne špijunaže; vojna obavještajna služba GRU (Glavnoye Tazvedivatelnoye Upravleniye), kontraobavještajci FSB (Federalnaya Sluzhba Besopasnosty) i, zamjena za KGB, SVR (Sluzhba Vneshney Razvedky):

- skorašnja otkrića i svjedočanstva agenata CIA-e i drugih agencija u SAD, službeno su obznanila činjenicu da su se više od dvadeset godina financirali projekti mentalne špijunaže. Naravno, iz Vladinog budžeta. Tokom ranih 1970-ih, dakle vrhunca "Hladnog rata", Amerikanci su uložili ogromnu energiju da dostignu sovjetske programe na planu mentalne špijunaže i kontrole uma. Operativne jedinice su pod kontrolom CIA (Central Intelligence Agency), DIA (Domestic Intelligence Agency) i vojni INSCOM (Intelligence and Security Command). Projekti su nosili nazive: SCANATE, SUN STREAK, GRILL FLAME, CENTER LANE i, najpoznatiji, STAR GATE. Civilne obavještajne agencije su operirale iz Arlingtona, Virginia, a vojne iz Fort Meada, Maryland.

Gro američkih istraživačkih projekata iz oblasti mentalne špijunaže se odvijao u prestižnom (i drugoj po veličini naučnoj instituciji u SAD) Stanford Research Institute. Kasnije su prebačeni u kalifornijsku korporaciju SAIC (Science Application International Corporation), dotiranu iz vojnog budžeta. Sjedište je u San Diegu. Pogledajmo Upravni Odbor Direktora ove korporacije:

- John Deutch (doskorašnji direktor CIA),
- Bobby Ray Inman (nekadašnji šef NSA - moćni National Security Agency, prije toga zamjenik šefa CIA),
- Robert Gates (raniji direktor CIA),
- William Perry (doskorašnji ministar odbrane SAD),
- Melvin Laird (ministar odbrane u doba predsjednika Nixona),
- Max Thurman (umirovljeni general, svojevremeno predvodio invaziju na Panamu),
- Donald Kerr (raniji direktor Los Alamos National Lab)

SAIC korporacija je u posjedu Network Solutions, Inc (NSI). NSI je poznat onima koji su osnivali svoje web stranice. Naime, isključivo NSI odobrava nove web adrese! Od 1995. (Prije njih to je radila civilna National Science Foundation iz Washingtona). Mogućnost kontrole? Velika. Mogućnost manipulacije. Nisam siguran.

Nekoliko riječi o rezultatima koje nudi mentalna projekcija na daljinu.

- Uz pomoć mentalne projekcije premošćuje se prostor i vrijeme. Spajaju se principi psihologije i kvantne mehanike.

- Može li se putovati u prošlost? Može. Jednostavno se ponovno prolazi kroz iskustva prošlosti. Vlastite ili tuđe.

- Može li se putovati u budućnost. Da. Ali, u vjerojatnu ili najvjerojatniju budućnost. Što je vremenski bliža specifična prognoza, ili, pak, što je globalnija, to će biti i vjernija njena slika.

- Da li se automatski povećava moć intuicije (šesto čulo)? Da. U velikoj mjeri. Mentalna projekcija uči da se sluša i čuje onaj "glas iznutra" koji ide van vremena i prostora. On, koji brine o nama, i koji nas upućuje na bolji i sigurniji životni put.

- Da li se uz pomoć ovih metoda može posjetiti bilo koja točka na Planeti ili u svemiru? Da. Prostorna barijera se lomi jer se putuje brzinom većom od svjetlosne. Drugim riječima, beskonačnom brzinom se ostvaruje instantna veza s željenom točkom u prostoru.

- Da li se upotrebom ovih metoda može spojiti sa mislima i emocijama drugih ljudi i vidjeti ih jasno? Yes (malo za promjenu). Naime, stavljaajući se kao interfejs univerzalnog uma, koji spaja sve životne forme i oblike izvan realma linearnog prostora i vremena, naš individualni um može izvući informacije i procese koji ga interesiraju. Na primjer, o čemu nam razmišlja bračni partner. Ili šef na poslu. Studenti u razredu. Napoleon pred bitku kod Waterlooa.

Clinton prije sastanka sa meksičkim predsjednikom (dok se "relaksira" u ovalnoj sobi). Mogućnosti su bez limita. Sve dotle dok ne škodimo drugom.

- Može li se upotrebom ovih metoda pogađati loto ili opklade na konjskim utrkama? I, ponovno je odgovor, da. Pod vrlo striktnim laboratorijskim uvjetima, u glavnim SAD i europskim centrima, postignuta je 100% točnost u pogađanjima. Na primjer, trgovanje i buduće kretanje na tržištu srebrom. Ili, eksperimenti s rezultatima na konjskim utrkama. Rusell Targ, jedan od vođa projekta u Stanford Research Institute je spomenuo da je dobio lutriju u svom prvom pokušaju mentalne projekcije. Također, niz studenata-agenata je postigao uspjehe u lutriji, a posebno na popularnom "pick-three numbers" (pogodi tri broja). I sam Gerald O'Donell je imao uspješne eksperimente na Burzi i Tržištu akcijama. Međutim, on nije uspio pogoditi loto brojeve. Razlog? Pa ako se u nekoj očekivanoj budućnosti nije predvidjelo da dobiješ loto, onda ga nećeš ni dobiti. Jer, stvari se ne dešavaju slučajno. Mada tako ponekad izgledaju. Osobito, u igrama na sreću. Ako nekome nije suđeno da dobije loto, neće ga ni dobiti. Onaj koji je kreirao životnu mrežu zna zašto. A mi, koji smo sudionici u njoj, trebamo da pokušamo da bi znali da li nam je suđeno ili ne.

- Da li metode mentalne projekcije mogu povećati našu sposobnost da liječimo druge? Da.

- Da li se možemo osloboditi negativnih navika (droga, pušenje i sl.)? Da.

- Da li možemo unaprijediti memoriju ("fotografska memorija")? Da.

Lista ide unedogled. Sjetimo se pitanja s početka priloga o onome što će obilježiti doba koje je pred nama. Čini se da ove metode nude svakom čovjeku mogućnost da oslobodi sve svoje potencijale. Da preuzme kontrolu nad svojom sudbinom. Da promijeni prioritete u svom životu. I da pronikne u dublje shvaćanje razloga zašto smo ovdje, koja nam je misija.

(19) Gerald O'Donnell

Houston, 23.08,1999.

Kad sam početkom ovog mjeseca razgovarao s Gerald O'Donnell-om glas mu je bio blag, smiren. Nenametljiv. Osjećaš da mu možeš vjerovati. Engleski jezik mu je teško odredivog akcenta. Rekao mi je da je rođen u Parizu. I da se raduje da ćemo se čuti za 6 sedmica.

Iz zvanično dostupne biografije može se saznati da je diplomirao matematiku, magistrirao kompjuterske nauke i da ima diplomu hipnoterapeuta. Tokom osamdesetih je, kao armijski kapetan, rukovodio programima mentalne špijunaže određenih vojnih lokacija istočnoeuropskog bloka. Ove operacije su vođene kao pandan sovjetskim projektima pod kontrolom KGB i vojnog GRU.

U eksperimentima izvedenim 1982. i kasnije O'Donnell je postao svjestan da se upotrebom tehnika mentalne špijunaže prostor premošćuje trenutačno. Time je i praktično dokazana John Bell-ova teorema nelokaliteta (non-locality theorem) kvantne fizike. I ne samo to. Pala je i druga barijera. Vremenska. Kretanje i iskustvena percepcija prošlosti i vjerojatne budućnosti.

Za detaljno objašnjenje kako se odvija proces kontroliranih mentalnih projekcija prizovimo upomoć psihologiju i fiziologiju. Da bi se uspješno odvijao proces spomenutih projekcija potrebno je da individua operira na točno određenom nivou svjesnosti. A to je onaj koji pokazuje aktivnost električnih moždanih valova od 4 do 5 ciklusa u sekundi. Psiho-fiziolozi ga nazivaju: duboki Theta nivo svjesnosti... (Pojednostavimo. Na primjeru, recimo, Denisa ćemo proći kroz sve nivoe svjesnosti.)

1. BETA

Denis je ušao u dvoranu na fakultetu, priprema se za predavanje. Oko njega gužva, sreće poznate face, sluša različite razgovore u prolazu, pozdravlja se, more zvukova i utisaka... To je tipičan primjer kada je netko budan i totalno aktivan i prima mnoštvo različitih informacija angažirajući sva svoja čula. Moždani valovi operiraju između 14 i 30 ciklusa u sekundi. Ovaj nivo se naziva beta.

Beta je takozvano svjesno stanje uma. Niskog napona (10-20 mikrovolti) i visoke frekvencije (14-30 Hz).

2. ALPHA

Denis se priprema za ispit, koncentriran je na knjigu i lekcije pred njim. Isključen je za vanjske podražaje (ne čuje TV ni Nikicu kako komentira trenutnu političku situaciju). Dakle fokusiran je i valovi osciliraju između 8 i 13 ciklusa u sekundi. Ušao je u alpha nivo. (Naravno, primjeri za ovaj nivo u kome se isključujemo od vanjskog materijalnog svijeta se nameću sami od sebe: Đidi je na pauzi za ručak sklopio oči i misli mu lete ka Vanesi na drugom kontinentu, ona druga, Vanesa, doktorica, lagano meditira, Igor i Sabina su, svatko u svojoj sobi. potpuno posvećeni igranju igre na Nintendo tako da ne osjećaju prolaz vremena, itd...)

Alpha predstavlja oblik podsvjesnog stanja uma.

3. THETA

Svijetla su ugašena, ne čuje se zvuk u zagrebačkoj noći, Denis leži opušteno. Potpuno se relaksirao, zatvorenih očiju, fokusiran unutra. Mozak bilježi 4 do 7 ciklusa u sekundi. Theta zona.

Theta je također podsvjesna zona operacija uma. Valovi se pružaju uzduž cerebralnog korteksa (vanjske školjke mozga).

4. DELTA

Denis spava dubokim snom. Moždani valovi su između 1 i 4 ciklusa u sekundi. Sanjanja ovdje nema (snovi se javljaju u Theta i Alpha zoni). Ni moderna znanost, a bogami ni moderna znanost, nemaju odgovora na pitanje što se zbiva u ovoj misterioznoj zoni. Desetinu našeg života provodimo na Delta nivou; jedino što se znalo (do nedavno) je da je Denis bez svijesti i da vjerojatno misaoni proces prestaje. Delta je područje ne-svjesnog stanja misaonih aktivnosti. Visoke voltaže (50-350 mikrovolti), najniže frekvencije (1-4 Hz). Biološki korijeni ovih valova su nepoznati. Nagada se da su duboko u unutrašnjim slojevima mozga.

E sad će nam naš gospodin O'Donnell pripomoći da počnemo rješavati zagonetku. Aktivnosti kontroliranih mentalnih projekcija koje se, kako rekosmo, odvijaju u Theta zoni, uspijevaju posjetiti stanje Delta. Delta je nivo vrlo misterioznog Univerzalnog Uma. Nivo na kome nas individualizirani ja (ego) postaje dio univerzalnog. I počinje operirati izvan linearnog prostora i vremena. Obavještajne službe su ga nazvale Nivo Jedan. Vrijeme i prostor se nalaze unutar Univerzalnog Uma. Koji nije odvojen od nas niti smo mi odvojeni od njega. S obzirom da je sve međuzavisno i povezano kroz misli, onda su misli ona realnost koja premošćuje vrijeme i prostor.

Sa ovih nekoliko rečenica dolazimo do zaključka da su obavještajci oba bloka došli do odgovora na pitanja oko kojih se spore religije već milenijima. Stoga i ne iznenađuje tajnovitost kojom su ove aktivnosti bile prekrivene. Nema te vlade ili crkvene organizacije kojoj bi bilo u interesu da ubrza objavljivanje ovih podataka.

Bez izuzetka svi pravci u modernom kršćanstvu (od rimokatoličanstva do pravoslavlja i njihovog rascjepa 1054, od protestanstva iz 1529. i njenih originalnih pravaca luteranizma, kalvinizma, anglikanizma ili onih modernijih baptista, metodista, pentekostalaca, da ne spominjemo mormone ili jehovine svjedoke), a uz njih i ostale monoteističke religije od Jeruzalema prema zapadu (islam i hibru), kojima mirne duše možemo pridodati one politeističke iz drevnih vremena, ostaju nedorečene i nedovoljne.

Univerzalni Um je u procesu stalnog kreiranja. Mi smo jedan od takvih ("kreiranih") fenomena. Naš ego, ili osjećaj našeg "odvojenog ja" se suprotstavlja ideji Univerzalnog Uma. Jer želi biti odvojen. I ne sviđa mu se ideja jednog tvorca. Ali mu se sviđa mnoštvo odvojenih "ja". Stoga i strah od smrti. I želja da se produži život što je duže moguće. I da ono individualno, odvojeno, što duže traje. Kako tokom ove životne epizode. Tako i tokom onih prošlih ili budućih. Uključivo i one u "životu poslije života". Između dvije inkarnacije.

Sjetimo se "What Dreams May Come". I njihovih pojedinačnih svjetova. Onih gore (Summerland) i onih bliže materijalnoj realnosti (pakleno "gustih"). Individualnost je zadržana. Što je jači ego to je jača želja da se bude drugačiji od drugih i da se to stanje što duže zadrži.

"Svatko želi da bude zapamćen kao posebnost, individualnost; nitko ne želi da ga se sjeća samo kao dio Cjeline, Univerzalnog", veli O'Donnell.

Kako istinito.

Kad um operira na Delta nivou (spavanje, besvjesno stanje kod operacija, patološka stanja kao epilepsija i sl.) on se mijenja: prestaje biti individualnim i gubi osjećaj ega, zaboravlja ga, širi se, postaje povezan s Cjelinom. Svjesno se gubi (prelazi) u nesvjesno. Povratak u svjesno je kada se vrati na nivoe u kojima vlada individualnost: Theta, Alpha i Beta.

Ljudsko srce pokazuje učestalost elektro vibracija (mjereno na EKG-u) identično onoj kod moždanih Delta valova: između 1-4 ciklusa u sekundi. Ukoliko srce ili mozak prestane elektro-vibrirati, slijedi smrt.

Sanjanje je povezano s REM (rapid eye movement) fazom. Obično se javlja na Alpha nivou kad sanjar povrti ego; na njega djeluju informacije iz Delta nivoa (van realma linearnog prostora i vremena) uz kombinaciju sa memorijama iz Beta nivoa (onog kad se Denis kreće po holovima faksa).

(Hej, Denis, učini li ti se da su ti snovi ponekad zbrkani, pomalo konfuzni. A opet, ponekad, čisti, s jasnim slikama. Iz prošlih situacija ili onih iz budućnosti. Koje će se tek desiti i koje onda prepoznaš. Što se desilo? Bio si priključen na Univerzalno, prošetao si kroz vrijeme. Slučajno, doduše. Ali, to nam nije današnja tema.)

Mala djeca, osobito ona do 2 godine, funkcioniraju ponajviše u Theta, Alpha i Delta stanju uma. Slično kao i životinje. Mi, odrasli primjerci, uglavnom operiramo u Beta stanju. Primamo svakojake podražaje. (I prođe život u njima. Rijetko kada zastanemo, napravimo bilancu, fokusiramo misli. Spustimo se u nisko-frekventne nivoe. Meditiramo. Smirimo dušu. Predvidimo događaje.) Um ne treba biološki mozak da bi bio operativan. Glavni razlog da se sjedište i izvor misli smještaju u mozak bio je to što su sva čula tamo locirana. Tek nakon što biološka čula nestaju (sa smrću) um se napokon raskomoti (ponovno upućujem na plastične opise iz "What dreams may come").

"Činjenica da mozak pokazuje znake specifične aktivnosti tokom procesa razmišljanja ne znaci da taj fizički organ kreira misao... Slično kao i smijeh i plač... Oni predstavljaju vanjski izraz emocija, ali emocije ne kreiraju smijeh i plač. Ako se, na primjer, koncentriramo na smijeh i metodološki pokušamo da ga shvatimo, ubrzo će nam to sve skupa izgledati besmisleno. Pa ako se na koncu i kiselo ili na silu nasmiješimo, to ne dokazuje da je smijeh izvor sreće... ideja da je mozak sjedište misli će uskoro biti označena kad jedna od osnovnih zabluda XX stoljeća. Možda i svih vremena."

Tokom sedamdesetih i osamdesetih godina milijuni ljudi širom svijeta su uzimali časove/treninge iz kontrole uma (npr. "Silva mind control") tokom kojih su operirali na Alpha nivou svjesnosti.

Rudimentarne mentalne projekcije su bile česta pojava. Sa tog nivoa koncentracije blizu je Theta nivo iz kojeg su se crple informacije. Međutim, bilo je mnogo smetnji i "slika nije bila korektna". Naime, informacije iz Beta nivoa uzrokuju smetnje.

Tek u Theta stanju se dovoljno približi Delta nivou i može se priključiti na Univerzalni Um. Postavljati pitanja. Dobivati odgovore. Putovati po želji. Ego-centrične osobe se plaše operirati na Theta nivou jer se njihov ego nalazi na pragu rastakanja (pred Deltom, brojem Jedan, Univerzalnim Umom, Cjelinom). Njima se najviše sviđa da se nalaze na najsebičnijem nivou od svih: Beta.

Ne čudi da su metode kontroliranih mentalnih projekcija postale problematične za pojedine dijelove vojnih organizacija. Dobro znamo da su njihove strukture pune napuhanih egoa koje se približavaju nivou maksimalne separacije: paranoji (visoki Beta nivo).

Sad zamislimo situaciju u kojoj vojska i obavještajne službe, da bi operirale i pratile drugu, protivničku stranu, moraju da traže oslonac tamo gdje nerado idu: kreativnim, slobodnim umovima. Neopterećenim zemaljskim glupostima, ratnim igračkama, postizanju "prednosti" u odnosu na "neprijatelje", itd.

O'Donnellov zadatak je bio da ekstenzivno istraži načine kako doći i ostati u stanju što bliže Delta nivou (dakle, duboki Theta nivo). Ako se, pak, prede u Delta nivo, automatski se zaspe.

Eksperimentalno je bilo dokazano da je duboki Theta nivo najbolji za efektivne mentalne projekcije. Dugogodišnja istraživanja dovela su do stvaranja tzv. specijaliziranih protokola

(jednostavnije rečeno, procedura). Oni su stabilizirali um na dubini blizu Delta nivoa. Ali, istovremeno nisu bili uvučeni od strane Delte u stanje spavanja.

Pošto sam imao priliku da me O'Donnellov glas dovede do stanja Theta ukratko ću ga opisati. Riječ je o stanju relaksacije u kojoj zanemarujemo vanjske senzacije. Dakle, opušteni smo, slično meditaciji (zapravo to i jeste stanje meditacije). Kroz taj nivo opuštenosti mi prolazimo svakodnevno. U trenucima kad idemo spavati, um prolazi kroz Theta nivo samo ubrzano. Ovdje je suština da na tom nivou ostanemo duže i ne utonemo u stanje spavanja. (Opet, priznajem, dva puta sam se ulovio da sam zaspao.) I da čujemo O'Donnellov glas kao jedinu vanjsku informaciju.

(20) O'Donnell II

Houston, 29.08.1999.

Odlazimo u krevet na zasluženi počinak. U momentu kad liježemo još smo u Beta stanju, povišene čulne aktivnosti. Zatvaramo oči, usmjeravamo se na spavanje. Spuštamo se na Alfa nivo, aktivnosti nam se usporavaju. Prije nego zaspemo pokoja nesređena misao ili slika proleti umom. Duboko smo opušteni. Theta faza. U narednom momentu se spuštamo u Delta stanje, zaspali smo.

I to je proces koji se ponavlja iz noći u noć. Kroz Theta fazu svatko od nas prolazi malo brže ili sporije. O'Donnellov zadatak tokom 1980-ih je bio da svoje studente/agenta-obavještajce zadrži što duže u tom stanju. Tokom 1990-ih, kroz svoj kurs remote viewinga, to isto radi s širom javnošću ovaj put s druge strane kazetofona. Theta stanje je stvarno lako dostižno - u blizini si granice da zaspeš. I ako u toj zoni uspiješ da ostaneš jedno vrijeme onda je ostvaren prvi preduvjet mentalnih projekcija.

Da bi se došlo do seta relativno jednostavnih tehnika kako to ostvariti trebalo je proći kroz niz istraživanja. Intenzivno su studirani napredni mediji kao jogiji, šamani i mistici. Eksperimenti na životinjama su vršeni da bi se shvatilo kako one operiraju na Theta nivou uspijevajući zadržati oči otvorene. To se, prije svega, odnosi na neke zvijeri (predatori) i domaće životinje (psi i mačke). U slučaju životinja njihove mentalne projekcije su razvijane kroz vrijeme da bi se prehranilo, preživjelo ili zaštitilo.

U slučaju ljudi, mnogi protokoli su eksperimentalno isprobavani da bi se pronašao najbrži način spuštanja u Theta nivo (4 do 5 ciklusa u sekundi) i zadržavanja u njemu. Odatle su se mogla postavljati pitanja Univerzalnom Umu i dobivati odgovore. Slično principu rada Interneta (Univerzalnog izvora informacija) i kućnog kompjutera (individualnog korisnika).

Slijedi O'Donnellov zaključak dalekosežnog značaja: "... Sve operacije mentalnih projekcija vođene u različitim zemljama... došle su do zaključka da se informacije dobivaju iz misterioznog "kolektivnog podsvjesnog" u umu... ali tek su neki shvatili da je taj Univerzalni Um unutar svake individue, a ne izvan..." Jednostavnije, Istina je u svakome od nas. Samo se treba fokusirati i potražiti unutar. Prevedeno na religiozni jezik: Bog je u svakom od nas, samo ga treba prepoznati. Što bliže Univerzalnom Umu, bliže Istini. Što dalje od Kreatora, bliže iluziji o samodovoljnosti, odvojenosti, vladavini ega.

Grčko slovo Delta, slično kao i antički hibru rođak Deleth, znači "vrata", ulazak u drugi realm. U svijet Univerzalnog i svijet Informacija.

Ključni evolutivni skokovi u nauci i tehnologiji, invencije, umjetnička remek-djela, oduvijek su dolazila s Delta nivoa. Isto kao i ljudska i životinjska intuicija, "šesto čulo". Koliko napisanih (a tek neobjavljenih) izjava matematičara, fizičara, umjetnika u kojima su spominjali postojanje vlastitog "unutrašnjeg uma" ili "unutrašnjeg glasa" koji ih je (ruko)vodio u njihovim invencijama i kreacijama. Prevedeno na psihofiziološki nivo: postojao je neprekinuti protok informacija između Delta, preko Theta u Beta stanje svijesti.

U šumi nebodera, na vrhu jednog prepoznajemo natpis: Denis. Na krovu smo. Čak su i oblaci ispod nas. Ne čudi da se njegov ego osjeća sigurnim, moćnim i jedinstvenim na ovoj visini. Uđimo u lift. Pritišćemo dugme koje vodi prema dolje. Spuštamo se sve dublje i sve brže. Prvi put zastajemo. Ispred nas natpis "Alpha". Vraćamo se u lift. Nastavljamo se spuštati sve niže. Napokon, na dnu, izlazimo i prepoznajemo natpis "Duboki Theta nivo". Ulazimo u nas radni kabinet. Udobna fotelja, komotan stol. Ispred nas ekran. U našem

prisustvu jedan ili više duhovnih bića koja nas inače vode i "štite". (Ali, njihovo prisustvo nije obavezno.)

Počinjemo postavljati pitanja. Sa ekrana dolaze informacije i/ili slike. Ovisno što i kako želimo saznati.

I, to je sve.

Ukratko, time je opisan proces mentalnih projekcija. (Doduše, samo jedna od metoda.) Izgleda jednostavno. Kao i sve bitno u životu. Jednostavno... S više vježbe sve se faze ubrzavaju, slike i odgovori postaju jasniji. Sve dotle dok ne zloupotrebjavamo ovu sposobnost imamo nesagledive mogućnosti saznanja.

Svi odgovori na ekranu dolaze iz oceana misli-energije. Iz Univerzalnog Lima. Ne iz pojedinačnih individualizacija Uma (tzv. učitelja, gurua, majstora, onih izvan). Taj "ocean" je, kao cjelina, ultimativni učitelj.

Za detaljan opis metoda u potpunosti bilo bi mi potrebno dosta stranica i vašeg strpljenja. Zato ćemo stati na ovome. O'Donnell-ova sajt adresa, koju sam dao u prvom prilogu iz ove serije ("Remote Viewing"), je dovoljna za dodatne informacije onima koje ovo štivo (ili kurs na kazetama za stotinjak dolara) više interesira:

- Kako re-fokusirati um na mnogo dublji nivo unutrašnje svjesnosti u kome mentalna projekcija postaje prirodnom sposobnošću;

- Kako, uz upotrebu unutrašnje svjetlosti, ostvariti kontakt sa skladištem informacija;

- Kako se, trenutačno, spojiti s bilo kojom točkom u vremenu i prostoru;

- Kako se spojiti s bilo kojim živim entitetom i dobivati informacije koristeći njihov čulni aparat.

S obzirom da sam ovu seriju napisa označio kao invenciju za naredni milenij, u narednih nekoliko priloga ćemo obraditi još četiri dostupna izvora za metode i iskustva mentalnih projekcija. Prvi je američki institut PSI, a preostala tri su legende remote viewinga (Robert Monroe osnivač Monroe Institute, Ingo Swann sa Stanford Institute i Courtney Brown osnivač Farsight Institute) sa svojim konkretnim mentalnim projekcijama u prostoru i vremenu.

(21) PSI Tech

Houston, 30.08.1999.

Rušenjem berlinskog zida i prestankom hladnog rata početkom 1990-ih desile su se brojne promjene u obavještajnom radu. Mnoge aktivnosti obavijene velom tajne postaju komercijalne i dostupne široj javnosti.

Nakon 25 godina rada za vrhunske američke obavještajne službe i Agencije major Edward Dames napušta Armiju i osniva vlastitu kompaniju PSI Tech.

Koncem 1960-ih bio je član Armijske Obavještajne Agencije; nakon toga slijedi transfer u NSA (National Security Agency) i špijunski zadaci na Bliskom Istoku. Diplomira bioelektroniku i kineski jezik.

Ponovno je prebačen na obavještajni front, u Njemačku, s ciljem špijuniranja Sovjeta i Čeha. Početkom 1980-ih postaje član elitne vojne grupe "Black Unit" s ciljem otkrivanja informacija vezanih za sovjetske biološke programe naoružanja. Ujedno, to su godine kada američka Armija financira projekte "mentalnih projekcija" na Stanford Research Institute-u.

Major Ed Dames postaje instruktor i trener u svom timu u kome se počinju primjenjivati tehnike "remote viewing"-a.

Povratkom u Washington 1984. Ed Dames primjenjuje svoje sposobnosti na najznačajnije nacionalne obavještajne probleme (lokacija i borba protiv međunarodnog terorizma, krize s taocima itd.). Otkriva ključne informacije vezane za sovjetski program biološkog rata. Njegovi rezultati prezentirani su Kongresu i američkom predsjedniku. Odlikovan je s dvije armijske Medalje časti i medaljom Legije časti. Posebno je priznanje dobio i od DIA (Defense Intelligence Agency) za penetraciju u sovjetski Vrhovni Savjet Odbrane.

Koncem 1980-ih angažiranjem prevelikog broja ljudi u različitim službama i agencijama koji su koristili metode mentalnih projekcija, dolazi do erozije profesionalizma.

Političari preuzimaju konce u svoje ruke zahtijevajući informacije vezane za njihove vlastite političke sudbine. Stvari sve više počinju nalikovati velikom cirkusu i major Dames odlučuje da se povuče iz Armije.

Na Beverly Hillsu (California) osniva firmu PSI Tech u koju regrutira ponajbolje članove svog armijskog tima. Koncem 1991-e, PSI Tech je uz pomoć niza mentalnih projekcija svojih članova pribavio informacije o skrovištima biološkog oružja u Iraku. NSC (National Security Council) je bio naručilac posla, a Saddam Hussein glavni gubitnik. Uspjeh u ovom poslu donio je međunarodno priznanje Dames-ovoj kompaniji. Danas, osam godina kasnije, PSI Tech ima klijente s liste Fortune 500 (najjače svjetske kompanije) te vodećih naučnih, medicinskih i pravnih institucija. Pojedini izabrani biznismeni se obučavaju tehnikama mentalnih projekcija koje im omogućavaju stopostotni uspjeh u predviđanju tržišnih uvjeta. 100%! Kratkim posjetom sajtu PSI Tech (<http://www.trv-psitech.com/projects.htm>) omogućen je uvid u aktualne projekte ove kompanije. Među njima su:

- Projekt Hydra (kinesko špijuniranje američke nuklearne tehnologije - U.S. W-88),
- Nostradamus (deseta centurija i čuveni sedmi mjesec 1999. kojeg smo spominjali ranije),
 - Kineski strateški sustavi naoružanja,
 - Biološko naoružanje Sadama Huseina,
 - Eksplozija aviona TWA 800,
 - Nasukavanje delfina iz prvog mjeseca 1998,
 - Enterovirus 71 - ubojica novorođenčadi, itd.

Nije čudo da su Kinezi u centru pozornosti. Dvije decenije su špijunskim radom potkradali Amerikance u nuklearnoj tehnologiji. Afera je napokon izbila ove godine dostižući nebeske visine i pozornost. Nađeno je žrtveno janje (Wen Ho Lee iz laboratorija u Los Alamosu, New Mexico), ali nema sudskih procesa.

Teško objašnjivo? Možda. A možda i nije.

Uobičajenih materijalnih dokaza o špijuniranju nema. Ali se zna da su informacije odlazile Kinezima. Kako se zna?

Mislim da ćete odgovor dokučiti sami. Iz spiska projekata PSI Tech.

(22) P>S>I

Houston, 1.9.2000.

Izgleda da je 1992. bila dobra godina za povlačenje obavještajaca iz američke Armije, prijevremeno penzioniranje i onda otvaranje vlastitog biznisa.

Lyn Buchanan je imao visoki položaj u američkoj mornarici do 1992. Radio je na analizi rizika za ugovore vezane za mornaričke Trident projektile. Usto, dizajnirao je kompjuterske sustave za DIA (Defense Intelligence Agency).

U Alamogordu (New Mexico) osniva kompaniju P>S>I (Problems>Solutions>Innovations). U prvo vrijeme to je korporacija za kompjutersku obradu podataka i dizajn kompjuterskih sustava, koja radi za niz vladinih ministarstava i agencija: Ministarstvo unutrašnjih poslova, Ministarstvo obrazovanja i Kongresnu Biblioteku.

Pasija treniranja studenata za mentalne projekcije (on proces naziva CRV - controlled remote viewing) polako prerasta u glavnu aktivnost kompanije PSI. Na pitanje da li je zažalio preorijentaciju na mentalne projekcije s čisto kompjuterskog rada, odgovara: "Ne. To je mnogo intrigantnija oblast i interesantnija. Od svojih studenata naučim više nego od kompjutera..." (Njegov sajt je na: <http://www.crviewer.com/training.html>).

Odnedavno, njegova korporacija organizira javne kurseve za individue, bez ograničenja. Četiri su kursa: osnovni, prelazni, napredni, postdiplomski. Uz njih su i dodatni kursevi za monitore, analitičare i projektne menadžere u procesu mentalnih projekcija. Traju po četiri dana; cijena za jedan je tisuću dolara.

Slično kao već objašnjeni O'Donnellov kurs, te metode Ed Damesa, tako i Buchananov kurs obučava korisnike kretanju kroz vrijeme (prošlost/budućnost) i prostor. Posebna je pažnja posvećena razlikovanju bitnih podataka od nebitnih/lažnih ("imaginacija"), skiciranju viđenog, crtanju mapi onih mjesta koja su se posjećivala, trodimenzionalnom primanju informacija itd.

O čemu govore ove nove informacije? O stvaranju novih kasti privilegiranih? Nesumnjivo. Barem u prvoj fazi. Mali broj biznismena može kročiti na kratko u budućnost i potražiti put ka novim ugovorima; brokeri, na burzama, znaju što prodavati a što kupovati; trgovci novcem znaju sigurne putove špekulacija; naučnici će dobivati jasne signale kojim putem se kretati u svojoj oblasti.

(23) Kozmičko putovanje

Houston, 5.9.1999.

(Semir): "Dario, koje su faze znanstvenog procesa?"

(Dario): Problem, hypothesis, investigation, conclusion!"

Tako je krenuo naš razgovor jutros. Dobra stvar američkog obrazovnog sustava je da pokušava da uči kreativnom razmišljanju. Desetogodišnji dječak odgovara da se problem rješava postavljanjem hipoteze, eksperimentalnom provjerom i formulacijom zaključka. Ako, potom, nezavisni tim, koristeći iste procedure, dođe do istih rezultata, dolazimo do naučno provjerljivih činjenica.

Dokaz da Zemlja nije ravna ploča dolazio je na različite načine.

Matematikom, fizikom, astronomijom. plovidbom. Bez obzira koliko taj zaključak bio neprihvatljiv tom dobu on je bio provjerljiv. Dakle, mogao se dokazati. Naučno potvrditi.

Zamislite sociologa, profesora na uglednom kalifornijskom UDA univerzitetu, s doktoratom, nizom objavljenih knjiga, stručnjaka u dizajniranju "ne-linearnih matematičkih modela socijalnih fenomena", koji se nade u poziciji da ga istraživanja dovedu do šokantnih zaključaka. Toliko različitih od prevladavajućeg znanstvenog mišljenja da njihovim objavljivanjem dovodi u pitanje svoju poziciju i kredibilitet. Korištenjem nedovoljno poznatih, ali provjerljivih metoda može da dokaže postojanje duše, vanzemaljskih civilizacija i prezentira potpuno drugačija objašnjenja pojedinih povijesnih događaja.

Courtney Brown. Pisac bestselera "Cosmic Voyage" (1996) i "Cosmic Explorers" (1999). Osnivač i direktor Farsight Institute (od 1995.). Autor kovanice SRV - Scientific Remote Viewing.

U prvoj knjizi, "Kozmičko putovanje" prvih pedeset stranica je posvećeno objašnjenju povijesti remote viewinga (mentalnih projekcija) i tehnika; u drugoj, "Kozmički istraživači", čitavih stotinu stranica. Pokušavajući objasniti naučnoj javnosti da se korištene procedure trebaju smatrati naučnim. Jer imaju sve naučne epite.

Informacije o njegovom Insitutu mogu se naći na <http://www.farsight.org/>. Audiokazetna kolekcija i kompletni SRV kurs (12 kazeta, 18 sati) također je ponuđena.

Courtney Brown u uvodnim poglavljima samo potvrđuje već znane informacije o ušešću CIA-e i Armijskih obavještajnih službi u financiranje projekata mentalnih projekcija na Stanford Research Institute (dr. Harold Puthoff), te Princeton University (PEAR projekt, prof. Robert Jahn). Projekti i formirani timovi imali su zadatke špijuniranja tajnih vojnih projekata američkih neprijatelja. Tokom hladnog rata. Spominju se i Ingo Swann koji je razvio tzv. CRV Coordinate remote viewing baziran na upotrebi geografskih koordinata. I Monroe-ov Institut u Virginiji u kojem su agenti stjecali prva vantjelesna (out-of-body) iskustva. (Nimalo slučajno, analize knjiga spomenute dvojice (Swann i Monroe) neposredno slijede nakon Brownovih.) Nakon Iran-Nikaragva fijaska (Oliver North), ministar odbrane u Reaganovoj administraciji je ukinuo sve projekte, službe i timove koji nisu imali širu kontrolu i bili potencijalno politički opasni. Među njima i većina RV programa.

Oficiri obavještajnih agencija i članovi timova za specijalne operacije američke Armije prestaju sa svojim dotadašnjim zadacima: špijuniranje sovjetskih nuklearnih silosa ili posjete sastancima unutar zidova Kremlja. Ove grupe počinju da istražuju UFO enigm, ili, još preciznije, posjete vanzemaljaca našoj Planeti. Nakon provedenog treninga, Courtney Brown im se priključuje i tako je nastala ova knjiga.

Ona proučava društva i matične planete dvije civilizacije: antičke koja je bila na Marsu u doba dok su dinosaurusi vladali Zemljom i Greys bića koja su danas vrlo aktivno prisutna na našoj planeti.

Pripremni period za Brownovo istraživanje ljudske svijesti sastojao se iz tri faze:

- TM - transcendentalna meditacija zasnovana na učenjima Maharishi Mahesh Yogija;
- kurs u Monroe Institutu (upotreba zvuka koja utječe na rezonanciju različitih frekvencija između desne i lijeve moždane hemisfere; setovi frekvencija su pronađeni koji omogućavaju ljudima da otkrivaju oblasti nefizičkog života);
- RV - remote viewing trening (trener, odnosno monitor mu je bio vojni obavještajac koji je dotada bio instruktor nizu američkih agenata).

Knjiga opisuje tridesetak putovanja kroz prošlost i budućnost, na različitim mjestima u svemiru. Ja ću se poslužiti metodom kojeg je Igor duhovito opisao u svom e-mail-u: "Ti pročitaš knjige, a nama napišeš najvažnije dijelove".

1. MOJ PRVI POSJET MARSU

Date: 29.09.1993. Place: Training office Data: Type 4

Target coordinates: 5987/9221 Courtneu Brown: "Brdovito je... Pješčane oblasti... Vidim građevine koje mogu biti ljudske..."

Monitor: "U redu. Napravi skeč toga što si vidio... Kreni ka četvrtoj fazi..."

CB: Idem kroz matricu... Stvari su smeđe... Vidim kuću. Što ova piramida radi ovdje? Mora da mi se pričinja.

M: Ne sudi o stvarima. Zapiši ih i idi dalje.

CB: Kuća je dugačka i uska. Napravljena od drveta, izgleda. Žao mi je, ali ponovno ova piramida. Stvarno je ogromna.

M: Nastavi zapisivati podatke. Što još vidiš?

CB: Vidim i ljude sada. Mnogo ih je. I životinje. Piramida je neka vrsta bogomolje. Visoka je. Kamena.

M: Uđi u piramidu.

CB: Wow. Da vidimo. Svježije je, ali ne hladno. U sobi sam. Pod, kameni zidovi. Stakleni predmet je na stolu... Sad vidim tunele...

M: Pođi u jedan od njih.

CB: Taman je. Prljav. Vodi napolje. Ponovno mnogo ljudi. Imam osjećaj da se ovdje radilo o izuzetnom građevinskom projektu i da je trebalo dosta ljudskih i materijalnih potencijala... Mnogi su stradali dok se ovo gradilo... U blizini je grad. I planina koja ima erupciju. Što se dešava? Ja ne znam za piramide u čijoj su blizini vulkani! Liči na Pompeje, ali znam da nema piramida blizu Pompeja. (Što mogu i ja potvrditi, jer sam tamo proveo medeni mjesec, 1988.)

M: Nemoj analizirati. Samo zapiši podatke. Nastavi.

CB: Mnogo ljudi je umrlo. I umire. Mnogo je pokreta. Ljudi bježe. Preplašeni su. Osjećaj beznađa. Ovo je strašno! (Počinjem crtati scenu. Vulkan je istočno od grada, a ljudi uglavnom bježe sjeverno.) Krećem se kroz vrijeme. Preživjeli su izgradili naselje u blizini. Nema nikoga da im pomogne. Očajno je siromaštvo. Šatori. Strašno je.... Dolaze novi ljudi da izgrade grad. Oni nisu odavde. Ne žure se da pomognu domaćim.

M: OK. Dosta je. Zapiši vrijeme i time ćemo završiti ovu sesiju.

CB: Dobro, reci mi, gdje si me poslao?

M: Pogledaj sliku.

CB: Pa ovo je satelitska slika regije Cydonia na Marsu! (Jasno vidim piramidu.) Zezaš me? Poslao si me na Mars?!

M: Hej, pa ja volim slati svoje studente tamo.

2. UFO ABDUCTION

(Koja je naša riječ za "abduction"? Kada te mimo tvoje volje odvedu i vrše eksperimente na tebi? Slično što mi radimo pokusnim miševima.)

CB: Dobro, vidim zgradu, ogradu, nešto slično pružnim tračnicama. Životinje su unutar ograde. Nekoliko ljudi. Ljudi nešto rade. Oni imaju osjećaj da svoj posao moraju završiti. Detektiram visok stupanj odlučnosti i intenziteta. Kao kod borbe s bikovima.

M: Ne interpretiraj. Samo snimi podatke.

CB: Dobro, vidim ljude s životinjama. Osjećaj da je netko iskorišten. Također, osjećam mnoštvo promatrača. Ovo mi se ne sviđa.

M: Digni se pet tisuća fita u visinu.

CB: Vidim srebrne, metalne stvari ovdje. Detektiram UFO brodove. Što da radim slijedeće?

M: Uđi u trag tim brodovima.

CB: Kao da su ljudi u tim brodovima. Izgledaju kao avioni, sjajni i metalni.

M: Vрати se na početni položaj, unutar ograde, na Zemlji.

CB: Životinje se osjećaju ugrožene. Kao da se ljudi poigravaju s njima. Ali, imam jasan signal da ljudi unutar ograde ne žele da povrijede životinje. M: Fokusiraj se na svrhu ljudskog odnosa s životinjama.

CB: Oni pokušavaju da kontroliraju životinje, da ih predvode. Ovo je kamp za obuku. Oni treniraju životinje da rade određene stvari.

M: Pođi malo unaprijed u vrijeme.

CB: Životinje više ne paničare. Umjesto toga, dobivaju hranu i ljubav od svojih trenera.

M: U redu. Završimo sesiju. Ovo ti je bio cilj: "Remote viewing UFO abductions".

(CB: Moja interpretacija ove sesije je da životinje predstavljaju ljude. Ljudi unutar ograde su vanzemaljci koji rade s ljudima sa svrhom da ih treniraju nečemu. Ljudi u svemirskim brodovima su, vjerojatno, galaktički promatrači. Ovo je jedina sesija u kojoj je signal bio promijenjen od strane vanzemaljaca; jer su oni bili svjesni moga prisustva.)

3. PREŽIVJELI S MARSA

CB: Ljudi... Bijelci... Obučeni... Planina, i vjetar. Primam signale straha, ali i uzbuđenja. Mnogo emocija. Svemirski brodovi.

M: Pođi na vrh planine.

CB: Svemirski brod. Sjajan, metalni, topao. Ide točno na planinu. Prolazi kroz nju?! Što je ovo?

M: Pođi na matricu šestog nivoa.

CB: Bića u brodu. Nisu svi isti. Zidovi. Uređaji. Dobivam signale iz umova bića. Ovo je bila misija za snabdijevanje. Rutinska. Ova bića su čovjekolika. Tehničari. Svi imaju uniforme... Sada sam unutar neke vrste pećine ili ogromne rupe u planini... Brod je sletio u centar. Ovo izgleda kao hangar. Oni ne znaju da sam ovdje. Izgleda da prevoze važnu tekućinu. Koja ima posebnu zadaću za njih. Biološku... Krećem se okolo. Osjećaj da muškarci rukovode operacijama. Žene nisu u tehničkim oblastima... Vidim djecu. Nisu dobro. Bolesna su. Mirno sjede, ali su jako uplašena.

M: Zapisi vrijeme, Courtney. I uzmimo odmor.

(Nakon odmora.)

CB: Nazad sam u vrtiću. Vidim kontejnere za bebe. Djeca ne pričaju. Nešto nije u redu. Vidim odrasle. Oni izgledaju zdravo. Ali ih je malo. Beba je mnogo više i većina ih je bolesnih. Mladi ljudi ne haju za taj problem. Fizičko okruženje je ono što im ne prija. Kao da su u zatvoru. Primam osjećaj da bi ljudi mogli da im pomognu... Aha, osjećam genetički problem. Genetske promjene na njihovim tijelima... Sami ne mogu riješiti taj problem.

Bespomoćnost je svuda prisutna... Njihova oprema i potencijali nisu dovoljni da riješe ovaj problem bez pomoći izvana. Žene samo sjede očekujući od muškaraca da nađu rješenje. A oni imaju vrlo ograničeni fokus rada. Ljuti su. Tvrdoglavi. Ovdje se radi o preživljavanju. Bože. ovđića su očajna!

M: Courtney, otkrij nešto više o tekućini.

CB: Sa Marsa je... tko zna tko su ovi ljudi? Samo primam podražaj njihove vezanosti za Mars.

M: Ne analiziraj.

CB: Dobro, tekućina izgleda ljigavo. Okus je bljutav. Ali je za ova bića značajna kao infuzija. Pakovana je u velikim kanistrima. Zelenkasto je crna.

M: Pođi tamo gdje je originalno prave.

CB: Wow! Gdje sam? Kao da sam katapultiran negdje. Mjesto je crveno, pjeskovito. Vidim strukturu. Ulazim unutar zgrade. Vidim zatvorenu kapiju. Hoćeš da prođem kroz vrata?

M: Prvo mi nešto reći o okolini.

CB: To je pustinja. Ništa ne raste. Napušteno. Hladno. Građevina je metalna i plastična. Proizvodni pogon.

M: Pođi pet kilometara istočno od objekta pa ćeš nešto vidjeti.

CB: Hej, vidim jedan od onih brodova, opet. Pravi lude pokrete, zaokreće i vrti se. Prošao je ravno kroz krov.

M: Pođi natrag u zgradu i prati brod. Gdje se kreće?

CB: Mnogo podzemnih prostorija.

Vidim brod. Bića koja upravljaju njime ne vole da se kreću na površini.

M: Pođi u jednu od odaja.

CB: Mjesto je moderno. Vidim muškarce, nema žena. Nije sretna radna atmosfera. Spuštam se niže. Oni žive ovdje. Grad. Mnogo podzemnih tunela i odaja. Mašine su posvuda. Ljudi se osjećaju sigurnim. Detektiram strah od napuštanja ovog mjesta.

M: Zašto ga napuštaju?

CB: Ovdje budućnosti nema za njih. Ovo je mrtvo mjesto.

M: Opisi ljude.

CB: Muškarci. Humanoidnog lica, ali nemaju kose. Ne izgledaju bas potpuno kao normalni ljudi. Kao neka, recimo, druga rasa. Svijetle kože. Izgledaju fizički slabiji u usporedbi s ljudima.

M: U redu, završavamo. Dosta je za danas.

CB: Ovo je pravo potrajalo. Sad mi reci gdje si me poslao.

M: Preživjeli sa Marsa. Planina Santa Fe Baldy, New Mexico!

Hm, prve tri sesije i nekoliko fantastičnih zaključaka. Postoje Marsovci i to, i na Zemlji, i na Marsu. Očajni su. Ne mogu živjeti na površini. Nemaju budućnosti na svojoj matičnoj Planeti. Ukratko smo se susreli i s Greysima koji su mentalni puno napredniji od Marsovaca.

U nastavku slijedi kompletna storija o njima.

Obično, nakon ovakvih zapažanja, ponovno se vraćamo na primijenjene metode istraživanja. Ako ovaj postojeći tim: Courtney Brown i monitor, zamijenimo drugim timom i primijenimo iste procedure, da li se dobiva isti rezultat? Odgovor je: da. Drugi, treći, deseti tim. Svi oni donose iste informacije.

Promijenimo cilj sesije. Recimo tim iz Atlante proučava što Nibo radi 20.08.1999. u jedanaest ujutro. Prvi tim pronade da je u Bolu, na Braču, sunča se na plaži s djevojkom. Uzmemo novi tim. Isto pitanje. Rezultat? Identičan. Eksperiment ponovimo još desetak puta.

Rezultat se ne mijenja. "Svi oni donose iste informacije". Hoćemo li ovu metodu onda priznati kao naučnu i provjerljivu?

(24) Dr. Courtney Brown

Houston, 5.9.1999.

Kod kontroliranih mentalnih projekcija izbor ciljeva može biti različit: instruktor (monitor) i student mogu, ali i ne moraju znati koji je cilj. Ako ne znaju, daju im se geografske koordinate (zapravo niz brojeva). Courtney Brown je poželio da posjeti civilizaciju Marsovaca u momentu njihovog vrhunca. Dakle, izbor nije slučajan.

4. VRHUNAC CIVILIZACIJE NA MARSU

CB: Pješčano je, i vjetrovito... Čujem glasove, muziku, razgovor. Ambijent podsjeća na stari grad Mombasu u Keniji. Vidim put sa zgradama na obje strane. Jedna osoba stoji pokraj kružne građevine. Nalik malom amfiteatru...

M: Idi na četvrti nivo.

CB: Vidim ljude, dosta njih. Muškarce. Fokusiram se na lica. Nemaju kose i imaju veće oči nego ljudi. Koža im je svijetla. Vidim kuće. Napravljene od gline. Izgledaju siromašni po zemaljskim standardima, ali sretni. Dosta vode uokolo. Vole vodu. Imaju osnovne alate. Nivo me podsjeća na Afriku... Fokusiram se na njihove misli. Imaju neke telepatske sposobnosti. Žene su uglavnom u kućama većinu vremena. Ne izlaze s djecom.

M: Možeš li detektirati nešto u vezi njihove kulture?

CB: Imaju neku vrstu sastanaka, samo muškarci... Ulazim u jednu kuću. Tri sobe. Kupaonica. Osjećaju se udobno u kući. Vidim posude. Četvoro ljudi, muškarci i žene.

M: Možeš li naći neki simbol?

CB: Što se desilo? Kao da sam dislociran u vremenu. Ubačen u drugi period. Stvari su drugačije ovdje. Što se zbiva ovdje?

M: Nemoj analizirati. Reci mi što vidiš?

CB: Buljim u neki znak. Polirana bijela površina. Metal je okolo, u zraku je sivi i crni dim. Vidim značajan tehnološki napredak. Vidim i druga bića, sada. Oni su manji, niži. Dobivam impuls da su radnici, kao na nekoj misiji. Motivirani su. Hitno moraju obavljati misiju. Ova bića imaju svemirske brodove. Imaju uniforme sa znakovima. Neki od njih su piloti. Više ne vidim Marsovce.

M: Pokušaj ih naći.

CB: U tome i jest stvar. Marsovci su nestali. Gotovo je s njima. Ja sam još uvijek na Marsu, ali to je napušteni grad. Samo ova niska, ali napredna bića. Oni su izgradili svoje moderne zgrade s tehnološkim uređajima.

M: Fokusiraj se na svrhu njihovog boravka.

CB: Ovdje su u prvoj fazi nekog većeg projekta. Imam osjećaj da sve pakiraju. (Moj instruktor je tražio da mu skiciram simbol koji sam vidio. Ima sroluk oblik sa zmijom u centru. Ivica je zlatna, pozadina bijela, glava zmije je crvena.)

M: Dobro. Idemo na nivo šest matricu.

CB: Primam impulse od dvije vrste bića. Marsovci razmišljaju o ovim drugima kao o drugom plemenu. Ne kao o drugom svemirskom narodu. Oni to ne razumiju. Bila je panika kada su ova bića došla na Mars. Ovi niži su mliječno bijele boje. Oni su božanska bića za Marsovce... Marsovci kao da se pakiraju. Ovo je čudno. Izgleda da ova naprednija bića planiraju da naprave fizičke promjene kod Marsovaca i da ih zamrznu. Ova niska bića izgledaju kao Greys-i.

M: OK, Courtney. Završimo ovdje. (Naravno, moji izvodi su kraći nego što traju stvarne sesije. Slijedi puno objašnjenje viđenog.)

CB: Na svom vrhuncu, civilizacija na Marsu je bila slična onoj u drevnom Egiptu. Uvjeti im nisu bili laki. Ali, mogli su prehranjivati svoje familije, živjeti u gradovima, participirati u društvenom životu. Žene su bile uglavnom u kućama s djecom. Njihovo društvo je doživjelo veliku katastrofu. Mnogo ih je stradalo. Neki su spašeni od strane Greys-a koji su stigli u posljednjem momentu. Nekako su uspjeli sačuvati, zamrznuti Marsovce. Ključno je bilo sačuvati genetski materijal stanovnika Marsa.

Ovo se dešavalo prije nekoliko milijuna godina.

Moj instruktor i ja smo se pitali kako su se Marsovci našli na Zemlji i kako su "otpakirani". Svi dosadašnji prikupljeni podaci pokazuju da je došlo do genetske manipulacije sa Marsovcima kako bi oni bili prilagođeni jačoj gravitaciji i drugačijim uvjetima života na Zemlji. Skorašnje manipulacije još nisu završene.

Također je nepoznanica kako su Marsovci uspjeli dostići ovaj tehnološki nivo (mada još uvijek zaostaju za Greys-ima). Znamo da Greys-i imaju tehnologiju koja im omogućava da se kreću i kroz vrijeme i kroz velike udaljenosti na galaktičkoj skali. Marsovci u tome još zaostaju. (Inače bi se vratili na svoju Planetu prije katastrofe.) Oni koriste naprednu propulzivnu tehnologiju po zemaljskim standardima. Također, mogu da mijenjaju materijalističku fazu, jer se njihovi brodovi mogu kretati kroz čvrsti materijal.

Neki od zaključaka:

- Marsovci su, zahvaljujući Greysima, spašeni totalnog istrijebljenja,
- Marsovci su preneseni u naše vrijeme uz genetičke manipulacije koje nisu bile savršene,
- Marsovcima je dana tehnologija koja je oko 150 godina ispred Zemaljske,
- Marsovci nemaju drugog izbora do skloništa na Zemlji.

Wow. Prisjetimo se da su Marsovci spašeni u zadnji čas. Znači li prisustvo Greys-a da smo i mi blizu kataklizme na Zemlji? I da ćemo u toj situaciji tražiti pomoć od bilo koga? I da bi nam tehnologija koju imaju Marsovci omogućila preživljavanje?

5. MIDWAYERS

Slijedi vrlo interesantna sesija u kojoj CB posjećuje ne-fizička bića. Ovdje je potrebno prethodno objašnjenje. Tokom 1970-ih i ranih 1980-ih vojni RV timovi su povremeno istraživali ne-vojne ciljeve. Jednom prilikom su kao cilj uzeli bića koja se spominju u knjizi "The Urantia Book". Ovu knjigu držim pored uzglavlja već osam mjeseci. I to je možda i najčudnija knjiga koju sam ikada čitao. Plavi kožni povež, 2100 stranica, autori nezemaljskog porijekla, štampana 1955. u Barceloni. Opisuje Centralni Univerzum, Super Univerzume, naš Lokalni Univerzum, Povijest Urantie (tako se Zemlja vodi u kozmičkim "katastarskim" knjigama), razvoj života u posljednjih milijardu godina, ljudske zajednice sve do početka naše ere. Uglavnom, iz ove knjige, američki obavještajci uzeli su bića u nekom međunivou, "midwayers"-e, kao cilj svojih "putovanja". Prema "The Uranita Book", ova bića ne uzimaju fizički oblik, mada je njihova gustoća približna našoj. Njihova tijela su samo malo izvan našeg vizualnog ranga tako da ih ne možemo vidjeti. Midwayers-i su dodijeljeni Zemlji da nam pomažu u našoj duhovnoj evoluciji.

Možemo li zamisliti šok kada se pokazalo da ova duhovna bića postoje! I kako ovako važne informacije prenijeti generalima koji samo razmišljaju o protivničkim nuklearnim silosima?

Midwayers-i ovdje rade, mada je njihova komandna struktura negdje drugdje. Izgleda da su ona samo jedna od niza duhovnih bića u svemiru koji imaju različite zadatke. Zna se da imaju telepatske sposobnosti.

Pogledajmo izvode iz doživljaja CB-a.

CB: Ovdje je grad... Ulice, bučno je.

M: Vрати se u sobu. Što rade ta bića?

CB: Zračne osjećajem uzbuđenja. Vjerojatno zbog mog dolaska. Kao da su me očekivali. Izgleda da oni rade s ljudima. Bože, rečeno mi je da rade s ljudskim dušama. Oni su napredna bića.

M: Što rade?

CB: Ne rade s fizičkim alatima. Rečeno mi je da je njihova svrha da omogućavaju duhovni napredak.

M: Saznaj više o njihovim projektima.

CB: Izgleda da su ih zvali anđelima u prošlosti, ali oni to nisu. Šalju me prema hodniku i drugim prostorijama. I druga bića su ovdje. Ali vidim i ljudska eterična i duhovna bića također.

M: Što oni rade u pogledu budućnosti?

CB: Izgleda da su oni ovdje iz potrebe. Kažu da će različite rase i bića biti uključeni u predstojeće promjene. Loša vremena dolaze, bit će period velikih borbi. Tehnologija će se kretati sporo... Ljudi će biti vraćeni unatrag.

M: Pitaj ih za Marsovce.

CB: Ljudi će sresti Marsovce u blizini njihovog doma- podzemnog skloništa u Novom Meksiku. Marsovci se zasad jako boje. Naše agresivnosti. Očito, mi nismo toliko civilizirani gledajući iz njihove perspektive. Mi trebamo s njima pregovarati... OK, rečeno mi je da oni žele normalne pregovore.

M: Gdje će se oni odvijati?

CB: U ljudskom objektu. Ljudima će biti dozvoljeno da se posjeti njihov habitat tek kada Marsovci to dozvole, ne prije. Eksplicitno mi je rečeno da nam oni neće naškoditi.

M: Dobro. Zahvali im se. Ovdje prekidamo. Sad možeš pogledati što nam je bio cilj.

CB: "The Midwayers". K vragu, što su midwayers-i?

6. MARS OBSERVER 1993.

Na prvoj stranici "New York Times"-a. 24.08.1993. objavljeno je da su izgubljene sve veze sa satelitom NASA-e koji se kretao prema Marsu.

"Mars observer" je trebao napraviti detaljne fotografije gotovo cjelokupne površine Marsa, uključujući one oblasti u kojima se pojavljuju anomalije, objekti piramidalnog oblika i strukture koje nalikuju licima. NASA nije imala objašnjenja što se desilo. Nešto ranije, sličnu sudbinu je zadesio i ruski satelit. Nakon višemjesečnog istraživanja objavljeno je da je razlog vjerojatno interne prirode. Možda problem s gorivom.

CB je dobio zadatak da objasni što se desilo sa spomenutim satelitom. Zaključak: "Mars Observer" je uništen projektilom ispaljenim s obližnjeg vanzemaljskog svemirskog broda. Brod se vraćao na Mars u hangar. U hangaru je bio veći broj bića, u stanju povišene pripravnosti.

Neka od njih su bili Greys-i. CB je pratio jednog od njih do trenutka rođenja (unatrag) i došao je do zaključka da je bio rođen u laboratoriji. Ta laboratorija je, izgleda, na Mjesecu u podzemnoj strukturi. Neka vrsta baze.

(Da rekapituliramo: Marsovci na Marsu prije nekoliko milijuna godina a danas na Zemlji, Greys-i na Marsu. Zemlji i Mjesecu, pucnji na naše satelite, duhovna bića nevidljiva našem oku, a nisu anđeli... A tek smo došli do trećine knjige. Što li još predstoji?)

7. GALAKTIČKA FEDERACIJA

CB: Dosta svjetlosti... Na površini planete sam. Ogroman toranj... Unutra su bića, bez kose. Nose bijele "tunike". Mekana koža, bijeli su. Ovo je važno mjesto. Humanoidi su. Koriste telepatsku i verbalnu komunikaciju. Neka vrsta Savjeta... Znaju da sam ovdje. Kažu da u ovom trenutku počinje zemaljsko prisustvo na Savjetu. Obraća mi se biće koje rukovodi sastankom... Nikakva opasnost mi ne prijete. Naprotiv, kao osjećaj da si pred spiritualnim gospodarom, Budom, recimo. Pozdravlja me. I poziva da uđem u njegov um, jer je to efikasniji način komunikacije. Što da radim?

M: Uđi.

CB: Promijenili smo mjesto. Sad sam izvan Mliječnog Puta. Galaksija je podijeljena/iscrtkana kvadrantima. Oni nas trebaju. U galaktičkom smislu. Toliko su moćniji od nas, a trebaju našu pomoć. Nema smisla. Lider osjeća moj otpor. Preusmjerava me na planetu. Vidim Zemlju. Kaže mi da će biti preseljenje ljudi sa Zemlje u budućnosti. Direktno mi kaže da su Zemljani trenutačno nasilni i problematični. Potrebno je da se dovedu u red. Moraju proći kroz promjenu prije preseljenja.

M: Pitaj ga ima li praktičnih uputa.

CB: Rečeno mi je da moram završiti projekt pisanja ove knjige. Ostali će uraditi svoj dio posla. Mnogo ih je koji su uključeni. Mnogo bića, predstavnika, grupa.

M: Pitaj s kim treba da komuniciramo koristeći tehnike mentalnih projekcija.

CB: Samo sa Marsovcima. Kaže mi da će naša komunikacija s vanzemljanima zasad biti limitirana.

M: Pitaj ga ima li nešto što trebamo znati, a da toga nismo svjesni sada.

CB: Kaže mi da mnogi problemi dolaze. Planetarne katastrofe, politički kaos. Ovakvi kakvi smo, nismo u stanju da se borimo s izazovima pred nama. Ako želimo napredovati, onda svijest i duhovnost mora biti središnji fokus.

M: Zahvali mu se. Reci da moramo ići.

CB: On je to već osjetio.

M: Cilj je bio: "Galaktička federacija".

(CB: Članovi federacije su na visokom duhovnom nivou. Očito da nas pripremaju da, vremenom, preuzmemo puno članstvo u galaktičkom životu.)

8. GREYS-I

CB: Vidim jednog Grey-a. Ulazim unutar njegovog uma.

M: Čitaš li osjećaj superiornosti?

CB: Um je superioran. Kolektivan mentalitet. Kolektivni um je kontrolor. Nema individualnog uma. Svi Greys-i su od jednog uma. Oni su jedan i svi u isto vrijeme.

M: Ima li osjećaj svrhovitosti?

CB: Preživljavanje i evolucija. Oni su jedan kolektivni organizam. Definitivno nedostaje razlika između individua... Primam signale da oni imaju očajnu potrebu da napuste ova fizička tijela. To je njihov apsolutni prioritet... Greys-i rade s ljudima i drugima na kolektivnom bijegu. To je kao bijeg iz boce ili iz broda koji tone.

M: Koje je njihovo idealno okruženje?

CB: Imat će svoju fizičku planetu. Ne Zemlju. Oni nas neće otjerati odavde. Univerzum je previše veliki za tako nešto.

M: Što je s njihovim odnosom s Galaktičkom Federacijom?

CB: Oni su dobrostojeći članovi Federacije. Rade u mnogim projektima i na mnogo svemirskih brodova. Ponosni su na tu svoju ulogu.

M: Probaj ponovno s idealnim okruženjem.

CB: Idealno okruženje je novi set individualnih tijela. Oni su u procesu rađanja. Pripremaju se da napuste kolektivni identitet i postanu povezane individue.

9. SUNČEV SUSTAV PLEJADA, PLANETA KLASE M, BINARNI SUSTAV, GODINA 2000

U vrlo skoroj budućnosti, jedan broj ljudi će biti transportiran sa Zemlje. Od strane Greys-a. Na planetu s dva sunca. U početku ljudi ne znaju gdje su, konfuzni su, uplašeni. Razlog za njihovo prebacivanje je potreba da se sačuva ljudski genetički stok. Određene genetičke manipulacije će biti neophodne u budućnosti kako bi se korigirale naše trenutne destruktivne tendencije. Koje, opet, vode globalnu populaciju k ekološkoj i klimatskoj katastrofi planetarnih razmjera.

Dakle, manji broj ljudi će biti spašen da bi se očuvala vrsta.

10. PROVJERA

CB: ...Izgleda mi kao kancelarija. Ljudi hodaju uokolo. Imaju odjeću, odijela. Muškarci i žene. U sobi je stol. Za stolom sjedi čovjek. Vrlo važan čovjek.

M: Nastavi.

CB: Pa ispred mene je predsjednik Clinton. Gledam ga ravno u lice dok sjedi za stolom.

M: Zaustavi sesiju. Cilj je bio: "Ovalni ured, Bijela Kuća, Washington".

CB: Toliko o osiguranju nacionalnih tajni.

M: Mogao sam te poslati u njegov um, ali to bi bilo suprotno privatnosti.

Uostalom, cilj je ostvaren. Očito je da se povremeno mora napraviti provjera s nekim lako provjerljivim ciljem u sadašnjosti. Da bi se bilo sigurno da se poštuju procedure.

Međutim, ova sesija otvara mnogu pitanja. Na primjer, vidljivo je da superiornije civilizacije o nama mogu znati sve - nema tajni. Drugo, svi sigurnosni sustavi padaju pred metodama mentalnih projekcija. Nema barijera.

11. TRENUTAČNI PROJEKTI FEDERACIJE NA ZEMLJI

Posljednja tri desetljeća američko tržište je zasićeno tisućama izvještaja i knjiga objavljenih na temu ljudskih obdukcija. Ljudi svih godišta se odvođe, protivno svojoj volji, u podzemne laboratorije ili na svemirske brodove i tamo se medicinski eksperimentira na njima. Nakon toga se vraćaju na isto mjesto i, uglavnom, se ničega ne sjećaju. Nakon terapija s hipnozom javlja se sjećanje o izgubljenom vremenu. Promatranje jedne obdukcije je predmet slijedeće sesije.

CB: Ženu podižu kroz prozor kuće. U velikom je UFO brodu.

M: Uđi u um žene.

CB: Više je nivoa njenog razumijevanja situacije. Na površini, ona je uspavana. Nivo ispod toga, ona je prestrašena. Još niže, na dubokom podsvjesnom nivou, ona je sretna, vrlo zadovoljna.

M: Koji je kriterij bio da nju izaberu?

CB: Ona se izabrala. Volontirala je... Vidim uterus žene. Greys-i izvlače fetus. Stavljaju ga u tekućinu u čistom kanistru.

M: Otkad ove aktivnosti traju?

CB: Kažu da je tek skoro odlučeno da se ljudima pokaže čitav projekt.

Možemo slobodno promatrati obdukciju bez smetnji. Oni to smatraju velikom koncesijom. Žele kooperirati s ljudima... Očito da je ta odluka diktirana s višeg nivoa. Galaktičke Federacije.

(CB: Osobe koje su obducirane bi trebale znati da su se svojevremeno složile da učestvuju u ovom programu. Prije fizičkog rođenja. Na nivou duša.)

(25) Kozmičko putovanje II

Houston, 19.9.1999.

Na koricama knjige Courtney Brown-a "Kozmičko putovanje" je podnaslov: "Naučno otkriće vanzemaljaca koji posjećuju Zemlju". Kao što su dosadašnja poglavlja pokazala, postalo je očito da su implikacije otkrića za čitavo čovječanstvo neizmjerljivo značajna. Stoga se autor odlučio da proširi listu ciljeva s nekoliko novih.

Ovi novi ciljevi predstavljaju osobe koje su vodile čovječanstvo u pojedinim fazama razvitka. Učitelji kojima su mnogi dolazili za savjet. Jedan od takvih ciljeva bio je Isus. (Naravno, redoslijed ovih osoba-ciljeva nije bio poznat CB-u dok je radio mentalne projekcije.)

1. ISUS

Dvije sesije su bile posvećene ovom cilju. U prvoj CB dobiva percepcije problema s kojima se susreće čovječanstvo: glad, bolesti, nove forme bakterija, novi virusi, mutacije uzrokovane radijacijom. Nema tehnološkog rješenja za postojeće probleme. Informacije i slike mu dolaze od "svjetlosne" osobe. Nosi ogrtač. kosa kao da mu je od svjetlosti. Ljubav je projicirana prema CB-u tokom ove sesije.

Zaključak: putem mentalnih projekcija moguće je komunicirati s osobama koje su nekad bile u fizičkom obliku.

Tokom druge sesije CB se nalazi u nekoj vrsti kontrolne odaje u kojoj je pet osoba u ogrtačima. Nakon prepoznavanja Isusovog lica počinje dobivati nove informacije: "Nema bića s kojima će se čovjek susretati a da u njihovom kreiranju ja nisam učestvovao. Vi morate pomagati mojoj djeci bez obzira u kom obliku vam oni dođu... Vi imate slobodnu volju i mogućnost izbora kako pristupiti Greys-ima. Vas izbor će odrediti vašu budućnost...

... Postoji bezbroj putova kojima se duh može voditi ka Izvoru. (Ovo je refleksija na pojedine religije i načine meditacije.)

.. Pohlepa je ubojica ličnosti. I nije kompatibilna s preostalim živim svijetom. Kao ulje i voda: ljubav i pohlepa se ne mogu miješati. (CB nije imao utisak da Isus moralizira već da, jednostavno, izriče, životne fakte.)

... Svrha života je da proizvede evoluciju...

.. Bića koja sačinjavaju Galaktičku Federaciju su na višem nivou evolucije nego čovječanstvo. (Oni ne rade "za mene" već da unaprijede svoju evoluciju.)

... Nijedna osoba ne može napredovati ako ne pomogne onima koji zaostaju. I, to je zakon evolucije, suprotnost sebičnosti i pohlepi. Ne smije biti limita u ljudskoj želji da pomogne drugima (ovo je komentar na suradnju s Greys-ima i Marsovcima.)

2. ZVJEZDANE STAZE

CB-ijev monitor je odlučio da jedan od ciljeva bude serija "Zvezdane staze" (Star Trek) koja se, evo već tri decenije vrti na američkoj televiziji. Ako ovu seriju promatramo kao dio "obrazovnog programa" s najširokom audijencijom, osobito među mladim ljudima, onda nema sumnje da je došlo do pozitivne promjene prema mogućnosti bogatog i kompleksnog života u kozmosu.

Svakako, važniji razlog da se dvije sesije posvete ovoj seriji su ranija monitorova saznanja od nekoliko vojnih eksperata koji su imali mentalne projekcije na ovu temu. CB tokom sesije posjećuje Los Angeles, konkretnije Hollywood, spavaću sobu u kojoj leži osoba, bijelac;

ulazi u njegov um, detektira ugrađeni uređaj u mozgu kojeg su davno implantirali Greys-i; uređaj redovno prima signale, najčešće tokom noći prilikom spavanja; osoba u koju je ugrađen uređaj nije svjesna postojanja istog; istražujući dalje, CB pronalazi da signal dolazi iz Zemljine orbite, koji je mehaničkog porijekla (relej), ali nevidljiv ljudskom oku; idući još dalje, ka izvoru signala dolazi na planetu gdje većinu sačinjavaju Greys-i. Natrag u spavaću sobu: jutro je, naš autor se budi, u glavi mu more "novih, kreativnih" ideja za slijedeće nastavke "Zvezdanih staza"! (Wow!) Zaključak: nameće se sam. Vanzemaljci oblikuju mišljenje široke javnosti htjeli mi to ili ne. U ovom slučaju, vjerojatno, u pozitivnom smjeru. Da nam pokažu da je vrijeme da prestanemo nadobudno misliti da smo sami u kozmosu.

3. ADAM I EVA

CB nije zaobišao "The Urantia Book" (Knjiga o Zemlji). I kao što su vojni eksperti pokazali postojanje duhovnih bića "Midwayers"-a tako je i CB pokušao da provjeri utemeljenost jedne od priča: o biblijskim "prvim ljudima", Adamu i Evi. "Urantia", međutim, ovaj par opisuje kao genetske inženjere poslane na poseban zadatak prije 450.000 godina.

CB se, tokom sesije, nalazi na svemirskom brodu. Vidi čovjekolika bića. Imaju uniforme. Na promatračkoj su misiji; izvještavaju Federaciju o rezultatima. Po izgledu su napredni. nešto napredniji od modernih ljudi. U brodu im je hrana. Vegetarijanci su. Promatraju Zemlju kroz jako dugačak vremenski period. Imaju aktivan genetsko-inženjerski program. Prate rezultate. Ovaj konkretan par nije bio naročito iskusan kad je krenuo s projektom. Okolina u kojoj rade nalikuje na istočni Mediteran. Okruženi su s dvije vrste ljudi: jedni su svijetle puti, drugi tamne boje kože. CB detektira postojanje nuklearnog reaktora. Tu su i razni komadi mašinerije, kameni blokovi, objekti. Većina stanovnika živi u miru; nema osjećaja krize.

U blizini regije prima impulse bića iz druge, duhovne dimenzije. Osjeća prisustvo vojnog lidera. Separacija je u zraku. Rat. Ljudi se dijele.

Duhovna dimenzija uzrokuje probleme u materijalnoj. Natrag na Adama i Evu. Njihova uloga bila je edukativna. Uče ljude različitim vještinama, obrazuju ih, ali najviše vremena posvećuju procesu reprodukcije. Nekoj vrsti selektivne reprodukcije (inženjering nove, naprednije rase?). Ubrzavaju prirodni proces evolucije. Međutim, ideja da se ubrza evolucija jeste bila pogrešna. Dolazi do krize kolektivne svijesti ovih bića. Adam i Eva se svrstavaju na malobrojniju stranu naprednijih bića.

Zaključak: Adam i Eva nisu bili golaći koji su trčkarali po šumi već projektni menadžeri kojima je zadatak bio da unaprijede ljudsku rasu. Kroz vrijeme se stvorio mit o njima kao o začetnicima ljudi. (U čemu ima istine pošto su vjerojatno manipulirali humani genetičkim kodom.)

CB nadalje tvrdi da su "...Adam i Eva i danas živi i u fizičkom i duhovnom smislu. Istina, ne utiču na rad drugih bića na Zemlji, ali pokazuju znatan interes za ono što ljudska civilizacija stvara i smjer kojim se kreće genetska trajektorija."

4. GURU DEV

Guru Dev je bio učitelj najpoštovanijeg gurua u posljednjih 100 godina:

Maharishi Mahesh Yogija. CB je imao kratak razgovor s njim na temu kozmičke diplomacije. Guru Dev je potvrdio da naša civilizacija mora biti vrlo pažljiva u izboru predstavnika za Federaciju; nekog iskusnog i naprednog u duhovnom smislu koji će zastupati Zemljanu. on je priznao da metoda mentalnih projekcija ("scientific remote viewing") nije optimalan, ali je u ovoj fazi jedini moguć za komunikaciju s njima.

5. BOG

Ideja Boga je tako kompleksna da se našem umu može prenijeti samo putem metafora i primjera.

Kada je CB sa svojim monitorom ciljao ovaj naslov dobio je nekoliko slika:

prvo, rane Greys-e, fizički niske s genitalijama, nesretne i beznadežne, socijalna organizacija zasnovana na klanovima i grupama, planetarni eko-sustav blizu samouništenja, neka vrst bioloških ratova je u toku... Druga slika nosi Greys-e naprijed u vrijeme, s uništenom površinom planete, žive u podzemnim prostorijama, ratovi su zaustavljeni, umorni su, počinju da ispituju i modificiraju vlastitu genetičku strukturu... Treća slika u vremenu opisuje Greys-e koji bježe iz svog dotadašnjeg fizičkog stanja, duhovni progres uzima maha, većina fizičkih organa atrofira, ponovno su na stranputici, nešto im fali, znaju da se ne žele vratiti na prvotno stanje s puno emocija, ovo je faza u kojoj vode projekt koji uključuje genetske eksperimente s i na ljudima... Novi skok u vremenu, divna bića, super-napredni Greys-i, telepatske sposobnosti, naučili su da vole, ponovno imaju seksualnost, vrlo su zdravi. Naglasak je na ljubavi do koje ih je doveo njihov genetički projekt.

Zaključak (CB); Ideja o sveprisutnom Bogu, biću koje osjeća zadovoljstvo u kreiranju materije i života iz vlastite supstance da bi ih onda proživljavalo kroz iskustva drugih bića; u početku bića nisu svjesna da su inicijalno stvorena iz "božje" supstance; tek kada postanu toga svjesna dominantna tema egzistencije je ljubav. Prema sebi i drugima. Ljubav je tema Božja, ona supstanca koja drži, kao ljepilo, svemir. I ne dozvoljava mu da se raspadne. Ali samo bića duhovno napredna mogu da u potpunosti spoznaju ovu istinu.

Ljudski koncept ljubavi je još vrlo primitivan. Možda zbog toga i nedostaju prave riječi da opisu ovo stanje, ovaj proces, ovaj odnos prema okolini.

Ipak, neke od ovih slika upućuju da evolutivni proces možda i nema kraja. A i zašto bi? Ako je sve oko nas manifestacija Boga, zašto bi on (ona?) zaustavio vlastitu ekspanziju i egzistenciju? Vječnost tek dobiva smisao s beskrajnim evolucijskim procesom koji je ispunja.

I, kao što CB kaže, dosadašnja njegova istraživanja upućuju da Bog nema namjeru da zatvara radnju i dovede do kolapsa svega postojećeg. Naprotiv. Svuda gdje pogleda (putuje) vidi bića koja se bore da unaprijede, da pronađu smisao egzistencije.

6. ROSWELL

Prisjetimo se pukovnika Corso-a i njegovog opisa događaja u Roswell-u 1947. godine. Naravno, ta tema nije mogla biti zaobiđena ni kod CB-ovog projekta.

Ukratko. Četiri bića, strašno preplašena, nešto se pokvarilo, mašinerija ne radi, ovo su Greys-i, leteći tanjur gubi kontrolu, ne mogu biti spašeni...

Slijedeća slika je točka odakle je došao UFO; CB je na Mjesecu, Zemlja se vidi na nebu. Svrha misije: izazvati udes letećeg tanjura na zemlji i nagnati ljude da istražuju pitanje vanzemaljaca; prvo, pokazati zemljanima da su vanzemaljci u fizičkom obliku; drugo, da su ranjivi: treće, da nisu puno različiti: od ljudi. i četvrto, da mogu griješiti. Ponovno povratak u Roswell: vide se vojnici, ljudi, uspaničeni; kupe sve predmete i pakiraju ih u kutije i kese; sve se skriva, predsjednik SAD se verbalno informira što se događa.

7.290 GODINA U BUDUĆNOST

Los Angeles, miris smrti na površini. Sve je zagađeno, smrdi, visoke temperature, nema prisutnog života osim... ispod površine, u podzemnim, betonskim prostorijama. Vojne uniforme, ljudi, Marsovci i Greys-i, zajednička odbrana od bandi na površine!

8. BUDA

Koji li je naš izraz za "vortex"? Kad u "Zvjezdanim stazama" planetarni brod proleti kroz energetski kovitlac krećući se kroz prostor velikom brzinom?)

CB je na početku sesije, imao osjećaj kao da je u vortex-u; svijest mu se jako raširila; dobiva pred sobom imidž osobe nalik na Budu koji mu objašnjava proces kreacije.

Vodi ga na mjesto gdje se začela kreacija. Ulazi u vortex i osjeća da je Bog proveo vječnost u tom prostoru samoće i izolacije. Stvaranje života mu je donijelo radost (izlazak iz samoće, samice, "zatvora"?). Tu su galaksije, nebrojena raznolikost, sve u rastu. Velika radost! (Radost stvaranja).

Sjetimo se pojednostavljenih biblijskih tumačenja da smo mi "stvorenih prema božjoj slici" (ovaj lajt-motiv je prisutan kod niza antičkih civilizacija). Očigledno, to ne znači da i Bog ima dvije ruke i noge. Ali znači da osjeća ono što mi osjećamo, ili još točnije, da mi osjećamo ono što on osjeća.

Ponovno CB: "... Nekad sam se bojao da će Bog ponovno dovesti do kolapsa... do one točke u kojoj je sve nastalo... i da će moja istinska egzistencija prestati da postoji i završiti zauvijek... Više ne osjećam taj strah. Bog neće dovesti do povratka u stanje prije stvaranja jer bi ga to vratilo u stanje samoće u kojoj je proveo vječnost. Zašto bi se vratio u vlastiti pakao... Zaista, naša vlastita borba da preživimo je i Božja borba da bude, da jeste!"

(26) NASA/Mars

Houston, 12.09.1999.

1. NASA

Rimokatolička crkva je bila čuvar "mentalnog zdravlja" u europskim državama Srednjeg vijeka. "Lov na vještice" i progon novih ideja bili su instrumenti njenog očuvanja dominacije nad, uglavnom, neprosvijećenom populacijom. Međutim, nametanje vlastitih istina ne traje vječno. Reformatorstvo je podijelilo crkvu na dva dijela; renesansa je donijela "ponovno rođenje" umjetnosti individualaca predvođenih Leonardom (iz mjesta Vinci); katolicizam je izgubio veliki dio posjeda i morao se modernizirati. Pet stotina godina kasnije nameće mi se slična paralela s NASA-om kao čuvarem "mentalnog zdravlja" neobaviještenog pučanstva. Ovaj Houstonški naučni konglomerat se ponaša kao osnovni filter svih informacija vezanih za svemir i život u njemu. I samo ono što oni puste u javnost treba imati težinu potvrđenog znanja.

Na primjer:

Tim britanskih naučnika objavljuje 1989. članak u časopisu "Nature" u kome tvrde da su našli dokaze za život na Marsu. Članovi "Open University", predvođenih prof. Colin Pillingerom, nepobitno su dokazali postojanje organskog materijala na meteoru sa Marsa (šifra EETA 79001). Sedam godina kasnije, isti tim tvrdi da život postoji i dalje u pojedinim zaštićenim regijama na crvenom planetu. I to napredniji - bube koje ispuštaju metan.

Administrator NASA-e, Daniel Goldin, je najavio uzbudljivo otkriće stručnjaka NASA-e i Stanford University. Tvrdi se da su primitivni oblici mikroskopskog života egzistirali na Marsu prije tri milijarde godina. Istraživanje je zasnovano na sofisticiranom ispitivanju meteora koji je pao na Zemlju prije 13 tisuća godina. Nadalje, on kaže: "Želio bih da shvatite da ovdje ne govorimo o "malim zelenim ljudima". Ovo su jako mali, jednoćelijski organizmi koji pomalo podsjećaju na zemaljske bakterije. Nema dokaza da su viši životni oblici ikada egzistirali na Marsu."

Datum saopćenja: 6.8.1996. Sedam godina poslije Britanaca.

Dopuna ovog saopćenja objavljena je u časopisu "Science" 16.8.1996. kao naučni članak u kome se potvrđuje prisustvo organskih molekula sa zaključkom da "... kada se sve uzme u obzir, zaključujemo da su ovi fenomeni dokaz za primitivni život na ranom Marsu".

Vrlo jasne mikroskopske fotografije bakterija mogu se naći na:

<http://www.mufor.org/marslife.html>

2. Anomalije na Marsu

Bazirano na seriji fotografija koje je NASA pustila u javnost u doba ranog proučavanja Marsa (na primjer, Viking, 1976) udomaćio se pojam "anomalija na Marsu". Prvo je krenulo s dijelom Marsa koji se naziva Cydonia na kojoj se nesumnjivo utvrdilo postojanje građevinskog objekta koji predstavlja lice; pažljivim proučavanjem fotografija pronađen je niz drugih objekata izgrađenih inteligentnom rukom: piramida, zidova, drugih nadzemnih objekata i - delfina(!?).

Slika 8: Necenzurirana fotografija predjela Cydonije na Marsu poslana je sa svemirske letjelice Viking 1976. godine. Kamena struktura "Lica" je napadno vidljiva.

"Lice" je svakako najpoznatija anomalija. Dugačka je lista naučnika koji su potvrdili da ono nije nastalo prirodnim putem. Pogledajmo fotografiju i sami se uvjerimo.

Lice pokazuje definitivne znakove erozije uzrokovane procesima baziranim na vodi. Iz doba dok je voda nesmetano tekla na ovoj planeti. (I dok je postojala atmosfera slična Zemljinoj.)

U njihovom objašnjenju spominje se postojanje "grada" u regiji Cydonia, "predgrađa", piramidalnih objekata i slično.

I, na koncu, možda najveće iznenađenje za mene je bilo otkriće masivnih skulptura koje predstavljaju delfine. Sudeći po fotografijama zabune ne može biti:

Slika 9: Masivne kamene skulpture na površini Marsa koje nedvojbeno predstavljaju delfine.

(27) Astronauti govore

Houston, 23.09.1999.

Jutro sam se probudio s ABC vijestima. Udarana vijest dolazi iz orbite Marsa i glasi: "NASA-in prvi interplanetarni vremenski satelit (MCO) nije uspio da uspostavi kontakt sa Zemljom u četvrtak nakon što je trebao da uđe u orbitu oko Marsa. Mi... nismo sasvim sigurni što se dešava, izjavio je Richard Cook, menadžer na projektu u NASA Avio-propulzivnom laboratoriju." (<http://www.msnbc.com/msn/310187.asp>)

Ono što je zbilja zabrinulo vodstvo misije u Houstonu je činjenica da postoji nekoliko različitih načina komuniciranja sa satelitom ukoliko dođe do problema s kompjuterom ili drugih mehaničkih problema.

Odjedanput, sve veze su se prekinule. Sve! (Sjetimo se mentalne projekcije CB-ija i eksplozije ranijeg američkog satelita koji se približavao orbiti Marsa.)

MCO (Mars Climate Orbiter) je putovao 9 mjeseci sa Zemlje prešavši 670 milijuna kilometara da bi ušao u orbitu oko Marsa. U trenutku kada je došao na drugu, zaklonjenu stranu, nešto se desilo. Uzgred, zadatak ovog satelita je da promatra godišnja doba i distribuciju podzemnih voda. Sada je ušutkan. Prema Marsu ide i drugi satelit zvan MPL - Mars Polar Lander, koji ima zadaću da se spusti blizu južnog pola i istražuje izvore podzemne vode. Što bi Amerikanci rekli, "stay tune"; vidjet ćemo što se dešava.

Ovo je dobra prilika da pročešljamo dostupne izjave američkih astronauta o susretu s vanzemaljskim.

1. Pukovnik Gordon Cooper

Jedan od astronauta iz programa Mercury i posljednji Amerikanac koji je letio sam u svemiru. Petnaestog svibnja 1963 nalazio se u kapsuli Mercury-ja u orbiti oko Zemlje. Tokom posljednjeg kruga javio se stanici u Muehea (kraj Perthu u Australiji) da "... vidi svijetleći, zelenkasti objekt ispred sebe koji brzo prilazi njegovoj kapsuli. UFO je bio stvaran i materijalan, jer ga je uhvatio zemaljski radar."

<http://www.anomalous-images.com/astroufo.html>.

Cooper-ov komentar je uhvaćen na NBC-u koji je pokrивao let; međutim, nakon što je astronaut sletio na Zemlju reporterima je rečeno da im neće biti dozvoljeno da ga pitaju o UFO letjelici.

Pukovnik Cooper je, također, svjedočio pred Ujedinjenim Nacijama: "Vjerujem da ove vanzemaljske letjelice i njihove posade posjećuju nasu planetu s drugih planeta... Većina astronauta je veoma uzdržana da komentira UFO pojave... Imao sam priliku 1951. da dva dana za redom promatram veliki broj njihovih letova s istoka na zapad Europe... Dugi niz godina živio sam s tom tajnom koja važi za sve

specijaliste u astronautici. Danas mogu otkriti da svaki dan u SAD, naši radarski instrumenti hvataju objekte koji su po porijeklu nama nepoznati. I da postoje tisuće svjedoka i izvještaja i gomile dokumenata da ovo dokažu, ali se ne dozvoljava njihovo objavljivanje...

2. Astronauti Ed White (prvi Amerikanac koji je hodao u svemiru) i James Mc Divitt

Lipnja 1965. svemirski brod Gemini je nadlijetao Havaje. Oba astronauta su vidjeli čudni metalni objekt. UFO je imao dugačke antene. McDivitt je snimio fotografije koje nisu nikada publicirane (a koje možete pogledati na gornjem sajtu).

3. Astronauti James Lovell i Frank Borman

U prosincu 1965. astronauti Geminija su, također, vidjeli UFO letjelicu tokom njihovog rekordnog 14-dnevnog leta. Nakon što su to prijavili Kontroli leta odgovoreno im je da vide

dio vlastite Titan rakete. Borman je potvrdio da vide dio rakete, ali "... da može da istovremeno vidi i nešto sasvim drugačije."

4. Astronauti Neil Armstrong i Edwin Aldrin

Tko se ne sjeća povijesnog prvog spuštanja na Mjesec u srpnju 1969? (Oni koji nisu gledali legendarni prijenos 21. srpnja 1969, naravno.) Uglavnom, njegove prve riječi po stupanju na mjesečevo tlo bile su "Mali korak za čovjeka, ali veliki za čovječanstvo" (unaprijed pripremljene prije leta). Malo neuobičajena je bila slika američke zastave pobodene u zemlju koja je lepršala, kao na vjetru (vjetar postoji tamo gdje ima atmosfere!). I jedan uzdah Aldrina koji kao da je primijetio svijetlo u obližnjem krateru.

Puno direktniji je bio Neil Armstrong nekoliko godina kasnije. On tvrdi: "Vanzemaljci imaju bazu na Mjesecu i neuvijeno su nam rekli da se gubimo i držimo podalje od Mjeseca".

Prema navodima bivšeg stručnjaka NASA-e, Otto Bindera, VHF radio prijem koji je zaobišao sigurnosni sustav NASA-e uhvatio je slijedeću komunikaciju:

NASA: Što vidite?

Apollo 11: Ove "bebe" su ogromne. Nevjerojatno velike! O, Bože! Ne biste vjerovali! Kažem vam, ovdje je još jedan svemirski brod na drugom kraju kratera! Oni su na Mjesecu i promatraju nas!

Drugom prilikom, na simpoziju NASA-e, Armstrong je tvrdi da su bili "upozoreni da se ne vraćaju". "Ne mogu ići u detalje, ali njihovi brodovi su daleko superiorniji u odnosu na naše u pogledu veličine i tehnologije. Nema sumnje da imaju svemirsku stanicu. Mi smo doduše imali još nekoliko misija, jer smo imali zacrtane projekte i budžet. Ali te misije su bile kratke i usputne." (Oni koji bolje poznaju Program mogu da se sjete da su zadnja tri leta otkazana mada su svemirske letjelice već bile napravljene a astronauti obučeni i spremni za let.) Tokom boravka na Mjesecu Armstrong je opisao dvije letjelice koje je vidio. Te izjave javnost nije čula jer su bile cenzurirane od strane NASA-e. Aldrin je snimio kolor film iz Apolla, ali je po dolasku na Zemlju prebačen u posjed CIA-e.

5. Astronauti Donald Slayton (Mercury), major Robert White, NASA pilot Joseph Walker

Svi oni su imali susret s UFO letjelicama. Walker ih je dva puta snimio. Tokom Druge Konferencije o mirnom korištenju svemirskih istraživanja u Seattleu izjavio je: "Ne želim spekulirati o UFO letjelicama. Sve što znam nalazi se na filmu koji je razvijen nakon leta".

Treba li reći da ovi filmovi nikada nisu ugledali svjetlost dana?

6. Komandant Eugene Cernan

Komandant Apolla 17, izjavio je za Los Angeles Times (1973. godine) slijedeće:

"Pitali su me za UFO, letjelice ranije i već sam javno izjavljivao da oni pripadaju nekoj drugoj civilizaciji..."

7. Maurice Chatelain

Direktor NASA-inog Komunikacionog sustava je potvrdio da je Armstrong vidio dvije UFO letjelice na ivici kratera. Ovi susreti su uobičajena stvar za NASA-u, ali nitko o tome ne govori. "...Svi letovi Apollo -a i Gemini-ja su bili praćeni, nekad s distance, a nekad iz velike blizine od strane letjelica vanzemaljskog porijekla, zovite ih UFO ako hoćete. Svaki put kad bi se pojavili, astronauti bi informirali Kontrolu leta, koja bi im naredila apsolutnu tišinu."

8. Astronauti Walter Schirra (Mercury 8) i James Lovell (Apollo 8)

Uveli su šifru "Djed mraz" za UFO letjelice. "Please, be informed that there is a Santa Claus", svi su čuli Lovell-a 1968. iz Apolla 8.

9. Dr Edgar Mitchell, astronaut Apollo 14

Bio je šesti čovjek koji je kročio na Mjesec i jedan od onih koji je znao zašto je Neil Armstrong izjavio, na istom mjestu: "Oh, my God, what is that?"

"O, da, život postoji izvan Zemlje. Ali, vanzemaljci su davno prošli točku razvoja na kojoj smo mi sada.

Žive u ko-operativnijem i racionalnijem svijetu, za razliku od našeg, agresivnog."
http://groove.paragon.co.uk/features/Paranormal_ft/edgarfeat.html

Naravno, observacije astronauta su dobrodošle i korisne. Autentičnost njihovih svjedočanstava je bitna da UFO problematiku postavi na ozbiljnije osnove. Mi smo, doduše, otišli nekoliko koraka dalje govoreći o porijeklu i namjerama dvije vanzemaljske civilizacije. Ali, današnja digresija ima mjesta (barem za nevjerne Tome).

Slika 10: Pukovnik Gordon Cooper, astronaut na projektima Gemini i Mercury, mason 33 stupnja Velike Škotske Lože, iznenadio je svjetsku javnost istupom na govornici Ujedinjenih Naroda, tvrdeći da se dnevno bilježi desetine preleta vanzemaljskih letjelica i da se svi dokazi čuvaju kao najstroža tajna.

(28) Kozmički istraživači

Houston, 25.09.1999.

Knjiga dr. Courtney Brown-a, "Kozmičko putovanje" (1996), značila je prekretnicu u priznavanju postojanja dviju vanzemaljskih civilizacija. I njihove isprepletenosti s našom sudbinom. Knjiga je postala bestseller sa milijunskim tiražom. Brownove metode mentalnih projekcija, tzv. SRV (Scientific Remote Viewing), prakticirane u Farsight Institute, donijele su niz novih projekata. Američka Armija je dugo godina koristila metode mentalnih projekcija za špijuniranje potencijalnih i aktualnih neprijatelja. Dr. Brown unapređuje postojeće tehnike. I postaje vrlo važan izvor povjerljivih informacija o misterijima koje nas okružuju.

Otkrio je dokaze o postojanju rase sa Marsa koja se bori da preživi na vlastitoj, ekološki uništenoj Planeti. I koji ima dva "džepa" na Zemlji. Jedan u planinskim zabitima Perua. A drugi ispod kamene površine planine Santa Fe Baldy u Novom Meksiku. Ova civilizacija je u posjedu tehnologije koja je oko 150 godina ispred naše (prolazak letjelica "kroz" planinu). Smatrajući se gostima na Zemlji ne žele prvi da stupe u kontakt s nama bojeći se agresivne prirode Zemljana.

Druga rasa su Greys-i, visoko evoluirana humanoidna rasa, čija moderna povijest na Zemlji počinje s incidentom kod Roswella. U posljednjih pedesetak godina se intenzivno bave genetičkim istraživanjima kako bi stvorili napredniji fizički organizam. Koji će im opet omogućiti punije duhovno iskustvo i dalji evolucijski napredak. Greys-i nemaju probleme prolaska kroz vrijeme i prostor. Niti imaju agresivnih namjera prema čovječanstvu, ali koriste dio naših resursa (genetički materijal kroz obdukcije ljudi i stočni fond) ponekad bezobzirno: (Razlog: neposjedovanje emocija, koje su u dalekoj prošlosti genetički "izbrisali", nakon što su se našli na rubu samouništenja.)

Ne čudi da je najnovija knjiga CB-ija, "Kozmički istraživači" (Cosmic Explorers, July 1999.), dočekana nestrpljivo. (Ja sam je progutao za dva dana.) Zbilja, CB ide u svojim istraživanjima kritički korak naprijed. Otkriva postojanje treće, dotada nepoznate vanzemaljske civilizacije. Ratničke rase koja ima svoj, nama zastrašujući, cilj. Planetu Zemlju! Kroz detaljne izvještaje sa svojih sesija, CB daje sličice unutrašnje strukture i kulture ove agresivne rase. Reptilijanaca. Opisuje njihovu strukturu, planetu s koje potiču. Također, dublje ulazi i u tajne prethodne dvije civilizacije, odgovarajući na pitanja koja su ostala otvorena prvom knjigom. Njihova iskustva nam moraju služiti kao putokaz u našim izazovima: nepostojanje planetarne odbrane ili ekološkog samouništenja.

Ton prve knjige nalikovao je iskustvu djeteta koje tek otkriva svijet (recimo, malom Adiju Pašiću, čiji rođendan danas slavimo u parku, ako ne bude kiše). Sve je bilo interesantno, uzbuđujuće. Prolaz kroz prošlost, susreti s duhovnim liderima, čak i vanzemaljci su bili nekako pitomi. Ton druge knjige je upozoravajući, zastrašujući.

CB: "... Nakon završetka "Kozmičkog putovanja" imao sam dojam da je svemir ispunjen s dobrim vanzemalcima... Tek nakon mnogo mjeseci sam shvatio kako je to bila nekompletna priča. Kada danas pogledam na nebo iz svog dvorišta, ne vidim nebeski raj, već galaksiju konflikta, rasta i misterija... Postoje dobri vanzemaljci koji žele dobro čovječanstvu, ali i neprijatelji naše sudbine...

U toku je rat u svemiru. Ovaj rat je dostigao naše granice. Nije u pitanju buđenje usnulog čovječanstva koje želi da zadrži svoju glavu zakopanom u pijesak... već budućnost naše djece koja će biti oslobođena od straha, zatvora i mogućeg genetičkog ropstva ako ne i genocida.

Ulazimo u novu fazu duge bitke u kojoj se moramo boriti za puko preživljavanje naše vrste. Živimo u dobu koje traži hrabrost iznad svega. Ako sreća prati hrabre, to mora biti naša sudbina."

1. RUSKI SATELIT "MARS 96"

Rusi su 1996. lansirali satelit "Mars 96" s namjerom da ga ubace u orbitu oko Marsa. Međutim, nedugo nakon lansiranja, na izlasku iz zemljine atmosfere, satelit je uništen. Zvanična verzija kaže da je došlo do kvara i da je pao natrag u atmosferu i sagorio.

CB-ijev tim je pokušavao da istraži što se stvarno desilo. Nakon nekoliko sesija došli su do zaključka da je satelit bio žrtva jednog šireg konflikta koji se odvija između Greys-a i Reptilijanaca. Greys-i su oni koji su na "našoj" strani, a agresivni Reptilijanci pokušavaju da ostvare dominaciju.

Pri tome su interesantne dvije činjenice.

Prvo, "rat" se gotovo u potpunosti odvija van ove dimenzije. U jednoj drugoj, duhovnoj, realnosti. Borba za duše.

Drugo, obje strane, pokušavaju da drže u tajnosti svoje postojanje. I ujedno ne žele da ljudi saznaju i za postojanje one treće, Marsovske, civilizacije. Svaka iz svojih razloga, oni ljude drže u mraku, ne želeći da se njihove aktivnosti i postojanje objelodani.

Smaknuća "Marsa 96" bila je svjesna manja vojna jedinica koja je u "kolaboraciji s Reptilijancima" i koja je to promatrala na radarskim instrumentima.

(Ubacimo ovu svježu vijest od jučer i prekjuečer. U zadnjem prilogu sam spomenuo da su 23.09. izgubljene sve veze s američkim satelitom koji je ušao u orbitu oko Marsa. Sa one druge, nama nevidljive, strane. NASA se nekoliko sati uzaludno nadala da će se veze nekim čudom obnoviti. Slijedećeg dana, 24.09.1999. stiglo je i zvanično objašnjenje da je satelit stradao.

Mogu se postaviti pitanja zašto je onda dozvoljeno "Viking"-u da slika Mars 1977. godine ili "Pathfinder"-u da se provozu površinom crvene planete prije dvije godine. Možda zato što će se slati samo selektivne informacije. Ili će se kontrolirati njihova objava. Naravno, ova razmišljanja su u skladu s tonom ove knjige. Pod pretpostavkom da CB daje ne-manipulirane podatke.)

2. REPTILIJANSKE AKTIVNOSTI NA ZEMLJI

Rezultati sesije s ovim naslovom nisu ništa manje šokantni. Naime, ispod planine Cheyenne Mountain postoji zajednička vojna baza NORAD-a (jedinica za praćenje balističkih projektila američke Armije) i Reptilijanaca. CB je nabasao na dva tipa reptilijanaca. Prvi, normalni, kojima odgovara zagasita svjetlost i atmosfera. I drugi tip, hibridni, plod križanja ljudi i Reptilijanaca, kojima odgovara više svjetlosti i koji imaju neke ljudske fizičke karakteristike.

Izlazeći iznad površine Zemlje, CB je registrirao svemirsku stanicu (ili veliki matični brod) ovih bića. Lokacija je između Zemlje i Mjeseca. Brod je nevidljiv frekvenciji ljudskog oka i ljudskim instrumentima. Čini se da uska skupina ljudi surađuje s ovim bićima misleći da dobivaju visoku tehnologiju i oružje od njih. Nisu svjesni da ona neće biti efektivna.

2. MATIČNA PLANETA REPTILIJANACA

CB je klasificirao ova bića na tri, sociološki jasno prepoznatljive grupe. Sve tri grupe su svjesne svoje fizičke i duhovne dimenzije.

Prva grupa je dominantna nad čitavim društvom; komunikacija je telepatska. Duhovna dimenzija je primarna u odnosu na fizičku. Grupa je ne-agresivna, poštuje centralni autoritet (vodu), svjesno ga prihvaćajući.

Druga grupa je velika populacija sa manjim fizičkim razlikama unutar. Međusobno surađuju, napreduju, takmiče se. "...Ovo društvo je naučilo kako razrješavati svoje unutrašnje konflikte."

Treća grupa je otpadnička, velika po broju, različita po fizičkim karakteristikama. Organizacija grupe je visoko politizirana. Postoji zajednički osjećaj da se mora boriti s drugim grupama za prevlast, preživljavanje i napredak. Naglasak je na duhovnoj dimenziji; ekstenzivna je upotreba telepatije. Motiv razvoja je konkurencija i zavist. Ne postoji harmonija između ove grupe i prve grupe u pogledu autoriteta.

L," zaključku, CB nam nevoljko priznaje da je ova treća grupa, koja ima znanje o putovanju kroz prostor i vrijeme, ona koja se vrzma oko nas. "...mi uistinu imamo ozbiljan problem. Ako šire Reptilijansko društvo ne može ostvariti kontrolu nad ovom grupom, kako da mi to učinimo? ... Neće biti moguće surađivati s njima otvoreno i produktivno i bilo bi glupo to i pokušati... Trebat ćemo pomoć izvana."

U slijedećim sesijama se susrećemo s ne-veselim slikama:

- (nevidljivom) utjecaju Reptilijanaca na američku Armiju, Vladu i Clintona,
- potencijalnu budućnost Zemljana kao banke genetičkog materijala,
- indikaciju Galaktičke Federacije da ne intervenira već da nas promatra kako se borimo sa svojim slabostima i kako treba da naučimo da kontroliramo vlastitu sudbinu, postanemo zrela rasa koja će doprinosti razvoju svemira,
- uspona Civilizacije, njezin pad, period spavanja, buđenja i, napokon, napuštanja Planete. Odlaska i početka života sasvim novim načinom i na novoj lokaciji.

CB nije prvi koji govori da ćemo, u budućnosti, napustiti ovu Planetu. I Nostradamus i Tarabić su to vremenski smjestili iza 3000. godine. Drevni zapisi ("svete knjige") su to najavile još prije dvije ili četiri tisuće godina. Izgleda da mi nećemo biti "Zemljani" zauvijek. Ljudi da, ali zašto bi imali granica u izboru našeg planetarnog gnijezda? Logično je da i druge svemirske civilizacije ne vide svoju sudbinu vezanu za samo jednu planetu. Ako je njihova kolektivna sudbina bila da postanu civilizacijom među zvijezdama, isti put se nameće i nama.

(Ako uspješno prebrodimo dječje bolesti s kojima se susrećemo.)

(29) Ingo Swann

Houston, 26.09.1999.

Diploma biologa i umjetnika. Nekoliko godina u američkoj Armiji. Službovanje u Ujedinjenim Nacijama. Decenije rada za SRI (Stanford Research Institute). Ekstenzivno objavljivanje knjiga i učešće na konferencijama. Ingo Swann. Za područje parapshiloških istraživanja i mentalnih projekcija (remote viewing-a) nezaobilazna i legendarna figura.

CIA (Central Intelligence Agency) je 1972. počela financirati jedan parapsihološki projekt na SRI-ju u kome je Ingo Swann uzeo učešća. Podsjetimo. Dva najveća naučna konglomerata u Americi su Rand Corporation i SRI. Stanford je smješten na obodu Silicijske doline i južnom kraju San Franciska. Nekoliko tisuća naučnika radi na najznačajnijim projektima za američku nauku, vojsku i privredu. Opisujući administraciju SRI-ja Ingo Swann je usporedio s onom iz zgrade UN-a u kojoj je također proveo nekoliko godina.

Uglavnom, kad je bio mojih godina, Ingo Swann počinje raditi za tim koji predvodi fizičar dr. H.E. Puthoff. (Njegov sajt zajedno s novom, kompletnom, knjigom o povijesti remote viewinga nalazi se na: <http://www.biomindsuperpowers.com/Pages/Welcome.html>)

Amerikanci nastoje parirati rezultatima do kojih su Sovjeti došli u oblasti parapsiholoških istraživanja. U travnju 1973, Ingo Swann predlaže da se udalje od dnevnih, počesto dosadnih repetitivnih testova i da urade nešto u čemu će uživati. Jupiter. Daleka planeta. Ingo im je predložio da testiraju njegove sposobnosti u mentalnoj projekciji. Da on "posjeti" Jupiter i prezentira podatke koji će, kasnije, biti provjerljivi. Razlika u posjeti Jupiteru i onim dnevnim "špijuniranjima" susjedne prostorije bila je u distanci. Provjerljivost?

NASA je ranije lansirala Pioneer 10 i 11 koji će u rujnu te godine (šest mjeseci kasnije) poslati prve tehničke izvještaje.

(Sad već zalazim u tekst nove Swann-ove knjige: Penetration, The Question of Extraterrestrial and Human Telepathy", 1998.)

Da bi ovakva sesija bila uspješna, Ingo je morao doći sa zaključcima koji bi bili novi za naučnu javnost. Ne treba posebno naglašavati da je ideja ovakvog eksperimenta uglavnom naišla na podsmješljive komentare u Silicijskoj Dolini.

Da ne duljim. Slijedi trinaest nalaza (travanj 1973.) i datumi kada su i zvanično potvrđeni:

1. Postojanje hidrogenskog omotača. Potvrđeno u rujnu 1973 i ponovno 1975.
2. Oluje i vjetrovi. Potvrđeno 1976.
3. Tornada. Potvrđena 1976 kao jaki rotirajući cikloni.
4. Jaka infracrvena zračenja. Potvrđena 1974.
5. Temperaturne inverzije. Potvrđene 1975.
6. Konfiguracija i boja oblaka. Potvrđeni 1979.
7. Dominantna narančasta boja na Planeti. Potvrđena 1979.
8. Kristali vode i leda u atmosferi. Potvrđeni 1975.
9. Refleksija radio-valova od strane kristalnih pojaseva. Potvrđeno 1975.
10. Magnetna i elektromagnetna aurora (duga). Potvrđeno 1975.
11. Planetarni prsten unutar atmosfere. Potvrđen 1979.
12. Tekuća kompozicija. Potvrđena 1973 i 1976 kao hidrogen u tečnoj formi.
13. Planine i površina u čvrstom stanju. Još nedokazano, ali postojanje indicija od 1991.

Vrijednost ovih nalaza nije bila samo u tome što su pretpostavke naučne javnosti tog doba bile suprotne u odnosu na rezultate do kojih je Ingo Swann došao. Nećemo pretjerati ako ustvrdimo da je u travnju 1973. rođeno doba interplanetarnog promatranja (špijuniranja).

U "Penetraciji" Ingo Swann otkriva dugo čuvane tajne. Serija iskustava s vladinom Agencijom koja radi u najvećoj tajnosti u okolini Washington D.C.-a. Na čemu? Rade na pitanju UFO i vanzemaljaca na Mjesecu (!?). Brinu se za njihove napredne telepatske moći i ostvarivanju kontrole nad umom Zemljana.

Agencija je bila tako tajna da nije imala nikakvih papirnih tragova niti ugovora. Samo verbalne. U Ingo-vom slučaju taj dogovor je istekao prije nekoliko godina tako da je ovom dobu "UFO glasnosti" odlučio i o tome progovoriti. Govori o sastancima u podzemnim objektima, posjeti udaljenom jezeru u blizini Arktika i svjedočenju dolaska ogromne UFO letjelice.

Knjiga govori i o nerazvijenoj ljudskoj telepatiji. U odnosu na postojanje potpuno razvijenih formi telepatije vanzemaljaca koja se javlja u različitim formama. Ne zaobilazi ni činjenicu da o zbivanjima na Mjesecu znamo mnogo više nego što se to javno priznaje. O njegovom porijeklu (?), atmosferi (?), stanovnicima (?) i drugim neobičnim karakteristikama.

1. O REMOTE VIEWING-u

Mr. Axelrod: "Ispričaj mi o remote viewing-u.

Ingo Swann: Svoje prve eksperimente sam radio za Američko Društvo Psiholoških Istraživanja u New York-u. Nakon nekog vremena mi je dosadilo da identificiram predmete zatvorene u kutije ili u susjednim prostorijama. Saznao sam da mogu mentalno "vidjeti" ljude na ulici... Onda sam predložio veće projekte. Provjerljive. Na primjer, kakvo je vrijeme u najvećim američkim gradovima. Pošto su ovi gradovi udaljeni ("remote") od New York-a odlučili smo da ovu vrst eksperimenata nazovemo remote viewing. To je bilo u prosincu 1971. Tako je sve počelo..."

2. O CRV-U

Axel: "Kako si razvio koordinirani sustav remote viewing-a (CRV)? Ingo: Naciljati gradove samo po njihovim imenima bilo je neprecizno... Jedno popodne sam ležao na dušeku u bazenu i gledao u nebo. Odjedanput sam vidio mapu s koordinatama... toliko stupnjeva na Istok, a onoliko na Sjever. Neka vrst "unutarnjeg glasa" mi je rekla: Probaj koordinate..."

Axel: Zašto bi koordinate bile bolji način za obilježavanje cilja?

Ingo: Nitko pouzdano ne zna... Moje objašnjenje je da, ako ljudi mogu naći svoj put služeći se koordinatama, zašto ih ne bi koristili na svojim mentalnim putovanjima..."

3. O KOLEKTIVNOM UMU

Ingo: "Nas uče da misli nastaju u umu pojedinca... Ali, postoje neke stvari koje direktno dijeli grupa, zajednica.

Axel: Na primjer?

Ingo: Sjetimo se primjera kolektivne, grupne svijesti (ili, rulje) 1930-ih godina. Histerija ili ljutnja su postajale sredstvo komunikacije, a ne logika. Kao da je došlo do grupne telepatije. Slični primjeri se mogu naći u srednjovjekovno doba... Ako postoji grupni um, onda može da postoji i Kolektivni Um, zajednički za sve žive oblike... koji će imati kolektivnu memoriju... a na koju se pojedinac može priključiti... Možda na DNA molekularnom nivou. I ako pojedinac ima adresu (koordinatu) za određenu informaciju, može je potražiti u Kolektivnom Umu. Na kozmičkom nivou."

4. O DRUGOJ STRANI MJESECA

Axel: "Da li si mentalno išao na Mjesec?"

Ingo: Ne. O Mjesecu se previše zna. Ljudi bi mislili da sam prethodno nešto naučio ili gledao kroz teleskop.

Axel: A druga strana Mjeseca? Ona se nikad ne vidi sa Zemlje. nitko te ne bi mogao optužiti da si je mogao vizualno vidjeti.

Ingo: Ali NASA je kružila okolo i sigurno imaju more fotografija.

Axel: (sa smijehom) Mi hoćemo da tamo odeš za nas i da nam opišeš što si vidio. Imam pripremljenih desetak mjesečevih koordinata. Da li je to puno?"

5. O PRVOM POSJETU MJESECU

Ingo: "...U blizini sam litice. Vidim svjetlucav pijesak, s pravilnim oblicima. Kao male pješčane dine. Kao da ih je vjetar napravio... Ali, na Mjesecu ne bi trebalo biti vjetra, zar ne? Ni atmosfere? Ipak, osjećam nešto kao atmosferu..."

Axel: Idemo na slijedeću koordinatu.

Ingo: Žao mi je, ali čini mi se da sam se vratio na Zemlju.

Axel: Što si vidio?

Ingo: Svijetla! Zelena. Vidim dva reda svjetala. Kao reflektore na nogometnom stadionu. Na tornju... Morat ću ti se izviniti. Vjerojatno je to signal negdje sa Zemlje.

Axel: Jesi li siguran da si vidio svijetla?

Ingo: Naravno. Ali, kako mogu biti svijetla na Mjesecu?"

6. O DRUGOJ POSJETI MJESEČEVOJ "TAMNOJ" STRANI

Ingo: "Svijetla su zagasita, kao da je maglovito. Ne, to je prašina. Prašina! Lebdi u zraku. Ali na Mjesecu ne bi trebalo biti zraka. Čuje se buka. Sad mogu vidjeti bolje jedan od svjetlećih tornjeva.

Axel: Koliko je visok?

Ingo: Da vidimo... ovdje su tragovi traktora. Ako su oni široki jednu stopu, onda bi toranj mogao biti..."

Axel: Da?

Ingo: Velik. Recimo kao zgrada Sekretarijata Ujedinjenih Naroda.

Axel: (stiskajući usne) Znači, možeš je vidjeti? (kao da je postavljao pitanje sebi, a ne meni)

Ingo: Zar NASA ili Sovjeti imaju sposobnost da podignu ovakve građevine. Mislio sam da im je problem slati par astronauta ili pse u orbitu. Koliko ja znam mi bi gore trebali imati samo zastavu u krateru... Čekaj, čekaj, misliš li da ovo nije zemaljskog porijekla?

Axel: Iznenadenje, a?

Ingo: Mi nismo sami, a neka ultra-tajna vladina agencija je to dobro znala! Sranje!

Axel: Vidiš, nitko nije znao što činiti, a pri tome je mnogo grešaka napravljeno.

Ingo: Da, da, i to sve u ime privilegiranih informacija za izabranu grupicu generala i naučnika?

Axel: I da i ne. Problema je mnogo više nego što možeš zamisliti..."

7. O ŠPIJUNIRANJU ET-a

Ingo: "Zašto su vam bile potrebne moje usluge? Što niste poslali drugu misiju na Mjesec koja će dobro pregledati što je tamo... Ukoliko... ne mogu vjerovati... Ukoliko vam nisu rekli da se držite podalje i pri tome vam zaprijetili!?"

Axel: (ovaj put ni traga smiješka na njegovom licu)

Ingo: Do đavola. Oni nisu prijateljski, zar ne? Zato vam treba parapsiholog, da ih špijunira!

Axel: Dva su razloga. U pravu si za prvi. Drugi je jednostavniji. Tvoji nalazi bi trebali biti provjera za fotografske i druge dokaze koje smo dosada prikupili... Neka vrst nezavisne provjere.

Ingo: Smiješno. Jedini način da špijunirate one gore je da koristite ljude koji imaju sposobnost mentalnih projekcija. A za to vrijeme osnovni tok nauke čini sve da diskreditira ovakvu vrstu istraživanja. Pretpostavljam da su se Sovjeti okrenuli svojim parapsiholozima.

Axel: (ponovno ona stoička faca)

Ingo: Opet sam te našao, je li tako? Vi znate da ih Rusi koriste i prepali ste se da će oni saznati više od vas."

8. O HUMANOIDIMA NA MJESECU

Ingo: "Vidim tornjeve. Mašineriju. Svijetla različitih boja. Zgrade čudnog izgleda. Mostove čiju funkciju ne mogu odrediti. Jedan se podiže i... završava u zraku. Mnogo kupola, različitih veličina. Letjelica sa malim prozorima. Tuneli u kraterima. Mreže objekata, zgrada. preko kratera. U njima netko očigledno živi... U jednoj od njih vidim humanoidna bića u poslu. Mjesto je tamno. Zrak je ispunjen finom prašinom. Osvjetljenje je zadimljeno. Nekolicina ovih bića su se okrenula u mom pravcu. Vješto gestikuliraju... Čini su da su me vidjeli.

Axel. Kako mogu? Osim ako nemaju neke telepatske sposobnosti. Axel: Molim te napusti odmah to mjesto.

Ingo: Pa ti znaš za njihove sposobnosti.

Axel: (duboki uzdah)".

9. O KOLEKTIVNOJ AMNEZIJI

Ingo: "Vidite, počeo sam da sumnjam da smo mi Zemljani, kao cjelina, uhvaćeni u neku vrst kolektivne amnezije... (Kao iz onih prvih SF-filmova u kojima se daju hipnotičke komande: Zaboravi, zaboravi...) Dvadeset godina poslije mog iskustva s Axelrodom više se nisam sjećao svojih sesija. Tek nekoliko novih članaka i knjiga iščupalo je ta sjećanja iz moje memorije. I odlučio sam da ih objavim."

10. O KRAJU KOLONIZACIJE MJESECA

(Zbog malo mlađih čitatelja ovaj pasus neću početi s onim, sjećate li se kad su Sovjeti lansirali Sputnik 1, u listopadu 1957. godine. U to doba Ingo je bio 23-o godišnjak, a većina nas se nije rodila. Ipak, za hladno-ratovski svijet taj događaj je bio izuzetan. Samar u lice američkoj administraciji. Predsjednik Kennedy je 1961 zacrtao kao cilj slijetanje Amerikanaca na Mjesec. Američka vojska je putem projekata kao "Horizont" planirala izgradnju vojnih baza na i svemirskih stanica u orbiti Mjeseca. Sve je počivalo na motivaciji da ona superesila koja prva kolonizira Mjesec može da kontrolira Zemlju.

Slijedili su vojni i pokoji civilni satelit: sovjetski Luna program, američki Pioneer, Ranger i Surveyor.)

Ingo: "U kolovozu 1966. američki Lunar Orbiter je slikao obje strane Mjeseca kao i Zemlju iz mjesečeve orbite... Krajnji cilj je bio poslati čovjeka na Mjesec. Dvadeset misija Apollo-a su planirane da se ostvari ovaj cilj... U srpnju 1971. Apollo 11 je sletio s prvim ljudima na Mjesec... U srpnju 1971. Apollo je koristio Lunar rover... U prosincu 1972 Apollo 17 je imao posljednjeg Amerikanca na Mjesecu. Od tog momenta, posjete Mjesecu su neočekivano prekinute iz razloga koji nisu nikada objašnjeni javnosti. Preostale tri Apollo-ve letjelice, koje su bile izgrađene uz ogromni trošak, ostavljene su da trunu..."

Tako je ova velika i skupa trka dvije zemaljske supersile da koloniziraju Mjesec došla do svog neočekivanog kraja - iz sasvim, za javnost, nepoznatih razloga...

Umjesto izgradnje odvojenih vojnih baza na Mjesecu, Sovjeti i Amerikanci su odlučili (usred Hladnog rata) da zajednički izgrade Skylab. U zemljinoj orbiti."

11. O MJESEČEVIM ANOMALIJAMA

("Anomalija" - iregularnost, devijacija, ili još preciznije, nešto stane bi trebalo postojati, ali ipak postoji; nemoguće, ali pošto se negdje nalazi, dakle moguće).

Preko četrdeset godina nakon početka istraživanja Mjeseca, službeni opis ovog nebeskog tijela ostao je isti: mrtvi satelit, bez zraka, s visokim planinama i kraterima, prašnjavi, kameni platoi nazvani mora (Mares), starost oko 4.5 milijarde godina (kao i Sunčev sustav).

Ingo: "Zahvaljujući naučnim pomacima, starost stijena se može odrediti ispitivanjem tragova kozmičkih zraka. Ovom tehnikom je utvrđeno da najstarije zemljane stijene dosežu 3.5 milijarde godina. Misije sa Mjeseca su se vratile s preko 400 kg stijena. 1973 godine je objavljen podatak da najstarije stijene dosežu 3.5 milijarde godina!

Dakle 2 milijarde godina diskrepancije u odnosu na Zemlju, i jednu milijardu godina u odnosu na naš Sunčev sustav.

Pitanje: Gdje je Mjesec bio prije no što je formiran naš ljubljani sunčev sustav? I drugo, kako je Mjesec ubačen u tako komfornu orbitu oko Zemlje?

Nadalje, da su Zemlja i Mjesec formirane u isto vrijeme, onda bi i materijalni sastav tla bio sličan. Ipak, željezo je u izobilju na Zemlji, ali vrlo rijetko na Mjesecu.

Gustoća Mjeseca je 3.34 grama po kubnom centimetru. Zemljina? Pet i po grama po kubnom centimetru. Da su ova nebeska tijela bila formirana u isto vrijeme i od relativno sličnih materijala, onda bi im i gustoće bile slične.

Nadalje, razlika u gustoći upućuje da Mjesec nema čvrste kore kao Zemlja i da je njena odsutnost uzrokom manje gustoće. Logičan zaključak bi bio da je Mjesec šupalj.

Astronomi znaju da prirodni satelit ne može biti šupalj objekt. Odnosno, šupalj satelit ne može biti prirodni satelit. Ali, šupalj satelit može biti umjetni satelit.

Dr. Sean Solomon sa MIT-a (Massachusetts Institute of Technology) je objavio (Astronautics, Februar 1962) da su informacije s Lunar Orbiter-a unaprijedili naše znanje o mjesečevom gravitacijskom polju... upućujući na zastrašujuću mogućnost da je Mjesec šupalj... Veliki astronom Carl Sagan je to ponovio u svojoj knjizi "Intelligent Life in the Universe" (1966). Posada Apollo-a 12 se u studenom 1969 dizala sa mjesečeve površine. Jedan modul se, nakon lansiranja, odvojio od rakete i bačen je natrag na površinu Mjeseca. Udarac o tlo je doveo do umjetnog zemljotresa (odnosno, mjesečotresa). Ultrasenzitivna seizmička oprema, instalirana na mjesečevoj površini, zabilježila je da je Mjesec vibrirao kao zvono puni sat!

Na upit, naučnici su odgovarali: "Ne bismo to sada interpretirali". Nakon toga, poduzet je niz drugih eksperimenata da dokaze da li je Mjesec šupalj ili ne. Simptomatično je da oni nisu ugledali svijetlo dana."

12. O VODI I ATMOSFERI

Ingo: "U proljeće 1998. naučnici su objavili iznenađujuće otkriće o postojanju vode na Mjesecu... Jasno, ovo "otkriće" je samo priznanje činjenica koje su se znale već dekadama.

Astronom M. K. Jessup, koji je predavao astronomiju i matematiku na University of Michigan, je objavio knjigu: "The Expanding Case for the UFO". Podatke za knjigu bazirao

je na rezultatima istraživanja vlastitim teleskopom, jednim od najvećih u južnoj hemisferi. Godina izdanja knjige: 1957!

Ekspert za Mjesec, V. A. Firsoff je 1959. objavio knjigu: "Strange World of the Moon".

Objekti ove knjige su pružile dokaze o postojanju mjesečeve atmosfere i regionalnog prisustva vode i vegetacije. Nažalost jedini rezultat koji su polučile je da su ubrzo povučene iz štampe i s polica. Čak i danas se ne mogu naći.

Postoji i jednostavnija metoda utvrđivanja atmosfere. Ako Mjesec ne bi imao atmosferu onda bi, gledano sa Zemlje, on jednostavno zaklonio zvijezde koje su iza njega. Ali, ako ima atmosferu, plinski omotač, onda zvijezde počinju svjetlucati prije nego budu zaklonjene... Generalni je zaključak da je atmosfera Mjeseca debljine oko tri milje. Gušća bliže površini.

Kada se prva misija (Apollo 11) spustila na Mjesec, astronauti su trijumfalno poboli američku zastavu.

Trenutak kasnije, dok je kamera još snimala, nalet vjetra je zalepršao zastavu.

William Brian, autor knjige:

"Moongate: Suppressed Findings of the US Space Program" (1982), je došao u posjed kopije filma.

Zaključio je da su astronauti bili udaljeni i da su je zakloniti s ramenima i rukama.

Ovaj, kao i niz drugih incidenata, su zaboravljeni. Ali, bez obzira na protok vremena vjetru je potrebno prisustvo atmosfere da bi mogao zanjihati zastavu...

Prisustvo atmosfere dozvoljava stvarnu pojavu magle i oblaka. A kada je "slaba, lunarna atmosfera" napokon zvanično "otkrivena" 1997. približili smo se još jedan korak postojanju vegetacije."

(U doba dok je Ingo pisao knjigu, prošle godine, objavljeni su podaci o procjeni vode na Mjesecu: šest milijardi metričkih tona! Drugim riječima, 100,000 kolonista bi moglo živjeti stotinu godina koristeći vodu za sve potrebe, uključujući i kao izvor goriva ? kisik i hidrogen za mjesečeve baze i svemirska putovanja.)

13. O TELEPATIJI PLUS

Ingo: "Mr. Axelrod je znao da Oni postoje, da se neki od Njih nalaze na Zemlji i da su Oni u posjedu telepatije plus.

Ovdje bih rekao da je telepatija svojstvena svima nama. ne samo izabranima. Što se tiče telepatije plus, o njoj nisam imao neku predstavu sve do 1989. kada sam počeo proučavati Chi Gong. To mi je pomoglo da steknem predodžbu od čega se telepatija plus sastoji. I to je bilo uzrokom zašto sam počeo pisati ovu knjigu.

Telepatija je element ljudske svijesti koji je najviše zabranjivan. Glavni tok nauke će radije prihvatiti i reinkarnaciju, i postojanje duše, i život poslije života - samo da ne moraju prihvaćati mogućnost telepatije. Zašto je to tako - dio je vrha ledene sante.

Priznanje postojanja telepatije naopačke bi okrenulo postojeće institucije na Zemlji. Točnije, redom bi ih ukinulo. I drugo, ne bi više bilo tajni. Jer, telepatija, podrazumijeva penetraciju drugog uma.

Vladine Agencije koje su sponzorirale tajna istraživanja u remote viewing-u su uvijek insistirala da se promatraju samo stvari, objekti, prostori. Nikad mentalna penetracija."

Naravno, ovaj limit je nemoguće održati. Vojna pamet počinje i završava s vojnim ciljevima. "Neprijateljima". Istinska ljudska priroda nema tih granica. Naprotiv. Tek puna otvorenost, nepostojanje tajni, omogućava slobodni razvitak ljudske individue i društva kao cjeline. Tek padanje elitnih grupa, vojnih, političkih i korporacijskih, omogućava ljudskoj zajednici da prodiše i da se makne iz ovog današnjeg taloga.

Kao što je Gerald O'Donnel lijepo pokazao, ako pokušavaš da zloupotrijebiš proces mentalnih projekcija ili remote viewing-a, onda gubiš tu moć. Univerzalni Um ne dozvoljava zloupotrebu na širokoj skali.

Ono što Ingo Swann sugerira je da osim što predstavljamo prijetnju sami sebi postoji i faktor vanzemaljaca. Onih koji su ovladali naprednijim mentalnim tehnikama i koji, najvjerojatnije, ostvaruju određeni stupanj kontrole nad nama.

To me ne bi čudilo. Zašto smo, kao većina, zatvoreni za nova znanja? Zašto pojedine dokaze odbacujemo s tvrdnjom da, vjerojatno, postoji i neko drugo, "racionalno" objašnjenje. Zašto zbog nekolicine namještenih slučajeva (recimo lažnih fotografija UFO i sl.) ne priznajemo tisuće drugih autentičnih dokaza. Izjava. Knjiga. I zašto ih zaboravljamo moment nakon što smo ih pročitali? Da li je zbilja nemoguće da nam se, kao cjelini, nad glavom nalazi mentalni štit koji nam onemogućava stvarni duhovni napredak i korištenje tehnika mentalnih projekcija?

A kao svrha življenja nam se nude materijalne blagodati, noviji model auta, pun trbuh i plaćeni računi.

(30) George Leonard

Houston, 28.09.1999.

Naizgled niotkuda, zvijezda se pojavi, propara nebom i - onda nestane. Sudbinu ovakvog trenutačnog bljeska imao je George Leonard, koji je 1975 objavio knjigu "Somebody Else Is On The Moon" (New York, Pocket Books).

Ni prije, a ni poslije, nisam mogao ući u trag njegovoj javnoj djelatnosti. Međutim, i knjiga je dovoljna da ga uzmemo ozbiljno. Leonard je došao u posjed NASA-inih fotografija Mjeseca i nakon pomne analize ustvrdio: "Službene fotografije NASA-e i kazete astronauta iz projekta Apollo dokazuju da je vrlo napredna civilizacija aktivna na površini Mjeseca. Oni se bave proizvodnjom, kopanjem, izgradnjom objekata i komunikacija." Njegova knjiga je prepuna provjerljivih podataka, zvaničnih fotografija, crteža struktura i sl. Na primjer, jedna od fotografija koja je napravljena prilikom misije Apollo 12, prikazuje "Super Rig 1971" (fotografija NASA-e 71-H781) - točnije, toranj visok preko jedne milje. Posada Apollo-a 14 očekujući da vidi beživotni "toranj" prilikom preleta, komentira: "Toranj je visok preko milju. Hej, jesi li vidio TO? Svjetla dolaze iz tamnog podnožja kratera, točno ispod tornja. O, nadam se da nas kamere neće sad iznevjeriti!"

(Svjetla - Tornjevi preko milju visoki?)

NASA je, nakon leta Lunar Orbiter III, pustila u javnost fotografije dva objekta koja se dižu iz regije Sinus Medii. Prvi je nazvan "The Shard", visine milju i po. Druga struktura je visoka pet milja i poznata je kao "The Tower". Nekoliko kockastih oblika se nalazi pri vrhu tornja tako da formiraju oblik gljive s radijusom od preko jedne milje. Nezavisni geolozi su, proučavajući ove fotografije, ustvrdili da ne postoji prirodan proces koji može objasniti nastanak ovakvih struktura.

Dvadeset godina poslije objavljivanja ovih fotografija one se još uvijek mogu dobiti od NASA-e. Samo, tornjevi se ne vide. Retuširani su (tu bi nam s objašnjenjem Mase mogao pomoći, jer je on uljepšavao svoje fotografije kod razvijanja i izostavljao grube crte lica).

Američki časopis "Fate", koji objavljuje tekstove o neuobičajenim pojavama, objavio je u broju od siječnja 1991. članak Felix Bach-a pod naslovom "Can Moon Illusions Move?"

Bach objašnjava kako je, promatrajući Mjesec sa svojim teleskopom, uočio da dolazi do aktivnosti na površini. Tvrdi da relativno pristupačan teleskop (rezolucija od 500x, proizvođač Celestron) može omogućiti svakome da vidi detalje veličine nogometnog stadiona na Mjesecu (hej, nisam rekao da oni stvarno i imaju nogometni stadion). Bach ima nešto jači teleskop (600x, SPC-8 inča) koji mu omogućava da vidi: "... mnoge tornjeve, mreže koje se pojavljuju i nestaju, rudarsku opremu, kablove i svodove." Bach tvrdi da se "...strukture pojave pa nestaju iz neobjašnjivih razloga".

Naravno, svjedočenja čovjeka (Leonard) s bliskim vezama u NASA-i i jednog astronoma-entuzijaste ne bi trebala biti dovoljna da izricanje dalekosežnih zaključaka. Međutim, oni su interesantni jer daju provjerljive informacije. Ali, da se ne bi izlagali trošku nabavke teleskopa kako bi sami provjerili gornje tvrdnje, možda će nam slijedeća lista pomoći i skratiti put.

Na sajtu: <http://www.mufor.org/tlp/lunar.html> nalazi se kronološki katalog zabilježenih događaja na Mjesecu. "Događaji" su zapravo neočekivani fenomeni, anomalije, koje su bilježene proteklih 450 godina! stariji izvještaji sežu u 1540 godinu. Postoje prilično duge tabele za svaki desetogodišnji period. Svaki događaj nosi točan datum, kratak opis, ime promatrača, lokaciju i referencu.

Otprilike ovako:

Datum: 14. ožujak 1965.

Vrijeme: 07 h, 40 min.

Lokacija: Jugoistočno od Ross D

Opis: Krater djelomično zamračen. Vidljiva osvijetljena oblast.

Promatrač: Cross

Referenca: Harris, 1967

i ovako:

Datum: 2. travanj 1966.

Vrijeme: 23 h, 30 min.

Lokacija: Aristarchus

Trajanje: 20 minuta

Opis: Centralni vrh vrlo svijetao

Promatrač: M. Brown

Referenca: B.A.A. Lunar Sec. Circ. 1966. 1, No. 7

Redaju se opisi: crvene točke na južnom obodu kratera, Aristarchus jako svijetao da se svjetlost može vidjeti golim okom, osvijetljena oblast se kreće brzinom od 80 km/h prema jugo-jugoistoku, crvenkasta boja na jugozapadnom i sjeverozapadnom obodu kratera Gassendi, blijedo plavo-ljubičasto zračenje s istočnog zida Aristarchus-a, itd itd.

Samo u petogodišnjem periodu 1965-1969 preko 80 zabilježenih anomalija. Posljednjih 500 godina: tisuće i tisuće.

Ovo je sad nešto drugo. Nije riječ da dokaza nema. Riječ je da ih nema pred očima javnosti.

(31) Luna & Hoagland

Houston, 30.09.1999.

Podciklus o anomalijama na Mjesecu (u okviru ciklusa o mentalnim projekcijama) završimo s Richard Hoagland-om.

Astronom, Hoagland je započeo karijeru u Springfield Museum of Science, Massachusetts. Radio je za TV-mreže, bio konsultant u NASA-i, objavljivao u naučnim časopisima. Dok je bio u Muzeju često je kao goste imao NASA-ine naučnike iz Gemeni i Apollo programa. Zahvaljujući tim kontaktima Walter Cronkite ga je pozvao da radi kao naučni savjetnik za televizijsku mrežu CBS. U kolovozu 1969. bio je u Los Angelesu kada ga je producent CBS Morning Showa probudio da da svoj komentar o satelitima Mariner 6 i 7 koji su se kretali ka Marsu. Hoaglandu je to bilo prvo nacionalno TV predstavljanje... Imao je 23 godine. Naredne tri decenije krstari Amerikom kao istrajan borac za slobodu informacija u oblasti svemirskih istraživanja.

Dvadeset trećeg ožujka 1996. Richard Hoagland je zakazao press konferenciju u National Press Club-u Washington D.C.-u. Najavio je prezentaciju većeg broja novih, iznenađujućih fotografija NASA-e, do kojih se došlo tokom Apollo Lunar Mission. A koje su prikazivale astronoute među jako erodiranim, masivnim, antičkim, vanzemaljskim staklenim strukturama?

Američki mediji su u potpunosti bojkotirali konferenciju za štampu. Mada pozvani, nije bilo CNN-a, NBC-a, ABC-a ili CBS-a. Za posluživanje nekoliko kava, Hoaglandu su naplatili 900 dolara u Press klubu. Zainteresiranima je, dok su nazivali Klub da bi provjerili termin predavanja, odgovarano da nikakva press konferencija nije zakazivana. Itd. itd. Uglavnom, bojkot zvaničnih struktura i medija.

Jedini korektan izvještaj dala je Sarah McClendons (<http://www.mufor.org/rch7.htm>). Evo nekoliko interesantnih izvoda: "...Richard Hoagland vjeruje da na Mjesecu postoje životne aktivnosti već tisućama godina. On misli da bi SAD trebale da ispituju kako su izgrađene staklene strukture na mjesečevoj površini... Nakon dvanaest godina proučavanja Hoagland je šokiran činjenicom da Vlada drži takve informacije u tajnosti od vlastitog naroda... Hoagland vjeruje da je predsjednik Kennedy pokrenuo program slanja ljudi na Mjesec da bi se profitiralo od takvog znanja. To je i rukovalo pokojnu Jacquelyn Kennedy da kaže u svojim memoarima da je upravo osvajanje Mjeseca najznačajniji doprinos njenog muža tokom čitave karijere...

...Drugi razlozi za postojanje tajni se kreću od bojazni za sudbinu Berze.

protest religioznih lidera, šok ljudi, ako bi saznali da postoji život na drugim planetima...

Na sramotu današnjeg žurnalizma Hoagland je ridikuliziran... Čak je i projektor koji je koristio tokom prezentacije konstantno prekidao s radom..."

Pregledajući fotografije, najinteresantnija mi se učinila ona snimljena za misije Apollo 12, koja prikazuje astronauta Alan Bean-a na površini Mjeseca. Do njega je lunarni modul "Intrepid". U pozadini, astronaut je uokviren s kupolom koja je pravilnog geometrijskog oblika. Materijal bi, prema tvrdnjama Hoagland-a, mogao da bude od neke vrste stakla. Fotografija je vidljiva na: <http://www.mufor.org/moon/astrola.jpg>.

Hoagland tvrdi da je u posjedu desetak fotografija snimljenih za vrijeme misije Apollo 10 koje NASA kataloški vodi kao AS-10-32-4822. U verziji za javnost ovaj niz fotografija je retuširan. Originali, naime, pokazuju "refleksiju sunčeve svjetlosti od milje širokog staklenog svoda"!

(<http://www.mufor.org/moon3.htm>). Astronaut Pete Conrad je vidljiv u viziru astronauta Alan Bean-a za šetnje mjesecom. Međutim, par metara iznad Conrad-a je i "geometrijski objekt" koji lebdi u zraku i čija je sjenka vidljiva (ova fotografija je također na gornjoj adresi).

Sovjetska letjelica Zond 3 (20.07.1965.) je snimila staklenu (?) strukturu koja se diže 10 milja iznad površine Mjeseca na njegovoj mračnoj strani (<http://mufor.org/moon2.htm>).

Mase: "Čitao sam ti ona dva zadnja priloga i, pravo da ti kažem, neću o tome da razmišljam. Ako počnem misliti onda postajem svjestan svoje beznačajnosti u svemiru..."

Semir: Ali to ipak nije razlog da ne tražimo odgovore na pitanja...

Mase: Pa i na Zemlji, među pet milijardi ljudi, sam beznačajan...

Semir: Pa nije baš tako, svaki čovjek ima svoju individualnost, vrijednost...

Mase: Nego, htio sam da te pitam u vezi kupovine kuće i kredita..."

(32) Robert Monroe

Houston, 3.10.1999.

Kao što sam i najavio na početku ciklusa o mentalnim projekcijama, posljednje priloge ćemo posvetiti Robert Monroe-u.

Ja se nadam da je smjela tvrdnja da će "proces i tehnike mentalnih projekcija obilježiti nadolazeći milenij" pokazala smisla u proteklim priložima: O'Donnell-ovom pregledu obavještajnih aktivnosti protekla dva desetljeća, theta stanju i Univerzalnom Umu unutar svake individue; majoru Ed Dames-u i njegovoj korporaciji PSI Tech i rezultatima rada za američku vladu i špijuniranja Iraka; Lyn Buchanan-ovom P>S>I-u i kontroliranom remote viewing u; uzbudivim nalazima Courtney Browna kroz "Kozmičko putovanje" i "Kozmičke istraživače", anomalijama na Marsu, Greys-ima, civilizaciji sa Marsa, Galaktičkoj Federaciji i Reptilijancima; necenzuriranim ispovijestima astronauta; iskustvu Ingo Swann-a, anomalija na Mjesecu i telepatiji plus, priložima George Leonard-a i Richard Hoagland-a. Analiza knjiga Robert Monroe-a ("Journeys Out of the Body", 1971; "Far Journeys", 1985; "Ultimate Journey", 1994 - još na čitanju), njegove suradnice Rosalind McKnight ("Cosmic Journeys", 1999 - također još uvijek pored mog uzglavlja) i pregled rada The Monroe Institute-a, slijede narednih par sedmica. Posvetite li se rezultatima njegovih

istraživanja barem djelomično nadam se da ćete se složiti s enormnim značajem rezultata Monroe-vog rada. Posljednja četiri desetljeća civilizacija modernog čovjeka je saznala o duši, reinkarnaciji i bogatstvu života u kozmosu više nego od njezinog nastanka prije 7.000 godina.

Tek će budućnost pokazati epohalnost Monroe-vog doprinosa. Kao četrdesetogodišnjak, s diplomama inženjera i novinara, posjedovao je radio stanice u dvije države: Virginia i North Carolina. U njihovom je okviru 1958. osnovao manje istraživačko odjeljenje koje se bavilo razvojem metoda koje će ubrzati učenje prilikom spavanja, a uz korištenje zvučnih signala. Deset godina kasnije, uspjesi su nadmašili očekivanja. Prvobitni cilj je ostvaren: uz pomoć zvuka um je ostajao budan i koncentriran. Ali, ono što je došlo ekstra bilo je slijedeće: uz pomoć zvuka moguće je uspavati um. Taj rezultat promijenio je tok istraživanja: izvjesni zvukovni modeli ili obrasci mogu izazivati različita stanja svjesnosti! I to ona koja nisu uobičajena/svakodnevna za ljudski um.

Tri godine istraživanja u tom pravcu dovele su do osnivanja The Monroe Institute-a 1971. godine.

Robert Monroe nije bio jedan od onih čudaka koji žive samo za nauku i izgledaju bizarno svojoj okolini. Naprotiv. Biznismen, naučnik, javni radnik, suprug i otac dvoje djece, živio je punim i normalnim životom. Njegov Institut u Virginiji obrazovao je kroz svoje kurseve blizu deset tisuća naučnika i istraživača svih specijalnosti: psihologa, psihijataru, doktora medicinske struke u širokom dijapazonu, biznismena, vladinih birokrata, bogataša... Posebno poglavlje se odnosi na suradnju s američkim obavještajnim službama: Institut je bio polazna stanica za američke (i inostrane) agente, a posebno one koji su radili na metodama mentalnih projekcija. Bez ikakvog oglašavanja. Institut je prodao preko 2 milijuna audio kazeta s različitim kursevima. Autoritet ove institucije je neosporan već tri decenije.

Robert Monroe je svoj život posvetio istraživanju potencijala ljudske svijesti, posebno kroz upotrebu Hemi-Sync metode. Riječ je o audio-valnom sustavu koji pomaže "uspostavljanju sinkronizacije električnih moždanih valova između dvije hemisfere ljudskog mozga (lijeve i desne). Specifični zvukovni obrasci - paterni pomažu slušaocu da dostiže/uspostavlja različita, željena stanja svijesti."

Kako reče njegova kćerka Laurie Monroe, današnja predsjednica instituta "...Mr. Monroe made his transition on March 17, 1995." No, prije nego što je izvršio "tranziciju" u drugu dimenziju u svojim dubokim sedamdesetim godinama, ostavio nam je more uzbudljivog materijala.

(33) Van-tjelesna putovanja

Houston, 11.10.1999.

Prošle sedmice sam bio u posjeti jednoj mašinskoj radionici u Houston-u. Vlasnik je 55-godišnji građanin Houstona kome je biznis prije par godina bio u punom usponu. Vrijednost vrlo modernih mašina je oko pola milijuna dolara. Skoro je saznao da je obolio od raka. Nažalost, to su saznale i njegove mušterije. Narudžbe su presušile, a nas John Johnson treba da vraća kredite bankama i plaća režije. Radnici su ga napustili (a do nedavno je imao tri smjene). Dok sam se pozdravljao s njime stisnuo mi je šaku snažno. Kao da želi pokazati da još ima snage. Johnu su 55 godina.

Kaže: "Premlad za penziju, a prestar da ga netko zaposli". U pogledu mu se prepoznaje beznadežna situacija koja je pojačana saznanjem o brzom fizičkom nestanku. Nisam od njega ništa kupio, ali sam mu pri izlasku preporučio posljednju knjigu Monroe-a: "The Ultimate Journey". Pažljivo je zapisao naslov i autora i ... znao sam da će je nabaviti. Nekoliko sekundi u zraku je lebdjelo iznenada stečeno povjerenje između nas. Amerikanci, u prosjeku, malo čitaju knjige, ali zato pamte pročitano.

Moj prvi susret s Robert Monroe-om bio je prije petnaestak godina. Tek ovogodišnje ponovno čitanje njegove prve dvije knjige podsjetilo me je da su te slike negdje pohranjene u mojoj memoriji. Tada su mi izgledale apstraktne i tajnovite. Danas sam im se mogao ozbiljno i duboko posvetiti u jednom drugom kontekstu.

Robert Monroe je bio pionir u istraživanju vantjelesnih iskustava. "Journeys Out of the Body" (1971-1977) je njegova prva knjiga koja je postala klasičnom u svojoj oblasti. U njoj, autor bilježi svoja iskustva u periodu od 13 godina (1958-1971). Te, 1958. godine, 40-ogodišnji Monroe je prvi put doživio da mu duša lebdi iznad fizičkog tijela. To se nije dešavalo prilikom sna ili meditacije. Imao je punu svijest tog popodneva kada je sve počelo. Nakon ljekarskih pregleda na kojima mu nisu ništa krivog pronašli te su se epizode počele malo češće javljati. Prvobitni strah je zamijenila radoznalost. A onda želja za daljnjim istraživanjem. I usavršavanjem metoda za kretanje i putovanjem Nepoznatim i Neistraženim područjima ljudskom umu.

Monroe je tvorac (danas već) naučne kovanice OBE (out-of-thebody) iskustva. Ukratko riječ je o odvojenosti fizičkog tijela od svijesti. Udaljenost može iznositi pet centimetara ili pet tisuća kilometara, svejedno. U prvim fazama OBE (van-tjelesnih) iskustava zadržava se oblik fizičkog tijela - glava, ramena, noge itd. Međutim, što se postaje iskusniji to se uvida da svijest/duša gubi taj humanoidni oblik. Točnije, nema više potrebe za njim. Slično želatinu koji se izvadi iz kalupa. U prvom momentu još uvijek ima oblik kalupa. Ali, zatim se topi i postaje bezobličnom tekućinom.

Kada se ovo desi u van-tjelesnom iskustvu, potreban je samo trenutak da se vratite u prvobitni, humanoidni oblik. Međutim, ono što je zaista važno je da "ti ostaješ ti". To se ne mijenja. Osim saznanja da smo mnogo više nego što smo mislili. Nema limita gdje ići i što raditi. U van-tjelesnom stanju više nismo ograničeni prostorom-vremenom. Osjećamo se (naše ne-tjelesno ja) vrlo komotno u drugim energetske sustavima. Prisutan je veliki osjećaj slobode. Ipak, nismo do kraja slobodni. Nalikujemo balonu ili zmaju u kojima smo jednom niti povezani s - fizičkim tijelom. Van-tjelesna iskustva se dešavaju dnevno. Nekad za vrijeme sna. Ili dok smo pod anestezijom na operacionom stolu. Ili u onih nekoliko trenutaka besvjesnog stanja tokom nesreće. Dvadeset pet posto Amerikanaca tvrdi da je imalo ovakve doživljaje u kojima im je duša vidjela ono što je - fizički bilo nemoguće.

Kontrolirano van-tjelesno iskustvo je vrlo efektan način da svatko sebi dokaze da smo mnogo više od fizičkog tijela. Ujedno, to je i način dokazivanja da duša preživljava nakon fizičke smrti. "To preživljavanje je prirodan i automatski proces", kaže Monroe. "Možeš se kretati bilo gdje u vremenu; u prošlost, sadašnjost ili budućnost. Možeš posjetiti bilo koji kutak Zemlje, prolaziti kroz Nju ili kružiti oko Nje.

Možeš se igrati oko Mjeseca i Sunčevog sustava. Divan je to doživljaj i inspirativan; doduše, nakon nekog vremena može postati monoton. Posjetili smo drugu stranu mjeseca prije nego ju je NASA slikala. Slično je bilo i sa Marsom, gdje smo proučavali objekte i strukture koji mogu ukazati na forme inteligentnog života. Neki od nas su išli i izvan Sunčevog sustava i izgubili se - u smislu da, nakon povratka, nisu mogli opisati gdje su točno bili. Ali, svaki put smo se vratili u svoje tijelo. Bilo je dovoljno fokusirati se na njega."

Monroe van-tjelesna iskustva kategorizira na sljedeći način:

1. Lokalitet Prvi: iskustva Ovdje-Sada, dakle vrijeme sadašnje, prostori prepoznatljivi.
2. Lokalitet Drugi: limit vrijeme-prostor ne postoji, oblast za istraživanje je beskonačna.
3. Lokalitet Treći: prostor anti-svijeta, anti-materije, anti-civilizacije.

LOKALITET I : Ovdje/sada

10/09/58, popodne

"... Ponovno, lebdio sam naviše, s željom da posjetim dr. Bradshaw i njegovu suprugu. S obzirom da je bio prehladen i ležao u sobi u kojoj nikad nisam bio, mislio sam da je to dobra prilika da posjetim njegovu spavaću sobu i kasnije je opišem... Neobična stvar mi se desila. Kao da je me je netko ispod pazuha podigao i prenio do kuće dr Bradshaw-a... Oni su bili izvan kuće... Nije mi bilo jasno jer je on trebao biti u krevetu. Imao je obučen lagani sako i šešir, a njegova supruga tamni komplet..."

Prošli su pored mene... Mahao sam im, ali na mene nisu obraćali pažnju... Vratio sam se u kancelariju. rotirao u tijelo i otvorio oči. Sve je bilo kao što sam ostavio... Tu sam večer telefonirao dr Bradshawu. Rekao mi je da je to popodne izašao do pošte misleći da će mu svježi zrak pomoći..."

15/08/63

"... Pokušao sam da "posjetim" prijateljicu R.W. koja je bila na odmoru preko vikenda negdje na obali New Jersey-a. Legao sam u spavaću sobu oko tri popodne, relaksirao se, osjetio toplotu i vibracije, i onda fokusirano misli o na R.W. Nakon prolaska kroz plavkasto zamagljenu oblast našao sam se u kuhinji. R.W. je sjedila u stolici u društvu dvije sedamnaestogodišnje djevojke... Upitao sam R.W. da li zna da sam ovdje. Mentalno je odgovorila da zna, budući da je oralno još uvijek razgovarala s prijateljicama. Ponovio sam joj pitanje, ali je onda odgovorila da će se sigurno sjetiti moje posjete. Za svaki slučaj odlučio sam da je lagano uštinem iznad bedra. Jauknula je... U ponedjeljak, kad sam je ponovno sreo na poslu pitao sam je da li se ičeg sjeća. Odgovorila je negativno... Nestrpljivo sam je upitao da li se sjeća da je netko uštinuo. Zaprepašteno se okrenula... i rekla da je netko zbilja uštinuo tako jako da je poskočila barem 30 cm. Podigla je majicu i pokazala mi plavo-smeđe tragove ispod rebara..."

LOKALITET II : Beskonačno/beskrajno

"Lokalitet II je nastanjen s bićima različitog nivoa inteligencije s kojima je komunikacija moguća. Vrijeme je, s aspekta našeg fizikalnog svijeta, ne-postojeće. Ono što postoji su slike događaja, prošlih i budućih, koji nisu odvojeni i svi se stapaju u sada. Lokalitet II je prirodni ambijent duše.

Oblasti u Lokalitetu II koji su najbliži fizikalnom svijetu (odnosno frekvenciji) su nastanjeni dušama (1) osoba koje su žive ali uspavane, drogirane ili u komi, i (2) dušama skoro

preminulih koji su još uvijek vrlo emotivno vezane za fizički svijet." (Ovi opisi nam se čine poznati i puno puta izrečeni.)

"... Koncentrirao sam se da odem tamo gdje su visoko inteligentna bića...Ubrzano sam se kretao naviše kroz beskrajno ništavilo. Napokon sam stao. Bio sam u uskoj dolini gdje sam vidio grupu muškaraca i žena u ogrtačima. Prišao sam grupi žena i upitao ih da li me poznaju. Ljubazno su mi odgovorili negativno. Okrenuo sam se i isto pitanje postavio čovjeku čija se svećenička odora činila nekako poznata. Odgovorio je da me zna. Osjetio sam razumijevanje i prijateljstvo u njegovom obraćanju. Pitao sam ga da li uistinu zna tko sam. Promatrao me je kao nekoga tko je sreo starog prijatelja koji ima amneziju. Rekao mi je da ću to sam saznati. Insistirao sam. Tražio sam da mi kaže tko sam bio u posljednjem životu. Reče da sam bio svećenik u Pensilvaniji, u mjestu Coshocton... Uskoro sam se vratio u fizičko tijelo.

Malo sam proučavao kartu SAD. To mjesto i manastir nisam uspio naći. Tek kasnije sam preko prijatelja saznao da su katolici zbilja imali mali manastir u blizini nekadašnjeg gradića Coshoctona..."

"... Taman kad sam se spremao da prođem naviše osjetio sam da mi se za ne-fizičko tijelo kače nekakva mala bića. Dužine 20-30 cm ličila su na ribe i hvatali su se kao paraziti za mene. Skidao sam ih i odgurivao. ali bi se ponovno vraćali... Postoji čitav sloj u kome se oni nalaze. Nekada prolazim kroz taj sloj, a nekada ne. Ovaj put sam zastao u njegovom središtu. Smirio sam se, čekao. Bića su izgubila interes za mene. Kad sam se pokrenuo ponovno su mi počeli prilaziti. Ponovno sam stao. Naposljetku, lagano sam se krenuo i nisam privukao mnogo pažnje. Napustio sam taj ocean s parazitima..."

9/9/60, noć

"... Odjednom sam osjetio vrlo moćne zrake... bio sam potpuno bespomoćan, bez svoje volje... Vrlo jaka sila... Imala je inteligenciju van moga domašaja i shvaćanja... kao da se ustremila direktno u moj um... da pretražuje svaku moju misao i memoriju...Nisam osjetio nikakve emocije...

ne-personalni "pregled" moga uma. Nakon nekoliko momenata je nestao... "

16/9/60, noć

"... Ponovno ista sila... ovaj put primam utisak da sam nepovratno vezan za nju... podanički za višu inteligenciju...i da je to tako oduvijek... i da imam posao na Zemlji. Možda ga i ne volim, ali mi je to obaveza... Slijede asocijacije "stanice za ispumpavanje"... prljavi, svakodnevní posao koji je moj... i moram ga odraditi, a ništa mi ne može promijeniti situaciju. Velike cijevi, nešto kao ulje prolazi kroz njih. Mnogo je vrednije nego nafta ili slično, vitalno je potrebno i vrijedno svuda, ne samo na ovoj Planeti. Ovo se odvija eonima već... Tu su i druge grupe koje se takmiče, a (energetski?) materijal se mijenja za nešto vrlo vrijedno za ova bića... koja su iznad moje moći poimanja..."

LOKALITET III : Civilizacija anti-materije

Lokalitet III izgleda skoro identičan našem, veli Monroe. "Prirodni okoliš je sličan. Tu je drveće, gradovi, ljudi, objekti, kuće, porodice, biznisi. putovi... U prvi mah mi se učinilo da je riječ o dijelu našeg svijeta koji mi je nepoznat. Ipak, nakon pažljivog proučavanja i učestalih posjeta zaključio sam da on ne pripada našem fizikalnom svijetu.

Električnih uređaja nema. Elektricitet, elektromagnetizam, svjetla, telefoni, radio i TV - sve je to nepostojeće. Motori s unutrašnjim sagorijevanjem, benzin ili nafta su nepoznati. Automobili su od drveta, lokomotiva od metala, drugačijeg dizajna s parnom pogonom. Koji nije ni ugljen, ni drvo nego neki veliki kontejneri s radijacijom unutra. Točkovi se koriste, ali bez guma. Saobraćaj nije gust. Običaji su drugačiji.

Povijesni događaji su imali drugi tok nego naši. Ali evolutivni nivo izgleda vrlo sličan, gotovo identičan. Očito je da su pojedini tehnički i socijalni evolutivni momenti bili drugačiji..."

U nastavku, Monroe opisuje svoje posjete ovom Lokalitetu. Kroz seriju od nekoliko desetina eksperimenata, Monroe bi se našao u tijelu jednog tridesetogodišnjaka. "Radilo se o usamljenom čovjeku. Nije bio naročito uspješan u svojoj oblasti kao arhitekta. Pripadao je niže plaćenju klasi. Radio je običan posao u velikom gradu. Živo je na drugom katu prostrane kuće. Imao je malo prijatelja. Osjećao se strancem u toj sredini."

Svoj prvi posjet svom "anti-ja" Monroe je imao u trenutku kada ovaj napušta autobus.

"Vozač autobusa me je promatrao sumnjičavo dok sam pokušavao da platim vožnju. Izgledalo je da se nikome ne naplaćuje..."

Slijedeći put Monroe je svjedokom emocionalne krize:

"...Sreo je Leu, bogatu mladu ženu s dvoje djece, oboje mladim od četiri godine. Lea je bila tužna, ali vrlo zauzeta osoba koja je prošla kroz veliku tragediju u svom životu. Anti-ja ju je sreo slučajno, ali ga je otada jako privlačila... Ona je bila samo djelomično zainteresirana na početku. Svidjela joj se da ga djeca vole..."

I zatim:

"... Lea i Anti-ja su najavili prijateljima da se uzimaju... Uzrujanost je bila velika... nakon samo 30 dana od poznanstva..." Onda je uprskao stvar kad su otvorili svoj biznis:

"... Lea je ušla u kancelariju i obratila mi se: Radnici žele posuditi neke alate. Anti-ja je gledao zbunjeno. Nije znao stareći. Koji radnici, zausti. Lea je odgovorila: Pa, oni na putu, naravno. Ali na putu nema nikoga, reče Anti-ja. Lea ga je gledala sumnjičavo."

Izgleda da je ova posjeta značila okretanje kola nizbrdo za Anti-ja. Kad god bi Monroe ušao u tijelo našeg nesretnog tridesetogodišnjaka došlo bi do zbunjujućih situacija. Koje nisu bile dobrodošle u ovom društvu.

Uglavnom, vremenom Lea napušta Anti-ja. On je stalno na nju mislio. Jednom kasnije ju je sreo, ona mu je dala novu adresu, koju je ovaj izgubio. Od srama je odustao da je traži. Znao je da će ona misliti da je neorganiziran. I tako je Monroe ostavio ovog frustriranog mladog čovjeka da se sam petlja dalje.

Ove me priče dosta podsjećaju na američke romane iz pedesetih i šezdesetih godina u kojima je obrađivana tematika anti-materije i anti-civilizacije. Ljudi iz ovog vremena, romani vele, imaju svoje civilizacijske dvojnike s druge strane ogledala.

Dosta detaljno Monroe na kraju knjige opisuje proces separacije duhovnog od fizičkog organizma.

Ukratko, proces kategorizira na slijedeći način:

1. Relaksacija kroz dvije moguće metode: auto-hipnoza i granično područje prije sna (koje smo imali priliku detaljno opisati kod O'Donnell-a);

2. stanje vibracije: sjever-jug položaj, glava prema sjeveru, bez ikakvog uznemirivanja, ponavljanje određenog teksta slično kod meditativnih stanja, koncentriranje na tamni prostor ispred sebe prvo metar onda dva, okretanje 90 stupnjeva naviše, fiksiranje na liniju paralelnu s tijelom, osjećaj vibracije na novoj lokaciji;

3. Kontrola vibracije: aklimatizacija na novu situaciju, eliminacija straha, mentalno upućivanje vibracija u obliku krugova gore-dolje po tijelu;

4. Proces separacije: otpuštanje ekstremiteta, metoda "dizanja naviše" i "rotaciona tehnika - 180 stupnjeva";

5. Lokalni eksperimenti: kontrolirano napuštanje organizma u poznatoj sredini;

6. Jasno, slijedeći korak je kretanje kroz sve Lokalitete 7. Povratni signal: bez obzira gdje se nalazite, pomislite na svoje fizičko tijelo. Rezultat je instantan: duša se ponovno nade u polaznoj točki.

Ovaj kratak pregled njegove metodologije daje ideju kojim putem je Monroe prolazio. Zasnivano na vlastitim iskustvima, proces se razvijao dalje dopunjavan procedurama njegovih suradnika. U doba kad je objavio knjigu (1971) on je već imao osnovan naučni institut koji je počeo raditi s tisućama studenata i naučnika sa strogo utvrđenim tehnikama. To je tema njegove naredne knjige čiji pregled uskoro slijedi.

Objavljivanje Monroeve knjige bilo je za neke "najintrigantnije iskustvo bilo koje osobe, možda s izuzetkom Carlosa Castanede."

U svakom slučaju riječ je o čovjeku koji imponira: biznismen, tiha porodična priroda, koji pokušava opisati nekoliko stotina svojih vantjelesnih iskustava. Onako kako ih je doživio. Bez ego-centrizma.

(34) Matrica

Houston, 25.10.1999.

Tome će brzo i dvadeset godina. Srčan je s prijateljem u svojoj sobi, vrata su im otvorena. Diskutiraju. Ja izlazim u hodnik i čujem djelić razgovora:

On: "... tako u metafizici..."

Srčan: Metafizika? Što je to metafizika? "Iza fizike"? Nedostupno čulima? Nepostojeće!? Ne sviđa mi se taj termin. Niti mislim da metafizika postoji kao ozbiljna disciplina...

Nisam siguran da će se moj brat sjetiti tih riječi. Meni su ostale urezane u pamćenju. Kao podsjećanje da se čuvamo jakih riječi ili barem onih u čije značenje nismo sigurni. Prije dvije tisuće godina, Andronikus s Rodosa je editirao djela Aristotela. Ukupno četrnaest knjiga iz serijala nazvanog "Prva Filozofija" bilo je smješteno iza knjiga o fizici. U skladu s time nazvane su "metafizika" (iza fizike). Aristotel u njima obraduje fundamentalne koncepte: realitet, egzistenciju, suštinu, kauzalnost, itd. Za odgovore na spomenuta pitanja i shvaćanje ultimativne realnosti trebalo je ići iza onoga što mi dobivamo putem čulnog iskustva. Trebalo je, zbilja, otići iza fizike. Od tradicionalnog istraživačkog rada Platona do kraja ovog milenija epistemologija (teorija o znanju) se fokusirala na pitanje: "Po čemu znamo da nešto postoji?"

Da pojednostavimo. Kako biti siguran u ono što nam naših pet čula serviraju?

Interesantni odgovori mogu se naći u dva ovogodišnja filma: "Matrica" i "Trinaesti kat". Koji se, opet, na čudan način, nastavljaju na iskustva Monroea.

Da podsjetim. Monroe u "Vantjelesnim putovanjima" piše:

16.09.60.

"... Bio sam nepovratno vezan lojalnošću za ovu inteligentnu silu... tako je oduvijek bilo i biće... a na Zemlji sam bio zadužen da obavim posao... Imao sam dojam ogromnih cjevovoda. od antičkih vremena... Nešto nalik nafti je prolazilo kroz njih, ali je bilo mnogo značajnije i vitalno potrebno u kozmosu... Ovaj proces se već odvija eonima... bile su i druge grupe superiornih bića... i međusobno se takmičile..."

Trideset godina kasnije dolazi iskustvo s "Matricom" kao vrlo podsticajno. Film je imao svoj uzlet ovog proljeća kada je jednu sedmicu bio vodeći komercijalni film u američkim kinima.

"The Matrix", ufože Keanu Reeves, Laurence Fishburne, sadržaj (prema: http://movies.excite.com/?movie_id=247348&zip=):

"U bliskoj budućnosti, kompjuterski haker Neo otkriva da cjelokupan život na Zemlji možda nije ništa više nego fasada kreirana od strane zlonamjerne cyber-inteligencije. Svrha: "zamazati" nam oči dok oni iz nas crpe našu životnu supstancu. Njome oni hrane kampanju "Matrice" da ovlada stvarnim svijetom. Neo se pridružuje istomišljenicima-ratnicima koji se bore da zbače "Matricu"."

U filmu se, doduše, kao superiorni organizam pojavljuje produkt umjetne inteligencije, tzv. "Matrica". Podrazumijeva se da je umjetnu inteligenciju kreirao čovjek koja se onda okrenula protiv stvaraoca. Zamijenimo li uloge zemaljske Matrice s vanzemaljskom "inteligentnom silom" dobivamo identičan koncept kao Monroe. Mjesto metafizike u svemu ovome? OK. U filmu se detaljno objašnjava princip po kome naša čula rade. Nervni završeci šalju elektro-impulse mozgu koji ih procesira. To je ono što nazivamo stvarnošću.

I Aristotel i Platon i more drugih mislioca postavljaju pitanje kako provjeriti tu sliku stvarnosti. "Matrica" nas upozorava da se vještini falsifikatom elektro-impulsa mozak može zavarati. Ako nam programirani impulsi "daju" informaciju da, na primjer, pijemo najbolje

vino, mozak će, obradom krivog inputa, doći do pogrešnog zaključka. Koji glasi: mi zbilja pijemo najbolje vino.

Ono što film "Matrica" i Monroe sugeriraju je postojanje superiornije inteligencije koji imaju načina da nas programiraju na način koji im najviše odgovara. I da nas uvjerljivo zavaraju. Uostalom, ne radimo li i mi istu stvar svakodnevno? Samo s bićima u odnosu na koje smo mi superiorniji. Kokama nosiljama skraćujemo dan duplo (igrom s umjetnim svijetlom) da bi donosile dva puta više jaja. (Primjera je, naravno, bezbroj.)

U manje zapaženom filmu "The Thirteenth Floor" (Craig Bierko, Gretchen Mol, Armin Mueller-Stahl) također se ispituje stvarnost. Triler istražuje bezbroj mogućnosti kompjuterski simuliranih univerzuma. u kojima ljudi samo vjeruju da stvarno postoje. (<http://www.spe.sony.com/movies/13thfloor/lobby/main.htm>).

Kompjuterski vizionar Douglas Hall, zajedno sa svojim šefom. kreira Los Angeles iz 1937. godine na kompjuterskom chipu. Kada mu je šef ubijen. Hall postaje glavni osumnjičeni. Odlučuje da, preko 13. kata (na kome su svi kompjuteri i programi i gdje se nalazi prolaz u vremenu), krene u potragu za istinom.

Istina, na kraju, biva surova. Oba svijeta, i onaj iz 1937, i onaj iz 1999. su samo vješte kreacije. Kreator postaje kreirani. Hall strada, da li se na kraju filma probudio u novom vremenu, trideset godina ispred ovog sadašnjeg.

(35) Daleka putovanja

Houston, 30.10.1999.

Prva rujanska kiša u Bolu znači kraj ljeta. Zahladi. Turisti odu. Škola počne. Iz godine u godinu smo se početkom rujna vraćali za Sarajevo prethodno se pozdravljajući s nonom i nonotom. Tih godina trajektne i autobusne veze za Split su bile u četiri ili pet ujutro. Prije odlaska bi ušli u njihovu spavaću sobu, poljubili ih. Nono je bez zubne proteze sa zalizanom žućkasto sijedom kosom izgledao sićušniji nego obično. Rastanci bi mu teško padali. Redovno nam je govorio da ne zna da li ćemo se vidjeti dogodine. I jednom, u njegovoj osamdeset petoj godini, ožujске noći, Tanja nam je javila da je nono... umro. Već slijedećeg dana bili smo u Bolu. Išao sam u njihovu spavaću sobu, ovaj put bez namještaja. Otvoreni kovčeg_ je bio na sredini sobe. Prišao sam mu. Stavio ruku na ledeno čelo. Poznato naborano lice bilo je nekako drugačije. Nos veći. Oči nepovratno zaklopljene. Osjećao sam da mu je duša tu, u sobi. Osvrtao sam se oko sebe... Pogreb je bio dostojanstven. Dugačka kolona išla je sporo preko kamenih ulica. Ponistre su bile zatvorene. Ispod škura crne marame. Crkvena zvona su se ipak (prvoborac!) čula. Posljednji prolaz kroz luku, pored brodova i mirnog mora... Tanja mi je pričala da je dvije noći prije tranzicije (transformacije, napuštanja ovog Fizičkog tijela) nono bio s njom. Ležao je na krevetu. Zapitao ju je:

- Tanja, vidiš li mamu na krevetu?
- Mama je u kuhinji, pape.
- Ma ne, moju mamu.
- A, ne vidim, pape.
- Kako ne vidiš, sidi na krevetu, pored mojih nogu.

Slična scena se ponovila i sutradan. Majka je dočekivala sina. (Tanja je to protumačila da mu se priviđa. Mada nije bila baš sigurna, jer to nije bio usamljen slučaj za koji je znala.) Čest je slučaj da se dobrim, ovozemaljskim dušama, javljaju njihovi najbliži u trenucima prelaska iz jedne u drugu dimenziju. Da im olakšaju prijelaz.

Dugoočekivana druga knjiga Roberta Monroea "Far Journeys" objavljena je 1985. pokrivajući period od 1971-1985. Elisabeth Kubler Ross je napisala: "Daleka putovanja" je divna knjiga. Opisuje, po prvi put, u lako shvatljivoj formi, ciklus ljudske egzistencije kroz život i smrt."

Ili, dr. Charles Tart, psiholog s UDA, koji tvrdi da je ova knjiga "... izuzetan doprinos razumijevanju ljudske duše."

Monroe Institut je svoje prve godine rada bazirao na Hemi-Sync metodi. Riječ je o postupku sinkronizacije moždanih hemisfera. Poznato je, naime, da je mozak podijeljen na lijevu i desnu hemisferu. One izvršavaju totalno različite i odvojene funkcije. Pri tome, gotovo u potpunosti, lijeva hemisfera ima prevagu. Mi smo civilizacija kojom vlada lijeva polovina mozga. Na primjer: govor, pisanje, matematika, rezoniranje, sjećanje detalja, mjerenje vremena. Dakle, logično, racionalno mišljenje. Desna polovina generira ideje, osjećaje, intuiciju, emocije, muziku. Pa čak i kada se desna polovina okuraži da nešto nametne, ubrzo lijeva hemisfera preuzima stvar u svoje ruke, analizira, klasificira, traži logično mjesto.

Hemi-Sync metoda koristi zvuk da simultano kreira identičnu frekvenciju u obje moždane hemisfere.

Kada naše uho čuje određeni zvuk (signal), u mozgu se stvara imitacija frekvencije tih signala (elektro-signali). Različiti elektro-moždani signali su indikatori različitih stanja svijesti. Kada smo budni mozak ima vrlo specifičnu rezonanciju. Kada spavamo, neku drugu.

Spomenuti Institut je prvo proučio koja je frekvencija karakteristična za pojedina stanja svijesti. Ubrzo su, emitiranjem različitih zvukovnih paterna, bili u stanju da slušaoca pošalju u željeno stanje svijesti. Slijedeći korak je došao s različitim frekvencijama za dvije moždane polovine. U lijevu stranu bi emitirali zvukovni signal od, recimo 100, a u desnu od 125. Signal koji bi mozak generirao bio bi 25. Taj elektro signal bi producirao određeno stanje svijesti.

Pojedina stanje svijesti, opet, mogu donijeti niz beneficija. Recimo, Institut je pronašao koja frekvencija je najpogodnija za tzv. "učenje u snu". Ili koja frekvencija odgovara psihijatrima da najefikasnije utiču na pacijente. Ili kako najbolje pomoći šizofreničarima i otkloniti mnoge simptome bolesti...

Nama je ipak najinteresantiji tzv. Gateway Program koji se opisuje u knjizi. Tokom osam godina, tri tisuće subjekata je participiralo u preko 60,000 eksperimenata/testova.

Taj broj daje solidnu osnovu za naučne zaključke. Trideset posto su bili profesionalci: psiholozi, psihijatri, profesori, naučnici, inženjeri, itd.

Nekoliko izvoda:

"1644- C.M.

... Nastavio sam do 26. nivoa gdje sam primio poruke za druge učesnike u Programu. Kasnije sam se pomjerio u 27. gdje sam ranije našao svog oca. Osjetio sam da je zauzet pa sam nastavio u još neistraženo područje... Mnogo je ljudi (duša) mililo okolo. Izgledali su kao hologrami, ali su ostavljali utisak da su živi. Neki su me ignorirali, neki su mi se sklanjali. ali nekolicina me je radosno pozdravila... Poslije sam osjetio da su mislili da ću ih povesti natrag...Neki su mi rekli da čekaju da im tijelo umre da bi mogli biti slobodni (u zaključku C.M. tvrdi da je riječ o dušama komatoznih ljudi koji vegetiraju u zdravstvenim institucijama i koje medicina nije u stanju da reanimira.)"

"2372- C.F.

... I dok sam prelazio na slijedeću kazetu, u sebi sam ponavljao misao da bih želio da osjetim da sam dio univerzalne ljubavi u kozmosu... Neočekivano sam bio uvučen od strane moćne sile u jednu od prostorija. Vidio sam mladog psihologa iz Programa s kojim nisam puno komunicirao... Činilo se da lebdim iznad njega, da su moje vibracije i njegove vibracije. Dobio sam želju da se spojim i postanem dio njega, da postanemo jedno... Došlo je do izvanredno jakog energetskog spoja koji je eksplodirao u nama... iskustvo koje se ne može opisati riječima, totalno i apsolutno. koje nas je držalo jače nego bilo što zemaljska misao može sebi predstaviti. Što sam više davao više sam primao... Kao dvije energetske lopte koje postaju jedna, perfektna energija (sjećam se misli kako fizički seks blijedi u usporedbi s ovim doživljajem)... Sjećanja iz prošlih života su navirala kao svjetlosni bljesci...

Nakon buđenja susreli smo se u konferencijskoj dvorani... usporedili smo priče, iskustva, da bi bili sigurni da ne pretjerujemo. Naše priče su odgovarale jedna drugoj kao puzzle, izvanredno se slažući i dopunjavajući..."

"T.C. (fizičar) #332

... Imala sam dva susreta. Prvi s nevidljivom inteligencijom. Nije bio pričljiv ni zainteresiran da komunicira sa mnom. Drugi je slučaj mnogo interesantniji. Nije to bila samo inteligencija. Dobila sam kompletnu sliku.

Žensko, u kasnim tridesetim, bilo joj je drago komunicirati sa mnom, ponudila se da mi pokaže okolo... Pokazivala mi je neki zid i dvojna vrata, ništa naročito. Ali njoj se to činilo posebnim, kao neki znakovi ili iregularnosti... Pitala sam je da li joj je poznata egzistencija fizičke materije. Tražila mi je da joj to поближе objasnim. Nisam imala pojma kako da joj predstavim fizičku materiju... Pozdravila sam je...

(Monitor): Dobro. Na povratku nastoj zapamtiti i razumjeti tip energije s kojim se susrećeš. (tri minute kasnije)... Ponovno sam uspostavila kontakt s istom ženskom osobom. Iznenađila se mom povratku. Pitala sam se kako ona stvarno izgleda. Da li mi samo zamišljamo humanoidnu formu jer nam tako više odgovara? U razgovoru s njom sam zaključila da i ona stvara imidž mene onako kako joj je prihvatljivije... Rekla sam joj da je moje fizičko tijelo na drugom mjestu... To joj je zvučalo nevjerovatno. Mislim da mi nije vjerovala. Pitala sam je za njen svijet. Odvela me je do muške osobe... koja je telepatski nešto crtala. Mogla sam zaključiti da se naši svjetovi u mnogome podudaraju... S tim da oni nisu imali mogućnost da napuštaju svoje tijelo kao ja... Neke od njegovih slika nisam mogla razumjeti, tako da smo odustali od daljnjeg objašnjavanja. Čini se da neka bazična fizika vlada svijetom njihove realnosti. Nisam prepoznala mnoge strukture i naprave..."

"J.C.A. (socijalni radnik)

... Razgovaram sa svojim zelenim čovjekom i vidim da ima zeleni ogrtač. Kaže da mu to ne treba, ali ga nosi da bi meni bilo ugodnije. Zna da još imam strahove kad izlazim iz fizičkog tijela i pokušava da mi olakša to iskustvo. Reče da me, na neki način, nadgleda. On je odgovoran za moj razvoj i duhovni napredak... Očito da je bio kroz mnogo života i različitih vremenskih perioda..."

"B.Y. (kompjuterski dizajner)

... Ponovno sam kontaktirao izvor i pitao ga da li mu je poznata naša planeta. Odgovorio je da je to "njegova teritorija". Osjetio sam da je u fazi kada mu je zadatak da radi s nama i da nam pomogne da maksimiziramo naše iskustvo na Zemlji... Ne da ga samo prođemo i odradimo, nego da izvučemo najveći efekt od našeg boravka ovdje..."

"S.H. ("energija" u tijelu socijalnog radnika),
18 minuta, # 366

... I kao što sam ti rekao ranije, biljke egzistiraju od prvog do sedmog nivoa. To je njihova frekvencija. Životinje su od osmog do četrnaestog... Od petnaestog do dvadeset prvog; je ono stavi zovete ljudskim životom na Zemlji. Kada osoba dospije do dvadeset prvog nivoa onda ima mogućnost izbora: ostati tu u ljudskoj formi ili napredovati i odreći se ljudskog oblika.

(Monitor): Odreći se ljudskog oblika? U vašem slučaju most je između dvadeset drugog i dvadeset osmog nivoa. To su nivoi u koji dospijevate nakon fizičke smrti. Ti si sada na dvadesetom nivou i uskoro ćeš imati mogućnost izbora realma izvan fizičkog života. Ali tamo ne možeš ostati ukoliko se ne odrekneš ljudske forme. Da li je sada jasnije?

... I onda kada osoba ili svijest, mi zapravo govorimo o svijesti, dospije na dvadeset osmi nivo, most je pređen. Od te točke, ukoliko svijest želi dalji napredak, mora se odreći bilo kakve mogućnosti povratka u humani nivo. Nema više ljudskih inkarnacija. Drugih životnih oblika u svemiru - da, ali ne više ljudskih...

...Možda lakše mogu objasniti putem slike sedam krugova sa sedam nivoa u svakom (ukupno 49 nivoa). Zamisli prva tri kruga kao nivoe vaše fizičke materije: biljke, životinje i ljude. Četvrti krug je most o kojem sam govorio. Tu vaša svijest odlučuje hoće li ići naprijed ili se vratiti unatrag. Moram reći da se mnogo njih vraća natrag na niže nivoe u fizičko obličje. Gornja tri kruga su takozvani spiritualni realmi... Jednom kada dostigneš četrdeset deveti nivo, onda napuštaš ovaj realm egzistencije. To naravno ne znači da si dostigao najviši duhovni nivo. To jednostavno znači da si završio (apsolvirao) s kompleksom od sedam krugova i 49 nivoa...

E sada zamisli da je ovaj kompleks samo dio jednog većeg kruga. Koji je opet početni krug u novom ciklusu od 49 nivoa. I nakon njega slijedi novi ciklus od sedam još većih i

kompleksnijih krugova... Tako možeš dobiti ideju što je to beskonačnost iskustava u kozmosu. Kraja nema.

(Monitor): Moram priznati da ovo teško pada mojoj jadnoj svijesti zaglibljeloj u fizičkom svijetu.

...Razumijem. Ja sam vrlo blizu kompletiranju posljednjeg nivoa, a opet, ponekad, budem svjestan koliki je put preda mnom... Moj nivo svijesti je nivo ljubavi. Ostavljam te u ljubavi. Prijatan dan."

(36) Daleka putovanja II

Houston, 17.11.1999.

Približavao mi se deseti rođendan. O sebi sam mislio da sam prošao kroz mnoštvo događaja. I onih na javi. I u snu. Posebno su upečatljivi bili snovi u kojima padam, s litice ili odnekud s visine. moment prije pada bih se budio... Trideset godina kasnije razgovaram s Dariom. O snovima. I on se sjeća nekoliko u kojima bi se budio prije pada.

Robert Monroe u knjizi "Daleka putovanja" sumira nalaze iz istraživanja Instituta do 1984:

1. Svi ljudi se nalaze u vantjelesnom stanju tokom spavanja. Kretanje i padanje je jednostavno proces izlaska iz faze fizičkog vremena-prostora. Duboko spavanje ili "delta" spavanje predstavlja točku u kojoj je svijest kompletno odvojena od fizikalne stvarnosti, a fizičko tijelo operira automatski. Pri tome je pre-programirano alarmom da prizove svijest u slučaju potrebe.

2. Forma dinamičke energije je prisutna u svom organskom životu. Ova forma energije ulazi u fizičko tijelo prije rođenja i napušta ga nakon smrti postajući pri tome bogatija za novo iskustvo. Razlika između ljudskog iskustva i iskustva biljaka i životinja je u stupnju kompleksnosti pojedinog organizma.

3. Ljudska svijest je samo manifestacija sustava stvorenog od strane (gore spomenute) forme energije.

4. Ljudski i ostali oblici svijesti su po svojoj prirodi ne-fizički. Kao takvi oni ne zavise od prostora i vremena. Jednom, kada završe sa zemaljskim iskustvom, oni se kreću dalje u skladu sa svojom energetsom matricom. (Jednostavnije rečeno, što bogatije iskustvo, kompleksnija budućnost nas čeka.) Voljeli mi to ili ne, ova forma svijesti nastavlja s postojanjem i nakon završetka s fizičkim iskustvom (točnije i nakon tisuća fizičkih inkarnacija). Nema odmora. Ni za koga.

"Tokom niza eksperimenata/iskustava u Institutu posebno intrigiraju ona o "energetskim bićima".

Tako, na primjer:

SS, # 367, 10:10 min

"...Rade na mojim nogama, sada. Dvojica na kraju ... svaki od njih uzima po jednu i... masiraju me. Oni su energetska svjetlosna bića. Vrlo su nježni i rade na drugačijem nivou nego što je moja fizička noga. Rade na mom "drugom tijelu". Mom energetsom tijelu. Dodiruju mi nožne prste. Osjećam dosta energije između njihovog dodira i mog energetskog tijela. Izgleda dobro... kao da me golica... "

Na osnovi nekoliko stotina sličnih iskustava slijede ovakvi zaključci o tehnologiji s kojima raspolažu:

- sposobnost da se ukloni energetska supstanca iz ljudskog fizičkog tijela bez prekida bioloških funkcija; ova tehnologija se primjenjuje rutinski, kao da je izvođena mnogo puta do sada...

- sposobnost da se ude u takvo "slobodno" fizičko tijelo i operira s njime bez prekida normalnih životnih funkcija...

- totalni pristup uskladištenim informacijama - memoriji pojedinca...

- sposobnost da se prenosi izvučena ljudska esencija (energetska supstanca) u druge prostore i realme, i zatim vraća natrag, pod potpunom kontrolom i sigurnošću...

- ova tehnologija može proizvesti energetska snop, koji se prvo prevodi kao svjetlost; kroz njega ljudska esencija može da putuje, informacije da se kreću, a operator na toj tehnologiji da ulazi u zemaljski fizikalni svijet.

Nakon stotine promatranih van-tjelesnih iskustava, zaključak je da se naučilo malo o nečemu tako grandioznom. Naravno, limitiranost individua i njihov pokušaj da to prevedu na zemaljske termine i iskustva je doprinio tome... Uz to, i sama energetska bića su ljubazno upozoravala da ljudski patern razmišljanja ne može da shvati/prepozna što mu se događa i s čime se susreće.

"Tko su bića koja koriste ovu tehnologiju?", pita Monroe i odgovara: "Neka su priznala da nisu nikada bila u ljudskom obličju u fizikalnom životu; neki jesu, ali prije nekoliko tisuća godina; neki su, opet, bili u fizičkim tijelima, ali na drugom kraju svemira."

Još dva zapažanja:

"Primjena ove tehnologije je totalno benigna. Ali, postoje pravila i restrikcije upotrebe..."

"Sva druga inteligentna bića, bilo u ovom fizikalnom svemiru ili u drugim energetskim sustavima, koriste formu komunikacije koja je totalna i neverbalna (nazovimo je trodimenzionalno telepatskom)."

Prvi dio knjige je suma iskustava voditelja Instituta i učesnika u programima. Drugi dio knjige su prepričani razgovori autora knjige s različitim energetskim bićima. More interesantnih putovanja i odgovora. Ali, to je pojedinačno iskustvo i ne moramo ga doživjeti "naučno".

Ipak, jednu od poruka ću prenijeti: "Za one, koji će umrijeti, postoji život. Za one koji bi sanjali, postoji realnost. Za one koji se nadaju, postoji znanje. Za oni koji bi da se razvijaju, postoji beskonačnost."

I, još jednu:

"... Bili smo u prostoru između Zemlje i Mjeseca. Bilo je vrlo jasno, ne kao prije... Okrenuo sam se prema Mjesecu... Ispred mene je bio ogroman, metalno-sivi objekt, dugačak, s kupolom na najširem kraju.

Svemirski brod?

Tvojom terminologijom rečeno, da.

To nije plod ljudske ruke. Mnogo ih je oko Zemlje u ovom trenutku. Njihovo porijeklo jeste iz vašeg fizičkog univerzuma, ali ne iz vašeg vremena... Oni su fokusirani na vašu planetu... isto kao što i vi promatrate druga bića... svrha je potpuno ista..."

Epilog knjige sadrži već dobro poznatu Monroe-ovu klasifikaciju prstenova oko Zemlje.

Prvi prsten: Kompletno fokusiran na događanja u ljudskom fizičkom stanju. Duše umrlih nisu svjesne da postoji ijedan drugi svijet osim fizičkog i bezuspješno pokušavaju da uspostave kontakt s fizičkim životom: mnogobrojni.

Drugi prsten: Spavači - ova grupa je još uvijek prikopčana na fizička tijela negdje u prostoru vremenu.

Treći prsten: "Zaključani" - fizički mrtvi, a da toga nisu svjesni. Pokušavaju nastaviti fizičku egzistenciju.

Četvrti prsten: "Divlji" - nisu svjesni da nemaju fizička tijela; ipak znaju da su nekako drugačiji; nemaju želje za učenjem; repliciraju fizičku realnost, često u bizarnim oblicima; mogu biti zločesti; malobrojni.

Ovdje završavaju unutrašnji prstenovi. Slijedi ne toliko gust omotač:

Peti prsten: Bića su svjesna da više ne egzistiraju u ljudskoj formi, ali nemaju memorije o drugačijim mogućnostima. Nisu mnogobrojni.

Šesti prsten: Najveći prsten od svih: posjeduje neodređeno veliki broj pod-prstenova; sva bića znaju da nemaju više fizičku egzistenciju; u središtu ovog prstena je dominantna sila "Ljudske prostorno-vremenske iluzije"; na vanjskom omotaču prstena, pak, je dominantna sila "Ne-fizikalnog realiteta".

Slijedi posljednji omotač, sa samo jednim prstenom:

Sedmi prsten: "Seniori" - "Last-Timers", oni koji se pripremaju za njihovo završno humano iskustvu: izgubili su svoj sivkasti izgled i izgledaju gotovo potpuno bijeli; komuniciraju samo među sobom: teško je pratiti njihov posljednji ulazak u ljudsko obličje - previše je brz i instantan; njihov izlazak iz završnog ciklusa nalikuje svjetlosnom bljesku; kreću se vrlo brzo kroz donje prstenove i omotače; u momentu prolaska kroz finalni prsten, iznenada nestaju s vidika, ne ostavljajući nikakva traga za sobom.

Drugačiji način za opis ovog procesa. Energetska jedinica (ja, ti, ono originalno ja) se kreće kroz ovaj fizički univerzum. U trenutku prolaska pored Zemlje biva privučena humanim energetske poljem. Jedinica odlučuje da priđe blizu radi prikupljanja dodatnih informacija. Što bliže prilazi zemaljskom omotaču smanjuje se otpornost Jedinice. Na koncu, biva uvučena u energetske polje. Prolazi kroz različite slojeve sve dok i sama ne postane dio tog energetske polja.

Zatim dolazi prvo zemaljsko iskustvo. Pa drugo, treće... Sa svakim novim boravkom, sve se više vezuje za događaje i druga bića... I po izlasku iz fizičkog obličja se nalazi u sve nižim prstenovima... Postaje sivom. Nakon bezbrojnih inkarnacija razvija i skladišti energiju s kojom se kreće ka vanjskim prstenovima... sve dok ne skupi takvu energetske masu koja je veća nego što je bila u trenutku kada se Jedinica kretala prema zemaljskom omotaču... akumulacija iskustava i informacija, prolazak kroz ljudsku egzistenciju, proces učenja, povećana energija, sve to stvara preduslov za napuštanje ovog energetske polja...

I kretanje ka još i većim neistraženim oblastima...

Završna riječ o "ulasku u fizičko". Riječ je o intenzivnoj, ali neobičnoj školi. Uvjeti za ulazak u fizičko obličje su dosta striktni. Slično detaljnim ugovorima.

Prvo, energetske jedinica se mora složiti da dimenzija prostor-vrijeme stvarno postoji;

Drugo, mora prihvatiti da postoji vrijeme i vremenski okvir, kao na primjer, činjenica da je sada 1999; Treće, mora se složiti da je planeta Zemlja zbilja dizajnirana i kreirana u formi u kojoj jeste;

Četvrto, mora prihvatiti da svijest, koja se javlja kod čovjeka, ima određene karakteristike i limite; Peto, zatamnjuju se, brišu, memorije iz ranijih iskustava da ne bi dolazilo do smetnji tokom konkretnog životnog iskustva.

Kada se "ugovor" utanači i izabere "ulazna točka", dolazi do realizacije. "Rađanja života".

(37) Mars Polar Lender

Houston, 5.12.1999.

Sami kreiramo slike onoga što zovemo "stvarnost".

Koliko puta se iznenadimo kada shvatimo da naša stvarnost ne odgovara slični našeg sugovornika. Mislimo da imamo iste ulazne informacije, pouzdamo se da je njegov misaoni proces "normalan, standardan, očekivan". Ali, kao output, dobije se neka bizarna slika koja ne odgovara našoj.

I tako uvijek iznova. (Srećom, ima i druga strana. Sretnemo osobu s kojom imamo zajedničke misli. I - znamo da nam je bliska.)

Čitajući Roberta Monroea upada u oči jedan detalj iz njegove biografije: uspješan biznismen, istraživač duhovnog, humanista. Njegov život je upečatljiv primjer.

U kolovozu i rujnu sam dva puta spominjao NASA-ina skorašnja iskustva sa Marsom (naslovi priloga: "NASA/Mars" i "Astronauti govore"). Courtney Brown je spominjao Mars u (obrađenim) knjigama: "Kozmički istraživači" i "Kozmičko putovanje". Sjećate se rujanskog uništenja američkog satelita kada se približio Marsu. I. napokon, prije tri mjeseca smo najavili novi, prosinački satelit. Misija: na polu istražiti nalazišta vode ispod čvrste površine.

Ispred mene je isječak novina iz subotnjeg (4. prosinac 1999.) izdanja "Houston Chronicle"-a, vodećeg lokalnog lista. Prva stranica, udarni naslov: "Mars Lender. telefoniraj kući". Pa dalje.

"Sudbina NASA-inog svemirskog broda "Mars Polar Lender" i dva pripadajuća satelita, koji su u petak ušli u Marsovu atmosferu, je nepoznata... Brod bez posade, opremljen da iskopava tragove zamrznute vode, nije kontaktirao Zemlju nakon očekivanog spuštanja na površinu Marsa. Sve komunikacije su zaustavljene nakon što je letjelica ušla u 80-milja široku atmosferu Marsa... Također je nepoznata sudbina dvije male letjelice nazvane "Deep Space 2" koje su nezavisno trebale da uđu u Marsovu atmosferu..."

Ne planiramo da odustanemo, izjavio je operativni menadžer NASA-inog programa, Richard Cook.

Događaji od petka podsjećaju na gubitak letjelice "Mars Climate Orbiter" od 23. rujna 1999. Nakon što su komunikacije sa Zemljom izgubljene, pretpostavlja se da je letjelica prohujala pored planetarne atmosfere zbog navigacionih grešaka."

Sic! Prisjetimo se rujanskih izvještaja kada je rečeno da se letjelica spušta na površinu Marsa.

Ali, ne možemo kriviti ljude koji nešto moraju napisati za javnost. Ili, pak, da ih krivimo?

Onda je išla nebulozna priča o greškama u navigaciji zbog miješanja metričkog i engleskog sustava mjera. E, sad. Ovdje imamo vijest objavljenu na naslovnoj strani jedinog dnevnog lista u petomilijunskom američkom gradu. Ista vijest se vrti širom svijeta. Ljudi kao dr. Courtney Brown detaljno objašnjavaju što se zapravo dešavalo s nekoliko letjelica upućenih ka Marsu od sredine osamdesetih godina do danas.

Eto i ja sam dao mogućnost da svatko od nas zbroji jedan i jedan.

Rezultat je ono što zovemo slikom stvarnosti. A ona je svakom drugačija. Jer su prioriteti drugačiji.

Pokazujem naslov iz novina Oksani. Ona se prisjeti mojih priloga prije par mjeseci. Poveze. "Što kažeš", pitam. "Tako je", odgovori (s tonom, pa bar je to jasno). I nastavlja. "Hoćeš li opet reći Tonki da me voliš kad dođe u Houston?"

U pravu je moja žena. Ljubav prije i iznad svega. U svakoj od naših slika.

(38) Ultimativno putovanje

Houston, 19.12.1999.

Sada se, napokon, vratimo Robertu Monroeu i njegovoj trećoj i finalnoj knjizi: "Ultimate Journey" koju dr. Elisabeth Kubler-Ross smatra "...the best of Robert Monroe's books". Prisjetimo se. Njegova prva knjiga, "Van-tjelesna putovanja" je izdana 1971. Prema dr. Charles Tart-u, vodećem ekspertu u oblasti svijesti i ljudskog potencijala, "...veliki broj ljudi je pronašao smiraj i pomoć u saznanju da nisu sami niti ljudi samo zato što su imali van-tjelesna iskustva". U toj i narednoj knjizi, "Daleka putovanja". Monroe bilježi van-tjelesna iskustva u vremenskom razdoblju od preko 30 godina i ustanovljava reputaciju pionira u poniranju u ljudsku svijest.

Napokon, u trećoj knjizi, "Ultimativno putovanje", istraživanje ide korak dalje. Objasnjava kako je pronašao novi pravac, proputovavši ga i otkrivši svrhu svoje ekspedicije Još važnije, on opisuje i iskustva nekoliko bliskih suradnika Instituta te studenata koji su ponovili isto iskustvo.

Radeći na svojoj trećoj knjizi, došlo je do neočekivanih i tužnih događaja, kada je njegova žena Nancy oboljela od raka. Kraj knjige koincidira s njenim odlaskom iz fizičke realnosti. Nedugo nakon objavljivanja (1994.) Monroe se pridružuje svojoj voljenoj supruzi. Monroe Institutom danas rukovodi njegova kći Laurie Monroe, a internet adresa je: <http://www.monroe-inst.com/>. Česti su susreti Monroeu s energetskom formom koju on naziva INSPEC (Intelligent Species) i koja (odnosno koji) je duhovno superiorniji u odnosu na njega. INSPEC često služi kao vodič Monroeu. (Zovimo ih, odsada "M" i "I".)

"Naše uobičajeno mjesto sastanka je kila točka kad se prođe "H pojas". To je vrhunac nekontroliranih misli koje izvire iz svih živih formi na Zemlji, a osobito ljudi. Riječ je o neorganiziranoj, kakofoničnoj masi nesređene energije. Amplituda svakog segmenta je odužena emocijama koje su sadržane u mislima... Ovaj pojas sadrži ne samo sadašnje, već sve misli koje su ikada postojale. One su kontinuirane i simultane...starije radijacije su naslagane, tako da promatrač sa strane uglavnom hvata one tekuće, današnje informacije...

Brzi prolazak kroz ovaj pojas je preporučljiv... Kao da se prolazi kroz bučnu i uzrujanu gomilu ljudi - na to nalikuje zvuk koji čujete, sa mnogostrukim odzvanjanjima različitih akcenata i jezika...

M: Pitam se da li "I" zna kako je jako njegovo svjetlo. Možda je on vanzemaljac?

I: Navići ćeš se na svijetlo. Tvoja radijacija je ista i nama... a mi nismo vanzemaljci onako kako ih ti shvaćaš.

M: Ti čitaš moje misli?

I: Istina je. Kao stati možeš čitati moje.

M: Mogu?

I: I sada to djelomično radiš, ali samo po površini.

M: Da, u pravu si. To nisu riječi ili zvukovi... nema zraka da vibrira... ali jednostavno u mislima... da.

I: Ono što nazivaš "unutrašnjim ja", se sjeća.

M: Znaš, ja se stvarno sjećam... sjećam se tebe... osjećaja tebe...

I: Dobro je stane iskazuješ strah. Možemo mnogo uraditi kada je ta barijera uklonjena.

M: Oh, ja imam još dosta strahova...

I: Ali, oni ne utiču na tvoju percepciju. Na primjer, zašto se sada ne bojiš?

M: Ne znam. Ali se ne bojim. To je istina. Ovaj moment sam ovdje, razgovaram s tobom na racionalan način... s tobom, s nekim tko je meni poznat... svijetla figura koju bi neki ljudi nazvali Bogom, ili anđelom, ili barem nekim vanzemaljcem. Umjesto toga, mi ovdje razgovaramo kao dvoje običnih ljudi... osim stane koristimo riječi.

I: Razlika je što nema straha.

M: Tko si ti?

I: Zasad je to van tvoje mogućnosti shvaćanja. Ali ćeš na to nadoći, i to vrlo skoro.

M: Hoćemo li se ponovno sresti?

I: Treba samo da zatražiš pomoć.

M: Misliš da molim? Ili meditiram?

I: Riječi i rituali su besmisleni. Radi se o mislima... emocijama... to je signal. Ako je odgovarajući signal dat, onda smo u mogućnosti da pomognemo.

M: Da budem siguran. Nisi Bog... ali možda netko s druge planete?

I: Ne, ne s druge planete.

M: Da li si jedan od onih koji je stvarao nas ... i Zemlju?

I: Ne. Žao mi je što ću te razočarati. Ali ti možemo dati što imamo u vezi procesa kreacije. Želiš li to?

M: Da, da. Da!

I: Evo što imamo... Bio sam ispunjen, gotovo prepunjen, s dotokom ogromne energije, moćnom vibracijom vrlo visoke frekvencije. Ovo mi je bilo poznato kao ROTE (Related Organized Thought Energy), lopta kondenziranih misli i ideja.

M: Ovo je tako mnogo. Ne mogu sve shvatiti odjednom...

I: Moći ćeš, kada to u miru analiziraš.

I: Što ti smatraš svojim ciljem?

M: Pa... valjda... da služim čovječanstvo.

I: To je častan cilj. Oduvijek prisutna želja tvog humanog dijela da dostigneš perfekciju. Ali, kada više nisi čovjek, želje se okreću u drugom smjeru. Postoje i drugi ciljevi.

M: Želja drugačija od ljudskog iskustva?

I: Tako je.

M: Često sam se pitao o tome.

I: Naći ćeš odgovore... Sad, pretpostavljam, treba da se vratiš u svoje fizičko tijelo.

M: Ti stvarno čitaš moje misli! Ne znam što je, ali znam da moram natrag. Kako ćemo se ponovno sresti?

I: Prisjeti se ovog momenta i... ja ću biti tamo.

M: Hvala.

Povratak u fizičko bio je nezanimljiv. Signal nije bio izazvan time, kao obično, da sam se našuljao... već od moje mačke, koja se uvukla u sobu prije sesije, i sada je ležala na jastuku pored moje glave."

"Što god uradio, napisao, rekao, imat će malo efekta na sudbinu čovječanstva. Dobro je biti u službi okoline, ali, u suštini, to nije više od zahvalnosti ili veličanja ega. Dvije generacije kasnije, sve će biti zaboravljeno, tragovi u pijesku isprani s valovima vremena. INSPEC je bio u pravu. Moraju postojati drugi, širi ciljevi."

(39) Ultimativno putovanje II

Houston, 22.12.1999.

Koncept domovine, kućnog ognjišta, pripadnosti "korijenima" - emotivni je okvir koji vezuje i pokreće pojedinca i grupu ("plemena" i "zajednice") zadnjih milenija na ovoj Planeti.

Robert Monroe u svojim razmišljanjima posvećuje dosta pažnje "domu", ali ne onako kako ga većina shvaća. Kozmičkom, van-vremenskom pra-domu.

"INSPEC je bio u pravu. Moraju biti drugi, širi ciljevi. Nostalgija, na primjer, želja za domom. Moglo bi biti fizičko mjesto gdje si rođen i odrastao, kuća u kojoj si živio, grad... Instinkt za domom prisutan kod svih živih bića... Moj novi cilj je postao da odem i posjetim ono što sam ja nazvao "domom" (pri tome misli na zavičajnu planetu). Dva puta sam ga posjetio, na kratko, prije mnogo godina. Tada sam saznao da će, sve ono što naučim u ljudskom obličju, biti od osobite važnosti kada se vratim svojim kozmičkim korijenima... Kasno jedne noći, poželio sam da se ponovno sastanem s INSPEC-om. Napuštajući tijelo krenuo sam k našem uobičajenom sastajalištu iza H-pojava. Svjetlosna figura je čekala na kontaktnom mjestu. Znao je moje misli instantno.

I: Želiš da se vratiš kući. Da, to je drugačiji cilj.

M: Poslije ovog života, ostat ću "kući" i vratiti se da budem čovjek još jedan, zadnji put, možda tisuću godina u budućnosti. Nakon toga ostajem "kući" zauvijek.

I: Dobro je da razumiješ razliku između tebe koji posjećuje "kuću" i tebe koji se vraća u ljudsko obličje, kako ga ti zoveš.

M: Da. Mada nisam posve siguran. Ono kada nisam u humanom obličju.

I: Što se više budeš sjećao, postajat će ti jasnije. Ti si human sve dotle dok tvoj fundamentalni fokus ostaje koncentriran na takve koncepte kao što je svijest. Kada promijeniš ovaj fokus, više nisi na humanom nivou.

M: Aha.. Ja sam čovjekom, budan ili u snu, u ili van tijela, fizički živ ili mrtav, sve dotle dok je moja referentna točka (fokus): human.

I: Tako je.

M: Ali ja zadržavam svu svoju humanu memoriju i iskustvo bez obzira na stanje i oblik koji uzimam.

I: Da. Vidim da si dosta naučio. Iskustvo je jedna od važnih vrijednosti i za ne-humanu stanje. To je jedna od osnovnih svrha tvoga putovanja na Zemlji. "Diplomirati" humano, ljudsko iskustvo je vrlo priznato na drugim mjestima.

M: Da li to znači da kada se vratim "kući", više neću biti čovjekom?

I: Bit ćeš ono što si bio prije.

M: Sve se svodi na to da hoćemo biti na toplim i poznatim mjestima gdje stvarno pripadamo.

I: Tvoja želja je vrlo jaka.

M: Da.

I: Da li bi želio da se vratiš?

M: Ponekad me emocije vuku. Ali znam da nisam kompletirao ovaj ciklus još. Doći će i to, vremenom.

I: Kao što znaš, vrijeme ne postoji.

M: Misliš li da bih mogao poći "kući", na kratku posjetu. Kao nekada, davno.

I: Ako to želiš, zastane.

M: U posjetu, da!

I: Naučit ćeš dosta, kao rezultat. Jesi li spreman?

M: Jesam!

I: Koncentriraj misao na ono što znaš da ti je bio "dom". Napusti ovu točku i naći ćeš se tamo. Ja ću nadgledati i asistirati ako je potrebno.

M: (Mislio sam na "dom" što sam jače mogao... senzacija kretanja... zvuk kao vjetar oko mene. Ispred, i oko mene... scena se pojavila ... mnoštvo tornjeva od oblaka, kao što sam se sjećao otprije... samo to nisu oblaci... koji se kreću i mijenjaju mnoštvo boja... sve boje koje sam znao ... i neke kojih sam se sjećao, ali ih nisam znao riječima opisati... zastat ću u oblaku i promatrati, osjećati... ne gledati, nego osjećati... ... tamo je i muzika... tisuće instrumenata, tisuće glasova... melodija za melodijom... perfektna harmonija, koja mi je tako poznata... muzika je svuda oko i u meni... tisuće godina su samo trenutak... relaksirajući i apsorbirajući, baš onako kako sam i zapamtio. Kako će biti dobro kada se ovdje vratim i ostanem zauvijek...

... nešto nije u redu... Ne, to nije signal da se vratim u tijelo. Što li je? Što nije u redu s oblacima? Promatraj pažljivo... tamo, veliki svijetlo plavi, praćen s dva manja, žuta... Poznat mi je! I ostali su mi poznati također! Što? Pa to je isti okvir, ponovno. I drugi oblaci, svi su isti! Ponavljaju se... Vrte se u krug ... Čekaj da provjerim muziku... ne može biti... ali ipak jest... i muzika se ponavlja. Ista kao ona koju sam osjetio prije sat ili eon... identična. Da pokušam neko drugo mjesto, drugu perspektivu... da se maknem na drugi dio "kuće"... još uvijek isto... nema razlike! Isti patern... gomila energetskih oblaka, igra igre... Unaokolo, gore-dolje, unutra i vani... Beskonačni krug... Dosta je, dosta mi je....

I gdje ću sada? Gdje...? To je sve što ovo mjesto pruža. Ništa više. Meni se ne ostaju u istom energetskom oblaku zauvijek, s istom muzikom... Ne želim igrati ovu igru uvijek nanovo...

Nema ništa ovdje za mene... Sada se sjećam... ovo mi se desilo i ranije. Zato sam i napustio ovo mjesto... i zato se ne mogu i neću vratiti ovdje. Bolje da odem... Sada znam... Osjećaj kretanja, vjetar oko mene... zatim tišina... ulazak u fizičko tijelo.

Otvorio sam oči... i gledao kroz suze. Ništa se nije promijenilo u mojoj spavaćoj sobi. Osim mene! Nisam mogao zaspati još nekoliko sati... "

"Prošlo je dosta vremena da se prilagodim ideji da se više neću vratiti "kući". Nekada sam mislio da će moj povratak biti herojski, u kome je donosim vrijedne informacije "odavde" da bih promijenio i unaprijedio ono "tamo". Ali, bio sam u krivu... Ponovno sam se našao sa svojim prijateljem.

I: Taj energetski patern... to nisi naučio u humanom obličju.

M: Ne. Zato sam i napustio "dom", zbog tog limitirajućeg faktora "ponavljanja". Nije bilo rasta, novih iskustava. Za razliku od toga, na Zemlji se stalno uči. Ali činjenica da ne mogu nazad nije jednostavna za mene.

I: Navići ćeš se. Isto tako kao što ćeš se navići da si dostigao točku u kojoj više nema potrebe da prolaziš kroz ljudsko iskustvo. Jednostavno ćeš prerasti ono što nazivaš "ljudskim kaputom i rukavicama".

M: To će se desiti? Da ne želim više biti čovjekom? Kako ću se s tim nositi?

I: Kada dođe do toga, bit će mnogo lakše nego što možeš sada zamisliti.

M: Ako ti kažeš.

I: Ti ćeš to znati, umjesto "vjerovati".

"Zrak je bio totalno čist. Okrenuo sam se prema INSPEC-u.

M: Nema kuća, ni zgrada? Gdje su ljudi? Koliko ih je?

I: Oko dva milijuna.

M: Ovo je planeta Zemlja, zar ne?

I: Tako je.

M: Neću te ni pitati što se desilo sa milijardama ljudi... Dakle, ovo je naša budućnost?

I: Razmišljaš krivo, prijatelju. Ovo je mjesto prošlosti, što bi vi rekli.

M: Prošlost! Ne sjećam se ničega iz naše povijesti što naliči na ovo.

I: Ovo je daleka prošlost. Skoro milijun vaših godina.

M: Stanovnici... da li su ljudi? Kao ja?

I: Samo malo drugačiji, ali definitivno ljudi.

M: Možemo li komunicirati s njima?

I: Bez problema. I izrazit će nam dobrodošlicu.

Četvoro ljudi su se kretali prema nama. Metar i po visoki, različitih boja kose i kože. Frizura sličnih, malo ispod uha. Tijela i lica su odavala atletski građene tridesetogodišnjake, ali bez napuhanih mišića. Dva muškarca i dvije žene, bez odjeće.

I: Oni nemaju potrebe za odjećom.

M: A što sa zaštitom od vremena?

I: Svaki od njih ima individualni kontrolni sustav za tu svrhu.

M: Ja ga ne primjećujem.

I: Sve je u mislima, kako bi ti rekao.

MAN: Da, vidimo te Roberte. I komunikacija je jednostavna. Koristit ćemo tvoj engleski, OK?

M: Kako znate američki slang?

I: Izvlačimo iz tvog uma. Nemamo s tim problema.

M: Ovo je divno mjesto.

MAN: Vrijeme je vrlo prijatno. Svako popodne priredimo oluju da pokupi lišće i nahrani biljke.

M: A vjetar... kontrolirate li i vjetar, također?

MAN: Vjetar? Treba li ti jači?

M: Ne. ne. U redu je.

MAN: Pitaš se što jedemo?

M: Svi izgledate tako zdravi.

MAN: Zdravi?

M: Bez bolesti i povreda.

MAN: Očigledno dolaziš iz čudnog svijeta. Zar vi stvarno imate problema s održavanjem vašeg fizičkog tijela?

M: To nam je osnovni problem.

MAN: Tužno.

MAN: Mi smo iskusili svaku emociju koje se možeš sjetiti. Mi ih skladištimo, ali nas one kontroliraju samo kada im to dopustimo.

M: Ovo je iskustvo zbilja dragocjeno. Nemate konflikta, ljutnje, takmičenja i suparništva...

MAN: Takmičenje postoji. Ali nikada ne zaboravljamo da je ovo samo igra.

M: Ne pitam vas za ljubav. Radijacija koju osjećam od vas četvoro mi je dovoljan dokaz. Isto tako osjećam nadolazeće uzbuđenje.

MAN: Tvoja posjeta je došla u pravo vrijeme. Uskoro napuštamo Zemlju. Trebamo se navići da živimo bez ove doline.

M: Zašto odlazite?

MAN: Primili smo signal prije skoro stotinu godina. Čekali smo na njega tisućama godina i napokon je stigao.

M: Ne razumijem.

MAN: Radije, ti se ne sjećaš. Ali hoćeš. Kada dođe vrijeme za tebe i tvoje. Mi smo iskusili sve paterne promjena u našem dijelu fizičkog univerzuma. Krećemo se do zvijezda i natrag, baš kao i ti.

M: Ali, da li baš svi odlazite?

MAN: Zašto bi ikoga ostavljali?

M: Gdje točno idete?

MAN: Signal će nas voditi.

M: Možeš li ga opisati?

MAN: On je tu sporazumno.

M: S kim? Ili čim?

MAN: S jednim od naših koji je otišao naprijed. Složili su se da pošalju poseban signal kada dođe naše vrijeme da slijedimo. I, nakon toliko godina, primili smo signal.

M: "Jedan od vaših" je bio, kao istraživač, u potrazi za novim svjetovima da ih osvojite?

MAN: Ne da ih osvojimo, Roberte. Nego da budemo tamo i da ih razumijemo.

M: Drago mi je da smo se vidjeli. Nekako, čini mi se da ćemo se opet sresti.

MAN: I hoćemo. Mogao bih ti reći i više... ali bi to, kao stati kažeš, pokvarilo zabavu.

I: Bili su ti interesantni, zar ne?

M: Nalikovali su mi na ljude iz budućnosti koje smo ranije sreli. Samo što su oni živjeli izvan Zemlje, ne na njoj. A sada, možemo li ići negdje drugdje?

I: Gdje bi ti?

M: Negdje gdje su ne-humana bića. Ali inteligentna. I ne-fizička.

I: Mnogo je izbora, ako oni dozvole.

M: Dozvole? To mi se ne čini prijatnim?

I: Vidiš, neka bića bi na tebe gledala kao na virus, zagađivača, bubu...

M: Ali ti si mi rekao da sam neuništiv. I da mi nitko ne može naškoditi.

I: To je točno.

M: Nisi sreo bića kao ja?

Odgovor je bio negativan.

M: Da li te interesira tko i što sam ja?

Negativno, opet.

M: Da li me razumiješ?

Ovaj put pozitivno, ako sam dobro interpretirao.

M: Ali ja tebe ne mogu razumjeti. Samo "da" i "ne".

Negativno.

M: Želiš li ti mene razumjeti?

Negativno.

M: Onda odlazim iz tvoje energije.

I: Ti si upravo komunicirao sa malim dijelom cjeline.

M: Misliš kao s "prstom".

I: Dobro si to predstavio.

M: Nema puno osobnosti u prstu.

I: Ali postoje bića koja komuniciraju s takvim entitetima.

M: Pitam se da li ću ja ikada biti u stanju.

M: Reci mi, postoje li neka fizička neljudska bića s kojima mogu komunicirati?

I: Dakle, ti pretpostavljaš da ja nisam fizičko biće, ali da jesam humano?

M: Nekako mi se čini da si nekada imao fizičko tijelo, ali ne sada. Previše si slobodan. Mada mi nikada nisi rekao da si bio u ljudskom obličju, ja vjerujem da jesi. Prije svega, imaš smisao za humor. Satiričan, ali postoji. A to je itekako humana odlika.

Pauza.

I: Čini mi se da treba da se vratiš u fizičko, sada.

M: Slažem se. Hvala na turi."

Riječi... Koliko se pojedine riječi koje danas koristimo razlikuju od onih iz balkanske svakodnevnice. "Nehumano", "slobodan" "ne-fizičko", "vaši, naši", "komunikacija", "dom"...

(40) Ultimativno putovanje III

Houston, 27.12.1999.

"Svaka priča ima svoj kraj", kažu, s pravom.

U svakoj priči postoje, po meni, dvije vrste junaka. Onih, koji najedanput shvate da je kraj blizu, osvrću se iza sebe i pitaju kako je sve brzo proletjelo i što su ostavili iza sebe, i u što su utrošili ovaj "životni kredit". I oni, malobrojniji, koji su uvijek nalazili vremena da proučavaju i analiziraju, čitaju i pitaju, pronalaze odgovore u prošlosti i budućnosti... I koji se, pred kraj puta, potrude da ostave nešto kao životno iskustvo, putokaz, obrazac... Nakon četiri decenije istraživanja ljudske svijesti i duševnog, Robert Monroe u "Ultimativnom putovanju" opisuje kako je vlastito iskustvo sažeo u praktično i prihvatljivo. Na sreću, imao je resurse Monroe Institut-a, koji je tokom niza godina "...pokazao da je moguće dovesti individue do tranzitne točke između fizičkog života i smrti i omogućiti im da zavire iza... Pri tome su procedure bile sigurne i omogućavale su učesnicima da profitiraju u svakom pogledu." Slijedi metodološko izlaganje ovog klasika moderne meta-fizike.

"Lijeva strana mozga govorila mi je da su dvije stvari potrebne:

Prvo, istraživanje frekvencija moždanih valova koje se prevode u zvukove. One će omogućiti svjesno putovanje u oblasti iza tranzitne točke i siguran povratak nazad, nakon ostvarenog zadatka.

Drugo, ustanovljavanje programa koji će biti prihvatljiv širokoj lepezi ljudi zainteresiranih da služe/pomognu onima koji više nisu u fizičkoj egzistenciji.

Tako sam sa svojim kolegama počeo rad. Našli smo ime programu: "Životni put" (Lifeline).

Prvi program je započeo u Institutu, 22.06.91. U sljedećih 14 mjeseci oko dvije stotine ljudi je učestvovalo u intenzivnom šestodnevnom procesu učenja. Među njima su bili liječnici, psiholozi, inženjeri, istraživači, biznismeni, psihijatri, pisci, advokati, profesori, terapeuti, muzičari i umjetnici. Predstavljali su vrlo različite interese i životne stilove. Ali svima su im, nakon završetka programa, bile zajedničke dvije stvari: prvo, da su svi bili u mogućnosti posjetiti "Prijavni centar - Park" (o njemu kasnije), i, drugo, svi su znali, zasigurno, da će preživjeti proces fizičke smrti. Program "Životnog puta" je dizajniran tako da bude efikasan bez obzira na individualna vjerovanja i da pruži mogućnost učenja iz direktnog iskustva.

Ciljevi programa:

- da se individua oslobodi svih strahova vezanih za proces fizičkog nestanka - smrti;
- postati familijaran s različitim stanjima svijesti sve dotle dok ona ne postanu oblasti "poznatog" umjesto religijskog "vjerovanja";
- da stimulira obostranu komunikaciju i veze s drugim ljudskim svijestima u drugim dimenzijama;
- da se uključe ta znanja, i svjesno i nesvjesno, u svakodnevne misli, funkcije i aktivnosti;
- osigurati da, nakon prestanka fizičke egzistencije, dođe do nesmetanog prelaska u druge forme egzistencije.

Sredstva kojima su ostvareni ovi ciljevi razvijana su desetljećima u Institutu. Jedan od nosećih stupova bio je "Fokusirani nivo" kojim se identificiralo stanje svijesti.

Među tim fokusima/stanjima su i slijedeća:

Fokus 3 - Umno/moždana sinkronizacija;

Fokus 10 - Um je budan, tijelo spava;

Fokus 12 - stanje povećane budnosti;

Fokus 15 - stanje u kojemu ne postoji vrijeme (ne-vremensko);

Fokus 21 - Granica vremena/prostora, u kojemu je moguće kontaktirati druge energetske sustave;

Fokus 22 - Ljudska bića koja su još uvijek u fizičkoj egzistenciji, ali imaju samo djelomičnu svijest. Primjer komatoznih pacijenata, onih u delirijumu, zavisnih od kemikalija ili alkoholizma. Iskustva u ovom fokusu su u sjećanju kao snovi ili halucinacije.

Fokus 23 - Nivo nastanjen s onima koji su skoro napustili fizičku egzistenciju, ali nisu u stanju da prepoznaju ili prihvate odvojenost od fizičkog života.

Fokus 24-26 - Ovi nivoi pokrivaju "Teritoriju različitih sustava vjerovanja", koje okupiraju ne-fizičke humane forme iz svih perioda. Oni su prihvatili različite koncepte, koji uključuju religijske i filozofske postulate, a prihvaćaju neku formu post-fizičke egzistencije.

Fokus 27 - Mjesto koje se može nazvati "Prijavni centar - Park". Ovo je umjetna sinteza kreirana ljudskim umom, zamišljen kao usputna stanica da olakša traumu i šok koji nastaje tranzicijom iz fizikalne realnosti. "Park" ima čitav niz različitih zemaljskih "sredina" da bi bio prihvatljiv dušama koje dolaze iz različitih krajeva.

Fokus 28 - Izvan, ne samo prostora-vremena, nego i ljudske misli. Rezidenti u ovom i višim nivoima, se više ne vraćaju u fizičko, humano tijelo.

Oni koji su prošli trening u "Lifeline"-u, postali su prisni s ovim različitim fokusima/stanjima. Svaki pojedinac je mogao da kreira vlastito i posebno mjesto unutar Fokusa 27. I tamo bi se vraćao kad bi zaželio. S iskustvom, pojedinci su se počeli kretati kroz različite nivoe. Posebno su interesantna vraćanja u Fokus 23, nekada s vodičem, a nekada bez njega. Nerijetko bi njihova pomoć ili asistencija bila neophodna da se nekome pomogne. Na primjer, onome tko odbija da prihvati činjenicu da je fizički mrtav; ili koji želi da se upliće u fizički život. Učesnici u programu su komunicirali s individama ohrabrujući ih da krenu naprijed. Ako bi ovakva komunikacija bila uspješna, dvije duše bi zajedno pošle ka Fokusu 27. Ponekad bi, na tom putu, duše preminulih iskliznule na Teritoriju Fokusa 24-26, gdje bi ih dočekivali njihovi istomišljenici ili pripadnici istih (religijskih) vjerovanja. Ostali bi nastavili do Fokusa 27 gdje bi im dobrodošlicu poželjeli njihovi voljeni koji više nisu fizički živi. I gdje bi ih savjetovali o njihovom slijedećem koraku kojeg će učiniti na putu duhovnog razvoja.

U pogledu "slijedećeg koraka", nekoliko opcija je na raspolaganju pridošlicama:

1. Spajanje s voljenima koji su ranije izvršili tranziciju;
2. Komunikacija s onima koji su još živi u fizičkom obličju;
3. Obnova kontakta i povratak u Originalno-Ja (ovdje moram upasti i objasniti da je riječ o kompleksnom shvaćanju naše duše/svjesnosti/Ja koje je složeno od stotine entiteta koji su živjeli u ranijim i budućim životima, i svaki od njih utiče na aktivnosti cjeline);
4. Povratak u zemaljski, fizički oblik (nova inkarnacija);
5. Sastanci i diskusije s onima koji pripadaju istom vjerovanju što obično završava odlaskom u njihovu Teritoriju Vjerovanja;
6. Ponovno preuzimanje aktivnosti fizičkog života, ali u drugoj, ne-humanom formi. na drugom mjestu u Univerzumu;
7. Učestvovanje u studijama i istraživanju drugih faza Kontinuumu Svijesti.

Kada se odluka donese, individua je slobodna da se kreće duž izabranog puta/opcije.

Spomenimo još jedan element. Učesnici u programu Instituta su ohrabrivani da donose što je moguće više informacija s ovih "putovanja". Personalnih detalja, kao na primjer imena, godina, adresa, datuma i uzroka smrti, zanimanja, bolesti, prirodnih katastrofa i drugih

relevantnih informacija. Komunikacije su bile ne-verbalne i najčešće putem ROTE - energetskih misaonih lopti.

Te informacije su prosljeđivane Istraživačkom Odjeljenju Programa koji je pristupao daljoj verifikaciji. I mada je većina učesnika smatrala nepotrebnim ovakvu vrst provjera (jer su apsolutno bili uvjereni u realnost procesa), Institut je smatrao za važnim da ih odradi.

Nakon tridesetak uspješnih provjera, više nije bilo potrebe trošiti vrijeme i novac na dodatne verifikacije. Sastav unutar Fokusa 23 je raznolik kao i samo čovječanstvo. Neki su tamo već nekoliko stoljeća na "čekanju", ali ih je većina odskora. Pristigli u posljednjih 20-30 godina. Mnogi su žrtve nesreća, prirodnih ili ljudski uzrokovanih, u kojima je nastupala iznenadna smrt... Nekolicina djece stradala u prometnoj nesreći, četrdesetpetogodišnjak koji su udavio prilikom jela, pijanist iz Praga koji je umro na operativnom stolu od komplikacija uzrokovanih AIDS-om, majka s dvoje djece iz Kambođe koja je nastradala od mine, veći broj djece iz Nigerijske provincije Biafra koji su umrli od gladi, vojnik ubijen u Zaljevskom ratu, novorođena beba iz Milwaukee-a, tinejđerka koja je stradala od prekomjerne doze pilula... Žena, rođena 22.03.1922, umrla u Ogden-u, Utah, 15.03.1972, koja je dala svoje, muževljevo i imena troje djece... Uzgred, praški pijanist je imao 28 godina. Živio je s roditeljima. Studirao na konzervatoriju u Parizu, i umro je u bolnici...

Fokus 27, pak, kao osnovnu i jedinu emociju ima - ljubav."

(Izaberimo primjer jednog od učesnika Programa:)

"Pokupio sam svog vodiča u Fokusu 27 i pošli smo u Fokus 23... Taman kad sam mislio da neću nikoga sresti, sitna Irska gospođa me je pogledala i rekla: Čekaj...čekaj! Ne vraćaj se bez mene! Priljubila se uz mene i pričala je sve do Fokusa 27. Kada smo stigli i sišli u "Park" rekla mi je da se zove Elisabeth McCowan. Bila je svjesna da je njen fizički život završen i rekla mi je da je čekala na muža i kćer... Oni su već bili u Fokusu 27 i čekali na nju. Rekla je da je iz County Cork, i ispravila me je kad sam to ponovio kao Cork County. Smrt je nastupila 1919... Suprug joj je bio Richard i trinaestogodišnja kćer Amy... Prije nego sam mogao otkriti više nestali su...

Razmišljao sam što dalje kada mi se pojavio otac. To je bilo vrlo neočekivano i jako emocionalno za mene, budući da smo imali niz nerazriješenih pitanja kada je umro 1985. Posljednjih osam godina života proveo je pijući, nakon smrti moje majke. Pokušavao sam da ga pomažem što sam najbolje mogao punih pet godina, ali sam osjećao da me uništava. Zadnje tri godine života nisam imao kontakta s njime.

Kada se pojavio, prošao sam kroz čitavu lepezu emocija, od ljubavi, osjećaja krivice do tuge stane mogu ostati s njim. Ipak, darovao mi je poklon. Kada sam ga upitao da li možemo ostati zajedno, odgovorio je: Volim te, ali se moraš sjetiti zašto si došao ovdje, i nikada nemoj zaboraviti svoj fokus...

Otišao sam s pomiješanim emocijama, ali sam kasnije shvatio da mi je otac dao oprostaj, slobodu i ljubav.

Što bih mogao više tražiti?"

(Posljednja epizoda iz knjige ujedno je i opis zadnjih momenata Monroeve supruge Nancy.)

"Bolest moje supruge Nancy izgledala je pod kontrolom, za trenutak. Uz nju sam počeo shvaćati efekte najjačeg utjecaja na naše zemaljske živote - tranziciju iz fizičkog života u druge energetske sustave. Tu tranziciju mi označavamo kao smrt." (U ranijim vlastitim, i iskustvima drugih. Monroe je došao do, moram priznati, epohalnih zaključaka. Ljudsko Originalno-Ja je sastavljeno od tisuće iskustava na ovoj Planeti, i još od bezbroj drugih u drugim energetskim sustavima i dimenzijama. Dakle. Meta-fizička objašnjenja Kvantno

fizičkih teorija. Sam Monroe je, posjećujući Fokus 23, imao susrete s vlastitim Ja iz drugih, prošlih, ali i budućih vremena. INSPEC, njegov "prijatelj" iz prošlog priloga, je jedan od njih. Entitet, prijašnje iskustvo, koje vodi, pomaže, asistira. Unutrašnji glas. Točnije, jedan od unutrašnjih glasova. Superioran u odnosu na druge. Među tim "drugima" ima onih koji odavno lutaju Fokusom 23 ma primjer ratnika iz prošlih vremena koji ne primjećuju da su stradali u borbi i koji se još bore sa zamišljenim protivnicima). Monroe je, korak po korak, otkrivao kako da objedini vlastitu cjelinu. I za nekoliko vodećih, superiornih glasova, on je bio predvodnik koji je trebao otvoriti vrata izlasku iz ovozemaljskog iskustva. U isto vrijeme, konačan odlazak s i oko ove Planete, uslijedit će u momentu kada sve duše totalno prođu kroz zemaljsko, humano iskustvo. I onda će, niz od tisuća i tisuća Originalnih-Ja, jednu uz drugo, kao energetske oblaci stisnuti uz druge, istovrsne energetske oblake, napustiti Planetu. Prethodno, jedan od tih energetskih oblaka treba da pošalje signal. Signal koji će ih - nas - voditi k narednom iskustvu i prilici za dalji duhovni razvoj.)

Bližio se kraj sata za vizite u bolnici. Sagnuo sam se i poljubio joj čelo:

M: Jesi li pospana?

N: Mmmm.

M: Izgledaš bolje večeras.

N: U redu sam.

M: Želiš li da se nađemo u 27?

N: Mmmm, da.

M: Vidimo se kasnije.

N: Volim te.

M: I ja tebe!

Nakon osam, te večeri, primio sam hitan poziv iz bolnice... Njena ramena i ruke su bile hladne, uzdasi kratki s dugim pauzama... Ali pogled na njene netrepćuće oči, mi je sve rekao. Nancy više nije bila tu. Petnaest minuta nakon ponoći njeno tijelo je napokon prestalo disati. Kasnije, tim iz "Lifeline"-a mi je potvrdio da je bila odvedena direktno u Fokus 27, oko osam sati navečer. Bila je na sigurnom i dočekana dobrodošlicom. To je bilo vrijeme koje su mi u bolnici opisali kao početak "konačnog, terminalnog disanja". Isto ono kojeg se sjećam kada je onaj starac umirao u St. Louis bolnici dok sam bio tinejdžer. Isto ono kojeg se sjećam kada je moja mačka Fusby umirala od leukemije u mome naručju. tri dana prije odlaska Nancy.

Dvije noći nakon njene tranzicije, odlučio sam da je posjetim. Što sam i učinio. Rezultat je bio emocionalna eksplozija koja je uključivala sve ono iz čega se sastoji duboka ljubav bez limita vremena, prostora i materije. Trebalo mi je dosta napora da se vratim. I trajalo je danima dok se nisam oporavio.

Naredni pokušaj donio je isti rezultat. Jednostavno, to je bilo previše za mene. Dok ne naučim više, morao sam da prekinem s nefizičkim iskustvima...

Da li mogu da živim u dva svijeta istovremeno? Sa Nancy u Fokusu 27, a sa svojih sedam mačaka i dva psa usamljen u svojoj kući?

Ne znam."

"Drugi glas iz moga Originalnog-Ja je insistirao:

Kada dođe do tranzicije, samo ono koji su iznimno zavisni od fizičkog života, ostaju bliski tom nivou.

Velika većina ostalih polako iščezava iz fizikalnih nivoa. Sva tvoja istraživanja to potvrđuju, uz rijetke izuzetke - pojave "duhova"...

Koliko dugo će tvoja Srebrna Kraljica ostati u Fokusu 27? Ne znaš ni ti, a ni mi. Kao i svi ostali, izložena je atraktivnim izborima - slobodi, prije svih. Ali ti ne možeš sada otići odavde. Još nije tvoje vrijeme; imaš još dosta posla pred sobom...

I, ne zaboravi: na samom kraju, ti dobro znaš da će tvoja Srebrna Kraljica, tvoja Nancy, biti s tobom kod finalnog odlaska kada napokon napustimo Planetu u 35. stoljeću. Što ti više treba!"

Sve je utihnulo. Duboka noć. Svaki od naših života i iskustava, nekada tako jednostavni, a nekada beskrajno složeni, odvijaju se jedan uz drugi... Znanje se preklapa s neznanjem, poznate teritorije s nepoznatim. Misli oblijeću Atlantik, likovi prijatelja i rodbine s blagim, dvosmjernim zračenjem... Na istom putu i zadatku... Da asistiramo jedni drugima...

Nađemo se u Fokusu 27... i idemo dalje...

TOM II

(1) Žitni krugovi

Houston, 10.02.2000.

Započnimo drugi tom.

Ima razloga da to bude s pričom iz "radionice" Roberta Monroea.

Kada je prije tridesetak godina Robert Monroe započinjao s eksperimentima "van-tjelesnih putovanja" u laboratoriju Instituta, uspio je nagovoriti svog prijatelja naučnika da i on uzme učešća. Prijatelj je pristao zbog tehničkog i znanstvenog pristupa koji je Monroe razvio. Elektrode su priključene po čitavom tijelu, aparati su oživjeli, različite elektro-frekvencije su zaplovile prema mozgu...

Iako je prijatelj bio vrlo sumnjičav i odbojan prema samoj ideji "vantjelesnog iskustva", savršeno se počeo uklapati u eksperiment. E sad. Imamo čovjeka koji ne vjeruje u ništa osim fizičkog realma. Ali tokom sesije on opisuje kako biva "vođen" u dimenziju bitno različitu od one koju poznaje. Susreće bića drugačije prirode. Kada je, naposljetku, shvatio da se nalazi na neidentificiranom letećem objektu, očigledno iz druge dimenzije, prestravljen se vratio u svoje tijelo.

Naučnikov instantan povratak u fizičku dimenziju bio je uslovljen strahom. (Koji nekad može imati pozitivni, obrambeni karakter.) Najčešće je strah najveći neprijatelj ljudske rase, jer stvara blokade i limite koji nas onemogućavaju da budemo u potpunosti humani, svjesni i otvoreni.

Što se naučnika tiče, on je, prema Monroeu, bio tako šokiran i zbunjen da se više nikada nije vratio u laboratorij. "On nije vjerovao u "vođenje", "van-tjelesna putovanja", vanzemaljce... Kako da njegova realnost onda uopće tretira ta iskustva! Način koji je on odabrao je zaniijekati da se to ikad desilo. Sramno je da njegov naučni um nije pokazao želju za samo-istraživanjem."

Današnji prilog govori o mističnom trokutu u južnoj Engleskoj. Teritorija tri okruga, Stonehenge, Avebury i Glastonbury je poznata po živoj aktivnosti iz antičkih vremena. Posljednjih trideset godina, pak, oni su poprište spektakularnog proljetnog događanja poznatog kao "Crop Circles".

Žitna polja ovog dijela Engleske su glavni žitni snabdjevač zemlje. Ipak. mnogo važnije od te činjenice je hipoteza da je upravo u tom području središte energetske čakre Planete i glavni prolaz za kozmičko-planetarne energije. Energetske linije prolaze tuda, a veo između dimenzija je jako tanak.

Prvi put je anomalija "žitnih krugova" u Engleskoj zabilježena 1975. godine. Njihov broj se multiplicirao svake godine. Doduše, engleski farmeri se sjećaju pojavljivanja jednostavnih krugova u njihovim žitnim poljima tokom niza generacija. Ali tek ranih osamdesetih godina britanski mediji posvećuju pažnju ovom fenomenu. Početkom 1990-ih, jednostavni kružni oblici su promijenjeni u ogromne i kompleksne geometrijske formacije. "Žitni krugovi" postaju svjetski raširenom pojavom: Sibir, Argentina, Saskachevan, Queensland... Od travnja do kasnog kolovoza, "žitni krugovi" progovaraju složenim jezikom kroz:

- tajnu geometriju
- slike životinja i insekata
- božje simbole

- genetiku
- kodove putovanja kroz vrijeme
- antičke/kozmičke arhetipove
- elektromagnetne krugove
- svemirske naprave
- astronomske/astrološke simbole (zvijezde, planete, asteroide, mjesece, sunca)
- simbole "zvjezdanih ljudi".

Osobito posljednjih desetak godina obilje kompleksnih informacija je predočeno kao poruka i komunikacioni ključ. Zadovoljavajuće naučne teorije koja bi objasnila ovu pojavu, nema. Nezavisno snimljen video s nastajanja jednog od ovih "žitnih simbola" pokazuje svjetlosne, energetske bijele lopte u i oko žitnih krugova. Mnoge od ovih svjetlosnih lopti su snimljene tokom dana. Naučna analiza uzoraka (osobito kroz pionirski rad američkog biofizičara dr. Williama Levengooda) sugerira neku vrst mikrovalnog energetskeg efekta. Istraživački rad Michaela Hesemanna otišao je korak dalje. U svojoj knjizi "Cosmic Connention" on otkriva rezultate laboratorijskih istraživanja koji su nedvojbeno pokazali prisustvo radioaktivnosti u uzorcima tla i definitivne promjene u žitnim stabljikama. Hesemannova knjiga povezuje, po prvi put, dva najmisterioznija fenomena današnjice: UFO i Crop Circles.

Za one koji nisu imali priliku vidjeti fotografije pokušat ću opisati ove "žitne krugove":

Najjednostavniji dizajn je jedan krug u žitnom polju. Naime, pri samom dnu, stabljike žita su savijene u spiralnom paternu, pod uglom od 90 stupnjeva. Nisu slomljene već savijene. Sila koja je ovo uzrokovala, očito je bila nevjerovatno precizna i brza. Ove pojave nisu uzrokovane nijednom do sada (naučno) poznatom silom. Zato i ne čudi nastojanje vodećih vlada da ovaj fenomen prikriju.

Umjesto "masovnog otvaranja očiju" dovoljno je da do istine dođemo svatko za sebe. Jer ona je u nama. U svakom našem atomu.

Tako i moj otac jednom reče. Svaki atom je slika kozmosa. I sve informacije ("istine") su u njemu pohranjene.

Riječ je o tome da se nađe put do njih.

Slika 1: Primjer "žitnog kruga" napravljenog u srpnju 1999. u engleskoj južnoj pokrajini Wiltshire. Stotine drugih, još kompleksnijih oblika i farmi, nastaje bukvalno preko noći tokom proljetnih i ljetnih mjeseci. Zvanična znanost ih ignorira i odbacuje kao prijevaru. Ali, istina se ne može zauvijek ušutkati.

(2) Bob Lazar

26.02.2000.

U autu, Oliver mi pravi društvo. U jednoj pjesmi govori o odlasku iz svoje "vale" u svijet i osjećaju kad ju je brodom napuštao. Prisjećam se svojih odlazaka iz Bola. Onih zimskih, u pet ujutro, kada bi naši koraci odjekivali u pustoj Bolskoj luci, dočekivali bi "Postira" ili "Vladimir Nazor", pogledom ispraćali kamene kuće, kale, "Zlatni Rat", Brač i Hvar. Ili onih ljetnih, točno u podne, na zalasku još jednog ljeta, kada smo odlazili među posljednjima, označavajući kraj sezone...

Znam da Edward Teller nije imao ista prisjećanja iz prostog razloga što "Mađarska nema more", ako im ne računamo Balatonsko jezero. Ipak, ovaj mađarski imigrant i naturalizirani Amerikanac, ima mnoštvo epizoda koje su itekako interesantne.

Podsjećam, riječ je o nuklearnom fizičaru koji je radio s Fermijem na procesu nuklearne fizije, bio među vodećim ličnostima na super-tajnom projektu Manhattan, koji je doveo do američke nuklearne bombe; ipak, Teller je, vjerojatno, najpoznatiji kao otac hidrogenske bombe. Za našu priču ima značaja i to što je bio naučni savjetnik svih američkih predsjednika od kraja 1940-ih do kraja 1980-ih.

Uglavnom, 1982. Teller je imao predavanje u Los Alamosu, gradiću četrdesetak kilometara sjeverno od Santa Fea (jedinog pravog grada u državi New Mexico), sjedištem nekoliko tajnih američkih vojnih kaza i instituta, poprištem razvoja i testiranja nuklearnih i hidrogenskih bombi.

Istog dana kada je Teller držao lekcije, na prvoj stranici "Los Alamos Monitor"-a, jedinog lokalnog dnevnog lista, objavljen je članak novinara Terry England-a. Prilog opisuje uspio pokušaj mladog atomskog fizičara da ugradi avionski motor u svoj automobil Honda CRX. List daje i veliku sliku inovatora na prvoj strani. Njegovo ime je Bob Lazar.

U pravo on je junak našeg današnjeg priloga.

Bob Lazar ulazi tog 27. lipnja 1982. u salu u kojoj se Edward Teller priprema za predavanje. Teller u tom momentu drži novine u ruci i čita naslov članka: "Lazar, a physicist at the Los Alamos Mason Physics Facility". Bob koristi taj moment, predstavlja se vremešnom naučniku, ovaj uspoređi sliku iz novina i facu ispred sebe. Provode nekoliko trenutaka u razgovoru o avionskim motorima. Predavanje počinje, Bob ga odsluša. I to bi bilo to. Za 1982. godinu.

Šest godina kasnije, Bob je u Las Vegasu. Ovaj put bez posla. Šalje molbe za posao na adrese niza vladinih institucija. Jedna od adresa bila je i ona Tellerova. Uslijedio je telefonski poziv.

Teller: "Bob, ja više nisam aktivan kao nekada. trenutačno sam glavni savjetnik za neke vladine agencije. Evo ti ime i broj mog prijatelja u Las Vegasu koji ti može pomoći..." Nakon nekoliko intervjua Bob je dobio ponudu da radi na projektima razvoja pokretačkih mehanizama avio-motora u "obližnjoj instituciji". Bob se javio u poslovnu zgradu kompanije EG&G na vegaškom aerodromu McCarran (prisjećam se svoje posjete Vegasu, aerodrom je u samom gradu, sletiš i za par minuta si u casinima) odakle je postojao podzemni prilaz aerodromskoj pisti. Tamo ga je dočekao Dennis Mariani. šef osiguranja, četrdesetih godina, plavokos, brkat, vojnog držanja, ali bez uniforme. Mariani mu je bio pratnja. Odletjeli su prvo do najpoznatije američke vojne baze Area 51 na jezeru Groom Lake.

U vojnoj bazi Bob je morao da potpiše povjerljivi dokument u kome se odriče svojih ustavnih, građanskih prava. Pristao je da se njegov telefon prisluškuje i njegovo kretanje prati. (Mada je ovakav dokument formalno ilegalan prema američkom ustavu, ipak, riječ je o zvaničnom dokumentu koji je omogućen predsjedničkom uredbom s potpisom R. Reagana).

Nakon te procedure Mariani je ukrao Bob Lazara u autobus zamračenih prozora i vozili su se tridesetak minuta po makadamskom putu. Stigli su do vojne baze poznate kao S4 na jezeru Dry Lake Bed. S4 je kombinacija zgrada i hangara ugrađenih u jednu stranu brda. Naoružani vojnici su bukvalno posvuda, a osiguranje je vrlo striktno. Bob je imao pratnju kada je išao i u WC.

Bobu su testirali alergijske reakcije na substance koje dotada nikad nije vidio. Imao je čitav niz brifinga, razgovora, intervjuja. Kada je napokon ostao sam, osvrnuo se oko sebe. Na zidu do vrata bio je poster s "letećim tanjurom" koji lebdi iznad Dry Lake Bed i natpisom "Oni su ovdje". Bob je otvorio foto-fasciklu sa stola. U njoj se nalazilo desetak

fotografija letećih tanjura veličine 20 x 25 cm. Jedna od njih je bila ona ista s postera...

U isto vrijeme, u Las Vegasu, na TV stanici KLAS (filijala TV mreže CBS), novinar George Knapp, vodio je niz intervjuja na temu postojanja UFO i vanzemaljaca u oblasti baze "Area 51". Kako će Bob Lazar kasnije potvrditi u krugu prijatelja "vanzemaljci nisu postojali u toj tajnovitoj vojnoj bazi". I, govorio je istinu. Naime, oni su bili u bazi S4. letjelice su zvane "diskovi" i bile su sve samo ne "neidentificirane".

Bob je bio zaposlen kao dio "tima za podršku". Njihov zadatak je bio da rastave "finalni proizvod" i utvrde što ga čini tako tvrdim. Logično, njihov naredni zadatak se sastojao u pronalaženju "zemaljskih" materijala koji će dati iste rezultate u letu. Ipak, ponajviše vremena Bob je provodio na problemima pokretačkih mehanizama "diskova". Ponekad je prisustvovao eksperimentalnim letovima. Također su ga naučili kako su diskovi u mogućnosti da sažmu prostor i vrijeme te da postignu među-zvezdana putovanja.

Tokom dnevnih brifinga, Bob je čitao i slušao izvještaje koji su govorili o povijesti projekta i neposrednim ciljevima. Naravno, detaljne informacije je dobivao iz svoje oblasti. Naučnici u bazi S4 su radili u timovima i nije im bilo dozvoljeno da komuniciraju jedni s drugima. Limitirani dio općih informacija im je saopćavan da bi zadovoljio njihovu radoznalost i da bi imali konture kompletnog mozaika.

U ovim informacijama Bob je čitao u čovjekovoj povijesti, filozofiji, teologiji te tehnološkom utjecaju vanzemaljaca na razvoj čovjekove civilizacije.

Mnoštvo ovih informacija su bile alarmantne i šokantne. Ova saznanja, zajedno s vojno-obrambenim pitanjima, te mogućnostima tehnologije diskova učinile su ovaj projekt najčuvanijim u povijesti. Vojna i politička elita su ga skrivale od ostalih vladinih službi te, naravno, od ostalog dijela čovječanstva.

Ipak, gdje su povjerljivi podaci, tamo su i Sovjeti. KGB je, naravno, bio prisutan u Las Vegasu, pokušavajući doznati detalje projekta. Stoga su svi zaposleni zadužili pištolje za samo-obranu. Bob je imao svoj magnum koji nije bio registriran. Dennis Mariani je jednom prilikom otišao s Bobom u policijsku stanicu da ga registrira. Nakon Dennisovog razgovora s komandantom stanice, ovaj je izašao u hol u kome se Bob nalazio i prokomentirao: "Znači ovo je momak za kojim Rusi tragaju?"

Na učestala pitanja svog prijatelja Gene Huff-a o tome čime se bavi, Bob ga je upitao: "Što radiš u srijedu navečer?"

Poveo ga je te srijede, 22. 03.1989., prašnjavim auto-putem broj 375. Bob je znao da se diskovi testiraju svake srijede navečer sa zalaskom sunca. Pet milja prije dolaska do Groom Lake na nebu se vidio bljesak svjetala. Dolazio je iz pravca planine koja ih je dijelila do baze

S4. Svijetla su skakutala i plesala uokolo, praveći stepenaste pokrete u zraku. Nekoliko puta je ovo kretanje ponovljeno. Ova aktivnost je bila tako očigledna da se nije radilo niti o planetima, zvijezdama, oblacima ili bilo čime drugom. Uskoro, svijetlo je zašlo iza planine...

Slijedeće srijede, Bob je doveo još trojicu prijatelja u iznajmljenoj limuzini, Lincoln Towncar-u. Disk se pojavio u isto vrijeme. Ovaj put su kretanje bile nekako nagle. Disk bi čas bio u daljini da bi slijedeći trenutak bio pred tvojim očima. Kao da bi nestao za moment. Bob je objasnio da je to zbog toga što disk sažima vrijeme i prostor, jer je propulzivni (pokretački) sustav drugačiji od onog na koji smo mi navikli...

Slijedeće srijede ponovni pokušaj. Ovaj put je niz vojnih vozila patrolirao u blizini. Ipak, Bob je pokušao da se provuče. Neuspješno. Zaustavili su ga. Pošto je još uvijek bio na javnom putu (a ne na području baze) opomenuli su ga. Sutradan, Bobu je saopćeno slijedeće:

Dennis Mariani: "Danas ne letiš za bazu. Kada smo ti rekli da je ovo vojna tajna mislili smo da si shvatio da ne možeš dovoditi svoju familiju ili prijatelje da promatrate eksperimentalne letove diskova... Zbog tvoje neozbiljnosti morali smo odgoditi vrlo važan test..."

To je bio kraj njegove naučne karijere...

Deset godina kasnije, u Blockbusceru iznajmljujem video kazetu "Lazar Tape". Oki telefonira i pije kavu. Dario se igra u svojoj sobi. Video počinje. Suhonjavi četrdesetogodišnjak dolazi u gro plan vozeći se u sportskom automobilu.

Pustinjski okoliš. Predstavlja se. "Zovem se Bob Lazar... Tokom 1989. i 1990. radio sam za..."

I onda slijedi priča. Koja relativizira i mijenja sva naša znanja bazirana na trenutačno prihvaćenim teorijama fizike i fizikalnih zakona.

Redom:

1. Anti-materijalni reaktor, ploča od 45 cm dužine, s kuglom na sredini. Unutra je komadić elementa 115.

2. Element 115 je super-teški element kojega naša znanost još ne poznaje. (Čini mi se da smo u Mendeljevom sustavu elemenata stali na broju 106. Zapravo sve iznad 95-og su umjetno stvarani elementi dobivani u laboratorijskim uvjetima, bombardiranjem i dodavanjem atomskih čestica. Smatralo se da su iznad 100-og broja elementi previše nestabilni. Ipak, Lazar tvrdi da je vidio element 115 koji je u čvrstom stanju i stabilan.)

3. Element 115 stvara gravitacijsko polje oko vrha antimaterijskog reaktora. To polje se prenosi i pojačava u donjem dijelu letjelice-diska.

4. Anti-materijalni reaktor stvara vrlo moćnu reakciju tokom koje se 100% materije pretvara u energiju (podsjetimo, nuklearna reakcija dovodi do konverzije manje od 1% materije u energiju).

5. Stavljanjem elementa 115 u anti-materijalni reaktor inicira se reakcija. (Nema dugmadi ni komandnih tabli u letjelici.) Element se bombardira s protonima i izbacuju se antimaterijalne čestice.

6. Anti-materijalne čestice reagiraju sa materijom oko sebe. (Trebalo bi govoriti da, ono što mi zovemo naukom, o ovome nema nikakvih eksperimentalnih znanja.) Oslobađa se toplota.

7. Unutar sustava je 100% efikasni generator koji toplotu pretvara u struju. Ogromnu količinu struje.

8. Struja = (gravitacijski) valovi.

9. Gravitacioni valovi se formiraju oko diska. Na donjem dijelu su tri gravitacijska pojačala. Oni pojačavaju i usmjeravaju gravitacijske valove.

10. Ovi valovi stvaraju vlastito gravitacijsko polje.

11. Gravitacija sažima vrijeme i prostor. A disk, imajući vlastitu gravitaciju, može ciljano mijenjati prostor i/ili vrijeme i tako uticati na svoju "brzinu kretanja".

(Prisjetimo se. Einstein je definirao naš limit u kretanju. Kaže da je najbrži put između dvije destinacije, linearna metoda. Na primjer, od Sarajeva do Bune kraj Mostara, najbrže bi išli ako bi povukli crtu između ta dva mjesta. A zatim zračnim putem išli ravno po toj crti. I sletjeli negdje kod izvora Bunice. Dakle, ne zaobilaznim putem preko Mađarske ili Nevade. A maksimalna brzina je brzina svjetlosti. Preko toga dolazi do dezintegracije naših molekula. Ono o čemu Bob Lazar govori nema veze s ovim. On tvrdi da se u bazi S4 eksperimentira s diskovima koji imaju tehnologiju vanzemaljaca kod koje se letjelice ne kreću linearnim metodom. Umjesto toga, letjelice stvaraju gravitacijsko polje koje sažima prostor između dvije destinacije. To sažimanje možemo predstaviti ribarskom mrežom na kojoj se nalazi mnoštvo odredišta. Ako želimo putovati do neke točke na drugom kraju mreže nećemo se kretati po mreži. Jednostavno ćemo privući taj kraj rukom. Mreža će se saviti. Umjesto putovanja mi ćemo naš cilj dovesti sebi. A da taj proces ne bi trajao predugo mi sažimamo i vrijeme. Sve traje djelić sekunde!

Jednostavan koncept.

Ali kompliciran tehnički problem. Ipak, svaki problem je rješiv ako postoji ulaganje, vrijeme, zajednički umni napor. Ono o čemu Lazar govori je generalni koncept čiji svi detalji nisu još razjašnjeni.

Očito, ključ je u gravitaciji. Znam da će se mnogi pozvati na Newtonovu teoriju staru četiri stoljeća. Ona je s Einsteinom, a pogotovo s novijim radovima iz kvantne fizike prevaziđena. Općeprihvaćene teorije još nema. Gravitacija je, po većini, val. Po nekima, također, i čestice, gravitoni. A što ona može da napravi? Vjerojatno nemamo dovoljno mašte da pretpostavimo različite scenarije. (Sažimanje prostora i vremena je jedan od njih.)

12. Na dnu diska su tri gravitacijska generatora. Kada se želi putovati, letjelica se okrene na stranu. Gravitacioni generatori proizvode gravitacijski snop.

13. Gravitacioni snop se usmjerava u određenu točku u svemiru i privlači je prema disku.

14. Sam disk se kači za tu točku i vraća se s njom nazad u prostor.

15. Ovaj proces se dešava u trenutku kada se sažima i vrijeme (dakle, nema protoka vremena).

16. Ovim se zaobilazi Einstein. Brzina nema limita. Kretanje iz bilo koje dvije točke u svemiru je trenutno!

17. Toplotna radijacija se ne stvara tokom rada generatora (ovo je dosta šokantna tvrdnja, jer se protivi našem prvom zakonu termodinamike).

18. Vozilo se ne kreće prema naprijed, nema pogonskog motora. Letjelica je, naime, privučena.

Timothy Good je pisao o Lazarovom iskustvu u svojoj knjizi "Alien Contact" (1993).

"Činjenica je da gravitacija sažima vrijeme i prostor. Zamislimo da smo u svemirskoj letjelici koja može stvoriti moćno gravitacijsko polje. Sjedimo u bilo kom djeliću prostora, upalimo gravitacijski generator. presavijemo vrijeme i prostor. Isključimo generator i nađemo se na drugom kraju svemira, a da se vrijeme nije ni pomjerilo... Ljudima je to, naravno, teško da "progutaju" i prihvate. S obzirom na tvrdoglavost naše naučne zajednice, vjerojatno oni to neće nikada ni prihvatiti mada je, u stvari, riječ o činjenicama.. "

Michael Lindemann je opširno pisao o ovim i sličnim iskustvima u svojoj knjizi: "UFO's and Alien Presence" (1991):

"...Pojačala su uvijek uključena na 100%. Na taj način proizvode maksimalne gravitacijske valove... U biti dolazi do privlačenja i odbijanja, i nulto podešavanje je negdje na sredini. Sustav je vrlo jasan. Vise naliči na parnu mašinu, nego na sofisticiranu visoko-tehnološku napravu..."

"The Lazar Tape" je četrdesetominutna kazeta u obliku znanstvenog predavanja. Vrlo informativna. Jednu kopiju i ja imam. Daje neke nove detalje:

"... Dva su specifična tipa gravitacije: gravitacija A i gravitacija B. A radi na mikro skali, a B na makro. Primjer gravitacije B je gravitacijski pojas koji drži našu Planetu, ostale planete i mjeseci u kretanju oko sunca, ili satelite u kretanju oko Zemlje... Gravitacija A nam je nedovoljno poznata. Riječ je o mikro gravitaciji koja je glavna sila koja održava masu protona i neutrona. Moderna fizika je naziva "Jakom nuklearnom silom". Ono što je nepoznato je činjenica da ova gravitacija može dovesti do distorzije vremena i prostora i omogućiti među-zvjezdano putovanje..."

...Energetski izvor za ovo putovanje je element 115. Samo 223 grama ovog elementa može se koristiti 2030 godina... Točka topljenja je na 1740 stupnjeva Celzijusovih. Proces raspada je jako spor..."

Vozeći se auto-putem 249 prema kući, na kazetofonu je Oliver ponovno pjevao: "Još jedna evo pada noć, radosti moja, zbogom moram poć', visoko među zvijezdama...". Kretali smo se u linearnom modusu, u mislima sam sažeo vrijeme i prostor, otputovavši u Bol kasnih sedamdesetih..."

Slika 2: Bob Lazar, atomski fizičar, dokumentirano tvrdi da je radio u super-tajnoj američkoj bazi S4 u blizini Area 51 te detaljno opisuje susrete s tehnologijom posjetioca iz svemira I pokušaje da se imitira stvaranje sličnih letjelica sa sasvim novom vrstom pogona.

(3) Cetaceans

28.02.2000.

Cetacean je obitelj morskih sisavaca. Kitovi, delfini i parpasi ("morske svinje" ili "mali kitovi") su jedini predstavnici. Kitovi rastu skoro do 20 metara, delfini 6, a parpasi 2.5 m. Bliski susret sam imao samo s delfinima osamdesetih godina. Jedrilica je isplovila tog srpanjskog jutra iz Visa prema Komizi. Još u dubokoj Viškoj luci osjetila se pojačana bura. Moje iskustvo na bračkoj strani bilo je nenaviklo na jake bure tokom ljetnih mjeseci. Valjda sam je zato i podcijenio. Jedra su bila razapeta, brodica je parala valove. Sunčani dan i plavetnilo mora nije odavalo rizik. Ipak, tko iole poznaje buru, svjestan je njene nepredvidljivosti, promjene smjera i intenziteta. Najedanput te udari bočno kad je ne očekuješ. I onda zamre. Do novog naleta.

U glavnom, nekih par kilometara od obale imao sam puna jedra i korigirao putanju broda prema vjetru. Najedanput, novi udar bure. Val podiže jedrilicu na krmu. Nagao zaokret za 90 stupnjeva i - kormilo iskoči iz ležišta. Lijevom rukom sam pustio konopac, jedra se otrgnuše van kontrole...

Prihvatio sam kormilo s obje ruke. U tom momentu sam imao nekoliko izbora. Trebalo je odlučiti što prije:

- pokušati vratiti kormilo u ležište i povratiti smjer,
- ubaciti kormilo unutar broda, spustiti jedra i smiriti jedrilicu, ili
- pokušati upaliti nejak Tomos 4, kontrirati vjetru, dovesti jedrilicu u neutralni položaj i spustiti jedra.

To su oni prelomni trenuci u životu kada se sekunde čine kao vječnost, a svaki neuspjeh pokušaj skupo plaća. Jedrilica se povijala prema boku, nalet bure je napunio jedra, brzina se povećavala... Spustio sam se niže niz krmu i pokušao vratiti kormilo u ona dva metalna kruga. Ipak, jedrilica je sada išla previše brzo da bi mi dozvolila slobodan manevar. Prvi pokušaj bio je neuspjeh. Kormilo je promašilo svoje ležište za par centimetara. Jedrilica se i dalje povijala, dižući jednu stranu broda. U glavi mi je prostrujalo: "Ako drugi put promašim, za treći pokušaj vremena neću imati". Pogledao sam prema provi broda i zamislio scenarij u kome se jedrilica prevrće na bok. Nekoliko kilometara od Visa, na otvorenom moru prema Italiji...Morski psi...

Odlučio sam se da kormilo ubacim unutar broda. Zatim sam spustio propeler Tomosa u more, povukao prvi put. Ništa. Motor je bio hladan. Ponovno pogled unaprijed. I mada mi situacija nije išla u prilog, i bilo je opasnije nego moment prije, mladalački sigurno, učinilo mi se da se ništa loše neće dogoditi.

Vratio sam pogled na Tomos sa mislima da ovaj put mora upaliti. I onda, usred ove napete situacije, na samo nekoliko metara od mene, izronila je crna peraja. Koji moment kasnije, još jedna, s druge strane jedrilice.

Što je? Morski pas ili delfin?

Nisam imao vremena da odgonetam. Povukao sam još jednom. Tomos 4 je upalio. Jedrilica je u tom momentu bila s jednom stranom podignutom. Težinu tijela sam potpuno držao na toj podignutoj strani, pokušavajući spriječiti okretanje broda. Propela motora je bila čas iznad, a čas ispod površine mora. Napokon sam dobio sekundu da otpustim konopac glavnog jedra.

I, Najedanput, vjetra gotovo da je nestalo.

Tomos je preuzeo kontrolu nad kretanjem broda. Ispravio ga je. Jedra su počela udarati lijevo-desno potpuno ispražnjena, bez pogona. I more se smirilo.

To mi je dalo novi moment da pogledom potražim goste s perajama. Tri, četiri, bili su još uvijek s obje strane broda. I polako se udaljavali. I koji put iskočili.

Nije mi trebalo dodatno objašnjenje. Delfini. Osjetili su opasnost. vjerojatno moje vibracije. Kao da je njihova prisutnost utjecala da sve utihne i da se smiri. Vratu u normalu.

Sigurnost. Ili, da mi kaže, da će biti m da me zaštite ako treba. To nas je povezalo. I naučilo me plemenitošću tih bića. Prijateljstvu.

Nimalo slučajno ovaj događaj mi se urezao u pamćenje. I mada nemam "naučnih" dokaza da se epizoda s delfinima ne može tumačiti i na druge načine, moje objašnjenje meni je nedvosmisleno i jedino ispravno. Jer ga osjećam takvim.

Upravo to iskustvo me uči otvorenosti kada se susrećem s nekim bizarnim epizodama. Jedna od njih je zasnovana na mogućoj "telepatskoj komunikaciji među bićima". Zbilja, pretpostavimo da je takva komunikacija moguća i što bi nam moglo doći kao poruka s "druge strane". Od, kitova, recimo. "... Započnimo govoriti jedno s drugim. Ovo što ćete iskusiti dolazi od Cetaceana koji vam se obraćaju putem telepatije. Svaka riječ je prenesena izvorno putem telepatske komunikacije.

Mi, Cetaceani, kao i vi, ljudi, i u moru i na zemlji, nosimo svjetlost... Jer, svjetlost ne poznaje granice, i svi koji rade za nju su jedno.

Danas je sunčano i oceanski valovi su visoki. Vidimo daleko, do horizonta, ispod neba. Valovi udaraju od obalu, vraćajući u ocean ribu i morsku hranu. Danas je divan dan. Obraćamo se jedni drugima koristeći visoke frekvencije zvuka, koji prolazi kroz vodu. Obično se skupljamo u ovo vrijeme, i ostajemo u grupi, sigurnosti radi. Po noći, spavamo na smjene, čuvajući naše mlade.

Život nam je prilično uzbudljiv, jer smo u stanju da kontaktiramo i komuniciramo s Galaktičkom Komandom ovog sektora Galaksije. Mogu nas energetskim snopom dići u brod, ali smo dosta veliki da bi nam tamo bilo udobno. Zato im radije idemo u posjetu s našom svijesću i ostajemo koliko želimo. Potpuno svjesni, možemo biti na dva mjesta istovremeno.

Jednog dana ćemo vas direktno kontaktirati, u momentu kada i vi postanete jedno sa Zemljinim elektro-magnetnim poljem Svjetlosti. Mi smo priključeni u Zemaljsko energetske polje. Uskoro ćete biti i vi. Kada se to desi, trenutno ćete postati Jedno sa svim Svjetlosnim Bićima koji su priključeni na ovo Polje.

Željno iščekujemo dan kada će sav život na Zemlji ponovno živjeti u miru. Tad ćemo slobodno komunicirati s vama na obali... Pozdravljamo vas na početku novog doba... doba u kome će harmonija i radost postati stalne u našim životima. Upravo to vam je bilo i namijenjeno kada ste stvarani. Na žalost, upravo čovječanstvo je željelo da eksperimentira s drugim stanjima koji su vam izazvali gorčinu i žaljenje...

Dobrodošlicom ćemo pozdraviti vaš povratak u Federaciju Planeta. u kome će vam vaše članstvo omogućiti da služite Zemlji u harmoniji i radosti.

Nestrpljivo predviđamo ceremoniju dobrodošlice, gdje ćemo vas pozdraviti zbog vaše odluke da krenete putem Svijetla... jer, svatko će se, jednog dana, vratiti Svjetlosti, bez obzira koliko bio udaljen od nje. Ovo je jedan od Zakona Stvaranja. Svako biće će, s vremenom, naći svoj put nazad IZVORU cjelokupne kreacije.

... Točno je da smo bili i u oceanima u unutrašnjosti Zemlje. I osjetili njihovu čistoću, mirnoću i sigurnost. Voljeli bi da tamo putujemo češće. Ipak, naša odgovornost leži u vanjskim oceanima Zemlje, gdje smo u obavezi da se koncentriramo na Ljubav i Svijetlo... da bi jednog dana i vanjski oceani postali ogledalo onih unutrašnjih. Iščekujemo taj dan, kada će

svi Zemaljski oceani reflektirati čistoću i ljepotu Unutrašnje Zemlje. i kada će sva bića moći plivati u miru. ...Mi čuvamo sve vitalne informacije u našoj banci memorija ... i šaljemo ih Galaktičkoj Komandi kada ih zatraže. Možemo pohraniti ogromne količine informacija istovremeno. Spremni smo da ih koristimo na dobrobit Zemlje. MI SMO ČUVARI ZNANJA NA ZEMLJI. Memorirali smo i sačuvali kompletnu Zemaljsku povijest... i spremni smo da je koristimo kada dođe vrijeme za to.

(...Zato dođite i zaplivajte s nama kada sanjate, i znajte da će ove vode biti sigurne, jer vaši snovi su u višoj dimenziji, u kojoj su svi zaštićeni...)

...Svijest je Jedna, bez obzira na veličinu i oblik. Ovdje smo svi da istražujemo našu egzistenciju u materijalnom obliku, i u različitim formama...Razlike u tijelima nam daju samo mogućnost različitih iskustava, koja su nam potrebna na našem putu kroz Svijetlo... Jer, što je više iskustava, brži i obuhvatniji je rast, a time i ekspanzija duše u Svijetlo.

... Mi smo doneseni na Zemlju iz drugog sunčevog sustava, isto kao i vi...

... Pozivamo vas, Zemaljski Humanoidi, da nas tretirate kao sebi jednake, i da prestanete s bezumnim ubijanjem naše vrste... Jer time uništavate one koji su ovdje da vam pomognu... u vašem penjanju na evolucijskoj ljestvici. Naši životi su stalno u opasnosti, a ipak mi plešemo i igramo i uživamo u našem stilu življenja usprkos svim opasnostima. Naši izviđači su konstantno na oprezu zbog ljudi u kitolovcima i ribarskim brodovima... i kada ih spaze, poziv na uzburu krene sonarom u svim oceanima... Ako netko zatreba pomoć, naša braća i sestre su svjesni toga i tu su da nam priskoče...

Mnogi od nas stradaju od ribolovaca. Mnogi od nas postaju izvorom hrane. Većinu vremena, mi se krećemo zajedno da bi se zaštitili od istrebljivača - kao što su ljudi. Nije nam lako stalno izbjegavati mreže i destruktivne tehnike koje se koriste da bi nas ulovili. Ali smo odrasli uvježbani da preživljavamo u oceanima.

... Jedino što želimo je miran suživot s ljudima i božje stečeno pravo da sigurno navigavamo kroz oceane bez opasnosti po nas...

(Spojite vaše Svijetlo s našim u oceanima, i s našom braćom i sestrama u Podzemnim Gradovima... Počnite sada, fokusiranjem na nas, i mi ćemo vas spojiti s našeg kraja u Jedinstveno Veličanstveno Svijetlo.) Promatrajte sva bića kao duhovnu braću i sestre, i nikada ne odustajte od ljubavi za sve njih. Jer, Ljubav veže i spaja ovaj Kozmos, bez obzira da li smo inkarnirani ili "slobodne duše".

Kraj navodnika, i kraj navoda iz knjige Dianne Robins: "The Call Goes Out From the Earth's Cetaceans", objavljene 1995. Gospođa živi u Rochesteru, New York. Znatniju pažnju privukla je nešto kasnije. nakon "primanja telepatskih poruka od kita Willy-ja", junaka dva filma iz 1997. i 1998.

Za povratak u stvarnost poslužimo se oglasom iz New York Timesa, 16.06.1996.:

"Norveška i Japan, države s najviše ulova na kitove, otvoreno krše međunarodnu zabranu lova na kitove. Ove godine će čak i povećati broj ubijenih kitova na otvorenim morima. Međunarodna zajednica mora poduzeti akciju protiv ovog bezakonja. Veliki Kitovi, dovedeni na ivicu istrebljenja, suočit će se s još jednom rundom surovih masakra ukoliko javnost ne prisili Norvešku i Japan da se povinuju zakonu..." Složimo li se da smo svi samo jedna duša podijeljena u bezbroj dijelova i formi onda će nam se ovaj prilog učiniti ozbiljnim i vrijednim pažnje. U protivnom, to bijaše samo jedna maštovita pričica...

(4) Biblijski kod

5.3.2000.

Sjedili smo na podu moje sobe: Mase, Hari i ja. Slušali Arsena: "Sa okusom mora i okusom soli...". Pjevušili. Pitao sam Harija zašto ne napiše laganu ljubavnu pjesmu. (On ju upravo napustio "Ambasadore" i osnovao svoj bend.)

Reče da radi na novom albumu i da ima nekoliko takvih pjesama. I da će presnimiti jednu kazetu za mene. Nisam, doduše, dobio radnu verziju te kazete. Ali. Hari Varešanović je postao Hari Mata Hari. Tada, prije četrnaestak godina.

Stvarna Mata Hari bila je u zabavljačkom biznisu, također. Rođena u Nizozemskoj, živjela u Indoneziji kao kurtizana i plesačica.

U Francusku dolazi u doba Prvog svjetskog rata, postaje ljubavnicom mnogih oficira i počinje špijunirati za Njemačku. Njezina uloga postaje legendarnom, a nakon što je otkrivena, biva suđena i pogubljena. Dvije i po decenije kasnije, špijunski rat postaje značajnim koliko i sami oružani sukobi između Saveznika i sila Osovine. Prevlast Njemačke tokom prvih godina rata bila je praćena prednošću u obavještajnoj oblasti. Tek kad su britanski agenti u svojim podzemnim bunkerima prestigli svoje njemačke kolege u dešifriranju poruka između glavnih komandnih centara, kraj snova o Trećem Reichu se ukazao. Šifriranje i kodiranje, dešifriranje i dekodiranje. Onaj tko ima informacije, ima i moć.

U šifriranim porukama i pismima, individualna slova i brojevi, po utvrđenoj formuli, daju nove, skrivene poruke. Nekada su mašine korištene da kreiraju kompleksne kodove i šifre. Danas to rade kompjuteri. Svakako, vodeća Agencija u tom "biznisu" je američka NSA (National Security Agency). Posljednji hit u kriptografiji:

- ključ za dešifriranje poruka šalje se nesakriveno, zato što u ovom unikatnom sustavu pošiljalac poruke može kodirati, ali ne i dekodirati poruku, a primalac poruke može je dekodirati, ali ne i nanovo kodirati (ili promijeniti kod/šifru).

Sir Isaac Newton se smatra prvim modernim naučnikom. Newton je prije tri i pol stoljeća formulirao zakonitosti mehanike našeg sunčevog sustava i otkrio silu gravitacije. To je ono po čemu ga mi danas pamtimo. Ipak, prema čuvenom ekonomistu John Maynard Keynes-u ("Essays and Sketches in Biography", 1956), Newtonova opsesija nije bila ni matematika ni astronomija. Iza Newtona je ostalo više od milijun riječi ispisanih u rukopisu, a većina njih pripada ezoteričnoj teologiji. Ti tekstovi otkrivaju da je ovaj veliki fizičar vjerovao da u Bibliji postoje skrivena proročanstva o ljudskoj povijesti. Još preciznije, prema Richard Westfall-u ("The Life of Isaac Newton", 1993) on je bio uvjeren da Biblija ima tajni kod koji, ako se dešifrira, može otkriti budućnost. "Biblija je", tvrdi Newton, "u biti proročanstvo ljudske povijesti". Newton je naučio hebrejski i proveo pola svog života pokušavajući da dešifrira tajanstveni kod. On je, prema Keynesu, tvrdio da je i Biblija i čitav Svemir "kriptogram, napravljen od strane Svevišnjeg" i pokušavao je da ga "odgonetne, rješavajući rebus prošlih i budućih događaja, božanski predodređenih". Newton je još uvijek radio na Biblijskom kodu i kad je umirao. Ali njegova životna potraga nije urodila plodom bez obzira koji matematički metoda primjenjivao. Proletimo kroz vrijeme. Nekoliko godina prije doba kada Hitlerova vojna mašinerija postaje brdo neupotrebljivog otpada u Europi, pokušavajući da zatomi židovsku naciju, u "zlatnom" Pragu, rabin H.M.D. Weissmandel provodi besane noći njutnovski tragajući za Biblijskim kodom. I, napokon, prvi znaci uspjeha. Primijetio je da, ako preskoči prvih pedeset slova u "Knjizi Stvaranja" i uzme jedno, onda preskoči novih pedeset slova i uzme slijedeće. i tako pet puta. riječ "Torah" se formira. ("Porah je, naravno,

naziv kompleksa od svih pet knjiga "Starog Zavjeta" i zakona koji omeđuju hebrejsko filozofsko i religijsko mišljenje.)

Primijenio je identičnu formulu i na druge knjige "Starog zavjeta". Dobio je iste rezultate i u "Knjizi Egzodusa" i "Knjizi brojeva". Ponovilo se to i u petoj knjizi "Starog testamenta", knjizi zakona, "Deutoronomiji". Češki rabin nije nikad objavio svoja otkrića. Srećom, njegovi studenti su kasnije objavili pregled njegovog rada u limitiranoj nakladi, koja je ponovljena 1958 ("Torat Hemed"). Jedan od njih, rabin Azriel Tauber, pričao je da je Weissmandel u, predkompjuterskom dobu, ispisao čitavu Toru na kartice, s 100 slova na svakoj kartici: Imao je redove s deset slova i onda tražio riječi koje bi dale značenje putem ekvidistantnog preskoka.

Robert Kass, profesor na Carnegie-Mellon University, proveo je početak devedesetih kao urednik najuglednijeg svjetskog matematičkog časopisa "Statistical Science". Mnoštvo potencijalnih priloga prolazi kroz rigorozne recenzije prije objave. S obzirom da su recenzenti časopisa najugledniji svjetski eksperti, ne dešava se da se ne-naučni prilozi provuku do štampe.

U redakciju je, 1993. godine, došao neobičan prilog. Tri izraelska matematičara, na čelu s uglednim profesorom Eliyahu Rips-om, poslali su tekst sa slijedećim naslovom: "Ekvidistantne slovne sekvence u biblijskoj Knjizi Stvaranja".

(Čitam abstrakt tog priloga, jezik je naučni, suhoparan.)

"Primijećeno je da kada je "Knjiga Stvaranja" pisana kao dvodimenzionalni red, ekvidistantne slovne sekvence daju riječi s razumljivim značenjem. Kvantitativna oruđa za mjerenje ovog fenomena su razvijena. Analiza slučajnog uzorka pokazuje da je efekt signifikantan na nivou 0.00002."

(Prevedimo: "Knjiga Geneze" koja je, usput, ključna knjiga "Starog Zavjeta", sadrži u sebi drugi nivo čitanja. Izraelski tim je našao način da taj nivo dešifrira. Provjera njihove teorije pokazuje minimalnu mogućnost pogreške.")

Sama mogućnost da se matematički dokaže da Biblija zapravo predstavlja ogroman rebus koji se može dešifrirati od početka prema kraju, uznemirila je profesora Kassa. Efekti takvog članka bili bi enormni na civilizaciju. Poslao je ovaj prilog recenzentu. Nakon nekog vremena dobiva mišljenje prvog eksperta. "Matematika je solidna, teze se ne mogu osporiti". Kass šalje prilog drugom recenzentu. Isti odgovor. "Teorija je održiva".

Kass se odlučuje da napravi izuzetak od uređivačke politike. Prilog šalje i trećem recenzentu. Ovaj put to je bio vodeći američki kriptograf: Harold Gans. Dugogodišnji obavještajac i dešifrant NSA (National Security Agency).

Gans je čitav život proveo u pravljenju kodova te dešifriranju tuđih, za američke obavještajne službe. Obrazovan je kao statističar. Naučio je hebrejski. I, u momentu kada je dobio prilog od Kassa, mislio je da je ridikulozan.

Gans je bio siguran da će lako dokazati da nikakav "Biblijski kod" ne postoji. Napravio je vlastiti kompjuterski program i tragao je za istim informacijama koje su i Izraelci našli. Iznenađenje. Kod je zbilja postojao.

Ipak, Gans je još uvijek bio skeptičan. Odlučio je da traga za sasvim novim setom informacija u Biblijskom kodu. Primijenio je istu proceduru na drugom eksperimentu, pokušavajući otkriti podvalu. Proveo je 440 sati eksperimentirajući.

Zaključak ne samo da je podupro teoriju, već je došao do novih informacija koje su potvrđivale vjerodostojnost teorije.

"Biblijski kod" je stvarnost. "Potvrđujemo da ovi rezultati dokazuju i potvrđuju one do kojih su došli Rips, Witztum i Rosenberg". pisao je Gans u zaključku svoje recenzije.

"U procjeni Biblijskog koda", govorit će Gans kasnije, "pristupio sam na isti način kao dok sam radio na projektima u Ministarstvu odbrane. Od početne skepse i želje da razotkrijem podvalu, završio sam svoj rad dokazujući valjanost Koda." Napokon, u kolovozu 1994, "Statistical Science", volumen 9, broj 3, na stranicama 429-438, objavio je originalni eksperiment koji dokazuje postojanje Biblijskog koda. Naredne tri godine nije se pojavio nijedan naučni prilog koji bi osporio ovaj članak.

Naprotiv. Niz uglednih imena potvrdio je da je "matematika perfektna, isto kao i kompjuterska znanost, u prilogu".

Na površinu izranja spektakularan zaključak: najčitanija knjiga svih vremena, Biblija, samo je vrh sante leda.

Rips objašnjava da je Biblijski kod slučaj kod kojeg se:

- dodaje svako četvrto, dvanaesto ili pedeseto slovo da se formira riječ,
- preskoči X mjesta, i novih X mjesta, i još jedanput X mjesta, i tajnovita poruka ispliva.

Biblijski kod je mnogo više od običnog koda. Idući uzduž i poprijeko znanog teksta Biblije, skrivena ispod originalne hibru verzije starog testameta, kompleksna je mreža riječi i fraza, nova Knjiga stvaranja, tumačenja prošlih i budućih događanja.

Tri tisuće godina poslije nastanka Zavjeta, otkriva se da postoji Biblija unutar (ispod) Biblije.

Biblija nije samo knjiga. Ona je i kompjuterski program.

Nekad davno, prva verzija je nastala klesanjem u drvetu, zatim je prebačena na svitke, u modernijem dobu štampana u knjigama. Napokon. kompjuter je preuzeo štafetu. I pokazao put kako je čitati.

Da bi pronašao kod, Rips je eliminirao sva mjesta između slova i pretvorio čitav originalni tekst Biblije u kontinuirani niz slova.

Ukupno 304805 slova dugačak. Čineći to, on je zapravo restaurirao Toru na način na koji je ona prvotno i nastala. Prema legendi, Mojsije je primio stari zavjet od "Boga" "kontinuirano, bez razmaka između riječi".

Kompjuter traži poruke s imenima, riječima i frazama skrivene u kodu. Započne s prvim slovom i onda traga za svakom mogućom kombinacijom. Provjerava sve sekvence s preskokom jednog, dva, tri,... tisuću slova. I tako sve do posljednjeg slova Testameta.

Nakon što nađe ključnu riječ (recimo ime i prezime političara koje se zadalo u eksperimentu), kompjuter kreće u potragu za relevantnom informacijom (imena, mjesta, datumi). Kada i to pronađe, onda ih dekodira skupa. Kompjuter svodi rezultat između dviju nađenih riječi koristeći dva testa:

- prvo, koliko blizu se oni javljaju jedno do drugog, i
- drugo, da li su sekvence (preskoči) koje dovode do riječi, najkraće (a time i najvažnije za određenje prve ključne riječi).

Primjer prvi:

(Rips): "Pitali smo kompjuter da traga za Sadamom Huseinom. Onda smo provjeravali relevantne riječi do kojih je došao i uspoređivali da li matematički korespondiraju. Uz njegovo ime dobili smo ove riječi: Zalijeovski rat, Skud i Ruski projektili, te datum početka Zalijeovskog rata." Riječi formiraju puzzle.

Na mnoštvu drugih primjera pokazalo se da se ukrštanjem međusobno vezanih riječi otkrivaju nove (ili potvrđuju znane) informacije. Uz ime Billa Clintona došla je riječ

Predsjednik. Uz "spuštanje na mjesec" bile su riječi "svemirski brod" i "Apollo 11". S Hitlerom je nacizam. Uz Kennedyja, Dallas. Eksperiment za eksperimentom. Puzzle je pronađen samo u Bibliji. Ne u "Ratu i miru", niti u bilo kojoj drugoj knjizi. Ne ni u deset milijuna kompjuterski-generiranih test slučajeva.

Prema Ripsu, postoji bezbrojna količina informacija kodirana u Bibliji. Svaki put kada se novo ime ili riječ otkrije u kodu, novi rebus se formira. A relevantne riječi se javljaju vertikalno, dijagonalno i horizontalno.

Biblijski kod nastavit ćemo s istoimenom knjigom Michaela Drosnina i njegovom analizom prošlih, aktualnih i mogućih budućih događaja.

Slika 3: Ideja da je Biblija (odnosno originalni zapis Tore) zapravo ogroman rebus koji se može dešifrirati, dao je inspiraciju istraživačima da predviđaju buduće događaje. Na slici je teza o mogućem atentatu na palestinskog vođu Arafata koji bi se trebao desiti prije 2006. godine.

(5) Biblijski kod II

19.03.2000.

Nedjelja ujutro. Dario i ja u "Tinseltown"-u, dvadeset kino dvorana. Prije filma smo na video igrama, zatim se smjestimo u udobne kožne fotelje i gledamo pregled dolazećih filmova. Prije šest mjeseci smo prvi put vidjeli reklamu za "Mission on Mars". Svaki put kad bi je ponovno vidjeli znali smo da nas taj film neće zaobići. I tako, današnja nedjelja, imala je dugoočekivanu poslasticu.

Radnja je smještena u blisku budućnost: 2020. godina. Prva ljudska misija na Mars. Istraživačka ekipa se spustila u oblast "Cydonia". (Cydonia-u smo opisali u prilogu NASA; Mars". tom I. Serija ranih NASA-inih fotografija, snimljenih za Viking-ove misije 1976, potvrdila je anomalije u obliku građevinskih objekata izgrađenih inteligentnom rukom: piramida, zidova, drugih nadzemnih objekata i - delfina. Lice je svakako najpoznatija anomalija...) Brian de Palma prihvatio se režiranja interesantne verzije na temu što se krije iza "Lica iz Cydonia"-e. Djelomično se poklapa s istraživačkim nalazima dr. Courtney Brown-a. Barem u onom dijelu u kom život na Marsu zamire prije mnogo milijuna godina kada meteor uzrokuje kataklizmu na planeti koja izgubi veći dio atmosfere. Preživjeli je napuštaju, šaljući u svemir svoj genetski materijal čiji se dio uputi i k našoj matičnoj Planeti.

U najavi filma moglo su pročitati da smo "... dugo tražili uzrok života na Zemlji. A cijelo vrijeme smo istraživali pogrešnu planetu."

"Najznačajnija vijest milenija možda i čitave ljudske povijesti" (list Baltimore Sun), nacionalni i svjetski bestseller broj 1, knjiga Michaela Drosnina : "The Bible Code" (1997). Drosnin, vodeći novinar Washington Posta, Wall Street Journala i, trenutno, New York Timesa.

1992. Drosnin je u Izraelu na sastanku sa MOSAD-om. Nakon sastanka mladi izraelski obavještajac mu prilazi: "U Jeruzalemu je matematičar kojeg biste trebali vidjeti. On je pronašao točan datum izbijanja Zaljevskog rata u Bibliji." "Nisam religiozan", odgovorio je Drosnin. "Nisam ni ja", uzvratilo je obavještajac. "Ali, on je pronašao kod u Bibliji, s točnim datumom, tri sedmice prije početka rata."

Drosnin se prvi put sastao s Eli Ripsom u lipnju 1992. Umjesto da otvori knjigu Biblije, Rips je upalio kompjuter. "Biblijski kod je kompjuterski program", objašnjavao mu je doktor matematičkih znanost, profesor na univerzitetima u Jeruzalemu, Chikago-u i Berkeley-u, jedan od vodećih svjetskih eksperata u grupnoj teoriji, oblasti matematike koja graniči s kvantnom fizikom.

"Pravilo je da sve što je bilo i što će biti do kraja vremena, jeste uključeno u Tori, od prve do zadnje riječi. I to ne samo u generalnom smislu, nego u svakom detalju, za svako biće, svaku individuu, od rođenja do fizičkog kraja"...

Dvije godine kasnije, Drosnin leti u Jeruzalem na sastanak s bliskim prijateljem premijera Yitzaka Rabina. pjesnikom Chaim Gurijem. Daje mu pismo za premijera u kome stoji: "Izraelski matematičar je otkrio skriveni kod u Bibliji koji otkriva detalje događaja koji se zbivaju tisuće godina nakon što je Biblija napisana..."

Razlog što vam ovo govorim je činjenica da se vaše ime samo jedanput pojavljuje dekodirano. Vaše ime je vertikalno prekríženo s riječima "ubojica koji će ubiti"... Nemojte to ignorirati. Ubojstva Kennedyja i Sadata također su dekodirana u Bibliji. U Sadatovom slučaju s imenom i prezimenom ubojice, datumom, mjestom i načinom na koji je izvedeno... Mislim da ste u stvarnoj opasnosti..." Četvrtog studenog 1995. došla je strašna potvrda proročanstva:

Rabin biva ubijen s leđa, a ubojica je vjerovao da je na "božjoj misiji". Biblijski kod je otkrivao da će do ubojstva doći u hebrejskoj godini koja počinje rujnom 1995. Dva mjeseca kasnije premijer je bio mrtav. Prvi potez pjesnika Chaim Gurija bio je poziv premijerovom šefu kabineta, generalu Baraku (inače trenutnom premijeru). "Generale, američki reporter je znao da će Rabin biti ubijen još prije godinu dana. To sam mu i rekao. Bilo je zapisano u Bibliji."

(Problem u predviđanju se sastoji u pitanjima za kojim imenima i mjestima tragati. Prije nego što se zbiju stvarni događaji nitko ne može na to pitanje odgovoriti. Ali zato nakon njihovog zbivanja, puzzle se mnogo lakše rješava.)

Drosnin: "Prije atentata nitko nije mogao naći ime atentatora ili točan datum. Ali, nakon događaja, kad sam se našao s Ripsom i generalom Isaac Ben Israelom. tragajući za detaljima lako smo našli ime atentatora "Amir". Ono je oduvijek bilo tu, točno iznad Rabinovog imena. Čak štoviše, riječi "ime atentatora" se pojavljuju u originalnom (ne-kodiranom) tekstu Biblije u istom pasusu u kome se ime "Amir" pojavljuje u skrivenom tekstu. U istom pasusu, skriveni tekst kaže: "On će ubiti premijera". Nadalje, identificira ga se kao "Izraelca, koji ubija iz blizine". Biblijski kod je pokazao kad i gdje će se to desiti. "U godini 5756", hebrejskoj godini koja počinje u rujnu 1995, a prekrižene su riječi "Tel Aviv" i "ubojstvo Rabina". "Amir" se pojavljuje na istom mjestu." (Gledam tabele s hebrejskim slovima. Nalikuju matrici. Slova su zaokružena, tvore riječi. Originalni tekst i kodirani nivo se isprepleću. Riječi se formiraju idući u svim smjerovima: s lijeva na desno i obrnuto, dijagonalno, gore i dolje.) Atentat na Rabina je dramatična potvrda realnosti biblijskog koda, skrivenog teksta starog Zavjeta koji otkriva budućnost. Ali to je samo jedan pronađeni događaj. Stotine drugih su također dekodirane od Drugog svjetskog rata i afere Watergate, nuklearne eksplozije u Hiroshimi, puštanja na Mjesec ili pak kolizije komete s Jupiterom (1994.).

Kad već spominjem Jupiter, udar komete je predviđen prije nego što će se desiti s točnim datumom. Slično je i sa Zaljevskim ratom. Drosnin je potvrdio za biblijski kod pronašao na univerzitetima u Harwardu, Yaleu i Hebrew University, kod vodećih svjetskih matematičara. Svi su oni nezavisno potvrdili postojanje koda.

Einstein: "Razlika između prošlosti, sadašnjosti i budućnosti je samo iluzija. Vrijeme uopće nije ono što izgleda. Ono ne teče samo u jednom smjeru. Budućnost postoji istovremeno s prošlošću."

Newton: "Budućnost ne samo da ne postoji nego se može i predvidjeti". Stephen Hawking: "Putovanje kroz vrijeme može biti tehnički izvodljivo u našoj skoroj budućnosti".

Ponovno o Jupiteru. Zbilja, kako je moguće da se tisućama godina unatrag predvidi događaj kao što je udar komete 16. lipnja 1994. o planet Jupiter? Prema našoj zvaničnoj povijesti, čovjeku će još dugo trebati da otkrije teleskop i počne gledati u nebo.

Uzgred, koliziju je predvidio upravo Drosnin koristeći kompjuterski program izraelskih matematičara. Dva mjeseca ranije, pronašao je da se kometa "Shoemaker-Levy" dva puta križa s Jupiterom. Uz to, daje se i datum kolizije: 16. srpanj 1994. Astronomi su ovaj događaj mogli predvidjeti neposredno prije samog sudara. Ali, kako su to mogli znati autori Biblije prije više od tri tisuće godina?

Tu dolazimo do pitanja koje može da skrene u religiozne vode. Pojava biblijskog koda poslužila je rabinima u Izraelu kao potvrda tezi da je autor Biblije sam Bog. I da, predviđajući sve događaje koji su pred nama, uvjerljivo dokaže da on postoji.

Moj prvi utisak nakon čitanja knjige (prije godinu i pol) bio je da biblijski kod pokazuje koliko zapravo malo znamo o sebi, povijesti, prirodnim silama, kompleksu života u svemiru.

Film "Mission on Mars" sugerira da se začetak života na Zemlji duguje susjednoj planeti, Marsu.

Biblijski kod (koji je, u stvari, kompleks kodiranih matrica) sugerira da postoje pisana svjedočanstva ostavljena od superiornijeg uma. Tek kada skromno prihvatimo istinu da nismo središte kozmosa, već samo u početnim fazama evolucije, znanja će nam se početi ukazivati sve brže. Što se više otvaramo, darovi će biti sve darežljiviji. Eksplozija informacija, nalik eksploziji na Jupiteru od milijardu megatona, koja je otkidala gromade veličine naše planete. Slično je i sa snovima. Ako ne prihvaćamo značaj i realnost poruka i događanja dok "sanjamo", onda nam izgledaju beznačajni i daleki. Neshvatljivi. Moguće poruke su samo na razini simbola. Ako snove tumačimo kao van-tjelesne izlete duše, onda su nam i događaji jasniji. Manje simbolični, a više živi i realistični. Onaj događaj od prije petnaest godina, u mojoj sobi, s Harijem i Mazetom, ostat će negdje da živi, zapisan u jednoj od beskrajnih svemirskih matrica. Na njega se mogu vraćati i dozivati ga po želji, kao i Arsenovu muziku. Time ćemo mu izbrisati granicu između "stvarnosti" i snova. I einsteinovski relativizirati svaki doživljaj i događaj nam znan.

Slika 4: Slovački židov i rabin Weissmandl (1957.) je jedan od mnogih koji drže da originalni svitak starog Zavjeta (star 3.200 godina) krije tajni kod u kome je zapisana cjelokupna povijest čovječanstva. Kada su ga nacisti odvodili u logor 1941. ponio je dvije knjige sa sobom: Toru (Stari Zavjet) i prašnjavi, sedamsto godina star zapis o biblijskom kodu. Weissmandlova istraživanja su prethodila šokantnim otkrićima o postojanju ovog koda tokom 1990-ih.

(6) Lemurija

22. 03.2000.

"Laku noć. tata".

"Laku noć, ljubavi. Dođi da te prvo poljubim Dario... U stvari, lezi malo pored mene. Poslušaj što čitam..." (Na koricama autor Rosalind McKnight: knjiga je Cosmic Journeys iz 1999, opisuje eksperimente u Monroe Institutu.)

"Vidiš, Dario, ovoj teti je umro otac i brat. Ona doživljava out-of-body experience (van-tjelesno iskustvo)..."

"...U daljini vidim neke ljude. Trčim. Veliko je uzbuđenje. Približavam se. Tako je lijepo ovdje. Dolazim u grupu. Tamo je moj brat Larry. Grli me. Izgleda tako mlad! Pun života, aura svijetli oko njega. Sretan je da me vidi... Tu mi je i otac. Grlimo se i smijemo. Mogu mu čitati misli.

Kaže mi da nije vjerovao u život poslije života dok je bio na Zemlji. Larry ga je dočekao kad je umro. Otac je odmah znao da je bio u krivu. I sad se smije kad se sjeti toga. Kaže da svi pravimo pogreške... Izgleda tako sretan što nije bio u pravu...

Moja tetka Eleanor je nedavno umrla. Ona nije s ocem i Larry-jem. Ali, osjećam da je dobro. Deda i baka, njeni roditelji, su je dočekali. Bili su povezani istom energijom i na Zemlji. Zbog tih, istih energija, osobe koje se vole obično se i sreću ponovno ovdje..."

"Dario, nemoj nikad zaboraviti: mama i ja ćemo uvijek biti uz tebe... Hajde sad pođi spavati."

Nastavljam s knjigom.

"... Natrag sam na platformi. Zemlja nastavlja da se rotira. Ponovno, vidim fluktuaciju točki u energiji Zemlje. Sad vidim neke vrlo, vrlo visoke energetske nivoe. I čujem riječi 'Mu' i 'Atlantis'. Ljudi iz tog doba su živjeli na vrlo visokim energetskim nivoima unutar vlastitog bića."

Time sam dobio definitivni znak i potvrdu o čemu će govoriti današnji prilog.

Mu, Motherland of Mu, Mukalija ili Lemurija.

Lemurija je drevna civilizacija koja je egzistirala prije i usporedo s Atlantidom. Vjeruje se da se Lemurija prostirala u južnom Pacifiku, u trokutu između Sjeverne Amerike, Azije i Australije. Na vrhuncu svoje civilizacije stanovnici Lemurije su bili vrlo duhovno razvijeni.

Pravo ime Lemurije je zapravo MU. Naziv Lemurija datira iz doba kad su potonuli drevni otok pored Indije nazvali Lemurija. A legenda o ovoj civilizaciji govori o velikom broju otoka potonulih uslijed kataklizme koja ih je zadesila prije 12,000 godina. I tako se uvriježilo ovo ime. Kronološki gledano, Lemurija je najstarija poznata civilizacija. I spiritualno najrazvijenija. Nikada, ni prije, ni poslije, stanovnici jedne zemlje nisu živjeli u takvom duhovnom balansu i harmoniji s prirodom. U poznom periodu, njima se pridružila civilizacija Atlantide. Atlantidani su bili više naučno-racionalno nastrojeni, za razliku od umjetnički i spiritualno inkliniranih susjeda. Vjeruje se da su obje civilizacije, zbog tehnoloških eksperimenata na Atlantidi, zbrisane s površine Zemlje.

Stanovnici Lemurije su koristili tehnologije koje ne zagađuju prirodu. Poštovali su zajednicu, individuu i miroljubivu koegzistenciju.

Lemurija se uzdigla visoko iznad trodimenzionalnih problema preživljavanja i borbe za opstanak u društvu. Do kraja svjesna, Lemurija predstavlja neprevaziđeni vrhunac životne organizacije na površini naše Planete. Otud ne čudi da je interes za nju danas jači nego ikada

u proteklih nekoliko tisuća godina. Lauren O. Thyme je napisala interesantnu knjigu pod nazivom: "Lemurian Way - Remembering Pour Essential Nature" (prosinac 1999.). Kaže:

"Napisala sam dokumentarnu knjigu, djelomično kanaliziranu od strane mudraca Lemurije. U detalje se diskutira drevna civilizacija kao i objašnjenje Univerzalnog Zakona i Univerzalne Mudrosti primjenjivane u Lemuriji."

Zbilja, knjiga daje detalje i opise stanovnika, hramova, običaja kod rođenja, zajednica, tipičnog dana itd.

Knjiga daje novo svjetlo na drevna i sveta mjesta: Kauai, Peru, Mt. Shasta (Kalifornija), Novi Zeland, Bali, Uskršnji Otok i na ključnu ulogu delfina.

Aktualiziranje Lemurije je neobično važno i zbog moderne humane dileme: materijalno ili duhovno. Mudrost Lemurije nudi personalnu integraciju: postati u potpunosti human i radijantno spiritualan. Ovo nam je izazov. I poruka.

U studenom 1998. primio sam e-mail sa slijedećom pričom:

"...Mt. Shasta u Kaliforniji je magično mjesto okruženo misterijem i drevnim legendama. Godinama sam tamo išao u posjetu da bi se napokon i preselio. Gradić u podnožju vulkana ima oko tri tisuće stanovnika. stariji se mještani sjećaju priča iz prošlog stoljeća o čudnim, visokim ljudima koji su mijenjali zlatne grumenje za sol i sulfate. To je sve što su željeli i nikada nisu uzimali kusur od svojih kupovina. Onda bi jednostavno nestajali nazad u planini..."

Interesantnu priču čula je i grupa japanskih turista obilazeći Sedonu i Santa Fe.

"Prije približno 14,000 godina kultura znana kao Lemurija je bila na vrhuncu. Uz nju su bile i druge, kao Atlantida, na primjer. Proroci Lemurije su postajali svjesni da će doći do velikih transformacija i da će Zemlja proći kroz dramatičan preokret. Vi ga danas tumačite kao stradanje Atlantide. Ovi drevni stanovnici Lemurije su počeli da šire svoje učenje o Zemlji i povijesti na što veći broj ljudi kako bi ga sačuvali. Vjerovali su da će na taj način informacije biti skladištene unutar ćelija ljudskih tijela. I sačuvane zauvijek.

Također su skladištili informacije u kristale. Zatim su ih odnijeli duboko pod zemlju, na sigurno. Oni su, također, bili u stanju da izgrade detaljne mape podzemnih tunela i skloništa koje egzistiraju između energetskih točaka Planete...

Godinu prije kataklizme, jedan broj se preselio ispod površine zemlje i izgradio stabilne zajednice... Kada je katastrofa napokon došla, najveći broj ljudi na površini je stradao. Kada su se vode povukle, dio njih se vratio na površinu. Sada je to bila sasvim drugačija slika u odnosu na nekadašnju.

Ovaj "izlazak iz Zemlje" predstavlja početnu točku u povijesti američkih Indijanaca. U bukvalnom smislu. U uskom krugu indijanskih šamana i mudraca još uvijek se prenosi ovo znanje.

Ali, oni nisu bili jedini koji su preživjeli ovu promjenu. U Australiji, to su bili Aboriđini. Druidi u Engleskoj, koji su sačuvali znanje Atlantidana. I Egipćani. Domoroci Pacifika nosili su informacije Lemurije. Pleme Ainu u Japanu je jedno od onih koje ima dio ovog znanja.

Mudraci su znali da će se, poslije kataklizme, čovječanstvo udaljavati od svetih učenja. I da će biti dug period u kome će učenja trebati biti sakrivena. Ali isto tako su znali da će ono, jednoga dana, ponovno isplivati iz svake individue na površinu. To se upravo dešava vašoj generaciji.

Kako se memorija aktivira u vama, tako će dobivati formu unutrašnje mudrosti i spiritualnosti. U drevna vremena nije nikada bilo religije. Niti je itko bio tjeran da vjeruje u nešto. To se, zapravo, samo vama dešavalo do sada. Drevni mudraci su, naprotiv, imali unutrašnju mudrost o kojoj se nije nikad diskutiralo ili prepiralo.

Iako je svatko bio unikatan i imao svoja spiritualna vjerovanja, ultimativno ta su vjerovanja zasnovana na istoj ideji. Na bazičnom nivou. A to je:

- vjerovanje u višu moć/energiju,
- ljubav i poštovanje prema drugima,
- ljubav i poštovanje prema Zemlji.

Ovo je fundament spiritualnosti. Kako onih u drevno doba, tako i ovih iskri koje se bude u nama.

Pitanje koje se tako često postavlja: Da li će doći do nove kataklizme? Ovaj put, promjena će se desiti u nama. Vi ćete osjetiti vlastiti, unutrašnji zemljotres u kome će nestati današnji sustav vjerovanja koji ne služi ničemu. Na izvjestan način, doći će do destrukcije i kraja ciklusa. Ali ne na površini Zemlje i u fizičkom svijetu. Desit će se na još moćnijem mjestu - unutar vas samih.

Ne bojte se kraja vladajućeg sustava vjerovanja. A pogotovo se ne plašite istraživanja nepoznatog u vama.

Ostanite otvoreni i istraživačkog duha.

U Santa Feu postoji vrlo moćno mjesto koje se zove Bandolier. To je mjesto gdje se integrira zvjezdana energija i drevna Zemljana energija. Kada ga posjetite osjetit ćete jaku ET (izvanzemaljsku) energiju, ali ćete osjetiti i jaku prisutnost energije majke Zemlje. Slično je i s planinom Mount Kurama u Japanu..."

Jedan od japanskih turista je upitao: "Tko su bili Snake-People?"

"Ljudi-zmije su vrio drevno pleme, starosti oko 6,000 godina. oni su bili potomci originalnih čuvara znanja Lemurije. Zmija je, na simboličkoj razini, uvijek korištena kao simbol mudrosti.

Danas vam je pokazano mjesto Montezuma's Well. Mit kaže da je to bila jedna od točaka na kojoj su se potomci Lemurije pojavili na površini. Oni su živjeli visoko, na liticama. U to vrijeme Sedona je bila lanac otoka. Ljudi-zmije su potomci potomaka Lemurije.

Također ste vidjeli velike količine kvarcnog kristala u crvenim stijenama. Znaete da oni mogu skladištiti informacije i znanje. Sedona je izabrana kao točka izlaska upravo zbog prisutnosti ovih kristala... Zbog toga mnogo ljudi biva privučeno Sedonijom. Oni koji imaju drevnu vezu s Lemurijom će, prirodno, osjetiti bliskost s ovim mjestom. Svi vi koji ste danas ovdje, nekada davno, pripadaste plemenu Ljudi-zmija..."

Slijedeća poruka je s interesantnog sajta <http://www.onelight.com/telos/adama.html> i vodi nas u nastavak priče s ovovremenskim junacima. Naime, prema Dianne Robbins, autoru knjige o podzemnom gradu Telosu, postoji telepatska komunikacija s predstavnicima Lemurije.

"Pozdrav iz Telosa. Ja sam Adama, drevni učitelj i visoki svećenik Telosa, podzemnog Grada ispod planine Mt. Shasta u Kaliforniji. Diktiram ovu poruku iz mog doma ispod površine zemlje, gdje nas milijun i po živi u stalnom prosperitetu i miru.

Mi smo u ljudskom obličju kao i vi, osim činjenice da nam zajednička svijest omogućuje vječnost i perfektno zdravlje. Stoga se možemo zadržavati u istom tijelu jako dugi period vremena.

Došli smo ovdje prije 12.000 godina prije termo-nuklearnog rata koji je uništio površinu Zemlje. Pošto je bilo nemoguće tamo više živjeti, odlučili smo da nastavimo svoju evoluciju ispod površine. Obratili smo se Duhovnoj Hijerarhiji Planete za dozvolu da renoviramo već postojeću podzemnu pećinu unutar planine Mt. Shasta.

Kada je rat počeo, bili smo upozoreni da počnemo evakuaciju. Nadali smo se da ćemo spasiti sve stanovnike Lemurije. Na žalost, to je uspjelo samo 25.000 duša. Ostatak je nestao u kataklizmi.

Proteklih 12.000 godina smo rapidno duhovno evoluirali, ponajviše zahvaljujući našoj izoliranosti od vanzemaljaca i ostalih bandi koje su operirale na površini.

Populacija na površini upravo doživljava značajne skokove u spiritualnosti u pripremi humane zajednice za prolaz kroz fotonski omotač. Iz tog razloga smo i mi počeli kontaktirati vas na površini. Jer da bi se Zemlja i čovječanstvo nastavili duhovno razvijati moraju se ujediniti u jednom Svjetlu..."

Ovaj sajt na Internetu sam posjetio sredinom 1998. Šest mjeseci kasnije, na e-mail-u primam poruku Aurelie Louise Jones, koja tvrdi da je telepatski primila poruku od Adame. Poruka slici gornjoj, ali dalje podcrtavajući da se dnevno povećava broj ljudi koji bolje shvaćaju svoju kozmičku prirodu i misiju, pri tome koristeći "ljubav" kao metodu i sredstvo.

Moje zanimanje za Lemuriju nije bilo inicirano duhovnim. Naprotiv. Čisto materijalnim, arheološkim nalazom. Priča ide ovako.

Posljednje tri godine, osnivač websajta <http://www.onelight.com/> (Greg) startao je sa svojim debatnim klubom. Ja sam bio među prvih desetak članova. (Danas ih je nekoliko tisuća.)

Ovo je poruka od 31.07.1998. "Prošle godine (1997.), pitao sam Mikos-a da mi da informacije koje će dati dokaz aktualnom postojanju civilizacije ispod zemljine površine. Kao pravi gospodin, Mikos mi je dao ove informacije koje će, vjerujem, potpuno demantirati skeptike.

Mikos je opisao "zid" koji će biti otkriven nedaleko od obala Japana s natpisima koji će povezati ljude s kulturom civilizacije MU (Lemurije). Nakon toga, bit će samo tehničko pitanje kada će ova vrsta vremenske kapsule biti dekodirana.

Greg"

Nedaleko od Okinawe (Japan), na dubini od 30-40 metara, otkriveni su kameni monumenti koji sugeriraju da su nekada davno pripadali jednoj od nestalih civilizacija.

U blizini najjužnijeg japanskog otoka Yonaguni nalazi se drugo nalazište s pet kamenih nivoa koji su, najvjerojatnije, predstavljali ceremonijalni prostor. Ukupno je osam pronađenih nalazišta koji se smatraju "anomalijama". Anomalijama?

Svi geolozi, dosada uključeni u projekt, tvrde da su podvodne strukture stare najmanje 12.000 godina.

S obzirom da naša oficijelna povijest tvrdi da je prva, sumerska, civilizacija stara oko 6.000 godina dolazimo do suštinske diskrepancije. Kako protumačiti ostatke civilizacije od prije 12.000 ili možda 20.000 godina, kada im ne priznajemo postojanje?

Kako se eskavacija nalazišta nastavlja, tako se nalaze i novi dokazi da priroda nije sama oblikovala kamene strukture. Oko podvodnih monumenata otkriveni su putovi koji ih okružuju i prolaze između njih. Dakle, nema sumnje. Djelo čovjeka. Veliki kameni blokovi su, nadalje, zahtijevali obradu sa mašinerijom, koja opet znači visok nivo tehnologije.

Zamislimo se na tren. Koliko daleko unatrag seže naše kozmičko sjećanje? Što je sve zapisano u našim ćelijama i, još dublje, našem genetskom kodu?

Slika 5: Osamdesetak kilometara od japanske obale, pronađeni su ostaci podvodnog grada. Trgovi, ulice, prolazi... pravilno isklesani kameni blokovi. Zna se da spuštanja tla nije bilo u posljednjih 12.000 godina u ovoj regiji. Na taj način dolazimo do jednog od prvih opipljivih dokaza za postojanje prve ljudske civilizacije - Lemurije.

(7) Telos

25.03.2000.

Prohladna sarajevska večer. Snijeg. Iza ponoći. Tramvajska stanica preko puta Predsjedništva. Stotinjak mladih ljudi cupka čekajući tramvaj. Trojku. Godinu dana prije Olimpijade. Do pet ujutro tramvaji dolaze jednom, svaki sat. Mi smo u malom parku. Provirujemo prema Titovoj, u pravcu iz kog tramvaj treba doći. Osjetim potrebu da recitiram Jesenjina. Riječi same polaze:

"Ti me ne voliš i ne želiš zar lijep nisam ni malo mala..." (Stabla i snijeg formiraju kulise, ljude više i ne vidim. Stojim na pozornici.)

"... Sa keženjem mlada osjećajnim ja s tobom nisam ni nježan, ni zao.

Koliko si ih milovala sjajnih tko ti je sve dosad ruke, usne dao."

(Više ne osjećam sarajevsku hladnoću. Ni studen u nogama.)

"Znam, oni su prošli kao sanke, mila ne dodirnuvši tvog oganj u snima.

Na koljenima mnogima si bila a sada, evo, sjediš na mojima."

(Manirom glumca, razmišljam o stihovima koji slijede. Intonaciji. Reakciji slušaoca.)

"...I ništa neće dušu da zanjiše.

Nit u drhtanje može da je svali.

Tko je ljubio, taj ne ljubi više.

Izgorjelog, nitko ne zapali."

(Da li sam se blago naklonio? I čuo rukavicu o rukavicu?)

Kao da su se svijetla ponovno upalila. Temperatura spustila. A ja ponovno vidio prolaznike. Tu, na površini, na sarajevskom trotoaru. Izloženom snijegu i suncu, čudima prirode.

A ispod betona grada, nervoze njegovih stanara, ratova i bolesti, kometa i bjelosvemirskih posjetilaca. ispod površine svih civilizacijskih problema, na sigurnoj dubini, suočavamo se s interesantnom mogućnošću: postojanju mreže podzemnih gradova.

Preko stotinu podzemnih gradova formira mrežu koja se naziva Agartha. Pri tome nalikujući na svojevrsne Ujedinjene Nacije. Sjedište vlade za taj "unutrašnji svijet" je u gradu Shambala Lesser. I dok je glavni grad duboko pod zemljom, njegove satelitske kolonije su zatvoreni ekosustavi locirani neposredno ispod zemljine kore ili diskretno smješteni unutar planina. Svi gradovi koji čine Agartha Network su fizički, materijalni, ali i gradovi svijetla, duhovnosti. Iz tih središta se presudno utjecalo na duhovne škole na površini. I na bića kao Buda, Isus/Sananda, Isis, Osiris i drugi. Razlog da su izabrali živjeti pod zemljom?

Samo zamislimo magnitudu Zemljinih geoloških promjena koje su pustošile njenom površinom u proteklih 100.000 godina. Tome dodajmo i dugotrajni sukob između Atlantide i Lemurije s upotrebom termonuklearnog oružja (koje će, eventualno i uzrokovati potapanje matičnih kontinenata ove dvije visoko razvijene civilizacije). Primjeri devastacije su vidljivi i danas: Sahara, Gobi, australske i sjevernoameričke pustinje.

Ima li smisla potražiti sklonište za stanovnike i uskladištiti njihova znanja, informacije, učenja i tehnologije daleko od agresivne površine Zemlje?

Priča dalje kaže da su vodeći gradovi slijedeći:

1. POSID

Primarno sjedište Atlantidana. Grad je lociran ispod regije Mato Grosso u Brazilu. Populacija: 1.3 milijuna ljudi.

2. SHONSHE

Sklonište za kulturu Uighur, koja je potekla s Lemurije. Još prije 50.000 godina oni su odlučili da formiraju svoju koloniju pod zemljom. Ulaz je štićen od lama na Himalajama. Populacija: 750.000 stanovnika.

3. RAMA

Ostaci površinskog grada Rama u Indiji, smještenog u blizini Jaipur-a. stanovnici su poznati po svojim hindu karakteristikama. Populacija: 1 milijun.

4. SHINGWA

Potomci sjeverne migracije kulture Uighur. Locirani su na granici Mongolije i Kine. Manji, sekundarni grad je smješten u planini Mt. Lassen, u Kaliforniji.

5. TELOS

Unutar planine Mt. Shasta, u Kaliforniji, oko milijun i po stanovnika. Telos prevedeno znači "komunikacija s duhom".

Zbilja, kako može preko milijun ljudi da živi pod zemljinom površinom. Ostavimo dosta prostora mašti i zamislimo dobro pripremljen i funkcionalan eko-sustav. Dimenzije ovog kupolastog grada? Širina tri, a dubina četiri kilometra. Sastoji se od 5 nivoa.

PRVI NIVO:

Na najvišem nivou je centar trgovine, obrazovanja i administracije. Hram piramidalnog oblika je centralna struktura, kapaciteta 50.000 mjesta. Okružuju ga vladine zgrade, ekvivalentne sudovima koje promoviraju vrlo napredan pravosudni sustav. Uz njih su zgrade arhive, umjetnosti i zabave. Tu je i hotel za strane emisare te palača "Ra i Rana MU", suverena Telosa. Nadalje, slijedi komunikacioni toranj, svemirski aerodrom, škole, skladišta hrane i odjeće i veći dio naselja.

DRUGI NIVO:

Centar proizvodnje te stambeni dio. Zgrade su kružnog oblika. standard su kuće za samce, parove i višečlane familije.

TREĆI NIVO:

Staklenici. Visokorazvijena hidroponska tehnologija hrani čitav grad. Nešto viška ide u međugradsku razmjenu. Žita su veća, voće ukusnije, raznovrsna povrća čine dijetalnu ishranu zanimljivom. Stanovnici su kompletno vegetarijanci.

ČETVRTI NIVO:

Još staklenika, još proizvodnje i nekoliko prirodnih parkova.

PETI NIVO:

Prirodni nivo. Gotovo dva kilometra ispod nivoa površine, ova oblast predstavlja nedirnuti prirodni okoliš. Služi kao habitat za raznovrsni biljni i životinjski svijet. Među njima su i, na površini iskorijenjene, životinjske vrste. Sva bića rastu u ne-nasilnoj atmosferi. Na površini Zemlje mesožderi; zvijeri postaju umiljate na (u) Telosu. Sabljasti tigar uživa u interakciji s ljudima i hrani se sojinim "biftecima". Ovaj nivo je važan jer, zajedno s ostalim, proizvodi dovoljno kisika da održava biosferu.

JEZIK: Dijalekti variraju od jednog do drugog grada. Ipak, "Soalra Maru" ili solarni jezik, je zajednički svima. Ovaj jezik je i u korijenu svetih "površinskih" jezika kao što su sanskrit i hebrejski.

VLADA: Savjet Dvanaestorice, sastavljen od šest muškaraca i šest žena, zajedno s Ra i Rana MU. Rješavaju kolektivne probleme i služe kao vodiči i zaštitnici ljudi. Visoki svećenik, imenom Adama, također je službeni predstavnik.

KOMPJUTERI: Agartian kompjuterski sustav je zasnovan na amino-kiselinama i obavlja niz različitih funkcija. Svi podzemni gradovi su povezani s visoko spiritualiziranom

informacijskom mrežom. Sustav prati međugradsku i galaktičku komunikaciju. Istovremeno, obavlja i sve funkcije važne za individuu: tjelesni vitaminski i mineralni nivo, podučava i podstiče duhovni razvoj.

NOVAC: Ne postoji. Sve osnovne potrebe su zadovoljene. Luksuzni proizvodi se mijenjaju kroz sofisticirani barter sustav.

TRANSPORT: Pokretne pješačke trake, liftovi među nivoima, elektromagnetna vozila (nalik našim snomobil-ima). Za putovanje između gradova, stanovnici koriste "tubu" elektromagnetnu podzemnu željeznicu koja razvija brzinu do 5.000 km/h. stanovnici Agarte su vrlo verzirani u intergalaktičkim putovanjima i zvanično su članovi Planetarne Konfederacije. Svemirska putovanja su dovedena do savršenstva kao i mogućnost međudimenzionalnog skoka koji, opet, čini ova vozila "nevidljivima" našim uređajima.

ZABAVA: Teatar, koncerti, umjetnost, holodeks. Holodeks je (trodimenzionalna) igra zasnovana na hologramu: u njoj se sudionici mogu programirati u bilo koji povijesni period i postati dio njega.

POROĐAJ: Bezbolni tromjesečni period, žena ide u hram na tri dana, dočeka bebu s divnom muzikom i pozitivnim mislima. standardno je vodeno porođanje.

VISINA: Visina varira u različitim gradovima. U Telosu je oko 190-220 cm; najviše su osobe od 3.5 metra u Shambali.

ŽIVOTNO DOBA: Bez ograničenja. Smrt sa starenjem tkiva jednostavno nije realnost u Telosu. Većina stanovnika bira da izgleda u tridesetim godinama, mada, tehnički, mogu biti stari i nekoliko tisuća godina. Ne vjerujući u smrt, ova civilizacija nije ni ograničena smrću. Nakon što kompletira jedno iskustvo, idividua može reinkarnirati po volji.

E sad, zašto bi ovaj svijet ispod našega, dobrovoljno pristajao da ostaje dolje i, plus toga, da nas ne kontaktira?

Odgovara izaslanik mreže Agartha, princeza Sharula Aurora Dux, kćerka Ra i Rana MU.

"Naučili smo opasnosti i zaraznost rata i nasilja... i strpljivo smo čekali da i vi izvučete iste zaključke. Mi smo nježne duhovne konstrukcije. Vaša ružna misao nam izaziva fizičku bol. Tajnost je bila naša zaštita dosada. Mogli ste nas samo posjetiti putem duha. Ulazi u naše podzemne gradove zavise od čistoće misli i vaših namjera te kapaciteta da mislite pozitivno..."

Nadalje, kaže da "... nekoliko stotina njenih sunarodnjaka radi na površini. Da bi ostali neotkriveni, prošli su kroz privremeni ćelijski tretman, koji ih je učinio fizički identičnim ljudima na površini. Ali, mogu biti prepoznati po blagoj, osjetljivoj prirodi i pomalo misterioznom naglasku... Svrha njihovog rada je da približi dva svijeta... da dovede ideje, informacije, znanja i nove arhetipove koji će pomoći da se Planeta ujedini. Jer, u biti, mi smo jedna Planeta, a ne dvije polovine..."

Konac trećeg mjeseca, u Sarajevu je opet neki dan padao snijeg. Sa plina, toplane prelaze na mazut. Popodneva su hladna. Jesenjina ne recitiram više, njegova balerina je tko zna gdje.

Kad nešto pročitamo, u sebi, duboko negdje, znamo da li nam to leži, je li istina ili ne. I to, na kraju, i jeste jedino mjerilo. One večeri, dvadeset-trogodišnjak nije osjećao ni zimu ni snijeg dok je izgovarao riječi poetske.

Da li smo spremni da osjetimo i prihvatimo da je ova naša Planeta puno kompleksnija nego što je zvanično predstavljamo i učimo o njoj?

Još jednom, istina je duboko u nama.

(8) Mikos

26.03:2000.

Brak. Bračni partneri.

Nije rijedak slučaj da se, nakon deceniju ili dvije zajedničkog života, on iznenadi kako ona razmišlja. Ili, ona ostane "paf" na njegovu konzervativnost i nefleksibilnost. Ali, ima i suprotnih, pozitivnih primjera.

Ljeta 1998. sam donio dvadeset dvije stranice prvog intervjua Mikosa. Oksana je sa zanimanjem pročitala sve. Nakon petog intervjua i preko stotinu stranica teksta, ona je tražila još. (I danas, ponekad, upita, "je li nam pisao Mikos"?)

Mikos je Catharian, "radi" u njihovoj centralnoj biblioteci. Kažu da su Cathariani duhovna elita svijeta ispod nas. Razgovor je kanaliziran putem telepatskog prevodioca i ide od Mikosa do Grega. (Greg, opet, ima vrlo živu Internet aktivnost, čije poruke primam dnevno. Zadnja stvar za njega bi bila da ga nazovem čudakom. On jednostavno ima fokusirano područje interesa na duhovno.)

Intervjui su inspirativni. U tolikoj mjeri da ne mora biti bitno vjerujemo li u njihove sudionike.

Odgovore iz intervjua ću znatno skratiti, pojednostaviti i prilagoditi. I pokušati zadržati osnovne ideje.

(Mikos će hiti "M". Greg "G", moji komentari su u zagradi.)

G: Da li su ti poznate religije i mitologije na površini?

M: Da.

G: Da li neke od njih govore o tvojoj rasi?

M: stare mitologije su govorile dosta o nama.

G: Da li se to nalazi u starom Zavjetu Biblije?

M: Ponegdje. Na primjer, gdje se spominje svećenstvo Melchizidek.

G: Da li ste genetski superiorniji u odnosu na nas? Više esencije?

M: Esencije, da.

G: Postoje li škole gdje možemo učiti o vama, na primjer Essene Mystery School?

M: Da.

G: Kako bi usporedio vaš stupanj evolucije s nama?

M: Mi ne volimo da klasificiramo evoluciju.

G: Da li si visok?

M: U odnosu na što?

G: Na mene.

M: Da. Visok sam oko četiri metra.

G: Jesi li mlada osoba?

M: Da. Oko 483,000 godina.

G: Pretpostavljam da imaš dosta znanja.

M: Mi uvijek učimo.

G: Da li ti je Isus poznat? Neki od Mesija s površine?

M: Znamo za njih.

G: Da li su oni kao vi? U znanju?

M: Da, kad smo mladi.

G: Kad ste "mladi"? Vi ste kao oni?

M: Oni su kao mi.

G: Što je vaš cilj? Što još morate postići?
M: Već smo to ispunili.
G: ?
M: Mi smo živi. U miru smo s životom. U miru sa svakom stvari koji prebiva u prostoru i planeti oko nas.
G: Pitat ću te nekoliko tehničkih pitanja. Znaš li za letjelice?
M: Postoje različiti tipovi.
G: Da li vi imate neke koje mi vidimo na površini?
M: Da.
G: Da li su one ovdje da komuniciraju s nama?
M: One mogu komunicirati, da. Letjelice, same po sebi, su rezonantni uređaji. I bez posade.
G: Da li su u materijalnoj formi?
M: Da.
G: Kako izgledaju?
M: Nekoliko je različitih tipova koje su iz različitih kolonija.
G: Vi se identificate prema svojim letjelicama?
M: Naravno.
G: Postoje li kanali?
M: Da. Oni služe kao ulazni portali za druga bića koja žive u vodenim oblastima.
G: Nama je na površini rečeno da postoje različiti gradovi u unutrašnjosti Zemlje.
M: Da.
G: I imena kao Shambahallah, Agartha? Da li su ovo stvarna mjesta?
M: Postoje imena koja se odnose na lokacije, da.
G: Da li su ovi gradovi funkcionalni?
M: To su ljudski termini i ne moraju da važe i za nas.
G: Znaš li za tibetanske budiste?
M: Da.
G: Da li su oni u kontaktu s vama?
M: Na određenom nivou, da.
G: Koja je potreba njihove komunikacije s vama?
M: Njihova želja.
G: Oni bi željeli živjeti sličnim načinom života kao i vi?
M: Da. Mirnim životom.
G: I oni studiraju puteve za takvim načinom života. Nirvana?
M: To je jedan od mnogih puteva, da.
G: Postoji li neko centralno mjesto ili grad o kome bi želio govoriti?
M: Porthologos ("Place of ages").
G: Postoje li biblioteke tamo?
M: Da, ja sam bibliotekar.
G: Nije ni čudo da si tako smiren. Možeš li opisati knjige?
M: Postoje mnoge različite forme.
G: Možeš li opisati jednu?
M: Bazični tip, kako bi ste ga razumjeli vi na površini.
G: Da li su velike?
M: Neke od njih, da.
G: Da li imaju stranice?
M: Bazične knjige, da.

G: Koja bi forma bila iznad bazične?
M: One koje su kondenzirane u kristalnoj strukturi.
G: Da li te vidite na ekranu? Kako je čitate?
M: Zavisi od individualnih vrsta koje čitaju, ali, to je točno, na ekranu.
G: Da li imate umjetnike?
M: Da.
G: Kojim medijima se služe?
M: Bojama, holografskim imidžima.
G: Da li oni rade uljanim tehnikama ili vodenim bojama kao mi?
M: Samo telepatskim mislima.
G: Da li ti je poznat Internet?
M: Da.
G: Kako ga doživljavaš?
M: Mi nemamo emocija.
G: Dobro. Neke od ovih stvari o kojima razgovaramo će se naći na Internetu.
M: Da.
G: I to je u redu?
M: Da nije, ne bi komunicirali.
G: Imam pitanje. Vrlo me interesira mjesto na Antarktiku, "Dugin grad" ...
M: Da.
G: Da li znate za ovo mjesto?
M: Poznato nam je.
G: tko ga je izgradio?
M: Stvaraoci vremena.
G: Je li Rainhow City još uvijek tamo?
M: Dio jeste. Dio je s nama.
G: Ako bi netko otišao tamo, da li bi vidio grad?
M: Mogao bi.
G: Ali ga nije lako identificirati?
M: Nije.
G: Sakriven je? Ili, jednostavno star?
M: Vrlo je star.
G: Da li ima bića u Gradu, sada?
M: Ne.
G: Da li je bilo ljudi u posljednjih 50 godina?
M: Da.
G: I gdje su oni sada?
M: Neki su ostali s nama.
G: Da li su sretni?
M: Otišli bi da nisu.
G: Imam pitanje za planet Mars. Da li je i on šupalj?
M: Da.
G: To je istina?
M: Dijelovi planete jesu.
G: Da li je Zemlja...? Napraviti ću ti mali crtež sada. Ovako mi zamišljamo šuplju planetu Zemlju. Rupa je na površini na Sjevernom polu i jedna na Južnom polu. A u sredini unutrašnjosti je centralno sunce. Da li tako izgleda Zemlja, u principu?

M: Ne.

G: Kako onda izgleda?

M: Otvori su manji.

G: Koliko milja?

M: Može biti velika ili mala, kako mi to poželimo.

G: Znači, vi u stvari otvarate...

M: Kontroliramo.

G: Kontrolirate prolaz.

M: Da.

G: Da li je na ivicama polova zemaljski materijal?

M: Mi manipuliramo zemaljski materijal.

G: A što se tiče Centralnog sunca u središtu, da li je to samo užarena atmosfera?

M: Da.

G: Znači nema pravog sunca?

M: Ne.

G: Znači da su oni električni ispustili neku vrst energije da "zapale" atmosferu?

M: Da.

G: Da li je to kontrolirano od Cathariana, također?

M: Kontrolirano je od svih koji tu žive.

G: Unutar?

M: Da.

G: Jer su njihova tijela iluminirana? ("Iluminirana", prevedimo to kao duhovno osvijetljena.

)

M: Da.

G: Znači da nemate noći?

M: Nema potrebe.

G: Da li spavate?

M: Odmaramo se.

G: Na primjer, kada bi se netko ušetao unutra, može li se sresti s bićima?

M: Samo ako je pozvan.

G: Da li imate velike zidove?

M: Postoje.

G: Da li imate "čuvare kapija" na zidovima?

M: Da.

G: Ali, svi se slažu u unutrašnjosti?

M: To je samouprava, demokracija.

G: I ima dosta za jesti?

M: Uvijek je dovoljno svega.

G: Zabave? Plesa i pjesme?

M: Komunikacije, da. Pričana povijest je naša zabava. Priče kako je nekad bilo.

G: Puno je priča, tisuće?

M: Zato ga i zovemo Porthologos, "grad vremena".

G: Da li je mnogo objekata, struktura tamo?

M: Ima jedna.

G: Samo jedna?

M: Da. I sve informacije se daju simultano.

G: Sve se događa istovremeno!?

G: Porthologos je kao božje prebivalište, zar ne?
M: Ne razumijem.
G: Da li je to sveto mjesto?
M: U ljudskim terminima, da.
G: A u vašim?
M: Znanje je uvijek sveto. Kao i iskustvo. Postoje kristalne strukture kojim se mogu koristiti sve druge kolonije. A informacije se mogu koristiti simultano.
G: Mogu li osobe u astralnom tijelu posjetiti vaš grad?
M: Da. Mnogi jesu.
G: Mogu li i ja probati?
M: Da. Kada se govori o ovom mjestu postoje velike i divne informacije. Ali, postoje one koje mogu uznemiriti. Ako je informacija uznemirujuća za um, fizičko tijelo se može izmijeniti.
G: Adaptirati?
M: Ne. Mijenja se i postaje gušće.
G: I to nije dobro?
M: Više nisi u mogućnosti da posjećuješ ovo mjesto u fizičkoj formi, jer postoji različita frekvencija.
G: Nisam baš potpuno razumio.
M: Ako se uznemiriš, uzbudiš, ili postaneš uplašen!
G: Ako, na primjer, pročitam vrlo čudne stvari?
M: Da.
G: Znači da bih morao čitati samo spiritualne i zabavne stvari da bih ostao tamo?
M: Sve je relativno. Postoje četiri lokacije Porthologosa koje su ovdje.
G: One su kao otvorene biblioteke?
M: Da.
G: I od čega su napravljene?
M: Kristala i svijetla. Postoji i nešto gušći materijal koji radi kao reflektor. Imamo i stijene. One odbijaju svjetlo i gustoću.
G: Volio bih govoriti s tobom u budućnosti. Je li to u redu?
M: Bazično predstavljanje je uvijek prihvatljivo i neophodno.
(Slično je i kada novinari unaprijed pošalju pitanja intervjuiranima. Da bi se ovi pripremili i ocijenili vrijedi li govoriti s novinarima.)
G: Interesira me vaš familijarni život% Imate li familije?
M: Da.
G: Koliko velike?
M: Nekoliko stotina u jednoj.
G: Mora da se međusobno izuzetno volite?
M: Diskriminacija ne postoji kod nas.
G: To je duboko, zar ne?
M: To je neophodno.
G: Nešto kao kršćanska ljubav?
M: U bazičnoj formi, da.
G: Dok je bio na površini Planete, da li je Krist znao za Cathariane?
M: Da.
G: Da li je bio prijatelj s vama?
M: Bio je.

G: I gdje je sad on?
M: S nama. I s vama.
G: Znači da je njegovo tijelo na mnogim mjestima?
M: Njegovo tijelo je zemaljsko, da.
G: I on je "božanskog" porijekla?
M: Forma božanskog, da.
G: Kao i svi mi?
M: Naravno.
G: Hvala na dolasku. Dio ovoga će se naći na Internetu.
M: To je u redu. Tvoje intencije su mi poznate.
G: Volio bih opet razgovarati.
M: Znaš gdje sam.
(Kraj prvog intervjua.)
G: Da li su ti poznate priče ljudi koji tvrde da su putovali u unutrašnjost Zemlje? Jedna od njih je knjiga "Smoky God" o Norvežaninu koji tvrdi da je sa svojim ocem imao to iskustvo? (Knjigu sam pročitao lani. Stotinjak žilvernovskih stranica je napisano koncem prošlog stoljeća. Možda im posvetim jedan budući prilog.)
M: Da. Mnoštvo informacija je dodano i izmišljeno. Od strane onih koji su editirali knjigu. Stvarni utjecaj njihovog iskustva previše bi uzbudio javnost njihovog vremena.
G: Razumijem?
M: Kako je on?
G: Olaf Jensen? Čini mi se da je umro u 87. godini u Glendale-u, u Kaliforniji. Da li si ga sreo?
M: Ne.
G: On je preživio put, ali njegov otac...
M: ...nije.
G: Da li je istina da je umro na putu ili nešto drugo?
M: Njegova želja da ostane je nadjačala onu da ode odavde.
G: Mnoštvo je ilustracija u knjizi koje opisuju gigante unutra. Da li su te ilustracije primjenjive na sadašnje vrijeme?
M: Trenutno, da.
G: Da li ima mnogo promjena u unutrašnjosti gdje živite?
M: Promjene su jako spore.
G: Da li je Jules Verne ikada posjetio unutrašnjost?
M: Ona mu je poznata. Njegova familija je bila ovdje.
G: Obitelj koja ga je odgojila?
M: Da.
G: Da li je on sada tamo?
M: Nije.
G: Da li ti je poznat admiral Byrd?
M: Poznat mi je.
G: On je, navodno, otišao na oba pola i ulazio je u unutrašnjost.
M: Da.
G: Da li su ti poznata njegova putovanja?
M: Da.
G: Da li je do njih i došlo?
M: Da.

G: Da li mu je netko od vas pomogao u pisanju njegovog dnevnika ... ili dobivanju informacija?

M: Ne direktno. Ali je vidio letjelice kako ulaze, "čudna svijetla na nebu".

G: Ali on nikada nije ušao unutra?

M: Došao je do ulaza.

G: Da li njegov dnevnik zapravo opisuje...

M: Da.

G: ...što je vidio na svom putovanju?

M: Najviše dokle je sezala mogućnost da shvati ono što je vidio.

G: Znaš li za dušu pod imenom Tesla?

M: Znam.

G: Da li je on bio iz Unutrašnjosti?

M: Da.

G: Imate li mamute koji su nekad bili brojni na površini?

M: Da.

G: Da li žive u miru s Unutrašnjosti?

M: Ne bi u protivnom bili ovdje.

G: Da li imaju viši nivo svijesti nego što mi pretpostavljamo?

M: Da. Ali trenutno ih premještamo.

G: Premjestite; gdje?

M: Na drugu planetu.

G: U našem sunčevom sustavu?

M: Da.

G: Mogu li znati ime planete?

M: Ne sada.

(Kraj drugog intervjua.)

G: Postoji plan kada će sva bića morati da odu sa Zemlje. Da li će biti neka bića koja će ostati ovdje?

M: Da.

G: Cathariani...ili?

M: Reptilijanci. Dolazi do određenih prirodnih promjena u Unutrašnjosti i oni to koordiniraju. Oni rukovode takvim promjenama već mnogo milenija.

M: Mi smo se morali evakuirati nekoliko puta za mog životnog vijeka (483.000 godina). Vrijeme dolazi kada ćemo imati još jednu evakuaciju. Ovaj put većina živog svijeta će napustiti planetu s nama. G: Znači, doći će do suštinske promjene u energiji Planete?

M: Da. točno. Trenutno je previše bića koja naseljavaju površinu. Stoga je veliki pritisak i na unutrašnjost.

G: Koji je direktni utjecaj na nas?

M: Osnovne mentalne, spiritualne i fizičke promjene kod ljudi.

G: Da li to znači da se mi sporo duhovno razvijamo?

M: Djelomično. Promatrajući ljude uočili smo da se vrlo često odmiču od značajnih stvari.

G: Kao na primjer?

M: Individualna evolucija, na primjer. Kulturni standardi. Mnogi od vas su zaboravili na drevne mudrosti. Vi ste naši potomci. Kada smo mi došli na ovu planetu... da je razvijemo, nadali smo se da će razvoj života ići istim tempom i u Unutrašnjosti i na površini. I mi smo nekada živjeli na površini. Kako su se promjene dešavale u evoluciji svijesti ? tako se

civilizacija kretala dublje pod površinu. Zbog zaštite, skloništa, sigurnosti. Mi smo oduvijek bili povjesničari, čuvari znanja, bibliotekari...

M: Mi imamo veću koncentraciju kisika nego vi na površini. Vi biste mogli disati ali je atmosferski pritisak veći. Mi smo bliže centru zemlje i gravitacijskom središtu.

G: Bio bi veći pritisak na naše tijelo.

M: Da. Ipak, 36.000 ljudi živi u Unutrašnjosti.

G: Da li su oni samo u jednoj oblasti?

M: S vremena na vrijeme se kreću okolo.

G: Da li se slažu dobro s ostalima?

M: Da. Okoliš je relativno kontroliran. Kristal zna misli svih onih koji su prisutni.

G: Postoje li Cathariani koji su stari milijardu godina?

M: Da.

G: I izgledaju mladoliko?

M: Da.

G: Znači, oni su fizički besmrtni iz naše perspektive?

M: Da. Iz vaše perspektive." (Kraj petog intervjua.)

O: "Semire, što si pisao danas?"

S: O tvom životu.

O: Jesi li napisao da me voliš?

S: Pa, nisam.

O: Nešto loše?

S: Ne, pozitivno.

O: Hoćemo li, Semire? Trebamo krenuti za pet minuta.

S: Hoćemo."

(9) Patent No. 1096102

28.03.2000.

Gospodin Marshall Gardner iz Aurore, Illinois, je svojevremeno podnio prijavu za patent Američkoj Federalnoj Agenciji za Patente. 'Nakon dugogodišnjeg istraživanja dao je naučno utemeljenje teoriji koja potpuno odudara od uvriježenog mišljenja javnosti. Nakon 18 mjeseci, 12.05.1914. Američka Agencija mu je odobrila patent broj 1096102 i izdala naučni certifikat o valjanosti teorije. Prva verzija teorije izašla je kao knjiga na 240 stranica. Osam godina kasnije, isti autor, nastavljaajući da prikuplja dokazni materijal iz oblasti astronomije i polarnih ekspedicija, objavljuje novo izdanje knjige na 450 stranica. Godina je 1920.

Naslov knjige je: "Putovanje u Unutrašnjost Zemlje" s podnaslovom "Da li su polovi zaista otkriveni". Patent, a i knjige, postaju povjerljivom vojnom tajnom. Neki tvrde "najpovjerljivijom" svih vremena.

I, ako nismo pristalice svih teorija obrađenih dosada, ovo je jedna od onih koje nas ne ostavljaju ravnodušnim. Umjesto odbacivanja ili objeručkog prihvatanja, mislim da se tema uklapa u ciklus "Alternativne povijesti".

I da nam daje povoda da se zamislimo nad vlastitom agresivnošću i sebičnošću. (Bez obzira da li priča o svjetovima u Unutrašnjosti ostaje samo priča i ništa više, ona nas kao takva upozorava da duhovno superiornija bića ne žele s nama dijeliti isti prostor. Dok se emocionalno i duhovno ne pročistimo.)

U kratko.

I početku, prije 4-5 milijardi godina Zemlja je još uvijek bila šireća lopta super-vrućeg rotirajućeg plina. Postepeno se počela skupljati dok se hladila. Zakoni fizike traže da se plinovi koji se hlade zgušnjavaju. Samo-centrirajuća gravitacijska sila je smanjivala dijаметar plinovite lopte... ali do određene točke.

(Upravo na ovom mjestu nastupa razlika između Gardnera i stare teorije o formiranju naše Planete. Ta teorija govori da se to zgušnjavanje nastavilo sve dok Zemlja nije postala tečna u središtu. Prema Gardneru, ovaj scenarij važi samo za velika svemirska tijela, ponajprije sunca. Ali, to ne važi za tipične planete.) Drugi faktor je centrifugalna sila. I dok gravitacija nastoji da uvuče sav materijal prema centru, postoji i suprotna sila. Centrifugalna. Dvoboj dvije prirodne sile ide do momenta dok se ne postigne balans. Prema Gardneru, on nastaje kad se formira sfera radijusa 8.000 milja.

Nadalje. Centrifugalna sila ima još jednu karakteristiku koju ne treba smetnuti s uma. Uzmimo primjer vode u kadi. Okupamo se. Dignemo čep. Voda se prazni iz kade. Oko rupe se ubrzo stvori vir (vorteks): prazan prostor s ubrzano-rotirajućim materijalom. Primijenimo isti princip na našu Planetu u doba dok se stvrdnjavala. Na desnim rotacijskim završecima (danas ih zovemo "polovima"), centrifugalna sila je bila značajno slabija nego na ekvatoru. Stoga je na ekvatoru ova sila zadržala čvrsti materijal u radijusu od oko 8.000 milja. Idući k polovima bila je manje uspješna i kontrakcije su prestale 1.400 milja pred polarnim regijama. Zaključak? Prirodnim kompromisom naša Planeta je nastala kao šuplja lopta s polarnim otvorima od 1.400 milja (2.000 kilometara)!

I još dalje. Gardner tvrdi da je u samom centru ove lopte, proporcionalno mala središnja lopta ("unutrašnje sunce"). Između zemljine kore i središnjeg sunca je raspoloživi slobodni prostor. Dokazi se ponovno naslanjaju na karakteristike centrifugalne sile. Naime, ona ne samo da je slaba na polovima, nego je slaba i u samom središtu rotacije. (Sjetim se sedamdesetih, dođe Zdravka u posjetu, mi upalimo gramofon na najjače, mama zatvara uši.

Kad malo bolje pogledamo gramofon, primijetimo da je u centru uvijek bilo prašine. Okrenimo gramofon na "78" sve će se razletjeti osim prašine u središtu rotacije. To je ta slaba centrifugalna sila.)

Bazirano na njegovim studijama planetarne nebule kroz observatorijske fotografije, Gardner je zaključio:

- tvrdi Zemljin omotač je debeo oko 800 milja,
- polarni otvori su oko 1.400 milja široki.
- gravitacijski središnje sunce u planetarnom centru je radijusa 600 milja,
- konstantni sudar toplog s hladnim polarnim zrakom uzrokuje stalnu pokrivenost polarnih otvora s višeslojnim gustim oblacima.

U nastavku, ispitivanjem niza polarnih ekspedicija. nametnule su se nove misterije, kao:

- dramatično poboljšanje klime što se više približava polovima,
- bizarnost čuvene Aurore Borealis (riječ je o "sjevernim svijetlima"),
- ekscentrično ponašanje kompasa približavanjem polovima.
- dramatično povećanje biljnog i životinjskog svijeta približavanjem polovima,
- kamenje, drveće, prašina, polen i blato nađeni na vrhovima ledenih brijegova,
- anomalijsko ponašanje radiovalova u polarnim regijama,
- gravitacijski porast izmjeren na polarnom vrhu, dovoljan da održava odvojenost slane i slatke vode,
- čudna situacija sa sjevernim Eskimima, narodom s unikatnim jezikom, čija oralna tradicija kaže da su potekli iz toplih zemalja, još sjevernije, s konstantnom dnevnom svjetlošću,
- dubina polarnog mora i jako južno strujanje na Arktiku,
- perfektno očuvani svježi mamuti pronađeni u ledu

Devetnaestog veljače 1947. admiral Richard Byrd je napustio bazni kamp "Arctic" i odletio sjevernije.

Godinama nakon toga ostala su nagađanja što se stvarno desilo za vrijeme toga povijesnog leta i da li je admiral Byrd zaista letio "iza" Pola u Unutrašnjost te se sreo s naprednijim bićima koji su mu dali poruku za čovječanstvo.

Uglavnom, po njegovom povratku u Washington, 11. ožujka 1947. on je stavljen pod striktnu kontrolu medicinskog i vojno-sigurnosnog tima. Nije se oglašavao godinama. Bio je vojnik i ponašao se u skladu s naređenjima.

Iz njegovog, navodno, tajnog dnevnika i objašnjenja uz njega idu slijedeći ulomci:

"Tokom svog arktičkog leta od 1.700 milja "iza" sjevernog pola, radiom je javio da je ispod vidio, ne snijeg i led, već kopno prekriveno planinama, šumama, zelenom vegetacijom, jezerima i rijekama... a na proplancima je zapazio čudne životinje koje su ga podsjetile na mamute...

U siječnju 1956. admiral Byrd je vodio još jednu ekspediciju, ovaj put na Antarktiku i tamo je ušao 2.300 milja "iza" južnog pola. Radio izvještaj iz tog doba kaže da je Byrd izjavio da je... naša ekspedicija otkrila ogromno neistraženo novo tlo... Oblast iza pola je središte velike nepoznanice."

Za desetak dolara se, 45 godina nakon posljednjeg Byrd-ovog putovanja, može naći u prodaji knjiga pod naslovom "A Flight to the Land Beyond the North Pole Missing Diary of Admiral Richard Byrd". Centralni moment knjige je slijedeća priča:

"Želimo vam dobrodošlicu na našim prostorima, admirale". Obratio mi se čovjek kojemu se iskustvo ogledalo na licu. Sjedio je za dugim stolom. Sklopio je prste i nasmiješio se. Govori

tiho i nastavlja: "Pustili smo vas da uđete zbog vašeg karaktera i zbog toga što ste poznati na površini, admirale."

"Na površini?", zaustio sam. "Da, vi ste u oblasti Arianni, u Unutrašnjosti Zemlje. Nećemo odugovlačiti s vašom misijom i otpratit ćemo vas uskoro natrag na površinu. A sada bih vam, admirale, želio reći zašto ste ovdje. Naše zanimanje za površinu je pojačano kada je vaša rasa eksplodirala prve atomske bombe nad Hirošimom i Nagasakijem. To je bilo toliko alarmantno da smo poslali naše letjelice, "Flugelrads", da istraže što je to vaša rasa uradila."

(Čini mi se da smo spominjali ove letjelice u jednom prilogu iz prvog toma. One su letjele usporedo i sa savezničkim i nacističkim avionima koncem Drugog svjetskog rata. Obje strane su mislile da su ih poslale suprotne strane kao špijunske avione bez posade. Inače, ova tema se dosta rabila i na TV-u kao nerazjašnjena misterija iz prošlog velikog rata.) "To je sada, već, povijest. Ali, dopustite da nastavim. Vidite, mi se dosada nismo nikada miješali u vaše rasne i barbarske sukobe. Ali, sada je drugačije. Vi ste ovladali određenim silama koje nisu za čovjeka, atomskom energijom. Naši izaslanici su već poslali poruke silama vašeg svijeta. No, one su se oglušile na naša upozorenja. Vi ste danas izabrani da budete svjedok ovdje kako biste se uvjerali da naš svijet zaista postoji. Kao što vidite, naša kultura i znanost su mnogo tisuća godina ispred vaše rase, admirale."

"Ali, kakve to veze ima sa mnom?", prekinuo sam ga.

Njegove oči kao da su duboko prodrle u moj um. Nakon što me studirao nekoliko trenutaka, odgovorio je: "Vaša rasa je dostigla točku s koje nema povratka. Neki od vas bi radije uništili čitav svijet nego se odrekli vlasti i sile kojom raspolažu... Mi smo vas od 1945. pokušali kontaktirati, ali naši napori su dočekani agresivno... Na naše letjelice ste pucali... Sada se, sine moj, priprema velika oluja u vašem svijetu. Nauka neće nuditi sigurnost. I sve može završiti u općem kaosu... Ovaj prethodni rat može biti samo uvod u drugi, mnogo opasniji. Odavde, to možemo sagledati mnogo jasnije nego vi... U daljoj budućnosti vidimo da će, iz vaše ruinirane civilizacije, izaći novi svijet koji će potražiti sigurnost kod nas. Kada dođe to vrijeme, mi ćemo vam izaći u susret i pomoći oživljavanje vaše kulture i rase... Možda ćete, do tada, uvidjeti besmislenost rata i razaranja... i nakon toga, vaša znanost i kultura će se posvetiti izgradnji novog početka..."

A ti se, sine moj, vrati na površinski svijet s ovom porukom."

Čini se da se naš sastanak ovim primakao kraju. Stajao sam za moment kao u snu... ali, znao sam da je ovo bila stvarnost. Iz nekog razloga sam se naklonio, iz respekta, valjda. Moji divni domaćini, koji su me doveli ovdje, ponovno su bili sa moje strane. "Ovim putem, admirale", pokazali su. Okrenuo sam se još jednom prema "Učitelju". Blagi osmijeh na drevnom licu. "Zbogom, sine moj", rekao je. Mahnuo je i naš sastanak je time bio završen."

Admiral Richard Byrd, legendarni istraživač Antarktika i južnog pola, navodno je, u svom dnevniku, pisao o posjeti u unutrašnjosti Zemlje.

(10) The Skulls

Houston, 2.4.2000.

Ovaj vikend u kinima obilježava premijera filma "The Skulls" (lubanje). Solidna reklama je prethodila njegovom pojavljivanju. Uvod filma donosi tekst:

"Tajna društva su plod tradicije na elitnim američkim univerzitetima. Ova udruženja postoje već skoro 200 godina i predstavljala su izvor za buduće predsjednike, senatore i vlasnike korporacija. Svake godine, manje od 1% najbogatijih i najuspješnijih studenata postaje članovima ovih ekskluzivnih društava čime im se garantira uspjeh u budućnosti i pomoć ostalih članova. Jednom član, zauvijek član..."

Sat i po filmske priče predstavlja triler s temama o moći, ubojstvima i ljubavima...

Scenarij za film je napisao John Pogue koji je imao iskustvo iz prve ruke dok je studirao na Yale University.

Nakon odgledanog filma pregledao sam reakcije vodećih kritičara. Nepodijeljeno mišljenje petnaestak američkih novina je da je riječ o "kontradiktornom, apsurdnom filmu, nepreporučljivom za gledanje, lošoj priči itd..."

Što to toliko žulja američki medijski establišment?

Mada to u filmu nigdje konkretno ne spominju, očito je da je elitistička organizacija "The Skulls" asocijacija na "The Skull and Bones Society" s Yale University. Slične postoje i na: Princeton, Cornell, Penn, Brown, Harvardu itd. Iz "The Skull and Bones Society" se regrutiraju kadrovi za tri daljnja elitistička udruženja: Bilderberg, CFR (Council on Foreign Relations) i Trilateral Commission (o njima smo govorili lani i pritom istakli da su svi američki predsjednici u ovom stoljeću, osim jednoga, imali članstvo u ovim udruženjima). Nadalje, kadrovi s Yale-a, su:

Bush, Rockefeller, Luce ("Time"), Stanley ("Morgan Stanley"), Davison ("Morgan Guaranty Trust"), Gates ("Union Pacific", "Boeing"), Davenport ("Fortune Magazine")... Svi su se oni zavjetovali na šutnju. Prema tradiciji, posljednju godinu na Yale-u, selektira se petnaest (i svake godine, samo petnaest) novih članova. To daje broj od 2.500 članova u zadnjih 150 godina. Danas ih je oko 500 živih. Godišnji sastanci su u njihovom zamku na Deer Islandu na rijeci St. Lawrence River. Govoreći o tradiciji, udruženje je osnovao general William Huntington 1833. s Alphonso Taft-om (koji je, opet, 1876. postao ministar rata). Taftov sin William Howard Taft je bio jedini američki predsjednik koji je imao i funkciju vrhovnog suca.

I, korak unatrag, američki red "lubanje i kostiju" je proizišao iz njemačkog tajnog društva kao "Chapter 322". I tu dolazimo do Iluminata, istih onih koji su XVII i XVIII stoljećem vladali Europom i za koje se tvrdi da su iza današnjeg "Novog Svjetskog Poretka".

Kip Hathan Hale-a, (prije više od 200 godina) diplomca Yale-a i člana "The Skulls and Bones" nalazi se u okviru kampusa Yale-a. Kopija kipa se nalazi i ispred sjedišta CIA-e u Langley, Virginia. I, na koncu, druga kopija se nalazi ispred Philips Academy u Andover, Massachusetts. U tu je školu, koje li "slučajnosti", išao George Bush sr., prije svog studija.

U ovoj se zemlji ništa ne dešava slučajno. Barem kada su elite u pitanju.

A ako na površinu izroni netko nepredviđen, kao recimo onaj katolički američki predsjednik, onda se nađe dovoljno moćna koalicija da tu "grešku ispravi". Rodney Stich u svojoj knjizi "Defrauding America" daje detalje tajnog snimanja telefona Edgar Hoover-a (četiri desetljeća šefa FBI-a). Na kazeti su glasovi Nelsona Rockefellera, Allena Dullesa (bivšeg ministra vanjskih poslova), Lyndona Johnsona (budućeg predsjednika), mladog

obavještajca CIA-a i biznismena Georgea Busha i Hoovera. Godina? 1963! Tema? Atentat na Kennedyja.

Druga kazeta, iz druge knjige (Nixonov šef osoblja H. Haldeman, "The Ends of Power", kazete iz afere Watergate) donosi novu potvrdu; Nixon traži da se zaustavi daljnje istraživanje FBI-a u aferi Watergate jer bi to moglo otkriti njihovu umiješanost u "onu stvar sa Zaljevom Svinja". Prema Haldemanu, Nixon je atentat na Kennedyja uvijek nazivao "The Bay of Pigs Thing". Na toj kazeti Nixon diskutira ulogu Bushovog partnera Robert Mosbachera pominjući "Kubance" i "Teksašane". "Teksašani" su mu Bush, Mosbacher i Baker (Bushov ministar vanjskih poslova).

(11) Šuplje planete

2.4.2000.

Da li je moguće da bi neka od planeta našeg sunčevog sustava mogla biti šuplja? Naučnici nedvojbeno odgovaraju: "Ne!"

I što to znači "šuplja"? Par stotinu kilometara radijusa ili nekoliko tisuća? Zar ne bi takva planeta kolapsirala sama po sebi?

Da bi se odgovor promatrao u drugačijem svijetlu, pođimo od premisa astronoma. Ako pretpostavimo da je neka planeta, recimo Mars, šuplja slijedi usporedba sa Zemljom. Sa njenom masom i orbitalnim ponašanjem. Masa je određena različitim eksperimentima izvođenim na našoj matičnoj planeti.

Astronomi su polazili od premise da je Zemlja solidna, čvrsta masa. Ako bi Mars zaista bio šupalj, onda bi njegova masa bila ridikulozno mala u odnosu na Zemljinu. Pošto ovo nisu mogli potvrditi, zaključili su da Mars nije šupalj. Niti bilo koja druga planeta ili mjesec.

Obrnimo situaciju. Pretpostavimo da je Zemlja šuplja. U tom bi slučaju odstupanje bilo kojeg drugog nebeskog tijela od Zemljine mase bilo uočljivo. Ali, ta diskrepancija ne postoji. Ergo, onda bi sve nama bliske planete i mjeseci trebali biti šuplji, jer im je orbitalno ponašanje u skladu sa Zemljinim.

Nauci jedini problem predstavlja Pluton koji pokazuje iznimno visoku masu u usporedbi sa svim drugim planetima. Ili Pluton ima u susjedstvu planetu pratioca. Ili, pak, Pluton predstavlja jedinu solidnu planetu u sunčevom sustavu. Priključimo seizmologiju diskusiji. Ona bi trebala potvrditi da li nam je planeta šuplja ili ne. I, u stvari, seizmologija decidno kaže da centar Zemlje nije u čvrstom stanju. standardna interpretacija je da mora biti u tečnom. Ali, da li je to samo interpretacija bazirana na netočno pretpostavljenoj masi Zemlje?

I ostalom, rezultati bi bili vrlo slični i da postoji šupljina u centru Zemlje koja sadrži samo različite plinove.

VENERA

Još prije 110 godina astronomi su uočili sjajne "polarne kape". Pokušavali su da ovu pojavu vežu za godišnje sezone. Ali, bezuspješno. Venera se jednostavno ponašala drugačije nego što se predviđalo (zastali kažu da žene potiču s Venere?). Pretpostavimo da je Venera šuplja i da ima "unutrašnje sunce". Ili, recimo. izvor nuklearne fisije u središtu planete koji, s vremena na vrijeme, izbacuje svjetlost prema polarnim regijama osvjetljavajući ih.

Dr. Barlett, jedan od direktora Sekcije za Merkur i Veneru Britanskog Astronomskog Društva pisao je početkom stoljeća o ovom fenomenu. Slično je i s trenutačnim direktorom istoimene sekcije u istom Društvu koji već desetljećima piše o ovom čudnom i rijetkom fenomenu. Njegovi naučni papiri upućuju na enormnu šupljinu unutar Venerinih polova.

(ZEMLJIN) MJESEC

Astronomi već dugo u upotrebi imaju termin TLP (Transient Lunar Phenomenon). Njime se identificiraju bizarni fenomeni kod kojih plin, vodena para i raznobojna svijetla izlaze na površinu iz unutrašnjosti mjeseca.

Objašnjenje? Ovo se smatra anomalijama, odstupanjem od "normalnog". Pretpostavimo da je Mjesec šupalj i da ima neku vrst atmosfere unutar, koja povremeno "curi" kroz otvore i tunele prema vani, površini... da bi se vratila natrag silom gravitacije.

MARS

Fenomen "polarnih kapa" na Marsu nije nepoznat široj javnosti. Posljednja izgubljena letjelica ("Mars Polar Lender") imala je zadatak da istraži dostupnost vode na polovima.

ZEMLJA

1. Stali smo kod seizmologije. Zamislimo zemljotres; od epicentra se šire valovi koji se mogu detektirati. Da budemo precizniji: šire se kroz tvrdnu masu, zemljinu koru. Zemljotres u Houstonu se ne može detektirati na drugoj strani globusa - negdje oko Indonezije. Razlog? U centru Zemlje nema kore, čvrste mase. I, naučnici kažu, centar Zemlje je tečan, a kroz tečnost se ova vrst valova ne kreće. Pristalice teorije "Shear waves" tvrde nešto drugo: razlog je to što je centar Zemlje šupalj ispunjen zrakom i prostorom. A kroz njih se ovi valovi ne mogu kretati.

2. Slično je i s "Pulse waves" teorijom. Zvučni valovi se ne šire kroz prostor i zrak, ali se savijaju (kreću) oko Zemljine kore (koja je nalik školjki). I izlaze, znatno oslabljeni, na drugu stranu. Njihova se putanja savija idući od površine ka unutrašnjosti. U jednom momentu, kada naiđu na šuplju unutrašnjost Zemlje, između 103 i 143 stupnja, ne može se detektirati njihovo prisustvo. Oni valovi koji dosegnu izvan 143 stupnja reflektiraju se od površine. Ali su slabiji, jer su morali putovati dvostruko brže zaobilazeći centralnu šupljinu.

3. Nadalje, naučna je tvrdnja da je veći pritisak što se ide ka centru Zemlje. I zbog njega centar mora biti tečan i time se opravdavaju efekti gornje dvije teorije.

Ipak, prisjetimo se naših časova fizike. Učili su nas da je centar gravitacije negdje u središtu Zemlje. I pritisak se smanjuje s dubinom kako se centar približava. Sve stvari postaju bestežinske zbog ubrzanja gravitacije u svim pravcima prema masi.

Ima li onda tečne usijane lave u centru planete ako nema pritiska da je izazove?

4. Vjerojatno glavni dokaz da je naša Planeta solidna. čvrsta masa je njena kalkilirana gustoća. Ona je izvedena iz Newtonove gravitacijske formule koji se koristio Kavendisovom gravitacijskom konstantom. Ona daje Zemlji prosječnu gustoću od 5,5 gm/cc. Stijene na površini Zemlje su gustoće 2,7 gm/cc u prosjeku. Znači da bi se, idući ka unutrašnjosti, moralo nailaziti na sve gušći materijal. U prosjeku, gustoće željeza ili 8,3 gm/cc. Matematički prosjek ($2,7 + 8,3 = 10,5$ podijeljeno s $2 = 5,5$).

U e-mail-u našoj grupi (26.01.1999.) Vern Atkinsona čitam slijedeće:

"... Kavendis je napravio pogrešku u kalkuliranju svoje konstante jer tokom svog eksperimenta nije uzeo u obzir dva seta sile zakrivljene težine. I, umjesto da rezultate raspodijeli na dva seta, on ju je dodijelio samo jednom i krivo odredio gravitacijsku konstantu. Korigirana gravitacijska konstanta tako dobiva vrijednost od 1,38 umjesto 5,5." Dalje mogu i ja računati. Ako je gustoća Zemlje na površini 2.7 onda se prema unutrašnjosti smanjuje. Pošto je gustoća vode 1,00, slijedi zaključak da je većim dijelom unutrašnjost Zemlje šuplja? Jer bi tekućina i stijene na površini bile znatno iznad očekivanog 1.38.

5. I, posljednji za danas, prilog zašto bi Zemlja trebala biti šuplja. Kod velikih zemljotresa ustanovljeno je da Ona odzvanja kao zvono s periodom od 54 minute. To bi mogao biti i fialni dokaz da je Ona i šuplja kao zvono.

U sporadičnim, mističnim znanjima Tibeta koji ponekad dopiru do naših ušiju, posebno je mjesto teorije Shamballa. Ukratko, ona kaže:

"Gaja je velikodušna i dobroćudna majka koja štiti svako od svojih stvorenja. Gaja je istovremeno i živo bit će i ćelija makrokozmičkog organizma koje učestvuje u evoluciji, a koje mi nazivamo Bogom.

Duboko ispod 800 milja Zemljane kore, u središtu u kojem leži centar gravitacije, otvara se unutrašnja šupljina. Ona je osvijetljena sa solarno-kinetičkom energetsom masom koja je 600 milja široka i emitira radijaciju. U susretu s unutrašnjom atmosferom ona postaje svjetlost, toplota i život.

Šupljina je radijusa 5.800 milja i osvijetljena je konstantnom, blagom, zlatnom svjetlošću koja kreira tropsku klimu koja omogućava raskoš prirode. Gajini magnetni polovi se otvaraju u cikličnim udisajima od 24 sata svakih šest mjeseci. Otvori dosežu 1.400 milja i predstavljaju dvije od devet čakri (vitalnih centara) koje Gaja ima. Osnovna čakra je u planetarnom centru, unutar solarnog eneretskog nukleusa koji iluminira Unutrašnjost. Ovdje počiva Gajina kozmička moć.

Sve sile materije, energije i dimenzije vremena/prostora ovdje imaju izvor.

Fenomen "sjevernih svjetala", odnosno aurore borealis, se smatra anomalijom. Naučna objašnjenja o sudaru sunčevih čestica sa Zemaljskim plinovima je labava. Hipoteza o šupljoj planetarnoj lopti baca drugačije svijetlo na ovaj problem.

Preostalih šest čakri su smještene na ekvatorijalnim crtama 60 stupnjeva jedna od druge. Svaka od njih označava različit aspekt Gajine egzistencije.

Unutar zemlje živi veliki broj bića različitih kultura i tradicija. Oni se razlikuju i po različitom nivou životne frekvencije, koja opet zavisi od dostignutog evolutivnog stupnja. Pojedine rase okupiraju gigantske pećine i podzemne prostore u Unutrašnjosti, komunicirajući jedni s drugima preko tunela. Ovdje se mogu naći neki čuveni gradovi naseljeni bićima s površine koji su emigrirali u drevna vremena. Oni žive na mnogo višem nivou u usporedbi s ljudskom rasom, u perfektnoj simbiozi s planetom i životnim realitetom.

U podzemnim prostorima se nalaze i tajne baze vanzemaljskih grupa. Neke od njih su u kontaktu s okultnim silama na površini zemlje, dok su druge u vezi s Agartinim operativnim sustavom.

Eterični grad Shamballa je najviši izraz ove unutarnje civilizacije koji vibrira na solarnim frekvencijama. Tu se kreativna ideja i astralni program za Gajinu evoluciju razvija. Tu prebivaju i najstarija bića, na najvišim frekvencijama, koji posjeduju Sunčevu Gnostičku Svijest. Oni su prvi stanovnici Gaje i stvaraoci ljudske rase. Prethodno su došli sa Siriusa, a još prije s Oriona odakle potječe njihova dinastija..."

(12) Atlantida

9.4.2000.

Platon je bio Sokratov učenik sve dok se Atenjani nisu surovo obračunali sa Sokratom 399 godine p.n.e. Nakon toga, Platon puno putuje, uključujući i put u Egipat. Kada se ponovno skrasio u Ateni, osnovao je Akademiju, školu nauke i filozofije, preteču današnjih univerziteta. Njegov najpoznatiji učenik je bio Aristotel.

Zahvaljujući brižljivom čuvanju dokumenata, mnoštvo Platonovih radova je sačuvano. Bilo u formi pisama ili dijaloga. Danas ćemo spomenuti dva: "Timeaus" (Timijus) i "Critias" (Kritijas). Njihov značaj je izuzetan; to su jedini znani originalni radovi koji spominju otok iz naslova današnjeg priloga: Atlantidu.

"Timeaus" i "Critias" predstavljaju dijaloge vođene između Sokrata, Hermokrata, Timijusa i Kritijasa. Kao prilog ranijem razgovoru o idealnom društvu, Timijus i Kritijas su ispričali Sokratu priču koja "nije fikcija nego istinita priča". Priča je o konfliktu između drevnih Atenjana i Atlantida preko 9,000 godina prije Platonovog vremena (12,000 godina distance od nas). Priča o Atlantidi je prenesena Solonu od strane egipatskih svećenika. Solon je ispričao Dropidu koji je bio pra-pra-djeda Kritijasu. On je, pak, priču čuo od svog djeda, čije je ime također bilo Kritijas.

"Sokrat: ...Vrlo dobro. A koja bi to bila čuvena drevna priča koja nije samo legenda, nego stvarna činjenica?"

Kritijas: ... U egipatskoj delti, u grad Sais, stigao je Solon kojeg su dočekali s velikim počastima... Razgovarao je sa svećenicima koji su bili čuvari drevnog znanja...Tamo je otkrio stvari koje nijedan Helen prije njega nije znao o starim vremenima..."

(Iz Platonovog doba pođimo još unatrag, u drevni Egipat.)

"Solon: ... Želio bih vam govoriti o najstarijim vremenima kako ih mi znamo: o Foronijusu, "prvom čovjeku", o potopu, o genealogiji mojih praotaca..."

Egipatski svećenik: O Solonu, Solonu, vi Heleni niste ništa drugo do djeca, i nema starca među vama.

Solon: Kako misliš?

Egipatski svećenik: Mislim da ste u misli još uvijek zeleni, mladi. Nema drevnih iskustava koja ste sačuvali ili naslijedili. I reći ću ti zašto. Dosada je bilo, i bit će ih još, mnogo katastrofa koje bi zbrisale čitave civilizacije. Vi se sjećate samo jednog potopa. A bilo ih je mnogo. Nadalje, vi ne znate da je na vašim zemljama živjela najnaprednija civilizacija koja se ikada pojavila na Planeti. Vi ste, i vaš čitav Grad, daleki potomci nekolicine preživjelih..."

Arhaična priča kreće na petnaest stranica teksta i vodi nas na otok Atlantidu. Ukratko, ovo je Solon saznao prije skoro tri tisuće godina.

Do prije 12,000 godina postojao je veliki otok u Atlantskom oceanu naseljen s naprednom i moćnom civilizacijom. Bili su bogati zahvaljujući prirodnim izvorima. Otok je bio svjetsko središte trgovine i proizvodnje. Grad Atlantis bio je smješten na obodu otoka. Grad je bio opasan s nekoliko koncentričnih krugova ispunjenih vodom. Time je bila omogućena plovidba do njegovog centra (9 km). Izvan samog centra, u drugom krugu, je bila gusto naseljena oblast gdje je živjela većina stanovništva. Izvan grada ležala je plodna zemlja (530 km dugačka i 190 km široka). Navodnjavanje je vršeno putem mreže kanala koji su skupljali vodu iz planinskih izvora i rijeka. Dvije žetve godišnje su bile moguće. Otok je obilovao florom i faunom, uključujući slonove koji su slobodno tamarali.

U središtu otoka bio je izgrađen hram u čast Posejdona, boga mora. Ispred hrama je bila gigantska zlatna statua Posejdona kako jaše u kočiji koju vuku konji s krilima. U ovom hramu su vladari Atlantide diskutirali zakone i donosili presude. Generacijama su Atlantidani živjeli jednostavnim životom. Ali, polako su počeli da se mijenjaju. Moć i oholost su počeli da ih korumpiraju... Uskoro, u jednom nasilnom naletu, bili su kažnjeni. Otok Atlantida, njegovi ljudi i memorije, progutalo je more...

Slijedi priča zasnovana na tekstovima autora koji se često javljaju napisima o duhovnom životu Atlantidana: Mark Hammons i Geoffrey Keyte, čiji se, opet, tekstovi nerijetko pozivaju na najčuvenijeg američkog proroka Edgar Cayce-a, koji je iza sebe ostavio more knjiga sa svjedočanstvima reinkarniranih duša s Atlantide.

Atlantida je fizički locirana između Sargaškog mora, platoa Bimini na jugu i Azorskog otočja na krajnjem istočnom kraju. Mnogo ostataka drevne civilizacije zagađuje more unutar ovog trokuta. Što se tiče njihovih stanovnika, treba se odreći ideje da su oni bili ljudi ili naši preci. Nisu. Atlantidani su bili umjetno kreirane adaptacije zemaljskih hominida s četverodimenzionalnom sviješću. Oni su, takoreći, bili uvezeni u našu fizikalnu dimenziju. Svijest Atlantidana je evoluirala od mnogo manje materijala nego naša; od eteričnog tijela, koje je bilo forma 4-dimenzionalne svijesti u 3-dimenzionalni fizikalni svijet.

Oni su živjeli stoljećima, neki od njih milenijima. To je bilo prirodno za njih. Što su se više vezali za fizički svijet, životni vijek se smanjivao. (Prisjetimo se priča iz biblijskog starog Zavjeta.)

Otkrili su da fizičko tijelo može biti obnovljeno. Proces je bio energetski intenzivan u obje dimenzije: 4-D gdje su izazivali promjene u vremenu/prostoru i u 3-D, gdje su razvlačili granice izdržljivosti fizičkog organizma.

Napokon, želeći ostvariti besmrtnost fizičkog tijela, došli su do rješenja: putem kristalne energije da pokreću biomorfnu tehnologiju koja će intenzivirati vezu između četverodimenzionalne svijesti i trodimenzionalnog svijeta.

Ova tehnologija dovela je do poremećaja "prirodnog" balansa između 4-D i 3-D.

"Lude, prirodu ne možete prevariti", kažu pouke iz književnih djela. Nastupio je prerani kraj.

"Želite pronaći Atlantidu? Pitajte Američku Mornaricu što su pokazali njihovi podmornički uređaji za podvodno snimanje. I pripremite se da čujete riječ "anomalija" previše često. Naravno, ovo su samo fantazije za mnoge. Ali za druge, ovo je istina, ako se samo usude da ovo istraže." (citat iz: <http://www.spiritweb.org/Spirit/atlantis-remains.html>)

Cilj da se pronađu ostaci Atlantide nije samo u pronalaženju starih objekata. Njih je zapravo dosta, većina još uvijek neotkopana. Stvarna želja je da se dođe do legendarne tehnologije Atlantidana. Među otkrićima je, na primjer, perfektna vremenska kontrola. Kad su već ostvarili željene efekte za zasađene kulture, željeli su nešto novo, ne toliko "dosadno". U pojedinim dijelovima otoka (nacionalnim parkovima, na primjer) izazivali su oluje. Što nije teško shvatiti kad se zna da su oni na površinu Zemlje došli zbog materijalnog stimulansa.

Također, izazivali su geološke promjene radi eksperimentalnog iskustva. Vulkanske fontane, pare i mineralni izvori za umjetničke rezultate.

Stvarna dostignuća njihove tehnologije su mnogo složenija. Jedan od takvih uređaja je bio "Kapinja vjerojatnosti" koji je koristio dimenziju prostora/vremena kao energetski izvor. Ovaj uređaj ih je nosio u mnoge dimenzije među kojima je 3-D fizička Zemlja bila samo jedna od njih.

(Autori su pisali ove priloge prije pojave trenutno popularnih serija "Stargate" i "Sliders". Njihovom kombinacijom dobiva se spomenuti uređaj Atlantidana.)

"Ljudi se pitaju, ako je to sve istina, zašto u muzejima nema ništa s Atlantide? Očito je da oni ne znaju kako muzeji rade. Ono što je izloženo kao eksponat odgovara vladajućoj strukturi koja određuje kako će povijest izgledati. U stvarnosti, muzejska skladišta kriju mnoštvo potencijalnih eksponata za svjetove koji se ne nalaze u povijesnim knjigama."

(citat s istog sajta)

Američka vojska se ozbiljno zainteresirala za Atlantidu tokom 1940-ih kada su naši interesantan uređaj u pustinji u Novom Meksiku. Povezivanjem s Teslinim tumačenjima zaključili su da je riječ o nekoj vrsti motora. Koji može stvari i ljude učiniti "nevidljivima"! Točnije, koji ih može odvesti u drugi prostor i drugo vrijeme. Eksperimenti koji su slijedili tokom narednih decenija doveli su do niza svjedočanstava.

U početku, "povratnici" su bili etiketirani kao "lažljivci" ili "luđaci". Odvedeni na izolirane farme bez mogućnosti kontakta s okolinom. Vremenom, iskustva su počela pokazivati trend, sličice koje su objašnjavale mozaik. Atlantida ne samo da nije bila mit, nego je bilo više nego jedna Atlantida! Ono o čemu je govorio Platon je imalo povijesnu podlogu, ali u stvarnosti je bilo i više od toga.

U stvari, mnoštvo grčkih priča jesu istinite u suštini, ali su samo blijedi odsjaj ranijih događanja.

Dosadašnja priča je drugačija i modernija nego one koje se sreću u knjigama u Atlantidi. Ovo je bilo kazivanje "...o Atlantidanima kao rasi ne-fizičkih bića. Koja su se mogla projicirati u materijalni svijet. Vanzemaljci koji su se ubacili u fizička tijela i postali njihovi ovisnici. Pristalice ovozemaljskih uživanja, kretanja iz jednog tijela u drugo.

Kreatori "živućih kristala". Koji su njihovoj svijesti bili važni kao tranzistori i chipovi našoj. A ove tehnologije su bile u punom cvatu još prije 35.000 godina.

I to je ono što smo mi naslijedili kao kolektivne arhetipove svijesti kada smo, kao njihovi robovi, napokon oslobođeni."

Drevni Rimljani su prije 2.500 godina kopirali još stariji grčki kip Posejdona s trozupcem. Prema legendi, Posejdon je bio prvi vladar Atlantide po kome je najveći otok arhipelaga u centru Atlantika dobio ime (Posejdonija). Trozubac je simbol tri najveća otoka Atlantide.

(13) Bermudska enigma

10.04.2000.

Doktor Ray Brown, nutricionist iz grada Mesa, Arizona provodio je odmor s prijateljima u blizini otočja Bari na Bahamima. Godina je 1970. Ronjenje im je bio hobi i jednog dana su se zaputili u podvodno istraživanje oblasti poznate kao "Jezik Oceana". Brown se trenutačno odvojio od prijatelja i nabasao je na piramidalnu siluetu na dnu. Ispitujući strukturu zapazio je pravilne kamene oblike s pojedinačnim blokovima koji su perfektno pristajali jedan uz drugi. Ubrzo je otkrio ulaz i odlučio da istražuje dalje. Prolazeći kroz uski prolaz došao je do male sobe se plafonom u obliku piramide. Bio je zapanjen kada je otkrio da u prostoriji nema algi ili korala. Soba je bila netaknuta i čista.

I mada nije imao lampu sa sobom, Brown je mogao sve vidjeti oko sebe. I bez direktne svjetlosti soba je bila osvijetljena. Onda mu je pažnju privukao metalni kružni predmet, desetak centimetara promjera, koji je visio sa stropa prema centru sobe. Na kraju je bio crveni kamen. Direktno ispod cijevi i kamena bio je kameni stol na čijoj su površini bili vjerni brončani otisci ljudskih dlanova. Ugniježena među njima stajala je kristalna kugla.

Brown je pokušao pomaknuti cijev i kamen, ali bezuspješno. Vratio se kristalnoj kugli. Bio je iznenađen kako ju je lako odvojio od brončanih dlanova. Odlazeći s kristalom, osjetio je nevidljivo prisustvo i čuo glas koji mu je govorio da se više nikada ne vrati!

S pravom se bojeći da bi njegov neočekivani ulov mogao biti konfisciran od strane američke vlade, dr. Brown nije otkrio postojanje čudne kristalne kugle sve do 1975. godine. Tada ju je, po prvi put, izložio na seminaru psihijataru u Phoenixu. Otada, kristalna kugla je doživjela samo nekoliko javnih promocija. Ali, u svakoj prilici, ljudi su osjećali vrlo čudne fenomene u njenoj blizini. Duboko unutar kristalne forme, mogu se razaznati tri piramidalna oblika, jedan ispred drugog, manji od manjeg. Neki ljudi, koji su se nalazili u dubokom meditativnom stanju svijesti, bili su u mogućnosti da prepoznaju i četvrtu piramidu, u pozadini prve tri.

Elisabeth Bacon, medij iz New Yorka, tvrdila je da je prilikom jedne od svojih meditacija, saznala da je kristalna lopta nekad pripadala Thothu, egipatskom "bogu". On je, opet, bio zadužen da pohrani tajno znanje u Gizi, u blizini tri velike piramide, Da li pozicije ova tri piramidalna oblika u kristalnog kugli otkrivaju ključ za pronalazak četvrte, još neotkrivene, podzemne piramide u kojoj se nalazi "Riznica Znanja"?

Isto tako, gledajući na kuglu iz drugog kuta, interne slike se gube u tisućama linija. Brown tvrdi da to dokazuje elektro prirodu kristalne kugle, neku vrst mikroskopskih električnih kola.

Pod posebnim uvjetima, dosta ljudi tvrdi da može primijetiti veliko ljudsko oko koje gleda iz unutrašnjosti lopte. Čak su ga i fotografirali.

Niz drugih misterioznih pojava je zabilježeno u blizini ovog izvora. Ljudi su osjećali hladan povjetarac u blizini kugle, zatim fantomska svjetla, čuli glasove ili osjetili čudne vibracije po tijelu. Kada se igla kompasa primakne kristalu, okreće se u suprotnom smjeru od očekivanog. Metali postaju privremeno magnetizirani u bliskom kontaktu s kuglom. Čak su zabilježeni slučajevi izlječenja prilikom dodira kugle.

E sada dolazimo do špekulacija na temu porijekla kugle i njene uloge u podmorju Bahamske piramide.

U prosincu 1933. Edgar Cayce je dao svoja dva iskaza u vezi događanja na Atlantidi.

Prvi, o formi atomske i radioaktivne snage:

"...Kroz istu formu vatre. tijela individua su regenerirane putem aplikacije zraka iz "kamena"..."

(Prisjetimo se Brownovog opisa brončanih dlanova)

I, drugi:

"A što se tiče opisa "kamena", dugačko cilindrično staklo išlo je s plafona prema kamenu s kuglom, formirajući silu između... Na tri su lokacije ostaci... u potonuloj porciji Atlantide, gdje će se ostaci hrama tek otkriti u budućnosti ispod naslaga mora, u blizini Biminija, kod obale Floride. Drugi je hram u Egiptu... a treći na Yukatanu... Kontinent Atlantida nalazio se između Meksičkog Zaljeva i Mediterana. Dokazi o izgubljenj civilizaciji se mogu naći na Pirinejima, Maroku, Britanskom Hondurasu, Yukatanu i Americi."

Kada je Atlantida stradala, potonula je na samo dno oceana. S njom su i hramovi završili manje-više ruinirani. Čuveni "vatreni-kristali", koji su nekad davali ogromnu energiju i silu Atlantidi našli su se pod vodom. Mnogi od njih još uvijek emitiraju jake energetske snopove prema Univerzumu.

Prema nekim tvrdnjama, svaki vatreni-kristal je bio visok 7 metara i širok tri. Na Atlantidi su oni bili podizani u serijama po tri. Na taj način kreirali su vortekse, astronomske energetske snage.

S vremena na vrijeme, ove energetske silnice emitirane od strane oštećenih vatrenih-kristala s Atlantide postaju toliko jake da bilo koji avion ili brod koji se nade u polju njihovog djelovanja, nestaje. Dezintegrira se i pretvara u čistu energiju!

I tako dolazimo do objašnjenja za misteriozne nestanke u bermudskom trokutu u posljednjih nekoliko tisuća godina.

Nije nam nepoznata ona teorija da avioni i brodovi zapravo upadaju u neku vrst crne rupe ili vremenskog vira.

Umjesto te teorije, prema današnjem tumačenju članovi posada ovih brodova su jednostavno bivali fizički dezintegrirani i vraćeni u stanje čistog duha.

U nekoliko rijetkih slučajeva, pak, brodovi, koji su proglašeni nestalim, su se nakon nekog vremena vratili. Ljudi su uglavnom bulaznili, proglašeni ludim. Ovo se desilo jer energetska sila s Atlantskih vatrenih-kristala nije bila dovoljno jaka da izazove efekt totalne dezintegracije. Umjesto toga, nastala je mentalna dezorijentacija.

Ako je vjerovati pričama o izgubljenj civilizaciji, još se nije otkrio najznačajniji simbol moći Atlantide. Riječ je o kristalu "Čuvaru vremena". On ne projicira svoju energiju, jer je trenutno hermetički zatvoren (i neotkriven negdje u morskim dubinama).

Vjerojatno čekajući da dođe opet njegovo vrijeme i preuzme svoju važnu ulogu u svjetskim događanjima na površini.

(14) Thoth-ovi tableti

23.04.2000.

Slijedi neobična priča pronađena u knjizi "The Emerald Tablets of Thoth "The Atlantean". Povijest smaragdnih tableta čije se autorstvo pripisuje Thothu, vrhovnom svećeniku-kralju Atlantide.

Tableti su stari 38.000 godina. Thoth je, nakon potonuća Atlantide, osnovao koloniju u Egiptu. Izgradio je Veliku Piramidu u Gizi (koja se pogrešno pripisuje Keopsu). U njoj je ostavio zapisanu drevnu mudrost i tajne Atlantide.

Preko 16.000 godina vladao je antičkom rasom Egipta, od 50.000 g.p.n.e. do 36.000 g.p.n.e. U to doba, barbarska rasa koja je tu živjela, podignuta je na visoki nivo civilizacije uz Thotha i njegove sljedbenike. Prema zemaljskim standardima, Thoth je bio besmrtn.

Točnije, napuštao je fizičko tijelo po svojoj volji. Njegova mudrost i znanje, učinili su ga vladarom više kolonija Atlantide, uključujući i one u Južnoj i Centralnoj Americi.

I sada je došlo vrijeme da napusti Egipat, izgradio je Veliku Piramidu točno iznad ulaza u Hol Mudrosti ("Great Halls of Amenti"). Postavio je stražu da čuva skriveno znanje. U kasnijim vremenima, potomci stražara su postali svećenici i oni su Thotha definirali kao Boga Mudrosti. Oni su ga, navodno, pratili nakon svoje fizičke smrti. U legendama, Hol mudrosti je postao podzemni svijet, svijet bogova, u koji duša odlazi nakon fizičke smrti. I gdje joj se sudi. U kasnijim vremenima, Thothov ego se inkarnirao tri puta. Posljednji put bio je u biću poznatom kao Hermes. Tada je ostavio pisane dokumente koji su modernim okultistima znani kao Smaragdni Tableti, koji su pojednostavljena verzija drevne mudrosti.

Ono o čemu danas pišemo su izvodi iz deset takvih tableta ostavljenih u Velikoj Piramidi.

Interesantan je bio njihov put dok nisu ugledali svijetlo dana nakon što su bili skriveni tisućama godina.

Prije 2.300 godina, drevni Egipat je prolazio kroz teška vremena. Mnoge delegacije svećenika su slane u različite dijelove svijeta. Među njima su bili i čuvari znanja iz Velike Piramide koji su nosili sa sobom smaragdne tablete kao talismane. Uz njihovu pomoć mogli su dokazati superiornost u odnosu na druge, inferiornije rase. Legenda kaže da su nosioci tableta imali autoritet direktno od Thoth-a.

Određena grupa svećenika otišla je u Južnu Ameriku i tamo pronašla naprednu rasu, Maje. Oni su se sjećali drevnog znanja. Egipatski svećenici su ostali živjeti s njima. Kasnije, u desetom stoljeću, Maje su kolonizirale Yukatan. Smaragdni tableti su smješteni ispod oltara jednog od velikih hramova posvećenih bogu Suncu. Nakon pohoda konkvistadora (ili, još točnije, prije njih) gradovi su napušteni i (duhovna) blaga hramova zaboravljena.

Svećenstvo Velike Piramide je, kroz Veliku Bijelu Lozu, zatražilo od jednog od svojih članova da tablete vrati natrag. To je i učinjeno 1925. Prije nego što ih je vratio, bilo mu je dozvoljeno da napravi prijevod i zadrži njegovu kopiju.

Sedamdesetak godina kasnije, t.j. danas, dobivena je dozvola da se dijelovi objave.

Riječ o materijalnom aspektu. Dvanaest smaragdno zelenih tableta su formirani kroz proces alkemijskih transmutacija. Čelijska i atomska struktura su fiksne, bez mogućnosti promjene. (Na ovaj način oni negiraju materijalne zakone ionizacije.) Na njima su ugravirani karakteri na drevnom jeziku Atlantidana koji odgovaraju frekvenciji misaonih valova. Karakteri oslobađaju-formiraju mentalne vibracije/slike u umu čitaoca! I, kao što Doreal, predstavnik

Bratstva, u uvodu knjige kaže: "Čitaj. Vjeruj ili ne, ali čitaj. Vibracije koje tamo pronađeš će probuditi odgovor u tvojoj duši."

UVOD (Doreal): "Čovjekova želja za razumijevanjem zakona koji reguliraju njegov život je beskrajna... U tišini materijalnih čula leži ključ otkrivanja mudrosti. Onaj koji govori, ne zna. Onaj koji zna, ne govori. Najviše znanje ne može se prenijeti, jer ono egzistira kao entitet koji prevazilazi materijalne riječi i , simbole..."

Sve stvari u svim kozmosima se kreću u skladu sa zakonom... a zakon koji regulira kretanje planeta je stalan kao i zakon koji regulira materijalni izraz čovjekov.

Jedan od najznačajnijih kozmičkih zakona je onaj koji je odgovoran za stvaranje čovjekovo kao materijalnog bića. Škole svih vremena i civilizacija nastojale su odgonetnuti zakon koji povezuje čovjeka kao materijalno i duhovno biće. Veza koja ih spaja je čovjek intelektualac budući da um sadrži materijalne i nematerijalne kvalitete.

Put ka svjetlosti, životu i ljubavi samo počinje na materijalnom nivou. Duhovnim se, pak, nastavlja kretati ka najuzvišenijem cilju - stapanjem s univerzalnom sviješću."

SMARAGDNI TABLET 1: Povijest Thotha, Atlantidanina

"I, Thoth, the Atlantean, master of mysteries, keeper of records, mighty king, magician, living from generation to generation,...koji upravo prelazim u Hol Mudrosti, određujem upute za one koji će doći poslije mene, upute zasnovane na drevnoj mudrosti velike Atlantide.

U moćnom gradu Keor-u, na otoku Undal, u dalekoj prošlosti, započeo sam svoju inkarnaciju. Ne onako kako današnji inferiorni ljudi zamišljaju život i smrt na Atlantidi. Riječ je bila o životu od eona do eona u kome smo obnavljali svoj život u Holu Mudrosti, u kome rijeka života vječno plovi unaprijed." (Nadalje, Thoth govori o svom djetinjstvu, ocu-učitelju, stjecanju znanja, velikim potopima na Zemlji, Hramu Svjetlosti na planini Undal, njegovom putu sa svojim sljedbenicima s Atlantide u zemlju Khem - Egipat. Oni su ga dočekali neprijateljski, ali je Thoth demonstrirao svoje superiorne tehnološke moći i postao gospodarom egipatskih domorodaca.) "Dugo smo vremena živjeli u zemlji Khem... Raslo je znanje djece Khema koji su osvajali susjedne zemlje i narode... Podigao sam visoki prolaz iznad Hologa Mudrosti. Samo nekolicina se okuražila da side dolje i pride portal Hologa.

Iznad Hologa sam podigao moćnu piramidu koristeći moći koje nadvladavaju zemljinu silu (gravitacije). Duboko u njoj izgradio sam komoru; odatle kreće kružni prolaz koji ide gotovo do vrha. Tu sam postavio kristal, koji šalje zrake u prostor/vrijeme dimenziju i koncentrira se prema Holu Mudrosti. Ostale prostorije koje sam izgradio naizgled su prazne. Ipak. sakriven u njima je ključ za Hol Mudrosti. Onaj, koji ima hrabrosti da se uputi kroz tamne realma, prvo će biti očišćen dugotrajnim postom. Ležat će u kamenom sarkofagu. Tek tada ću mu otkriti velike misterije. Pokazat ću mu put kojim će me slijediti."

SMARAGDNI TABLET 2: Hol Mudrosti

"Duboko u srcu Zemlje leži Hol Mudrosti... Djeca Svijetla su pratila što se događa na površini... Trideset i dvoje... koji su se pojavili među ljudima... nastojeći da ih oslobode vezanosti za tamu. U ciklusima, od eona do eona, Veliki Učitelji su prisutni a da za to ljudi ne znaju. U Holu života njihova tijela spavaju dok njihove duše slobodno prolaze kroz ljudska tijela..."

Thoth zatim opisuje svoje put i susret s Velikim Učiteljima. Tražio je i dobio besmrtnost s Ulogom da širi duhovno znanje među ljudima. Thoth: "O, great master, let me be a teacher of men..."

Voice: "...So be it decreed. Master are ye of your destiny".

SMARAGDNI TABLET 3: Ključ mudrosti

Thoth predaje svoje znanje i mudrost ljudima. "Mudrost je moć, moć je mudrost, jedno s drugim kompletiraju cjelinu."

"U Holu Mudrosti je sedam Velikih Učitelja", govori Thoth, "od kojih sam primio znanje". Njihova imena su:

- "Tri" koji drži znanje magije, kreator Hala Mrtvih.
- "Četiri" je onaj koji gubi/predaje moć, od "života" k ljudima. Svijetlo je njegovo tijelo. Oslobađa duše ljudi.
- "Pet" je učitelj koji kontrolira riječi, komunikaciju među ljudima.
- "Šest" je gospodar svjetla.
- "Sedam" je gospodar prostora i onaj koji drži ključeve vremena.
- "Osam" je onaj koji kontrolira progres čovječanstva.
- "Devet" je otac, onaj koji stvara i mijenja forme.

SMARAGDNI TABLET 4: Prostor je rođen

Thoth opisuje svoje djetinje snove kada je, ležeći pod zvijezdama, postavljao pitanja o misterijima koje krije Kozmos. Napokon, njegova duša je, u naporu ka traženju novog znanja, pukla vezu sa materijalnim tijelom. I otišla visoko među zvijezde. Godinu za godinom, oslobođena limita tijela, prolazila je prostorom i posjećivala planete i nove svjetove. Svaki od njih je nastojao da se uzdigne ka visinama; neki su u tome uspijevali, neki su tonuli u mračne dubine.

"Poslušaj me, čovječe. I ti isto možeš živjeti i biti oslobođen. Vi niste Zemljani, vi ste djeca beskrajne kozmičke svjetlosti..."

Kozmos je određen zakonima. Slijedi ih i bit ćeš dio Cjeline... Duboko u šutnji i miru, moraš se osloboditi želja. Okupiran tišinom, oslobodit ćeš se želje za upotrebom riječi. Potom ćeš se osloboditi želje za hranom, koja ti veze dušu. Zatvori oči i centriraj svoju dušu ka svijesti, oslobodi se okova mraka. Zamisli mjesto, sliku gdje bi želio biti. Vibriraj naprijed-nazad. Sve dok ti duša ne bude slobodna... A nakon toga, mrak je za tebe prošlost."

SMARAGDNI TABLET 5: stanovnik Unal-a

U petom tabletu, Thoth govori o nastanku Atlantide. Njen kreator nije bio zemaljskog porijekla, mada je živio u tijelu zemaljskom. Učitelj i prvi stanovnik Unal-a (Atlantide) podijelio je kraljevstvo na deset oblasti. Dao ih je na upravljanje ljudima. U centru je izgradio središnji hram. Izabrao je trojicu koji su bili njegova veza s Atlantidom i koji su nosili njegove upute oblasnim namjesnicima.

U trenucima potonuća Atlantide, učitelj je pozvao Thoth-a i obratio mu se:

Učitelj: "Ponesi svo svoje znanje, mudrost, rukopise i magiju. Sačuvaj ih dok vremenom svijetlo ponovno ne prevlada kod ljudi. Neka bude skriveno među njima, ali ipak dostupno prosvijetljenima."

I Thoth nastavlja.

"Skupio sam sinove Atlantide. U svemirski brod sam unio svo svoje znanje, dokumente i magiju potonule Atlantide... Odletjeli smo prema zemlji djece Khema. Tamo sam, zahvaljujući svojoj moći, vladao njima. I uzdigao ih do Svjetlosti." "Znaj, čovječe, da te daleko u budućnosti čeka invazija iz dalekih (svemirskih) dubina. Tada se probudi, jer mudrost ćeš imati." Duboko leži moja tajna. Traži je i naći ćeš je u piramidi koju sam

izgradio. Jedan do drugog su zaglavni kameni. Svaki od njih je kapija koja vodi Životu. Slijedi ključeve koje sam ostavio iza sebe. Traži i prolaz će ti se ukazivati. Traži u piramidi, duboko u hodniku koji završava u zidu. Uzmi Ključ Sedmorice i zid će se otvoriti... Slijedi moju mudrost."

SMARAGDNI TABLET 6: Ključ magije

U šestom tabletu Thoth govori o vječnoj borbi sila mraka i svijetla. Borbi staroj koliko i čovjek.

Bratstvo Mraka pri tom koristi sve načine da veže duše nevinih uz sebe. Thoth poziva da se "...lice drži uvijek okrenuto prema Svijetlu", jer sva tuga dolazi iz tame. A svjetlo dolazi samo onome koji strijemi k svjetlu, koji ide bremenitim putem k mudrosti.

"Negdje u mraku, nacrtaj krug oko sebe, koristi ovu formulu i bit ćeš slobodan. Podigni ruke iznad sebe, zatvori oči i predstavi si svijetlo. Zazovi Duhove Svijetla kroz prostor-vrijeme koristeći ove riječi: Ispuni moje tijelo s Duhovima Svijetla. Dođi iz Cvijeta koja obasjava kroz tamu.

Dođi iz Holova gdje Sedmorica Učitelja vladaju. Imenuj svih sedam: "Pri, Četiri, Pet, Šest, Sedam, Osam, Devet. Njihovim imenom pozivam ih da mi pomognu, oslobode i spasu od tame noći: Untanas, Quertas, Chietal, Goyana. Huertal, Semveta i Ardal..." Nakon ovoga duša će biti oslobođen utjecaja Bratstva Mraka.

SMARAGDNI TABLET 7: Sedam Gospodara

Thoth opisuje svoj prvi susret sa sedam gospodara/učitelja koji prebivaše u Holu Mudrosti. Nakon toga mogao je da uđe u njihovu konklavu po želji. Postavljao je pitanja i dobivao odgovore na sve što ga je interesiralo.

Jednom prilikom Sedam mu je govorio: "Znaj da naša imena predstavljaju broj ciklusa koje mi donosimo čovjeku. Svaki od nas ima dužnost da obavi i silu da kontrolira. A, pri tome, mi smo s jednom dušom u našem ciklusu. Jednom ćemo mi, u vremenu koje još nije vrijeme, Svi postati jedno. Vrijeme i prostor se kreću u ciklusima. Znaj njihov zakon i bit ćeš slobodan."

Obratio mu se i Devet: "Eonima sam postojao ne znajući za život i ne kušajući smrt. A daleko u budućnosti, život i smrt će opet biti Jedno. I jedno i drugo perfektно balansirajući da nijedno neće postojati... Za mene vrijeme ne postoji, ja sam bez oblika. Mi nemamo život ali imamo egzistenciju, puniju, veću i slobodniju nego ti."

Osam: "Sve stati znaš je samo mali djelić znanja."

I, nakon što je milenijima slušao i učio, Thoth se obraća: "Ovo je moja mudrost. Čovječe. živi u svjetlosti i ne okreći lice od njega. Tako i tvoja duša živi u realmu svjetlosti. Okreni svoje misli unutra, ne vani. Nadi svoje svijetlo-dušu u sebi. Ti si svoj gospodar. Ti si jedno s kozmosom, plamen i dijete Svjetlosti.

SMARAGDNI TABLET 8: Ključ misterija

Thoth: "Mudrost je skrivena u mraku. Kada je osvjetliš plamenom duše, naći ćeš svoju mudrost."

U osmom tabletu Thoth govori o svom iskustvu s "Psima-čuvarima Barijere".

Na putu iza dimenzije prostor/vrijeme, postoji barijera koja ne dopušta dušama izlazak. "Psi-čuvari" čekaju na duše koje pokušavaju da prodru u dimenziju bez prostora i vremena.

Ova dimenzija je, po Thothu, zakrivljena dimenzija. One druge su pod uglovima ili ravne. Uglavnom, prvi Thothov pokušaj i "psi" su ga prvo potjerali natrag, a onda i pratili njegovu dušu do povratka u tijelo.

SMARAGDNI TABLET 9: Ključ slobode u prostoru

Od davnih vremena, "...mudrost je uvijek postojala. Nikad promijenjena, iako zakopana u mraku. Nikad izgubljena, iako zaboravljena od čovjeka..."

Misliš da živiš, ali to je život unutar smrti. Sigurno je da, dokle god si vezan za svoje tijelo, za tebe život ne postoji. Samo je duša slobodna u prostoru i ima stvarni život... I samo onaj koji žudi i teži znanju ima nade da će biti slobodan."

Jednom prilikom, u Holu Mudrosti, Thoth je upitao gospodare: "Gdje je izvor Svega?"

Devet mu je odgovorio: "Oslobodi dušu svoga tijela i pođi sa mnom k Svjetlu".

Zatim ga je Devet poveo u ponor kroz prostore neznane ljudima. Vidio je stvaranje Reda iz kaosa i mraka. I onda začuo glas: "Plamen je izvor svih stvari jer ih sve sadrži u njihovom potencijalu. Red koji je poslao Svijetlo je Riječ, a od Riječi dolazi Život i cjelokupna egzistencija."

SMARAGDNI TABLET 10: Ključ vremena

Ponovno. Thoth u Holu Mudrosti. Slušao je pjesmu ciklusa. Riječi su otvarali put "iza" ove dimenzije. Tada je shvatio da Riječ može da otvori dimenzije nepoznate čovjeku. Na primjer, riječ "Zin-Uru", svojim zvukom nosi posebnu moć.

Jednom, u dalekoj prošlosti, Thoth je upitao jednog od učitelja, što je vrijeme.

Učitelj: "U početku bješe ništavilo: bez vremena, prostora, prazno. U to ništavilo je došla misao, svjesna, i ispunila ga. Tada nije egzistirala materija, samo sila, pokret, vorteks vibracije od svjesne misli koja je ispunjala ništavilo."

SMARAGDNI TABLET 11: Ključ za Iznad i Ispod

Thoth opisuje u kakvom je stanju svojevremeno našao ljude, koji su bili samo malo iznad divljih zvijeri. Govori o porijeklu svoje rase koja nije zemaljska i njihovom znanju koje je superiornije u odnosu na ljudsko.

Nadalje. (Thoth): "Znaj da se u piramidi, koju sam sagradio, nalaze ključevi koji će ti pokazati Put u Život. Povuci crtu od piramide do vrha. Povuci drugu, suprotnu, istog ugla i pravca. Onda kopaj i nadi što je ostalo iza mene. Tamo ćeš naći ulaz u skriveni podzemni prolaz. On datira iz doba kada još niste bili civilizirani ljudi..."

Misterija ciklusa koji su stalno u pokretu... Oni konačni, koje možete shvatiti (jer beskonačni su izvan vašeg shvaćanja), imaju devet ciklusa iznad i četrnaest ispod... Vremenom, doći će do perfekcije i bit će samo jedan u beskonačnosti."

(Devet): "...Kada vi ljudi shvatite da ništa osim progresa duše nije važno, onda ćete se osloboditi svih stega i moći ćete da radite u harmoniji s Kozmičkim Zakonom. Trebate težiti perfekciji, jer samo tako možete ostvariti svoj cilj. Iako ništa nije perfektno, to treba biti vaša želja i cilj."

SMARAGDNI TABLET 12: Zakon Uzroka i Posljedice i Ključ od Proročanstava

(Thoth): "Znaj da je budućnost otvorena knjiga onom koji zna da je čita. Sve posljedice dolaze od uzroka koji potiču od prvog uzroka. Budućnost nije fiksna ni stabilna nego varira kako variraju posljedice od uzroka." (Ovdje je odgovor na pitanje da li se sva proročanstvu moraju ostvarivati.)

I nastavlja: "Budućnost nikada nije fiksna nego slijedi čovjekovu slobodnu volju." (Ponovno se otvara pitanje, što je s onima koji su se kretali kroz budućnost u spiritualnom stanju. Ili koji su vidjeli i prorokovali budućnost. Odgovor: Vidjeli su moguću budućnost! Samo jedan vjerojatan scenarij.)

Dalje, Thoth u ovom dijelu govori o budućoj borbi Svijetla i Mraka i mnogim iskušenjima pred ljudima. Na kraju, on vidi čovjeka kao bit će Svijetla. I poziva ljude da čuvaju ulaz u Hol Mudrosti i da ne dozvole barbarima da tamo provale. Tajne su samo za one koji traže Svijetlo.

SMARAGDNI TABLET 13: Ključ Života i Smrti

(Thoth): "Tvoja forma je dualna. Balansirana u polaritetu u doba kada je formirana. Znaj da, kada Smrt dolazi, to je samo zato što je balans poremećen. Zato što je jedan pol izgubljen.

Kada je tijelu u perfektnom balansu, smrt te ne mora nikada dodirnuti...

Tajna života u Holu Mudrosti je uspostavljanje balansa polova. Sve što živi ima formu. Živo je zbog Duha Života u njegovim polovima. Srce Zemlje je u balansu sa svim bićima koja postoje na Zemlji. Izvor Duha dolazi iz Zemljinog Srca.

Kada naučiš da održavaš svoj balans, znači da si u balansu sa Zemljom... Jedan sat dnevno trebaš ležati s glavom okrenutom prema pozitivnom polu (sjeveru). I jedan sat prema negativnom (jugu). Dok si okrenut sjeveru, drži svoju svijest između glave i grudi. Kada si okrenut prema jugu, pomjeri svijest između grudi i nogu... Tijelo će ti se osvježiti i snaga ti se vratiti."

I nastavlja. Kada čovjek poželi da izađe iz ovog života, bez boli i tuge. "Lezi, glavom okrenutom prema istoku. Sklopi ruke na izvoru tvog života (solarni pleksus). Svoju svijest podijeli na dva dijela: jedan okrenut sjeveru, drugi jugu. Pošalji ih izvan tijela. Opusti se. Slijedit će srebrne iskre, spojiti će se sa Svjetlošću, s Izvorom. bit će plamen, dok se želja ponovno ne formira. I vrati u novu formu.

Znaj da ovako tijela napuštaju velike duše, mijenjajući, po želji, život za životom...

Čuj me, čovječe, napij se moje mudrosti. Nauči tajnu koja je Gospodar Vremena. Nauči i da sam budeš gospodar i da se sjećaš prošlih života... Kada se tvoje vrijeme približi, ne boj se, nego budi gospodar Smrti. Opusti tijelo, ne opiri se. Plamen duše smjesti u svoje srce. Zatim ga premjesti u trokut, između obrva. To je mjesto gdje memorija života ostaje. Zadrži svoj plamen u toj poziciji za vrijeme tranzicije i, s tvojom dušom, memorije ovog života će poći s tobom. Prošlost će biti jedno sa sadašnjošću. Memorije će biti sačuvane."

SMARAGDNI TABLET 14: Dodatak

(Thoth): "Znaj da je Zemlja samo portal, kapija, čuvana od sila nepoznatih čovjeku. Gospodari Mraka skrivaju ulaz. Ipak, barijere se ruše pred onima rođenim u Svjetlosti." (Prisjetimo se Monroevih opisa duša koje nakon posljednje inkarnacije prosto izlete iz fizičkih tijela i prolete kroz guste duševne slojeve iznad Planete.)

U nastavku Thoth govori kako duše moraju biti očišćene od Mraka da bi prošli kroz kapiju Svijetla. I kako će čovjek budućnosti negirati misterije o kojima on govori, ali da će oni koji iskreno traže, uspjeti pronaći skrovito znanje.

Svoje tajne ostavlja onima koji su testirani, ne-korumpirani, kako bi sile Istine pobijedile.

Daje detaljan opis prostora između ovog života i prostora iza granica. Unutar njih su:

- Duat, gdje stanuju sile iluzije;
- Sekhet Hetspet, kuća bogova, koju čuva Osiris i koji vraća duše nezaslužnih ljudi.

Zatim govori o trojstvu, koje je u osnovi svega.

- Izvoru kreacije: jedan Kreator, jedna Istina, jedna točka Slobode
- Balansu: život. dobro i moć
- Kvalitete Kreatora: beskonačna moć, mudrost i ljubav

- Tri stanja egzistencije: Krug Svjetlosti u kome prebiva Kreator, Krug Kaosa u kome se sva bića dižu iz mrtvih, Krug Svjesnosti, u kome sve stvari žive.

SMARAGDNI TABLET 15: Tajna tajni

(Thoth): "Skupite se, moja djeco, da čujete tajnu tajni, koja će vam omogućiti da otkrijete čovjeka-boga, i da vam dam put ka vječnom životu. Prvo o teretu tame koji vas baca u okove dok ste na Zemlji.

Tama i Svijetlo su iste prirode, različiti samo po izgledu, ali obje dolaze iz istog Izvora. Tama je Nered. Svijetlo je Red. Tama se pretvara u svijetlo Svjetlosti. To je vaša svrha u životu: promijeniti tamu u svijetlo!

O misteriji prirode.

Vi ste trostruki po svojoj prirodi: u fizičkom, astralnom i mentalnom tijelu.

U fizičkom tijelu imate novo trojstvo: krv, koja kola kroz tijelo i omogućava srcu da radi. Magnetizam, koji se kreće kroz nervne putove i nosi energiju ćelijama i tkivima. Akaša, koja prolazi kroz kanale, prefinjene i minijaturne, ali još uvijek fizičke. Sva tri oblika su u međusobnom odnosu i odražavaju se na život tijela.

Tri je i priroda Astralnog tijela, medijator između gornjeg i donjeg. Ne-fizičko, ne-spiritualno.

Tri je i priroda Uma.

Iznad i izvan čovjekove trostruke prirode leži realm spiritualnog.

1. Na Zemlji, čovjek je vezan vremenom i prostorom. Okružujući Planetu je val vibracije koji ga nadalje veže za nju. Ipak, unutar svakog od ljudi je i Ključ za oslobođenje.

Kada se oslobodiš tijela, uzdigni se na najviši dio zemaljskog realma. Tamo izgovori riječ: Dor-E-Lil-La. Tada će se dići veo prema Svjetlu i moći ćeš proći barijeru prostora. Šest sati će barijera biti podignuta.

2. I dok si vezan u svom tijelu, postoji tajna koja te može izbaviti na slobodu.

Opusti se. Usmjeri se ka slobodi od fizičkog tijela. Misli na riječ: La-Um-I-L-Gan i ponavljaj je u sebi. Sve dok se ne oslobodiš tijela.

3. Ako želiš ući u Hol Mudrosti, mjesto gdje prebivaju vječni:

Lezi. Opusti se. Očisti misli i ciljeve. Zamisli Hol. Punim srcem. stani pred učiteljima u zamišljenom (trećem) oku. Izgovori riječi:

Mekut-El-Shab-El Hale-Sur-Ben-El-Zabrut Zin-Efrim-Quar-El. Ubrzo će tvoja duša biti pozvana. Ovim završavam svoje pisanje. Ključeve predajem onima koji zaista traže moju mudrost, jer za njih, ja sam Ključ i Put."

Završimo prigodno sa misli Alberta Einsteina.

"Najljepša stvar koju možemo iskusiti je misteriozno. To je izvor istinske umjetnosti i znanosti. Onaj kome je ova emocija stranac, koji ne može pazirati da bi se zapitao, je dobar koliko i mrtav čovjek: njegove oči su zatvorene."

(15) Peniel

29.04.2000.

Na današnji je dan rođen Pitagora. "Kvadrat nad hipotenuzom jednak je zbiru kvadrata nad katetama", učio nas je Domančić u osnovnoj školi. I insistirao da taj zakon dobro zapamtimo. Nisam baš siguran da mi je taj matematički poučak često koristio u životu. Ali ga nisam zaboravio. Isto kao i broj Pi (π) na deset decimala (3.1415926535).

Pitagora je veći dio svojih osam decenija života posvetio razvoju filozofskog sustava. "U središtu svemira je vatra", govorio je Pitagora. Slijedio ga je Aristarh s heliocentričnom teorijom - "sunce je središte svemira".

(Naši školski filozofski udžbenici nažalost ostaju samo na površini njihovih postavki. I prije nego i pokušamo ući dublje u ono o čemu govore ove antičke škole, proglase ih pogrešnim, praznovjernim. Pretpostavljam da je Pitagora govoreći o "vatru" mislio na "unutrašnji plamen", dinamiku ideja koje su pokretač svega u mikro- i makrokozmosu; Aristarh je, vjerojatno, dobro znao da je sunce izvor života za našu planetu, a analogno i za sav živi svijet u svemiru.)

Za Pitagoru su brojevi najvažniji pojam u matematici i Filozofiji. Proučavanjem svemira došao je do zaključka da u njemu vlada red brojeva. Oni su nepromjenljivi, stalni, osnova prirode. Pitagorejci su i u ljudskim osobinama vidjeli utjecaj brojeva. Na njoj baziraju mistiku i simboliku brojeva, u kojoj kao savršen, na počasno mjesto, stavljaju broj 10. Prigodom akustičnih eksperimenata, Pitagora otkriva iznenađujući sklad brojeva koji skriva svijet zvukova i harmonije.

Pitagora je bio začetnik teorijske matematike, eksperimentalne fizike i vlastitog filozofsko-znanstvenog sustava prije dvije i po tisuće godina. Najpoznatiji američki prorok Edgar Cayce je prije sedamdeset godina najavio "dolazak" spiritualnog učitelja Johna Peniela kao predvodnika vala promjena u novom mileniju.

Danas ćemo govoriti o Penielovom "sustavu" ili, jednostavno, poruci. Koju ćemo prenijeti iz njegove knjige: "The Lost Teachings of Atlantis".

Riječ je o ne-religioznoj knjizi. Fokus je na stvarnim spiritualnim vrijednostima koje svaka ljudska individua, bez obzira na religiju, rasu ili pol, prihvata: ljubavnost, briga za drugoga, nesebična ljubav, ne-škodljivost i jedinstvo s Univerzalnim Duhom ("kozmičkom sviješću", "Bogom", nazovimo to bilo kojim imenom). Zato je i prihvatljiva kako sljedbenicima svih velikih religija, zatim agnosticima i ateistima.

Knjiga govori i o tome kako postati vlastiti izvor informacija od Univerzalne svijesti. I kako antička znanja primijeniti na današnji svijet i unaprijediti ga.

Mada se u naslovu knjige spominje Atlantida, o njoj se vrlo malo govori. Postavlja se hipoteza da su grupe preživjelih Atlantidana osnovali nekoliko zajednica po svijetu. Prati se ona koja je završila u Egiptu; spominje se doba izgradnje Sfinge i Velike Piramide. Dio znanja, filozofskih i spiritualnih aktivnosti, se danas čuva na Tibetu. Upravo tu se i odvija veći dio knjige kroz razgovor Peniela, mladog Amerikanca i tibetanskih svećenika.

Peniel provodi tri godine u manastiru i dijeli svoja osobna iskustva i promjene s čitaocima. jedna od poruka je i svakako sličnost posljednjih dana Atlantide s današnjom civilizacijom. "Oni koji ne uče iz povijesti osuđeni su da je ponavljaju", može prigodno da odjekne kao eho i u slučaju ove usporedbe.

UVODNA POGLAVLJA

Peniel je nadaren mladić, s koeficijentom inteligencije jednakim geniju. Kroz mladost prolazi faze ateista, zatim gnostika (niti vjeruje u Boga, niti ga odbacuje, ali vjeruje u "znanje"). Jednu večer mu se ukazuje lik svećenika u bijeloj odori. Za sebe tvrdi da je pripadnik antičkog spiritualnog reda na Tibetu (Shargung-la, taj naziv podsjeća na skorašnji film "Lost Horizon" i manastir Shangri-la), da je njihovo porijeklo iz Egipta, a još prije toga, s Atlantide. Oni nisu bili vezani ni za jednu religiju, dogmu ili obožavanje bilo kojih lidera iz prošlosti, sadašnjosti ili budućnosti. Direktno su se obraćali Univerzalnoj svijesti ("Bogu") kroz razvoj i upotrebu nesebične ljubavi. Oni su učili kako razviti stvarnu slobodu misli i slobodu izbora kao sveto pravo svakog pojedinca. Posvećivali su čitav svoj život davanju, ljubaznosti, osjećaju za drugoga.

Peniel je prepoznao sve one vrijednosti za kojim je dotada tragao. I ne samo to. Od lika je dobio precizne upute kako iz sjeverne Indije stići do tibetanskog manastira. Time je njegova životna putanja bila određena.

NA TIBETU

Uz mnoge poteškoće i peripetije, Peniel stiže na Tibet. Usput uči da je važno nikad ne posustati na putu ka cilju koji si sebi postavio. Bez obzira na zapreke koje te prate.

Kad je stigao u manastir tamo je čekao njegov vodič. Oni su znali da on dolazi. Vodič je bila Anastasia čiji su roditelji poticali iz Rusije. Ona je rođena na Tibetu i objasnila mu je da svi svećenici govore veći broj modernih i antičkih jezika. Upoznala ga je s "hijerarhijom". Od "učenika" do "stvarnih učitelja". Do faze u kojoj se zbog "nedostatka sebičnosti" sve stvari mogu vidjeti čisto, objektivno i jasno.

Ubrzo je Peniel učestvovao u zajedničkoj energetskej tehnici zvanoj "Star exercise". Stotinu ljudi formira krug, drži se za ruke, zatvorenih očiju...

Njegovo tijelo i misli su bili obuzeti energetskeim tokovima. "Vidio" je bijelu svjetlost. osjetio milijune misli i slika u jednom momentu... A kada je otvorio oči, energija je vibrirala u svim stvarima i ljudima oko njega. Slijedećih dana pokazana mu je biblioteka u kojoj su čuvani drevni rukopisi, među kojima i originalni (!) tekstovi iz većine religijskih učenja, u rukopisima.

U susretima s "prosvijetljenim učiteljima" Peniel je bio totalno impresioniran njihovom mudrošću, ljubaznošću i osjećajnošću. Kroz kursove je naučio o drevnim učenjima, svjetskim religijama, meditaciji i energetskeim tehnikama. jogu... U razgovoru s učiteljima osjetio je moć njihovih psiho mogućnosti. Znali su za svaku njegovu misao, odgovarali na nepostavljena pitanja, pronalazili mu skrivene tajne - diskutirali o njima i oslobađali ga naslaga prošlosti. Kao da je dobivao indirektnu terapiju. Nekoliko godina kasnije, Peniel je "diplomirao". Slijedi još nekoliko odlomaka iz "diplomskog rada".

LJUBAV

Riječ "ljubav" ima dva posve suprotna značenja. Većina nas o tome i ne misli, ali i dalje ih upotrebljava u oba slučaja.

Prva vrst ljubavi se može nazvati "čistom ljubavi". Nježno i nesebično davanje. Ljubav prilikom koje naše sebično ja ne dobiva ništa; ali zato ona dobra strana dobiva osjećanje toplote i dragosti. Primjeri: pomoć drugima u nevolji, briga za prijatelje, rodbinu, poznanike. ili "ljubi bližnjeg svoga". Slijedeća vrst ljubavi je osjećaj zadovoljstva koji dolazi kada dobijemo nešto što želimo. "Sebična ljubav". Ona u kojoj "volimo" sladoled, nogomet, poklone, čokoladu, mercedes, pivo... I koja nam se miješa u intimni život. Jer kada volimo

curu ili momka. to počesto znači da volimo pažnju, energiju i zadovoljstvo koje primamo. Doduše, ljubavne veze su često mješavina čiste i sebične ljubavi. Ali, mnoge počinju i završavaju sa sebičnom. Veza s partnerom rezultira u posesivna osjećanja, ljubomoru, odbijanje...

Za razliku od toga, čista ljubav ne rezultira zavisnošću od partnera. Ona liječi umjesto da ranjava.

ZLATNO PRAVILO

Centar Penielove poruke je "golden rule" - zlatno pravilo u kome se daje nesebično. Fokusira na davanje čiste ljubavi. Ne beskrajno i bezuvjetno, već razumno. Briga za drugoga, dijeljenje, poštivanje slobodne volje i izbora drugih, sve to rezultira u nesebičnoj ljubavi.

BENJAMIN

Benjamin Franklin je svojevremeno započeo pisanje vrlo slične knjige. Razvio je specifične tehnike u kojoj bi se individua koncentrirala ka vlastitom pozitivnom razvoju. Nažalost, ta knjiga nikada nije završena. Isto kao ni njegova ideja da osnuje organizaciju koja bi se bazirala na istoj ideji. On je čvrsto vjerovao da razvojem "dobre" osobe, a zatim pridobivanjem porodice i prijatelja za istu ideju, može vremenom dovesti do kreiranja novog i boljeg društva. Njegov plan je imao univerzalan program - ne bi bio limitiran ni na jednu religiju.

ZNAČAJ ZLATNOG PRAVILA

Primjer: Čovjek umire i odlazi na nebo. Anđeli mu kažu: "Odvest ćemo te u raj, ali prvo da ti pokažemo pakao." Odvode ga na mjesto s velikom središnjom posudom punom kašaste hrane. Oko posude su jadne i gladne osobe. Svaka od njih ima žlicu dugačku po tri metra. Hranu mogu dobiti, ali je, zbog dužine, ne mogu prinijeti ustima. I tako, ove patetične osobe gladuju pored izobilja hrane. Zatim ga anđeli odvode u raj. Na njegovo iznenađenje, ugleda istu scenu. Ponovno gigantska posuda s hranom, ponovno ljudi s žlicama od tri metra. Samo ovi su zadovoljni, sretni, nasmijani i zdravi.

"Zašto? U čemu je razlika da su ovi ljudi sretni i siti?", upitao je anđele. "Pa zar ne vidiš?", upitali su ga.

Kada je pažljivo pogledao primijetio je da svaka osoba hrani kašikom susjednu. "Ovdje ljudi hrane jedni druge. Oni su naučili put ljubavi."

UNIVERZALNOST KONCEPTA

Kao što smo mogli primijetiti u gornjoj priči, pitanje religije i vjere je totalno irelevantno. Razliku u situaciji je proizvela ljubav i nesebičnost. Razlika nije uzrokovana što su na "sretnom" mjestu bili kršćani, budisti ili agnosticima s žlicama od tri metra. Nije čak bitno ni da li je netko imao žlicu ili nije. Razlika je u tome da li je netko naučio kako da živi, da daje, da dijeli.

I, čini mi se, život se i svodi na to pitanje. Da li smo naučili tu životnu lekciju.

I kako bi nas prijatelj Albert Einstein rekao: "Osoba duhovno prosvjetljena meni izgleda kao netko tko se oslobodio perja svojih sebičnih želja i sada je preokupiran mislima, osjećanjima i aspiracijama koje nadilaze individualne ..."

Uraditi nešto za drugoga. Malu stvar. Bez plaće. Za privilegiju da možemo to uraditi od srca.

(16) Hapgood-ova hipoteza

2.5.2000.

Okupimo junake iz prethodnih poglavlja za zajedničkom trpezom i povežimo ih:

OVIDIJE je tvrdio da je imao originalni tekst velikog filozofa u kome je ovaj davao svoj govor građanima Krotona;

PITAGORA je dijelio uvjerenje da su najstarija vremena bila period najsavršenijeg društva;

PLATON je u svojim dijalozima o Timijusu pisao o tom savršenom društvu na kontinentu Atlantida;

(Dodajmo im nekoliko novih lica u igrokazu:)

KRANTOR je poslao svoje emisare u Egipat da verificiraju Platonovu priču; oni su pronašli sačuvane dokumente koji potvrđuju legendu;

KIRCHER, srednjovjekovni jezuit koji je pronašao egipatsku mapu Atlantide, bio je uvjeren da je ona potonula u sjevernom Atlantiku

(Atanasius Kircher je smatran za najučenijeg čovjeka XVII stoljeća);

DONNELLY je u svojoj knjizi "Atlantida: Antediluvijski svijet" ostavio putokaz svim budućim istraživačima potonulog kontinenta (inače, Ignatius Donnelly, 1831-1901, je američki kongresmen koji je većinu svog vremena provodio u impresivnoj Kongresnoj Biblioteci. Dvije su mu hipoteze čuvane: ona prva u kojoj, na osnovu analiza, zaključuje da je Sir Francis Bacon stvarni autor dijela koja se pripisuju Shakespeareu; i, ona druga, o Atlantidi koja leži ispod Atlantika i ostacima civilizacije rasutih diljem svijeta, među kojima je najstarija kolonija bila u Egiptu.)

Za izgradnju Velike Sfinge u Egiptu ili Hrama Suncu na jezeru Titicaca u Peruu, trebalo je, s lakoćom pomicati kamene blokove od preko 200 tona. Jedan pali obelisk u Etiopiji teži preko 500 tona. U Luxoru, samo jedan ogromni kameni blok koji predstavlja Ramzesa Velikog, je težio preko 1,000 tona dok je bio čitav. Tehnika naših, fosilnim gorivom pokretanih skalamerija, daleko je od drevnog znanja pokretanja velikih objekata.

EINSTEIN nezaobilazni, u malo poznatom predgovoru za knjigu "Pokretanje zemaljske kore", piše: "Mnoštvo empirijskih pokazatelja indiciraju da je iznenada dolazilo do klimatskih promjena, Prema gosp. Hapgoodu, to je objašnjivo iznenadnim pokretanjem i premještanjem zemaljske kore." Posljedice ovog "premještanja" su monumentalne.

HAPGOOD je, sredinom 1960-ih sa svojim studentima na Keene State College-u, započeo sa studiranjem serije mapa svijeta. Začudo, mape su otkrivale dijelove svijeta kao Kina, Sjeverna Amerika, Antarktika s pojedinim oblastima bez leda, puno prije nego što su ih iscertali europski istraživači. Mape su bile vrlo precizne osim jedne stvari: kontinenti i ledene površine bile su drugačije u odnosu na postojeće. Kao da su predstavljale Zemlju prije posljednjeg pomicanja zemljine kore, s drugačijim razmještanjem polova. A, prema dosadašnjim istraživanjima, u to doba je veći dio Sjeverne Amerike bio pod ledom, a trećina Antarktika ga nije imala.

Drugim riječima, mape su prikazivale globus kakav je izgledao prije 12.000 godina!

Puno prije nego moderna arheologija priznaje pojavu ljudske civilizacije (riječ je o Sumeru, nekih 6.000 godina u prošlost.)

Zamislimo sliku premještanja zemaljske kore i promjene položaja polova: pokretanje kore dovodi do strahovitih zemljotresa, poplava i erupcija vulkana, nebo izgleda kao da se ruši, horizont se gubi. zemljotresi izazivaju ogromne valove, pojedini teritoriji dobivaju topliju klimu, oni drugi, koji postaju bliže polovima, suočavaju se sa surovom zimom, dotadašnje

polarne ledene kape se otopljavaju i podižu nivoe oceana, sva živa bića se moraju adaptirati, migrirati ili umrijeti.

Hapgood tvrdi da se upravo to odigralo prije 11.600 godina i da je to uzrokovalo nestanak velike kulture s Atlantide.

U svojoj drugoj knjizi: "Mape drevnih morskih kraljeva" (1966.). Hapgood analizira mapu datiranu iz 1513. godine koja prikazuje Antarktiku (koja je, usput rečeno, "otkrivena" tristo godina kasnije). Ova mapa je prikazivala ledeni kontinent s ucrtanom obalom. Tek 1978. su završena oficijelna ultrasonična ispitivanja Antarktika pod ledom koja su u potpunosti potvrdila srednjovjekovnu kartu.

Jedna od Hapgood-ovih mapa. "Piri Reis Map", završila je u Danikenovim rukama. Rezultata se sjećamo iz njegovih knjiga. Interesantno je da je niz sličnih mapa pod nazivom portolans (from port to port) kružilo među mornarima u Srednjem vijeku. Povijest mapa seže, redom:

- od Aleksandrije, u antičkom Egiptu, s prvom bogatom bibliotekom koja je sadržavala većinu dotada poznatih rukopisa;
- preko drevnog Rima,
- Konstantinopolja. koji postaje središtem svjetskih drevnih mapa,
- Vikinga koji su donosili mape sa svojih putovanja i osvajanja diljem svijeta.
- kalifa iz Bagdada koji osnivaše "Kuću mudrosti" (biblioteku),
- do Portugala, Madrida i Londona

Jedna od mapa, imenom Hadji Ahmed Map, iz godine 1559. prikazivala je položaj, oblik i konture Sjeverne Amerike, uključujući dotada nepoznatu sjeverozapadnu obalu. Ali, onakvu kakva je bila 9.600 godine p.n.e. Tek će se otkrićem radioaktivnog ugljika nakon Drugog Svjetskog rata moći utvrditi točan oblik ovog kontinenta prije 11.600 godina. Naravno, odgovarao je Hadji Ahmedovoj mapi.

1976. godine Hapgood dolazi u posjed Kircherove mape za koju se tvrdi da je (također) izašla iz radionice Atlantidana. Riječ je o preciznoj mapi iz egipatskih vremena. koju su Rimljani ukrali za vrijeme njihove okupacije Egipta. Ona prikazuje Atlantidu smještenu između Amerike i Europe.

U interesantnoj knjizi "When the Sky Fell: In Search of Atlantis" (1997.), bračnog para Rand i Rose Flem-Ath koji su proveli nekoliko godina u Britanskom Muzeju tražeći dokaze o Atlantidi, postavlja se hipoteza da je Atlantida zapravo bila na Antarktiku. Hipoteza je za mene previše "južna". Ali. knjiga potvrđuje Hapgoodove nalaze i osvjetljava prepisku između njega i Einsteina:

- osmog svibnja 1953. Einstein piše: "Vaši argumenti su impresivni i vjerujem da je vaša hipoteza korektna. Nesumnjivo je da je dolazilo do značajnih pomicanja zemljine kore i promjene polova."

I pored entuzijazma velikog fizičara, djelo Hapgood-a ostalo je nezapaženo. Ne zato što je bilo osporavano. Već zato što naučna javnost niti mediji nisu željeli da mu daju bilo kakvu važnost.

Pobogu, zašto bi sada raspravljali o neakvim civilizacijama iz prošlosti koje su uz to tehnički i duhovno mnogo naprednije. Zar nije jednostavnije držati ljude u uvjerenju da je sve započelo prije 6.000 godina i otada se stalno kreće naprijed, u progres.

Kada je 1492. talijanski moreplovac, ploveći pod španjolskom zastavom, došao u Ameriku, ne znajući gdje je, nazvao je čitavu populaciju Amerike "Indijancima".

Nekoliko decenija kasnije, misionari su se našli u dolinama Arizone. Od pripadnika drevnog plemena A'a'tam su tražili da se identificiraju. Oni su im odgovorili "ne" na svom jeziku

("pima"). A misionari su im to uzeli kao odgovor na svoje pitanje i otada se ovo pleme naziva Pima.

Prvo Indijanci, a onda Pima. Dva puta krivo. Da ne bi njihove osvajačke oholosti lako bi saznali da njihovo pravo ime A'a'tam jednostavno znači - ljudi. (Ovo pleme je, naravno, imalo svoje priče o potopu. Atlantidi i Atlantidanima koji su bili njihovi davnašnji preci.) Sa Atlantidom, pomicanjem zemljine kore i promjenom polova, došli smo do petog svibnja. I najave novog pomicanja.

Turski admiral Piri Reis je 1513. godine došao u posjed mape koja detaljno prikazuje zapadnu obalu Afrike, istočnu obalu Južne Amerike i sjevernu obalu Antarktika (!?), koji će biti zvanično otkriven tek tristo godina kasnije. Potomci Atlantidana su ostavili svijetu mapu Antarktika kakav je izgledao u njihovo vrijeme.

(17) 5.5.2000.

6.5.2000.

U februaru 1997. čitam e-mail poštu: "Petog svibnja 2000. godine planete Merkur, Venera, Mars, Jupiter i Saturn će se naći u istoj liniji sa Zemljom i Mjesecom po prvi put u zadnjih šest tisuća godina. Tog dana će doći do pomicanja naslaga leda na Južnom polu koje će izazvati promjenu polova. Trilijuni tona leda i vode prekrit će lice Planete..."

Ova se teza logično nadovezivala na onu Einsteinovu iz knjige "Put polova" (iz predgovora Hapgood-ovoj knjizi) u kojoj kaže: "U polarnim regijama će rasti naslage leda koje neće biti simetrično distribuirane oko polova.

Zemljina rotacija djeluje na ove ledene mase i proizvodi centrifugalni moment... koji se prenosi na zemljinu koru. U određenom momentu to će izazvati pomicanje zemljine kore i polova iz polarnih regija prema ekvatoru..."

Tokom devedesetih godina niz naučnih časopisa je konačno prihvatio hipotezu o naglim promjenama uzrokovanim cikličnim pomicanjima polova. Pokušavala se uspostaviti zakonitost u tom procesu. Smithsonian Magazine (kolovoz 1993.) je tvrdio da se svakih 7.000 godina događa ovaj proces "podmazivanja Zemljine kore". Discovery Magazine donosi članak o zadnje dvije promjene prije 13.000 i 26.000 godina i katastrofičnim zbivanjima koja ih prate.

Naravno, to je privuklo moju pažnju. Sredinom 1998. došao sam do dva najpopularnija priloga na tu temu. Prvi je bita video kazeta: "Enter Darkness: Enter Light". Podnaslov donosi pitanje: "Možemo li promijeniti vlastitu sudbinu?" Kazeta tokom dva sata objavljuje niz intervjua s astronomima, naučnicima, filozofima, arhitektima, spiritualnim liderima... Postavlja se teza da će petog svibnja 2000. godine doći do pomicanja zemljine kore za oko 3.500 km. To bi izazvalo promjene katastrofalnih dimenzija. Pravi se dugačka povijesna pozadina ovog mogućeg događaja, počevši od Atlantide preko masonerije do proroka XX stoljeća. Prikazuju se i mape kako bi površina Zemlje mogla izgledati nakon tih promjena. SAD se dijeli u dvije kopnene mase, Istočna i Zapadna Obala tonu. Nestaje i pola Texasa sa mojim Houstonom. Od Europe ostaje serija otočića. Dio nekadašnje Atlantide izranja na površinu...

Drugi izvor mi je bila knjiga "5/5/2000: Ice the Ultimate Disaster" autora Richard Noone-a. Ponovno se odlazi u dubine Atlantide, posjećuje Velika Piramida i Sfinga koja navodno skriva proročanstvo O novom potopu; nadalje, govori se o antičkim tajnim društvima i ranijim promjenama polova. Mnoge knjige nam razbuktaju maštu, ali njegova je privukla intelekt.

Noone se tokom devedesetih stalno javljao na TV-mreži. Tokom 1992. emitiran je njegov intervju na FOX-u u kojem govori o klimatskim promjenama, rastućoj ledenoj masi na Južnom polu i pomicanju polova u 2000. godini. Slijedio je NBC 1995. koji je nekoliko puta ponavljao emisiju na zahtjev gledalaca. Spomenuta knjiga i kazeta su nakon toga prodavane kao bestseleri. Najavljen je sumrak civilizacije. Washington Post je 25.07.1997. objavio članak o utjecaju promjene polova na evoluciju. Analizira se niz takvih promjena od prije pola milijarde godina koji je uzrokovao pomicanje kontinenata iz polarnih krugova ka tropskim. To je dovelo do dramatičnih ubrzanja u biološkom razvoju života na Zemlji. Tokom tog perioda nove životinjske vrste su se javljale tempom dvadeset puta bržim od normalnog. Prikazuje se globus i kretanje sjevernoameričkog kontinenta.

Tako se prije 560 milijuna godina područje današnjeg New Yorka se nalazilo na samom Južnom polu; prije 525 milijuna godina pomjerilo se 45 stupnjeva sjevernije, da bi se prije 515 milijuna godina našlo u području ekvatora.

U predvečerje 2000. godine na površinu su počele izlaziti mape novog lica Planete. Od Nostradamusa do Cayce-a i Scallion-a. Uglavnom su se podudarale. Otprilike polovica postojeće kopnene mase bi se našla pod vodom dok bi na površinu izronili novi dijelovi kopna. Nazovimo taj proces detaljnim umivanjem. Ispiranjem zagađenosti uzrokovanom ljudskom civilizacijom. Tehnološka prljavština bi potonula i otvorio bi se prostor nečemu novom, zdravijem, prirodnijem.

Sa mladim prijateljem iz Houstona sam podijelio ove informacije prije par godina. On mi je poslao e-mail s prilogom jednog astronoma koji pokazuje da poredane planete neće izazvati nikakve promjene na Zemlji, jer neće postojati dovoljna gravitacijska sila da ih izazove.

Sa stanovišta postojećeg fonda astronomskog i fizikalnog znanja bio je u pravu. Zbilja, prema onome što se zna, samo bliska nebeska tijela mogu izazvati značajnije promjene. Mjesec nam je najbliži i njegov utjecaj je najveći. Jupiter, koji ima 300 puta veću masu od naše planete, zbog svoje daljine, ima 1% privlačne sile na Zemlju u usporedbi sa Mjesecom. Ili, preciznije: gravitacijska sila ovisi o dva faktora - masi i distanci. Snaga gravitacijske sile opada s kvadratom njenog odstojanja.

Jupiter je 390 milijuna milja od Zemlje. I, navodno, gravitacijska sila Jupitera nije dovoljna niti da izvuče maslinu iz našeg martinija.

U ožujku 2000. Discovery News je objavio, za naučne krugove, senzacionalnu vijest: gigantski ledeni brijeg se odlomio od Antarktika. Riječ je bila o ledenoj gromadi površine Jamajke (većoj od polovine BiH) nazvanoj B-15. Sedam dana kasnije, novi naslov: "Second Giant Iceberg Breaking Free". I novi ledeni brijeg se odvaja od Antarktika.

Ovo kao da je postajalo ozbiljno. Da li se scenarij počeo ostvarivati? "Globalnim zagrijavanjem prvo će se povećavati ledena masa na južnom polu... U svibnju 2000 doći će do kidanja ledenih brijegova... Zemljina gravitacijska sila će uzrokovati..." I slijedi Einsteinov i Hapgoodov scenarij.

Da li?

Sedam dana prije 5/5/2000 posjećujem svog prijatelja. Kaže mi upitno: "Sad će peti?" Odgovaram mu: "Stvari su se promijenile. Ništa se neće desiti. Sva proročanstva vezana za devedesete su pala u vodu. To su samo bile moguće budućnosti. A one se nisu ostvarile."

Peti svibanj 2000. je bio (jučer) i prošao.

Astronomija i astrologija igrala je važnu ulogu kod vladara. Džingis Kan je zaustavio jednu od svojih genocidnih kampanja 1227. zbog planetarnog rasporeda na nebu. Tristo godina kasnije njemački Vrhovni sud je zbrisao na vrh obližnje planine očekujući velike poplave prema upozorenju astrologa savjetnika.

Nakon dvije sušne sedmice su se vratili natrag.

Hitlerova desna ruka, Rudolf Hess, je 1941. odletio za Englesku i predao se kada su se planete poredale na nebu; no to mu nije bilo dovoljno da izbjegne doživotni zatvor. Reagan je, tokom svog predsjednikovanja, svoj dnevni raspored predao svojoj supruzi Nancy na uređivanje, a ona nije nijednu odluku donosila bez savjeta astrologa. Sve Reaganove posjete van SAD-a bile su u nadležnosti tajnovitog zvjezdanog čitača sudbine iz San Francisca. (O ovome dokumentirano piše Reaganov šef kabineta Donald Regan u memoarskoj knjizi: "For the Record" čijih se 450 stranica čita kao uzbudljiv triler.)

Da li su s petim svibnjem prošle i naše planetarne poteškoće?

Nisu, nažalost. One se umnožavaju i okruženje postaje sve delikatnije.

- Sunce je do 1994. imalo magnetno polje s dva pola. Tada je NASA-in satelit "Ulysses" mjereći magnetno polje ustanovio da je ono dramatično promijenjeno u jedno homogeno polje. Tako nešto nije zabilježeno do tada. Sunčeva površina postala je "osjetljivija". Godišnje se 25-30 kometa i asteroida sudara sa sunčevom površinom. U lipnju 1998. dvije komete su udarile o Sunce. I onda je slijedilo nešto neočekivano: između 30-35 sunčevih "plamenova" je eruptiralo na površini. Oni izazivaju magnetne oluje koje, ako su usmjerene prema Zemlji, mogu donijeti kaotične posljedice.

- Meksiko je na mojoj granici tako da vijest o požarima u Meksiku zadnjih godina, postaje značajna u Teksasu. Navodno, meksički farmeri pale polja kako bi stvorili prostor za sađenje žita. Međutim, razmjeri požara su golemi. Prošle godine su gašeni nekoliko mjeseci. Po drugom objašnjenju planina-vulkan Popocatepetl ima tihe erupcije već nekoliko godina i okolno zemljište je iznimno vruće. Hodanje u blizini je nemoguće, obuća se topi. Drveće se raspada od vrućine, životinje umiru. Pacifičko i područje jugoistočne Azije postaju neuobičajeno seizmički aktivni u zadnjih nekoliko godina. Erupcije vulkana i zemljotresi.

- Geomagnetno polje Zemlje prolazi kroz značajne promjene. Južni pol dnevno oscilira od dva i po do sedamnaest stupnjeva! Ptice ne uspijevaju naći put za vrijeme godišnjih migracija. Delfini i kitovi sve češće završavaju na plažama, jer se magnetni pravci pomjeraju sa morskih na kopnene površine. Pilotima kompas postaje drugorazredno pomagalo, jer oscilira; redovito se koriste "čitači" longituda koje su fiksne na zamišljenoj zemljinoj površini.

Ovo s kompasom saznao sam jutros. Dario je imao rođendansku feštu jučer čitav dan i noć. Sedmero ih je prespavalo u sobi. Po jednog od njih je došao njegov otac koji je pilot. I kada sam ga upitao za navigiranje preko sjevernog pola, odgovorio mi je da oni koriste GPE, a da je kompas odavno manje značajan instrument.

Satelitski snimak prikazuje odvajanje ledenog brijega od matičnog Antarktičkog kontinenta. Novi milenij donosi alarmantna pucanja ogromnih ledenih površina, najavljujući nove nevolje stanovnicima na površini Planete.

(18) Aura

14.05.2000.

U sedmoj epizodi "Velog Mista", meštar (Boris Dvornik) priča sa svojim pomoćnikom u brijanici (1927. godina):

- "E, ako Bog da, vidimo se sutra.
- Nemojte Boga spominjat uzalud, jer ga nema.
- Ma, koga nema? Otkada?
- Oduvik. Slušali smo na kružoku.
- A, jeli, nima i Vele Gospe?
- To ne znam. Nisu rekli.
- A ima li svetog Duje, našeg zaštitnika (Splita)?
- ?
- A što misliš koga je Dioklecijan bacija lavovima? I čije su ono kosti poviše Trogira?
- To su sve predrasude, meštre.
- Predrasude, je li? E vidiš, u moju butigu ima i Boga, i Gospe, i svecih i svih anđelih!
- (Čistačica): E, nisam znala da vas je toliko u ovu butigu. Mogli biste onda i oltar stavit."

Od meštrove butige do današnjeg dana. Točnije, jučerašnjeg. Papa je jučer posjetio Portugal, mjesto Fatima. Pred oko 600.000 vjernika on je proglasio svetima Francisca i Jacintu Marto. Ovo dvoje čobana je, zajedno s Luciom de Santos, današnjom časnom sestrom, navodno doživjelo ukazanje djevice Marije 1917. godine. Devedesettrogodišnja sestra Lucia je jedina iz trolista koja je još živa. Tog 13. svibnja 1917. i u pet narednih prilika oni su primili proročanstva tokom ukazanja. Ova proročanstva je Lucia otkrila početkom 1940ih godina. U prvom se govori o kraju Prvog i dolasku Drugog Svjetskog rata. U drugom proročanstvu se govori o pojavi, usponu i padu komunizma kao antikršćanskog pokreta.

Priča o trećem proročanstvu poznata kao "Third Secret" je interesantnija. Lucia je ovu "treću tajnu" poslala zapečaćenu u Vatikan. Otada samo dvije osobe znaju za nju, Papa i kardinal zadužen za Doktrinu vjere. Danas su to Ivan Pavle II i kardinal Ratzinger.

Tokom posljednjih osamdesetak godina se pretpostavljalo da treće proročanstvo najavljuje Treći Svjetski rat. Pokret za njegovo otkrivanje bio je snažan i unutar katoličke crkve, ali sve do jučer tajna nije bila otkrivena. Napokon, Vatikan se oglasio izjavom da trećim proročanstvom djevica Marija najavljuje atentat na ovog papu još 1917. riječima:

"Biskup obučen u bijelo, (očito riječ je o papi), ide prema križu s naporom, među tijelima vjernika. I on, također, pada pogođen revolverskom vatom."

Vatikan je primijenio ovu viziju na događaje iz 1981. kada je Papu, na trgu Svetog Petra, turski atentator Mehmet Agca teško ranio. Navodno, zahvaljujući djevici iz Fatime, papa preživljava atentat. Deset godina kasnije, 1991., ponovno ide u Fatimu da bi joj se zahvalio na kolapsu komunizma.

Mnogi su u Portugalu i šire ostali nezadovoljni saopćenjem Vatikana o trećoj tajni. Smatraju ga manjkavim i misle da najbitnije nije izneseno u javnost.

Prostor za "Smak svijeta" je ostao otvoren.

Valentina i Semyon, u svom skromnom dvosobnom moskovskom stanu. Diskutiraju Semyonovo otkriće tog dana. Pripremao je šok tretman za pacijenta na psihijatrijskoj klinici. I

primijetio sićušni svjetlosni odraz između kože pacijenta i elektrode. Nedugo zatim, Semyon je pokušao da fotografira ovu svjetlost i opekao se. Međutim, kada je razvio fotografiju otkrio je svjetlosno polje oko tijela. I zaboravio na svoje opekotine. Po prvi put je slikana čovječja aura! Semyon je naravno Semyon Kirlian koji je u narednih dvadesetak godina, u spomenutom stanu, do perfekcije razradio proces poznat kao Kirlijanova fotografija. Školski je primjer fotografija aure dva, naizgled, identična lista. Prvi otkriva svijetlu, veliku, "zdravu" auru. Kod drugog je aura, pak, slaba, zatamnjena. Razlog: drugi list je bolestan, zaražen.

Lenjingradski (danas Saint Petersburg-ski) kirurg. Mikhail Gaikin, bio je fasciniran Kirlijanovim radom. On je otišao korak dalje. Imajući iskustvo akupunkture stečeno u radu s kineskim doktorima, poznao je postojanje 700 akupunkturnih točaka na koži gdje je Životna Energija protjecala. Proučavajući Kirlijanove fotografije i uspoređujući ih s oblastima najsjajnije svjetlosti, došao je do zaključka da se one u potpunosti poklapaju s akupunkturnim točkama.

U svojoj knjizi o auri Novozelandski Richard Webster ("Aura Reading", 1998) daje definicije slijedećih termina:

ASTRALNO TIJELO

Poznato i kao "astralni dvojnik" ili "emocionalno tijelo", kompletno okružuje fizičko tijelo. Sastavljeno je iz eterične materije. Jogiji vjeruju da duša prebiva u astralnom tijelu.

AURA

Nevidljivo energetska polje koje okružuje sva živa bića. Ona ne samo da se nalazi oko čitavog tijela nego i oko svake pojedinačne ćelije. Zapravo, bilo bi je bolje promatrati kao produžetak, a ne okruženje tijela. Aure variraju u veličini i boji zavisno od spiritualnog nivoa pojedinca.

ČAKRE

Čakre su energetska nervna centra locirana kičmenom dužinom eteričnog tijela. One apsorbiraju i distribuiraju fizičke, mentalne, emocionalne i spiritualne energije.

ETERIČKO TIJELO

Ono duplicira fizičko tijelo i vjeruje se da mu osigurava energije i stanje svjesnosti. Može se kretati kroz prostor u kraćim vremenskim intervalima.

ETERIČKI DVOJNIK

Tanki omotač oko tijela, centimetar do dva. Širi se tokom spavanja, sužava danju. Ljudi koji mogu da vide auru prvo ugledaju eteričnog dvojnika. Vremenom, mogu zapaziti da eterični dvojnik na sivkastom kraju ima područje u kome se boje stalno mijenjaju. Eterični dvojnik se ponekad naziva i auroom zdravlja jer se prvi znaci bolesti mogu na njoj zapaziti. I prije nego se jave u fizičkom tijelu.

BAZIČNA BOJA

Riječ je o prevladavajućoj boji aure. Ona otkriva osobine individue i sklonosti. Zadovoljni, sretni i ispunjeni ljudi imaju velike, vibrirajuće i jarke boje, za razliku od sivkastih i tamnih bazičnih boja kod ljudi koji ne znaju što bi sa svojim životima.

AURA RASPOLOŽENJA

Bazična boja aure se može privremeno zamijeniti drugim bojama s promjenom raspoloženja. Aura raspoloženja reflektira naše emocionalno stanje. Ljutimo li se, na primjer, ružna crvena dominira aurom.

"PSIHO VAMPIRI"

Ljudi koji se "hrane" auro energijom drugih ljudi da bi podigli vlastiti energetski nivo. Svjesno ili nesvjesno.

NIVOI AURE

Aura se sastoji od sedam nivoa.

1. Fizikalno eterični nivo
2. Astralni nivo
3. Niži mentalni nivo
4. Viši mentalni nivo
5. Spiritualni nivo
6. Intuicijski nivo
7. Apsolutni nivo

Aura se može vidjeti na različite načine. Obično, kao energetsko polje u obliku velikog jajeta. Oko metar širine. Što je individua spiritualno razvijenija, tim je i aura veća. Za auru Bude se vjerovalo da je bila dugačka nekoliko kilometara. Unutar ovog energetskog jajeta su energetske silnice koje se kreću u svim smjerovima i reflektiraju proces mišljenja, osjećaja, zdravlja i potencijala dotične osobe.

Kod pojedinaca se formiraju geometrijski oblici unutar aure, koji imaju simboličko značenje. Na primjer, krug simbolizira unutarnje zadovoljstvo i ispunjenje. Trokut je znak da je osoba zaštitnik drugih. Zvijezda indicira značajne psiho mogućnosti. Strijele ukazuju na osobu pod stresom duže vrijeme. Konus se javlja kod ozbiljnog promišljanja.

Naše aure reagiraju s aurama drugih ljudi. Kad srećemo nekog dragog, aura nam se otvara i dvije aure se spajaju. Kod dvoje zaljubljenih aure kao da se kombiniraju i formiraju jednu veliku vibrirajuću auru. S druge strane, kad sretnemo nekog tko nam se ne sviđa, aure se zatvaraju i odbijaju jedna od druge.

Aura nije prisutna kod novorođenčeta. Javlja se tek s prvim udisajem. S vremenom se veličina i boje aure uvećavaju i poboljšavaju. Kod bebe je aura bezbojna. Sa tri mjeseca postaje srebrnasta, da bi polako prelazila u plavu, znak razvoja inteligencije. Zatim dolazi žuta (mišljenje) itd.

Dosta se vremena može posvetiti čitanju aure, vježbama da se ovaj potencijal razvije kod svakog pojedinca.

Ipak, završit ćemo sa slikom koja mi se već odavno urezala u pamćenje Aure zaljubljenih.

Vjerojatno najveličanstveniji trenutak je spajanje aura dvoje koje se volu. Njihove aure se šire, rastu. Boje plešu, vibriraju. Dvoje u zagrljaju. njihove aure kreiraju jednu, jedinstvenu koja dostiže nebesa...

Fotografiranje aure postaje komercijalnom aktivnošću u Americi. Na slici je tipična fotografija aure koja na lijevoj strani pokazuje prevladavajuće raspoloženje iz prošlosti osobe; iznad glave su mu boje koje dominiraju njegovom sadašnjošću. Sa desne strane su frekvencije koje će odrediti blisku budućnost osobe.

(19) Četiri bazične psiho moći

21.05.2000.

Britanski parapsiholog W. E. Butler (1898-1978) je studirao među hindu spiritualnim učiteljima. Njegova posljednja knjiga "How to Read the Aura and Practice Psychometry, Telepathy and Clairvoyance" je interesantan praktičan vodič za razvoj parapsiholoških moći. Intuicija je kamen temeljac ovog procesa.

"Metode razvoja viših spiritualnih moći su poznate čovječanstvu od drevnih vremena. Ali su oduvijek bile strogo čuvane. I odavane onima koji su to zasluživali. Odgovornošću, vrijednošću, zrelošću i etičkom spremnošću. U krivim rukama, naime. dovele bi do kaosa i destrukcije. Zato potreba za ekskluzivnošću i tajnovitošću...", piše Butler.

I nastavlja s primjerom nacističkog Trećeg Reicha.

"Nacisti su htjeli uspostaviti Arijsku rasu i njene magične, parapsihološke moći za koje su vjerovali da su ih Arijevci imali, prije konverzije germanskih plemena na kršćanstvo. U specijalnim školama elitni SS-ovci su kroz genetsku selekciju trebali da začnu dominantnu rasu koja će vladati svijetom. Program škola je zamijenio racionalno rezoniranje sa magičnom intuicijom, suosjećanje sa surovošću, etičku odgovornost s čistom snagom."

1. Mesmerizam, klervojantizam ili animalni magnetizam

Na naše tijelo se nastavlja finije tijelo s vlastitim "čulima". Ukoliko smo na njega priključeni na svjesnom nivou i primamo informacije, onda smo u stanju da vidimo bića "nevidljiva" drugim ljudima.

a) Psihološki klervojantizam, manifestira s u privlačnosti ili odbojnosti prema osobama koje srećemo. Netko nam se sviđa (ili ne sviđa) pri prvom susretu. Ovaj vid, manje-više, dnevno ispoljava svatko od nas.

b) Spatijalni klervojantizam - uz pomoć različitih predmeta bude se psiho moći. Na primjer, dodirom starog namještaja, bude se sjećanja iz prošlih života. Drugi je primjer predviđanja budućih događaja. Zatvorivši oči, vidimo da se farba fasada kuće. Gospoda prolazi pored. U tom momentu posuda s bojom pada s ljestava i nezaustavljivo se kreće prema frizuri. Bum! Otvaramo oči. Pogledamo kroz prozor. Događaj se u stvarnom životu još nije odigrao. Pet minuta smo zavirili u budućnost. Ona gospoda s frizuricom tek sada kreće prema kući. I imamo dovoljno vremena da je upozorimo da ne ide tim putem. U zaključku: koliko nas ima razvijenu ovu sposobnost? Hm, nedovoljno.

c) Astralni klervojantizam percepcija bića koja nemaju fizičkog tijela. Ova bića se vide u eteričnim i astralnim realmima. S razvojem ovih moći, počinje se uspostavljati kontakt s ovim živim bićima. Astralno okruženje nije tako gusto i inertno kao naše, materijalističko. Ovo se oblikuje prema mislima i željama. Bića koja ga nastanjuju stvaraju kulise bitno drugačije nego što su ljudi navikli u ovoj dimenziji.

d) Spiritualni klervojantizam - ili "istinski", prirodni klervojantizam. Vidjeti duše i kretati se različitim dimenzijama.

Slijedi tridesetak stranica teksta u kojima se opisuju tehnike. Budući da su ove psiho moći svojstvene svakome, treba ih samo razvijati. Unutrašnja vizija, značenja boja, trening na različitim nivoima svijesti...

2. Telepatija

Telepatski trening traži neograničeno strpljenje. Prosječni pošiljalac i primalac mentalnih slika moraju naporno trenirati dok se ne uspostavi istinska telepatska komunikacija. Trening se ne sastoji u dubokoj koncentraciji i višesatnom pokušaju da se pošalje imidž određenoj osobi. Zapravo, vremenski period slanja je jako kratak: mjeri se u sekundama.

Ali je bitno poslati što je moguće jasniju sliku zajedno s pratećom emocijom.

{Primjer povezanosti telepatije i automatskog pisanja: Butler, autor knjige, je bio u Londonu. Odjedanput, dobiva poriv za automatskim pisanjem. Poruka kreće: "Ja sam u Švicarskoj, u hotelu, visoko u planinama, na verandi, gledam izlazak sunca na planinskim vrhovima." Butleru je ova poruka bila iznenađujuća. Telefonira svom duhovnom učitelju, ali dobiva odgovor da je on otišao u Švicarsku na odmor.)

Slijede tehnike: relaksacija, načini disanja, kondicionalni refleks, tipični eksperimenti (soba do sobe), prve transmisije, procedure pošiljaoca i primaoca mentalnih slika, prvi (ne)uspjesi, jasnije slike, itd.

3. Psihometrija

Psiho ("duša") metrija ("mjera") zbilja "mjeri" i interpretira dušu stvari. Pretpostavimo da auditorij ponudi niz predmeta "profesionalnom psihometru". Desetak različitih objekata u posudama. U prvoj je, na primjer, pismo. On ga naslanja na čelu (ili samo drži u ruci). Naviru asocijacije: "...osoba koja je napisala pismo je sredovječni muškarac, jake volje itd itd..." Slijedeći objekt - nož: "...vidim more, osjećam da je to Atlantski ocean, stojim na pramcu drvenog broda, neka vrst vojnog broda, vidim topove, more je tiho, sunčano je, vidim kapetana, obučen je u uniformu kraljevske mornarice iz Nelsonovog vremena, brod je dio opsade jedne Portugalske luke, itd, itd..."

Pitanje je odakle se crpe ove informacije?

Carl Gustav Jung je govorio o kolektivnom podsvjesnom. U Prvom tomu smo nekoliko puta spominjali Univerzalni Um koji sadrži svo znanje.

Nema sumnje da, zasada samo pojedinci, imaju pristup ovom znanju iz skrivenih realma uma. Na Istoku se kozmičko znanje naziva "Akaša". Kozmička memorija dostupna je svim planetima, uključujući našu. Doduše, s obzirom na naš materijalistički koncept i vladajuću dimenziju prostor-vrijeme, dolazi do svojevrstne distorzije Akaša informacija. U dodiru sa Zemljom, informacije se djelomično iskrivljuju i prilagođavaju našem nivou.

Odbacujući ideju o psiho sposobnostima kao privilegiji izabраниh, Butler izlaze nekoliko tehnika kojima se, putem treninga, svatko može obući.

Govori o: moći zapažanja, pažnji i koncentraciji, različitim vježbama (pamćenja i memorije), kontroli emocionalnih reakcija, relaksaciji, izboru objekata za prva "čitanja", dvije glavne memorije svakog objekta (individualna i grupna), davanju svjesnog naloga da se "pročita" objekt.

Svaka, a osobito snažna misao i emocija ima svoj život. Ako su ovakve misli vezane za promatrani objekt ubrzo ćemo ih osjetiti. S više vježbe, te slike i misli, postaju jasnije.

S objekta se može preći i na individue. S dovoljno vježbe, mogu se davati dijagnoze osoba. Njihove intenzivne emocije se nalaze u polju oko njih. Treba ih samo pročitati.

4. Aura

Od gustog, fizičkog tijela, preko finog "astralnog" tijela, eteričnog tijela, zatim emocionalnog i mentalnog tijela, do spiritualnog tijela. U svakom od njih se može čitati aura.

Eterično tijelo je usko povezano s fizičkim i svim vitalnim životnim procesima. Čitanjem eterične aure dolazimo do pouzdanog zdravstvenog vodiča našeg tijela.

Finalna, spiritualna aura, varira u veličini. Od nekoliko desetina centimetara kod spiritualno nerazvijenih ljudi, do kilometrima duge kod duhovno visoko razvijenih.

Sve naše aure su u interaktivnom položaju: pojedinačno različite, djeluju jedna na drugu, i formiraju kompozitnu atmosferu koja nas okružuje i određuje.

Natrag na eterično tijelo; ono se može smatrati "unutrašnjim fizičkim tijelom", a ono od krvi i mesa "vanjskim fizičkim tijelom". Oni koji imaju razvijene psiho moći tvrde da vide srebrnu vrpca (nalik pupčanoj vrpca) između dva tijela. Kod umirućeg, oni zapažaju odvajanje srebrnastog eteričnog tijela od fizičkog. Jedino što ih veže u jednom momentu je ova vrpca. Ako ona ostane netaknuta, uvijek postoji mogućnost povratka svijesti, odnosno oživljavanja (ili preživljavanja kliničke smrti). Ako vrpca pukne, separacija je kompletirana. Nastupa "smrt".

Slijedi nekoliko manje-više poznatih zapažanja:

- Nepotpuna aura, znak je oticanja vitalnosti, nedovoljno je životne energije, organizam je sklon bolestima, kroz život se prolazi bolno i sa malo radne energije;

- Psiho vampirizam, najčešće nesvjestan od strane nekih ljudi s kojima komuniciramo; nakon bliskog kontakta s njima osjećamo se ispražnjeni (a oni, s druge strane, kažu da su "... uživali u našem društvu i da se osjećaju mnogo bolje...");

- Eterični paraziti, neželjene, jednostavne forme života u našoj eteričnoj auri. U ovoj dimenziji je bogatstvo različitih formi. Paraziti se mogu otkloniti kroz proces pročišćavanja. (O procesu u sljedećem prilogu.)

- Vitalna energija, koja se zapaža kod osoba koje je crpe iz normalnih izvora; višak zrače oko sebe. Pojedine medicinske sestre u bolnicama, na primjer. (Među "normalnim izvorima energije" su i eterične aure biljaka. Prisjetimo se borova na Igmanu. Glavni izvori su, naravno, Sunce i Zemlja.)

(20) Zbogom implantima

Houston, 16.06,2000.

Informacije se nižu:

- Na ovoj podijeljenoj i rascjepkanoj Planeti, živim bićima je najčešće potrebno miješanje genetskih informacija roditelja oba spola da bi preživjeli. Pored muških i ženskih pripadnika pojedinih vrsta, znamo i za slučaj dvospolnih bića koji se, opet, razmnožavaju u kontaktu s drugim dvospolcem. I, napokon. novost za mene je postojanje životinjske vrste koja se već 40 milijuna godina razmnožava bez mužjaka. Sićušna vodena životinja "rotifera bdeloide", manja od 1 mm, ima 350 različitih vrsta. I, sve su ženke koje se razmnožavaju bez partnera suprotnog spola.

- Fizičar Leonard Reiffel, vođa tajnog armijskog projekta iz 1958. objavio u New York Times-u (16/05/2000) da su Amerikanci htjeli baciti nuklearnu bombu na Mjesec koncem pedesetih. (Prisjetimo se prošlogodišnjih priloga o vojnim bazama na drugoj strani Mjeseca. Vanzemaljaca.)

- Pretpostavlja se da će većina od 6.000 jezika na Planeti biti zaboravljena do kraja XXI stoljeća. Primat ostaje u rukama engleskog, španjolskog i mandarinskog (kineskog) jezika. Dobro ili loše?

Gubitak kulturnog nasljeđa? Ili dobitak u boljoj komunikaciji, manjoj rascjepkanosti?

- NASA ima tri velike teleskopske stanice koje orbitiraju iznad Zemlje. Hubble (dobro znani), Chandra X-ray i Compton Gamma Ray. Četvrtog lipnja (Washington Post) Compton je "likvidiran". Mada je u orbiti mogao ostati još jedanaest godina, zbog kvara na žiroskopu, NASA je objavila da "odustaje od popravke" i poslala ga u Zemljinu atmosferu da sagori. Vijest je razočarala više od 100 astronoma koji su koristili podatke s ove opservatorije koja je analizirala gama zrake koji dolaze iz svemirskih dubina i/ili s našeg Sunca. Uzrok gama zračenja nije još poznat. Niti izvor, koji uključuje preko 30 novih i egzotičnih svemirskih objekata. Compton je imao nezaklonjen pregled prema svemiru. (Možda je to i razlog njegovog stradanja.)

- Lipanjska vijest iz Aleksandrije je proletjela svijetom: faraonski gradovi su otkriveni u morskim plićacima Mediterana. U vremenima prije Aleksandrove Aleksandrije, gradovi Heraklion, Kanopus i Menutis su bili komercijalni centri i destinacija za pripadnike kulta Isisa, Serapisa i Osirisa. Međutim, više od samih očuvanih spomenika, ova vijest me raduje zbog nečeg drugog. Naime, ovi gradovi su dosada bili poznati samo iz starogrčkih tragedija, dijaloga i legendi. A nažalost, rašireno je uvjerenje da su grčki mitovi i legende ništa više nego književna djela. Ovo otkriće mijenja tu zabludu. (Sjetimo se naših priloga o Atlantidi!) Grčki povjesničar Herodot (u osnovnoj školi su nas učili da je on osnivač moderne povijesti) je posjetio Egipat prije dvije i po tisuće godina i pisao je o Heraklionu i hramu posvećenom Herkulesu (koji porijeklo vuče iz doba Atlantide). Grčka mitologija govori i o Menealosu koji se u Heraklion vraćao iz Troje zajedno s Helenom. Njegov štitonoša (preciznije šljemonoša) Kanop i supruga mu Menutis stradaju od ujeda zmije i bivaju pretvoreni u "bogove". Besmrtnim postaju onda kada dva grada dobivaju ime po njima.

Knjiga Davida Ickea "And the Truth Shall Set You Free" donosi sliku strukture moći na Planeti. Na dnu je čovječanstvo, na vrhu elitističke organizacije, kao masoni, iluminati i drugi. A iznad njih, vanzemaljci. Iz niza drugih knjiga je poznato da se pojedincima, koji se uspu do vrha ovih organizacija, omogući uvid u "Velike tajne". A te su:

1. Tajna društva su u komunikaciji s vanzemaljskih životnim oblicima, koji predstavljaju stvarne sile iza scene.

2. Svrha ovih društava je formiranje Jedne Svjetske Vlade s hijerarhijom iznad nje kojom dominira đavolska, vanzemaljska sila.

3. Način da se kontroliraju mase je kroz kontrolu uma i okultne moći koje se koriste za manipulaciju.

4. Nagrada je u moći i novcu.

5. Mi smo svi spiritualna bića, koja naseljavaju tijela, ali smo spiritualno besmrtni.

Prije tri dana sam dobio e-mail od Grega. Slijedi sažetak petnaestak stranica teksta:

"Što su implantirani?"

Implantirani su spiritualni limitirajući uređaji i vibracijske barijere koje blokiraju naš spiritualni progres. Implantirani kreiraju lažne slike stvarnosti u našoj svijesti. I na taj način sprečavaju pristup našem Univerzalnom umu i svijesti. Spiritualni limitirajući uređaji?

Da. Vanjski kontrolni mehanizmi koji nas zadržavaju u dualnom realitetu. Dualni realitet?

U momentu odvajanja od Univerzalne svijesti i prirodnih energetskih izvora, postali smo bića koji svijet vide u polarnom realitetu: dobro i zlo, crno i bijelo, prijatelj i neprijatelj. Bića koja žive u iluziji da su odvojeni od Univerzalnog Uma i Stvaraoca su bića koja žive u dualnom realitetu.

I koji bi tu bio problem? Problem je s energetskim punjenjem. Biti odvojen od Univerzalne energije znači da treba naći druge izvore energije. Za bića iz dualnog realiteta najbolji izvor je ostvarivanje kontrole nad drugima. Manipuliranje drugima. Time se oni hrane.

Čini se da naša Planeta obiluje tim sekundarnim izvorima energije? Ratovi, bolesti, podvojenost, neznanje, manipulacija masama, mržnja, negativne emocije, lista je beskrajna.

Dobro, nazad na implante, tko je njihov autor?

Tri grupe vanzemaljaca: Greysi, Reptilijanci i Drakoni.

Oho. Krenimo s Reptilijancima?

Reptilijanci su bića koja su mnogo starija od ljudi. Procesima genetskih manipulacija oni su doveli do revolucionarnog skoka od pračovjeka do današnjeg čovjeka. Smatraju da imaju pravo da utiču i kreiraju naš daljnji razvoj. U suštini, kultiviraju čovječanstvo kao klasu robova za vlastite svrhe. Reptilijanci su kroz kozmičku povijest bili izbacivani s planeta na kojima su bili. To će im biti sudbina i na Zemlji. U međuvremenu se vješto prikrivaju i često predstavljaju kao bića Svjetlosti. Miješaju istinu sa svojim manipulacijama da bi zavarali one koji nedovoljno znaju. Gušterolikog oblika, često su se pojavljivali u različitim civilizacijskim epohama kao "božanstva" sa superiornim moćima.

(Quetzalcoatl, božanstvo meksičkih Azteka. je naučio primitivna plemena umjetnosti, astronomiji, znanosti, poljoprivredi, kalendaru, ritualima bez krvi, itd. Njegov gušteroliki image je ostao zabilježen na brojnim mjestima u Centralnoj Americi.)

Drakoni?

Sofisticirani inženjeri zla i masovne kontrole na Planeti. Potiču s planete Drakonis u sektoru Oriona i poraženi su u svojevremenom Orionskom konfliktu. Našu su Planetu okupirali u davnoj prošlosti.

O Greysima ponešto znamo...?

... Zato što o susretu s njima ima najviše svjedočanstava, uključujući filmske, tonske i fotografske. Riječ je o mentalnim bićima, tehnološki naprednim, koji obduciraju ljude i ugrađuju im implante. Njihovi su implantirani uglavnom u ovoj dimenziji, znači sićušni, ali ipak vidljivi uređaji. Niz je primjera da su izvađeni iz organizma (najčešće smješteni iza uha ljudi).

(Lani smo o njima pisali kao rasi koja je kroz genetske manipulacije izgubila emotivnu stranu da bi spriječila nasilnost unutar rase. Ipak, na eksperimentima s ljudima i formiranjem međurase, pokušavaju povratiti dio izgubljenog. Ipak, činjenica da ljudska bića koriste bez njihovog pristanka, prkosi osnovnom kozmičkom zakonu. Nadalje, oni utječu na javnost kroz knjige pojedinih remote viewer-a, objašnjavajući da su navodno na našoj strani.)

Kada je počelo implantiranje? Drakoni i Reptilijanci su okupirali Planet za vrijeme perioda Lemurije. Nakon pada Lemurije, došla je Atlantida na red. Implanti su postali rašireni od tada.

Koje su vrste implanta?

Ima ih mnogo. Počevši od drevnih, koji su nazvani prema planetarnim ratovima: Orion, Sirijus, Planeta Maldek, Arkturus i Sustav Plejada. Slijede implanti nazvani prema vremenskim periodima Planete kao Lemurijski i Atlantski. Tu su i trodimenzionalni kristalni implanti, 666 kod ograničenja i drugi.

Koji su najrašireniji?

Gore nabrojani kače sve ljude. Ipak, najstariji implant je duševna karma. Ovaj implant uzrokuje negativnu karmu - sudbinu i on određuje da se duša stalno mora vraćati natrag u fizički organizam da bi odradila svoj "dug" iz prethodnog života. Na taj način, kroz reinkarnacije, broj pripadnika (ljudske) vrste se stalno povećava i regrutira dovoljno bića da se manipulira njima. Prilično inteligentan način da superiorne vrste imaju svoju duševnu hranu koja im neprekidno dolazi na trpezu.

(Prije dvadeset godina sam se pitao zašto je Buda želio da prekine lanac duševnih karmi kod ljudi. Sada imamo odgovor.)

A religije?

Sve glavne religije, prošlosti i sadašnjosti, uz dodatak tajnih društava crne magije, su organizacije koje koriste mentalnu kontrolu i strah da ostvare kontrolu nad svojim članstvom. Držeći ih pokornim i neslobodnim, blokiraju njihov put k duhovnom oslobođenju. Tako da je odgovor na ovo pitanje, da, i religije su u službi masovne kontrole i manipulacije. Očito, iza njih na suptilan način stoje superiornija bića od nas.

Kako da znamo da li imamo implante?

Pitanje bi trebalo preformulirati u: "Koje implante imam i kako da ih se riješim?" Jer, činjenica da smo inkarnirani na Planeti znači da imamo implante.

Postoji li proces čišćenja? Postoji način da se riješi svih poznatih i nepoznatih vrsta, za sve dimenzije, vremenske okvire i lokacije, simultano. Ovaj proces čisti i emotivne i mentalne tjelesne parazite, bića prikačena uz naša duševna tijela, misli, negative energije svih vrsta, koji često uzrokuju bolesti fizičkom tijelu.

A zaštita od ponovnog implantiranja? Uz proces čišćenja ide i obrambeni mehanizam koji štiti od napada u svim dimenzijama, snu, unutrašnjim nivoima.

Znači, trebalo bi izbaciti implante sada?

Definitivno im treba reći zbogom. U protivnom, oni će i dalje igrati glavnu ulogu u negativnoj karmi, te ćemo se reinkarnirati da riješimo probleme iz prošlih života. I nikada nećemo izaći iz tog začaranog ciklusa. A status quo će ostati na Planeti. Ono što nam treba je balansirana karma. I nesmetano kretanje kroz unutrašnje nivoe, pristup Univerzalnom Umu i Znanju, jedinstvo sa Zemljom.

Trenutačna korist?

Osjećanje unutrašnjeg mira i čistoće, unutrašnje tenzije nestaju, osjećanje novog smisla života, ljubavi, radosti, unapređenje u svim oblastima, raspad neproduktivnih veza."

(21) Philadelphia Experiment

23.06.2000.

Dvadesetdrugog lipnja 1943. godine, u devet sati ujutro, u filadelfijskom mornaričkom brodogradilištu, izdana je naredba da se uključe četiri elektromagnetna generatora koji će pokrenuti Vremenski-Nulti Generator. Magloviti, zelenkasti oblak počeo je da okružuje razarač USS Eldridge (DE-173). Kamere vojnih snimatelja i oči naučnika i vođa projekata nisu se odvajale od vojnog broda. Zaglušujuća buka generatora naglo se utišala. Razarač je nestao s vidika. Dvadeset minuta kasnije "Eldridge" se ponovno pojavljuje. Posada broda je u šoku. Govore da su mogli vidjeti jedni druge, ali ne i brod. Pojedinci, govore da su padali s palube i histerično se smijali. Nekolicina je izjavila da su na kratko vidjeli drugu luku, Norfolk bazu, da bi se s vraćanjem oblaka, ponovno našli u Philadelphia-i.

Tri mjeseca kasnije, eksperiment je ponovljen. Ovaj put s novom posadom. Razarač ubrzo nestaje. I pojavljuje se. I nestaje, ovaj put bez vidljivog razloga i paljenja generatora. Kada se ponovno pojavio, pokazalo se da je posada pretrpjela strašne posljedice: neki su nestali da se više nikada ne vrate, neki su dobili teške opekotine, nekolicina je završila u ludnicama...

Ovako bi otprilike izgledala legenda o "Philadelphia Experiment"-u.

Colorado Spring, ljeto 1899. Nikola Tesla (1856-1943) je čuo ritmično otkucavanje na (svom izumu) radioprijemniku za niske frekvencije. Zapisuje u svoj dnevnik:

"Bio sam stvarno prestrašen: bilo je u tom otkucavanju nečeg mističnog, da ne kažem nadnaravnog, a ja sam bio sam u laboratoriji te noći...

Premda nisam mogao dešifrirati njihovo značenje, bio sam siguran da ti signali nisu slučajni. U meni raste osjećaj da sam prvi čovjek koji je čuo signale s druge planete." Američki Vrhovni sud je u ljeto 1943 donio presudu u korist Tesline tužbe protiv Marconija da je Nikola Tesla stvarni izumitelj radioaparata. Za Teslu je ona došla nekoliko mjeseci prekasno. Slična situacija je i s tosterom, mikrovalnom pećnicom, kompjuterom, uličnom rasvjetom: stvarni izumitelj je Tesla, a ne Edison. On je pronašao rendgenske zrake godinu dana prije Rendgena, ili radar i neonsko svjetlo desetljećima prije industrijskog "otkrića".

Nikola Tesla je tokom 1930-ih bio konsultant za američku mornaricu kroz NDRC (National Defense Research Committee). Slično kao i njegov rival Thomas Edison. Bio je angažiran na projektu broda koji bi bio elektronski nevidljiv neprijateljskim radarima. Inicijalna faza je započeta u Chicago-u 1931; dvije godine kasnije, 1933. projekt je prebačen na Princeton University (Institution for Advanced Studies). Nakon početnog uključivanja u Projekt 1931. Tesla je dvije godine bio odsutan. Na zahtjev prijatelja (i američkog predsjednika) FDR-a ponovno se uključuje u Projekt sredinom 1930-ih koji dobiva ime "Project Rainbow". Teslini specijalno dizajnirani generatori i sustav radio frekvencije trebali su da izgrade moćno elektromagnetno i radiofrekventno polje.

(Za gornjespomenuti Teslin angažman može se naći uporišta u vojnim arhivima. Sada slijedi priča iz pera Al Bielek-a, kontroverzne личности koji piše o ovom projektu već desetljećima.)

"Tesla je postao vrlo zabrinut kada je saznao da će eksperimenti uključiti posadu brodova. Protestirao je govoreći da naučnici ne mogu ni pretpostaviti što se može desiti s posadom tokom eksperimenta. Tražio je više vremena za istraživanja. Ali, rečeno mu je da zaboravi na to. Rat je počinjao. Dobio je nalog da počne s testiranjem. I tako, jednog hladnog ožujskog dana 1942. godine, započeo je prvi pravi test. Generatori su uključeni na vojnom brodu. Pokušaj dostizanja nevidljivosti. I ništa se nije desilo. Test je predstavljao promašaj. To je

dalo Tesli izgovor da napusti "Projekt Duga". Deset mjeseci kasnije, nađen je mrtav u svojoj hotelskoj sobi u New Yorku."

(Priča zvuči uzbudljivo, ali mislim da nije istinita. Naime, nakon Teslinog početnog angažmana, malo je vjerojatno da je bio uključen u Projekt tokom ratnih godina. Prvo, zbog poodmaklog životnog doba. Drugo, njegovo zdravlje je bilo vrlo narušeno nakon automobilske nesreće sredinom 1930-ih. Treće, nije podnosio društvo zbog bojazni od virusa i bakterija. Četvrto, insistirao je da šalje novčanu pomoć Mark Twainu koji je godinama već bio mrtav... Teslu mogu lakše zamisliti kao Rada Šerbedžiju u zadnjoj epizodi istoimene serije u kojoj sjedi na klupi u njujorškom parku i hrani golubove. Ali, nije isključeno da je samo posjetio laboratorije 1942. o čemu postoji nekoliko nezavisnih svjedočanstava.)

Može li išta proći bez Alberta u dvadesetom stoljeću?

Albert Einstein (1879-1955) je učestvovao u nizu projekata Instituta na Princeton-u. Eksperiment "Duga" je djelomično bio zasnovan na njegovoj "Ujedinjenoj teoriji polja". U svojim diskusijama s dr. Rudolph Landenberg-om, ekspertom u oblasti mina i torpeda, Einstein je predložio upotrebu elektromagnetnih polja kao moguću zaštitu od podvodnih projektila.

Povežimo bizarni "Philadelphia Experiment" s principima Einsteinove teorije.

Einstein u svojoj Teoriji premošćuje jaz između mikro- i makro-kozmosa. Gledajući bazične prirodne grupe kao energiju, materiju, vrijeme, prostor i gravitaciju, uočeno je da sve imaju nešto zajedničko: njihovi efekti se mogu pronaći i u atomu i u prostoru (svemiru). Ove grupe su jedinstvene sile, ali se naučno mogu podijeliti na elektromagnetne i gravitacijske.

Einstein ih je počeo analizirati i povezivati u jednu teoriju još (u svojim mladim danima, 1905) sa svojom čuvenom "Specijalnom teorijom relativnosti". Teorija (sumirana u čuvenom $E=mc^2$) pokazuje da svi sustavi/elementi/grupe koji se kreću na uniforman način, imaju iste vladajuće zakone. Na kozmičkom prostoru, gravitacijsko polje dolazi do sunca i uzrokuje kretanje planeta oko njega. Na atomskom nivou, nukleus stvara elektromagnetno polje koje opet uzrokuje kretanje atomskih čestica oko njega. Sunce također ima elektromagnetno polje i svoje polove... kao što i atom ima svoje gravitacijsko polje.

Znači, riječ je o ekvivalentima. I konceptima koji se prožimaju i prelamaju.

Deset godina kasnije. 1915, Einstein je objavio svoju "Opću teoriju relativnosti". Po njoj, kada svjetlo (koje je elektromagnetna sila), uđe u gravitacijsko polje, ono se savija. Stupanj savijanja zavisi od mase, i brzine gravitacijskog tijela.

Pretočeno u projekt "Duga", htjelo se postići slijedeće: ujediniti ove sile i promijeniti stanje jednog tijela/objekta. Ako bi se uspelo stvoriti gravitacijsko polje koje oscilira na elektromagnetnoj frekvenciji, onda bi sadržaj unutar polja ostao isti, ali bi se moglo utjecati na pojedine objekte, brisati ih ili učiniti nevidljivim.

Oni unutar polja bi vibrirali velikom brzinom i postali nevidljivi onima izvan polja. Elektromagnetno polje vibrira frekvencijom bliskom brzini svjetlosti i stvara gravitacijsko polje koje sprječava gubitak mase unutar polja i pretvaranje u čistu energiju. (Jednostavnije, onemogućava objekt ili bića unutar polja da se dezintegriiraju.)

Teorija pretočena u naučni pokušaj doista zvuči kao naučna fantastika. Ali, pokušajmo naučno objasniti principe rada uređaja kojima smo okruženi: laser, svemirske stanice ili obični TV. Rezultat će hiti isti. No teoriju će nam um reagirati skeptično. Ali, prisustvo samih uređaja nam se čini normalno, jer smo se navikli na njih.

Ako je teoretsko objašnjenje i mogućnost za "nevidljivi brod" postojala u prvoj polovini ovog stoljeća, onda je realizacija zavisila samo od ulaganja. A svjetski rat, gubici Saveznika

na moru i postojanje kritične mase znanstvenog kadra, opreme i financija, dovelo je do insistiranja na uspjehu ovog projekta.

Naturalizirani Mađar John Von Neumann (1903-1957): pionir na kompjuterskom dizajnu, kibernetici i razvoju atomske i hidrogenske bombe. On je, uz Teslu i Einsteina, treći teorijski i organizacijski stup Projekta.

Razarač USS Eldridge (DE-173) porinut je u more 27. kolovoza 1943. Prvu godinu službe je proveo na Atlantiku ploveći od Bermuda, preko Karipskog Otočja do marokanske obale. Nakon toga je uslijedio transfer na Pacifik u blizinu japanske obale. Nakon rata, 1951. prodan je Grcima gdje se nalazi i danas (u Pireju, i čeka da bude prodan u staro željezo.). Službeni brodski dnevnici su javno dostupni. Međutim, za prva tri mjeseca (27.08.43.-1.12.43.) stoji obavještenje: "...the deck logs missing and therefore unavailable...". Slučajnost? Zapisnici "...nedostaju, i stoga su nedostupni...?"

Prema grčkim podacima, brod datira iz lipnja 1943, a na kolovoza. I, napokon, vojni magazin "Jane", koji inače daje točne datume porinuća svih američkih vojnih brodova, za "Eldridge" daje samo godinu (1943). To je jedini takav slučaj.

Čemu konfuzija oko datuma? Vjerojatno leži u činjenici da su prvi testovi izvršeni u lipnju 1943, a onaj u kome brod stvarno nestaje, u listopadu 1943. Pa ako vojni podaci pokazuju da je brod pušten u pogon u kolovozu, onda se lako eliminiraju pitanja o njegovom navodnom učešću u eksperimentima dva mjeseca ranije. Zvanično objašnjenje je da tada broda nije ni bilo.

Vojni komandni brod "S.S. Andrew Furuseth" bio je na promatračkoj misiji uz "Eldridge"-a. Brodski dnevnici vezani za spomenuti period "...have been destroyed by executive order!"

Uništeni!? Prema čijem nalogu?

Frederick Tracy, ratni veteran na vojnom brodu "USS Antietam" nalazio se u filadelfijskom doku tokom eksperimenta. On izvještava o službenom memorandumu kojeg je posadi njegovog broda pročitao kapetan. Memorandum je došao iz Ureda Sekretara Armije i u njemu stoji da "...svako spominjanje događaja od 28. listopada 1943, u kome je "Eldridge" nestao, da bi se nakratko pojavio u Norfolku, a zatim nanovo u Philadelphiji, bit će smatrano činom izdaje". Naravno, posada "Antietam"-a se dobro zabavljala dok je slušala ovaj Memorandum. Nešto kasnije, Tracy je čuo od kolega mornara i oficira da je kompletna posada "Eldridge"-a zadržana u mornaričkoj bolnici Bethesda Naval Hospital bez mogućnosti komunikacije sa svijetom.

Elektroničar i oficir osiguranja Patrick Macey govori o epizodi iz 1945. kada su pregledani filmski materijali koji su prikazivali tri bojna broda. "Dva manja broda kao da su energijom hranili onaj veći. Nakon nekog vremena, centralni brod, razarač, polako je počeo da nestaje u magličastom oblaku: Mogao se vidjeti samo otisak na moru. Kada se polje ugasio, brod se pojavio..."

Carl M. Allen, mornar s "S.S. Andrew Furuseth" govorio je o efektima eksperimenta na posadu broda, tokom i poslije rata. "Ponekad bi trebalo i šest mjeseci da se mornari "odmrznu" od šoka. Nije riječ o psihološkom šoku, već efektu Hiper-polja."

Autor knjige "The Case for the UFO", dr. M.K. Jessup ističe da je "...eksperiment vrlo interesantan, ali poguban za ljude. Upotreba magnetne rezonance izmiče van kontrole. Riječ je zapravo, o transferu materije u drugi nivo ili dimenziju i to bi moglo predstavljati prekretnicu, ako bi se moglo kontrolirati..."

U noći 20.04.1959. dr. Jessup je pronađen mrtav u svojim kolima. Prema policijskom izvještaju, auspuh je bio zatvoren tako da je ugljični dioksid ulazio u kabinu automobila.

Autopsija nije nikada izvršena, nikakva poruka nije nađena, a slučaj se vodi kao samoubojstvo...

Pokušajmo, još jedanput, sažeti priču o eksperimentu: Originalna ideja je bila da se američki vojni brodovi učine nevidljivim za protivničke radare ili/i potpuno optički nevidljivim. Način da se to postigne bio je u korištenju ogromnog magnetskog polja oko broda koji bi uzrokovao odbijanje ili savijanje radarskih i svjetlosnih valova oko broda. Eksperiment je dao uspješne rezultate s tim da su se desile nepredviđene pojave... Brod je i stvarno, nakratko, nestao i zatim se vratio. Došlo je do dematerijalizacije i teleportacije... što nije bila nakana autora Projekta.

U lipnju 1943. tone eksperimentalne elektronske opreme nalazile su se na "Eldridge"-u: dva masivna generatora po 75 KVA, magnetni navoji, transformatori i ostali hardver koji je generirao elektromagnetna polja.

Dvadesetdrugog lipnja, u devet ujutro, generatori su uključeni, i brod je nestao na 15-ak minuta. Na povratku, posada je bila dezorijentirana i u šoku.

Tri mjeseca kasnije, 28. listopada 1943. u 17:15, izveden je finalni test s novom posadom. Prvih nekoliko sekundi brod je, uz magličast oblak, bio jedva vidljiv. Onda potpuno nestaje. Pojavljuje se u Norfolku, tamo nastaje uzbuna, lokalni vojni brodovi su u stanju pripravnosti. Nestaje iz Norfolka, vraća se u Philadelphia-u, dio posade je zauvijek nestao, neki su potpuno istopljeni s željeznom ogradom na palubama, dio je nepovratno izgubio razum.

Zašto je bitna činjenica što je eksperiment elektronske kamuflaže prerastao u "slučajnu" teleportaciju? Odgovor u slijedećem prilogu.

A, da, umalo zaboravih iznijeti zvanično stanovište Mornaričkog ureda. Na učestala pitanja istraživača i novinara, odgovor je uvijek bio isti: "Nikakav Projekt Duga niti Philadelphia Experiment se nije izvodio tokom Drugog Svjetskog rata!" Odgovor ne ostavlja nedoumice.

U filmu "Matrix" glavnom junaku se u jednom momentu nude dvije pilule: plava i crvena. Jedna predstavlja sliku svijeta koja se dnevno servira iz medija. Sve je krasno, pod kontrolom, sigurni smo pod političarima, problemčići su tu i tamo, ali imamo svoj posao, navike i takvu sliku ne treba remetiti. Druga pilula je poziv da se svijet sagleda ispitivački, zaviri iza zvanične istine i nađu odgovori koje ćemo sami moći potvrditi.

Koju pilulu uzeti?

(22) Montauk projekt

4.7.2000.

Pauza za ručak, sekretarice nema. Poslao sam fax i sjeo za njen stol. U kancelariju ulazi visok šezdesetogodišnjak, prijatna izgleda. Došao je da mu se odsječe komad čelika. Mjere dajem jednom od radnika, a mi započinjemo razgovor. Došao je iz Colorado Springsa i prvo mu je pitanje bilo, kad je čuo odakle sam, da li znam za Nikolu Teslu. "Naravno", odgovaram. Tesla je imao laboratoriju u njegovom rodnom gradu i eksperimentirao je s bežičnim prijenosom energije i osvjetljavanjem 5.000 domaćinstava. Onda je on nastavio s opisom eksperimenta i iznenađenjem stanovnika kada su neočekivano dobili struju. Prodiskutirali smo i Edisona i Marconija. Ja sam ga doveo do Philadelphia Experimenta i on je tu stao. Potpuno neobaviješten, ali spreman da sasluša. Rastali smo se uz njegovu opasku da je sretan što je napokon našao nekog tko nije slegnuo ramenima na spomen Teslinog imena. Slijedeći put ću provjeriti da li je iznajmio filmove...

... Philadelphia Experiment, prvi i drugi dio, 1983. i 1993. godine snimljene. Odgledajući ih u cugu, jasno je da je samom eksperimentu s USS Eldridge-om posvećeno relativno malo vremena. U prvom dijelu se prati put dvojice mornara izgubljenih u 1983. godini: u drugom dijelu se govori o mogućnosti manipulacije s vremenom i postojanju paralelnih svjetova ukoliko se utječe na događaje iz prošlosti (nacisti vladaju svijetom zahvaljujući transferu tehnologije iz budućnosti).

Na žalost, nije bilo vremena da se Projekt prati od 1930-ih, nema Tesle ni Einsteina, von Neumann je prisutan pod drugim imenom. Epizoda s američkim razaračem prikazana je vjerno; identična opisu suvremenika (mornari stopljeni s ogradom i palubom, Teslini generatori, itd.).

Filmovi zapravo nagovještavaju nešto veće i tajanstvenije. Montauk projekt!

Na krajnjem jugoistoku Long Islanda (stotinjak milja od centra New Yorka), nalazi se idilična ribarska oaza: Montauk. Obližnji svjetionik je otvorio George Washington koji je danas turistička atrakcija. U njegovoj blizini su, od 1969. službeno zatvorene, vojne baze Camp Hero i Montauk Air Force Station. Na vidljivoj, ali zapuštenoj vojnoj zgradi nalazi se veliki radarski tanjur. Okolina je zvanično dio državnog parka.

I tu se priča može završiti. Ako uzmemo plavu pilulu.

Uzmimo crvenu.

U dvije trećine državnog parka zabranjen je pristup. Niz prijavljenih slučajeva u posljednjih 25 godina dokazuje prisustvo službi osiguranja koje ne dozvoljavaju pristup ostacima vojne baze. Ta lica su naoružana automatskim oružjem, bez uniformi i pod prijetnjom hapšenja udaljavaju posjetioce ("You have violated top secret and restricted areas and are subject to arrest...") Camp Hero je osnovan prije Drugog svjetskog rata; Montauk Air Force Station tokom 1950-ih. Prema planovima US Army Corps of Engineers, najmanje četiri podzemna nivoa su bila izgrađena tokom 1960-ih. Montauk se, naime, nalazi na vrhu podvodne planine, tako da ima itekako prostora za kopanje u dubinu.

(Nekoliko knjiga je objavljeno o aktivnostima u ovim podzemnim bazama; prednjače autori Preston Nichols, Peter Moon i Al Bielek.) Prema "vlasničkom listu" Parka, američka vlada je i dalje u posjedu vlasništva ispod površine Parka. (Ono iznad površine kontrolira država New York.) Istraživanja su pokazala da je tokom ranih 1990-ih iskopano nekoliko novih podzemnih nivoa. Zna se da od 1950-ih pa nadalje, Montauk projekt predstavlja skup super-

tajnih vojnih projekata koje provode dijelovi: CIA, NSA, DARPA, armijske obavještajne agencije i korporacije kao AIL, Siemens/ITT i Brookhaven Labs.

Još konkretnije, prema autorima Preston Nichols-u (inženjer radioelektronike i tehničar svojevremeno zaposlen u Brookhaven National Laboratories) i Peter Moon-u ("The Montauk Project: Experiments in "Time"), Montauk Projekat je "...razvoj i kulminacija fenomena koji su se uočili tokom testa s USS Eldridge 1943. godine. Preko tri decenije tajnih istraživanja i primijenjene tehnologije dovele su do vrhunca 1983. godine kada je otvorena rupa u prostoru/vremenu prema 1943. godini.

Istraživanja su obuhvaćala psihotroniku (prožimanja ljudskog i mašinskog uma), elektromagnetnu kontrolu ljudskog uma i manipulacije prostor/vrijeme, koji će omogućiti uspješan transport materije i energije u druge dimenzije kroz vremenske portale." (Ovo me podsjeća na kombinaciju dvije aktualne TV serije ovdje: SG-1 stargate i Sliders.) Sofisticirana i skupocjena visokotehnološka oprema odašilje i testira utjecaj različitih radio frekvencija u Zemljinoj ionosferi. Vremenske promjene, zemljotresi, olujni i uraganski naleti se, navodno, već odavno mogu umjetno izazivati. Ultra-tajni projekti, koji uglavnom potpadaju pod šifru Phoenix Project, su iz oblasti kvantne i čestične fizike: simulacija crnih rupa, supermoćna elektro polja, genetika, tehnologija čestičnih snopova, elektro kontrola uma. Navodno, za izvođenje testova koriste se (najčešće) mlade osobe iz okolnih naselja. Protivno njihovoj volji, naravno.

Podzemni eksperimenti ipak ne mogu izbjeći pažnji zainteresiranih na površini. U ovom, navodno državnom Parku, uočeni su novi strujni kablovi s kapacitetom da osvijetljavaju čitave gradove, niz novih instaliranih telefonskih linija; jednostavnim aparatima može se registrirati neobična radio frekvencija i elektromagnetne transmisije koje dolaze iz pravca "napuštene" vojne baze. (Izjava predstavnika lokalne elektro kompanije LILCO, koja pokriva čitav Long Island: "...ovaj metar pokazuje da se ogromna količina energije koristi kroz postojeće kablovske linije... apsolutno je nemoguće da samo jedna zgrada za održavanje može koristiti toliko mnogo energije za održavanje mašina ili neke druge aktivnosti u Parku...")

Prema dostupnim Kongresnim materijalima, novinskim izvještajima, federalnim izvještajima i naučnim priložima, može se pronaći da dio aktivnosti ispod Montauka nije tajna; tokom godina Hladnog rata obavljana su istraživanja na kontroli uma putem elektromagnetnog zračenja. I to je služilo kao paravan za niz drugih projekata.

Najuzbudljiviji je onaj o putovanju kroz vrijeme. Niz vodećih fizičara ne samo da opovrgava, nego naprotiv, priznaje, mogućnost postizanja putovanja kroz vrijeme. I to ne u nekoj dalekoj budućnosti. Među njima su Nick Herbert, Kip Thorne, Frank Tipler, Fred Allen Wolf, Michio Kaku, Paul Halpern i Steven Hawking. Vodeći fizičari dokazuju, izvan svake sumnje, da paralelne dimenzije postoje! One su moguće realnosti i ima ih bezbroj.

Naša trodimenzionalna vremensko-prostorna realnost je samo jedna od realnosti!

Von Neumannov dokaz je matematička forma u kojoj je ovaj naturalizirani Amerikanac dokazao (knjiga: The Mathematical Foundations of Quantum Physics) da je "...naša svijest ona što dovodi naše bit će u jednu od realnosti".

Sve upućuje na činjenicu da vrijeme kakvog ga većina doživljava, linearno kretanje iz prošlosti, kroz sadašnjost prema budućnosti, ne postoji.

Ono što mi zovemo "prošlost" i "budućnost" se odvijaju simultano s "sadašnjošću". Prošlost nije prošla, a budućnost nije daleko ispred nas.

Pa gdje su onda? U drugoj dimenziji!

U Montauku su koncem 1940-ih. s prestankom rata, ponovno započeta istraživanja na efektima nevidljivosti i utjecaja elektromagnetnog i gravitacijskog zračenja. Pokušalo se

prevladati problem s bizarnim efektima na ljude. Isti onaj zbog kojeg je Tesla napustio projekt tokom 1930-ih.

John Von Neumann nije doduše imao sklonosti prema metafizici i parapsihologiji kao Tesla, ali se opet prihvatio posla kao vođa projekta. Ovaj put je morao do u tančine da uđe u stvarnu čovjekovu prirodu, složenu iz fizičkog i spiritualnog tijela. Ubrzo je došao do zaključka da "...duh ili duša moraju ostati zaključani s fizičkim tijelom u svom originalnom vremenu i prostoru... koje počinje s novom inkarnacijom... po dolasku iz druge dimenzije..."

Neumann je izlaz potražio u razvoju tehnologije i prvog svjetskog elektronskog kompjutera. Uređaj je mogao da izračunava određene vremensko-prostorne faktore s apsolutnom preciznošću. Razvijena je psihotronička oprema koja je mogla da prima, rekonfigurira i emitira ljudske misli kao valove, putem radio frekvencije.

Jednostavnije rečeno, Neumann je izumio uređaj koji može da razumije, prima i dalje odašilja ljudske misli. Kao što pojedinci imaju telepatsku moć i uspijevaju da prime misli drugih (misli nisu ništa drugo do valovi određene frekvencije), tako je Neumannov aparat imao sposobnost najboljih parapsihologa.

(Odatle je mali korak do kontrole umova drugih ljudi. E, to je već bio vrlo privlačan output za armijske stratege.)

Koncem 1960-ih; američki Kongres je, nakon serije ispitivanja i saslušavanja, odlučio da zatvori Phoenix projekt. Zbog bojazni da rezultati ne dođu u "krive" ruke. Nažalost, Projekt se već nalazio u krivim rukama. Vođe Projekta dogovorile su se s dijelovima obavještajno-korporacijsko-političkog establišmenta da ga nastave u tajnosti. Von Neumann je po treći put postao vodeći naučni direktor istraživanja. Psihotronika i interdimenzionalna putovanja bili su osnovni ciljevi eksperimenata. Korištene su radio frekvencije visoke snage; eksperimentirano je na velikom broju ljudi, a osobito djece. Posebno nadareni parapsiholozi su bili priključeni na psihotroničku opremu i kompjutere, koji su prevodili njihove misli u digitalni kod. Onda bi ih odašiljali, kao misaone signale. Pojedini eksperimenti su doveli do uspješnog rezultata, do materijalizacije. Naime, misli bi bile odaslane u druge dimenzije, ostvarujući određene efekte u njima. Izuzetno snažna elektro strujanja, koja se kreću u specifičnoj konfiguraciji, stvaraju elektromagnetno polje, koje kreira efekt poznat kao "Tiplerov cilindar". Jednostavnije, parapsiholozi su mogli da se koncentriraju na neku drugu dimenziju u prostoru/vremenu utičući na nju.

Tiplerov cilindar je koncept kojeg je formulirao fizičar Frank Tipler i predstavlja široko prihvaćen teoretski model u kvantnoj fizici kako kreirati umjetnu crnu rupu koja se može kontrolirati. Time se stvara mogućnost da se prebacuje iz jedne vremensko/prostorne dimenzije u druge. Ili, da se utječe na našu postojeću. (Recimo, da se mijenjaju događaji iz prošlosti.)

Koliko god fantastično ili uzbudljivo ovo zvučalo, sigurno da nije tako izgledalo onim jadnim ljudskim zamorčićima koji su stradavali u ovim eksperimentima.

Montauk Projekt je krahirao u kolovozu 1983, sabotiran iznutra od strane ključnih sudionika. Očito, nisu mogli više tolerirati ono što se dešava i opasnost za Planetu.

Tog kolovoza, točno 40 godina nakon originalnog Philadelphia Experimenta (12.08.1943.) otvorena je vremensko-prostorna veza, nalik tunelu, između dva vremena. Pokušaj iz 1983. sveo se na to da se umanjí ili eliminira šteta koja se napravila u kozmičkom kontinuumu s testovima iz 1943. Projekt je okončan, a površina na kojoj se vojna baza nalazila, donirana je državi New York i kasnije pretvorena u nacionalni park.

Kao da se malo razuma vratilo na prostore oko Montauka. I podsjetilo na dane prije 1910. kada je američka vlada konfiscirala (hm, otela) ovu zemlju od njenih stvarnih vlasnika Montauk indijanskog plemena.

(23) Phoenix projekt

9.7.2000.

Sedamdesetih godina smo iščekivali dolazak 1984. da je usporedimo s "1984". S istoimenim filmom i napokon samim dolaskom te godine, činilo se da je autor "Životinjske farme" pretjerao.

Da li je?

Šesnaest godina kasnije. Eksplozija informacija, Internet. Svijet bez granica. I kontrole. (Hm. Prvi pogled vara.)

Ono što se (barem iz ove američke perspektive) čini najslobodnije i svakom pristupačno, odlazak na Internet i komuniciranje e-mail-ovima, i nije tako slobodno.

"Big Brother is reading your e-mail". Što je točno. FBI je objelodanio prije desetak dana da koriste specijalni kompjuterski sustav nazvan "Carnivore" da čitaju e-mail-ove potencijalnih kriminalaca. Ovaj software može skenirati milijune e-mail-ova u sekundi. FBI ga instalira kod Internet providera (AOL, MSN, itd.) i onda bukvalno pregleda kompletnu komunikaciju milijuna korisnika. Da bi pronašli nekoliko terorista, hakera ili dilera droge.

Za ili protiv?

S jedne strane borba protiv terorizma. S druge neograničene mogućnosti "prisluškivanja i kontrole" svih korisnika Interneta. Za telefonska prisluškivanja su potrebna sudska odobrenja. Ali se ta odredba masovno kršila u svim državama. Ovo mi se čini adekvatnom analogijom.

Michael Eisner, predsjednik Buena Vista - Disney kompanije, se pojavio u promocijskom video spotu za 1996. Iza sebe je imao kompletno redizajniran "Tomorrowland" u kome su se nalazili vanzemaljci sa scenarijima ljudskih otmica i eksperimenata nad njima (hm, nama). U tom spotu je Eisner direktno optužio američku vladu da je svjesno lagala američkoj javnosti o postojanju ovih bića i njihovoj prisutnosti. Spot završava pozivom svima da prihvate "neizbježnu istinu i nauče kako da žive s njom, budući i da niti pomoć niti vodstvo neće doći od strane vladinih dužnosnika."

Natrag na Montauk projekt, odnosno Philadelphia Experiment, odnosno Project Rainbow ili Phoenix Project. Postoji li veza ove serije projekata od 1940-ih naovamo, u podzemnim Montauk laboratorijima, s pojedinim grupicama vanzemaljaca? (Njima dodajmo bića iz drugih dimenzija, ljudska bića iz budućnosti i ona iz sadašnjosti koji posjeduju visoko napredne tehnologije kao što su kretanje kroz budućnost ili kontrola-manipulacija ljudskog uma.)

Značajna količina dokumentarnog materijala objavljena je na temu uključenosti ET-a u pojedine aspekte Phoenix projekta. Izabirem jednu od priča. Autor je Michelle Guerin, koja je živjela u blizini Montauka, a vojnu bazu je posjetila u dva navrata: 1970. i 1994.

"... Tekst koji slijedi je rekolekcija pod hipnozom. Sesija od 11.09.1995.: Vozimo se u autu prema Montauku. Na prednjem sam sjedištu sa majkom... Po dolasku odlazim s prijateljem prema pješčanoj uzvišici... Džip s četiri vojna policajca... Odvoze nas prema brdu... čiji se dio otvara ispred nas... Unutra su uniformirana lica s crnim beretkama, naoružani... Idemo prema jednom liftu... Prolazimo kroz mrežu hodnika... Što se spuštamo niže, postaje sve hladnije... U mračnoj sobi sam... Na krevetu. Preko mog ramena nešto se kreće. Približava se. Sada vidim bolje. O, bože! Pa to je monstrum!

(U tom trenutku sam skoro skočila s kauča u doktorovoj kancelariji. Nisam se mogla prestati tresti. Doktor me je smirio tako da sam mogla nastaviti.)

Ono što vidim je biće visoko oko dva metra. Uši su mu velike i uspravljene prema vrhu. Oči su mu sjajne, zlatno žute i čini mi se da svijetle u mraku. Zašiljeni zubi... i, i rep! Prilazi mi. Nisam nikad bila tako prestrašena u svom životu. Na 30 cm je od stola. Skida mi šorc i kupaći kostim. Njegovo lice je toliko blizu mojem. Želim da vičem, ali to mogu samo u sebi. On pušta piskav zvuk... Kao da uživa u mom strahu... Osjećam nešto u sebi... boli... Ne znam koliko dugo je ovo trajalo... Kad je završio, odlazi na vrata. Ponovno uniformirana lica dolaze... Odnose me u drugu sobu, svjetliju. Mnoštvo opreme koju ne prepoznajem, sa svjetlima i dugmadima.

Postavljaju me na stol... pet-šest ljudi, sa maskama, bijelim odorama i kapama. Glava mi je okrenuta na stranu. Osjećam da mi briju mali dio iza uha... iako ne mogu govoriti, svega sam svjesna. Nekoliko minuta kasnije gubim svijest...

To je bilo sve što sam se sjetila pod hipnozom. Pet godina poslije ovih događaja, 1985, imala sam upalu iza desnog uha. Doktor je trebao da malo rasiječe iza uha da bi očistio gnoj... Samo što je rasjekao kožu skalpelom, nešto je iskočilo. On je to pregledao i rekao da nije nikad tako nešto vidio. Imalo je oblik i veličinu metka...

Sredinom rujna 1994. ponovno sam u posjeti Montauku. Provela sam četiri dana spavajući u obližnjem hotelu. Posljednju noć su me probudile vibracije kreveta. Kao da sam pogođena zemljotresom. Otvorivši oči, znala sam da nisam sama u sobi. Tijelo mi je povučeno s kreveta. Htjela sam da zavičem, ali ništa više od šaputanja nije izlazilo iz mene. Okrenula sam se pokušavši da se uhvatim za okvir kreveta... I to je bilo zadnje čega se sjećam prije no što ću izgubiti svijest.

Sljedećeg jutra ničeg se nisam sjećala. Dok sam se presvlačila vidjela sam kao dva uboda na lijevom bedru. Oko 5 cm razdvojeni.

Na pregledu kod interniste bili su iznenađeni simetričnošću ovih "točaka" i iznenađeni kako se ne sjećam odakle mi. Nisu mi dali nikakvu jasnu dijagnozu..."

Rezultati sesija gospođe Guerin potvrdili su se u nekoliko navrata. Prvi put kada je prisustvovala UFO konferenciji u Mobil, Alabama. Slike reptilijanaca na konferenciji podsjetili su je na njeno iskustvo iz 1970. kada je prepoznala biće iz one mračne sobe. Drugi put u istupima naučnika koji su učestvovali u projektima ispod Montauka, npr. Preston Nicholosa. Na kraju su i "X-Files" u svojim epizodama prikazivali image velikih vanzemaljaca s uspravljenim ušima.

Svoju priču Guerin završava citatom iz jedne od hipno-sesija:

"... Vrijeme nije što mislimo. Svaki moment se odigrava sada... na beskonačnom krugu. Možemo ući u krug na bilo kojoj točki... ali krug ne smijemo ometati. Prošlost, sadašnjost i budućnost se odvijaju simultano..." Ovaj citat se nastavlja na retke koje sam sinoć pročitao u "Cosmic Journeys" (Rosalind McKnight). U jednoj od sesija u Monro-ovom Institutu, ona je komunicirala s višim energijama na temu izlaska iz organizma:

"Na vašem zemaljskom nivou, vi o smrti mislite u okvirima vremena. U stvari, u vanvremenskoj dimenziji, smrt je samo promjena nivoa vibracije i kretanje k novoj egzistenciji....

Promjena u vibraciji daje duši osjećaj kretanja. Ipak, u vanvremenskoj dimenziji, nema prostora ili vremena. Stoga, nema ni stvarnog kretanja, kao u vremenskoj dimenziji. Kada individualna duša iskusi kretanje izvan tijela, čini se da se kreće kroz prostor. A zapravo, riječ je o promjeni vibracije iz gušćeg fizičkog tijela prema visoko-vibratornim nivoima eteričnog tijela...

(I zaključuje:)

Velika je radost u višoj dimenziji kada dođe nova duša i napusti svoju fizičku formu."

Ova digresija sa mjestom duše u vanvremenskoj dimenziji uvijek je dobrodošla za održanje našeg samopouzdanja. Bez obzira na vrstu i količinu eksperimenata i manipulacija (a ovdje je riječ o manipulacijama na planetarnom nivou), uvijek postoji izlaz: unutar nas samih krije se Izvor i Istina.

Tri jedina poznata preživjela sudionika Philadelphia Experimenta, Rainbow Projecta, Phoenix Projecta, Project GOD, Project Invisibility i niza drugih pod kapom Montauk Projecta su: Al Bielek, Preston Nicholas i Duncan Cameron. Sva trojica su se "odmetnula" ispod kape vojnih i vladinih agencija i javno progovorila o kretanju kroz prostor, vrijeme i različite dimenzije, o bazama vanzemaljaca, teleportaciji, Atlantidi, Marsu, psihotronici, eksperimentima nad desetinama tisuća ljudi, manipulaciji nad milijunima...

Jasno, oni nemaju pristup vodećim medijama; naprotiv, nekoliko puta je pokušana likvidacija nad njima, da bi konačno nad Duncanom uspostavljena kontrola 1997. i otada je korigirao svoje istupe. Ipak, nešto prije toga, je snimljena serija video materijala sa svom trojicom na privatnoj kolekciji.

Na osam video kazeta, u obliku ("underground") intervjua poduprtim obiljem dokumenata, mašina, fotografija, izjava... o tajnim projektima. Kazete sam kupio od kanadskog distributera. I trebat će mi vremena da ih sve pregledam.

(24) Underground videos

24.09.2000.

Koncem srpnja smo kupili malu papigu. Oki je predložila ime Neo Anderson prema junaku iz filma "Matrix". Složio sam se. Fino podsjećanje na vrhunski film.

Ona ga zove Neo, a ja "Mr. Anderson". Onda nam je došao Miro u jednomjesečnu posjetu. Sluša nas kako ga zovemo i slijedi komentar: "E što ovdje u Americi neće učiniti samo da prodaju životinje. Čuj, ptica ima ime Neo Anderson!?"

"Matrix" je bio simbolom planetarne manipulacije, ali istovremeno putokazom prema beskrajnim mogućnostima oslobođene duše. Naša današnja priča ima za junake inženjere, fizičare, matematičare učesnike u supertajnim američkim projektima "Philadelphia Experiment", "Montauk Project", "Phoenix Project". O kronologiji projekata je bilo više riječi u prethodna tri priloga. Danas nekoliko novih detalja.

Samo su tri naučnika preživjela seriju projekata od 1960-ih do konca 1980-ih poznatih pod zajedničkim nazivom "The Montauk Project". To su: Preston Nicholas, Duncan Cameron i Al Bielek. "Slučajno" sam došao do adrese u Kanadi na kojoj sam naručio osam video kazeta na kojima se po prvi put zajedno pojavljuju ova trojica istraživača. (Ova videa se definitivno ne mogu nabaviti u slobodnoj prodaji.)

"First Underground Interview" je sniman u podrumu kuće bugarskog istraživača, 1989 godine. Mada su kopije lošeg kvaliteta prvi mi je utisak bio da ovi ljudi znaju o čemu govore. Pred sobom su imali pet slušalaca koji su ih obasipali pitanjima i odgovori su dolazili bez zastajkivanja i nagađanja; činilo se da se iskazi trojice dopunjavaju i isprepleću.

Preston Nicholas, s barem 150 kg i tamnim naočalama koje ne skida, je preko 30 minuta tekuće dao uvod u povijest niza projekata kojima je on bio pokretačka snaga. Govorio je o "Projektu nevidljivosti" u kojemu ne samo da nestaju ratni brodovi ili avioni, već i ljudi. Pokazao je fotografije dva štapa za ribolov i jednog čovjeka. I onda je objasnio kako su te metode razvijane tokom 1980-ih u kojima bi ljudi ostajali nevidljivi po 72 sata.

Detaljno je opisivao putovanje kroz vrijeme, Između ostalog, put u budućnost, u godinu 6048 i posjetu gradu bez ljudi sa statuom od čistog zlata u središtu. Spominjao je i probleme u projektu kada bi slali misije (do 12 ljudi) koje se ne bi nikada vratile.

Al Bielek, kontroverzni doktor fizike, jedan od dvojice koji je putovao iz "Philadelphia Experiment"-a 1943. godine u "Phoenix Project" 1983. godine. Daje pozadinu projektima od njihovih 1930-ih godina. Ustrajava u tezi da je Tesla bio imenovan od FDR-a za prvog direktora projekta 1934. godine da bi namjerno sabotirao projekt 1942. strahujući od njegove zloupotrebe i manipulacije ljudima. Bielek izvlači ispod povijesne prašine tezu da su Nacisti izgubili Njemačku ali da nisu nikada poraženi. Nacističkim zlatom ITT je nastavljao projekte na američkom tlu četrdesetih i pedesetih godina. Naravno, Bielek spominje Antarktiku kao tadašnje sklonište Naci mašinerije. (O ovoj "najbolje čuvanoj tajni u povijesti" pisali smo u Prvom tomu.)

Duncan Cameron je staloženi i nenametljivi drugi član dvojca koji premošćuje vrijeme i prostor između 1943. i 1983. On se fokusira na nove teme kao što su reprogramiranje naše svijesti. Naime, istraživanja su pokazala da prilikom seksualnog odnosa, neposredno prije orgazma, svjesno i podsvjesno biva povezano jednim otvorom. Ako se ti trenuci mogu malo odužiti dobit će se dovoljno vremena da se reprogramira personalnost osobe. Pored toga, Cameron je govorio i o ubačenim čipovima u organizam tokom šezdesetih. Bili su metalni i mogli su se operativno ukloniti. Već tokom sedamdesetih i osamdesetih razvijena je serija

čipova koji bi bili u mozgu, u obje polovice, i nije postojao način da ih se bezopasno ukloni. Njegova sugestija je da je tehnologija ugrađivanja razrađena s frakcijom vanzemaljaca.

"Second Underground Interview" snimljen je 1992. Al Bielek detaljno opisuje tehnologiju "Vremenskog tunela" koji je napravljen prema uputama vanzemaljaca. Usput, informira o sporazumima između američke i njemačke vlade s Greysima, Reptilijancima i predstavnicima civilizacije s Plejada. Jedan od ciljeva "Phoenix" projekta bila je i teledeportacija. Bielek govori o eksperimentima u kojima su osobe slane na daljinu do 120.000 svjetlosnih godina. Kada je 1986. Projekt zatvoren na intervenciju američkog Kongresa, došlo je do interesantne situacije. Stotine milijuna dolara vrijedna oprema u Montauk bazi na Long Islandu bila je nekoliko dana dostupna javnosti prije nego je sve srađeno sa zemljom. Taj prozorčić od nekoliko dana omogućio je Bieleku da napravi seriju od stotine fotografija objekata, opreme, dijagrama koji se prezentiraju u ovom videu.

"Third Underground Interview" je napravljen nekoliko mjeseci nakon drugog. Al Bielek ide u detalje putovanja kroz vrijeme i prostor. Govori o vortex-u veličine do 15 metara i odašiljačima na različitim planetima. Onaj sa Zemlje, ispod Montauka, bi ih slao na Mars, Mjesec, planete izvan našeg sunčevog sustava, pa i izvan nama znanog Univerzuma. Bielek se prisjeća svojih posjeta Marsu. Tamošnji odašiljač još uvijek radi. Ostaci drevne civilizacije na Marsu su još uvijek dobro očuvani. Ipak, osim građevina, nisu naišli na tijela ili kosture. Time samo potvrđuju tezu da je ova civilizacija planski napustila "crveni" Planet. Starost ruina procijenio je na 10.000-20.000 godina. Interesantna je i tvrdnja da se sa Marsa donijelo 15.000 metričkih tona zlata.

Bielek tvrdi da se godišnje u eksperimentima, samo u Montauku, koristilo 10.000 djece. Najčešće 12-17 godina starih. A Phoenix tehnologija se koristila na 25 lokacija u SAD-u. Jedan broj je slan kroz vremenski tunel; na dijelu njih su vršena testiranja reprogramiranja ličnosti itd. (Podsjećanje: godišnje u Americi nestaje blizu milijun ljudi. Polovina su djeca. Najveći broj se nikada ne pronađe.)

Manji projekt u okviru Montauka bio je i dokazivanje tvrdnje da se mogu materijalizirati slike iz naše svijesti. Dovoljno jasna vizualizacija, odnosno slika iz naših misli, dovodila je do materijalizacije fizičkog predmeta. Ne do holograma. Drugim riječima, zamislimo li novčanicu od 100 dolara, trenutak kasnije bismo je držali o rukama. Prema Bieleku, ovaj projekt je uspio, razrađene su procedure i tehnike i onda je zatvoren. Sredinom 1980-ih došlo je do prve kompjuterske pobune. Neposredno prije zatvaranja kompletnog projekta, jedan od glavnih kompjutera je otkazao poslušnost i počeo je samostalno donositi odluke.

Četvrta serija video zapisa dalje razrađuje iskustva teledeportacije. Al Bielek govori o četiri bio-ritma planete Zemlje i značaju izbora datuma za vremenska putovanja (na primjer, prva polovina osmog mjeseca je idealna za takva putovanja). Govori se o peto-dimenzionalnom prostoru: uobičajene tri dimenzije, Einsteinova četvrta i cikličnom torusu koji nosi svih pet dimenzija i iz koga se može ući u bilo koju vremensku ili prostornu točku. Uključujući paralelne dimenzije i svjetove. Izvan torusa je vanvremenska realnost, bez prošlosti i budućnosti. Gdje se sve odigrava "sada".

Preston Nicholas, ključni inženjer projekata, uz slajdove opisuje način rada odašiljača i primaoca vremenskih valova, antene i pojačala uma (novi izrazi, još nisu zaživjeli). Čak je i demonstrirao među publikom primjer u kome kompjuter šalje fotografiju elektronskim slikovnim zapisom, a publika je prima.

Sheme, dijagrami, fotografije jednog znanstvenog podzemnog svijeta, na podzemnim kazetama. Koji ne priznaju vremenske i prostorne granice. Ali dižu barijere među ljudima. Da bi elita manipulirala većinom.

(25) Pleroma

29.09.2000.

Mr. Anderson je na tastaturi i nikako da mi dozvoli da počnem pisati. Na stolu su mu potencijalne igračke, ali tipke mu se više sviđaju. Ovaj vikend će biti stalno napolju, otvorenog kaveza. Predah od radne sedmice, kada je po pola dana zatvoren. Kako njegovi sati prolazi, i kako ih on broji?

Jučer mi je u kancelariji bila gospođa četrdesetih godina. Nudi kreditne kartice za kupovinu benzina na pumpama. Kada je završila priču pitam je ima li vremena da se odmori, uživa u životu? Ona se prebacuje na drugu frekvenciju i priznaje da ovo sve skupa nema smisla, posao, obaveze oko djece, kuća... neki dan se napokon predala i... platila ženu da joj očisti kuću. (Dobro je, Mr. Anderson se zabavio salvetom i čašom. Zaboravio je na tastaturu.)

Sjedim s Oksanom, zavaljeni u kauču, lijevo od nas pogled kroz prozor na jezero, plavu vodu bazena. i odsjaj svjetiljki... naprijed veliki ekran TV-a i John Edwards koji komunicira s energijama onih koji su prešli na "drugu stranu", SciFi Channel... Pričam joj kako sam to popodne radio na jednoj ponudi. Vrijeme se lijeno izmicalo ispod prstiju... ne znam koliko je prošlo ali kao da se vremenski sat usporio ... i aktivnosti s njime. Kao da nas je onaj što nam mijenja unutrašnje baterije stavio na čekanje dok nam ne stavi nove...

(Mr. Anderson gricka kovertu.)

Oki razumije. Vrijeme joj leti brže nego prije, a obavi puno manje. Vremena nedostaje. Kao zraka umirućem... Nešto nije u redu. Govori mi o Brendi, Rondi i ostalim curama u kancelariji. Svi se žale na "pomanjkanje vremena". I tako već generacijama. Ili ovo sve skupa nema mnogo smisla, ili nas se drži u situaciji kada ponavljamo iste operacije dan za danom radi lakše manipulacije, ili je na djelu sličan scenarij kao u "Matrix"-u.

Zavirimo u frižider. Rashladni mini-eko sustav. Od mesa i jaja do voća i povrća. Ozemaljski život je zasnovan na principu da jedna životna forma konzumira drugu da bi se održala. Razvoj i preživljavanje jedne životne vrste rezultira uništavanjem druge. Energija koju primamo kroz hranu znači kraj kolanja energije u nekom drugom živom organizmu. Ne čudi da su budizam i gnosticizam svijet vidjeli kao patnju. Bol, strah, smrt koja prijete jednom biću od strane drugog. Dodamo li prirodne katastrofe - zemljotrese, poplave, požare, suše, vulkanske erupcije povijest obiluje dodatnom boli.

I plus, besmisao ratova, vlasti, mržnji...

Koliko li se ljudi osjećalo strancima živeći u svijetu koji je apsurdan. Mnoge religije krive čovjeka za sve imperfekcije koje nas okružuju. Na "pad" i "transgresiju" počinjenu od strane Adama i Eve.

Gnostici, pak, kažu da je ovaj mit lažan. Krivnja za naopaki svijet nije u čovjeku, već u kreatoru. (S obzirom da je kreator - Bog, ovakva tvrdnja gnosticizma izgleda blasfemična svim monoteističkim religijama. Jer, kreator je perfektan.) Ipak, pojam kreacije i kreatora, je kompleksan u objašnjenju gnostika. Naime, postoji istinit, apsolutni Bog koji je izvan svih kreiranih univerzuma i koji zapravo nije ništa stvarao (barem ne kreiranje na način koji ga mi poimamo). On je donio supstancu iz Sebe, koja je sastavni dio svih svjetova i dimenzija, vidljivih i nevidljivih. I kao što je sve Bog, isto tako su i pojedini dijelovi originalne supstance projicirani daleko od izvora... prošli kroz promjene... i stvorili korumpirane porcije božje supstance.

Eoni su božanska bića koja su između Istinskog Boga i nas. Oni, zajedno s Istinskim Bogom tvore realm zvani Pleroma. "Punoća". U kome su sve energije/bića u potpunosti aktivni.

Nasuprot našem egzistencijalnom stanju koje bi se moglo nazvati "Praznoćom".

Da li to stanje možemo osjetiti u momentima kada nam se "mijenjaju baterije", na početku ovog priloga?

I, gnosticizam ide dalje:

"Ljudska priroda je dvojaka. Jedan dio je stvorio lažni Bog Kreator, a drugi dio Istinski Bog. Onaj prvi dio je sastavljen od prolazne fizičke i psiho komponente. Onaj drugi spiritualne, koja je fragment božanske supstance/iskre.

Ljudi, generalno gledajući, potpuno zanemaruju ovu "iskru" koja prebiva u nama. Ovakav ignorantski odnos nije slučaj: on nas drži daleko od otkrivanja naše stvarne prirode i sudbine. Ostajemo zarobljeni od strane nižih kozmičkih vladara... Smrt oslobađa božansku iskru iz ovih zatvora... ali ako individua nije radila na stjecanju spiritualnog znanja tokom zemaljskog života... onda će božanska iskra ponovno biti zatvorena (re-inkarnirana) u novom fizičkom tijelu."

Kršćanstvo govori o oslobođenju od grijeha... Gnosticizam govori o oslobođenju od ignorantskog odnosa: grijeh je samo posljedica takvog odnosa.

Valentin, vodeći gnostički učitelj, govorio je da Krist i Sofija očekuju spiritualna bića. (Sofija ili "znanje" je biće-kreator svog materijalnog i duhovnog kozmosa; Krista gnostici smatraju za ključnu figuru u oslobađanju duše).

Očekuju ih/nas pred ulazom u Pleromu. I pomažu nam u konačnom sjedinjenju. U ponoći vremena, svako spiritualno biće će primiti znanje/gnosis i sjединiti se s višim Ja (našim anđeoskim blizancem). I ući u Pleromu.

Pošto već govorimo o gnosticizmu, interesantno je vidjeti kako se ono oficijelno kvalificira. Dograbimo najbližu enciklopediju (sve su iste, ovdje ili s druge strane Atlantika). "Gnosticizam, religijski sustav brojnih pra-kršćanskih i ranih heretičkih kršćanskih sekta. Forma dualističkog pogleda na svijet; gnosticizam je držao da je materija zla, a duh dobar, i da oslobođenje dolazi putem tajnog znanja (gnosis) do kojeg dolaze izabrani. Velika gnostička biblioteka je otkrivena u Egiptu 1945. Izvori gnostičkih vjerovanja sežu od babilonskih, egipatskih i grčkih mitova do kabale i zoroastrizma. Gnosticizam je ugrožavao rano kršćanstvo, da bi njegov utjecaj opao nakon drugog stoljeća."

Razmislimo li malo bolje, ovo je inteligentan način da se minimizira, simplificira i odbaci kao ozbiljno objašnjenje svijeta oko nas.

Prvo, gnosticizam se svodi na religijski pogled na svijet. Ubačen među desetine drugih kao "... jedan od..."

Drugo, nije u ravni vodećih monoteističkih religija, već je prisutan među "sektama".

Treće, u jednoj rečenici se pokušalo oslikati što gnosticizam jest: "dualistički pogled u kome je materija zlo, a spirit dobro". Grubo pojednostavljeno i nepotpuno.

Četvrto, "... do oslobođenja se dolazi putem tajnih znanja".

Da su barem rekli da je riječ o oslobođenju od nametnutih okova duši; a gnosis nije nešto što je skriveno u nekoj knjizi već istina duboko u nama.

Za enciklopediografa se priča završava prije 1.800 godina kada "gnostici gube prisustvo i utjecaj".

Poetski i imaginativni jezik gnostika govori o Kreatoru, između ostalog. Ali, gnosticizam nije samo još jedna teološka dogma kao ove s kojima smo okruženi. On je univerzalna religija. Bazirana na individualnim iskustvima koje dosežu do najuzvišenijih humanih nivoa - spiritualnih.

Sveprisutni C.G. Jung je gnostičke mislioce oslikao kao osnivače "dubinske psihologije". Gnostičke knjige imaju značaj za psihologiju i njenu primjenu (sličnost između Lažnog Boga i otuđenog ljudskog ega koje je izgubilo kontakt sa svojim Pradavnim Ja).

Gnosticizam je i filozofski pogled na svijet. Ali više od uobičajenih filozofskih izjava i koncepta. Univerzalna religija, psihologija, filozofija., put do Plerome. Koje, usput rečeno, nema u enciklopedijama. Već u nama, na znatno višoj frekvenciji.

(26) Hopi

Houston, 21.10.2000.

Enciklopedijsko određenje Hopi Indijanaca:

"Hopi, Pueblo indijansko pleme u sjeveroistočnoj Arizoni. Zemljoradnici, imaju kompleksno organizirano društvo zasnovano na klanovima. Miroљubivi su i duboko religiozni. Duh "Kacina" je centar njihovog načina života. Ima ih oko 6.000."

Bljedunjavo predstavljanje drevne predkolumbove civilizacije sjeverno od Meksika. Možda ušteda u enciklopedijskim redovima. Ono "Pueblo" ("stalno naselje") zvuči korak dalje u odnosu na Apači Indijance, recimo. Po našim standardima. Iz udobnih soba unutar naših superiornih građevina.

Frank Waters je bio prvi bijelac kojemu je dozvoljeno da malo ozbiljnije zaviri u tradicije i filozofiju Hopija. Njegova knjiga "The Book of the Hopi" je s nizom svojih izdanja bila najbolji uvod u proročanstva Hopija.

Treći svjetski rat će započeti oni koji su prvi otkrili svjetlo (božansku mudrost i/ili inteligenciju) u starom svijetu (Indija, Kina, Islamske nacije, Afrika). Amerika će biti uništena, zemlja i ljudi, atomskom bombom i radioaktivnošću. Samo će Hopiji i njihova zemlja biti sačuvani kao oaza u koju će se sliti izbjeglice... atomska skloništa su materijalistička iluzija... Oni koji su u miru sa svojim srcem su u velikom životnom skloništu..."

"To vrijeme nije daleko... Ono se najavljuje u Wuwuchim ceremonijama. O tome je pjevano 1914. neposredno pred početak Prvog svjetskog rata... I ponovno 1940. uoči (sic!) Drugog svjetskog rata... opisujući nejedinstvo, korupciju i mržnju širom svijeta. Ista pjesma pjevana je 1961... ("Kubanska nuklearna kriza?")

Hopiji govore o devet Svjetova; mi trenutno živimo u Četvrtom. Uz kraj Četvrtog i početak Petog Svijeta vezano je devet najvažnijih proročanstva Hopija:

1. Ovo je prvi znak: Rečeno nam je da će doći čovjek bijele boje kože, izgledom kao Pahana; ali koji ne živi kao Pahana - čovjek koji će oteti zemlju koja mu ne pripada i koji će likvidirati svoje neprijatelje gromom (očito, puškom);

2. Ovo je drugi znak: Naše zemlje će vidjeti dolazak točkova koji se okreću ispunjenih glasovima (Kočije?):

3. Treći znak: Čudna životinja nalik bufalu s dugačkim rogovima će preplaviti prerije (longhorn, vrst volova);

4. Četvrti: Željezne zmiје će prekriti zemlju (pruga);

5. Džinovska paukova mreža će isprijecati površinu (elektro i telefonska mreža);

6. Kamene rijeke će biti posvuda (auto-putovi);

7. Čut ćeš da more postaje crno i da mnoga živa bića umiru zbog toga (naftne ekološke katastrofe);

8. Vidjet ćeš mnogo mladih, koji nose duge kose kao mi, i dolaze da se pridruže našim plemenskim nacijama, i da nauče naš način života i našu mudrost;

9. Deveti i posljednji znak: Čut ćeš o prebivalištu u Raju, iznad Zemlje, koje će pasti s velikim treskom. Izgledat će kao Plava Zvijezda. Neposredno nakon toga, ceremonije Hopija će prestati.

(Svojevremeno, 1979, američka orbitalna stanica Skylab je pala na Zemlju u blizini australske obale. Sjećam se pisanja novina nekoliko dana prije i nagađanja gdje će, na koji dio Planete, pasti. Australški očevici su govorili da je izgledala kao užarena plava lopta.)

"Ovo je devet znakova velike destrukcije koja dolazi. Bijeli čovjek će se boriti na drugim zemljama... Uskoro. Pahana će se vratiti. I donijeti sa sobom rođenje novog, Petog svijeta. Posadit će sjemenke mudrosti u našim srcima.."

Sedmog kolovoza 1970. spektakularna UFO svjedočanstva su zabilježena u lokalnim novinama "Prescott Courier". Neposredno prije ovog događaja Hopi Indijanci su tokom svojih ceremonija najavljivali da će "istinski Hopi biti odvedeni na druge planete u brodovima bez krila". Međutim, najava ovog događaja seže duboko u prošlost.

Preživjeli nakon Velikih Poplava prije 11,000 godina, u stijenama kanjona u kojima Hopi i danas žive, uklesali su slike i petroglife, koje prikazuju "Dan Čišćenja". Pravi Hopiji lete u svemirskim brodovima s kupolom, bez krila. "Na druge planete..."

U stijenama je najavljen povratak "Pahane", poznatog kao "bijelog brata", s Istoka. Kroz stoljeća Hopiji su se pitali tko bi mogao biti taj bijeli čovjek. Španjolski konkvistadori? Anglo? Katolici? Baptisti? Mormoni? Mnoge su testirali, ali nitko nije zadovoljio.

Krug s četiri slova "O" i križem koji ih razdvaja - dio je simbolike Hopija. Legenda kaže da on predstavlja četiri ključne regije u kojima se američke države Utah, Colorado, Arizona i New Mexico sreću. Krug predstavlja beskonačni Duh. Hopi Indijanci vjeruju da je nakon što je Treći svijet uništen, dio Indijanaca koji je slijedio spiritualne norme odveden je u podzemna skloništa. Nakon što je stvoren Četvrti svijet, preživjeli su pozvani da se rašire na sve četiri strane svijeta. Ujedno četiri predstavlja i četiri prirodna elementa: vatru, vodu, zrak i zemlju. I četiri planetarne rase: crnu, žutu, bijelu i crvenu.

Nadalje, proročanstvo kaže:

"Bijela rasa je jedna od originalnih koja je otišla na Istok. Kada se vrati na ovaj kontinent, doći će u konfuziji i bez znanja o putovima Velikog Duha (dakle, bez "spiritualne mudrosti")... Pokušat će da potpuno uništi Indijanski način života i uzme njihove zemlje. Doći će vremena kada će Indijanci gotovo u potpunosti biti iskorijenjeni. Ipak, jednog dana, oni će ponovno nići da predvođe spiritualnu revoluciju... tako da će svi ljudi na ovom kontinentu poslušati putove Velikog Duha i zaštititi četiri ugla ispod kojih se krije velika spiritualna moć."

Hopiji su se u nekoliko navrata obraćali svojim porukama Ujedinjenim Narodima. Delegacija od šest Hopija je 1959. boravila u "House of Mica" (zgrada UN) i spiritualni lider Dan Katchongva je ispunjavao svoju misiju zapisanu u drevnim Hopi instrukcijama. On je govorio o pomoći nacijama koje su u nevolji uključujući Hopi i druge Indijance kojima se oduzimao njihov način života.

Drugom prilikom, u svom obraćanju UN, Mr. Banyacya je najavio dolazak "pravog bijelog brata s Istoka", moćnog, koji će nositi crvenu kapicu i predstavljati veliku populaciju s vlastitom religijom.

Poglavica Dan Evehema je, pak, pozivao da ljudi "priznaju svoje pogreške i vrate se na istinski pravi put - život u međusobnoj harmoniji, u kome se dijeli Majka Zemlja s ostalim živim bićima." Otkrio je da Hopiji "čuvaju tajne kamene tablete i čekaju povratak Istinskog Bijelog Brata".

Prošle godine nam je Geg poslao e-mail s odlomcima iz novinskog napisa "Phoenix Gazette" objavljenog petog travnja, 1909 godine:

"...Među Hopi Indijancima je tradicija koja kaže da su njihovi preci nekada živjeli u podzemnom svijetu ispod Grand Canyon-a... Kada je došlo do sukoba dobrih i zlih, ovi drugi

su odlučili da izađu na površinu... Pored "Crvene rijeke" (Colorado) počeli su uzgajati žitarice. Poslali su glasnika u hram Sunca tražeći da budu blagoslovljeni. Glasnik se nikada nije vratio. Ali i danas u Hopi naseljima se prilikom zalaska sunca mogu vidjeti plemenski učitelji kako gledaju u daljinu očekujući povratak glasonoše. Kada ga ugledaju, njihova zemlja i drevno prebivalište će im hiti vraćeno..."

Da ova tema "podzemnog svijeta" ne bi ostala na legendi, pobrinula se naša teorija o podzemnim pećinama, prolazima i Zemlji kao šupljoj Planeti. Allan Messehl nam je lani poslao e-mail s informacijama do kojih je došao u proučavanju tradicija Hopija:

"...Hopiji koji prakticiraju staru religiju još uvijek znaju gdje je tajna točka prolaza (negdje u Grand Canyon-u) odakle su njihovi preci došli (popeli se) u vanjski svijet... Tu oni održavaju svoje najtajnije ceremonije i obrede... U mnogim je oralnim tradicijama urođeničkih i plemenskih grupa prisutna teorija o Zemlji kao šupljoj lopti... Hopiji znaju da su njihovi preci došli iz "centra Zemlje"... isto kao što potomci Maja "znaju" da su njihovi preci otišli natrag u centar zemlje pred naletima konkvistadora "...kada se Zemlja otvorila i rasa giganata ih odvela u tunel... bukvalno tisuće i tisuće Maja je nestalo s površine preko noći. Eskimo Indijanci imaju mnoge legende o odlasku unutar Zemlje u vremenima oskudica kada bi u tom "podzemnom svijetu" živjeli na tropskom voću uz brigu rase giganata..."

U prosincu 1992, dvije godine nakon moje posjete glavnoj dvorani Skupštine UN-a, odigrao se interesantan događaj. Hopi Oren Lyons, "čuvar vjere šest nacija", tri puta je glasno najavio spiritualnu izjavu koja će uslijediti. Mr. Thomas Banyacya je prosuo kukuruzno jelo oko govornice podija Generalne Skupštine i započeo kratki govor: "Moje ime je Banyacya i član sam suverene Hopi nacije. Hopi na našem jeziku znači miroljubiv, ljubazan i istinit narod. ... Naš cilj je da promoviramo dobrobit svih živih bića i sačuvamo planetu u njenom prirodnom obliku..."

Prvi svijet je bio kreiran u perfektnom balansu u kome su ljudi govorili samo jedan jezik... ali su se, vremenom, okrenuli od moralnih i spiritualnih principa. Zloupotrijebili su spiritualne moći za sebične svrhe. Nisu slijedili prirodne zakone. Taj svijet je uništen potonućem kontinenata i rascijepljenjem zemljane mase što je vaša znanost nazvala velikim zemljotresima... samo šačica mirnodopskih ljudi je preživjela. I započela Drugi Svijet. Ponovili su iste pogreške... i bili uništeni kroz niske temperature... koje vi nazivate Ledenim Dobom. Nekolicina preživjelih je startali s Trećim Svijetom. On je potrajao dugo... ljudi su govorili samo jedan jezik. Izumljene su mnoge mašine, visoka tehnologija. Takva kakvu ni ovaj svijet još nije vidio. Čak su i duhovne moći koristili za dobrobit. Ali su i oni, postepeno, počeli da se udaljavaju od prirodnih zakona i slijedili samo materijalne porive... kockali se... i zanemarili spiritualnu stranu. Nitko ih nije zaustavio na toku kursa i svijet je uništen u velikim poplavama... čije se legende susreću i danas kod mnogih nacija i religija." (Lijep opis doba Atlantide i civilizacije Mu.)

"Vaši stari kažu da su male grupe preživjele i došle u doba ovog Četvrtog Svijeta u kome smo sada. Naš svijet je u očajnom stanju ponovno. Veliki Duh nam je dao različite jezike i poslao nas na sve četiri strane svijeta, ali ni to nije bilo dovoljno."

(U nastavku Thomas govori o zloupotrebi tehnologija, ratovima, gladi, atomskim bombama... o ljudima koji ne slušaju upozorenja iz Prirode, o potrebi da se negativni trendovi zaustave sada.)

"Hopi i druge plemenske nacije drže u svojim rukama balans čovječanstva i svih živih bića kroz molitve i ceremonije. "Četiri Uгла" je oblast koja graniči s četiri svete planine. Spiritualni centar je u okviru svetišta za kojeg naša proročanstva kažu da će imati specijalnu

svrhu u budućnosti... za čovječanstvo i njegovo preživljavanje. Ono mora ostati netaknuto i pod našom zaštitom."

(U tom momentu Thomas i Oren podižu veliku sliku na kojoj je prikazan crtež u stijeni.)

"Ova stijena prikazuje dio proročanstva Hopija. Dva su puta. Jedan je tehnološki, ali odvojen od prirodnih i spiritualnih zakona i vodi k ovim cik-cak linijama koje predstavljaju kaos. Drugi put je onaj koji prikazuje život u harmoniji s prirodnim zakonima. A ovdje je crta koja predstavlja izbor koji kao most spaja dva puta. Ako se vratimo spiritualnoj harmoniji, doživjet ćemo raj u ovom svijetu. Ako nastavimo dosadašnjim putem, on nas neminovno vodi u propast.

Na nama je, djeci Majke Zemlje, da "...clean up this mess..." prije nego što postane prekasno."

(27) Plejade

22.10.2000.

Ponovno će nam enciklopedijske crtice poslužiti kao uvod u zanimljivu priču.

"Kiowa Indijanci, ratničko nomadsko indijansko pleme. Ozbiljna pobuna je ugušena 1874. u Oklahomi. Pripadnici plemena su bili sljedbenici kulta Ples Sunca i kulta Ples Duha." Samo dva retka u mojoj enciklopediji. Potomaka plemena više nema.

Vraćanjem povijesnog sata može se doznati da su Kiowe svojevremeno živjele u Sjevernoj Dakoti i Wyomingu (do 1800.) i da imaju interesantnu legendu.

"Đavolja kulu" je visoka zemljana uzvišica u Wyomingu i predstavljala je sveto mjesto za pripadnike plemena. Vjerovali su da je medvjed jurio sedam Indijanskih djevice ("sedam sestara") koje su se sakrile u kulu. Nije uspio da ih uhvati, ali su ostali tragovi kandži na jednoj strani kule. Veliki Duh je intervenirao i digao djevice na nebo kao zvijezde. Taj zvjezdani sustav je nazvan Pleiades.

Nemam trenutno pomoć astronomskih knjiga, ali tamo bi se moglo naći da je sustav Plejada smješten u konstelaciji Bika i da je udaljen oko 500 svjetlosnih godina od Zemlje...

... ali ono što se tamo ne može naći je da je Taygeta jedna od sedam zvijezda... i da predstavlja Sunce za humanoidne stanovnike koji žive na četiri planete u njenoj orbiti.

Knjižarski ratovi imaju desetak autora koji već godinama pišu o misiji stanovnika Plejade na našoj Planeti. Za potrebe naših priloga mislio sam da je najbolje da startamo s knjigom Randolph Winters-a: "The Pleiadian Mission", izdanoj 1998. Lani smo dosta iscrpno spominjali druge vanzemaljske civilizacije. Ovi s Plejada su, prema našim autorima, malobrojni, ali pozitivnog i blagotvornog utjecaja na povijesne događaje na Zemlji.

Wintersov jezik i misao je jasna i određena: čovječanstvo je prošlo kroz mnoge važne promjene, od pojave vatre, točka, jezika, religija, industrijske revolucije i tehnologije. Sada krećemo u Novo Doba ("New Age") uma i duha.

Slijedeći važan povijesni događaj bit će kontakt s životnim formama s drugih svjetova i zauzimanje naše pozicije u familiji humanoida u kozmosu. Ovaj proces je već krenuo, ali kao i mnoge druge promjene, u početku je znan samo nekolicini, dok ne postane dostupan svima. Vremenski trenutak je također bitan: naša civilizacija se transformira u stanje više svijesti koje će zauvijek promijeniti način na koji živimo na Zemlji.

I nastavlja:

"Mi smo kontaktirani od strane "ljudi" sa malog zvjezdanog sustava Plejada. Njegovi stanovnici, Plejadanci, su rasa ljudi, slični nama. koji su tisućama godina ispred nas spiritualno i tehnološki. Oni stimuliraju našu svijest kroz distribuciju informacija... tako da postepeno možemo kreirati novi svijet zasnovan na Saalome, plejadanskoj riječi koja znači "mir u mudrosti..."

"... Ovo nije knjiga o UFO pričama i fantazijama nego knjiga informacija zasnovanih na istinitim životnim iskustvima Švicarca Billy Meier-a i znanja koje su mu prenijeli stanovnici Plejada, a namijenjenih Zemljanima... Oni su odlučili da nam postepeno približe činjenice o njihovom postojanju... U mjesto da ispune nebo sa svojim svemirskim brodovima i spuste se na travnjak ispred Bijele Kuće što bi dovelo do šoka, panike i konfuzije..."

Mnoštvo naučnih i tehnoloških informacija bilo bi previše za našu civilizaciju koja je navikla da se sporo prilagođava promjenama."

"Prije 11.500 godina Zemlja je prolazila kroz bolan period. Velike civilizacije Atlantide i Mu (Lemurije), koje su živjele u miru i blagostanju preko 20.000 godina, počele su sa

sukobom. Mržnja i ratna razaranja bila su posvuda prisutna. Uskoro će oceani proključati u krvi s nadolaskom oružja masovnog uništavanja. Dugogodišnji mir postat će samo izbljedjela memorija, a povijest će izbrisati skoro sve tragove dvije moćne civilizacije. Daleko u kozmosu, na Plejadama, spiritualne vođe su gledale i slušale o nevoljama svoje mlade braće na Zemlji. Visoko razvijena čula svijesti Plejadanaca kretala su se s lakoćom kroz prostor i vrijeme... i vidjela da Zemlja tone u doba očaja, destrukcije, beznađa... a oni koji prežive će biti na Planeti bez duhovnog vodstva.

Odluka je donesena da im se pošalje bit će više svijesti koje će im služiti kao prorok...

Brod je poslan na udaljeni planet Lahson. Tamo su živjela bića koja su prošla kroz milijune godina evolucije i prerasla u duhovnu rasu... kojoj više nije trebalo materijalno tijelo. Njihovo znanje o materijalnoj egzistenciji bilo je potpuno... i oslobođeno potrebe ciklusa život-smrt-život... Sada su oni egzistirali u razvojnom stanju karakterističnom za više životne forme... poznatom kao kolektivna svijest. Svaka od kolektivnih grupa se sastojala od sedam različitih duhovnih formi... u kojoj je svaka sadržavala određenu mjeru memorije o vlastitoj prošloj individualnosti... ali su mogli misliti kao jedinka... koja dijeli zajedničku mudrost..."

(Uglavnom, Plejadanci su ostvarili kontakt s jednom od ovih kolektivnih svijesti koji su suosjećali za zemaljskim problemima, te je jedan od sedam duhovnih formi pristao da "...degenerira natrag u materijalni život i pomogne Zemljanima".)

"Život nakon života, Plejadanci su pomagali staroj duhovnoj formi s Lahsona da živi zemaljske živote i donosi istinu ljudima sa Zemlje. Gledano njihovim očima razvoj je bio jako spor i mukotrpan. Zemljani su sami sebi nepotrebno komplicirali život, a to se sve događalo jer ljudi nisu imali istinite informacije o svrsi i značenju života. Umjesto toga, ljudi su bili prisiljeni da žive materijalističkim životom bez istinskih duhovnih nagrada."

"Tisuće godina su prolazile, a čovjek je nastavljao sa svojim sporim kretanjem kroz evoluciju... Spiritualno bit će je u pojedinim inkarnacijama posvećivalo čitav životni vijek da ljude uči samo jednoj poruci... koja bi imala utjecaj na svijet... koji bi se zatim zauvijek mijenjao. Takav je bio slučaj u XVI stoljeću kada se duša s Lahsona pojavila u ulozi učitelja koji će svijetu otvoriti oči a u pogledu mjesta Zemlje u Univerzumu. Bilo je to doba kada je Crkva dominirala mišljenjem ljudi. I kada je interpretirala Bibliju na način da je nametala mišljenje da je Zemlja centar kozmosa, izabrani Božji planet oko kojeg se kreću sva nebeska tijela. Ukratko, ljudski um bio je porobljen kao i toliko puta u povijesti.

Bilo je to vrijeme kada su spiritualni lideri s Plejade poslali dušu proroka u materijalni život. Godina je 1564, gradić je Pisa u Italiji. Vincenzio Galilei, učitelj muzike. autor knjiga koje su govorile protiv dominantne numeričke teorije u harmoniji muzike...dobio je sina Galilea... Životno djelo Galilea bila je odbrana prava nauke i rušenje nerazumnog stava Crkve... Povijest je zauvijek promijenjena, a Galileova hrabrost dala je nadu drugima... koji su počeli da izazivaju kruti autoritet Crkve ... i otkrivaju, za sebe. istinu o čovjekovom položaju u svemiru. Proročka duša s Lahsona učinila je još jedan važan pomak."

"Baš kao što su spiritualni lideri s Plejada i predviđali, trebalo je tisuće godina da ljudi sa Zemlje počinjju nanovo izgrađivati svoju veliku civilizaciju i ponovno osvoje tehnologiju. Godine vanzemaljskih intervencija od strane niza rasa koje su posjećivale Zemlju, kreirale su svijet kao mješavinu spiritualnih formi sa mnogih različitih smjerova...

Većina planeta koje razvijaju humanoidna bića imaju samo jednu rasu koja evoluiru u istom tempu... tako da je i proces nastajanja mirnih društava logičniji i lakši. Ali, na Zemlji, normalna evolucija je bila prekidana s toliko posjeta iz Galaksije... kreirajući planetu miješanih boja, veličina i nivoa evolucije. Nije začudo da imamo toliko problema na Zemlji s

obzirom da je naš svijet mješavina ljudi različite spiritualne starosti. Mlade i stare duše, različiti nivoi znanja, porijekla i spiritualnih memorija...

Većina stanovnika Zemlje potiče iz konstelacije Lyra; dio njih je iz sekcije Vega, zvijezde Barnard. Neki su iz sunčevih sustava Sirius i Orion. Sve je to skupa stvorilo spiritualni imbalans koji je od Zemlje načinio svijet kojim dominira mržnja i nejednakost... Posjetioci s Plejada su promatrali razvoj našeg društva, utjecali na bolje razumijevanje među nama, nadajući se da ćemo prevazići probleme miješanog porijekla i iskoristiti ga u našu dobrobit..."

(28) Plejade II: Kozmički rječnik

24.10.2000.

Radi lakšeg praćenja, nova štiva ponekad trebaju rječnik pojmova. Kozmički rječnik koji slijedi je zanimljiv sam po sebi i zato mu posvećujemo poseban prilog.

ABSOLUTUM - termin koji opisuje veliko tijelo Kreativne energije koji sadrži milijarde različitih kozmosa. Naš kozmos je samo jedan od njih.

ADAM - Na starom jeziku civilizacije Lyra značilo je "Zemaljsko ljudsko biće". Naučnik s Lyre, Semjasa, kreirao je "Adama" ili zemaljskog čovjeka kroz proces genetskog inženjeringa i tako je započela priča o Adamu i Evi.

AGHARTA - Drevni podzemni grad izgrađen prije 33.000 godina u Gobi pustinji ispod megapolisa Mu, glavnog grada Lemurije. Vremenom su nastala dva podzemna grada, Agharta Alpha i Agharta Beta, povezani podzemnim tunelom. Mu je uništen, ali Agharta i dalje egzistira.

ANDROMEDA GALAXY - Velika spiralna galaksija koja se može vidjeti sa Zemlje. Slična je u obliku Mliječnom putu. Udaljena je 2,2 milijuna svjetlosnih godina od Zemlje. Široka je 160.000 svjetlosnih godina. Domovina je vrlo napredne rase koja savjetima pomaže Plejadance i druge spiritualne civilizacije.

ARMUS PEOPLE - Nakon rata Atlantide i Mu veći dio ljudi je stradao. Jedan od tri preživjela plemena bili su pripadnici plemena Armus na području današnje Armenije.

BAFATH - Rasa vanzemaljaca koji su potomci drevnih Lyrana. Bili su prisiljeni napustiti Zemlju prije više od 10.000 godina, ali su se vratili i skrivali ispod Velike Piramide u Gizi. Pokušali su osvojiti vlast na Zemlji, ali su ih Plejadanci uklonili s Planete. Više ne predstavljaju opasnost.

BARNARD STAR - Locirana samo 4,4 svjetlosne godine od Zemlje, ova zvijezda ima dvije planete koje su u prošlosti bile nastanjene humanoidnim bićima.

BEAMDRIVE - Jedan od dva propulzivna sustava Plejadanaca. Ovo je sustav koji kreira energiju s transformacijom svjetla u elektroenergiju. Ovo je stariji sustav i više se ovakvi svemirski brodovi ne proizvode.

BETA CENTAURI - Locirana samo 4,3 svjetlosne godine od Zemlje; planete koje kruže oko ove zvijezde su bile domom humanoidnim bićima u prošlosti.

BOOMERANG - Kada kreiramo misao ona se usmjerava prema svemiru. Na određenoj udaljenosti ona mijenja polaritet i vraća se pošiljaocu. Ovaj proces se naziva bumerang.

CAPRICORN - Jedan od dvanaest zvjezdanih konstelacija kroz koji Zemlja prolazi svakih 25.860 godina. Sada smo u dobu Vodenjaka; jarac je slijedeći.

CENTRAL SUN - U centru naše galaksije nalazi se velika energetska lopta koja daje životvorne zrake čitavoj galaksiji. Naziva se Centralnim ili Univerzalnim Suncem.

CENTRAL UNIVERSE - Plejadanci su otkrili tri vrste univerzuma koji kruže oko Originalne Kreacije koja se naziva Absolutom. Centralni Univerzum je najviši red koji su otkrili, ali je njegova funkcija još uvijek misterija za njih.

CHANGING BELT - Jedan od sedam energetskih pojaseva koji dijele naš kozmos. Promjenljivi pojas je nematerijalna oblast koji je odgovoran za konverziju energije u druge forme.

CODEX - Kodeks je forma karmičkog duga kroz koji Zemljani prolaze, zbog njihovih prijašnjih života kao Lyrana i pustošenja Zemlje. Kodeks je spiritualna spoznaja da se duguje čovječanstvu za okrutnosti učinjene u prošlim životima.

CREATION - Ovo je spiritualna energija koja je došla na ideju da kreira univerzum u kome mi živimo. To je spiritualna forma koja sadrži beskonačnu životnu energiju i znanje koje vlada svim stvarima.

CREATIONAL UNIVERSE - Ovo je tip kozmosa koje kreira materijalni pojas planeta, zvijezda, i životnih formi koje evoluiraju. Svemir u kome mi živimo je stvaralački univerzum.

DAL UNIVERSE - Ovo je kozmos do našega. To je također stvaralački univerzum i ima ljudski život. Plejadanci su u dodiru s humanoidnom rasom Timers (Timmers).

DEMATERIALIZE - Plejadanci imaju tehnologiju koja im dozvoljava da transformiraju svoje svemirske brodove u ne-materijalnu formu. Ovaj proces je znan kao dematerijalizacija.

(Došli smo tek do slova "D". Ali i ovo je dovoljno da si počnemo postavljati pitanja ili analizirati pojedine odgovore.)

DESTROYER COMET - Velika kometa koja prolazi pored Zemlje svakih 575 godina. Ona je bila uzrokom mnogih nesreća na našoj, ali i na drugim planetima. Izazvala je biblijski potop godine 8104 prije n.e.

EASTER ISLAND - Lociran oko 300 milja od obale Južne Amerike, Uskršnji Otok je prekriven čudnim kamenim monumentima. Oni predstavljaju imidže kreirane od strane vanzemaljaca, predvođenih Viracococha, koji je snabdjeo urođenike alatima za gradnju statua.

GABRIEL - Čovjek s Plejada, otac Immanuela ili Isusa Krista.

GREATTIME - Vremenska jedinica koja opisuje kompletan ciklus kreacije, od vremena rođenja ideje da se stvori univerzum, njegovog kreiranja, te kolapsa i povratka u stanje "spavanja". Trajanje odgovara 311.040.000.000.000 godina po našem kalendaru.

HEBRONS - Plemenska skupina koja je preživjela potop 8104 g.p.n.e.

HIGHER SELF - Mi smo materijalna i spiritualna bića istovremeno. Više Ja predstavlja svijest našeg spiritualnog Ja i generalno je znatno ispred materijalne svijesti. Naprednije je u mudrosti, inteligenciji itd.

HYADES - Planeta nastanjena humanoidima koji su izbjegli velike ratove vođene na Lyri. Nepoznato je da li je tamo život još uvijek prisutan.

HYPERBOREA - Kolonija osnovana na Zemlji prije 15.000 godina u oblasti koja je danas poznata kao Florida. Vjeruje se da potomci Hiberboreanaca danas žive ispod Mt. Shasta planine u sjevernoj Kaliforniji.

ISHRISH - Žensko biće koje je postalo Kraljem Mudrosti. Faza u kojoj se dođe do potpunog znanja o materijalnoj egzistenciji ljudskih bića.

ISHWISH - Muško bit će koje je postalo Kraljem Mudrosti.

JMMANUEL - Veliki prorok svog vremena koji je učio lekcijama Kreacije. Njegov otac je bio s Plejada, Gabriel, a njegova majka, Marija, je porijekla s Lyre. Njegovo učenje je prisvojila katolička crkva. Promijenili su mu ime u Isus Krist godine 189 A.D.

MADAGASCAR - Veliki otok u jugozapadnoj Africi. Ova oblast ima iste misteriozne efekte kao i Bermudski trokut.

MAYAN CALENDAR - Drevni proročki kalendar Maya. Plejadanci vjeruju da su informacije u kalendaru vrlo precizne i točne.

MILONA - Drevni preci s Lyre su formirali kolonije na tri planete u našem sunčevom sustavu: Zemlju, Mars i Milona. Milona je bila u orbiti iza Marsa. Rušilački rat je uništio planetu i ono što je ostalo nazivamo asteroidnim pojasom.

MOTHERSHIP - Ogromni svemirski brod koji imaju Plejadanci. Može se smjestiti do 140.000 putnika i pružiti im sav komfor kao i planeta. Manji brodovi mogu pristajati i odatle se upućivati u druge dijelove kozmosa.

NAZCA - Locirana u Južnoj Americi, visoko na planinama Anda. Oblast ima dugačke kamene linije ukopane u zemlju za koje današnja znanost nema odgovora. Ispod linija su elektronski senzori postavljeni ondje tisućama godina unatrag od strane Andromedanaca.

NEW AGE - Termin koji se koristi da označi početak Novog doba, doba vodenjaka, od 3.02.1937.

NISEL BODIES - Sićušni organski djelići u čovječjem tijelu koji sadrže spiritualno Ja ljudskog bića.

NULL TIME - Izvan trodimenzionalnog svijeta u kome mi živimo, nalazi se univerzum u kome vrijeme gotovo i ne postoji. Ova

oblast se naziva nultim-vremenom. Često se zove i hiper-svemirom.

ORION - Konstelacija smještena 444 svjetlosne godine od Zemlje. Humanoidni život je tamo svojevremeno emigrirao s drevne Lyre.

OTHER SIDE - Plejadanci pod "drugom stranom" smatraju mjesto gdje duše umrlih idu nakon što završi materijalni život. To je energetski pojas koji okružuje Zemlju.

PART SECOND - Fraza koja opisuje sićušnu vremensku jedinicu. Plejadanci vrijeme promatraju kao energetsko pulsiranje koje uzrokuje rotaciju, pokret ili animaciju materije. Jedna sekunda je podijeljena u milijune dijelova. Dio Sekunde je izraz koji označava dio energetskog pulsiranja u sekundi.

PETALE - Najviša forma svijesti prije nego se postane Jedno s Kreacijom. Petale nivo je skup mnogih svijesti koje su izgubile individualnost.

PLEJA SYSTEM - Originalni dom za Plejadance koji se u početku zvao Asael System po svom osnivaču. Njegova kćer Pleja je preuzela vlast nakon njegove smrti i otada datira ime Plejade.

PUSH BELT - Vanjski omotač kozmosa koji služi kao zaštitni štiti. Blokira energije iz drugih univerzuma.

RING NEBULAE OF LYRA - Smješten u konstelaciji Lyre, veliki prsten u svemiru koji je nastao eksplozijom sunca tokom jednog od ratova. Može se vidjeti sa Zemlje uz pomoć vrlo jakih teleskopa.

SANSKRIT SCROLLS - Drevni rukopisi Indijaca koji datiraju 10.000 godina unatrag. Precizno opisane činjenice vezane za zemaljski život i Kreaciju. Prema modernoj nauci, ovi rukopisi su stari samo 3.200 godina.

SIRIUS - Najsvjetlija zvijezda na nebu, smještena u konstelaciji Canis Major. Ljudski život je odatle migrirao na Zemlju prije 33.000 godina. Vjeruje se da je Sirijus dom crne rase.

SOHAR - Kada je svemir nastajao, došlo je do ogromne energetske eksplozije unutar koje se kozmos i formirao. Ova eksplozija spiritualne energije je poznata kao Sohar.

SPIRIT - Isto što i duša. Plejadanci vežu našu dušu za duhovni oblik jer je formiran od Originalne Kreativne Energije, koju nazivaju i spiritualnom energijom.

SRINAGAR - Grad u Indiji u kome je Immanuel živio nakon uskrsnuća. Pokopan je na brdu na ulazu u ovaj gradić na sjeveru Indije.

TACHYONS - Male čestice koje putuju brže od brzine svjetlosti. Tahijoni se mogu zapaziti i u našem trodimenzionalnom svijetu.

TAYGETA - Jedna od sedam zvijezda Plejada. Ona predstavlja sunce za Plejadance, koji žive na ukupno četiri planete koje su u orbiti oko njega.

TELEKINESIS - Spiritualna moć koja omogućava osobi da pomiče objekte na daljinu.

TIMERS - Humanoidna rasa koja je u kontaktu s Plejadancima: također pomaže ljudima. Oni su u susjednom univerzumu koji se naziva Dal Universe.

UR UNIVERSE - Ovaj univerzum je odgovoran za stvaranje Kreativnih Univerzuma. Nema materijalnog pojasa: sav je satkan iz spiritualne energije. Evoluira u Centralni Kozmos.

VAN ALLEN BELT - Dvostruki spiritualni pojas oko planete Zemlje. Visoko-energetske čestice su u prvom pojasu na visini oko 2.000 milja; vanjski omotač doseže 12.000 milja od površine Zemlje. Tu se odvija kompletan duhovni, nematerijalni život zemaljskih duša.

ZETA RETICULI - Blizanac, binarni zvjezdani sustav, koji je dom nehumanoidnim bićima koji posjećuju Zemlju. Ove posjetioce nazivamo "malim Greys-ima" ili Zeta bićima. Povremeno otimaju ljude i eksperimentiraju na njima. Nemaju emocionalnog odnosa prema nama.

Ovaj rječnik pojmova daje dobru ideju o nekim povijesnim temama o kojima Winters piše.

Nedostaju li vama ova podsjećanja da smo mi kozmička bića, a ne samo Zemaljska? I da bi se okretanjem prema nebu i objedinjavanjem stvaralačke energije svijetu nas, trebali fokusirati na razvoj? Umjesto destrukcije koju srećemo svuda oko nas. I čiji smo i mi aktivni sudionici, bez obzira što se, počesto, ne osjećamo odgovorni.

(29) Smisao života

28.10.2000.

Brač. Bol. Nekada. "Ako se u četvrtak kruh peko, u sridu uvečer je vajalo učinit kvos, ujutro rano pri zore umisit kopanju kruha i naložit peć u dvoru. Oti je kruh duro cilu setemonu. Zamotalo bi ga se u vodon poškropjene store tavaje, da bude mekji i da stori judi su ono malo zub možedu ga jist i kad ostari."

Potrebno vrijeme za kuhanje "jaja u sorbulu" (meko kuhano jaje) trajalo je točno koliko je bilo potrebno da se izmoli "očenaš i zdravomarija", a ako se želilo malo tvrde kuhano, onda bi se dodao 1-2 puta "pokojvišnji".

Na istočnom kraju Bola Dominikanci su izgradili prekrasan samostan s jedinstvenim pogledom na Zlatni Rat i hvarski kanal. Bio sam malo mlađi od Daria kada sam to ljeto skoro svako popodne odlazio tamo. Rudi je bio sredovječni svećenik na službi u tadašnjem Zapadnom Berlinu koji je to ljeto provodio u Bolu. Naučio me je igrati stolni tenis, sva tri stila: europski, japanski i kineski. Ponekad bi, popodne. donosio podebeli njemačko-hrvatski rječnik i ja bih ga ispitivao značenja riječi. Sve ih je znao. Nekad bi vodili rasprave, više u formi pitanja i odgovora. Nenametljivo bi pričao o svemiru i svim bićima u njemu i kako je sve uređeno s takvim smislom, redom i zakonima da moraju imati Stvaraoca. Kada bi došli do te teme, moj mladi, socijalistički odgojeni um, bi zastao. Ne bih se izjašnjavao.

Nakon gotovo tridesetogodišnje stanke, slike stolnog tenisa u dvorištu samostana. Rudijeve skromne, drvenim namještajem uređene sobice i crni rječnik postaju stvarnim. Barem na čas. Kao i pogled sa malog samostanskog groblja prema borovom putu uz bolske plaže.

Posjetioci s Plejada su znali za našu Planetu dugo vremena. Ipak, odlučili su se doći na nju tek kada se ova naša civilizacija počela ozbiljnije razvijati. I kada se približilo vrijeme za važne promjene.

Imajući mnogo šire znanje o kozmosu nego mi, Plejadanci su bili svjesni da se Zemlja kreće u poziciju u kojoj će biti pod velikim utjecajem energija Centralnog sunca Galaksije. Naime, naš Sunčev sustav se kreće u velikoj orbiti oko Centralnog Galaktičkog sunca svakih 25.860 godina. Energetska polja iz središta Galaksije uveliko utječu na sav život na Zemlji. Trenutačno se nalazimo u Dobu Vodenjaka ili spiritualne ere. To je doba stvarne istine, prosvjetljenja, ljubavi prema znanju, slobode, mudrosti i harmonije. Ovo Doba će trajati 2.155 godina. Isto kao i periodi za ostalih 11 konstelacija. I, kako se krećemo u Novo Doba, imat ćemo mogućnost da u narednih 800 godina postignemo mir na Zemlji kroz spiritualni razvoj i razumijevanje Kreacije.

Ako propustimo tu šansu, onda ćemo ući u tamno doba kontrolirano nelogičnim razmišljanjem i negativnošću. Povijesno, civilizacije obično traju oko 10.000 godina. Naša je oko 8.000 stara i kreće se k najdelikatnijoj fazi.

Početak ere Vodenjaka bio je 1844 godine; prva tranzicija je završila 1937 godine; period druge tranzicije trajat će do 2030. Nakon toga naš Sunčev sustav će biti okupan zlatnim zracima znaka Vodenjaka. I tako u narednih 1969 godina dok slijedeća kozmička era dođe na red (jarac, 3999. godina).

Za Plejadance je vrlo važno da ovu šansu iskoristimo na pravi način putem k duhovnom razumijevanju i harmoniji. Oni su znali da ovo nije doba apokaliptičkih događaja koje su pojedini proroci najavljivali. Mnoge religije su pogrešno interpretirale Doba Vodenjaka kao kraj svijeta. Prema Plejadancima, ovo treba biti kraj perioda neznanja i neobrazovanosti i

početak doba prosvijetljenosti. Istovremeno to je period novih invencija, razvoja uma i duha, povećanog kontakta s drugim bićima iz kozmosa.

Prema ovom razmišljanju, povećana energija s Centralnog sunca uzrok je ubrzanom tehnološkom razvoju. Iz perioda industrijalizacije, za vrlo kratki period, otisnuli smo se u doba kozmičkih istraživanja. Više tehnološkog napretka je učinjeno za proteklih 100 godina, nego za zadnjih 8.000 godina.

(Oficijelna mjera uspjeha u tehnološkim i drugim oblastima jeste Nobelova nagrada. Alfred Nobel, izumitelj dinamita, mirotvorac i poeta, ustanovio je fond za nagrade za fiziku, kemiju i medicinu. Kasnije su dodani ekonomija, mir i književnost. Matematika nikada nije bila na spisku, jer je Alfredova žena pobjegla sa matematičarom. Devedeset devet godina: od Rendgena 1901. godine i 15.000 dolara do današnjih 920.000 dolara.

Kurioziteti su da je Einstein nagradu dobio za manje važnu teoriju fotoelektro-efekta, a ne za teoriju relativnosti. Indijac Chandrasekhar je 1930-ih bio izvrgnut ruglu međunarodne naučne javnosti za tvrdnju o postojanju crnih rupa u svemiru, da bi 1983. dobio Nobelovu nagradu za fiziku. Fibiger je tvrdio da vrsta parazita izaziva rak i dobio ovu nagradu 1926. da bi se poslije dokazalo da nije bio u pravu. Edison nagradu nikad nije dobio, kao ni Tesla.

Vrijeme pred nama će dovesti do otkrića naše spiritualne veze s Kreacijom i izbrisati potrebu za nepotrebnim i prevarantskim religijskim doktrinama.

Ovaj porast energija više svijesti na Zemlji bit će dobrodošao i duhovnim formama na "drugoj strani". Ubrzat će se ciklus povratka u materijalna tijela. Dosadašnji prosjek od 152 godine spustit će se i do 15 godina.

Rađanje/inkarnacija razvijenih duhovnih bića u materijalnim tijelima će se povećati, jer je ovo idealan period za učenje i nova iskustva. Istina je i da većina stanovnika vidi ovo doba kao period kaosa i ima problema prilagođavanja brzini promjena. Stvari se dešavaju previše brzo. Na drugoj strani, isti ti ljudi su preokupirani osobnim problemima i žive u spiritualnom neznanju.

Ovo su godine sukoba znanja i neznanja, tame i svijetla.

Promatrači s Plejada nas vide kao dezorijentiranu civilizaciju koja se okrenula ratu i destrukciji previše puta. Prema njihovom mišljenju, pogrešna religijska objašnjenja o smislu naših života je pomagala da se ljudi drže u mraku, stvarajući pri tome konfuziju i omogućavajući ratove i mržnju proteklih tisuća godina. Strah je stalno bio korišten da vlada ljudima i da ih onemogućava u otkrivanju Kreacije i njene beskrajne logike koja upravlja svim stvarima u kozmosu. Spiritualni, duhovni pojedinac, koji zanemari svoj ego, može da putuje kroz realme svoje svijesti i nalazi odgovore. Upravo tu, Kreacija može biti otkrivena i duhovna veza sa svim živim svijetom. Objašnjenje beskonačne spiritualne energije postaje jasno. Svijest o svrsi postojanja materijalnog života postaje vidljiva. Jer, kada se duhovna egzistencija shvati, onda i razlog za boravak u fizičkom tijelu postaje razumljiv.

Mi smo duhovna bića. Živimo kroz seriju materijalnih života, hraneći svoj duh mudrošću koju učimo iz materijalne egzistencije. Riječ je o procesu spiritualnog razvoja. Mi, kao individualne duhovne forme, na taj način doprinosimo cjelini Kreacije i njene evolucije.

Duh treba materijalna čula da prikuplja informacije iz vanjskog svijeta. Znanje se formira iz tih iskustava. I postaje dio života pojedinca. I prelazi u spiritualni realm. Postajući dio akumuliranog duhovnog znanja.

Ovo predstavlja proces spiritualne evolucije. I to je razlog zašto živimo. "Smisao života"!

(30) Erra

11.11.2000.

Mogu zamisliti tada potpredsjednika Nixona, u naponu političke snage, kako ulazi u Eisenhowerovu ovalnu sobu. Godina je 1960. dan nakon izbora u utorak, Kennedy očekuje moment da se proglasi pobjednikom... Nixon je svjestan da je stari mafijaš Joe Kennedy manipulirao s glasačkim listićima u Chicagou, a budući potpredsjednik L. B. Johnson u Texasu. Ike savjetuje Nixona da odustane od tužbe jer bi ona izbacila na površinu prljavi veš obje partije. Nixon nevoljko pristaje. Kennedy postaje predsjednikom. Nakon tri godine JFK se izvlači ispod skuta korporacijsko-vojnog kompleksa, najavljuje otvaranje dosjea o tajnim kontaktima s vanzemalcima. I tu je njegov kraj.

Johnson je dio organizirane mreže koja smiče Kennedyja. U međuvremenu. Nixon biva do nogu potučen za kandidaturu za guvernera Kalifornije, odaje se piću. Johnson se odlučuje da se 1968 ne kandidira za novi mandat (zbog dijagnoze raka). Bobby Kennedy isplivava u prvi plan kao kandidat Demokrata, Nixona izvlače iz naftalina. Bobbyeva popularnost je daleko ispred Nixonove. I to je razlog što se i na njega vrši atentat. U ovoj zemlji se ne može desiti ništa neočekivano. U fotelju Ovalnog ureda dolaze samo provjereni. Koji će služiti interesima onih koji ih plaćaju. Nixon je naplatio svoje dugove, dvije partije su izravnale račune. Do slijedeće prilike.

One s Fordom i Carterom...

A sada, nakon izbora, došli su Gore i mladi Bush. Ova će prilika potvrditi da narod ne izabire pobjednika. Već politika. I politička elita. Sve je stvar dogovora. Doduše. ovaj put nema kiksa. Oba kandidata jesu provjerena.

Dva i po milijuna glasova, među kojima i moj, otišli su kandidatu "zelenih", Ralph Naderu. Mala državica onih kojima je dosta zagađenog zraka i manipulacije od strane okoštalog sustava.

(Mark i Mike mi kažu da sam "protratio" svoj glas. Glupost. Oni ne shvaćaju da polovina odraslih stanovnika trati svoje glasove. Zbog svoje neinformiranosti i ignorancije.)

Godine 1984, Billy je putovao s Quetzalom, komandrom Zemaljske baze Plejadanaca, na Erru. Tamo je proveo tri dana učeći o ovoj naprednoj kulturi. Quetzal mu je objašnjavao kako se njihovo društvo razvilo u jedinstveno i harmonično. Nakon tisuća godina borbi i ratova. Moguć putokaz za nas, Zemljane.

ZVJEZDANI SUSTAV PLEJADE

Plejade su "mali" zvjezdani oblak koji se na sjevernom nebu vidi tokom zimskih mjeseci. Sedam zvijezda (šest ih je vidljivo golim okom) formiraju tavu s ručkom: Atlas, Alcoyne, Merope, Electra, Maia i Taygeta. Našem Sunčevom sustavu treba 25.827,5 godina da jednom rotira oko Plejada.

(Velika Keopsova piramida u Gizi: dijagonale na bazi piramide iznose 12.913,75 piramidalnih inča. Pomnožimo li ih s dva, dobije se točno 25.827,5!)

Zvjezdani sustav Plejada ima preko 2.300 individualnih zvijezda. Domovina Plejadanaca je oko sustava Taygeta, udaljenog 500 svjetlosnih godina od Zemlje.

PLANETA ERRA

Erra je oko 10% manja od Zemlje. Sa još osam planeta rotira oko matičnog sunca. Blizu 400 milijuna stanovnika živi na Planeti. Zaključili su da je ovo idealan broj s obzirom na prirodni sklad i resurse. U njihovom shvaćanju Kozmosa, postoji respekt za planete koje također evoluiraju. Slično kao i životinje, biljke i ostala bića u svemiru.

Preveliki broj stanovnika bi previše koristio energiju planete. Uključivo spiritualnu energiju. Očito, ovo nam je prva lekcija. Umjesto bezobzirnog korištenja energetske resursa do krajnjih granica i spiritualne prirodne energije, treba ustanoviti nivo populacije koji odgovara veličini planete.)

Erra uveliko podsjeća na Zemlju. Većinom vodena površina, ali uz prisustvo planina i zelenila šuma. Nema velikih gradova s neboderima; umjesto toga manje zajednice raspoređene po površini Planete. Proizvodnja se odvija na okolnim planetima tako da se Erra ne zagađuje. Zbilja, nigdje na Erri nema dima ili zagađenja bilo koje vrste. Atmosfera je perfektno čista i zdrava. Ovo znatno pomaže dužini životnog vijeka koja u prosjeku iznosi preko 700 godina. Sadržaj kisika je 32,4%, s tragovima argona 0,3% i nitrida 67,3%. Gravitacija je nešto viša nego Zemljina (1,00003), kao i gustoća (5.521). Radijus planete je 12.749 km. Erra putuje kroz svemir brzinom od 11,19 km/s. Rotacija iznosi 365 1/3 dana što se lako uspoređi s naših 365 dana. Dan na Erri traje 23 sata i 59,4 sekundi. Imaju 13 mjeseci i vrijeme kompenziraju svake 23 godine.

JEZIK

Zvukovi i fraze se ne razlikuju mnogo od onih u našim jezicima. Na primjer, sat (hour) je kod njih "odur". Dan je "musal", kalendarski "mjesec" je "asar". Preci Plejadanaca koji su posjećivali Zemlju prije 9.000 godina ostavili su jezičnog traga. U hebrejskom jeziku "Shalom" je pozdrav ("mir"). Na Erri se stanovnici pozdravljaju izrazom "Saalome" što znači "mir u mudrosti".

BRAK

Quetzal je pokazivao Billyu svoj dom (kuća u obliku kupole, bijele boje) i objašnjavao tehnologiju koju koriste: komunikacije, snabdijevanje hranom, praćenje kvalitete zraka, spavanje... organska inteligencija je i ovdje bila prisutna, kao i u svemirskim brodovima. I pomagala da se održi visok standard življenja. Nekoliko stotina metara od glavne kuće bila je slična, druga Quetzalova kuća. A u njoj je stanovala njegova druga familija. Naime, na Erri je čest slučaj da ako zavoliš više od jedne osobe, možeš imati i više od jednog braka. Društvo koje je eliminiralo sve osim jednog problema: emocionalnog. Ljubomora je prisutna. Quetzalovi brakovi su prilično uspješni.

Razvod nije dozvoljen, jer se smatra uvredom protiv Zakona Kreacije. Ako se zakon prekrši, partneri su protjeruju s Planete. Ovo se vrlo rijetko dešava.

U pojedinim slučajevima, Plejadanci se odlučuju na ženidbu s drugim rasama. Pošto je riječ o razlici u duhovnom razvoju, partner prolazi kroz transplantaciju moždanih kiselina. To dovodi do ubrzanog razvoja individue.

MOĆ MISLI

Plejadanci su davno shvatili moć individualnih misli i spiritualnu veru koja spaja sva živa bića. Stoga su posebno osjetljivi na misaone procese bića koja žive na Planeti. Tokom nekoliko tisuća godina razvoja, njihovi procesi razmišljanja se sreću na vrlo visokom nivou na kome dijele svoje pozitivne misli. Ukoliko neki od posjetioca Erre dođe s negativnim mislima, on (ona) biva zamoljen da napusti Planetu. I tako ne naruši energetske misaoni balans koji svi dijele i stvaraju.

Telepatija je uobičajena metoda komunikacije. Misli se projiciraju 5 jednog na drugi kraj Planete. Sprave kao telefoni ne postoje, niti su potrebne.

Individualne misaone energije stvaraju zajedničku, koja se, opet, pojavljuje kao zaštitni energetske omotač oko Erre. Na taj način se štiti i balans Planete, zdravlje, ostala živa bića. Nema pohlepe, mržnje, ljutnje, negativnog razmišljanja.

Istinsko razumijevanje i ljubav između svih.

PRIJEVOZ

Mada je komunikacija uglavnom mentalna, još uvijek postoji transport na površini. Može se otputovati bilo gdje za vrlo kratko vrijeme. Slično našoj brzjoj željeznici na jednom kolosijeku. Doduše mnogo bržoj u kojoj ne postoji osjećaj kretanja. Dok se vozi, može se razgovarati s "kolima" (organska inteligencija) o destinaciji, topografiji Planete i sl.

PARALELNI SVIJET

Lyrani, drevni preci Plejadanaca, su svojevremeno putovali kroz svemir, tražeći novi dom. Napravili su grešku u navigacijskim instrumentima i pomaknuli vrijeme za dio sekunde izvan normalnog vremena. Sletjeli su na Plejadu, civilizacija se formirala. S malom razlikom u vremenu od našeg. Ali dovoljnom da žive u paralelnom svijetu.

Ako bi sada netko krenuo put Erre, ne bi uspio ništa naći osim nenaseљene Planete sa mladim, plavim suncem. Plejadanci žive dio sekunde izvan našeg vremenskog okvira. Kada idu prema Zemlji, moraju prilagoditi svoje instrumente da kompenziraju vremensku razliku. Inače se njihovi svemirski brodovi ne bi vidjeli.

TIJELO

Plejadanci su humanoidi, kao i mi, uz nekoliko fizičkih razlika. Koža im je svjetlija nego naša kao rezultat više evolucije. Prirodna je funkcija evolucije da tijelo vremenom gubi na gustoći i pigmentaciji.

Spiritualno, oni su nekoliko milijuna godina ispred nas po broju materijalnih života. Zato i žive znatno duhovnije, za razliku od nas koji smo skroz u materijalnim čulima. Kada su se nastanili na Erri bili su visoki 7-9 metara. Visina im se brzo snizila zbog uvjeta na Planeti i sad su približno naše visine. Dugi životni vijek zahvaljuju spiritualnoj energiji koju su stekli kroz veliki broj materijalnih inkarnacija.

Nemaju medicinskih problema. Misle da je većina naših bolesti nastala zbog nelogičnog i neprirodnog razmišljanja. Kako kreiramo misli, tako se formiraju blokovi negativne energije u našem tijelu koji djeluju na ćelije. Više negativnih misli nosi negativni polaritet koji depolarizira ćelije. Na taj način se utiče na ulogu i (ne)činjenje svake individualne ćelije. I to dovodi do bolesti u organizmu.

(U Zapadnoj civilizaciji mi ne činimo ništa da kontroliramo naše misli; bolest nastaje i onda posljedice tretiramo lijekovima i drogama.)

ROĐENJE

Trudnoća i rađanje djece se ne razlikuje od onih kod nas. Ali, glavna razlika je u razumijevanju razloga rođenja. S obzirom na njihov razvijeniji duhovni razvoj, proces reinkarnacije je postao naukom na Erri. Oni točno razumiju zašto se "netko" rađa i koja je svrha njegovog nadolazećeg materijalnog života.

Roditelji ostvaruju spiritualnu vezu sa svojom biološkom djecom za vrijeme trudnoće. "Čitaju" iskustva iz djetetovih prošlih života. Od bebe saznaju kakvo ime žele za sebe. Ime, naravno, nije samo običan izraz, već oznaka za njihov spiritualni razvoj i što očekuju da nauče od budućeg života.

Uvijek postoji specifičan razlog za novi materijalni život, za novu inkarnaciju.

Nakon toliko mnogo života, misliti za nekog drugog da je neiskusniji, ili pametniji, bolji, mladi, stariji... je jednostavno pogrešno.

Po začecu, duša ima tri sedmice da odluči da li će ući u novo tijelo ili ne. Abortus je dozvoljen u ovom periodu. Otac i majka doprinose novom tijelu s dijelom svojih gena. Kasnije, kako se mozak formira, nova duša šalje impulse da označi koliko moždanih konektora da se formira. "Mudrost" iz prošlih života biva pohranjena u moždanoj kiselini novog bića.

RAZVOJ

Plejadanci ne tretiraju djecu kao "vlasništvo". Radije, riječ je o partnerstvu s drugom dušom, odnosno duhovnom formom. Razvoj djece je briga čitave zajednice, ne samo individualne porodice.

Po rođenju, djetetu se pomaže emocionalno i mentalno da razumije njegove prošle živote i lekcije koje ga čekaju u ovom životu.

Prvih deset godina se provodi u obrazovanju: tko su, zašto žive, smisao novog puta. Pozitivna iskustva okružuju djecu tako da stiču samopouzdanje i balans.

(Naša djeca su jednostavno bačena u nerijetko surovi život: škola, ulica, TV, nesretni brakovi... Životi su teški i komplicirani, jer živimo u civilizaciji u kojoj elita kontrolira moć i manipulira većinom. Ljubav i mudrost ne dominiraju.)

Slijedećih sedamdeset godina se obrazuju raznim zanimanjima. Njih dvadesetak.

Nakon školovanja slijedi rad četiri sata dnevno i četiri sata posvećena kreativnom balansu i spiritualnom razvoju. Plejadanci znaju da materijalna čula služe za prikupljanje informacija kojima se onda hrani duh; iz ovih iskustava se stiče mudrost i duša se kreće k slijedećem evolucijskom nivou. Vlastiti problemi se ne rješavaju negdje vani: svatko preuzima odgovornost za svoj duhovni razvoj. Ne Bog, mit, idol.

VLADA

Plejadanci su proveli tisuće godina u ratovima. Nakon susreta s visokorazvijenom civilizacijom s Andromede došlo je do promjena. Donesena je odluka da se slijedi njihov savjet i otada je zavladao mir i mudrost.

Visoki Savjet sačinjavaju spiritualno napredniji. Oni interpretiraju mudrost bića s Andromede i šire informacije na sve četiri planete. Odluke se donose nakon konsultiranja svih stanovnika. Ponekad se svi moraju složiti prije nego se ustanovi novo pravilo ponašanja.

Plejadanci su članovi zajednice civilizacija iz dvije galaksije: Andromede i Mliječnog Puta. Ukupna populacija je 127 milijardi bića. Njoj ne pripadaju sve civilizacije iz ovih galaksija; ali one koje su u Zajednici, moraju poštovati određena pravila. (Plejadanci tvrde da oko 3.000 svemirskih brodova ulazi godišnje u Zemljinu atmosferu. Mali broj je zainteresiran da ostvari kontakt, a i kada do njega dođe uglavnom je telepatski. Sedam drugih rasa, osim njih, imalo je stalne baze ovdje na Zemlji.)

PARTNERSTVO SA ZEMLJOM

Plejadanci moraju poštivati pravila koja im ne dozvoljavaju da utiču na političke strukture na Zemlji. Sve dok ne budemo u tehnološkoj mogućnosti da napuštamo Sunčevi sustav. Tada ćemo moći dolaziti u kontakt s drugim civilizacijama, uključujući Plejadance. S obzirom da će neke od njih biti neprijateljske, Plejadanci će nas pravodobno upozoriti na to.

I predložiti partnerstvo.

Zasada, ocjenjuju da će proći još 300 godina do tog momenta.

Naše shvaćanje svijeta morat će se promijeniti. Kada ta paradigma padne i novi koncepti zavladaju Zemljom, bit ćemo spremni da se priključimo naprednijim kozmičkim civilizacijama.

U našem Univerzumu. Samo jednom od bezbrojnih.

(31) Hiperkozmos

18.11.2000.

Dužina, visina, širina. Trodimenzionalni prostor. Svijet kakvim ga vidimo i doživljavamo našim čulima. Potreba da se definira prostor koji sadrži više od tri dimenzije, javila se u engleskom jeziku 1867. Skovan je izraz "hyperspace".

Nekoliko decenija kasnije s Einsteinovim promišljanjima o brzini svjetlosti kao maksimalno mogućoj, opet se trebalo otići korak dalje. Prostor u kome je moguće putovanje brže od svjetlosti. Isti izraz, "hiperkozmos", primijenjen je i na ovaj zamišljeni prostor u kome se odvijaju neuobičajeno brza putovanja.

Podsjetimo se na razvoj vozila za prijevoz, recimo, troje putnika. Prije samo stotinjak godina po tekšaškim prostranstvima su jurile kočije. Zadnjih tridesetak godina iz Houstona se upravlja raketama i šatlovima koji kruže oko Zemlje. Slijedeći logičan tehnološki korak su međuzvezdana putovanja.

(Koja su, podsjećamo, i ostvarena, prema iskazima Bob Lazara, o kome smo govorili na početku knjige. U tom slučaju radilo se o tehnologiji Greys-a koju su kopirali, procesom reverzibilnog inženjeringa, u američkim vojnim bazama u Nevadi. Danas će biti riječ o tehnologiji Plejadanaca.)

Svemirsko vozilo od sedam metara u promjeru, predviđeno je za posadu od tri člana. Ima mogućnost međuzvezdanih putovanja. Težina: 1,5 tona. Ovaj dizajn nema mogućnosti putovanja kroz vrijeme. Mašina se zasniva na sustavu implozije (umjesto eksplozije). Materija se pretvara u korisnu tvar. Oslobođena energija ide s dna broda prema vrhu. Kako se kreće, tako izgleda da se prostor u blizini savija, krivi. (Na primjer, ako je brod u blizini šume, krošnje drveća su prostorno iskrivljene.) Energetsko polje oko broda izaziva efekt da oko dna broda sve izgleda plave boje.

U unutrašnjosti su tri fotelje koje se pretvaraju u tri ležaja. Niz kontrolnih panela s informacijama okružuju putnike. Prozori stvaraju dojam zelenkasto-žute svjetlosti u brodu. Riječ je o "inteligentnim prozorima", organskoj inteligenciji koja je nekoliko tehnoloških koraka ispred nas.

(Ali, nije nam nerazumljiva pošto se i kod nas radi na sličnim, početnim koracima u razvoju organske inteligencije.)

Inteligentni prozori kontroliraju i izlazak iz broda. Ako je atmosfera neprijateljska, onda se vrata ne otvaraju dok putnici nemaju odgovarajuću zaštitu na sebi.

Oblik vozila je dizajniran tako da stvara najmanje otpora u atmosferi. Brod je zaštićen energetskim poljem koji omogućava atmosferi da klizi po površini umjesto da joj se opire. Isto polje istovremeno neutralizira privlačne sile planete. Brod ima vlastitu gravitacijsku silu. Prilikom kretanja broda kroz svemir, putnici nemaju osjećaj kretanja. Čak ni u slučajevima naglih zaokreta pri velikim brzinama.

Paneli i ekrani u brodu se telepatiski kontroliraju. Daju informacije o nebeskim tijelima, životu, individualnim vrstama i dužini životnog vijeka. Čak, interpretiraju misli i osjećaje individua.

Između Erre i Zemlje je distanca od oko 500 svjetlosnih godina. Sedam sati putovanja!?

Houston - New Orleans je sedam sati vožnje autom. Do Masete mi je 400 milja, odnosno 600 km. Od Sunca do Zemlje je 150.000 km ili 8,3 minuta brzinom svjetlosti. Svjetlosna godina je put koji svjetlost pređe za godinu dana - 10.000 milijardi km. Ne postoji ništa što bi

stvarno mogli usporediti u običnom životu s ovim ciframa. Pa i kada bi putovali brzinom svjetlosti, do Erre trebalo bi nam 500 godina.

Kako, dakle, tu distancu prevaliti za sedam sati?

Odgovor leži u tehnologiji. Svemirski brodovi Plejadanaca koriste tehnologiju koja ih pretvara u čestice fine materije koje mogu putovati brže od brzine svjetlosti. Ovo je moguće putovanjem kroz prostor koji se naziva hiperkozmosom.

Kratko objašnjenje prostora i vremena, razjasnit će putovanje kroz hiperkozmos.

Mi živimo u trodimenzionalnom svijetu sastavljenom od planeta, sunaca i galaksija. (Uzged, večeras sam prvi puta instalirao teleskop na svom doku i promatrao Jupiter i Saturn. Tri Jupiterova mjeseca su vidljiva, nažalost večeras nisam vidio njegov četvrti mjesec Europu o kome smo ranije pisali. Oko Saturna je lako uočljiv prsten.)

Plejadanci naš svijet zovu sirovim, jer je sastavljen od čvrste materije. Vrijeme je energija. Ne može se vidjeti, ali to je energija koja uzrokuje rotaciju i kretanje trodimenzionalnog svijeta u kome živimo. Riječ je o valovima pulsirajuće energije koja se kreće kroz svu materiju. Vrijeme se smatra finom materijom budući da nije čvrsta i egzistira samo u energetske formi. Bez vremena, naš svemir bi se prestao kretati.

Ali, Univerzum sadrži druge dimenzije koje nemaju isti sastav kao naš trodimenzionalni svijet. Hiperkozmos je jedna od takvih oblasti. U njemu se nalaze drugačije vrste energetskih čestica koje se kreću mnogo većim brzinama. To je moguće, jer je vrijeme drugačije u hiperkozmosu nego u drugim dimenzijama.

Svemirski brodovi imaju tehnologiju da ulaze u hiperkozmos i pretvaraju se u čestice koje tu egzistiraju. Zato su u mogućnosti da putuju mnogo brže, milijardama kilometara od djelićima sekunde. Kada dođu u obični svemir, pretvaraju se u svoj originalni oblik. Vrijeme provedeno u hiperkozmosu je tako kratko da putnici nemaju osjećaj da se bilo što desilo.

Pretpostavimo da se odlučimo na put prema Plejadama. Zemlju napuštamo točno u podne. Određujemo koordinate. Brod ubrzava. Sa povećanjem brzine, javlja nam se mala mučnina. To je normalna posljedica, jer s povećanjem brzine, naša tijela dobivaju povećanje u masi. S većom masom naša tijela nisu više funkcionalna kao prije. Ako se ovo ubrzanje nastavi, dolazi do dezintegracije organizma (lijepo objašnjeno kod Einsteina).

Dakle, trebalo je tehnološki riješiti zaštitni energetski pojas oko svemirskog broda, koji će nas zaštititi od povećane mase u prostoru. Istovremeno, ovaj pojas nas štiti od svemirskih objekata koja nam se nađu na putu. I, plus, on formira umjetno gravitacijsko polje. Što omogućava brodu da kreira promjene kursa, a da ih mi ne osjećamo.

Brod ubrzava i dostiže gotovo brzinu svjetlosti. Uskoro će se uputiti kroz hiperkozmos.

Ipak, brodski priručnik upozorava da treba sačekati da prođemo oko 150 milijuna kilometara od posljednje planete u Sunčevom sustavu prije nego uđemo u hiperkozmos. Razlog je sigurnosne naravi. Naime, promjena iz poznatog svemira u hipersvemir izaziva mali vremenski vrtlog oko broda koji može povući i druga bliska tijela za svemirskim vozilom. Drugim riječima, nije preporučljivo uletjeti u hiperkozmos dok smo još u atmosferi neke planete.

Pogled na sat. Tri i trideset poslije podne.

Proces ulaska u hiperkozmos je automatski. I dok brod dostiže brzinu svjetlosti, može se reći po instrumentima da je ogromna energetska sila oko broda. Ako bi zaštitni pojas oko broda popustio, putnici bi bili zdrobljeni u djeliću sekunde.

Plejadanci su razvili tehnologiju koja koristi ogromni pritisak svemirske mase da bi izveli konverziju.

Prvi korak ulaska u hiperkozmos je isključivanje zaštitnog pojasa oko broda. To dovodi do povećanja mase. Ova ogromna energija koja nadire na brod se koristi za pretvaranje materije svemirskog broda u fine energetske čestice.

Više nismo u materijalnoj formi. Već pretvoreni, zajedno sa svemirskim brodom, u drugačiju energetska formu koja postoji u drugoj dimenziji. U dimenziji hiperkozmosa. Stvorili smo vremensku distorziju. I dematerijalizirali se.

U istom momentu kada smo se transformirali, moramo ući u hiperkozmos. Ukoliko to ne uradimo, došli bi do katastrofe.

Einsteinova Teorija relativnosti dolazi do ove točke. I tu staje.

U momentu, moramo "rastegnuti" vrijeme da bi ušli u hiperkozmos. Odjednom se krećemo tako brzo da izgledamo paralizirani u usporedbi s normalnim svijetom. Možemo prijeći 500 svjetlosnih godina, distancu do Plejada, za samo milijunti dio sekunde.

Tehnologija rješava pitanje koordinata, odnosno destinacije ka kojoj se krećemo.

I ponovno, tehnologija, nas vodi ka povratku u "normalan" trodimenzionalni svijet. Reverzibilnim procesom onome koji nas je doveo u hiperkozmos.

Ponovno smo formirani, materijalizirani. U milijuntom dijelu sekunde, našli smo se pred Sunčevim sustavom Plejada. Na sigurnoj udaljenosti od oko 150 milijuna kilometara od Erre.

Vrijeme na našem satu je još uvijek tri i trideset popodne.

U hiperkozmosu smo bili toliko kratko da nam se čini da nije bilo protoka vremena. I, ujedno, nismo ništa osjetili. Doduše, bilo smo van vlastitih tijela za djelić sekunde. Ne u materijalnom, već u energetska stanju.

A sada će nam trebati još tri i pol sata do slijetanja na Erru. Ukupno: sedam sati putovanja.

Kao Houston - New Orleans. Ili, Sarajevo - Bol, ukoliko nas ne uhvate ljetne gužve na trajektu u Splitu.

Doduše, stvari nisu baš uvijek perfektno.

Dešava se da putnici kroz hiperkozmos "iskliznu" kroz vrijeme i budu zauvijek izgubljeni. Ovo je uzrokovano promjenom brzine naših finih energetskih čestica. Ako je ta brzina veća od relativne brzine protoka vremena u hiperkozmosu, onda bivamo vraćeni u daleku prošlost. Jedna sekunda u hiperkozmosu je ekvivalentna milijunima godina u običnom svemiru. Drugim riječima, ako naša brzina nije bila konstantna u milijuntom djeliću sekunde u hiperkozmosu, bili bismo izgubljeni u našoj dalekoj prošlosti nakon što ponovno uđemo u trodimenzionalni kozmos.

Nema sumnje da su mnoge rase imale poteškoća da kontroliraju brzinu u hiperkozmosu. I da su mnogi pojedinci zauvijek ostali izgubljeni u nekom drugom vremenu bivajući dio tehnoloških eksperimenata.

Dario čeka na svoj red za kompjuter. Današnje putovanje se primaklo kraju.

(32) Zeta Reticuli

26.11.2000.

Sinoć je Plamenko promatrao Jupiter s 4 vidljiva mjeseca na mom teleskopu. Subota je donijela divan vedar dan; a idealnu noć za promatranje zvijezda. Čak i na Houstonskom nebu uz blještavila velegrada.

Da je Jupiter (koji je najveća planeta koja kruži oko Sunca) osamdeset puta veći, dobio bi status zvijezde. Takozvanog "crvenog zvjezdanog patuljka". I naš Sunčev sustav bi bio poznat kao sustav s dvije zvijezde. odnosno dva sunca.

Polovina zvijezda na našem vidljivom nebu su rođene kao zvijezde blizanci. Ukoliko su zvijezde dovoljno daleko jedna od druge stvara se pretpostavka za razvoj života. Ukoliko su previše blizu, temperature su previsoke za život baziran na ugljiku (naš, na primjer). Svaka od zvijezda ima svoje planete jednu, dvije, tri... deset. Ukoliko zvijezda, odnosno sunce, isijava dovoljno energije (niti premalo, a niti previše) te ima dovoljno dug život (naše Sunce ima 11 milijardi godina života; trenutno je na pola puta), onda dobivamo drugi uvjet za nastanak života na jednom od planeta.

Zamislimo jedan takav sustav, s dva sunca, i s nekoliko planeta u orbiti oko svakog sunca. Tokom dana oba sunca bi bila vidljiva; tokom noći, golim okom bi vidjeli planete u našem sunčevom sustavu, ali i planete koje kruže oko drugog sunca.

U tom slučaju ne bi upali u zamku kao naši srednjovjekovni preci koji su mislili da sva nebeska tijela kruže oko Zemlje; i da je Zemlja središte Kozmosa.

Ne samo da takav sustav upućuje na realnije shvaćanje svemira, nego i potiče na želju za interplanetarnim putovanjima. Oči uprte u nebo vremenom dovode do razvoja tehnologije koja nas vodi s planem na planetu, sa zvjezdanog sustava na zvjezdani sustav. I to one koji imaju najveću vjerojatnost da sadrže život.

Dvjestodvadeset trilijuna milja od Zemlje nalaze se zvijezde Zeta 1 i Zeta 2 Reticuli. Zajedničko ime im je jednostavno Zeta Reticuli. Od Australije do Meksiko Cityja vidljive su golom oku. Nalaze se na Južnom polunebu.

Priča koja slijedi nudi pretpostavku da je Zeta Reticuli domovina razvijenoj humanoidnoj civilizaciji koja povremeno posjećuje našu Planetu.

19. rujna 1961. sredovječni bračni par, Betty i Barney Hill iz New Hampshire-a, su se vraćali s godišnjeg odmora iz Kanade. Nalazili su se na lokalnom auto-putu US Route 3. Nebo je bilo vedro, sa Mjesecom i zvijezdama. Hillovi su promatrali jednu "zvijezdu" koja se čudno pomjerala po nebu. Zaustavili su auto da bi je bolje vidjeli. Objekt se kretao njima u susret i uskoro je postalo očito da ima oblik diska. Barney je dograbio dvogled sa sjedišta. Objekt je imao prozore! A iza prozora su se nalazila humanoidna stvorenja. Bacio je dvogled i potrčao u auto s namjerom da ode. No bilo je kasno. Pet bića je stajalo na putu. Betty i Barney su odvedeni u svemirski brod. Unutra su fizički pregledani. Jedan od humanoidnih bića je komunicirao s Betty. Nakon pregleda, Betty ga je upitala odakle su. On joj je pokazao trodimenzionalnu mapu s nizom točaka i linija koje su ih spajale. "Gdje se nalazi vaša planeta na ovoj mapi", upitao je Betty. Ona nije znala odgovor i tema je promijenjena. Betty i Barney su bili vraćeni u auto. Rečeno im je da će zaboraviti ovu životnu epizodu. Svemirski brod se diže i nestaje na nebu. Američki par nastavlja svoj put kući ne sjećajući se kratkotrajne "otmice".

Ipak, po povratku kući, par ne može da se sjeti gdje im je par sati te noći "nestalo". Imaju i snove koje ne mogu objasniti, tako da počinju da traže pomoć psihijataru. Bostonski doktor,

Benjamin Simon, nakon nekoliko sesija hipnoza uspijeva kompletirati sliku događaja. Uskoro, UFO grupe objavljuju priču i ona postaje poznata širom Amerike. Ono što ovu storiju razlikuje od tisuća drugih su sljedeći razlozi:

- Prvo, riječ je o vrlo uvjerljivim svjedocima. Betty je imala magistarsku diplomu i radila u kancelariji guvernera, u Odjeljenju za socijalnu pomoć. Barney je bio član državne komisije za ljudska prava. A u to doba svi državni službenici koji su tvrdili da su imali paranormalna/UFO iskustva, gubili su posao. A bračni par Hill nije imao razloga da izgubi svoj.

- Drugo, Hillovi se nisu sjećali ničeg u svjesnom stanju, za razliku od mnogih drugih "svjedoka". Tek uz pomoć hipnoze se njihova priča kompletirala.

- Treće, priče supružnika pod hipnozom su se poklapale do najsitnijih detalja.

- I, četvrto, Hillovi su iza sebe ostavili Zvezdanu mapu kao dokaz susreta. To nije bio slučaj s nizom drugih "kontaktiranih".

Naime, Betty je 1964. imala hipnotičku sesiju na kojoj je nacrtala zvezdanu mapu. S obzirom da nije imala svjesnog sjećanja, mapa je nacrtana putem tzv. "automatskog crtanja". Ovo je način na koji se zaboravljeni memorijski materijal izbacuje na površinu uz neuobičajenu točnost.

Mapa je bila metar dugačka i pola metra široka. Niz točaka koje su označavale zvijezde, razlikovale su se prema veličini (sjaju). Pojedine zvijezde su bile spojene linijama. Istaknuti trokut je bio u gornjem lijevom dijelu. Linije na mapi su označavale "trgovačke rute" ili "mjesto koja se povremeno posjećuju". Naša planeta je bila u ovoj drugoj grupi.

Astronom Marjorie Fish je posjetila Betty Hill u ljeto 1969. Nakon tog razgovora i proučavanja Zvezdane mape, Marjorie je provela naredne četiri godine u dokazivanju autentičnosti mape.

Krenula je od hipoteze da su posjetioci humanoidi koji su se osjećali dosta komforno na našoj Planeti. To znači da bi i njihova rodna planete trebala imati atmosferu sličnu našoj. Posjetioci nisu imali nikakva zaštitna odijela, što znači da je i biološki režim sličan našem. Ovo je logika koju je primijenila: napraviti selekciju zvijezda sličnih našem Suncu na kojima se mogao razviti život, u krugu od 55 svjetlosnih godina i usporediti tu mapu s onom koju je nacrtala Betty.

Prema zvezdanim katalozima, u krugu od 55 svjetlosnih godina, nalazi se oko 1.000 poznatih zvijezda. Jedan posto su tzv. "giganti" i "supergiganti", a osam posto su tzv. "bijeli patuljci". Oni predstavljaju dva ekstrema. Na jednoj strani previsoke temperature, na drugoj preniske da pogoduju razvoju života.

(Naravno, ograđujemo se samo na život kakvog mi poznajemo. Pretpostavke o životu baziranom na siliciju ili amonij hidroksidu, umjesto na ugljiku, ovaj put ne uzimamo u obzir. Dakle, istraživanje je limitirano samo na humanoide. I planete sa stabilnim temperaturama i odgovarajućoj gravitaciji.)

Oko 900 preostalih zvijezda je kategorizirano u klasama A, F, G, K i M. Svaka klasa ima svojih deset potkategorija.

Eliminirajmo sve zvijezde iz prve dvije klase. A i F (na primjer Vega, Procyon) zbog nešto viših temperatura (dva puta) od našeg Sunca, duplo kraćeg životnog doba (maksimum od 5 milijardi godina) i mnogo brže rotacije (vjerojatnost da nemaju planeta).

Također, zanemarimo zvijezde iz klasa K i M zbog duplo nižih temperatura (na primjer Proxima Centauri ili Epsilon Eridani) i čestih smrtonosnih radijacijskih vjetrova.

To nas ostavlja sa samo 46 zvijezda iz klase G. Iste klase kao i naše Sunce (G2).

Neke su pojedinačne, neke zvijezde blizanci, nekolicina su grupe zvjezdanih sustava. Zajedničko im je da imaju stabilne uvjete kao naše Sunce, da vjerojatno imaju planete u svojoj orbiti, i da neke od njihovih planeta imaju gotovo identične uvjete za razvoj života kao i planeta Zemlja.

Među ovim zvijezdama su i zvijezde blizanci: Zeta 1 i Zeta 2 Reticuli. Letimičan pogled na svih 46 zvijezda govori da su one nepravilno raspoređene po zvjezdanom nebu.

Zeta Reticuli se nalazi u dijelu neba gdje su ostale zvijezde najgušće grupirane.

Zvjezdana mapa koja je sadržala 46 zvijezda, sa Zetom Reticuli na skoro centralnom mjestu ("sjeverozapadno" od sredine), postala je poznata kao Mapa Marjorie Fish.

Njena mapa je uspoređena sa Zvjezdanom mapom koju je nacrtala Betty Hill. Sličnost je bila zapanjujuća!

Da li su stanovnici iz zvjezdanog sustava Zeta Reticuli primijenili istu logiku u svom istraživanju svemira i života u njemu?

Odgovor je afirmativan.

Da li je Zvjezdana mapa napokon bila dokaz u rukama Zemljana o postojanju sličnih bića na samo 32 svjetlosne godine udaljenosti? Nažalost, odgovor je za većinu Zemljana negativan.

Ugledni časopis "Astronomy" je u broju od prosinca 1974. objavio prilog o podudarnosti dvije mape. Nakon toga je slijedila polemika u nekoliko narednih brojeva u kojoj su učešća uzeli niz astronoma (među kojima i Carl Sagan). Ubrzo, prašina se slegla i mediji više nisu objavljivali priloge o posjeti vanzemaljske civilizacije. Koja se desila 1961. godine.

Još jedna epizoda je postala samo priča u zaboravljenim, prašinom prekrivenim, časopisima.

(33) Dogoni

28.11.2000.

U ona lepršava, nesvrstana vremena, šezdesetih godina, izranjale su nove afričke države ispod skuta neokolonijalizma. Među njima je bio i Mali, pretežno pustinjska zapadnoafrička država. Rijeka Niger prolazila je kroz južni dio, a nekoliko planina je na sjeveru. Suvereni vladar Malija, pukovnik Musa Traore sastajao se niz puta s Titom. Njegov šareni haljetak i turban nas je pratio na TV-u više od dvije decenije.

Igrom slučaja, jedna od knjiga iz naše lektire za osnovnu školu bila je i o Malijskom kraljevstvu Timbuktu. Sjećam se slika karavana s crnim licima na devama. I za mene tajanstvene imperije u srcu Afrike, prije 700 godina.

Timbuktu više nema tajni. Vjerojatno ih nikad i nije imao. Ali, zađemo li malo dublje u planine Malija, i odšetamo li nekoliko tisuća godina unazad, naći ćemo se u čudu. Astronomija Zapadnog svijeta se ne može mjeriti s usmenim predanjima "domorodaca".

Prave tajne kriju se u krilu plemena Dogon, u planinama Homburi, u centralnom Maliju. Središnje mjesto u "religijskim" tradicijama ovog plemena je učenje o zvijezdi koja je nevidljiva golom oku. Sirijus B.

Robert Temple je posvetio osam godina rasvjetljavanju bizarnih informacija plemena Dogon da bi napokon objavio knjigu: "The Sirius Mystery: New Scientific Evidence for Alien Contact 5.000 years ago". Temple potvrđuje tezu da već pet tisuća godina (preciznije od 3.200 g.p.n.e.) Dogoni imaju dokaze o posjeti civilizacije iz zvjezdanog sustava Sirijus. Oni tvrde da svoje znanje duguju posjetiocima sa Sirijusa.

Idemo redom:

- Tradicija Dogona govori o tri zvijezde u ovom sustavu. Sirijus A je vidljiv golim okom na samo 2,6 svjetlosne godine od nas. Za postojanje Sirijusa B se nagađalo zadnjih stotinjak godina. Prve fotografije su dokazale njegovo prisustvo tek od 1970. godine. Postojanje zvijezde Sirijus C su "prvi" pretpostavili dvojica francuskih astronoma 1995. nakon niza godina istraživanja.

- Dogoni nazivaju zvijezdu Sirijus B imenom "Po Tolo". U prijevodu "po" znači najmanja sjemenka, a "tolo" je zvijezda. Ovime su opisali veličinu zvijezde. Također tvrde da je to "najteža zvijezda" i da je "bijela". Moderna astronomija poznaje klasu zvijezda tzv. "bijelih patuljaka". Njihove osobine su: mali, masivni i bijeli.

- Dogoni tvrde da je umjesto "zemlje", Po Tolo sagrađen od "sagala" ("čvrste") materije. Riječ je o izvanredno teškom metalu, toliko teškom da ga "sva zemaljska bića kombinirana ne mogu podići". Zbilja, klasa "bijelih patuljaka" su izvanredno guste i masivne zvijezde.

- Dogoni tvrde da znaju da Po Tolo ima orbitu elipse (potvrđeno prije 30 godina). I da je njen orbitalni period dug 50 godina (procjena današnjih astronoma je: 50.04 godine +/-0.09 godina). I na koncu da rotira oko vlastite osi (potvrđeno!).

- Dogoni opisuju i treću zvijezdu koju zovu "Emme Ya". U prijevodu riječ je o "sorghumu", odnosno vrsti tropske biljke, i "female" odnosno ženskom biću. Zasad nije odgonetnuto zašto su joj Dogoni dali takvo ime. Naime, postojanje zvijezde Sirijus C još nije zvanično potvrđeno. Fotografija nema, ali pretpostavke spomenutih Francuza su da je riječ o "crvenom zvjezdanom patuljku". (U časopisu "Astronomy and Astrophysics" broj 299 iz 1995, Daniel i Duvent u članku pod naslovom "Da li je Sirijus trostruka zvijezda?", tvrde da samo postojanje crvenog zvjezdanog patuljka može objasniti promjene u orbiti zvijezda.)

- Dogoni tvrde da se u orbiti oko Emme Ya nalazi samo jedan satelit. Naravno, naši aparati su preslabi da registriraju Sirijus C, a pogotovo njegov sićušni satelit.

- Dogonska mitologija uključuje četiri kalendara. Sunčev, Mjesečev, Sirijuski i Venerin. Preciznost sva četiri kalendara su potvrđena.

- Dogoni su davno u prošlosti bili svjesni o postojanju četiri Jupiterova mjeseca...

- Ideja da se Zemlja okreće oko Sunca im je bila znana 4.500 godina prije Galileja...

- Isto kao i Saturnovi prstenovi...

Dogoni kažu da im je astronomsko znanje dao NOMMOS. Riječ je o amfibijskim bićima, poslanim na Zemlju sa Sirijusa da pomognu prosperitetu Zemljana. Došli su u zemlju Dogona sa sjeveroistoka. Kada je njihovo "vozilo" sletjelo, uz veliku buku... nova "zvijezda" (možda matični veliki svemirski brod?) viđen je na nebu...

Ime Nommos kod Dogona znači "pripremiti piše". Nommos je također zvan i "Vladarom vode", "Monitorom" ili "Učiteljem".

Nommos je više sličio ribolikim nego humanoidnim bićima. Morao je živjeti u vodi. (Sjetimo se Muse Traorea s početka teksta, njegovog štapića i rijeke Niger). Ta bića su bili duhovni zaštitnici.

Legenda kaže da će Nommo u budućnosti opet posjetiti Zemlju, ovaj put u humanom obliku. Tek kasnije će se vratiti svojoj amfibijskoj formi i "vladat će iz vode".

Priči ovdje nije kraj.

(Zapravo, sada dolazimo do pravog zapleta.)

Dogoni sugeriraju da Nommosi imaju svoju bazu u našem solarnom sustavu... koja se kreće u orbiti kao "deseti mjesec" na jednoj od vanjskih planeta!

Pođimo s kraja:

Pluton ima samo jedan mjesec (Charon); Neptun ima osam poznatih; oko Urana se kreće pet pratilaca; Saturn ih ima 18 (zadnjeg je otkrio Voyager 1990.); Jupiter ih ima 16 (četiri veća se ističu).

Fokusirajmo se na Saturnove mjesece. Svi osim jednog imaju površinu izbrazdanu meteorskim kraterima. Slike Voyagera pokazuju da taj jedan mjesec, poznat kao Enceladus, ima savršeno glatku površinu. Za razliku od ostalih Saturnovih satelita, Enceladus ima retrogradnu orbitu oko matične planete.

Ops. Anomalija u našem susjedstvu! Spomenuti mjesec ima radijus od oko 160 km. Masa mu je nepoznata, jer se ne zna njegov sastav. Orbita oko Saturna traje 523 dana.

Brad Smith s University of Arizona je, nakon analize Voyagerovih rezultata, zaključio da je ovo nebesko tijelo "savršeno okruglo" i da ima samo 3% refleksije...

Značaj ove izjave je u tome da se "perfektne nebeske lopte" vrlo rijetko sreću. Zemlja nije okrugla. Kao ni naš Mjesec. Kao ni ostale planete Solarnog sustava. A što se refleksije tiče, to samo budi daljnje sumnje da je riječ o umjetnom objektu.

Možda uspavanom svemirskom brodu Nommosa.

Podsjetimo da su Dogoni najavili ponovni dolazak Nommosa. Na "Dan Ribe". Prva indikacija njihovog dolaska bit će nova zvijezda na nebu "zvijezda desetog mjeseca"...

Prilikom kratke Erolove posjete neki dan, otkrio sam mu razlog zašto sam nabavio teleskop. "Ljudi stoljećima gledaju kroz teleskop čeznutljivo nagađajući da li se život krije iza neke od promatranih zvijezda. Moja premisa je drugačija: ja polazim od teza da živa bića stoje iza pojedinih zvijezda... i da je sa mnogih zvijezda vidljiv konkretan utjecaj na našu Planetu..."

A dokazi postoje. Za Sirijus. Za Zetu Reticuli. Za Plejade...

Noćno nebo ipak može biti uzbudljivo.

(34) Džopa

29.11.2000.

Ubrzo nakon završetka Drugog Svjetskog rata, poljski profesor Lolladoff je pokazao neobični kameni disk svom engleskom kolegi dr. Karyl Robin-Evans u. Lolladoff je tvrdio da je disk kupio u gradu Mussorie, u sjevernoj Indiji. A tamo je dospio iz pravca misterioznog naroda zvanog "Džopa", koji su ga koristili tokom religijskih rituala.

Doktoru Evansu je to bio dovoljan izazov da se zaputi prema Tibetu 1947. godine. Na njegovom putu kroz Lhasu primio ga je 14. Dalai Lama i zaželio sretan put. Ekspedicija je nastavila put prema nepristupačnoj regiji sjeveroistočno od Himalaja zvanj Baian-Kara-Ula, na granici s Kinom.

(Naravno, ova radnja se odvija prije barbarskog upada Kineza i okupacije Tibeta.)

Približavanjem destinaciji tibetanski vodiči su u strahu napustili engleskog naučnika. Uz veliki napor Evans ipak stiže na cilj. Sreće se s pripadnicima naroda Džopa. Stiče njihovo povjerenje. Uskoro dobiva posebnog instruktora-prevodioca koji ga uči osnovama Džopa-jezika. Lurgan-La je religijski zaštitnik svog naroda i on Evansa uči njihovoj povijesti.

A ona se svodi na slijedeće:

"Džopa su originalno došli na Zemlju s planete koja se nalazi u Zvezdanom sustavu Sirijus. Prvi put su posjetili Zemlju prije 20.000 godina. Sljedeće istraživačka misija koja je uslijedila, završila se s udesom svemirskog broda, tako da preživjeli nisu mogli da napuste planetu Zemlju."

Dr. Evans je slikao vladajući kraljevski par: Hueypah-La (visokog metar i dvadeset cm) i Veez-La (visoku samo jedan metar).

Dr. Karyl Robin-Evans je svoj izvještaj sačinio po povratku u Englesku 1947. godine. Međutim, o njemu nije javno govorio do svoje smrti 1974. Čuvao ga je za sebe bojeći se javnog ismijavanja. Ipak, četiri godine nakon njegove smrti autor David Agamon objavljuje knjigu : "Bogovi u egzilu" u kome podrobno opisuje Evansova iskustva. Knjiga je privukla određenu pažnju. No, Evans je svojevremeno živio veoma povučeno, čak tajnovito, tako da su se javile sumnje da li je uopće postojao.

Demant je stigao iz Nizozemske. Filip Coppens, glavni urednik časopisa "Frontier 2000", tvrdio je da je originalna fotografija kraljevskog para pronađena upravo na Evansovom imanju.

I ne samo to. Časopis "Nexus" u broju od siječnja 1996. daje kompletnu priču.

Kineski arheolog Chi Pu Tei vodi ekspediciju u kinesku provinciju Qinghai 1938. godine. Pronalaze ukupno 716 grobnica koje imaju neuobičajeno kratke kosture s neproporcionalno velikim lubanjama. Uz skelete su se nalazili kameni diskovi s čudnim hijeroglifskim zapisima. Veličina diskova bila je tridesetak centimetara promjera i jedan cm debljine.

Chi Pu Tei je objavio rezultate ekspedicije sa zaključkom da su kosturi pripadali planinskim gorilama, a da su diskovi bili dodani od kasnijih kultura (?!). Kineska arheološka zajednica ga je dočekala s podsmjehom.

Ne prepuštajući ništa slučaju, Kinezi su u tajnosti nastavili proučavati kamene diskove. Godine 1962. profesor Tsun Um Nei je uspio dešifrirati veći dio hijeroglifskog teksta. Rečenice se kreću u koncentričnim krugovima od centra u smjeru suprotnom kazaljci na satu. Pekinška Akademija Pretpovijesti je zabranila javno objavljivanje rezultata profesora Neia. Njegova storija govori o grupi bića koja su se zvala Džopa (ili Dropa, u kineskom, glasovi "ž" i "r" su slični) i čiji je svemirski brod imao udes na planinama Baian-Kara-Ula. Nakon

spoznaje da neće moći napustiti Zemlju, Džope su se morale nositi s prilično neprijateljskim okruženjem da bi preživjeli.

Profesor Nei je ipak dobio odobrenje Akademije za objavljivanje rezultata nakon nekoliko godina. Kolege arheolozi su ga ismijali. Profesor emigrira u Japan i tamo ubrzo i umire 1965.

Ruski naučnik W. Saitsew objavljuje 1968. senzacionalni članak pod nazivom "Nauka ili fantazija". U njemu tvrdi da su kameni diskovi napravljeni od najtvrđeg granita sa setom potpuno nepoznatih alata. Autori su bili narod koji nemaju nikakve sličnosti s Kinezima, Mongolima ili Tibetancima. Visina im je do metra i dvadeset.

Zapisi na kamenim diskovima govore o svemirskim brodovima koji su postojali prije 12.000 godina. Na jednom mjestu se doslovce

kaže: "Džope su došle s oblaka u svojim vozilima. Deset puta su se ljudi, žene i djeca sakrivali u pećinama do izlaska sunca. Tek onda su shvatili znakove i vidjeli da su Džope došli u miru."

Diskovi s hijeroglifima su bili tako misteriozni za kineske naučnike da su se vrlo delikatno odnosili prema njima. Jednom prilikom su otkrili da diskovi sadrže dosta kobalta i drugih metala.

Kada su testirali disk s oscilografom, otkrili su iznenađujući oscilacijski ritam. Kao da su nekada diskovi bili "napunjeni" kao elektroprijenosnici. To je samo pojačalo misteriju 12.000 godina starih diskova.

Drevna kineska tradicija govori o ljudima koji su "došli s oblaka" i bili izbjegavani od svih ostalih zbog "njihove ružnoće - velikih i širokih glava, uskih i kratkih tijela". Pećinski zidovi u Baian-Kara-Ula pokazuju slike s tabletima i knjigama, izlazećim suncem, mjesecom i neidentificiranim zvijezdama - svi spojeni s nizom točkica.

Zaključak se nameće sam.

Konac šezdesetih donio je Kulturnu revoluciju u Maovoj Kini koja je bukvalno sahranila sve nekomunističke aktivnosti.

Napokon, 1974. austrijski inženjer Ernst Wegerer nabasa na dva diska u muzeju u Xianu. Napravio je četiri fotografije.

Dvadeset godina kasnije. 1994. Nijemci Hartwig Hausdorf i Peter Krassa posjećuju Kinu i Banpo muzej u Xianu. Naravno, imali su poteškoća s birokratskom upravom muzeja. Ipak, dozvoljeno im je da pregledaju arhive i pronašli su arheološke knjige koje su sadržavale dodatne fotografije kamenih diskova.

U razgovoru s rukovodstvom muzeja saznali su da su njihovi nadređeni svojevremeno naredili da se diskovi unište i da se zabrani razgovor o njihovom postojanju.

Hausdorf je saznao da je službena verzija da narod Džopa ne postoji u njihovoj oblasti Quinghai.

I, napokon, 1995. dolazi do značajnih novinskih vijesti iz (malo slobodnije) Kine. U provinciji Sichuan, koja leži na istočnoj granici Baian-Kara-Ula planina, otkriveno je postojanje 120 ljudi koji pripadaju etnološki nepoznatom narodu. Najvažniji aspekt ovog naroda je veličina njegovih pripadnika. Visina im je u rasponu od 60 -120 cm.

I što sada?

Imamo čudne diskove s još čudnijim hijeroglifima koji govore o korijenima vanzemaljske civilizacije koja je beznadno zaglavila na našoj matičnoj Planeti u prošlosti. Ti diskovi i danas reagiraju na strujne tokove, ali ne možemo u potpunosti shvatiti na kom principu rade. A, navodni, potomci nesretnih astronauta, i danas žive u zabitima između Kine i Tibeta.

I, ponovno, što sad?

Ništa. Vijest se pročita jednom. I nakon čitanja preda zaboravu. A pošto je ne objavljuje CNN to je kao i da ne postoji.

Za mene ipak postoji. Evo već nekoliko godina je ne zaboravljam.

Džopa (Dropa) kraljevski par: Hueypah-La (visok 1.20 m) i Veez-la (visoko 0.9 m). Fotografiju je napravio dr Karyl Robin-Evans prilikom svoje ekspedicije 1947. na Tibet.

(35) Genetski laboratoriji Greysa

Subject: UFO

Dragi Semire,

Danas u novinama sam pročitao tekst kako je procurila vijest iz Nevade da tamo kriju djevojčicu staru 10 godina čija je majka bila kidnapirana 5-6 dana i potom nađena negdje u šumi kako gola tumara. Nije se sjećala gdje je provela par dana da bi psihijatri putem hipnoze otkrili da su ja vanzemaljci oteli, oplodili i pustili. Djevojčica ima ljudsko tijelo, mačje oči i bodlje na leđima slične izumrlim leptirima. Danas ću pokušati to da skeniram i da ti pošaljem. Ima i slika djevojčice.

Đidi
Houston, 2.12.2000.

Dragi Đidi,

Dvije su opcije za ovu ne-lijepu priču:

- Prva, da je izmišljena. Jednostavno je zaboravimo i odemo mirno spavati.
- Druga, prema danom opisu, vjerojatno je riječ o genetskim eksperimentima Greysa nad ljudima.

O Greysima, civilizaciji s Andromede, smo detaljnije govorili lani. Danas kratko podsjećanje i nekoliko novih informacija (iz knjige Milton William Copper: "The Secret Government: The Origin, Identity and Purpose of MJ 12", 1989.). Bill Cooper je penzionirani mornarički oficir kojemu je zadnji armijski posao bio u štabu američkog admirala Bernard A. Darey-a. zapovjednika Pacifičke Flote (1970-1973).

Bill tvrdi da je 1972. vidio dva izvještaja u vezi s aktivnostima Vlade SAD s vanzemaljskim bićima. Prvi izvještaj je nosio naziv: "Grudge/Blue Book, Report No. 13. a drugi: "Majority Briefing".

"Plava knjiga" je sadržavala 25 crno-bijelih fotografija "vanzemaljskih bića" i informacija o njima. Drugi izvještaj nije imao fotografije, ali ja govorio o rastućoj zabrinutosti Vlade u vezi s aktivnostima vanzemaljaca na Planeti.

Informacije počinju s čuvenim incidentom kod Roswella (New Mexico) 1947. u kome su pronađena tijela Greysa i jedan preživjeli. Otada počinje i zataškavanje informacija. Slijedeći glavni događaj je uslijedio 1954. kada je američka vlada ostvarila zvaničan kontakt s Greysima. Navodno su sletjeli u vojnu bazu Edwards Air Force Base i susreli se s tadašnjim američkim predsjednikom Ike Eisenhowerom. Tom prilikom su potpisali i formalni Sporazum.

Sporazum je imao ove odredbe: "...Vanzemaljska bića se neće miješati u naše poslove niti mi u njihove. Mi ćemo čuvati njihovo prisustvo na Zemlji kao tajnu. Oni će nam osigurati naprednu tehnologiju i pomoći u našem tehnološkom razvoju. Oni neće imati sporazum ni s jednom drugom zemaljskom nacijom. Zauzvrat, oni mogu vršiti eksperimente na ljudima u ograničenom broju i samo povremeno. Pri tome, ljudi ne smiju biti povrijeđeni, moraju biti vraćeni na mjesto s kog su oti, i ne smiju imati sjećanje na te doživljaje. Vanzemaljska bića će izvještavati grupu MJ-12 o kontaktima i broju eksperimenata..."

Podzemne istraživačke laboratorije će se izgraditi u svrhu provođenja eksperimenata, Od toga će dvije baze biti zajedničke. U njima će se odvijati razmjena tehnologije..."

Vrlo brzo nakon potpisivanja Sporazuma postalo je jasno da se Greysi neće pridržavati njegovih odredbi. Prvo, otimali su više ljudi nego što su najavili. Drugo, vršeni su genetski eksperimenti i na ljudima i na životinjama. Taj čin su opravdavali činjenicom da je to nužno

za njihovo preživljavanje i da njihov genetski materijal "odumire" te da su došli do točke u kojoj im prestaje daljnja reprodukcija. Tvrđili su da trebaju naš genetski materijal ili će izumrijeti.

S druge strane, prema tvrdnjama armijskih eksperata, naše naoružanje je bilo inferiorno u odnosu na njihovo. To je značilo da se s njima mora ostati u prijateljskim odnosima barem dotle dok im se ne budemo mogli ravnopravno suprotstavljati. Podrazumijevalo se da se sigurnosni "poklopac" stavio na curenje svih informacija o ovim najstrože čuvanim tajnama.

Prema meni dostupnim podacima (koji su prikupljeni u periodu 1995-1998). u Americi se nalazi 35 podzemnih baza. Pet su zajedničke istraživačke laboratorije, a ostale su isključivo u nadležnosti Greysa.

Nekoliko njih se bavi genetskim manipulacijama. Na primjer:

1. Lake Cherokees, Oklahoma. Sastav: 68 Greysa, 7 ljudskih naučnika, 5 hibrida. Broj ljudi za eksperimente: 550. Broj životinja: 155.783. Svrha: genetski eksperimenti s djecom, seks. Korištenje mladih žena kao inkubatora. Životinjski testovi.

2. Tajique, New Mexico. Sastav: 36 Greysa, 15 ljudi, 630 hibrida, 6 svemirskih brodova. Trening s djecom. Svrha: stvaranje hibrida.

3. Cumherland Plateua. Alabama. Sastav: 66 Greysa, 250 djece i odraslih ljudi, 7.200 životinja, 6 svemirskih brodova. Svrha: uzgajanje ljudskih i životinjskih tijela.

4. Piney Buttes, Montana. Sastav: 110 Greysa, 15 ljudi, 700 hibrida, 10.000 životinja, 5 brodova. Svrha: genetski eksperimenti.

5. Garden City, Utah. Sastav: 150 Greysa, 71 hibrid, 666 životinja. 10 brodova. Svrha: genetski eksperimenti, inkubator s 14.87 C tijela.

Uz ove, genetske laboratorije, interesantne su, recimo:

7. Palatka, Florida. Podvodna baza u oceanu. Sastav: 5 Greysa, 10 ljudi, 61 hibrid, 3 svemirska broda. Svrha: prikupljanje soli za Kristale, koji se koriste za koncentraciju radijacije koja stimulira naš "negativni um".

8. Gore Range, Colorado. Sastav: 25 Greysa, 40 ljudi, 25 hibrida, 16 brodova. Svrha: planetarna biblioteka, registrira populaciju. Bilo kakva prijetnja njihovoj organizaciji se eliminira iz ovog Centra (bolesti, mentalni poremećaji, "prirodne smrti", "samoubojstva").

9. The Dalles, Mt. Hood, Oregon. Sastav: 78 Greysa, 9 ljudi, 10 svemirskih brodova. Svrha: provocirati konflikte, osigurati da se ljudi beskonačno bore na različitim točkama Planete. Provjera svjetskih lidera. Manipulacija krizama na Zemlji.

10. Mt. Everet, Massachusetts. Sastav: 40 Greysa, 60 ljudi, 25 hibrida, bez brodova. Svrha: savjetuju Vladu; vodeće političke ličnosti posjećuju ovaj Centar. Ugodno okruženje.

11. Fond du Lac. Wisconsin. Sastav: 35 Greysa, 10 ljudi, 32 hibrida, 6 brodova. Svrha: Istraživanja s vremenskim promjenama i razvoj novih vrsta oružja.

12. Turtle lake, Wisconsin. Sastav: 120 Greysa i 5 brodova. "Srce" njihove operacije. Relativno mala baza, ne žele privlačiti pažnju na nju. Odavde dolazi koordinacija između svih baza.

(36) Tim-mers

8.12.2000

Zamislimo kolač u obliku velikog jajeta u sredini, okružen s tri čokoladne loptice, sve međusobno spojene, i na vrhu upaljena svijeća. Jajoliki kolač je dizajn koji je sugeriran Plejadancima od strane napredne civilizacije iz drugog, "susjednog" kozmosa. Njihov je naziv Timmersi i vrlo su napredna spiritualna bića. Svjesni su stanja na našoj Planeti I naklonjeni su nam. (Priča o Timmersima dolazi samo iz jednog izvora i ovaj prilog je spekulativnog karaktera. Ali je zanimljiv zbog novih kozmičkih informacija.)

Navodno su 1981. Plejadanci počeli primjenjivati novu tehnologiju u gradnji svojih svemirskih brodova koji rade na drugačijim naučnim principima. Dizajniran je specijalan pogonski i upravljački sustav kojemu nije trebalo postepeno ubrzanje do brzine svjetlosti i skok u hiperkozmos. Umjesto toga, skok u hiperkozmos je moguć trenutačno iz stanja mirovanja.

Timmersi su davno otkrili da unutar naše trodimenzionalne galaksije postoje koridori u kojima materijalne čestice ne egzistiraju. Ovi kanali su izvan normalnog prostora i vremena i u njih se može ući sa malim brzinama. Timmersi su savladali tehnologiju da pronađu ove koridore i da se kreću kroz njih. Zatim su ustanovili da se njihovi svemirski brodovi mogu kretati kroz galaksiju gotovo trenutačno kada uđu na jednom mjestu u koridoru i izađu na drugom. Vremenom su kretanje kroz svemir doveli do perfekcije uz prolazak vrlo malo vremena. Promatraču bi se činilo da svemirski brod nestane na jednom kraju neba kao svjetlosni treptaj... i onda se pojavi na drugom kraju u djeliću sekunde.

Ovi koridori postoje samu unutar galaksije, čime se limitira distanca svemirskog skoka. Naime, postoji energetska polje formirano oko galaksije i ovaj proces nije moguć u slobodnom prostoru između galaksija.

Tehnologija Timmersa je primijenjena kod izgradnja prvog takvog broda Plejadanaca. Riječ je o velikom galaktičkom svemirskom brodu dužine 17.182 metra. Brod je izgrađen u svemiru (slično kao naša svemirska stanica u gradnji ili svojevremeno sovjetski "Mir"). Nije dizajniran za korištenje u planetarnoj atmosferi.

Svemirska "torta" je dom za 140.000 ljudi. Središnji (jajoliki) dio je grad sa svim sadržajima. Tri manja kružna sektora su povezana s glavnim dijelom posebnim tunelima. Jedan od sektora ima ulogu hangara u kojemu se nalaze manji svemirski brodovi posjetilaca.

Baste, jezera, brda... proizvodni pogoni, škole, apartmani... Hrana dijetalna, mnoštvo voća i povrća... Posebno uzgojene voćke reduciraju potrebu za spavanjem na samo četiri sata dnevno... Glad se može potisnuti i po 90 sati ako je potrebno.

Komandni centar je na vrhu glavnog tijela broda. Plejadanci uz pomoć programiranih androida odavde upravljaju brodom i kontroliraju sve aktivnosti njihovog malog svijeta.

S obzirom da je riječ o "zadnjem čudu tehnike", ovaj brod ima mogućnosti da se kreće kroz vrijeme. Ulazak u hiperkozmos na jednom mjestu i ponovno pojavljivanje na drugom... slični prostoru i vremenu koji je na tren paraliziran. U jednom malom djeliću sekunde, svemirski brod izgleda da je istovremeno i na polaznoj točki i na destinaciji. Tehnički rečeno, riječ je o procesu dematerijalizacije i ponovne materijalizacije.

Ipak, djelići sekunde o kojima govorimo se mogu podijeliti na bezbroj manjih intervala. I svaki od njih odgovara milijunima godina. Ovaj proces još nije u potpunosti jasan Plejadancima, ali su uz pomoć Timmersa naučili da manipuliraju njime. Teoretski, ako bi svemirski brod usporio i ušao u jedan od drugih vremenskih intervala mogao bi se naći

milijune godina pomaknut u vremenu. Na primjer, usporenje od dvije sekunde bi ih odvelo dvije milijarde godina u prošlost. U doba kada složeni molekularni život nije postojao na našoj Zemlji. I obrnuto. Ubrzanje bi ih odvelo u neku (projiciranu) budućnost.

Ni najbistriji Plejadanci ne razumiju ovaj proces u cijelosti. Kompleksnost vremena i prostora obiluje mnogim teško shvatljivim detaljima. Neke tajne su riješili, ali još uvijek rade na njihovom boljem razumijevanju. Zahvaljujući Timmersima, putujući kroz vrijeme i prostor, bili su u mogućnosti da osjete vječnost. Kozmičku bezgraničnost.

(37) Bob Frissell

8.12.2000.

Lani sam za "Drugi tom" najavio obradu dvije knjige autora Bob Frissella. Prva ima neobični naslov: "Ništa u ovoj knjizi nije istinito, ali je sve točno" (1994). Drugoj je naziv: "Nešto je u ovoj knjizi istina..." (1997).

Knjige su vrlo čitljive i predstavljaju interesantan pokušaj da se objedine odgovori na pitanja na koja tradicionalna znanost nema zadovoljavajućih odgovora. Rekao bih, tipično štivo za čitaoce "New Age" literature.

Izdvajam pasuse koji su mi se svidjeli:

- "Najinteligentnija, najnaprednija i najstariju životna forma na našoj planeti su kitovi. Oni su prisutni na Planeti preko 500 milijuna godina. Oni čuvaju memoriju Zemlje. Bez kitova, bili bi bez memorije. Izgubljeni. Slijede delfini s 35 milijuna godina. Oni su svojevremeno izašli na tlo i hodali, ali su odlučili da se vrate. To je razlog što u svome kosturu i dalje imaju kosti ruku. Oni su sisari, ne ribe. Obje strane njihovog mozga funkcioniraju 100%. Kada spavaju, isključe jednu stranu mozga. I, napokon, slijedimo mi, ljudi. Naravno, mislimo da smo najnapredniji. Ali, s aspekta kitova i delfina, nama samo jedna polovina mozga može raditi dok je druga isključena. A od te polovine, koristimo samo pet do deset posto. Za njih smo mi ne uspavani, nego duboko nesvjesni..."

- "Početkom 1980. Jacques Cousteau je tvrdio da zemaljska mora i oceani umiru. U početku ga nisu uzimali za ozbiljno, ali je deset godina kasnije utvrđeno da je 85% Mediteranskog mora "mrtvo". Slijedi Atlantik. Pacifik je u nešto povoljnijoj poziciji, jer je riječ o većoj vodenoj masi..."

- "... Vanzemaljci redovito posjećuju planete kao naša. Ali je protivno univerzalnom zakonu da se miješaju u naše poslove. Iz ovog razloga oni ulaze u naš prostor u nešto višoj dimenziji nego što je naša Planeta, tako da su nam nevidljivi. Ali, mogu promatrati veoma jasno što se dešava kod nas. A ta situacija je jedna od najneobičnijih u Galaksiji. Ovdje su došla bića iz vrlo udaljenih regija Galaksije da promatraju. Većina vanzemaljaca nikad i ne stupa u kontakt s nama..."

- "Jedina razlika između različitih dimenzija i svjetova u njima je u frekvenciji. Valna dužina je ključ za čitav kozmos. Mi, Zemljani, živimo u stvarnosti koja je kreirana isključivo frekvencijom. Valna dužina našeg trodimenzionalnog svijeta je 7.23 cm... Dimenzije su odvojene jedna od druge valnom dužinom isto kao i muzičke note na muzičkoj skali... Dimenzije su međusobno separirane i rotacijom od 90 stupnjeva... Ako bi mogli da promijenimo frekvenciju u kojoj živimo i zarotiramo je 90 stupnjeva, nestali bi iz ovog svijeta, i našli bi se u nekom drugom..."

- " U ovoj Galaksiji postoje 144 dimenzionalna nivoa. Dvanaest dimenzija s dvanaest podgrupa u svakoj dimenziji. Sva živa bića u Galaksiji evoluiraju kroz ove nivoe. Kada dođu do posljednjeg, donose odluku: napustiti Galaksiju i stopiti se s Kreacijom ili ostati u Galaksiji. Ako ostaju u Galaksiji, dobivaju naziv Melchizedek. Oni onda rješavaju interdimenzionalne probleme. Trenutačno je oko 10 milijuna Melchizedeka u Galaksiji; od toga ih je 5 na planeti Zemlji..."

- "Egiptolozi kažu da je Sfinga izgrađena 2.500 godine prije n.e. Ipak, prema geolozima, vodena ruiniranost sfinge upućuje da je trebalo minimum 1.000 godina jakih kiša da bi izazvali postojeća oštećenja na ovom objektu. S obzirom da je pustinja Sahara stara najmanje 7-9.000 godina, onda je jasno da je Sfinga još starija."

- "Civilizacija Sumera je izgledala da se pojavila bukvalno preko noći, bez ikakve evolucije. Slično vrijedi i za Egipat. Najrazvijenija forma u samom početku. U ruševinama gradova Sumera pronađeni su kameni tableti koji precizno opisuju Sunčev sustav s položajem planeta i njihovom međusobnom udaljenošću."

- "Prema Tothu, kralju Atlantide, Sfinga sadrži dokaze o civilizacijama na Zemlji unatrag 5,5 milijuna godina..."

- "Kontinent Lemurija je postojao preko 60.000 godina. Njegovi stanovnici su imali tehnologiju koju ne možemo shvatiti."

- "... kroz centar nebule, središnje zvijezde u pojasu Oriona, ovo je jedna od glavnih zvjezdanih kapija za druge dimenzionalne nivoe. Takvih je 13 u našoj Galaksiji. Mnogi od Greysa potiču upravo iz ovog kraja Galaksije."

- "Desna strana mozga je ženska, intuitivna, spiritualna. Lijeva je muška, racionalna, skeptična. Tek njihovim ujedinjenjem moguće je dalje evolutivno napredovati. Ka četvrtoj dimenziji. Umjesto polarne odvojenosti, ka integraciji. U realnost četvrte dimenzije. U kojoj se svaka misao istovremeno materijalizira... Stoga u nju ulaze samo oni s "čistim" mislima kao što su ljubav, istina, ljepota, povjerenje, harmonija i mir."

- "Prilikom posljednje smjene polova prije 12.500 godina ljudska civilizacija je prestala disati kao u drevna vremena. Počeli smo disati na način koji i danas prakticiramo... Sa disanjem, uzimamo dvije stvari: zrak i pranu. Prana je energetska forma životne sile. Prana je svuda i postoji čak i u vakuumu. Riječ je o energetskom polju koje je tijesno povezano s duhom i bez koje duh ne može opstati. Stoga je uzimanje prane neophodno za naš život. Mi bi trebali disati tako da zrak ulazi na usta i nos, a prana kroz potiljak (točnije, ono mekano tkivo na vrhu glave). Istovremeno, pranu uzimamo kroz energetske otvore ispod nogu. Energetski kanali kroz koje struji prana su oko 5 cm radijusa i protežu se 30-ak cm iznad i ispod tijela. Prana koja dolazi ispod i ona iznad tijela se susreću u jednoj od energetskih čakri. Koja je to čakra, zavisi od naše mentalne, emocionalne i dimenzionalne frekvencije... Nakon smjene polova počeli smo uzimati pranu kroz usta i nos. Na taj način gornji energetski tok je počeo zaobilaziti tzv. "treće oko". Njihovim nekorištenjem veličina

trećeg oka je reducirana nekoliko puta. Direktna posljedica je stvaranje dvije svijesti: promatranje svih stvari kroz prizmu "dobro i loše", "ispravno i krivo" itd."

- "Ako promatramo s viših dimenzionalnih nivoa, postojanje polariteta, "dobrog" i "lošeg", je samo iluzija. Postoji samo jedinstvo. Kreacija i Duh su jedni i oni su svuda prisutni. Na našem nivou egzistencije mi interpretiramo stvari drugačije. Mi mislimo da vidimo dobro i zlo. A sile polariteta, razdvajanja, očito su potrebne da bi postojao naš, ovakav, trodimenzionalni Univerzum."

- "jedna stvar koju sam naučio je da vjerujem svom unutrašnjem vodiču, svojoj intuiciji..."

- "Postoji samo jedan Duh koji se kreće kroz sav život, uključujući i Tvoj. Prilaz vodi ako odeš duboko u sebe."

- "Prije stotinjak godina bilo je oko 30 milijuna biljnih i životinjskih vrsta na Planeti. Danas je taj broj reduciran na 14 milijuna. Promatrano sa strane, očito je da površinski nivo Planete rapidno izumire."

- "1957. su govorili o "najvećem pojedinačnom problemu" na Planeti: prekomjernom broju ljudi. Jedino alternativno rješenje prema svjetskoj vladajućoj eliti je bilo da poveća smrtnost. Odlučili su da ciljaju na "neželjene" elemente društva: crnce, hispanoamerikance i homoseksualce. Afrički kontinent je bio inficiran preko vakcine za male boginje 1977. godine. Vakcine su distribuirane preko Svjetske Zdravstvene Organizacije - WHO. Američka populacija je inficirana 1978. godine s hepatitis B vakcinom... kroz centre u New Yorku, San

Franciscou i četiri druga velika grada. Inficirana je populacija homoseksualaca. Oglasi su pozivali muškarce dobrovoljce... Uzročnici AIDS-a su bili u toj vakcini. Nalogodavci su iz Bilderberg grupe..."

- "Predstavnici civilizacije" sa Sirijusa su 1972. intervenirali stvarajući holografsko zaštitno polje oko Zemlje. Time su našu Planetu zaštitili od efekata sunčevih pjega i sunčevih oluja; uradili su to bez našeg znanja; i, napokon, pospješili su naš evolutivni duhovni proces... Ovo energetska polje je uzrokom zašto se ne ostvaruju mnoga proročanstva (Nostradamus, Cayce, i dr.) nakon 1972."

- "S obzirom da naše misli, osjećanja i aktivnosti kreiraju realnost oko nas, i s obzirom da su moćnija nego ikad, naša odgovornost je da podignemo njihovu kvalitetu... i uskladimo ih s životnom harmonijom. Tako će naša individualna realnost oslikavati kozmičku realnost."

Frissell-ove knjige su intelektualni i duhovni izazovi. Krajnji arbitar je svatko od nas ponaosob. Jer, mi smo ovdje prisutni od samog početka... i bit ćemo do kraja vremena. Znamo sve odgovore prezentirane ovdje... i mnogo, mnogo više.

(38) Zemaljske misterije

10.12.2000.

Bilo bi zgodno imati nekoga tko zna odgovore na misteriozne i neobjašnjene pojave iz naše povijesti. Takvu mogućnost su imali Billy Meier i članovi udruženja FIGU u Švicarskoj koji su tokom tri godine dobili odgovore na niz pitanja iz zemaljske povijesti (prema knjizi: "The Pleiadan Mission", Randolph Winters, 1998).

BERMUDSKI TROKUT

Misterija nestanka brodova, aviona i ljudi u Bermudskom Trokutu predmet je mnogobrojnih nagađanja. Prema Plejadancima, ti događaji imaju svoje logično objašnjenje.

Dva gigantska sunca se nalaze na rastojanju od 720 svjetlosnih godina od Zemlje. Oni zrače visokoenergetskim radijacijama i njihovi se snopovi sreću u tri točke na površini Zemlje: Bermuda, Madagaskar i u Pacifiku nedaleko od obale Japana. U momentu njihovog susreta dolazi do otvaranja rupe u vremenu koja onda izaziva nama neobjašnjive pojave nestanka ljudi i mašina u vremenu i prostoru. Prilikom ovog povremenog efekta na kratko se uznemirava magnetna energija Zemlje. To opet uzrokuje podizanje dijelova morskog dna na površinu tako da se nasred mora odjedanput ukaže "otok" na sat-dva. Brodovi koji tuda plove bivaju povučeni na dno zajedno s vraćanjem morskog dna. Avioni ulete u dimenzionalna vrata koja naliče ciklonu i izgube se u drugom vremenu zauvijek. Povremeno se brodovi i avioni pojave u skoroj budućnosti.

Ova dimenzionalna vrata vode u paralelne univerzume.

Kroz Bermudski Trokut put vodi ka tri paralelna univerzuma, tri različite Zemlje. Jedna od njih je buduća Zemlja, oko 500 godina ispred nas. Društvo je razvilo svemirska putovanja i gradove na Mjesecu i drugim planetima. Uzgred, Plejadanci im nisu otkrili svoje postojanje, jer su i ti budućí Zemljani još uvijek previše agresivni.

Druga Zemlja je ona iz prošlosti, u vrijeme dinosaurusu. Nema traga ljudskom životu. Treća planeta Zemlja se tek formira iz plinovitog u čvrsto stanje.

QUETZALCOATL

Azteci su ovog ratnika smatrali za svog boga. Na svojim slikovnim dokumentima ostavili su detaljne opise ovog čudnog bića. Prema Plejadancima, Quetzalcoatl je bio visoko rangirani oficir vanzemaljske grupe koja je imala kontrolu nad Egiptom u drevna vremena. Jedna od njegovih misija bila je posjeta Južnoj Americi i borba s Huitzilopochtliem, liderom plemena Gizeh koji je kreirao ritual ljudskih žrtava.

Quetzalcoatl je bio protiv ovih običaja, ali je bio primoran da se vrati u Egipat.

MT. SHASTA

Ispod planine Mt. Shasta u sjevernoj Kaliforniji, egzistira rasa vanzemaljaca zvana Hyperboreans. Ulaz u njihov grad je visoko na istočnoj strani i nepristupačan ljudima. Njihovi svemirski brodovi su zlatne boje i ponekad se vide kako ulaze ili izlaze iz planine. Ljudi bijele boje kože, s dugom plavom kosom, tamo žive. Ponekad posjećuje okolne gradove. Oni su potomci drevnih Hiberboreanaca koji su došli na Zemlju prije 30.000 godina.

LEDENO DOBA

Takozvani glacijalni periodi su prirodna pojava na Planeti. Ukoliko prihvatimo činjenicu da je naša Planeta živi entitet, onda i ona mora evoluirati. Njen put je kroz takozvana ledena doba, doba spavanja. Čitave regije, pa čak i gotovo čitava planeta budu prekriveni ledom. Temperature padaju, mijenja se atmosferski tlak. Ledeni doba nastupaju u ritmičnim periodima u skladu s veličinom i tipom planeta. Na Zemlji ovaj ciklus traje oko 700.000

godina. Znači svakih 700.000 godina oko 1/4 do 1/6 Zemlje je prekrivena ledom. Onda nastupaju interglacijalni periodi kada je samo 1/10 do 1/12 površine prekriveno ledom.

Sva bića Kreacije prolaze kroz procese spavanja i buđenja. Zemlja nije izuzetak. Što postaje naprednija, to manje oblasti se prekrivaju ledom, da bi se zaštitio život. Ova ledena doba služe i kao vrijeme evolucije i za biljke, životinje, ljude. Mamuti su, na primjer, evoluirali u slonove. Cvijet evoluirao u još ljepši.

USKRŠNJI OTOK

Tko je izgradio statue na Uskršnjem Otoku?

Pojava se veže za grad Tiahuanaco. Riječ je o civilizaciji prije Inka u Peruu i Boliviji, 300 godina prije n.e. Viracocoha je ovladao ovom regijom i zatim se smjestio na otočiću Mot u blizini Uskršnjeg Otoka. On i njegovi sljedbenici su bili Lyrani, gigantskih dimenzija - do deset metara visine. Naučili su lokalne stanovnike kako da koriste njihove visokotehnološke mašine i izgrade statue/glave, koje su i danas na Otoku.

Sličan događaj se desio i u Peruu, u gradovima Pisco, Nazca i Sacsayhuaman. Na vulkanskim zidovima lave su reprodukcije svemirskih brodova kojima su domoroci pokušali ispričati priču o Viracocohi i njegovoj vladavini. Nakon nekoliko tisuća godina giganti su iznenada oboljeli i napustili Zemlju u svojim brodovima.

Mnoge od statua nisu nikada dovršene. Domoroci su ih pokušali završiti s primitivnim alatom i crvenom vulkanskom glinom, ali bezuspješno. Očito je da su pokušali na taj način dozvati "bogove" natrag.

NAZCA LINIJE

Prije 2.570 godina je rasa s Andromede posjetila Južnu Ameriku. Ekspedicija je trajala 20-ak godina. Bića su bila visoka oko 175 cm. Izgradili su naprednu kulturu. Oni su odgovorni za izgradnju tzv. Nazca linija. Riječ je o kanalima koji su štitili centre elektro-energije zakopane u zemlji. Ipak, Andromedani se nisu mogli aklimatizirati i napustili su Zemlju.

GRČKA MITOLOGIJA

Tko su bogovi i giganti iz grčke mitologije?

Među rasama giganata koji su posjećivali Zemlju, bili su i drevni Lyrani. Njihova visina je dostizala i 10 metara. Mnogi od antičkih grčkih bogova su među njima. Gilgamesh, bog Sumera, bio je visok 8 metara. Noa je bio visok 4 metra. Herkul skoro četiri metra.

TRI VELIKE PIRAMIDE

Velika piramida, nama poznata kao piramida u Gizi ili Keopsova piramida, je izgrađena prije 73.300 godina. U to vrijeme izgrađene su još dvije piramide istog dizajna i za istu svrhu: jedna je u Kini, duboko pod zemljom. Druga je u Južnoj Americi, također pod zemljom, ali bliže površini. Moguće je da će uskoro biti otkrivena.

Piramide su izgradili grupe Lyrana za svoje potrebe. Kada je ova rasa nestala s Planete, velika piramida je bila ignorirana tisućama godina. Tristo godina prije "biblijskog potopa", Piramida ponovno postaje interesantna. Prije osam i po tisuća godina, kralj Sahluk je imao sina Saurida, koji je imao dar predviđanja budućnosti. On je predvidio prirodne katastrofe koje će prouzročiti velika kometa. Kralj Sahluk je ova proročanstva dao zapisati na piramidi; znanje je prenošeno s jednog kralja na drugog. Godine 8104. prije n.e. došlo je do velikih poplava i zemljotresa. Prethodno je piramida prekrivena žbukom i svi otvori su zatvoreni. U nju su se sklonili tadašnji Egipćani. Kometa je prošla u blizini Zemlje i izazvala pomicanje polova. To je dovelo do destrukcije ogromnih razmjera. Tisuće ljudi sklonjenih u sigurnost piramide i podzemnih prolaza su preživjeli. Povjesničari su kasnije pogrešno interpretirali starost piramide i način gradnje prema površnim slojevima. Inače, drevni Egipćani su nekoliko puta radili na piramidi izvjesna preuređenja za svoje religiozne svrhe.

Druge dvije piramide do Keopsove su napravljene mnogo kasnije i s drugom tehnikom gradnje.

KOMETA RAZARAČ

U drevnoj povijesti Lyrana se govori o "kometi razaraču", velikoj kometi koja prolazi kroz sunčeve sustave i dovodi do katastrofalnih posljedica. U nekoliko prilika, ova kometa je imala dramatične efekte na našu Planetu. Prije 10.000 godina njen prolazak pored naše planete uzrokovao je "biblijski potop". U druge dvije prilike, prije 6.000 godina, dovela je do ogromnih oluja. Njeni ciklusi prolaska pored Zemlje su između 478 i 683 godine. Slijedeći dolazak se očekuje 2255 godine. Prije 3.500 godina kometa je "probudila" vulkan Santorini pored Krete. Erupcija ogromne snage je podigla sedamdesetmetarski val koji je prešao preko Krete, Egipta i Sirije. U to vrijeme Kreta je bila poznata kao Minos, a njeni stanovnici su bili potomci Atlantidana. Morski val je iza sebe ostavio pustoš. Otok Mali Atlantis, nedaleko od vulkana, skliznuo je u more i nestao zauvijek. Posljednji prolaz komete je bio 1680. i ponovno je na udaru bilo Mediteransko more.

MJESEC

Odakle je došao Mjesec?

Teorije da je naš Mjesec nekad bio dio Zemlje lako padaju u vodu. Provjerom mineralne strukture dokazuje se, prvo, da je mjesec stariji od Zemlje, a drugo, da je sastav toliko različit da ne može biti riječi o istom porijeklu.

Prije nekoliko milijuna godina Mjesec je bio fragment uništene planete u drugom sustavu. Onda je bio uhvaćen ogromnom silom Komete Razarača i bio povučen u naš Sunčev sustav. Prilikom prolaska pored Zemlje, sila gravitacije ga je privukla i tu je ostao.

Inače, Mjesec je 4,5 milijuna godina stariji od Zemlje.

ŽIVOT NAJBЛИŽI NAMA

Na samo pet svjetlosnih godina od nas, na planeti Akart, postoji ljudski život. Tehnički, oni su oko 120 godina ispred nas i u prvim fazama međuzvjezdanih letova.

Nekoliko puta su posjetili Zemlju sa svemirske stanice koju imaju u slobodnom svemiru. Inače, još nisu u stanju ulaziti u hiperkozmos i dostizati trenutno kretanje kroz prostor i vrijeme. Čak i put do Zemlje im uzima po nekoliko godina. Međuplanetarna putovanja su jako bolna za njih zbog velikih brzina te uzimaju droge za ublažavanje boli. Brodovi im još nemaju specijalne zaštitne energetske omotače da bi riješili ovaj problem. Njihov matični svijet ima oko 23 milijarde ljudi. Prekomjerna populacija im postaje vodeći problem.

EFEKTI ATOMSKIH BOMBI

Atomske bombe bačene na Hirošimu i Nagasaki uzrokom su nekoliko trajnih poremećaja na Zemlji.

Prvo, eksplozije su izazvale male promjene na rotaciju naše planete.

Također su imale odraza na normalnu orbitu oko sunca. Magnetni polovi su pomjereni i nastavljaju da se kreću. Efekti nisu toliko vidljivi danas, ali na duži rok vremenske promjene će dovesti do velikih migracija živog svijeta iz jednih predjela u druge. Eksplozije su izazvale velike količine visokofrekventnih radijacija koje su imale uništavajuće efekte na ozonski pojas oko planete. Ovdje nije riječ o normalnoj električnoj energiji, već o radijaciji koja se može detektirati samo u ultravioletnom polju koje je trenutno nepoznato naučnicima.

ŽIVOT U KOZMOSU

Prema nauci Plejadanaca, planeta Zemlja je samo jedna od 40 milijuna planeta koje su prirodno razvile ljudske životne forme. Milijarde godina evolucije dovele su do širenja života u kozmosu. Dosada su pronađene 343 različite varijacije ljudi. Razlike su u broju prstiju, očiju, boji kože, visini, itd. Ali svi su oni uspravni homo sapiensi kako ih mi klasificiramo na Zemlji.

Kako se budemo kretali u svemir i po njemu, tako ćemo početi stupati u kontakt s njima.

I otkriti da je izuzetno velika familija ljudi koja se proteže u dubine kozmosa.

(39) Chupacabra

13.12.2000.

Podne. Pauza za ručak. "Taco cabana", tekšaško-meksička hrana. U redu, na kasi. Iza mene dvojica Tekšašana. Jedan je gotovo dvometraš, drugi neuobičajeno nizak. Komentiraju obavještenje na ulazu kojim se zabranjuje unošenje oružja u restoran. Onaj visoki: "...Ovo ne znači da ja ne smijem nositi oružje. Ovaj natpis samo od mene traži da ostavim oružje na ulazu, ako ga imam pri sebi..." I nastavlja neku nezanimljivu macho priču. Na kasi onaj mali naručuje isto jelo i piće kao i onaj veliki. I zadržava zrak u sebi ne bi li bio koji cm viši.

Drugi dan, opet doba ručka. Meksička hrana u "Papasitos"-u. Ponovno dvojica Amerikanaca, ovaj put mojih poslovnih poznanika. U ozbiljnom tonu, prave uspoređenje: "...kao da je chupacabra..."

Ja zaintrigirano ponavljam: "Chupacabra?" "Ma znaš, chupacabra u Meksiku..." "Da, da..."

Ovo je ipak bilo iznenađenje za mene da je chupacabra poznata prosječnom Amerikancu i da je on prihvatio kao normalnu stvar.

Moj prvi susret s fenomenom "chupacabre" bio je na Internetu. Nekoliko sajtova je posvećeno ovom biću. Pretpostavlja se da je riječ o stvorenju koja pokazuje znakove inteligentnog ponašanja, ima životinjske navike, kao što su parenje i kretanje u grupi. Životinjska krv joj je izvor hrane. Nagađa se da je vanzemaljskog porijekla. Očevici su davali izjave o njoj u Portoriku, Meksiku i na Floridi.

Zvanične verzije za ovo biće kreću se od "... divljih pasa, babuna, egzotičnih životinja, ljudi koji pripadaju religioznim sektama itd." Sve je krenulo od prosinca 1994. kada je Portoriko postao poprištem svakodnevnih UFO posjeta.

Uz letjelice na nebu, počeli su stizati izvještaji o aktivnostima čudnog bića na zemlji. U početku su njegove žrtve bile koze koje bi bile nađene u potpunosti bez krvi i s dva para uboda/rupica na vratu. Očito je bilo da je krv isisana kroz ove rupice. ("chupa" i "cabras" znače "isisati" i "koza").

Ubrzo se meni proširio s koza na sva ostala dvonožna i četveronožna stvorenja (osim ljudi): krave; ovce, zečevi, kokoši, patke, mačke, psi. itd. Nakon što bi ubio žrtvu, chupacabra bi isisao krv i ostale tekućine iz tijela. Tisuće životinja je ubijeno za kratko vrijeme tako da je Portoriko ubrzo došao u stanje pripravnosti. Po selima se organiziraju

noćne straže, lokalne policijske stanice organiziraju potjere.

Slijedi nalaz lokalnog veterinara dr. Carlos Sotoa:

"Životinje su nađene sa malim, perfektnim rupicama između pola i jednog cm radijusa. One ulaze duboko u vrat žrtava, u glavu (mozak) i mišićno tkivo. Ove rane otkrivaju inteligenciju. Naime, rupice u glavi vode direktno u cerebellum izazivajući trenutnu smrt životinja bez patnje." (Ova činjenica odbacuje divlje pse ili druge predatore kao potencijalne kandidate. Cupacabra ne ostavlja nikakve tragove borbe, ugriza, pritiska, trauma itd.)

"... Napad otkriva neku vrst tehnike eutanazije, jer životinje umiru bez boli. Očito je da nije riječ o divljoj životinji poznatoj nauci... Pojedine žrtve otkrivaju izreze na trbuhu kroz koje je izvučena jetra i isisana tekućina iz nje. Interesantno je da usprkos prisutnosti stranog tkiva (napadača) u organizmu mrtvih životinja nije zabilježen upalni proces, što je redovit slučaj kod mrtvih životinja. Ovo je iznimno neprirodna pojava. U nekim slučajevima zabilježeni su veliki rezovi na tijelu, kao da je riječ o skalpelu. Precizno je napravljen otvor kroz koji su izvučeni organi iz tijela: reproduktivni organi, oči i druga meka tkiva."

(Bazirano na ovome, jedna od oficijelnih verzija je da je riječ o pripadnicima religijskih i sotonskih sekta. Međutim, broj životinja koje stradavaju, u svako doba dana i noći, na svim stranama otoka, daleko prevazilazi mogućnosti bilo koje religijske grupice u Portoriku.) Prema izjavama mještana, chupacabre žive u podzemnim pećinama i prolazima. Mogu se kretati u velikim skokovima kao kenguri ili hodati kao ljudi. Imaju crvene oči i dugački zmijoliki jezik. Na leđima im je izraslina poput krila koja im omogućuje posebnu brzinu i visinu kod kretanja. Boja tijela im je siva. visina od metar do metar i po.

Članak u "Boston Globe" iz 1996. (<http://www.latinolink.com/news/0412chup.html>) opisuje posljedice histerije u Portoriku. Spominje ljude koji su se u početku smijali mogućnosti da takvo što postoji da bi poslije postali svjesni da je riječ o neprirodnom fenomenu. Ali, isto tako, opisuju se i situacije kada ljudi prijavljuju "slučajeve" chupacabre samo zato što su vidjeli šou na TV-u ili pročitali nešto o tome u novinama.

Jedno od logičnih objašnjenja je u domenu genetskih manipulacija. Najvjerojatnije je riječ o životinji nastaloj miješanjem genetskih informacija Greysa i dvonožnog, uspravnog dinosaurus, bez repa. Na Greyse su im oblik glave, usta i oči. Glava nema istaknutog nosa, osim dvije rupice. Čvrsta dlaka je po čitavom tijelu. Boja je crna, ali ima mogućnost kameleonskog prilagođavanja. Biće ima dvije kratke ruke s šapama po tri prsta i snažne noge, također s troprstim šapama. Brzo trčanje i skokovi po 7-8 metara omogućuju mu da lako hvata žrtve. Viđen je i po noći i po danu. Na primjer, u tri popodne u mjestu Canovanas. Kada su mu se ljudi približili pobjegao je fantastičnom brzinom.

Šteta u stočarstvu je dostigla tolike razmjere da je Juan Lopez, predsjednik portorikanske parlamentarne Komisije za poljoprivredu podnio rezoluciju da se objave rezultati istrage o chupacabri.

Ukoliko se ideja o genetskom inženjeringu prihvati kao objašnjenje za chupacabru, otvara se pitanje tko stoji iza tog "projekta"?

Prvo, moguće je da je riječ o Greysima, s obzirom na česta pojavljivanja UFO-a nad Portorikom. Drugo, moguće je da je riječ i eksperimentima američke Vlade.

Ova druga varijanta ima svoga smisla i u povijesti Portorika kao pokusne laboratorije Amerikanaca. Tokom 1950-ih tamo su isprobavani efekti kontracepcijskih lijekova na ženama (koji su doveli do velikog broja hendikepirane djece). Niz kemijskih sredstava je isprobavano na otoku tokom 1970-ih i 1980-ih. Gama radijacija je testirana na portorikanskim šumama. Da li je moguće da se "napredna" genetska istraživanja praktičiraju na otoku i da su, recimo, rezultati tih istraživanja pobjegli od svojih stvaraoca?

Treće, možda je riječ o zajedničkom eksperimentu.

U listopadu 1995. chupacabra je viđena u Campo Rico u večernjim satima.

Preskačući preko ograde pala je i ujutro je pronađeno nekoliko kapljica krvi. Uzorci krvi su dani na analizu i ovo su preliminarni rezultati:

1. Originalni uzorak upućuje na slične karakteristike kao ljudski tip A s Rh faktorom.
2. Uzorak sadrži bakterije i parazite kao E. Coli i druge.
3. Genetska analiza je do sada pokazala da krv nije kompatibilna s ljudskom niti ijednom poznatom životinjskom. Učešće magnezija, fosfora, kalcija i kalija je mnogo veće nego kod ljudi. Odnos globulina je također drastično različit u odnosu na ljude i bilo koju životinjsku vrstu.

Trenutačno se ovaj uzorak ne može smatrati uzorkom krvi sa zemaljskog organizma. Dakle, ili je riječ o vrlo sofisticiranoj genetskoj manipulaciji ili je riječ o vanzemaljskom organizmu.

Ovakvi zaključci naveli su vlasti Portorika i SAD-a, prvo, da ne pridaju veliki publicitet ovim događajima, drugo, da daju različita objašnjenja (spomenuta na početku ovog priloga), i treće, da medijskim ismijavanjem obeshrabre one koji tragaju za istinskim odgovorima.

(40) Krill dokumenti

15.12.2000.

U siječnju 1988. tekst pod naslovom "KRLI FILES", autora O.H. Krill-a, našao se na Internetu i u rukama vodećih istraživača (Bill Cooper, Ted Markley) UFO kontakata u SAD-u. Nije se moglo ući u trag nastanka teksta niti se mogao utvrditi identitet autora. Ipak, nakon čitanja 4 dijela s 300-tinjak stranica mogu se izvući određeni zaključci.

Prvo, o nazivu dokumenta: "KRLI FILES".

Kada su Greysi sletjeli u Holloman vojnu bazu tokom 1960-ih uspostavljen je kontakt s Vladom SAD-a. Dogovor o međusobnoj suradnji je postignut. Jedna od točaka Dogovora je bila da će Greysi ostaviti jednog svog predstavnika kao garanta odnosno taoča. Njegovo ime je bilo KRLI, a ponekad se izgovaralo kao Kryl. Riječ je o biću koje se spominje u dokumentima MJ-12 Grupe (koju su sačinjavali predstavnici obavještajnih i drugih vladinih agencija).

Drugo, o autoru: "O. H. Krill"-u. U vojnoj i naučnoj hijerarhiji koja je bila u kontaktu s Greys-ima, kodirano ime taoča je bilo Krill. Inicijali O. H. znače "Original Hostage" ("originalni talac").

I, treće, tekst dokumenta nedvojbeno pokazuje da je autor netko iz vojnih ili vladinih krugova koji je dobro poznao priču o KRLI-u. Da li je ona samo djelomično ili u potpunosti točna, to ostaje spekulacijom.

REZIME

Tokom posljednjih pola stoljeća, prikupljeno je mnoštvo informacija o UFO i vanzemaljskim civilizacijama. Te informacije su dugo sakrivane od javnosti i kao rezultat je postojanje više "realnosti". Prva realnost se sastoji od ljudi koji ne vjeruju niti žele da vjeruju u postojanje drugih bića: druga "realnost" se sastoji od onih koji dopuštaju postojanje drugih, vanzemaljskih civilizacija; treću "realnost" predstavljaju oni koji se u stvarnosti susreću i komuniciraju s drugim bićima. Ove tri "realnosti", tri simultane kulture, doprinose stanju opće konfuzije u kojoj se mi nalazimo kao čovječanstvo. Na djelu su novi koncepti u fizici i psihologiji. Postepeno će rasti svijest ne samo da nismo sami na ovoj Planeti, nego da nikad i nismo bili sami.

Također će se vremenom pokazati da elitni dijelovi čovječanstva komuniciraju s vanzemalcima oduvijek. Većina javnosti je bila izložena dezinformacijama i konspiracijama. Motiv na ljudskoj strani je bila želja za apsolutnom moći i tehnološkim znanjem.

Namjera ovog dokumenta je da iznese što više detalja na površinu. I time upozna čitaoca na ono što se dešava pred našim nosivima.

UFO problem je kompleksan. Riječ je o multi-dimenzionalnom fenomenu. Kao činjenično stanje je utvrđeno slijedeće:

- Svemirski brodovi s drugih svjetova su doživjeli havarije na Zemlji;
- Vanzemaljski brodovi su i iz naše dimenzije i iz višedimenzionalnih izvora;
- Rani naponi američke Vlade da dođu do tehnologije vanzemaljaca su bili uspješni;
- Američka Vlada je imala žive vanzemaljce za taoce u prošlosti;
- Vlada je vršila autopsije na tijelima vanzemaljaca;
- Američke obavještajne i vladine agencije učestvuju u prikrivanju informacija o vanzemalcima;
- Ljudi su bili otimani i na njima su vršeni eksperimenti;

- Trenutno je aktivno prisustvo pojedinih vanzemaljaca koji vrše kontrolu nad različitim, elitnim elementima u društvu;
- Vanzemaljaci održavaju svoje baze na Zemlji i Mjesecu;
- Američka Vlada je imala odnose s vanzemalcima u svrhu dobivanja tehnologije gravitacijskog pogona svemirskih brodova, laserskih oružja i kontrole uma;
- Ubijeno je milijune krava da bi se dobio biološki materijal za vanzemaljce;
- Neke od civilizacija su agresivne; neke su i dobronamjerne; - Osnova za naš genetski razvitak i razvoj religija leži u drugim zemaljskim i van-zemaljskim civilizacijama;
- Dostignuti nivo tehnologije daleko premašuje ono što javnost zna;
- Američki svemirski program postoji samo za javnost; rezultati i dosezi svemirskih istraživanja su mnogo dublji;
- CIA i NSA su učestvovali u nizu kidnapiranja i ubojstava da bi prikrili stvarnu situaciju. Ukoliko bi se otkrili ovi rezultati, ove i druge vladine Agencije bi kolapsirale pod pritiskom javnosti;
- Naša civilizacija je samo jedna od mnogih koje su postojale na licu ove Planete u posljednjih milijardu godina.

PRVI DIO

Sredinom 1963. došlo je do serije napada na stada krava u oblasti Haskell, u Texasu. Tokom narednih 15 godina slijedili su izvještaji iz svih dijelova SAD-a i s juga Kanade o napadima na krave prilikom kojih bi se laserskom preciznošću uzimali pojedini unutrašnji i vanjski organi te krv životinja. Riječ je o desetinama tisuća životinja. Prateća pojava u ovim regijama je pojavljivanje misterioznih crnih helikoptera, bez oznaka, koji lete na neobično niskim visinama. Nekoliko izvještaja očevidaca opisuje posadu sastavljenu od ljudi orijentalnog izgleda, kosih očiju, i čudnog jezika. Originalni Ugovor s Greysima je predviđao da oni vrše eksperimente na kravama putem kojih su oni sebi osiguravali hranu (apsorbiranu kroz kožu) i kloniranje dodatnih Greysa. Prateće pojave koje se zabrinule Vladu SAD su slijedeće:

- ubacivanje kružnih minijaturnih uređaja u mozak ljudi, koji su služili za praćenje;
- post-hipnotičke sugestije kojima su Greysi osiguravali da im ljudi vrše određene zadatke u budućnosti;
- genetičke mješavine između Greysa i ljudi;
- ubacivanje potkožnih uređaja za praćenje, iza uha ljudima.

Greysi nemaju formalnih organa za varenje, nego se hrane kroz kožu. Supstance koje uzimaju se miješaju s vodikovim peroksidom i mažu na kožu, kroz koju se apsorbiraju.

DRUGI DIO

"Ako želite izvršiti invaziju na nekoga, onda ne dolazite s flotama ratnih svemirskih brodova. Time se izlažete opasnosti da na vas pucaju sa zemlje. To su metode primitivnih civilizacija. Ono što biste učinili za efektanu invaziju je da neprimjetno dođete, i onda počinjete izazivati konfuziju u društvu. Infiltrirate se u tajne, obavještajne organizacije (CIA, KGB). Podstičete međusobne sukobe na lokalnom i globalom nivou (hladni rat). Predstavite se i surađujete s elitističkim grupama (MJ-12) i nudite im pojedine tajne. To isto radite i s drugom stranom i oni misle da vam mogu vjerovati. Počnete s genetskim manipulacijama i stvaranjem među-rase.

U vašem slučaju, CIA je duboko kontrolirana od strane Greysa. Vodeći ljudi CIA-e misle da je suradnja s njima put k naučnim otkrićima.

U podzemnim bazama kreirana su dva tipa "bića sličnih ljudima". "Tip jedan" je kloniran iz genetskog materijala drugih, kompjuter je izvukao memoriju iz drugog čovjeka i daje je kloniranom biću. "Tip dva" je nesporno biće, kojemu treba samo nekoliko mjeseci da dostigne veličinu odraslog čovjeka. Vijek je kratak, do godine dana. Istraživanja se nastavljaju..."

TREĆI DIO

"Ljudi u crnom" su bića koja se pojavljuju da ušutkaju UFO svjedoke. Nekada se to svodi samo na prijetnje, ali nerijetko završava i "samoubojstvom" ili "infarktom".

"Ljudi u crnom" su neodređene dobi, srednje visine, odjeveni kompletno u crno. Govore monotonim, "kompjuterskim" glasom. Obično se voze u velikim skupim kolima: Cadillac ili crni Lincoln. Odjeća im je uvijek sjajna. "Mehaničko" ponašanje podsjeća na androide, robote. Američki vladin propis JANAP-146 upozorava da ako vladin službenik daje neautorizirane javne izvještaje o UFO pojavama, određuje se kazna od 10 godina zatvora. Sličan akt imaju i Britanci (British Official Secrets Act). NASA ima akt (Title 14, Section 1211, Code of Federal Regulations, July 1969) kojima se zabranjuje kontakt između astronauta i vanzemaljaca na njihovim vozilima.

Prekršaj će se smatrati krivičnim djelom kažnjivim s godinu dana zatvora. Rukovodioci NASA-e imaju moć da bez saslušanja odrede karantenu za osobu izloženu kontaktu s vanzemalcima. Ovo je jedini slučaj u kome sudska odluka nije starija od jednog propisa.

ČETVRTI DIO

U svakoj američkoj državi postoji dva do deset "prozora" u kojima se UFO pojavljuju. Nakon što postanu vidljivi mogu se pratiti oko 200 milja na nebu prije nego što postanu nevidljivi. Veliki krug od Kanade, sjeverozapadnih SAD, srednjih dijelova Amerike i nazad k sjeveroistoku Kanade, je najvažniji "prozor" u kojima se svemirski brodovi javljaju. Unutar ovog glavnog "prozora" nalaze se stotine manjih.

Druga glavna regija pojavljivanja je u oblasti Meksičkog Zaljeva, Texasa i jugozapadnih SAD. Ovi centri se nalaze direktno iznad Zemaljskih magnetnih devijacija. Također je zapaženo da se u ruralnim područjima pojavljuju poslije deset navečer, a u gradskim centrima se pojavljuju poslije 2 sata ujutro. Iskustvo govori da mnogi od "anđela" i "svemiraca" dolaze iz svjetova bez organiziranih struktura društva. Ti svjetovi svode individuu na jedinicu koja je totalno kontrolirana od strane kolektivne inteligencije. Drugim riječima, te individue nemaju slobodne volje. Oni su robovi vrlo visokog reda. I to je ono što nam oni pokušavaju reći u svojim izjavama: "Mi smo jedno" i "Mi smo povezani".

Zemlja je bila okupirana mnogo prije nego što je čovjek kreiran. Originalni stanovnici su bili metafizička bića i posjedovali su moć transformacije iz materije u energiju. Pojavom čovjeka na Planeti dolazilo je do sukoba. Čovjek je prihvatio interpretaciju konflikta kao sukob dobra i zla, njegovog Kreatora ("Boga") i đavola. Religijski aspekt je oduvijek tumačio da je đavo napadao ljude izazivajući katastrofe.

Ton ovog dokumenta je mnogo dramatičniji nego što sam ga ja predstavio. Nimalo prijatan.

A s druge strane, mi sami kreiramo sliku svog svijeta. I uljuljkamo se u njoj.

"Slobodna volja". Izbor "stvarnosti" koja nam se dopada.

(41) Andromedanci

18.12.2000.

"Discovery" kanal na TV-u i njegove vijesti na Internetu se smatraju mjerodavnim izvorom (filtriranih) naučnih otkrića za javnost. Današnjim vijestima (18.12.) dominira otkriće da je otkrivena voda na najvećem mjesecu u našem sunčevom sustavu: Ganymedu, koji se kreće u orbiti oko Jupitera. S ovim otkrićem, Ganymed se pridružuje Callistu i Europi, također Jupiterovom mjesecima, na kojima je postojanje vode već ranije utvrđeno.

"Galileo započinje novu revoluciju u našem shvaćanju sunčevog sustava, otvarajući naš um ulozu vode kao najvažnijem sastojku - života", tvrdi astronom Robert Pappalardo s Brown Univerziteta. Prema interpretacijama, čitav ocean vode se, dubok desetak kilometara, krije na 150 km ispod površine Galilea. Inače, ledena i kraterima ispunjena površina ne odaje dojam pogodnih uvjeta za život. Ali, kao što se vidi, nikad se ne zna što se može naći ispod.

Kao što smo lani najavili, jedna od planiranih tema će biti i o Andromedancima. Izvor za ovu temu dolazi samo s jednog mjesta: od autora Alec Colliera, pedesetogodišnjeg Amerikanca, koji je objavio knjigu karakterističnog naslova: "Odbrana svete zemlje". Collier je zapažen učesnik UFO konferencija: Global Sciences Conference, American Gnostic School i Star Gathering Conferences, od 1996. na ovamo.

I mada, u ovom momentu, nema načina da provjerimo navode iz njegove knjige, tvrdnje su interesantne. Alex za sebe tvrdi da je jedan iz selektirane grupe ljude koji su u kontaktu s drugom galaktičkom rasom bića. Njegova iskustva počinju 1964. Na porodičnom pikniku kada je zabilježeno njegovo osmosatno odsustvo. Nekoliko godina kasnije, kao četrnaestogodišnjak, našao se na platformi svemirskog broda bića iz sustava Andromede. Bića pripadaju rasi Zenatae, a on je kontaktirao s dvojicom: Morenae, svjetloplave boje kože, i Vissaeus, mnogo starijeg i svjetlije boje kože, koja je izgubila dosta od plavog pigmenta.

Tokom tridesetogodišnjeg kontakta, Alexu je postalo jasno da je ova rasa s Andromede samo mali dio velike grupe rasa iz različitih galaksija koje promatraju razvoj na Zemlji, potencijale ljudi i budućnost Zemlje i civilizacije homo sapiensa.

"Andromedanci su veoma stara rasa. Izgleda da sve ljudske rase potiču iz zvjezdanog sustava Lyra. Prema Andromedancima postoji preko 135 milijardi ljudskih bića u 8 galaksija bliskih našoj. Također, postoje i druge rase. Neke od njih imaju dugu povijest konflikta s ljudima...

...Kažu da je naš Univerzum hologram, koji se sastoji od svega što znamo i što ne znamo, star 21 tisuću milijardi godina. Također, tvrde da sva materija u našem Univerzumu dolazi iz crnih rupa. Ispod svake galaksije postoji crna rupa. Opisuju to procesom evolucije, promjene frekvencije koja se zbiva u galaksijama. One energije koje se opiru razvoju, koje teže povratku unazad, postaju "teže". Ove energije uključuju i svijest. Kako galaksije dižu frekvenciju tako ovi džepovi pucaju i eksplodiraju...

...Sve je, u našem svemiru, nastalo iz crnih rupa. Prema Viseusu i Moreni, 1994. godine je došlo do emitiranja specifične frekvencije zvuka i boja iz crnih rupa diljem kozmosa. Ove frekvencije i energije kreiraju holograf na svim dimenzionalnim nivoima. Poznato je za jedanaest dimenzija - "gustoća" - u našem svemiru. Ovaj holograf predstavlja dvanaesti...

...Prema Andromedancima, mi se nalazimo na trećem nivou "gustoće". U prosincu 2013. mi bi trebali preći u četvrti nivo. Nivo svijesti. Na njemu civilizacija telepatski komunicira... Misao se materijalizira...

... Tvrde da smo svi mi davno prošli put do 11 nivoa. Onda se eksperimentiralo s povratkom na treći nivo u koncept vremena. Dolaskom na ovaj nivo, našli su specifičnu rasu (homo sapiens) koja je bila mješavina 22 različite vanzemaljske civilizacije... Sav život na Zemlji je bio donesen od strane trgovaca... jer Zemlja leži uzduž galaktičke trgovačke rute. Originalno, Zemlja je bila bliže Marsu, prekrivena ledom...

...Alfa Drakonians, reptilijanska rasa koja se sastoji od vrhunskih genetskih manipulatora, gleda na rase koje je stvorila, kao na svoje prirodne resurse. Oni su prvi donijeli primat na Mars, a zatim i na Zemlju.

Ta rasa je modificirana od strane 21 različite rase. Proizvod je rezultirao u homo sapien sapiensu.

Svojevremeno smo imali 12 lanaca DNA. Deset ih je genetski uklonila grupa s Oriona da bi nas lakše kontrolirali. Razlog je što su saznali tko smo na duhovnom nivou. Mi smo životne Forme koje evoluiraju s voljom slobodnog izražavanja....

... Različiti smo u odnosu na mnoge druge rase. Čak ni Andromedanci ne mogu shvatiti kako jedan čas možemo mrziti, a pet minuta kasnije pokazivati emocije ljubavi. Na jednom od mojih boravaka na njihovom brodu Viseus je promatrao monitor koji je lebdio u sredini sobe i prenosio vijesti sa Zemlje. Policajac je pucao u crnca koji je provaljivao u radnju; ovaj je, ranjen, počeo bježati. Kada ga je policajac uhvatio, odmah mu je dao prvu pomoć.

Viseusu nikako nije bilo jasno što se dešava... Kako možemo biti rasa s takvim potencijalima, a istovremeno djelovati samodestruktivno...

... Svatko od nas je učestvovao u stvaranju svijeta u kome živimo. Mi smo bukvalno jedno. Zato Andromedanci ne mogu shvatiti zašto bi željeli tako što uništiti...

...Dvije su škole mišljenja u našoj Galaksiji. Prvi su nazadnjaci, rase koji žive sa strahom i zato žele ostvarivati kontrolu nad drugima. Hijerarhija nazadnjaka starta s grupom s Alfa Drakonisa. Oni ne vole ljude. Smatraju da kozmos pripada njima. I da ih povijest uči da su oni vladari ovog dijela svemira. Tokom svojih putovanja pokorili su mnoge rase putem genetskih manipulacija. Genetske promjene mijenjaju frekvenciju, zvuk i način razmišljanja pojedine rase... ...Greysi su bili uhvaćeni dok su napuštali Zeta 1 i Zeta 2 i genetski modificirani od strane Alfa Drakonisa. Prva stvar koju su im uradili je da su strašno reducirali broj žena i preuzeli kontrolu nad procesom rađanja. Genetski su modificirale preostale žene, tako da su djeca rođena u budućnosti imali izmijenjenu genetsku strukturu...

...Greysi bi željeli da se oslobode ove hijerarhije. Glavni razlog za njihove eksperimente nad ljudima je genetika. Kreiraju hibride. Problem im je što ih ne mogu održavati živima, jer ne mogu "prikačiti" duše u nove organizme. Životna sila ne ulazi u novostvorena tijela. Pokušavaju sami kreirati dušu, ali bezuspješno. To je razlog što tisuće djece nestaje bez traga u SAD...

...Preostalo je samo 2.000 pravih Greysa. Ostalo su klonirani, organski roboti. Oni ne sadrže spiritualnu supstancu. Greysi na Zemlji pokušavaju sačuvati svoju rasu i preživjeti. Većina pravih Greysa je na Phobosu, Marsovom mjesecu. Oko 18.000 kloniranih Greysa je na i unutar Zemlje...

... Montauk tehnologija predstavlja putovanje kroz vrijeme. Otvara vremenske rupe. Tu tehnologiju je Vlada dobila kroz komunikaciju s grupom sa Sirijusa B. A tako što nismo trebali imati u narednih 150 godina. Ta tehnologija je došla prerano. Oni su nam to dali svjesno, znajući da ćemo zloupotrijebiti tehnologiju. Morene mi je rekao da su Andromedanci pronašli malu koloniju Zemljana u zvjezdanom sustavu Altair. Oni su pokorili domaće stanovništvo. S obzirom da Montauk tehnologija radi samo ako se znaju točne koordinate, očito je da ih je netko dao Zemljanima...

... Plejadanci će početi imati genetske deformitete za 172 zemaljske godine. Isto će se dešavati i s Andromedancima za 757 godina. Mi smo rasa koja im može dati genetski podsticaj i raznovrsnost ... Ali oni ne žele da to traže od nas zbog naše frekvencije. Ne mogu se služiti našim genetskim materijalom, jer on sadrži vibraciju straha. A to je emocija koju oni ne poznaju...

...Kada sam se prvi put pojavio na njihovom matičnom svemirskom brodu, grupa djece je pobjegla od mene. Znali su da sam sa Zemlje. A mi imam jako lošu reputaciju. Mi smo jedina rasa u galaksiji koja se međusobno istrebljuje. Jedini smo koji dozvoljavaju da žive u siromaštvu i prepuštaju članove svoje rase da gladuju. Jedini smo koji bi prodali ostale članove u ropstvo. Jednostavno, druge civilizacije ne razumiju zašto to sami sebi radimo....."

(Već sam rekao da nema načina da provjerimo vjerodostojnost Alexovih tvrdnji. Ipak, ne mogu mu se odreći visprenost zapažanja. Humana nota koja nas tjera na preispitivanje načina na koji živimo. I djeluje inspiracijski na to da otvorimo um na moguće povijesne događaje koji su se možda odigrali u našem svemiru.)

"...Prema Andromedancima, naš mjesec je došao iz zvjezdanog sustava Ursa Minor, zvanog Chauta. Bio je jedan od četiri mjeseca u sunčevom sustavu s 21 planetom. U ovaj sunčev sustav je donesen prilikom jednog od ratova. Njegova prva lokacija je bila oko planete Maldek. Danas je od Maldeka samo preostao asteroidni pojas oko Saturna. Naš mjesec je nekad imao 9 ogromnih gradova, vodu, život, velike podzemne pećine...

... Drugi mjesec u orbiti oko Maldeka je bio Phobos, koji je danas u orbiti oko Marsa. Bića koja su bili na našem mjesecu su poznata kao Arians ("bijela rasa"). Porijeklo Ariansa je s Lyre. Danas njihovi potomci žive duboko ispod Tibeta...

... Lice na Marsu je nadgrobni spomenik. Uz njega postoji i niz drugih na površini ove planete. I na drugim planetima se nalaze sličnije građevine. I svi su oni na 19,5 stupnjeva sjeverno i južno od ekvatora. Razlog je u magnetnoj frekvenciji koju izazivaju... i stvaraju zvuk koji polarizira naš sunčev sustav... koji je u direktnoj suprotnosti s onime što smo mi duhovno. Drugim riječima, mi vibriramo na specifičnoj frekvenciji. Sve dok sunčev sustav vibrira na drugoj frekvenciji, mi ga ne možemo napuštati na duševnom nivou...

..Dobar prijatelj mi je rekao da je 1990. prilikom susreta Gorbačova i Busha na Malti bilo riječi o objektu koji je u orbiti oko Marsa. Oba državnika su bila strašno prestrašeni...

...Suština je u tome da mi, ljudi, trebamo preuzeti sudbinu u svoje ruke... I preuzeti lidersku ulogu na Planeti. Trebamo gurnuti u stranu sve naše gluposti oko kojih se svađamo ... i slijediti prioritete. A oni su: dobro naše Planete, briga o pripadnicima naše rase i osobito, naša djeca. Moramo to uraditi..."

(42) Galaktički genotipovi

19.12.2000.

U obilju literature o različitim civilizacijama u kozmosu, izdvojimo i jednog ženskog autora. Lyssa Royal Holt je "...međunarodno priznati pisac i predavač. Odrasla je u Massachusettsu i New Hampshireu. Diplomirala je psihologiju i razvila interes za hipnozu. Naučila je da se dovede u izmijenjeno stanje svijesti koje joj je omogućilo da komunicira s drugim energijama". Jedna od tih "energija" koja je evoluirala i ostvarila "fizičku, emocionalnu, mentalnu i spiritualnu integraciju" je i Germane. Putem Lise, Germane daje opise genetičkih tipova naše galaktičke familije.

LYRANI

Lyrani su daleki preci ljudske familije u kozmosu. Prvi predstavnici su fizički bili niži od današnjih ljudi na Zemlji. Razvojem kulture, promjenom genetske strukture i životnih iskustava, i njihove fizičke karakteristike su se počele mijenjati i rasti.

LYRANI GIGANTI

Giganti s Lyre, koji su postojali u trećoj i četvrtoj dimenziji, su imali svijetlu boju kože, svijetle oči i kosu. Visina im se kretala od 180 cm do 270 cm. Uzrok je boravak na planeti s višim gravitacijskim poljima i gušćim elektromagnetnim materijalom. Ova bića se spominju u Grčkoj mitologiji i biblijskim pričama o gigantima. Ovo je jedna od grupa o kojoj vaša civilizacija još uvijek ima ćelijsko sjećanje. Giganti su bili među prvima koji su dobili božanski tretman kod ljudi. Efekti su prisutni u vašim religijama, umjetnosti i arhitekturi (visoka vrata i prozori). Ovo su vaši "originalni" bogovi i oni su ostavili najjači utisak na vas.

CRVENOKOSI LYRANI

Iz rase Giganata su se vremenom odvojili Crvenokosi Lyrani. Boja kože im je bila blijeda; imali su poteškoća pri izlaganju kože određenim frekvencijama prirodnog svjetla. Razlog je planeta s koje su potjecali.

Boja očiju im je bila svijetla, slično onome što vi zovete zelenim očima (mada postoje različite kvalitete zelene boje u odnosu na onu koju vi znate). Crvenokosi se smatraju pionirima, što je dosta blaga riječ, jer bi ih se moglo okarakterizirati i kao osvajačima svjetova. Ova bića i danas postoje, ali u malom broju. Njihova interakcija s vama Zemljanima bila je mnogo rjeđa nego s Gigantima. Ipak, mogu se naći u vašoj mitologiji - u slučaju Vikinga. Dio te mitologije odnosi se na zemaljska bića koja su se sreli i bila inspirirana od strane Crvenokosih.

TAMNOPUTI LYRANI

Postoji još jedna rijetka humanoidna grupa koja je imala dodira s vašim svijetom. Boja kože im je kao svijetla čokolada. Prijatna izgleda. Oči smeđe, ne crne. Kosa tamno smeđa. Ova grupa je imala utjecaja u oblastima Indije i Pakistana. Ovi tamnopusi Lyrani su bili pacifisti po prirodi. Njihov psihološki profil se svodio na ekstremnu pasivnost. Bilo je teško izvući emocionalnu reakciju iz njih. Neka od ovih bića se sreću u vašim sanskrtskim dokumentima iz drevnih vremena.

PTICOLIKI LYRANI

Postoji podgrupa koja se energetske izražavala kao Lyrani, ali je po svom fizičkom izgledu bila drugačija. Bili su sisari, ali ne i humanoidi. Ova bića su bili ektomorfna, vrlo mršava i nalik na ptice. Lice i oči su im nalikovale na ptice. "Kosa" nije bila od perja, ali drugačijeg kvaliteta nego obične dlake. Ova bića su bila intelektualno vrlo jaka. Sebe su smatrali prije svega naučnicima, istraživačima i filozofima. Nisu se petljali u galaktičku politiku, ali su

mного putovali i istraživali u kozmosu. Svoje prisustvo na Zemlji su obilježili tokom dvije najznačajnije rane civilizacije: sumerska i egipatska.

MAČKASTI LYRANI

Još jedna Lyranska podgrupa, također sisavaca, ovaj put humanoida. Pojedine fizičke kvalitete nalikuju na red mačaka. Nos nije izražen, uši su malo zašiljene. Usta uska i malena. Oči izražajne, mačkolike, s dvostrukim kapcima. Zaštitni sloj im je preko kože, koji se razvio zbog uvjeta na njihovoj matičnoj planeti. Njihov utjecaj na vašu planetu bio je sporadičan. Vaši rani "izvještaji" govore o susretu s "ljudima-mačkama" što je, naravno, primitivno i pogrešno.

(Prije nego nastavimo s narednom bazičnom genetskom strukturom, Vegama, jedna digresija. Riječ je o očima. Mnoge drevne civilizacije poseban naglasak u svojim dokumentima i umjetničkim djelima su stavljali na isticanje očiju. Razlog je: imitacija "bogova". Pokušaj da se što više liči na superiorna bića. Geneza ove priče ide dublje u prošlost, u dane stvaranja - genetskih manipulacija i unapređenja - prvih ljudi.)

"Lyrani su imali ulogu genetskih inženjera. I nisu smjeli da vas u potpunosti stvore prema njihovoj slici. Da budete jednaki originalu. Glavna razlika je u kreaciji očiju. Ostavili su vam majmunoliki izgled očiju. I to je vjerojatno najbolnija stvar koju su vam uradili. Jer, u momentu kada se pogledate u ogledalo, ono što vaša stanična memorija prepoznaje je - simijansko, majmunoliko porijeklo. Da ste imali oči "bogova", onda biste i vidjeli u ogledalu Boga.

I, zato, umjesto u budućnost, vaš pogled u ogledalo vas okreće k prošlosti.

Kada je civilizacija sa Sirijusa preuzela "projekt" (stvaranja i razvoja homo sapiensa) od Lyrana, bilo je kasno za promjenu. Stoga su oni okuraživali vašu praksu isticanja očiju (osobito u drevnom Egiptu) kao podsjećanje na bogove, kako nikad ne biste zaboravili svoje pretke."

VEDA

Standardni pripadnici Veda civilizacije su visoki 180-210 cm i tamne kože. Koža je deblja i nije mekana kao ljudska. U mogućnosti je da podnese surovije uvjete na površini i jaču ultravioletnu radijaciju. Izdržljivija su bića. Boja kose je crna. Boja kože ima smeđe varijacije: od svijetlo do tamno smeđe (kao vaši crnci ili Indijanci).

HUMANOIDNE VEDE

Prosječne oči standardnih humanoidnih Veda imaju veliku tamnu zjenicu. Malo su ukošene i velike. Imaju kapke. Da ih sretnete na ulici rekli biste da izgledaju čudno, kao s nekim defektom. Ali, definitivno biste mislili da su ljudi.

NEHUMANOIDNE VEDE

Sisavci, ali po izgledu ne liče na humanoide. Vi bi ih nazvali insektoidi ili reptilijanci. Boja kože varira kao i kod ljudi. Pojedine grupe imaju zelenkastu kožu i dlake (veći postotak bakra u koži i krvi). Oči su velike, izražene, uglavnom nemaju duple kapke (što opet zavisi od planete s koje potiču). Mali nos i izražene vilice. Ova bića su imala utjecaj na zbivanja na vašem zemaljskom nivou. Srećete ih u pričama o reptilijanskim čudovištima i krvožednim vanzemaljcima. Kada se ljudi susretnu s nepoznatim, onda uglavnom pretjeruju u opisu svog iskustva. Ova bića su genetski povezana s vama, razmnožavaju se kao sisari.

CIVLIZACIJA PLEJADA

Plejadanci su se odvojili od porodice Lyrana. Dio njih je otišao direktno na zvjezdani sustav Plejade, a manji dio na Zemlju i tamo se genetski izmiješao sa zemaljskom genetikom. Plejadanci su bijelci, svijetle boje kose i očiju. Zbog dugogodišnjih genetskih utjecaja susreću se i u smeđim varijacijama. Visina im je u rangu od 150-200 cm. Emocionalno, u usporedbi s

ljudima, su mnogo harmoničniji. Shvatili su vremenom da treba zanemariti, potisnuti negativnost.

CIVILIZACIJA ORIONA

Civilizacija Orion je 89% porijekla Vega. Od tih 89% Veganske genetike oko 75% je humanog tipa. Preostalih 14% je nehumane Vega genetike.

Stoga su vaše priče o reptilima s Orion uglavnom utemeljene, jer je riječ o posjetama nehumanih Vega vašoj Planeti. I mada je u sastavu njihovog organizma većim dijelom voda, kao i kod vas, postoji određeni postotak masnoća koji podmazuje tijelo. Njihove oči su također različite. Kroz vrlo striktni spiritualni trening mogu naučiti da mijenjaju boju očiju. Tako su njihova duhovna bića, koja su se susretala s ljudima, imala vrlo izraženu plavu boju očiju. Uz Vega populaciju, oko 11% su Lyrani. Većina Lyrana su smeđi, a mali postotak je svijetle kose i izgleda. I upravo ovaj mali postotak populacije ima tendenciju da bude vrlo agresivan kada posjećuje druge planete.

CIVILIZACIJA SIRIJUSA

Sirijus je primarna zvijezda i predstavlja dimenzionalna vrata za mnoge civilizacije, svijesti, niveoe. Civilizacija sa Sirijusa koja je utjecala na vaš genetski projekt je iz treće dimenzije. Bogovi sa Sirijusa su genetski gledano, Veganskog porijekla. Imaju vrlo izražajne, kose oči. Njihova uloga je bila da unaprijedi vašu rasu. U to doba fizički, danas duhovno.

ZETA RETICULI CIVILIZACIJA

Greysi. Visoki od metar do metar i po. Bez kose i dlaka po tijelu. Glava proporcionalno prevelika za tijelo, velike oči bez kapaka, neznatni nos, uši i usta. U početku svog razvoja bili su civilizacija i fizički veoma nalik vašoj. Kasnije su se dali na put samouništenja. Dovedi su se do sterilnosti. Provodeći genetski inženjering, kloniranje i slično, promijenili se svoju vrstu da bi došli do stadija kojeg vi susrećete danas na vašoj Planeti. Prije nego su počeli s ovim promjenama pripadali su humanom tipu genetike Vega. Nakon što su prošli genetske promjene shvatili su da su napravili greške. Razlog što eksperimentiraju na vama je pokušaj da izvuku nešto od originalnog genetskog materijala i ubrizgaju ga sebi. Nepostojanje emocija ih koči u daljnjem razvoju. Imaju sposobnost vraćanja u svoju prošlost, ali tamo mogu naći samo onaj genetski materijal prije svoje krize. A te genetske informacije su, po njima, inferiorne. Stoga provjeravaju druge civilizacije koje imaju Veganske korijene i DNA koja se adaptirala kroz nova iskustva. Na vašoj Planeti postoji i Veganski i Lyranski kodovi. U SVAKOM OD VAS! Vi ste tako dobro genetski izmiješani. Kada uzimaju genetske kodove od vas, oni traže, uglavnom, samo one s Veganskim predznakom. Zato ste vi za njih tako važni. Nosite u sebi, zaključano u svakoj ćeliji, ono što oni smatraju svojom budućnošću. Vi, Zemljani, ste genetsko skladište Galaksije!

Teško mi je a da ne prokomentiram dosadašnji pregled kozmičkih genotipova. A osobito našu ulogu.

Na jednoj strani je slika našeg svakodnevnog života. Ustajanja ujutro, plaćanja računa, vijesti, problema s kolima itd. Na drugoj strani sličice kozmičke povijesti stare milijardama godina, spiritualnog razvoja, genetskih manipulacija, itd. U prvom slučaju pogled nam je uperen u pod, u zemlju. U drugom, gledamo prema nebu.

U prvoj slici, oči nam se zamaraju. U drugoj, oči držimo širom otvorene.

Neki dan rekoh Erolu da je ne doživljavam gledanje kroz teleskop kao većina astronoma koja nagađa ima li života na pojedinim zvjezdanim sustavima. Ja polazim od postavke da ima. Ali ne u teoriji, već kao sasvim realnih civilizacija, kao ove što ih danas opisujemo. Zato je nebo meni počesto uzbudljivije nego prosječnom promatraču.

Primijenimo istu logiku kod susreta dvaju svjetova. Nemojmo razmišljati kako bi čovjek reagirao na susret s vanzemalcima. Zamislimo kako bi oni reagirali na susret s nama. Čim bi se našli na našoj Planeti, logično je za pretpostaviti da su intelektualno i tehnološki superiorniji. I da znaju više o genetici od nas. I bez obzira koja od spomenutih rasa da se sretne s nama rezultat će biti sličan: na jednoj strani će vidjeti nešto toliko poznato, slično osjećaju de ja vu, mi ćemo im se učiniti poznati, familijarni. Jer, imat ćemo dio istih, zajedničkih korijena, karakteristika, izgleda. Gledajući nas prepoznavat će sebe u različitim fazama svog razvoja.

Na drugoj strani, jedan naš dio će im izgledati stran, nepoznat, drugačiji.

Naša agresivnost će ih plašiti.

I upravo u tom sukobu poznatog i nepoznatog se krije područje - rasta. Mentalnog, duhovnog, fizičkog. I za nas i za njih.

(43) Sumer

20.12.2000.

Moj prvi susret s knjigama Zecharia Sitchin-a bio je prije tri godine. Dvanaest knjiga u nizu. Izazovni naslovi kao: "Stepenice k nebesima", "Ratovi bogova i ljudi", "Izgubljeni realmi", "Početak vremena", "Kozmički kod", "Da li moderna znanost sustiže antičko znanje?" i dr.

"E, da mi je toliko vremena da ih sve progutam", mislio sam tada. Evo, nakon tri godine, pročitao sam samo jednu. Ostale su na čekanju.

United Press International je prvu knjigu iz serije najavio ovako: "Tisućama godina su svećenici, poete i naučnici pokušavali objasniti kako je život nastao... A sada, priznati naučnik, izlazi s najuzbudljivijom teorijom od svih..."

"East-West magazine" tvrdi da je riječ o "...jednoj od najvažnijih knjiga o Zemljinoj povijesti ikada napisanoj". "Library Journal" piše: "Proizvod intenzivnog trideseto-godišnjeg istraživanja, "Dvanaesta Planeta" je prva knjiga Zecharia Sitchinove serije Zemaljskih kronika. Riječ je o revolucionarnom radu koji nudi neoborive dokumentarne dokaze o našim vanzemaljskim precima. Interstelarni putnici, koji su ovdje stizali eonima unatrag, zasadili su genetsko sjemenje koje će vremenom procvjetati u posebna bića - ljude." Dakle, "Dvanaesta Planeta" je prva knjiga iz serije. Prvo izdanje je objavljeno 1974., drugo 1976. itd. i tako sve do današnjih dana. Milijunski bestseller. Knjiga ovog poliglote, povjesničara i arheologa je zasnovana na originalnim starim tekstovima, dokumentima, umjetničkim djelima iz zemalja drevnog Bliskog i Srednjeg Istoka. Autor sugerira da nismo sami u našem sunčevom sustavu, da je "osvajačka" planeta nekad davno ostala uhvaćena u Sunčevom gravitacijskom polju i da se svakih 3.600 godina približi ostalim planetima, da su posjetoci s te planete zvani Nefilim bili genetski inženjeri koji su kreirali čovjeka kakvog ga mi danas znamo. (Prema originalnom hebrejskom tekstu "nefilim" znači gigant, onaj "koji se spustio dolje").

- "...Dokaz broj jedan je sam čovjek. Moderni homo sapiens je na mnogo načina stranac na ovoj Planeti. I ne samo on. Kako je moguće da sav živi svijet na Zemlji sadrži tako malo prirodnih elemenata koji su sveprisutni, a tako mnogo onih koji su prava rijetkost na našoj Planeti? Da li to znači da je život uvezen na Zemlju?

- ...Majmuni su stari 25 milijuna godina. Čovjekovi malo bliži majmunoliki preci, hominidi, datiraju od prije 14 milijuna godina. "Trebalo je proći 11 milijuna godina da se prvi "majmun-čovjek", Homo, pojavi. Napokon, Australopitek, počinje da naliči na ljude prije 2 milijuna godina. Prolazi još milijun i devetsto tisuća godina do dolaska Neandertalca. Međutim, ove dvije grupe, Australopitek i Neandertalac, unatoč protoku skoro dva milijuna godina, imaju identična oruđa: zašiljeno kamenje. I, najedanput, neobjašnjivo, prije samo 35.000 godina, nova rasa ljudi. Homo Sapiens ("čovjek koji misli") iskršava niotkuda i zбриše Neandertalce s lica zemlje. Ovaj moderni čovjek, nazvan Kromanjonac, je bio toliko nalik nama da, kada bi ga obukli u traperice (ovo je moja upadica) ne bi ga razlikovali oči prosječnog Amerikanca. Kromanjonac počinje da pravi specijalizirana oruđa i oružja, kreira umjetnička djela, oblači se, stvara društvene konture, religijske forme iskršavaju, sahranjuje mrtve...

- Homo sapiens predstavlja ekstrem u odnosu na spori evolutivni proces. Da je ostavljeno prirodi da dovede do čovjeka, trebali bi još milijuni godina. Umjesto toga, preko noći, dobili smo enigmu. Homo sapiensu nedostaje niz anatomskih i bioloških detalja u odnosu na njegove daleke pretke. A opet, s druge strane, pojavljuju se novi elementi u organizmu koji se dotada nisu sretali.

Zaključak: "Moderni čovjek ima mnogo fosilnih dalekih rođaka, ali nema direktnog pretka!" (Često se ovo naziva "missing link", nedostajućom vezom. Prisjetimo li se naših ovogodišnjih priloga, imamo dovoljno materijala da se objasni ovaj revolucionarni skok.)

- Ako je primitivnom čovjeku trebalo 2 milijuna godina da napravi mali pomak u korištenju istog materijala - kamena, ne bi li bilo logično da mu ustreba dodatnih 2 milijuna godina da nauči kako da koristi druge materijale? I još, recimo, jedan milijun godina da razvije matematiku i astronomiju? Ipak, za samo nekoliko desetaka tisuća godina pređen je put od Neandertalca do slijetanja čovjeka na Mjesec (i putovanja kroz prostor i vrijeme, opet moja upadica). Logično je pitanje: da li smo mi zbilja sami zaslužni za ovaj skok?

- Ako tradicionalna znanost ne može objasniti nastanak Homo sapiensa, onda barem može da locira neke od prvih civilizacija. Riječ je o oblasti današnjeg Bliskog Istoka, predjelu između iransko-iračke granice, prema turskom Araratu i preko Sirije i Izraela do Mediteranskog mora...

(Školske knjige nas uče da se razvoj civilizacija odvijao postepeno, linearno, od primitivnije k naprednijoj. Kako pogrešno!)

...Oko 11.000 godina prije nove ere uočava se da ljudi postaju farmeri, uzgajaju domaće životinje. Čine veliki skok naprijed. U kamenu crtaju imidže superiornih bića ili "bogova" čije su intervencije svjedoci. Jedan takav kameni dokument, koji datira iz 9.000 godine p.n.e. pronađen je u sjevernom Izraelu i prikazuje uklesanu glavu "boga" zaštićenu svemirskim šljemom kako nosi neku vrst naočala. Međutim, tri tisuće godina kasnije ljudi nisu mnogo odmakli u svom razvoju. Čak dolazi do nazadovanja...

Oko 7.500 godine prije n.e. dolazi ponovno do rasta koji se može pratiti preko proizvoda od gline. Mnogobrojni načini korištenja ovih proizvoda pokazuju da je sami početak perioda donio najimpozantnije rezultate. Posude, statue, ornamenti i sl. su u početku bili savršene kvalitete i dizajna. I onda, nanovo, progres usporava, i oko 4.500 godine p.n.e. uočljiv je nazadak u kulturi. Industrija gline i proizvodnja opadaju i nestaju: proizvodi postaju jednostavniji, nemaštoviti. Ponovno kameno posuđe postaje dominantnim, nastaje opće siromaštvo. Čovjekova civilizacija je ponovno na silaznoj putanji. Nekoliko stotina godina kasnije, sasvim neobjašnjivo i neočekivano dolazi do procvata najvećih kultura starog Svijeta: Sumer, Asirija, Babilon i druge. "Misteriozna ruka je još jedanput podigla čovjeka iz njegovog sunovrata na još viši nivo znanja..."

(Zaključak se nameće sam: ako je ostavljen sam sebi, čovjek ide k civilizacijskom nazadovanju. Stoga je stalno neophodna intervencija više, superiornije, vanzemaljske inteligencije.)

(Uvriježeno je mišljenje da su korijeni današnje Zapadne civilizacije duboko u antičkom Rimu i Grčkoj. Pismo, matematika, filozofija, pravo, organizacija države i vojske... Ponovno držimo naše školare u zabludi. I Rimljani i Grci priznaju da su svoje znanje crpili iz starijih izvora: onih egipatskih.

Egipat je dvije tisuće godina stariji od Helenske civilizacije, a dvije i po od one Rimske. A opet, dovoljno je dokumenata koji upućuju da preko pola milenija prije pojave Egipta, civilizacija Sumera udara temelje svijetu kakvog ga znamo. Godina: 3.800 prije n.e.

Sitchin naziva Sumer "iznenadnom civilizacijom". I dokumentirano pokazuje da su "bogovi" s "nebesa" bili ti koji su podigli ovu civilizaciju.)

"...Prvi pisani jezik bio je sumerski... horizontalnih redova... stiliziranih ivica... korišten na mekanim glinenim pločama. Kasnije su ga usvojili Akadijanci, Babilonci, Asirijci i drugi narodi drevnog Bliskog Istoka. Prvi religijski hramovi bili su sumerski. Tisuću dvjesto godina prije Mojsija, Gudea je primio "instrukcije" od tri "boga" da izgradi hram. Prvi bog je držao

tablet sa slikom njegove omiljene zvijezde. Drugi tablet je prikazivao njegovu planetu. Jedan od bogova mu je pokazao tablet s planom hrama kojeg treba izgraditi...

Sumerani trebaju dobiti kredit i za razvoj štampanja. Tisućama godina prije Gutenberga koristili su neku vrstu štambilja kojima su ostavljali trag u vlažnoj glini...

...Sumerski matematički sustav je bio poznat kao "sexadesimal", koji kombinira brojeve 10 i "nebeski" broj 6. Ovaj sustav ima prednosti i u odnosu na nas, a znatno je superiorniji u odnosu na grčke i rimske sustave. On je omogućavao Sumeranima da dijele i množe milijune, izračunavaju korijene i kvadrate...

...Geometrija, dostignuća u astronomiji, kalendar... sudski i poreski sustavi, komercijalni ugovori, vjenčani dokumenti, pisma, plaće, tržišne cijene... arhitektura, građevinski materijali, visoki objekti... metalurgija i široka primjena metalnih proizvoda... bitumen, asfalt, petrolejski proizvodi (nafta je sumerska riječ)... biblioteke... operacije na mozgu: zubari, veterinari (zmija na drvetu, današnji medicinski simbol potiče iz Sumera)... lijekovi... izlaganje radijaciji kao metodi liječenja... razvoj tekstila i industrije odijevanja... (moderna industrijska revolucija je krenula s tekstilnom manufakturom)... navodnjavanje, formalni školski i obrazovni sustav... politički sustav ("pitanje rata ili mira Sumerski je vladar podnosio Dvodomnom Kongresu na raspravu prije 5.000 godina")... umjetnost, muzika...

... Čovjek je doživio ovaj nezamisliv civilizacijski uspon u Sumeru... iznenada, neočekivano i "out of nowhere"...

(Što je uzrokom da nakon stotina tisuća godina sporog i bolnog razvoja dođe do dramatičnih promjena: 11000-7400-3800 godina p.n.e., kao u razmacima jen-dva tri, hop i primitivni pećinski čovjek postaje prvo farmer, onda majstor glinenih proizvoda i, napokon, inženjer, matematičar, astronom, doktor, sudac... drevnog Sumera?)

"... Sumerani imaju spreman odgovor na pitanje o svojoj visokoj civilizaciji. "Sve što izgleda lijepo i napredno, dugujemo dobroti bogova", nalazi se na pronađenim zapisima. Tko su bili bogovi Sumera?"

(Grci opisuju svoje bogove kao antropomorfne, slične smrtnim ljudima, čak i humane po karakteru. Oni su i sretni i ljute se, ljubomorni su, vode ljubav, bore se, seksualno se pare između sebe ili s ljudima. Sitchin zaviruje u sve antičke hramove: grčke, arijanske, hititske, hurijanske, kanaitske, egipatske i amoritske. Svi koridori iz ovih hramova vode k jednom izvoru: Sumeru.)

"...Muški bogovi: Anu, Enlil, Eo, Nanna, Utu i Iskur, te ženski bogovi: Antu, Ninlil, Ninki, Ningal, Inanna i Ninhursag, formirali su "Veliki krug". Ta dinastija je vladala. Uz njih je bilo stotine djece, unuka, rođaka, svi su oni bili niže rangirani "bogovi"...

... Sumerski i Akadski tekstovi ne ostavljaju mjesta sumnji da su bogovi bili u mogućnosti da putuju sa Zemlje u nebo, te da paraju zemaljskim nebom kada su to htjeli:

"Jednog dana je moja kraljica, nakon što je prošla nebo i zemlju, Innana. I nakon što je preletjela Elam i Shubur..." (Shubur je drevni naziv za Sumer) "...Iskopavajući asirijski glavni grad Assur 1914, Walter Andrae je pronašao u hramu Ishtara, statuu boginje u prirodnoj veličini. (Sitchin daje sliku ovog četiri tisuće godina starog kipa iz tri ugla u svojoj knjizi.) Riječ je o boginji Innana koja na glavi ima šljem za kozmička putovanja ("Shugarra" - onaj što ide daleko u kozmos), slušalice na ušima, zlatni cilindrični predmet u rukama (oružje?). Nepobitno, riječ je o drevnom, božanskom astronautu."

I redaju se dokument za dokumentom u kojem Sitchin uvjerljivo dokazuje da je Sumer nastao intervencijom superiornih vanzemaljskih bića.

(44) Dvanaesta planeta

23.12.2000.

Nekoliko je neobičnih fenomena u našem Sunčevom sustavu o kojima dosada nismo govorili: asteroidni pojas između Marsa i Jupitera, pojava kometa i anomalijaska orbita Plutona. Moguća objašnjenja srećemo kod Zecharia Sitchina u njegovoj knjizi "Dvanaesta Planeta" u kojoj on, na osnovu impozantnog broja dokumenata iz drevnog Sumera, tvrdi slijedeće:

- sastavni dio našeg Sunčevog sustava je i planeta Marduk, koja se kreće po 3.600 godina dugoj putanji:

- raniji ulasci ove planete doveli su do stvaranja asteroidnog pojasa, utjecali na pojavu kometa i čudnu putanju Plutona;

"Arkadijski pečat iz trećeg milenija prije n.e., danas u berlinskom muzeju, prikazuju grupu od jedanaest nebeskih tijela kako se okreću oko Sunca. Očito je riječ o našem Sunčevom sustavu onakvom kakav je bio poznat Sumeranima: sustavu koji je sadržao dvanaest nebeskih tijela..."

(Dakle, Sunce, Mjesec, Zemlja i osam ostalih planeta, i dvanaesta, između Marsa i Jupitera.)

"... Antički dokumenti pokazuju planetu nama nepoznatu - znatno veću od Zemlje, ali manju od Jupitera. Na ovim prikazima sve su planete u današnjim orbitama osim Plutona, koji je između Saturna i Urana... Četiri i po tisuće godina stari dokumenti insistiraju da postoji planeta između Marsa i Jupitera. To je, kako ćemo pokazati, planeta Marduk, domovina Nefilima..."

"...Sunce i njegovih devet planeta su u prošlosti doživjeli invaziju velike planete Marduk, nalik kometi, iz vanjskog svemira. Prvo se susrela s Neptunom; prošla Uran i Saturn; pri prolazu pored Jupitera skrenula je prema centru Sunčevog sustava. Za sobom je "vukla" sedam satelita. Ulazeći u unutrašnjost solarnog sustava našla se na kursu sudara sa slijedećom planetom: Tiamat..." (Prema Sitchinu, u toj dalekoj prošlosti, Zemlja nije još postojala u današnjoj orbiti. Planeta Tiamat je bila između Marsa i Jupitera.)

"...Dvije planete se ipak nisu sudarile, što je od kardinalne astronomske važnosti. Ali zato su Mardukovi sateliti svom žestinom udarili u površinu Tiamata i ostavili pravu pustoš. Čitavi dijelovi planete su odlomljeni, a sam Tiamat je izbačen iz svoje orbite..."

"...Komete se smatraju "pobunjenim članovima" našeg Sunčevog sustava, jer ne poštuju "standardna" pravila kretanja. Dok su orbite planeta oko Sunca gotovo kružne, s izuzetkom Plutona, orbite kometa su nevjerojatno izdužene. Pojedine komete nestanu iz našeg vidokruga stotinama pa čak i tisućama godina. I dok sve planete kruže u smjeru obrnutom kazaljci na satu, kod kometa je slučaj suprotan. Astronomi ne znaju odgovor na pitanje koja sila ili koji događaj izaziva ove neobične orbite. Naš odgovor je: Marduk. Planeta Marduk je uletjela u Sunčev sustav iz suprotnog pravca, odlomila od Tiamata ogromne gromade od kojih su nastale komete, a onda ih povukla svojom gravitacijskom silom..."

"... Marduk je udarom na Tiamat podijelio ovu planetu na dva dijela: onaj veći, kome je bilo suđeno da postane Zemljom, našom planetom, bacajući ga u novu orbitu blizu Suncu. Udarajući u drugi, manji dio. Marduk ih je smrvio u manje nebeske kamene gromade koji su i dalje ostali u dotadašnjoj orbiti. Tom svemirskom "bitkom" su formirani Zemlja i asteroidni pojas između Marsa i Jupitera..."

(Sitchin ovu kozmičku "bitku" potkrepljuje nizom drevnih tekstova koji opisuju nastanak Zemlje, tzv. "Mezopotamski Ep o Kreaciji", i koji se dotada nisu tumačili drugačije nego kao

mitovima iz prošlosti. Izgleda da je Sitchin pronašao ključ za čitanje Sumerskih opisa zbivanja na nebu. Pitanje: ako je Marduk jednom bio u orbiti između Jupitera i Marsa, zašto ga mi ne vidimo?)

"... Mezopotamski tekstovi govore o Marduku koji zalazi u nepoznate nebeske regije i dostiže daleke krajeve univerzuma. "On vidi sve četvrti univerzuma". Opisan je kao "monitor" svih ostalih planeta, onaj čija mu orbita omogućuje da opasuje sve ostale..."

"...Slavljen kao veliki nebeski putnik, Marduk je simbolički predstavljan kao planeta s krilima. Dva pernata krila sa strana s krugom u sredini. Ovaj simbol je dominantan u svim palačama i hramovima zemalja drevnog Bliskog Istoka. On je ugraviran u stijenu, prikazan je na pečatima, naslikan je na zidovima. Pratio je kraljeve i svećenike, stajao iznad njihovih tronova. Vladari Sumera i Akada, Babilona i Kanaana, Elama i Urartua, Mari i Nuzi, Mitani i Hitita, Egipta i Perzije - svi su oni isticali ovaj vrhovni simbol. I tako je ostalo tisućama godina..."

"...Centralno mjesto u religijskim vjerovanjima i astronomiji antičkog svijeta je uvjerenje da je Dvanaesta Planeta, "Planeta Bogova", bila dio Sunčevog sustava i da je njena ogromna orbita povremeno dovodila natrag u blizinu Zemlje. Piktografski znak za Dvanaestu Planetu, "Planetu Križanja", bio je križ. Slovni simbol za križ, "Anu" značio je "božanski" i evoluirao je u semitskom jeziku u slovo "tav" koje je značilo "znak" (a ima oblik križa)... I zbilja, svi narodi antičkog svijeta su smatrali vrijeme približavanja Dvanaeste Planete kao znak uspona, velikih promjena, novih era..."

"...Mardukovo periodično pojavljivanje i nestanak potvrđuju njegovo stalno prisustvo u solarnoj orbiti. Pri tome, liči na ponašanje kometa. Neke od poznatih kometa se, kao Halejeva na primjer, pojavljuju svakih 75 godina. U prošlosti astronomi nisu ni znali da je riječ o kometi koja se periodično pojavljuje nego su mislili da je riječ o novoj kometi. Druge komete bi se javile samo jednom u poznatoj humanoj povijesti i nikad više. Na primjer, Kohoutekova kometa, koja je otkrivena 1973. nestala je iza Sunca 1974. i astronomi kalkuliraju da je nećemo vidjeti u narednih 7.500 do 75.000 godina u budućnosti..."

...Astronomi već neko vrijeme nagađaju da bi neka "Planeta X" mogla postojati budući da joj se osjećaju efekti, osobito na komete, u našem sustavu. Tako je Joseph Brady s University of California, otkrio diskrepancije u orbiti Halejeve komete smatrajući da ih izaziva planeta veličine Jupitera, koja kruži oko Sunca svakih 1.800 godina. Ipak, drevni mezopotamski tekstovi daju jake dokaze da je orbitalni period Dvanaeste Planete 3.600 godina. Broj 3.600 je napisan na sumerskom kao veliki krug. Epitet planete je "shar", što znači vrhovni vladar, i također znači "kompletni krug, ciklus". Također ima značenje broja 3.600..."

"...Primijetili smo da je marš Čovječanstva prema Civilizaciji prošao kroz tri faze. Mezolitski period, čovjek-farmer (11.000 godine p.n.e.), faza gline (oko 7.400 godine p.n.e.) i iznenadna Sumerska civilizacija (oko 3.800 g.p.n.e.). Ovi periodi su odvojeni razdobljima od 3.600 godina! Nameće se kao logičan zaključak da Nefilim periodično prati razvoj čovječanstva, intervenira i usmjerava ga sa svoje planete Marduk u godinama kada se približi Zemlji.

Nakon višedecenijskog proučavanja drevnih sumerskih kamenih tableta, Zecharia Sitchin uvjerljivo piše o posjetama civilizacije s "dvaneste planete našeg solarnog sustava" i njenim utjecajima na stvaranje i razvoj homo sapiensa.

(45) Homo sapiens

24.12.2000.

Na jednoj strani imamo zvaničnu nauku koja tvrdi da je život na Zemlji nastao kao rezultat kombinacije beživotnih kemikalija i plinova.

Na drugoj strani, biblijski tekstovi govore o stvaranju čovjeka iz gline i žene iz Adamovog rebra.

Nažalost, milijarde ljudi bespogovorno prihvaćaju ili jednu ili drugu teoriju. (Ne uzimamo u obzir one koji se tokom svog života i ne stignu upitati kako smo nastali, jer to ne smatraju bitnim.)

Očito je da zdrav razum ne dozvoljava da se zadržimo na ovako površnim objašnjenjima.

Kako je moguće da sav zemaljski život ima samo jedan genetski kod? (Sve je svedeno na odnos nukleotida/DNA i amino kiselina/proteina.) Ako je život nastao u onoj pretpovijesnoj kemijskoj kaši (kao što naučnici vjeruju) onda bi logično bilo očekivati da se razviju organizmi sa mnoštvom različitih genetskih kodova.

Ili, recimo, zašto element molibden igra ključnu ulogu kod enzimskih reakcija koje dovode do života? Molibden je izuzetno rijedak element na našoj Planeti. Da li bi bilo logičnije da su njegovu ulogu imali, recimo krom ili nikl, kojih ima u izobilju? (A koji su, usput budi rečeno, nebitni prilikom kemijskih reakcija.)

Nadalje, manje-više postoji suglasnost da je starost Zemlje oko četiri i pol milijarde godina. Novija istraživanja potvrđuju da su vrlo jednostavne životne forme bile prisutne već nakon nekoliko stotina milijuna godina. To izgleda previše rano za spori evolutivni proces. Sve ovo nedvojbeno upućuje da je zemaljska životna iskra došla iz kozmosa.

Kolizijom Zemlje s nekim od nebeskih tijela, kometom, asteroidom ili planetom, na kojima su već postojali sićušni životni organizmi?

Ili je život zasadila neka od vanzemaljskih civilizacija iz svog svemirskog broda? Ili, kao što Sitchin tvrdi, sudarom životom bogate Dvanaeste planete s Tiamatom (budućom Zemljom) što je dovelo do prijenosa životnih klica na našu Planetu?

Ideja da je "Čovjeka" kreirao Nefilim, prvi put je zapisana kod Sumerana. I kao takva izgleda da se suprotstavlja objema vladajućim teorijama: hebrejsko-kršćanskoj baziranoj na Bibliji i Darwinovoj baziranoj na evoluciji.

Ali, prema Sitchinu, "...informacije sadržane u sumerskim tekstovima mogu potvrditi valjanost i teorije evolucije i biblijskih priča, i pokazati da, u stvari, između njih nema konflikta!

U svojim epovima, Sumerani opisuju čovjeka i kao "stvorenog od strane bogova", ali i kao "vezu u evolucijskom lancu" koji je počeo s nebeskim događajima opisanim u "Epu o Kreaciji".

Svi sumerski tekstovi upućuju da su bogovi stvorili ljude da rade za njih. Tako u "Epu o Kreaciji" stoji:

"Ja ću stvoriti Primitivnog,
Čovjek će biti njegovo ime,
Stvorit ću primitivnog radnika,
Biće mu zadatak da radi za bogove,
Kako bi njima bilo lakše..."

Sami termini kojima Sumerani i Akadani zovu "čovjeka" opisuju njegov status i svrhu. On je bio "lulu" (primitivan), "lulu amelu" (primitivan radnik) i "awilum" (radnik). Termin koji

se obično prevodi kao "bogoslужenje" ili "obožavanje" (warship) zapravo je bukvalno značio: "rad za bogove". U biblijskoj "Genezi", knjizi nastanka, koristi se plural Elohim ("bogovi") i izvještava:

"I Elohim reče, Stvorimo Čovjeka, Prema našem izgledu..."

Novo biće, kako stari Zavjet kaže, nazvan je "Adam". Sumerski "adama" je značilo zemaljsko tlo. Adam je, drugim riječima, bio "zemljanin". Čovjekov daleki predak Homo je nesumnjivo proizvod evolucije. Ali Homo sapiens je proizvod nekog iznenadnog, revolucionarnog događaja. Jednostavno se pojavio nekoliko milijuna godina prije reda. Nauka nema definitivan odgovor. Ali, sumeranski i babilonski tekstovi ga imaju. I stari Zavjet također.

Homo sapiensa, modernog čovjeka, su stvorili bogovi. Superiorna vanzemaljska civilizacija. Oko 300.000 godina unatrag, Nefilim je uzeo najmunolikog čovjeka (Homo erectus), genetski ga modificirao, unaprijedio (prema svom imidžu) i stvorio "Čovjeka koji misli". Evolucija i drevne bliskoistočne priče nisu u kontradikciji. One dopunjavaju jedne druge. Jer, bez kreativnosti Nefilima, mi bismo bili milijunima godina udaljeni od našeg evolutivnog stabla.

Nefilim je u svojim periodičnim posjetama planeti Zemlji uzimao materijalne resurse koji su mu bili neophodni na njegovoj planeti, Marduku. Broj astronauta-radnika je bio relativno malen, a zahtjevi veliki. Potreba za dodatnom radnom snagom je rasla i donesena je odluka da se domaća primitivna vrsta (Homo) genetski unaprijedi i zamijeni "bogove" u radu.

Brojni slikovni i tekstualni dokumenti govore o ovom laboratorijskom procesu genetske manipulacije. Nakon niza testiranja i prolaza kroz pokušaje i greške, došlo se do perfektnog proizvoda. Enki, jedan od bogova (naravno pod "bogovima" uvijek podrazumijevamo posjetioce sa Marduka) ga je nazvao "Adapa"; u Bibliji se on spominje kao "Adam", a moderna znanost ga zna kao Homo sapiensa. Jedna od boginja (očito genetski inženjer) je bila "...vrlo zadovoljna rezultatom da je odlučila da tom stvorenju da kožu bogova - glatku, bezdlaku kožu, toliko različitu od onog dlakavog majmuna-čovjeka."

"Finalni proizvod" je bio genetski kompatibilan s Nefilim bićima. Drugim riječima, bogovi su mogli imati djecu s novostvorenim ljudima.

Drugo poglavlje "Knjige nastanka" nudi tehničku verziju nastanka čovjeka:

"I Jahve, Elohim, je oblikovao Adama, od zemaljske gline,

I udahnuo mu je kroz njegove nozdrve dah života,

I od Adama je nastala živuća duša..."

(Ne mogu a da se ne prisjetim genetskih manipulacija Greysa koji ne mogu riješiti problem vezanja duša za svoja hibridna eksperimentalna bića. Očito je da su stanovnici sa Marduka bili tehnološki i spiritualno napredniji.)

Ponovno na prvo poglavlje biblijske "Geneze":

"Elohim je kreirao Adama po uzoru na sebe,

muško i žensko je on kreirao..."

Očita kontradikcija. Prvo se kaže da je bog stvorio Adama, a onda da su oboje istovremeno kreirani.

Po Sitchinu, biblijski tekstovi su bili kondenzirani originalni sumerski tekstovi. A ovi izvori govore da "...nakon što su pokušali da stvore čovjeka kombinacijom najmunolikog čovjeka i životinje, shvatili su da jedina kombinacija koja daje dobre rezultate je ona između Nefilima i Homo bića. Nakon nekoliko neuspjelih pokušaja, model "Adapa/Adam" je stvoren. U početku bješe samo jedan "kalup".

Kada se pokazalo da je ovaj model dobro rješenje, on je korišten kao genetski kalup za kreiranje duplikata. A duplikati su bili i muški i ženski. Biblijsko "rebro" iz kog je nastala žena je, u stvari, igra riječi. Sumerska riječ "Ti" znači "rebro", ali i "život". Na taj način se potvrđuje da je

Eva nastala iz Adamove "životne supstance".

(Time su, konačno, muški šovinisti došli do sebi drage spoznaje. I onda mi padne na pamet onaj Đidišev slikoviti vic o tome tko je pametniji muško ili žensko, i kako se žena priključuje na inteligenciju.)

Drevne legende, biblijske informacije i moderna znanost imaju iste zaključke u još jednom aspektu. Naime, moderni antropolozi tvrde da je Čovjek nastao i evoluirao u jugoistočnoj Africi.

"Mezopotamski tekstovi sugeriraju da je stvaranje Čovjeka bilo u zemlji Apsu, nižem svijetu (južna Afrika), gdje su zemlje i rudnici bili locirani. U toj zemlji je bog Enlil imao strašno oružje s "zubom" koji je napadao i uništavao velike zidove. Prema ovom opisu, riječ je bila o moćnom vozilu nalik buldožeru, koje je s lakoćom bušilo zemljane zidove, imajući sprijeda neku vrst bušilice. Tek mnogo kasnije su bogovi doveli Adama istočno, u Mezopotamiju, na druge "zadatke".

Općepoznata priča o Adamu i Evi i njihovom boravku, a onda izbacivanju iz rajskog vrta, traži povijesno objašnjenje. Dok su bili u raj, Adam i Eva su bili goli. Uzimanje jabuke, na nagovor zmije, završilo je pojavom "stida", oblačenjem prvih ljudskih bića. Dolazak do "znanja". Da li je to, zbilja, poruka koju trebamo zapamtiti iz ove ključne biblijske priče?

"Kao što mnogi sumerski slikovni dokumenti pokazuju, bilo je vrijeme kada je Čovjek, primitivni radnik, posluživao svoje bogove gol. On je bio gol kada im je služio piće i hranu, ili kada je bio na poljima i građevinama... Jasna je indikacija da je status čovjeka prema bogovima bio u nivou domaće životinje. Bogovi su jednostavno unaprijedili postojeće životinje da bi zadovoljile svoje potrebe.

Duž čitavog "Starog zavjeta" termin "znati" se upotrebljava da označi seksualni odnos, u svrhu imanja potomstva. Priča o Adamu i Evi je priča o ključnom događaju u čovjekovom razvoju: dobivanju mogućnosti da se razmnožava! Ideja da prvi ljudski predstavnici nisu bili u mogućnosti da se razmnožavaju, ne treba čuditi. Bez obzira koju je metodu Nefilim koristio da kombinira svoj genetski materijal sa najmunolikim čovjekom, prva bića su bili hibridi. Mješavina dva različita bića. Mule, kombinacija magarca i kobile, su također sterilni sisavci. Kroz proces umjetnog osjemenjavanja mi možemo proizvesti mula koliko želimo. Čak i bez seksualnog odnosa roditelja. Ali, mula ne može donijeti na svijet svoje mlado.

Da li je, dakle, Nefilim, u početku, proizvodio "ljudsku mulu" za zadovoljenje svojih ograničenih potreba?

U južnom Elamu pronađena je scena uklesana u kamen u kojoj se prikazuje neka vrsta "laboratorije". Bogovi rade u njoj, a kao rezultati su redovi i redovi ljudskih bića koji su identični. Proizvodi istog kalupa. Nadalje, sumerske priče o nesavršenim muškarcima i ženama, upućuju na ova bića kao seksualno nekompletna. Dakle, prvi, hibridni ljudi, mada stvoreni na sliku bogova, su bili seksualno inferiorni. Nedostajala im je ta komponenta, ili ono što tumačimo kao biblijsko "znanje".

Biblijski serpent, "zmija", nije bio niže biće. On je razgovarao s Evom, znao je za "skriveno znanje". Ponovno biblijska objašnjenja moraju ići k svojim korijenima, Sumeru. Biblijski termin "zmija" dolazi od riječi "nahash", koja zbilja označava zmiju. Ali isto tako ova riječ znači i "otkriti", "onaj koji otkriva". A taj je bio bog Enki, glavni naučnik Efilima, bog znanja. I upravo Enki je bio onaj koji je omogućio perfektuiranje primitivnog radnika da

dobije sposobnost razmnožavanja. Dobivanjem te sposobnosti, došlo je do "konflikta u raju". Čovjek je unaprijeđen, a bogovi su se zavadili oko ove odluke.

Kakvo tipično "ljudsko ponašanje" ovih bogova. Prvo su odlučili da stvore čovjeka, jer su se njihovi radnici pobunili što su morali sami kopati po rudnicima. Kada su stvorili sebi zamjenu, vremenom su ga dalje unapređivali i ponovno se međusobno posvađali, jer nisu imali konsenzus kojim putem dalje. I onda će se ovaj novi čovjek, kao što će vrijeme pokazati, početi oslobađati svojih kreatora i gospodara. Ovaj obrazac se, vjerojatno, često sreće u kozmosu. Pa i mi ga primjenjujemo sa svojom tehnologijom. Stvorit ćemo androide i robote koji će nas prvo zamjenjivati u dosadnim i teškim poslovima. A s razvojem umjetne inteligencije stvorit ćemo bića koja misle i kojima mi nećemo biti potrebni. A imat će mogućnost da se "reproduciraju".

Sitchin daje interesantne odgovore. Ali, otvara i nova pitanja. Što će biti kada se Marduk ponovno pojavi u orbiti u blizini Zemlje? Da li su Nefilim nastali sporim evolutivnim procesom, ili je i kod njih neka kozmička ruka posijala sjeme života? I tako se ponovno krećemo prema Izvoru svog života u kozmosu. I pitanju svih pitanja.

(46) Ruth Montgomery

29.12.2000.

Ruth Montgomery je bila aktivni kolumnista, komentator domaćih i međunarodnih političkih tema, prije četrdesetak godina. Bila je posebno omiljena i cijenjena. Od sredine šezdesetih okrenula se pisanju knjiga na spiritualne teme koje su dostigle tiraže od nekoliko desetina milijuna kopija!

Mislim da ne griješim kada ocjenjujem da su XX stoljeće u Americi obilježila dva medija/proroka. Cayce prvu polovinu, a Ruth Montgomery drugu. I po broju proročanstava, a naročito po ostvarenim.

Po njenim riječima sve je počelo 1960. "Moji "učitelji" su mi se predstavili kao duše koje su trenutno na spiritualnom nivou i koje su imale bezbroj ranijih života. Isto kao što ćemo i mi biti tamo kada prođemo kroz misteriozna vrata koja zovemo smrću."

Njeni "učitelji" su počeli s dnevnim sesijama takozvanog "automatskog pisanja". Naime, dotada je gospođa Montgomery pisala na mašini za kucanje. A s "učiteljima" se ponovno vratila na olovku i papir. "Učitelji" su, ne samo diktirali tekst, već su joj i vodili ruku po papiru. Preko deset knjiga je nastalo na različite teme. Prva je bila s naslovom "U potrazi za istinom" (1965); slijedio je bestseler na temu reinkarnacije ("Here and Hereafter").

Zatim knjiga o tome što se dešava neposredno nakon fizičke smrti ("A World Beyond")... "Stranci među nama" su otvorili sasvim novu temu o dušama vanzemaljaca koji dogovorno preuzmu tijela postojećih ljudi ("walk-in", jednostavno se ušetaju u fizičko tijelo u određenom životnom dobu).

U doba kada je objavljivala svoje knjige bila je pionir u tim oblastima. I, umjesto očekivane kritike i protesta religiozne zajednice, Ruth je dobivale pozive za predavanja, a za njom su slijedile knjige stotina autora koji su izašli sa svojim ispovijestima: ljekari s dokumentiranim pričama svojih pacijenata koji su doživjeli kliničku smrt, svjedoci i akteri UFO susreta, psihijatri s dosjeima ljudi koji su se pod hipnozom prisjećali prošlih i budućih života.

Knjiga o vanzemalcima među nama ("Aliens Among Us", 1985) gospođe Montgomery daje doprinos razumijevanju uloge niza vanzemaljskih posjetilaca našoj Planeti.

"... Pod utjecajem svojih Učitelja, čvrsto sam uvjerena u postojanje nevidljivih sila u Prirodi. Tokom ovih godina moji nevidljivi prijatelji su me postepeno uvjerali u realnost komunikacije između živih i onih što ih zovemo mrtvim. Vjerujem i u reinkarnaciju, ponovno vraćanje duša u nove organizme. Znam da je stvaran i koncept u kome duše iz spiritualnog realma zamjene mjesta s dušama iz fizičkog svijeta, koje žele da napuste svoja tijela i odu nazad na duhovni nivo. Pa zašto bi onda ostala odbojna prema ideji da naši svemirski prijatelji s drugih planeta i galaksija posjećuju Zemlju, s željom da nam pomognu u rješavanju naših problema? Samo zato što ih ja nisam srela, ne znači da dokumentirani izvještaji drugih nisu istiniti..."

I nastavlja: "...Učitelji su mi davno rekli da su ljudske duše nastale simultano kao iskre od Kreatora. Duše u drugim galaksijama su Njegova kreacija kao i mi sami. Oni su nastali u toj praiskonskoj energetskej eksploziji u kojoj su duše postali suputnikom i Božjim kostvaraocem. Kako su neki od njih osjetili privlačnost prema određenim planetima i galaksijama, tako su i odlučivali da na njima ostanu..."

... Oni koji posjećuju Zemlju danas, potiču s planeta s naprednijom tehnologijom i naukom. Oni su savladali izazove putovanja kroz svemir preko dematerijalizacije i ponovne materijalizacije u Zemljinoj atmosferi. Spremni su da podijele svoje znanje s našim

naučnicima, ali nisu voljni da nepotrebno riskiraju svoje živote. Zbog toga sve manje čujete o UFO susretima...

Imaj na umu da naučno napredno ne znači uvijek i duhovno napredno. Na primjer, ako studiraš razliku između duhovno odmakle drevne Lemurije i Atlantide u zrelih danima, vidjet ćeš da je Atlantida izgubila svoje spiritualno vodstvo, mada je tehnološki bila najnaprednija civilizacija koja se ikada pojavila na Planeti. Slična je situacija i u drugim galaksijama. Neke kombiniraju ove kvalitete, a neke veličaju najlošije karakteristike oba svijeta...

Dosta je primjera ljudi sa sjećanjima na posjete svemirskim brodovima. Oni su zapravo imali iskustvo na drugom nivou svijesti. Dok su se nalazili na svemirskom brodu, takozvani vanzemaljci su materijalizirali svoje fizičko tijelo i vršili eksperimente nad ljudima da bi razumjeli kako njihova tijela rade... Ljudi su i fizički, ali i mentalno bili uzimani na svemirske brodove... Zemlja je pridošlica među nastanjenim svjetovima i daje loš primjer sa svojim ratovima, sebičnošću i pohlepom. Ipak, pojedini Zemljani uspijevaju prekidati ciklus ponovnog rađanja čineći dobra djela... i njima će biti omogućeno da posjećuju druge, naprednije planete ako žele...

Vanzemaljci dolaze i odlaze sa Zemlje po želji, jer imaju mogućnost da svoju atomsku strukturu dezintegriraju i ponovno integriraju kako i kada žele. Ovo je svemirski zakon koji još nije shvaćen na Zemlji...

Charlotte King iz Sakramenta je ljudski "seizmograf". Mnogo sigurnije od naučnih instrumenata, ona može predvidjeti zemljotrese i vulkanske erupcije, specificirati vrijeme i mjesto događaja. Američki instituti i vladine agencije su vršili niz testova i ustanovili da je točnost predviđanja zemljotresa oko 85%, a kod vulkanskih erupcija riječ je o fantastičnoj stopostotnoj točnosti. Ruth Montgomery je postavila pitanje svojim Učiteljima o Charlotte King i ovo je odgovor koji je dobila: "Charlotte King se ušetalala u to tijelo prije osam godina kao duša sa Sirijusa, budući da je duša koja je tada bila u njemu, odlučila da ode. Za Charlotte je ovo tijelo bilo pogodno da bi upozoravala ljude na predstojeće katastrofe... Ona volontira za ovu ulogu. Svojevremeno je bila na Atlantidi neposredno prije raspada ovog kontinenta na male otočiće... i prisjeća se iskustva i zvukova koji su prethodili ovim prirodnim pojavama. Ona je tamo imala sličnu ulogu pomažući stanovnicima iz ugroženih oblasti.

Dosta je napisala bilo o navodnom susretu američkog predsjednika Dwight Eisenhowera sa malom UFO flotom u vojnoj bazi Adward AFB u Kaliforniji, 1954. godine. Britanski Lord Clancarty, član Parlamenta, je svojevremeno objavio priču s američkim pilotom koji je tvrdio da je bio jedan od šestorice osoba koja su bila s američkim predsjednikom za vrijeme susreta. Kaže: "Pet različitih vanzemaljskih letjelica je sletjelo u bazu. Tri su imale tanjurast oblik, a dvije oblik cigare... Vanzemaljci su ličili na ljude, ali ne u potpunosti."

Prema ovoj ispovijesti, Eisenhower je bio na odmoru u obližnjem Palm Shringu i helikopterom je doveden u bazu. Tamo je na engleskom razgovarao s humanoidima koji su mu pokazali svoju tehnologiju. Također su mu demonstrirali moć da postanu nevidljivi. Tada je Ike rekao da Zemljani još nisu spremni da saznaju za njihovo prisustvo, jer bi to izazvalo paniku. I mada se pilot zakleo da šuti, odlučio je da progovori. jer je ostao kao posljednji svjedok.

Ruth Montgomery je pitala svoje Učitelje za ovaj događaj. Odgovor slijedi:

"Ike je vidio i govorio s posjetiocima iz svemira. On je trebao upoznati javnost s ovim činjenicama prije svoje smrti. Također je vidio i svemirske brodove."

Ruth je svoju knjigu pisala u proljeće 1984, u predvečerje američkih izbora. Njen izdavač je upitao bi li učitelji predvidjeli neke od političkih događaja. Među pitanjima je bilo i ono za

demokratskog kandidata Gary Harta, vrlo popularnog u to vrijeme. Njihov odgovor je bio sljedeći: "Hart će biti dobro primljen, ali neće dobiti nominaciju. Ona će otići Mondaleu, kojeg će poraziti Reagan. Njega će, opet, naslijediti George Bush kao predsjednik..."

Koliko se ja sjećam, zgodni Gary Hart je nekoliko mjeseci uvjerljivo vodio unutar Demokratske partije. A onda je objavljena njegova vanbračna ljubavna afera i predsjednički snovi su mu pali u vodu.

Petnaestak godina ranije, Učitelji su prorokovali da Ted Kennedy nikada neće postati američki predsjednik, niti će žena biti izabrana da vodi SAD u XX stoljeću. Točna predviđanja su se odnosila na izbor i, zatim, odlazak Cartera, kineskog vođe Deng Hsiaopinga i njegovog zaokretanja ka kapitalizmu...

O vanzemalcima su rekli i ovo: "Oni će nastaviti dolaziti u većem broju i bit će od velike važnosti za Zemljane..."

Zaključujući: "Mi smo duša. Ne tijelo! Fizičko tijelo je jednostavno kostim kojeg nosimo u kratkom vremenskom periodu. Ali, mi, naša duša, postojimo kao i vrijeme. Beskonačno!"

III TOM

(1) Kissinger Associates Co.

01.04.2001.

Ako poželimo da ljudsku civilizaciju podredimo nekim drugim (tuđim), "višim" potrebama, onda ćemo joj prvo oduzeti moć slobodne misli. Udaljiti je od njene prave prirode. Odsjeći ćemo krila duhovnoj i mentalnoj slobodi. I ljude fokusirati na sporedne ciljeve (npr. borba za financijsko preživljavanje, pripadnost religijama itd).

Proces manipulacije starta s lažnom slikom svijeta. Ovaj, treći tom "Alternativne povijesti", pokazat će da bukvalno moramo početi sumnjati u svaki komadić znanja koji su nam usadili kroz proces obrazovanja i medijskog bombardiranja.

Kad vlastitim naporom potvrdimo što je istina, tek onda postajemo slobodni.

1. Povijesni događaji se ne odvijaju stihijski, kao što mnogo ljudi misli. "Kao splet trenutnih okolnosti". Zabluda!

2. Oni se ne odvijaju ni zakonito. Svjetski i lokalni ratovi, ekonomske krize. "Ciklusi". Nova zabluda!

3. Imaginarne božanske prste u svemu ovome ne možemo dokazati pa ih nećemo ni razmatrati.

Al je istina da tri gornja pogleda na svijet dominiraju u tumačenjima svega onog što nam se događa.

U narednim priložima ćemo dokazati da nijedan od njih nije istinit. I da je sve ono što nam se događa na ovoj Planeti usmjeravano i pokretano iz jednog centra.

Rat u Bosni je dobar primjer, jer svatko od nas misli da zna što se dešavalo. Nećemo govoriti o lokalnim vođama koji su bili u prvom planu ... već o vanjskom inženjeringu koji je taj rat vodio u željenom smjeru. Vrijeme će pokazati da li su ključne operativne uloge imale sljedeće organizacije:

- Bilderberg Grupa
- Trilateralna Komisija (Trilateral Commission)
- Komitet 300 (Committee of 300)
- Britanski kraljevski Institut za međunarodne poslove (RIIA)
- Američki Savjet za vanjske poslove (Council on Foreign Relations)
- Kissinger Associates

Zovimo ih skraćeno Bil, TC, C 300, RIIA, CFR i Kiss.

U predvečerje sukoba u bivšoj Jugoslaviji zemlje Europske Unije su postavile svog prvog "mirovnog pregovarača". Sjećamo se, bio je to lord Carrington. Carrington je bio lider Bilderberg Grupe (Bil), predsjednik RIIA i jedan od članova C 300. Ujedno je i jedan od osnivača Kissinger Associates (Kiss).

Kad njegovo posredovanje navodno nije dalo rezultate (a u stvari on je odigrao očekivanu ulogu) zamijenjen je s dvojcem: lord David Owen (Bil, TC) i Cyrus Vance (Bil, CFR, TC). Zatim slijede Šveđanin Carl Bildt (Bil) i Norvežanin Thorvald Stoltenberg (Bil, TC). U dva navrata se ubacivao nezavisni pregovarač Jimmy Carter (svojevremeno predsjednik TC, član CFR-a).

Kada je četvrt milijuna ljudi pobijeno, "napokon" dolazi ekipa s Richard Holbrooke-om (CFR, TC, Bil), mirovnim pregovaračem tadašnjeg predsjednika Billa Clintona (CFR, TC, Bil). Dnevno su bili umiješani ministri Warren Christopher (CFR, TC) i William Perry (Bil).

Stvara se globalna NATO armija i prvi vojnik 60.000 trupa je admiral Leighton Smith (CFR). Naravno, Carl Bildt (Bil) kontrolira civilni dio operacija. Utjecajni američki ambasador u Beogradu bio je Warren Zimmerman (CFR), a financijer George Soros (Bil) imao je i ima niz neprofitnih fondacija diljem jugoistočne Europe.

Svi su oni slijedili upute Davida Rockefellera i Henry Kissingera, moćnih lidera Bilderberg Grupe, Trilateralne Komisije, britanskog i američkog Instituta za vanjske odnose. To su ljudi koji mijenjaju svijet i odlučuju o rezultatima tih promjena.

Kissingera se sjećamo iz Nixonove i Fordove administracije, rata u Vijetnamu i (koje li ironije) laureata Nobelove nagrade za mir (1973). Od sedamdesetih, on je stajao iza glavnih vanjskopolitičkih odluka američkih predsjednika (njihova pripadnost "različitim" partijama je bila od sporednog značaja).

Kada je George Bush postao predsjednikom 1988. postavio je dvojicu bliskih Kissingerovih suradnika u svoj kabinet: Brent Scowcroft je vodio Washingtonski ured Kissinger Associates i postao je šef moćnog Nacionalnog Savjeta za Sigurnost (NSC). Predsjednik Kissinger Associates, Lawrence Eagleburger je bio pomoćnik ministra vanjskih poslova zadužen za ... Balkan i Europu.

Prema navodima jednog visokog službenika Bushove administracije, koji je kasnije dao ostavku na dužnost, odigravala se ova scena: godina je 1992, rat na Balkanu je započeo. U Ovalnom uredu sjede Bush i Kissinger. Henry Kissinger diktira redoslijed događaja koji se trebaju odigrati, a Bush potvrdno klima glavom.

Naravno, zvanično Kissinger niti je bio član američke vlade, niti je imao bilo kakvu funkciju u njoj.

Iza scene... Kissinger Associates su vodili inženjering bosanskog i ostalih balkanskih ratova.

Razoreni životi i domovi, prošlosti i budućnosti, posijana mržnja, samo su plodno tlo za buduće sukobe. I odvođenje čovjekove pažnje od potrebe da se okrene sebi. Stvarnoj ljudskoj prirodi. I svrsi naše životne misije na ovoj Planeti i u ovom životu.

Henry Kissinger, dobitnik Nobelove nagrade za mir, je stajao iza glavnih vanjskopolitičkih odluka američkih predsjednika umiješanih u ratne sukobe od Vijetnama i Laosa do Bosne i Iraka (dva puta).

(2) Tko vlada čovječanstvom?

08.04.2001.

Interesantno je promatrati ankete koje svakodnevno zapljuskuju TV. Stvara se privid da narod daje svoje mišljenje o životnim pitanjima i da ih političari navodno slušaju. U pogledu poreza ("treba li ih smanjivati ili ne"), vanjske politike ("napasti na Irak ili ne", "poslati dotičnog u Haag ili ne"), vojske ("homoseksualci u vojsci ili ne") i slično...

Naravno, odluke se donose bez obzira što većina misli. Njima se, na kraju, objasni što trebaju misliti. Jedna od rijetkih ozbiljnih anketa je ona od prije neki dan provedena među nastavnicima. Oni su usporedili učenike iz ranijih generacija i iz ove današnje. Jednoglasan zaključak je bio da "današnja djeca postavljaju znatno manje kritičkih pitanja o nastavnom gradivu... i da mnogo manje samostalno čitaju".

Gašenje kritičkog mišljenja je utrnulo put prema društvu u kome se ne postavljaju pitanja već se prihvaćaju "istine" koje se serviraju iz medija i prilagođenih udžbenika povijesti, fizike, biologije.

Djeci se daju "lijekovi" za smirenje da ne bi bili hiperaktivni, droga je dostupna u svakoj osnovnoj školi, nasilje je prihvaćeno kao neminovnost, ruglo "muzike" crnački rap, je vodeći trend među mladima.

Da li se ove stvari dešavaju slučajno? Ili je "nekome" u interesu da ima priglupе mase kojima je lako manipulirati?

Nekoliko tjedana prije ovogodišnjeg Mardigrasa (karnevala) u New Orleansu sreli smo se sa Sutkom i Daletom kod Mazeta. Dobio sam poseban poklon, knjigu David Ickea: "The Biggest Secret" ("Najveća tajna") pisanoj 1999. David-a smo spominjali lani kao neumornog istraživača koji daje stvarnu pozadinu onoga što se dešava na Planeti. O "Najvećoj tajni" ćemo govoriti više u narednim priložima: danas zavirimo u njegovu knjigu "I istina će nas osloboditi".

Knjigom dominira sljedeća tabela:

Na dnu je čitavom širinom

- ČOVJEČANSTVO

Sijede

- MEDIJI

Zatim

- UJEDINJENI NARODI
- EVROPSKA UNIJA i TRGOVAČKI BLOKOVI
- BILDERBERG GRUPA
- KRALJEVSKI INSTITUT ZA VANJSKE POSLOVE
- AMERIČKI SAVJET ZA VANJSKE POSLOVE
- TRILATERALNA KOMISIJA
- OKRUGLI STOL

(nekoliko nivoa naviše je praznina i onda dolaze...)

- PROSVIJETLJENI MASONI
- VITEZOVI MALTE
- SKULL & BONES

(pretposljednji nivo, pri samom vrhu prikazuje "Globalnu elitu")

- CRNO PLEMSTVO
- ILUMINATI
- KOMITET 300

(i došli smo do krova; tamo su...)

- VANZEMALJCI

Razmislimo o ovoj tabeli. Većina ljudi, naravno, ovako što nije vidjela. A i kada je vidi, koja je prva reakcija? Nevjerica, odmahivanje rukom, neprihvatanje... Logično, jer se ne "uklapa u već formiranu sliku svijeta".

Sliku koju su nam "formirali" oni koji imaju stvarnu moć na planeti. A ako nekolicina i pokušaju da ih razotkriju, u očima drugih ovo će izgledati toliko fantastično... da neće u to povjerovati.

Idealno zamišljeno. Istina je toliko nevjerojatna da je treba odbaciti. Iluzija je toliko jaka da je "sigurnije" od nje se ne odvajati.

Prvi dio "Trećeg toma" će pokazati da je "zemaljski komandni lanac" zbilja oličen u gornjoj tabeli.

I knjiga kaže:

"Ovo će možda izgledati nerealno većini ljudi, ali ja od vas tražim da razmislite. Svi ćemo se složiti da je nešto vrlo pogrešno a ovom planetom. Građanski ratovi, bolesti, etnička čišćenja, religijski ratovi, kršenje ljudskih prava... i lista ide dalje. Da li su ovi događaji međusobno nepovezani, ili imaju zajednički izvor?"

... Konstantno nas hrane propagandom, lošim vijestima, mišljenjima, lažima ... a postoje tone nerečenih tajni. Većina ovih laži dolazi kroz medije čiji su vlasnici nekolicina ljudi na vrhu spomenute tabele. Sve se podređuje ciljevima tih grupa na vrhu..."

Ukratko bih i ja prokomentirao tabelu:

1. Čovječanstvo

Šest milijardi ljudi je ogromna energetska masa: mentalna, duhovna, materijalna. Svatko od nas je, u suštini, samo energetska lopta. Kojoj treba energetske podsticaj, "hrana", da bi se održala i razvijala. Većina ljudi osnovne energetske potrebe uvjetuje hranom i pićem, zatim iskustvima različitog naboja: seksom, ljubavlju, moći, vladanjem nad ostalima itd.

Oni pri i na vrhu piramide smišljeno i usmjereno dobivaju potrebnu (negativno nabijenu) energiju za vlastiti opstanak.

Sedam tisuća godina je stara ova naša (posljednja u nizu) zemaljska civilizacija. Dosadašnja povijest je tipičan primjer manipuliranja masom energetskih lopti (ili "ljudi", kako mi sebe volimo nazivati). A da toga nismo svjesni.

2. Mediji

Manipulacija se održava medijima kao jednom od najmoćnijih oružja (uz droge, lijekove i Farmaceutsku industriju, "obrazovanje" i sl.) Male medijske kuće se oslanjaju i slušaju one velike; velikima su na čelu grupe koje dominiraju čitavom industrijom; i što više idemo k vrhu piramide shvaćamo da samo nekolicina drži u svojim rukama medijska i privredna carstva.

Tip: nijedna udarna vijest nije slučajna. Ona nije plod "istraživačkog i nezavisnog novinarstva". Ona je uvijek u funkciji nove manipulacije. Dobar orijentir je - uvijek sumnjati u ono što čujemo.

Jer istina je uvijek skrivena. Na primjer:

- Kissingerova je teza bila da na Balkanu stoljećima ratuju plemena. Sjetimo se ratnih izvještaja. Daje se mišljenje jedne pa druge strane. Tko puca na Sarajevo? Prosječan čovjek, ako je u konfuziji, lako proguta ideju da su svi krivi i da je riječ o plemenskom ratu.

- Trenutno aktualni Makedonsko-albanski sukob je predstavio Albance kao teroriste i odmetnike. Time su oni izgubili "politički kapital" kao žrtve sukoba na Kosovu. Ponovno sve u funkciji dokazivanja da nema dobrih; u "plemenskom ratu" svi su primitivni i čitav Balkan je isti.

A oni koji iza scene vuku konce točno znaju kojim putem idu. Masonski moto "Ordo Ab Chaos" red, poredak iz kaosa, je ovdje na djelu. "Kreiraj problem, podstakni reakciju da se nešto treba uraditi, i onda ponudi rješenje. Svoje rješenje! Svoj (Novi svjetski...) poredak."

3. Ujedinjeni Narodi

Koliko li je dobronamjernih doktora, pod okriljem OUN, volontiralo u afričkim misijama misleći da vakcinama pomažu stanovnike ovog siromašnog kontinenta? I ne sluteći što se skrivalo u tim vakcinama. Danas je to kontinent gdje se populacija kontrolira na najžurniji način. Jedan od četiri odrasla Afrikanca ima AIDS. Crni kontinent je najveća eksperimentalna laboratorija kreatora Novog svjetskog poretka.

4. Europska Unija i Trgovački blokovi (NAFTA)

Stvaranje jedinstvenog tržišta, jedinstvene monete i jučer najavljenog jedinstvenog ustava, dovodi do čvrstog držanja poluga vlasti u rukama nekolicine. Lijepa priče o slobodama, naprednoj ekonomiji, nepostojanju granica se serviraju građanstvu u međuvremenu...

5. Bilderberg, Instituti (SAD, UK) za vanjsku politiku, Okrugli Stol...

...će biti predmet analize u nadolazećim priložima.

6. Prosvijetljeni masoni (njihova elita), Vitezovi Malte, Skull & Bones

Skull & Bones smo obradili u prethodnom tomu. Vitezovi Malte nisu tako arhaična i neutjecajna organizacija kako se učinilo kada je jedan od njih prikazivan kako putuje kroz Beograd, Zagreb i Dubrovnik početkom 1991... dijeleći svoje ordene i križeve.

7. Globalna elita (Crno plemstvo, Illuminati, Komitet 300)

Penjući se k vrhu, počinju da zapanjuju rituali i okultizam vrhunskih igrača, elite koja generacijama održava svoje genetičke i krvne linije, zatim priča o trinaest familija - stvarnih vlasnika svjetske ekonomije...

8. Vanzemaljci

Greysi, i, stvarni kontrolori svega negativnog - Reptoidi.

Istine se mogu skrivati, ali nijedna nije vječna. Prije ili kasnije informacije počinju curiti.

Vitezovi Malte imaju tisućugodišnju tradiciju vojnog i političkog utjecaja. Podružnice diljem svijeta učestvuju u akcijama humanitarnog karaktera, dok njihovi lideri pripadaju vodećim elitama koje vladaju svijetom.

(3) Bilderberg

15.04.2001.

I dok mi privodimo ovaj uskršnji vikend kraju i pripremamo se za rutinske sedmične dane pred nama, ima onih koji planiraju našu budućnost iza zatvorenih vrata.

Konac svibnja, početak lipnja, je vrijeme kada Bilderberg Grupa drži svoje tajno godišnje zasjedanje. O tome nijedne velike novine ili TV stanice neće objaviti ni slova. A vlasnici tih istih medija bit će, i ovom prilikom, učesnici sastanka.

Od 24.-28. svibnja, u luksuznom švedskom hotelu Stenunsbaden, na zapadnoj obali, pedesetak km od Gotesberga, lideri Bilderberg Grupe će otvoriti ovogodišnji, 48. po redu, susret. Hotelski rezort je izdojen na otočiću i uz jake mjere sigurnosti, 120 predstavnika Zapadne političke, financijske i korporacijske elite odlučivat će o neposrednoj budućnosti svijeta.

Osamdesetogodišnjaci, Rotschild i Rockefeller, zajedno s Kissingerom, pripremit će i ovaj put, dnevni red i izbor pozvanih.

Isto kao i lani na lipanjskom sastanku u belgijskom hotelu Chateau Du Lac (20 km od Bruxellesa). Ili godinu prije, u škotskom Turnberry Hotel (Ayrshire). Ili, još prije, u portugalskoj Sintri.

Usamljeni, luksuzni hoteli, u vlasništvu Rothschilda ili Rockefellera, postaju prava utvrđenja koja okružuju neviđene mjere sigurnosti: naoružani čuvari, policija, čak i vojska. Kilometrима uokolo nijedan novinar nema pristupa. Pet dana intenzivnih diskusija rezultiraju uputama vodećim plutokratima svijeta.

Jedine novine koje uspijevaju, iz godine u godinu, prenositi rezultate ovih tajnih sastanaka, su američke: "Spotlight". Za sebe kažu da su "jedine preostale ozbiljne američke novine".

O korijenima Bilderberg Grupe govorio je američki senator Jacob Javits 1964. godine. Njegov izvještaj se može naći u Kongresnoj biblioteci. U njemu, ovaj povremeni član Bilderberga kaže: "Zemlje Zapadnog Svijeta su, tokom perioda hladnog rata, osjećale potrebu za usku suradnju da bi se zaštitili od komunističke opasnosti." Ova "suradnja" se fokusirala na ključni cilj: osigurati da SAD, Kanada i Zapadna Europa zadrže globalnu kontrolu nad preostalim dijelom svijeta.

U svibnju 1954. održan je prvi zvanični sastanak Bilderberg Grupe koja je svoje ime dobila po hotelu Bilderberg u Nizozemskoj. Ime ipak nije slučajno izabrano. Bil ili Bel je drevno feničansko božanstvo - Sunce (primarni simbol svih elitističkih grupa).

Prvim sastankom je rukovodio nizozemski princ Bernhardt, bivši nacistički SS oficir, koji se udomio u nizozemskoj kraljevskoj porodici. Princ je predsjedavao Bilderberg sastancima sve do 1976. godine.

Za tu ulogu ga je pripremio kolosalni europski manipulator, financijski mastermind, lord Victor Rothschild. I kao što je David Rockefeller vukao poteze iz sjene u Americi, tako je i Rothschild rukovodio europskim poslovima. (David Icke, "The Biggest Secret".)

Bilderberg Grupa ima stalni Komitet od 39 osoba koje se ne biraju već postavljaju. To je uže jezgro, donosilac i odluka. Njihova uloga je da prenose ideje osobama koje pozivaju na godišnjoj bazi. Pozvanih osamdesetak osoba se mijenjaju svake godine, kao i lokacija sastanaka.

Među 39. su i lord Carrington, Giovanni Agnelli (FIAT), Rockefeller (Chase Manhattan Bank), Peter Jankovic (bivši austrijski ministar), Vernon Jordan (Clintonov pajdaš), Kissinger... Uz njih su i vodeći ljudi korporacija kao ABB, United Steel (SAD), Deutsche

Bank, World Bank, ministri, ambasadori, profesori... Ova Grupa se često naziva i "Nevidljiva svjetska Vlada".

S razlogom.

Primjer prvi:

Godine 1993, tadašnji predstavnik za štampu britanske Laburističke partije, stanoviti Tony Blair, pozvan je na sastanak Bilderberg Grupe u grčkom ljetovalištu Vouliagmentu. Godinu dana kasnije slijedi iznenadna smrt dotadašnjeg lidera stranke John Smitha. Serija skandala i konflikata uništava kredibilitet "konkurentne" konzervativne partije i njenog lidera Johna Mayora. Blair postaje novim britanskim premijerom u uvjerljivoj pobjedi 1997.

Blairov Bilderberg savjetnik bio je Gordon Brown. Njihova prva ekonomska odluka bila je da predaju upravljanje kamatnim stopama iz ruku Vlade u ruke Bank of England (koliko se sjećam onih jutarnjih vijesti BBC-a, to se desilo samo dva dana nakon što je Blair preuzeo upravljanje Kabinetom). Brown je zamijenio dotadašnjeg konzervativca Kennetha Clarka. Koji je, gle slučajnosti, također jedan od Bilderberg-era. Isto kao i Mayor.

I što se dešava? Prividna demokracija je na djelu. Jedna partija zamjenjuje drugu na vlasti. Narod je sretan jer misli da ima izbor. A u stvari jednopartijske države su na djelu.

Uzgred, Brown i Blair su bili ponovno na sastanku Bilderberg Grupe 1998. u Škotskoj.

Primjer drugi:

David Rockefeller je 1991. godine pozvao dotad relativno nepoznatog guvernera države Arkansas na sastanak Bilderberg-a u Baden-Badenu, u Njemačkoj. Slijedeće godine, guverner Clinton je postao predsjednik Clinton.

Primjer treći:

Mreža centralnih banaka je pod neposrednim utjecajem grupa kao Bilderberg. Glava američke Banke federalnih rezervi, Alan Greenspan je Bilderberg (ujedno i član TC i CFR). Njegov prethodnik Paul Walker također (TC, CFR i Bil). Njihov britanski kolega Sir Gordon Richardson isto tako... Njemačka centralna Banka, Svjetska Banka... i lista ide dalje.

Američko i svjetsko tržište akcija se trese prije nego što se Greenspan obrati s odlukom o visini kamatnih stopa. I njegove izjave, svaki put, određuju tok kojim će se ekonomije kretati. Akcije skaču ili padaju, istog dana.

Međutim, glavni igrači, ne samo da unaprijed znaju što će se odlučiti... oni donose odluke. Treba pratiti investicijske korake glavnih korporacija, banaka i osiguravajućih kompanija prije nego što se Greenspan obrati javnosti. Jer one, svaki put, masovno prodaju ili kupuju akcije. (Doduše, tu postoji mala zvrčka: financijska carstva Rothschildsa i Rockefellerera su tako razgranata, da im mali teško mogu ući u trag.)

Primjer četvrti:

Navodni financijski "odmetnik". George Soros (također Bilderberg), svojevremeno je napao švedsku valutu. Uzaludno ju je tadašnji švedski premijer Carl Bildt (Bilderberg) pokušao "braniti". Rezultat? Kod većine građana se javio strah da zemlja ostaje van integracija, na financijskoj vjetrometini. I, Švedska se ubrzo našla u Europskoj Uniji. Pod zajedničkom kapom.

Primjer peti:

NATO-ov napad na Jugoslaviju radi zaustavljanja masakra nad Albancima na Kosovu bio je dio mnogo šireg plana, prema izjavama službenika američkog Ministarstva vanjskih poslova. "Bilo je važno za Bilderbergov cilj, stvaranje novog svjetskog poretka, da NATO izađe iz svojih vlastitih limita... Od obrambenog karaktera... s bombardiranjem Kosova i Srbije... stvoren je presedan. NATO sada može ići bilo gdje... I tako postati svjetskom armijom." (James Tucker, "Spotlight")

Primjer šesti:

Prema izjavi jednog od učesnika sastanka u Baden-Badenu, 1991. iz zdravice Rockefellera:
"...Zahvalni smo Washington Post-u, New York Timesu, Timeu i ostalim velikim publikacijama i medijima čiji su vlasnici učestvovali u našim sastancima tokom proteklih 40 godina... i očuvali obećanja o diskreciji. Bez toga bi nam bilo gotovo nemoguće raditi na našem Planu za Svijet..."

Prema izjavi jednog drugog učesnika, visoko rangiranog američkog službenika, u Evianu, Francuska, 1992. Kissinger je poručio:

"Danas bi Amerikanci bili van sebe da vide UN trupe na ulicama Los Angelesa kako uspostavljaju red: sutra će biti zahvalni. To će se posebno odnositi na situaciju ako postoji opasnost, stvarna ili lažna, koja će ugroziti našu egzistenciju... i ako će nam svjetski lideri pomoći da je se riješimo."

Primjer sedmi:

Bilderberg ništa ne prepušta slučaju. Od doba Nixonovog predsjednikovanja, svi američki budući predsjednici i njihovi suparnici u izbornoj utrci, bili su članovi Bilderberga i/ili Trilateralne Komisije. Rezultati utrka sa samo dva grla u završnici, uvijek su bili kontrolirani. Ako si vlasnik oba konja, ne možeš izgubiti.

Iz Carringtonovih ruku, predsjedanje sastancima Bilderberg Grupe, prešlo je u posljednje četiri godine (od Sintre, Portugal) u ruke Belgijanca Viscount Etienne Davignona. Ime zvuči nepoznato. Ipak, riječ je o vrlo utjecajnoj figuri u europskim krugovima. Davignon je bio potpredsjednik Europske komisije (Vlade) tokom 1980-ih. Na čelu je ogromnog bankovnog i energetskog belgijskog kompleksa Societe Generale de Belgique. Predsjedava tajnim "Okruglim Stolom Industrijalaca Europe", koji formulira politiku koju provodi Europska Unija. Davignon je jedan od osnivača monetarne Unije Europe (AMUE). Član je Rockefellerove Trilateralne Komisije.

Rezultati njegovog djelovanja: monopoli, veliki biznis, moć elite.

Baroni Bilderberga, Trilateralne Komisije i Savjeta Međunarodnih Odnosa sjede u konferencijskoj dvorani. Oni isti koji se vole nazivati "gospodarima univerzuma". Godina 2001. Govornik je dr Roger Kubarych, ekonomist, koji simulira scenarije za financijsku apokalipsu. Redaju se pretpostavke o utjecaju loših vijesti na tržište: padaju prodaje i profiti kompjuterskih i softverskih kompanija, raste broj neotplaćenih kredita, inflacija se budi, tržište akcija gubi vrijednost, dolazi do generalne panike. Pređimo iz simulacijske teorije igara u stvarnost.

Zadnjih šest mjeseci banke prijavljuju rastući trend (11%) u neotplaćenim kreditima. Njujorška burza bilježi pad od 25% za samo tri mjeseca. Nezaposlenost raste. Potrošnja stanovništva opada. A s njom i proizvodnja. Nesigurnost se uvlači pod kožu prosječnog Amerikanca. Amerika se nakašlja. Svijet dobiva upalu pluća.

Bilo bi informativno zaviriti na onaj švedski fjord Harefjordan Sound i hotel Stenungsbaden od 24.-28. svibnja i čuti što Bilderberg kuha u svom kazanu za ovu godinu.

Etienne Davignon, čelnik Europske Monetarne Unije, rukovodi konferencijama Bilderberga od siječnja 2000. Cilj je da se formulirani zadaci elita sprovode u djelo na Europskom tlu.

(4) Trilateralna Komisija

20.04.2001.

Devetog ožujka, u pet popodne, britanski ministar vanjskih poslova Robin Cook, propušta uobičajeni "čaj u pet". Otkako je postao ministrom, to mu se sve češće događa. Ovaj put prilika je posebna. Govorit će pred 350 najmoćnijih ljudi svijeta. Ministri, bivši i budući predsjednici vlada i ambasadori, svi vodeći bankari, šefovi korporacija, medija i parlamentarci. Od Amerike do Japana.

I ovogodišnji skup Trilateralne Komisije protekao je uobičajeno. Bez napisa u medijima. Bez pompe. Glavna tema trodnevnog skupa: "Globalizacija".

Poljak Zbigniew Brzezinski bio je najutjecajniji čovjek u vladi američkog predsjednika Jimmy Cartera (1977-1981). Marksista po uvjerenju, postat će profesorom na Harwardu i Columbia univerzitetu da bi ubrzo stekao reputaciju "antikomuniste". David Rockefeller ga je zapazio 1970. kada je objavio knjigu "Između dva vremena". U njoj Brzezinski zastupa tezu o globalizaciji u svjetskoj politici i ekonomiji.

Tri godine kasnije Zbigniew postaje desnom rukom Davidu i pomaže mu u osnivanju organizacije koja će okupljati vrhunske političke i biznis lidere Amerike, Zapadne Europe i Japana (Trilateralala).

Prvobitni plan ja bio da svaka od tri regije daje po 100 članova. Danas, tri decenije kasnije, omjer je nešto izmijenjen.

Sjevernoamerička grupa se sastoji od 107 članova: 85 Amerikanaca, 15 Kanađana i 7 Meksikanaca. Japanska se proširila i uz 75 Japanaca tu je 11 Južnokorejanaca, 7 iz Australije i 15 iz zemalja ASEAN-a, Kine i Hong Konga. Europljana je najviše: 150. Sjevernoamerički predsjednik je Paul Walker, bivši šef Američkog Sustava Federalnih Rezervi (najmoćnije financijske institucije u svijetu). Europljane predvodi Peter Sutherland šef naftnog carstva BP Amoco. Pacifik zastupa čelnik konglomerata Fuji Xerox, Yotaro Kobayashi.

U užem krugu ("Izvršni Komitet") su i: Umberto Agnelli (na čelu najveće talijanske firme IFD, Zbigniew Brzezinski, Robert Haas (Levi Strauss). Lee Honk-Koo (bivši korejski premijer). Minoru Mlakahara (šef Mitsubishija), Thorvald Stoltenberg (naš znanac kao predstavnik UN za bivšu Jugoslaviju), Bjorn Svedberg (Ericsson) i drugi.

Trilateralna Komisija odlučuje slično kao i Bilderberg grupa.

Održavaju se redovni godišnji susreti, svaki puta na drugom mjestu. Lokacija je tajna, prisutni su samo članovi i posebno izabrani gosti. Kod Bilderberg Grupe se, uz uži krug, većina članova rotira. U Trilateralali mandat članovima je od tri godine navije.

Izvršni komiteti se sastaju nekoliko puta godišnje i oni razrađuju zadatke koje im formulira uži krug.

Uži prsten se sastoji od regionalnih direktora i posebno provjerenih članova svjetskih elitnih organizacija. I, na vrhu, je centar, koji se sastoji od cara i najuže grupe moćnika. Procentualno, to bi izgledalo ovako: Centar je 100% informiran o svemu. Oni donose odluke. David Rockefeller je na vrhu ove piramide. Brzezinski je uz njega. O nekolicini ostalih možemo spekulirati: Kissinger, Robert McNamara, Edmund de Rothschild, George Bush.

Ispod njih je "uži krug" koji je 90% obaviješten. I odluke prima direktno od cara. U ovom krugu se nalaze trostruki članovi (sve tri elitističke organizacije: Bilderberg. Trilateralala, CFR).

Slijedi "centralni prsten" u kome su dvostruki članovi elitnih organizacija. Do njih dolazi 80% svih odluka.

U "vanjskom prstenu" su članovi koji su tu uglavnom za potrebe kamuflaže. Pola stvari znaju, o drugoj polovini ne znaju. Ali sprovode zaključke vrha.

David Rockefeller ima lijep posjed u Tarrytownu, država New York. Tamo je 1973. pozvao malo poznatog guvernera Georgie. Jimmy Cartera, na večeru. Prisutan je bio i Brzezinski koji je tih mjeseci snimao potencijalne kandidate za Trilateralnu Komisiju. Večera je prolazila ugodno. Rasprava se vodila o Carterovim kancelarijama koje je otvorio u Bruxellesu i Tokiju. Takva vizija se potpuno uklapala u Davidov koncept Trilaterale. Brzo. Carter postaje jedan od prvih članova Komisije i njegova sudbina biva predodređena...

(Vjerojatno je o tome najbolje čitati iz pera Barry Goldwatera, Demokratskog protukandidata Carteru, 1976. On piše:)

"... David Rockefeller i Zbigniew Brzezinski su financijski podupirali Cartera kao svog idealnog kandidata. Pomogli su mu da osvoji nominaciju, a kasnije i poziciju predsjednika SAD. Mobilizirali su novčanu masu bankara s Wall Streeta i intelektualni utjecaj akademske zajednice (koji su financirani od strane raznih fondacija) i, naravno, medija..."

Sedam mjeseci prije nego što će se održati konvencija Demokratske partije, Galup je proveo istraživanje koje je pokazalo da manje od četiri (4) posto podržava Cartera za predsjednika. I, preko noći, on postaje izabran.

Ovo je najbolja ilustracija kako funkcionira vlast "Elite". Izabiru svoje kandidate, a ruše "neposlušne".

Pročitao sam tridesetak stranica s web sajta Trilateralne Komisije (<http://www.trilateral.org/>). Moram priznati da im pojedini dijelovi djeluju naivno.

Na primjer:

- "Komisiju su osnovali privatni građani... da zajednički promatraju ključne probleme u svijetu"

- "Trilateralna Komisija je ... diskusijska grupa..."

- "Kako to da je predsjednik Carter izabrao sedamnaest (17!) svojih vrhunskih suradnika u Administraciji iz sastava Trilateralne Komisije? (Slijedi odgovor) "S obzirom da Carter nije bio baš poznat u oblasti vanjske politike on se prirodno obratio Trilateralnoj Komisiji i njenim članovima za popunu mjesta u Vladi..."

- "Neke individue vjeruju da je Trilateralna Komisija nekako aranžirala Carterov izbor za predsjednika. Riječ je o miskoncepciji. Komisija je nepartijska i ne podržava nijednog kandidata..."

I tako dalje. Bush stariji je bio aktivan član Komisije u pauzi svojih funkcija šefa CIA-e i potpredsjednika SAD-a. "Treba li spominjati da su i Reaganov i Bushov kabinet bili kontrolirani od strane članova Trilaterale?"

Da li je slučajnost da su četiri posljednja kanadska ambasadora u SAD-u članovi Komisije? Isti slučaj je i s posljednja tri japanska ambasadora u Washington-u.

Da li netko može preuzeti upravljanje Svjetskom Bankom, UN agencijama, fotelju ministra vanjskih poslova ili biti guvernerom Centralne banke bez suglasnosti (odnosno, "preporuke") Komisije"

Zbilja, može li? U Londonu, Washingtonu, New Yorku ili u Tokiju?

Listajući spiskove članova Trilaterale pronašao sam Slovenca Marka Voljca, koji je na čelu Nove Ljubljanske Banke. Među pozvanima na sastanke Bilderberg Grupe bio je i kosovski publicista Veton Suroi. Godinu dana prije kosovskog sukoba.

S Internetom, "Trilateralna Komisija je dobila priliku da pokaže da oni nisu "konspiracijska organizacija" . Eto, tamo se mogu naći i spiskovi njenih članova i materijali s godišnjih skupova. "Dobrotvorna organizacija", koja nikome ne želi zla. Ipak, prisjetimo se kako sve ove elitističke organizacije rade. Na dnu piramide jest karnuflaža. U Komisiji jesu članovi iz Indonezije, Slovenije ili Meksika. Ali, ono što se zbilja računa je što radi vrh. "Carska svita".

David Rockefeller, najbogatiji i najutjecajniji čovjek na Planeti, na samom je vrhu Piramide moći. Odatle kreću zadaci za sve elitne organizacije.

(5) CFR

22.04.2001.

Preko puta ruske (bivše sovjetske) UN ambasade u New Yorku, na istočnom Manhattanu, smještena je Harold Pratt House. Riječ je o jednom od najljepših objekata u ovom gradu, podignutom 1919. Hol u mramornim pločama vodi u niz stilski uređenih prostorija. Svaka od njih prima od 75 do 350 zvanica. Visokotehnološki audio-vizualni laboratoriji s video-konferencijskom opremom omogućavaju posjetiocima da konferenciraju sa svojim partnerima diljem svijeta. Najnoviji dodatak zgradi je konferencijska dvorana Peter Peterson Hall u kojoj se odvijaju seminari i prezentacije. Uzgred, Peter Peterson je već 16 godina (od 1985.) na čelu Odbora direktora prestižnog Savjeta za međunarodne poslove (CFR - Council on Foreign Relations).

Koji, opet, ima svoje sjedište u Harold Pratt House od 1921. godine.

Posljednji godišnji izvještaj Savjeta za međunarodne poslove (od 2000.), na svojih 125 stranica, podsjeća na doba stvaranja Savjeta. Kažu:

"... Savjet je formiran 1921. godine kratko nakon Prvog svjetskog rata. Nekolicina američkih učesnika na Pariškoj mirovnoj konferenciji je odlučila da bi više američkih privatnih građana trebalo postati svjesno rastućih međunarodnih odgovornosti SAD-a... Ova odluka je dovela do kreacije organizacije koja će studirati američku međunarodnu politiku na dobrobit svojih članova i drugih zainteresiranih Amerikanaca..." I nastavljaju:

"... Savjet je neprofitna i nepartijska organizacija čiji je cilj razmjena ideja i bolje razumijevanje američke vanjske politike...". (Kompletni izvještaj se može naći na njihovom sajtu: <http://www.cfr.org/>)

Hajde da se malo uozbiljimo.

I da se vratimo na dane stvarnog začetka ove i sličnih organizacija. Jedne prohladne februarske noći, 1891 godine, u Londonu su se sastale tri utjecajne figure s kraja prošlog stoljeća. Cecil Rhodes, vjerojatno najbogatiji čovjek tih godina; William Stead, vodeći svjetski novinar; i, Reginald Brett, kasnije poznat pod titulom Lord Esher, najutjecajniji savjetnik kraljice Viktorije, a zatim i kralja Edvarda VII i kralja Georga V. Rezultati ovog sastanka bit će od iznimne važnosti za sudbinu civilizacije u nadolazećem XX Stoljeću. I stoljeću nakon toga.

Njih trojica su skicirali plan organizacije za njihovo tajno društvo. I načinili prvu listu potencijalnih članova. Unutrašnji krug je postao poznat kao "Društvo izabраниh", a vanjski krug kao "Udruženje pomoćnika". Unutar užeg kruga stvarnu vlast je imao lider i hunta trojice. Lider je bio super-bogati Rhodes, a huntu su sačinjavali Stead, Bret i Alfred Milner (koji je dodat ovom društvu neposredno nakon sastanka). (Više u knjizi: "Anglo-American Establishment", dr. Carroll Quigley).

Narednih dvadesetak godina ciljevi društva postaju kristalno jasni: ujediniti svijet, prije svega englesko govorno područje, pod vlašću Britanije. Između 1910-1915 tajno društvo evoluiralo je u međunarodnu grupu zvanu "Okrugli stol". Sačinjavali su je članovi iz sedam država: Britanije, Južne Afrike, Australije, Novog Zelanda, Indije i SAD.

Britanski krak je nazvan Kraljevski Institut za međunarodne poslove. U Kanadi je to Kanadski Institut za međunarodne poslove, a u SAD-u sestrinski Savjet za međunarodne odnose (CFR).

(O "vitezovima Okruglog stola" više u narednom prilogu.)

Harold Pratt House je dvije godine nakon izgradnje postala sjedištem CFR-a. Familija Pratt je u velikom prijateljstvu s Rockefellerima. Treba li reći da su Rockefelleri (zajedno s J. P. Morganom i pukovnikom Mondel Houseom) i osnivali CFR?

CFR je uskoro postao vladarom SAD i to je, nakon osamdeset godina, još uvijek i danas.

Preko tri tisuće vodećih američkih imena: sadašnji, prošli i budući američki predsjednici, ambasadori, svi ministri vanjskih poslova, investitori s Wall Streeta, vojni lideri Pentagona i NATO-a, bogati industrijalci i korporacijski lideri, vlasnici medija i glavni urednici, bankari, predsjednici univerziteta i vodeći profesori, izabrani senatori i kongresmeni, suce Vrhovnog i Ustavnog suda...

Svi, bez razlike, svi Vladini savjetnici, ministri i zamjenici u Ministarstvu vanjskih poslova bili su članovi CFR-a.

(Usput, čitam najavu iz CFR-a za utorak, prekosutra: "Iz prostorija CFR-a, uživo će se prenositi razgovor s bivšim ministrima vanjskih poslova SAD-a, u utorak 24. travnja 2001. od 18:30 na programu C-SPAN.) Admiral Chester Ward je petnaest godina bio članom CFR-a. On piše:

Svrha predaje američkog suvereniteta u ruke svemoćne svjetske vlade je cilj koji je otkriven 95% članova CFR-a. Postoje još dva važnija cilja za koje zna manje od 75 članova: ovi ciljevi nisu nikad predloženi u pismenoj formi... Vjerovanje u vlastitu superiornost i formiranje jedne Vlade sa svjetskom armijom..."

CFR održava regularne, tajne sastanke koje uključuju vodeće članove i strogo izabrane goste. Povremeno, oni održe i javne sastanke da bi formirali dojam da su oni bezazlena organizacija koja organizira socijalne aktivnosti ("razmjena ideja... grupe privatnih građana...").

Čitajući statut CFR-a može se zapaziti česta upotreba termina "non-attribution" ("ne pričaj drugima što mi radimo i govorimo"). Sve što se zaista kaže na sastancima CFR-a ne smije (i ne dolazi) do medija. Članovi CFR-a imaju mogućnost da koliko često žele, razgovaraju s vodećim ličnostima Vlade. Bez obzira je li to gospođa Albright, ili Warren Christopher prije nje, ili George Schultz... Naravno, svi ovi sastanci su neslužbeni i daleko od očiju javnosti. CFR se informira o novostima u svijetu, a ministrima se daju upute...

Lista rukovodioca Savjeta ima nekoliko stotina imena. Među poznatijima:

- Direktori: Allen Dulles (1927-1969), David Rockefeller (1949-1985), Averell Harriman (1950-1955), Cyrus Vance (1908-1987), Zbigniew Brzezinski (1972-1977), Peter Peterson (1973-1984, 1984-), Paul Walker (1975-1979, 1988-1999), Henry Kissinger (1977-1981), George Bush (1977-1979), George Shultz (1980-1982), Warren Christopher (1982-1991), Brent Scowcroft (1983-1989), Alan Greenspan (1982-1988), Jeane Kirkpatrick (1985-1994), Richard Holbrooke (1991-1993, 1996-1999), George Soros (1995-) itd, itd...

- Na čelu odbora Direktora su najduže bili David Rockefeller (1970-1985) i Peter Petersen (1985 do danas).

Može se lijepo pratiti kako većina imena s liste ima, prvo, dugogodišnje školovanje u Savjetu, i, kada su spremni, preuzimaju uloge ministara, "specijalnih predstavnika OUN", ambasadora, predsjednika međunarodnih banaka i OUN-ovih agencija...

Nekako nam se ova priča ponavlja. Bilderberg, Trilateralna Komisija, sada Savjet za vanjske poslove... Tajni i polutajni sastanci... predsjednici, bankari, korporacijski giganti...

Neki od njih su u svim organizacijama, neke u jednoj ili dvije...

Čini se da to ima nekog sustava. Ima, ima. Itekako. Svijet nije ono što mislimo.

Sala za ples i prijem u Harold Pratt House u kojoj svoje sastanke održavaju članovi Savjeta za međunarodne poslove (CFR - Council on Foreign Relations). Članstvo u CFR-u je uvjet da se uđe u američko ministarstvo vanjskih poslova (State Department).

(6) Okrugli Stol

25.04.2001.

Peti februar 1891. i ona prohladna londonska noć: super-bogati Cecil Rhodes postaje isturenim liderom novoosnovanog "Okruglog stola", koji postaje srcem elitističkih organizacija, koje će se javljati kroz XX stoljeće. Iza scene su dvije još moćnije familije: Rotschild i Astor. Ovi financijski magnati su omogućili upumpavanje dovoljnih količina novca da se razvije mreža elitističkih organizacija koje će zagospodariti svijetom.

Prva je pala Afrika.

Rhodes je bio na čelu South Africa Company, a zatim je osnovao i De Beers Consolidated Mines i Consolidated Gold Fields. Bezobzirno pljačkanje juga Afrike bilo je na djelu. Da bi se osigurao, Rhodes je bio i premijerom Cape Colony. Cecil Rhodes je imao cilj, kažu njegovi suvremenici, da stvori svjetsku vladu s centrom u Britaniji.

Okrugli Stol je smrću Rhodes-a 1902. dobio nasljednika: Alfred Milnera. On je zaslužan da se ostvari jedan od ciljeva Okruglog stola: stvaranje Južnoafričke Unije. Pljačka i genocid se nastavljaju sve do današnjih dana s familijom Oppenheimer. Zlato, dijamanti, minerali... juga Afrike išli su u ruke šačice.

Rhodes je ostavio značajnu količinu novca kojom je osnovana fondacija za stipendiranje: Rhode Scholarship.

Riječ je o selektiranim studentima iz prekomorskih zemalja na univerzitetu Oxford. Najpoznatiji današnji stipendist je Bill Clinton. U njegovoj pratnji je i George Stephanopoulos, koji je bio Clintonov savjetnik u obje izborne kampanje.

Do 1915. godine Okrugli Stol ima svoje ogranke u Južnoj Africi, Kanadi, Americi, Australiji, Novom Zelandu i Indiji. U Americi su njihovi predstavnici financijeri koji su došli iz Europe: Rockefeller, J. P. Morgan i Edvard Harriman. Oni su koristili kapital familija Rotschild i Payseur da bi izgradili vlastite korporacijske i bankarske imperije. I da bi upravljali američkom ekonomijom. Slično kao i Oppenheimer u Južnoafričkoj Uniji.

Homogenizaciji doprinose postojeće organizacije kao Skull & Bones Society (na Yale univerzitetu) koje vrše selekciju "novih" članova i treniraju nove generacije starim pravilima.

Poseban zamajac Okruglom stolu dalo je osnivanje "Instituta za međunarodne odnose". U Britaniji je to bilo 1920., a samo šest godina poslije kraljevska kuća institutu daje atribut "kraljevski". Otada je britanski suveren formalno na čelu Kraljevskog instituta za međunarodne odnose. Godinu dana nakon britanskog, 1921., osnovan je američki pandan - CFR (o kome je već bilo govora).

Uloga Okruglog stola je da koordinira rad mreže elitističkih organizacija. Mrežu sačinjavaju sve one o kojima smo dosada govorili: Bilderberg Grupa, Trilateralna Komisija, Savjet za međunarodne odnose, Kraljevski institut za međunarodne odnose, Skull & Bones Society.

Tu je i niz drugih koje sada samo nabrajamo:

- Rimski Klub (za koji se naivno misli da je kreirao ekološki pokret. Aurelio Peccei, broj dva u FIAT-u, odmah do Bilderberg-a Agnellija, je startao ovu organizaciju po uputama Rockefellera, prilikom njihovog susreta 1968. na Rockefellerovom imanju u Bellagio, u Italiji. Vodeći industrijalci kreću u kampanju da "spase planetu"?! Nešto tu ne štima.)

- Budimpeštanski Klub (na čelu s Ervin Laszio-om, kompanjom Peccei-a. Što je Rimski Klub za ekologiju, to je Budimpeštanski Klub za spiritualizam. Ovo već postaje interesantno. Bogati formiraju organizacije koje bi vjerojatno, vremenom, iz potrebe,

formirali obični građani. Ovako, bogati manipuliraju: navodno daje malo oduška energiji stanovništva, a u stvari, situaciju vode u smjeru koji im odgovara.)

- Komitet 300 (tri stotine najmoćnijih familija na planeti)

- Bohemian Klub (selektirana grupa lidera iz drugih elitističkih organizacija koja se godišnje sastaje u Bohemian Grove u sjevernoj Kaliforniji).

Pored ovih, tu su i ostale polutajne i tajne organizacije i one za koje ne znamo da postoje. Mreža. Postoje indicije da je Okrugli stol u njihovom centru.

Otiđimo još jedan korak dalje. Tko je mozak svih ovih aktivnosti koje slobodno možemo nazvati "Manipulacija ljudskom rasom"?

Komitet 300 (neki njegove članove zovu i "Olimpijci")?

Ili Veliki Druidski Savjet?

Ili Savjet tridesettrojice?

Ili Council of 9?

Ili, što idemo vrhu hijerarhije, Council of 5?

Council of 3?

Došli smo do vrha piramide. Na vrhu sjedi jedan, možda dvoje. I donose strateške odluke. Desetine i stotine elitističkih organizacija te odluke provode.

Stotine i tisuće korporacijskih vlasnika i medijskih giganata, kraljevskih porodica i financijskih magnata, sindikalnih i kongresnih lidera... masoni, iluminati. Bilderbergi, trilateralci, ambasadori i ministri...

Pokušajmo problem postaviti u povijesnu perspektivu. I postaviti dva logična pitanja. Prvo. koji je njihov cilj i kako to da ga nisu ostvarili dosada kada posjeduju takvu moć?

Drugo, da li su te organizacije stvarno tako homogene kada se svakodnevno uvjeravamo kako se mase političara međusobno glože, korporacijskih lidera koji se međusobno bore jedan protiv drugog...?

Prvo pitanje oko cilja ovih organizacija. Dosada smo nekoliko puta ponavljali da je to stvaranje "Svjetske vlade". Ona formalno ne postoji. Neformalno, konci su u rukama elita kroz čitavu povijest. Dakle, nesumnjivo je da je cilj davno ostvaren. Pitanje je samo finesa: da li su društva više ili malo manje pod sofisticiranim diktaturama.

Drugo, u vezi međusobnog gloženja.

Zamislimo aktivnost njujorške mafije. Na ulicama New Yorka sitni i krupni mafijaši se bore za područja, prevlast i veću zaradu u odnosu na suparničke grupe. Ali, kada se glavne ribe nađu za zajedničkim stolom, onda se odluke glavnih donova slušaju i izvršavaju. Prioriteti se ne smiju ugroziti.

I treće, naizgled banalno pitanje. Zašto se piramida moći ne uzdrma ili sruši s fizičkim nestankom njenih vođa?

Ponovno analogija iz života. Velike korporacije, kao IBM ili Ford, opstaju bez obzira što njihovi osnivači i predsjednici fizički nestaju. Nasljednici se biraju. S nestankom Rockefellera ili Rotschilda, drugi pripadnici iste ili srodnih loza preuzimaju ulogu.

(7) Crna ruka

26.04.2001.

Proljeće 1993. godine. Hrvatska je u drugoj godini samostalnosti, ratni požar u Bosni buktio. U zagrebačkom časopisu intervju s austrijskim ministrom vanjskih poslova. Potvrđuje da su on i nekolicina drugih prohrvatskih europskih ministara i predsjednika vlada dobili prijeteća pisma iz Beograda. Potpisnik je bila "Crna ruka". Poslije ovog intervjuja nisam naišao na neki drugi trag skorašnje aktivnosti "Crne ruke".

Interesantno je pratiti kako mali povremeno odigraju ulogu koju bi veliki željeli. A da mali toga nisu svjesni.

No primjer, veliki odlučuju kad i gdje će započeti ratovi, tko će pobijediti. I tko će ulagati u izgradnju porušenih ekonomija.

Kao tinejdžer bio je vrlo popularan i briljantan učenik. Pun energije, neumoran. Prijatelji su ga prozvali "Apis" ("pčela"). I taj mu je nadimak ostao čitav život. Nakon srednje škole odlazi u vojnu akademiju gdje ponovno nema konkurencije. Rijetkost je da netko po diplomiranju odmah bude prekomandiran u Generalštab. A to se desilo Dragutinu Dimitrijeviću.

Čitav svoj život imao je samo jedan cilj: stvoriti veliku Srbiju. Pukovnik Dragutin Dimitrijević Apis bio je centar srpskih revolucionarnih aktivnosti, konspiracija i atentata. Kao dvadesetčetverogodišnjak pokušao je svoj prvi atentat. Kralj Aleksandar i njegova supruga su ga preživjeli 1901. Međutim, dvije godine kasnije, Apis je, sa svojim suradnicima, bio uspješniji. Nakon Aleksandra dolazi novi monarh, kralj Petar, koji mu biva zahvalan za usluge. Apis postaje šefom obavještajnog odjeljenja u srpskom generalštabu.

Njegov prijatelj je pisao: "Nitko ga nije mogao vidjeti... a opet, svatko je znao da je Apis skriven iza svega što se događalo..."

Nakon tridesetogodišnje uprave nad Bosnom i Hercegovinom, Austrougarska se odlučuje da je u listopadu 1908. anektira. To je izazvalo trenutnu reakciju u Beogradu. U Gradskoj vijećnici, u prisustvu ministara, oficira i generala, formira se polutajna organizacija "Narodna odbrana". Cilj joj je bio da osnuje grupe koje će širiti anti-Austrijsku propagandu. Ogranci u Bosni ("Mlada Bosna"), Hercegovini, Sloveniji, Istri... zadaju dosta muke Austrijancima. Oni 1909. ultimativno traže od Srbije da prestane s njihovim financiranjem. Srbi se okreću Rusiji; "majka Rusija" još nije spremna za sukob sa silama zapadne Europe te okreće leđa Beogradu. Nevoljko. "Narodna odbrana" postaje kulturnom organizacijom.

Nisu svi Apisovi pokušaji atentata bili uspješni. Tisuću devetsto jedanaeste šalje atentatora u Beč da ubije cara Franju Josipa. Bezuspješno. U siječnju 1914 pokušava likvidirati (s Mehmedbašićem kao izvršiocom) guvernera Bosne generala Potjoreka. Ponovno bezuspješno.

Nakon "Narodne odbrane" u svibnju 1911. započinje se mnogo ambiciozniji projekt: stvaranje "Crne ruke". Zvanično ime organizacije bilo je "Ujedinjenje ili smrt". Bila je tajna organizacija s ciljem da, putem terorističkih akcija, ujedini svo srpstvo.

Promatram pečat "Crne ruke": u sredini se vijori zastava sa mrtvačkom glavom. Na strani je nož, bomba i bočica s otrovom. Na obodu pečata je natpis: "Ujedinjenje ili smrt", te V.C. Uprava ("vrhovna centralna uprava").

Osnivačkom skupu je prisustvovalo osam oficira (po četiri pukovnika i majora), novinar i vicekonzul. Apis je bio među njima i otada je uglavnom i bio ključni čovjek organizacije.

Cilj "Crne ruke" je bio, naravno, stvaranje Velike Srbije. Na vrhuncu svoje moći, 1914, organizacija je imala (nagađa se) preko 2.500 članova. Trenirali su gerilu i sabotere i

aranžirali politička ubojstva. Organizacija se bazirala na ćelijama koje su se sastojale od 3-5 ljudi. Iznad njih su bili regionalni komiteti, zatim Centralni Komitet u Beogradu, i napokon, na vrhu, deseteročlani Izvršni Komitet na čelu s Apisom. Članovi nisu znali jedni za druge, osim za par onih u istoj ćeliji. To je bio uvjet da organizacija ostane tajnom. Jedini redovni Sastanci su bili sastanci Izvršnog Komiteta. Statut organizacije bio je rigorozan. Primjera radi:

Član 2: "Organizacija daje prioritet revolucionarnoj borbi..."

Član 24: "Dužnost je svakog člana da regrutira nove članove... za koje će odgovarati vlastitim životom"

Član 25: "Članovi organizacije neće se znati međusobno... osim članova Direkcija."

Član 27: "Članovi Organizacije moraju bezuvjetno slušati komande nadređenih..."

Član 28: "Svaki član je obavezan prijaviti organizaciji sve što sazna, bilo iz privatnog ili poslovnog života, jer to može biti od interesa za organizaciju."

Član 29: "Interes organizacije mora stajati iznad svakog drugog interesa."

Član 30: "Stupanjem u Organizaciju svaki član mora znati da time gubi individualnost... Član koji pokuša iskoristiti Organizaciju za svoje parcijalne interese će biti kažnjen smrću."

Član 31: "Tko jedanput uđe u Organizaciju, više je nikada ne može napustiti."

Član 32: "Organizacija ima pravo da se financira, ako treba, i oduzimanjem novca od svojih članova."

Član 33: "U provođenju smrtnih kazni, mjerilo će biti da se one izvrše sigurno i bez greške, bez obzira na način izvršenja."

Član 37: "Članovi ovog statuta se ne mogu nikada promijeniti."

Krunski princ Aleksandar davao je entuzijastičku podršku (uključivo finansijsku) radu "Crne ruke". Srpska vlada je bila dobro informirana o radu ove organizacije. S druge strane, mnogi njeni članovi su držali ključna ministarska i oficirska mjesta. I tako dolazimo do one povijesne točke u kojoj se poklopiše dva interesa:

- s jedne strane, male, lokalne, terorističke organizacije, i...
- ...s druge strane, samog vrha piramide planetarne moći, koji je odašiljao signale krupnom kapitalu, korporacijskoj eliti i kraljevskim familijama.

U proljeće 1914., Apis krši statut "Crne ruke". Bez odobrenja Izvršnog Komiteta, privatno, odlučuje da se izvrši atentat na Franca Ferdinanda, budućeg cara moćne Austro-Ugarske imperije. Nije bila tajna da je Ferdinand pripremao reforme koje bi dalje ugrožavale ideju o stvaranju Velike Srbije. I kada je najavio svoju posjetu Sarajevu za konac lipnja, planovi za atentat su se intenzivirali.

Ostatak priče je poznat. Princip, Čabrinović i Grabež su pripremani za atentat. U Sarajevo su poslani mjesec dana ranije. Kada je srpska vlada, a posebno predsjednik vlade Nikola Pašić, doznala za namjere "Crne ruke", izvršeni su pritisci da se od atentata odustane. Mislilo se da bi u sukobu Austrije sa Srbijom, Rusija ponovno okrenula leđa Srbima. Od Apisa je zatraženo da opozove atentat. On je to navodno i zatražio, mlako.

Princip, naravno, ubija prestolonasljednika. "Crna ruka" uspješno skriva svoju ulogu organizatora atentata. Mjesec dana kasnije Austrija objavljuje rat Srbiji: preostale europske sile bivaju uvučene u Prvi svjetski rat. Željeni scenarij je na djelu.

Slogan "Ujedinjenje ili smrt" uspješno je proveden u stvarnosti.

Ujedinili su se južnoslavenski narodi pod srpskim kraljem.

Smrt je formalno zadesila ideju Velike Srbije. I zamijenjena je idejom pan-slavizma.

A Apis?

On je odigrao svoju ulogu i formalno i ne-formalno je suđen pred vojnim sudom 1917, osuđen i pogubljen (u četrdesetoj godini). U lipnju 1917. Ironija je da je razlog pogubljenju bio čisti fabrikat: pokušaj atentata na regenta Aleksandra. "Crna ruka" je zabranjena zakonski, njeni članovi su pozatvarani. Lipanj 1917. godine se smatra njenim krajem. Vlada je mislila da može odahnuti nad zgarištem nekad moćne terorističke organizacije. Ali...

Nova organizacija - "Bijela ruka" formirana je od strane ekstremnih članova "Narodne odbrane". Ona je nastavila rad "Crne ruke" koristeći iste metode. Prvi veći "uspjeh" im je bio eliminiranje atašea u Londonu, Vojislava Petrovića. Koji je, gle vraga, pripremao knjigu koja je opisivala sarajevski atentat i povijest "Crne ruke".

I, sa stvaranjem prve Jugoslavije, "Bijela ruka" postaje sastavni dio državne mašinerije...

Dragutin Dimitrijević Apis bio je na čelu male terorističke organizacije čiji se interes poklopio s onim sa samog vrha piramide planetarne moći... i krenuo je prvi veliki sukob svjetskih razmjera.

(8) Globalna Unija

29.04.2001.

Nadam se da smo do sada dali dovoljno argumenata da konspiracijske teorije prihvatimo kao konspiracijske činjenice. Članovi jezgra elitnih organizacija kao Bilderberg, Savjet za međunarodne relacije, Trilateralna Komisija... provode političku i ekonomsku dominaciju nad čitavim svijetom. Posljednjih desetljeća to je bilo pod imenom "Novi svjetski poredak". Stariji predsjednik Bush je bio zadnji u nizu američkih predsjednika koji je taj termin neumorno upotrebljavao. Nakon njega, terminologija se promijenila.

("Kralj je mrtav, živio kralj"): "Novi svjetski poredak" se više ne spominje u medijima; taj elitni kod je sahranjen. Novi kod je: "Globalna Unija".

Svjetska oligarhija je odlučila da se javnost okreće protiv termina "Novog poretka" i izbačen je novi, mekši, sofisticiraniji.

Misli se da će javnost lakše progutati upotrebu termina kao: "Globalno tržište", "Globalna ekonomija". "Globalno selo", "Globalni interesi", "Globalni pokreti", "Globalne potrebe" itd. Ukratko, globalizacija!

Kada je Europska Ekonomska Zajednica (EEZ) 1992. promijenila ime u Europska Unija (EU), izgledalo je da je riječ o pukoj promjeni imena.

Međutim, koincidencija i slučajnost nisu uobičajene pojave kad je riječ o interesima elite. Maastrichtski Sporazum iz 1992. donio je zapadnoj Europi jednu, Centralnu banku u Frankfurtu. Jedan monetarni sustav. Jedan pravosudni sustav. Jednu vladu. Jedan Ustav (u nastajanju ove godine). I jednu armiju u nastajanju (koja će zamijeniti sadašnji NATO.) Europska Unija!

Kada je bosanski miljenik Bill Clinton pravio turneju po zemljama latinske Amerike u listopadu 1997, to je bilo doba pripremanja unije zemalja (obje) Amerike. Govorio je o potrebi "...zone slobodne trgovine od Aljaske do Čilea".

Četiri godine kasnije, njegov "politički i ideološki protivnik", novi predsjednik ("kraljevine") SAD, George Bush Mlađi, nalazi se u Kanadi, u gradu Quebecu. Tridesetčetiri predsjednika država i vlada svih zemalja južne i sjeverne Amerike (osim Kube) potpisuju prošle sedmice "Sporazum o slobodnoj trgovini... kojim se uspostavlja zona slobodne trgovine od Aljaske do Čilea."

Cilj "Sporazuma..." je stvaranje "Američke Unije" do 2005. godine. Američka Unija!

"Tigrovi jugoistočne Azije", zemlje ASEAN-a bi, zajedno s Japanom, slijedeći tu logiku, trebali osnovati Azijsku Uniju.

Bivše sovjetske republike ("Soviet Union") ne bi trebalo biti teško vratiti na neku formu rusko-sovjetske Unije. (Ostaje jedino pitanje da li je zapadna elita može i u potpunosti kontrolirati.)

I tako stigismo do naslova današnjeg priloga. Globalna Unija!

Da li je rok koji je jezgro elite odredilo. godina 2015!, realan za stvaranje Globalne Unije? Da li će do tada novac kolati bez ikakvih nacionalnih zapreka?

Nemam ništa protiv svijeta bez nacionalnih (odnosno plemenskih) granica. Čak, štoviše, to bi i trebao biti cilj: stvaranje jedne, planetarne, ali humane civilizacije. Jednako spiritualno i materijalno bogate. U kojoj se neće dešavati da manji broj ima enormno, a milijarde gladuju ili umiru od izlječivih bolesti.

Problem nastaje kada tu ideju realizira elita. Koja je dosada manipulirala čovječanstvom. I to ima namjeru raditi ubuduće. Sa svojim kapitalom. I sa znanjem koje skrivaju od prosječnog građanina.

Globalni svijet u rukama elite je svijet u kojem postoji elita na jednoj i masa na drugoj strani. Staljin je ne tako davno pogubio i raselio desetine milijuna pripadnika srednje klase u Sovjetskom Savezu i stvorio dvoklasni sustav: elitu i seljaštvo. Srednja klasa polako erodira i u SAD-u. Šokovi na burzi, u posljednja 4 mjeseca, su kontrolirani. Rezultat: nekolicina onih koja je znala (i usmjeravala) što će se dešavati uvišestručila je vrijednost što je imaju. Mali dioničari, prosječan svijet, izgubio je svoja "mala bogatstva" u kratkom roku.

Vlada američkog predsjednika George W. Busha je objelodanila postojanje tajne Agencije Information Awareness Office (IAO) na čijem je čelu admiral John Poindexter, nekadašnji član Reaganovog tima, koji je svojevremeno osuđen za protuzakonito djelovanje. Ova Agencija kao svoj logo ima masonsko svevideće oko i piramidu koji nadgledaju globus.

(9) Mandžurijanski kandidat

12.05.2001.

Mandžurija je oblast u današnjoj Kini oko koje su se svojevremeno borile Rusija, Japan i Kina. Nekoliko godina nezavisnosti i onda dolazak pod kineski komunizam. Istoimeno pleme je utopljeno u kinesku populaciju, jezik i kultura zauvijek zbrisani.

Da se naziv "mandžurijski" ne bi potpuno izgubio pobrinuo se američki projekt "Mandžurijski kandidat". Riječ je o tajnom projektu telemetrije - kontrole uma.

Za četiri dana trebao je biti pogubljen Timothy McVeigh, čovjek koji je osuđen na smrt zbog postavljanja bombe u Oklahoma Cityju 1995. godine. U eksploziji je stradalo 168 ljudi i smatra se za najveću pojedinačnu katastrofu te vrste u Americi. Suđenje i proces se povlače po medijima već šestu godinu. Sve izgleda čisto: Timothy je, prema navodima medija, priznao podmetanje bombe (i knjiga je o tome objavljena). Jedan svjedok-suučesnik ga je direktno optužio za pripremanje i izvršenje. Jedan polu-svjedok je prepoznao Timothyja da je iznajmio kamion u kome je kasnije podmetnuta bomba. Mediji tvrde da je ova bombaška akcija planirana u glavi tada 27-ogodišnjeg bivšeg pripadnika vojske kao revolt protiv američke vlade. Na sudu se pojavilo nekoliko svjedoka iz američke armije koji su tvrdili da je "Timothy imao liderske sposobnosti", da je bio "prirodni lider" itd.

Naizgled sve štima: dokazi su neupitni. Timothy je viđen blizu mjesta tragedije, svjedoci su listom protiv njega, on je, kao "prirodni lider", bio sposoban da pripremi takav jeziv poduhvat, i na kraju, sve je priznao novinaru koji je napisao knjigu.

Dijte scene s njegovim likom se ponavljaju već šestu godinu. U prvoj, Timothy je u lisicama, izgubljenog pogleda i iz sudnice ga, u zatvorskom odijelu, vode prema zatvorskim kolima. U drugoj, on je za zatvorskim stolom i priča, nasmijan, sa svojim advokatima. I to je sve. Nikada nismo čuli njegov glas, nijednu izjavu. Sve što znamo je iz onoga što mediji prenose i što tvrde da je on rekao i priznao.

Intuitivno sam počeo povezivati dva "atentatora" s istim izgubljenim pogledom: Timothy McVeigh i Lee Harvey Oswald.

Obojica su udarila na temeljne institucije američkog sustava. Prvi diže u zrak federalnu zgradu, a drugi ubija američkog predsjednika (o Kennedyju je riječ). I za jednog i za drugog je "dokazano" da su sami smislili i proveli u plan bolesne nakane. I obojica bivaju kažnjeni. Oswald-a ubija Jack Ruby pred licem nacije. Timothyju će ubrizgati injekciju (11. lipnja) dok se njegova storija vrti u svakom američkom domu. I tu bi trebao biti kraj priče. Naravno, postoji razlog što oba ova slučaja spominjem u "Alternativnoj povijesti". Ni jedan od njih ne pokazuje stvarnu istinu bez obzira koliko se mediji trudili da ih tako prikažu.

Ono za Keneddyja je toliko poznato da ne treba trošiti riječi kako je bila riječ o vrlo širokoj i dobro planiranoj konspiraciji.

Da li slično važi i za bombaški atentat u Oklahomi?

Kao i Oswald, tako je i Timothy McVeigh bivši pripadnik Armije. U ovom slučaju, to je važna činjenica.

Par godina prije Oklahome, Timothy je bio u posjeti prijatelju u gradiću Decker u Michiganu. Žalio mu se da mu je "...Armija implantirala mikročip... kako bi ga mogli pratiti". Žalio se i na "ožiljak na butini" koji nikako nije mogao objasniti i kako je "bolno sjediti na tom dijelu tijela". Radeći zajedno u sigurnosnoj službi firme Burns Security 1992., Lynda Haner je kazala za Timothyja: "On jednostavno nije bio vrsta osobe koja bi mogla inicirati

bilo kakvu akciju. Bio je dobar u provedbi nečega... Na primjer, ako mu kažeš. Tim, slušaj. ovo ćeš uraditi. Uzmi onaj kamion..."

Papa se redovno javlja sa svojim molbama za pomilovanje osuđenika na smrt. Bushova predstavnica za štampu je koncem travnja objavila da je papa tražio od američkog predsjednika da poštedi život Timothyju.

Da li je posrijedi samo formalan poziv na ukidanje smrtne kazne... Ili papa zna nešto više nego javnost?

Sa završetkom Drugog svjetskog rata, američka vlada je započela s projektom "Paperclip" kojim je sponzoriran dolazak oko dvije tisuće nacističkih oficira i naučnika. Njihov doprinos je bio posebno u domenu tehnologije kontrole uma. "Anđeo smrti", Jozef Mengele, je iz Auswitza direktno došao u SAD gdje je nastavio svoja "istraživanja" pod okriljem CIA-e.

Projekti "Bluebird" i "Artichoke", zatim čuveni "Mkultra". Zajednički im je cilj bio stvaranje (ili potraga) za "Mandžurijskim kandidatom". Proizvodnja programiranih ubojica/atentarora.

(MKULTRA ili "Manufacturing killers utilizing lethal tradecraft requiring assassinations" je opsesija CIA-a da stvori armiju programiranih ubojica ili vojnika, svejedno, putem različitih tehnika programiranja.)

Službeno, ovaj projekt je zatvoren odavno. Neslužbeno, njegov nasljednik bio je projekt "Monarch" koji je donio zajednička istraživanja CIA-e, dijela vojnih agencija i NASA-e. Iskazi učesnika u Projektu (i naučnici i ljudi-zamorčići) mogu se naći u obliku knjiga i na Internetu. Tužno je promatrati stotine izvještaja u kojima se opisuje kako se stvarala armija ljudi koji su špijunirali, ubijali ili izvršavali samoubojstva. Droge, hipnoze, torture, elektrošokovi... bili su u pozadini 149 različitih potprograma koji su koristili znanja biologije, farmakologije, psihologije, laserske fizike i parapsihologije. Stvaraju se dva ili više identiteta (ličnosti) u jednoj osobi. Simbolima, riječima, različitim frekvencijama, bude se željeni identiteti u osobi. I ovako programirane, može im se narediti da izvršavaju bilo koji zadatak...

Naravno, vojnici, neoženjeni, bili su idealni "zamorčići".

(Projekt "Monarch" bio je najavljen svojevremeno, prije trideset godina, u knjizi: "Technotronic Era". Autor? Naš poznanik. Zbigniew Brzezinski!)

Doktor Carl Sanders je izumitelj armijskog biološkog chipa IMI ("Intelligence Manned Interface"). Izjavljuje: "Mi smo koristili IMI biochip na našem vojnom personalu tokom Zaljevskog rata... koji nam je omogućio da pratimo njihovo kretanje i ponašanje?"

Timothy McVeigh tvrdi da mu je Armija usadila/implantirala biološki chip. Fikcija?

Velike stvari se ne dešavaju slučajno. Ili spontano.

Američki predsjednik, njegov brat ili crnački duhovni lider se ne ubijaju slučajno. Niti se federalna zgrada diže u zrak tek tako.

(Prije i) poslije svakog događaja se dešavaju stvari iza scene koje donose pomicanja u politici, jedni lideri odlaze, usvajaju se novi zakoni koji daju veće ovlasti vladinim agencijama, namjerno se stvara klima nesigurnost i straha...

Programirani atentatori - mandžurijski kandidati.

(19) Francis Bacon

14.05.2001.

Prvom polovinom šesnaestog stoljeća Engleskom vlada kralj Henry VIII. Iz braka s prvom suprugom Katarinom (od Aragona) imao je samo kćer, ali ne i nasljednika. Pokušao se razvesti i potražiti sreću s nekom drugom. Ali... Papa Klement VII je odbio odobriti razvod.

(Doba je vladavine katoličanstva i na britanskom otočju, a Henry je od pape dobio titulu "Branioca vjere". Ironično, istu titulu i danas ima britanski monarh. Bez obzira što je protestantizam odavno dominirajući među Britancima.)

Ljut na papu, Henry naređuje parlamentu da kreira Englesku crkvu nezavisnu od Rima. Sebe je postavio na čelo novoformirane Crkve (Act of Supremacy, 1534.). I započeo progon katolika. Dobio je željenog sina, Edwarda, koji nasljeđuje oca na tronu. Slabog zdravlja, Edward umire u petnaestoj godini. Njegova polusestra Mary ("krvava Marija") postaje kraljicom i ona progona protestante. Nakon njene smrti, na prijestol dolazi još jedna Henryjeva kćer: Elizabeta Prva. Ova opet nastavlja krvavu familijarnu tradiciju: ovaj put stradavaju katolici.

Fina familija, nema što.

O kraljici Elizabeti kružila je fama da je čitav život bila djevica. Interesantna verzija za publiku. Mene zanima ona druga po kojoj je, iz njene veze s ljubavnikom Robert Dudley-om, rođen Francis Bacon. Nesumnjivo, najvažniji čovjek čitave ere. Francis Bacon je bio Veliki Majstor Engleske Masonske lože, otac moderne nauke, vjerojatni autor "Shakespeareovih" djela. Bio je pokretačka snaga u širenju masonskog pokreta Europom tih decenija.

Francis je podignut u familiji Bacon (Nicholas i Anne), dobio grofovsku titulu (viscount od St. Albanija) i postao engleskim "premijerom" (Lord Chancellor of England). Iako nije ni toliko bitno da li mu je mati bila kraljica, njegov uspon na vrh i utjecaj koji je imao, nisu plod slučajnosti.

Nakon Elizabetine smrti, James I ujedinjuje engleski i škotski tron 1603. Bacon ne da nije izgubio na utjecaju već je dobio. Pod "visokim" kraljevim pokroviteljstvom, zajedno s Robert Fluddom, prevodi Bibliju i otada u štampu ide i danas dominirajuća verzija Biblije poznata kao "King James Version".

Analizom ove verzije (studija iz 1881.) i usporedbom sa starijim verzijama, ustanovljeno je da je Bacon napravio 36.191 grešku u prevođenju. Hm? Najškolovaniji čovjek tog doba pravi desetine tisuća grešaka? Očito da je bila riječ o još jednom preuređenju "svete knjige".

Bacon se smatra i ocem moderne nauke. Riječ je o (još uvijek dominantnom) pogledu na svijet koji se samo fokusira na fizički/materijalni nivo egzistencije. "Postoji samo jedan svijet i to naš... Postoji samo pet čula i to je sve". Bazirano na njegovim uputama kasnije se u Londonu osniva Kraljevski Institut koji je određivao putokaz službene naučne misli u narednim stoljećima. Iz Baconovog doba, još dva masona su udarali temelje naučnim procedurama: Isaac Newton i Robert Boyle (Veliki Majstori lože Priory of Sion).

E sad, zašto je Francis Bacon toliko bitan?

Zato što formira dva suprotstavljena pogleda na svijet:

- "naučni", materijalistički
- dalje dijeli kršćansku crkvu vlastitom verzijom Biblije

Slučajno? Nimalo. Veliki majstor Francis Bacon imao je pristup tajnim znanjima, spiritualnim učenjima i tehnikama. I bio među šaćicom onih koji su odlučivali u kome smjeru da se kreće dominacija nad većinom. Primijeniti klasični sustav kontrole: "Zavadi, pa vladaj".

Protestantsko-katolički-kalvinistički ratovi haraju Europom, stradavaju stotine tisuća. "Materijalistički" i religijski pogledi na svijet produbljuju razdor u socijalnom tkivu. Sve do danas. Globalna kontrola se lako uspostavlja nad podijeljenim stanovnicima Planete.

(Slijede navodi iz knjige David Icke: "The Biggest Secret". 1999) "Astrolog kraljičin bio je John Dee, mason koji je prakticirao crnu magiju. John Dee je putovao širom Europe dajući zamah masonskom pokretu. Bio je prisan s Habsburškim carem Rudolfom Drugim, također okultistom. Prilikom susreta u Pragu, John daje caru ilustrirani rukopis napisan u kodu. Autor je bio Roger Bacon (ne Francis), franjevački svećenik iz 13. stoljeća. Crkvene vlasti bile su ogorčene na Bacona koji je u ovoj knjizi izlagao sasvim nove ideje, razmišljanja, proročanstva. Knjiga obiluje najavama sprava kao što su mikroskop, teleskop, automobil, podmornica, avion... Zastupa vjerovanja o Zemlji kao lopti, umjesto ravnoj plohi.

1912. godine ovu ilustriranu knjigu kupuje Amerikanac Wilfred Voynich i ona postaje poznata kao "Vojničev rukopis". Napravio je desetine kopija koje je poslao ekspertima. Oni su zaključili da većina od stotine prikazanih biljaka uopće ne rastu na ovoj Planeti.. da pojedine ilustracije, gledane pod mikroskopom, nalikuju nepoznatom tkivu... i da pojedine ilustracije prikazuju druge zvjezdane sustave nepoznate dotadašnjoj nauci..."

Ovaj rukopis je samo jedan u nizu koji su bili dostupni elitnom krugu... koji je držao mase u potpunom neznanju.

Znanje je moć. Ako posjeduješ znanje, a drugi ne, ti si onaj koji ima moć. Zašto bi onda hijerarhija željela informiranu masu?

Nije zgoreg ovdje spomenuti da je upravo Francis Bacon inicirao "lov na vještice", proganjajući i spaljujući desetine tisuća onih koji su smatrani vidovitima, imali razvijeno "šesto čulo", moć intuicije, predviđanja i prorokovanja. Pod plaštem religijskim uspijevaio je zatomiti svaki duhovi uzlet iz pučanstva.

William Shakespeare je, kako nas povijest književnosti uči, vjerojatno najistaknutiji autor svih vremena. Opus mu je veličanstven i odaje osobu s univerzalnim znanjem, poliglota (francuski, talijanski, španjolski, danski, latinski, grčki i, naravno, engleski), mislioca koji je imao more pročitanih knjiga iza sebe. Uz to i osobu koja je proputovala tada poznati svijet.

Milijuni ljudi posjećuju maleni Stratford u spomen ovom velikanu. Shakespearea su slikali različiti umjetnici pri čemu je svatko imao bitno različiti doživljaj kako je izgledao ovaj književni bard. Zapravo, ne postoji autentični portret Shakespeareov!?

I ne samo to.

Ono što je autentično i poznato, je slijedeće:

- Shakespeareovi roditelji bili su nepismeni;
- Shakespeare je bio potpuno nezainteresiran za svoje školovanje;
- Njegova kćer, Judith, bila je potpuno nepismena i u svojoj 27. godini;
- Seoce Stratford nije imalo škole koje će nekome pružiti solidnu mogućnost obrazovanja;
- Postoji samo šest primjera Shakespeareovog originalnog rukopisa; riječ je o njegovim potpisima, od kojih su tri na njegovom testamentu. Potpisi odaju primjer čovjeka koji je nevješt pisanju. Usput, njegova ostavština se sastoji iz kreveta, srebrne kuhinjske posude ..., ni riječi o književnom opusu:

- Tokom svog života Shakespeare nije napustio Englesku;
- Shakespeare nije imao svoju kućnu biblioteku iz koje bi crpio znanja;
- Prema kazivanju njegovog školskog kolege Ben Jonsona, Shakespeare je znao "vrlo malo latinskog i još manje grčkog".

Shakespeareijanski opus očito je pripadao nekome drugome. Nekome tko je bio posvećen fantastičnom rangu knjiga i iskustava stečenih kroz putovanja. Francis Bacon se nameće kao logičan izbor.

Prema nekim autorima (Manly P. Hall) Bacon je čak i u pisanim "Shakespeareovim" komadima nebrojeno puta ukazivao da je on stvarni autor. Ali u seriji kodova.

Baconov ezoterični broj je bio 33. Na samo jednoj stranici djela "Henry Četvrti", ime Francis se pojavljuje 33 puta. U komadu "Folio 1623" Baconovo kršćansko ime se pojavljuje 21 put na stranici 56 (brojevi 21 i 56 su simbolično značajni u tarotu, kojeg je Bacon bio majstor). Ide se toliko daleko da se tvrdi da se "čitav Shakespeareov opus može promatrati kao sustav tajnih učenja te rituala masonskog reda" (Manly P. Hall: "The Secret Teaching of All Ages"). Naravno, detaljno tumačenje omogućeno je samo probranima; onima koji mogu čitati tajni kod. "Čitav svijet" slavi polupismenog seljaka koji se nije znao ni potpisati kako treba i ide u pohode da vidi rodnu kuću čovjeka koji nije napisao "Shakespeareova djela".

Ali, moć zvaničnih priča je toliko uvjerljiva da bajke postaju "historijom".

A sve to da bi se kontroliralo ponašanje stanovništva.

Što još u povijesti nije istina? Skoro sve!

Francis Bacon (1561-1626), Veliki Majstor engleske Masonske lože, otac moderne nauke, prevodilac i danas dominantne verzije Biblije, stvarni autor Shakespeareovih djela, promotor masonskih ideja u Europi i kreator londonskog Kraljevskog Instituta koji određuje putokaz naučne misli već stoljećima.

(11) Kuća Windsor-a

15.05.2001.

Kada su pripremali krunisanje, onda su iz Londonske Kule donijeli sve rekvizite: krunu, ogrtače, nakit, kraljevsko žezlo i kuglu... Svi su oni prenoćili u prostoriji poznatoj kao "Jeruzalemska odaja" Westminsterskog dvorca. Ista ona soba u kojoj se prevodila Biblija u doba kralja Jamesa Prvog, pod dirigentskom palicom Francis Bacona.

Samo, ovaj put, datum je: drugi lipanj 1953.

Zvanična (bajkica) verzija kaže da je riječ o monarhu samo simbolične moći. Njena uloga je proceduralna; bez stvarnih političkih prerogativa. Formalno je bogata, ali većina njenog posjeda pripada državi. I tako dalje, i tako dalje. Monarhija je tu samo kao podsjećanje na povijesne dane kada je Britanija vladala svijetom.

Goga mi je prije 11 godina govorila: "...trećinu vlasništva u nekretninama, trećinu u zlatu, trećinu u valuti. To je zlatno pravilo. Ako izgubiš imanja, ostaje ti zlato i cash lova... Ako izgubiš valutu, ostaje ti..."

Kuća Windsora je toliko bogata da je nemoguće opisati što sve imaju. Njena titula "najbogatije žene na svijetu" nije dovoljna da iskaže riječima priču. Zemlje, dvorci, kuće i apartmani, umjetnička blaga i dragulji. Neki od njih joj pripadaju direktno, a neki su formalno u vlasništvu države. To joj omogućava da ih može poklanjati ili prenositi na naredna koljena bez plaćanja poreza. Ona ima preko 300 (tri stotine?) rezidencija. Tu su dvorci i palače, kao: Buckinghamška palača, Windsorski dvorac, Kensingtonska palača (u kojoj je princeza Diana živjela), palača St. James (baza princa Charlesa), edinburški Holyrood House, dvorac Balmoral u Škotskoj... Ona je vlasnik imanja Duchy of Lancaster koje se proteže na 40.000 hektara ogromne vrijednosti. Sin Charles upravlja s 44.000 hektara Duchy of Cornwall.

Parlament je 1988. dozvolio da se neki od ovih prvorazrednih terena mogu prodavati.

Simbol za dijamant je nesumnjivo Koh-i-noor dijamant, kojega je kraljica Viktorija dobila 1851. kada je (engleska) Istočnoindijska Kompanija porazila pandžabskog maharadžu. Naši englesko-južnoafrički poznanici Cecil Rhodes i Alfred Milner nisu htjeli zaostati pa su poklonili tadašnjem suverenu ogromni dijamant Kullinen...

Najmanje 7.000 umjetničkih slika i preko 20.000 crteža starih majstora su u vlasništvu Kraljevskog Trusta kojeg Ona kontrolira. U Njenom osobnom vlasništvu je ogromna kolekcija koja direktno ide Njenim nasljednicima.

Zapravo, nitko i ne zna što sve Ona posjeduje. Parlamentu je zabranjeno i diskutirati o Njenom privatnom vlasništvu. Na taj način Ona može nesmetano obavljati transakcije.

A Njen portfolio je kolosalnih razmjera. Investicije su globalnog karaktera. A Ona je u poziciji da ima privilegirane informacije koje joj omogućavaju da investira gdje je profitabilno. Dnevno joj podnose izvještaje obavještajne službe. Nemojmo sumnjati da Ona tu šansu ne koristi.

Godine 1977. Bank of England je kreirala kompaniju Bank of England Nominees (BOEN) kojoj je zadaća bila da investira za Njene interese. Kuća Windsora je osobito imala profitabilnu vezu s gradom Londonom u posljednjih 200 godina. Vodeći bankari i financijski magnati (među kojima i Rothschildi) s europske i američke strane (Morgan, Harriman) savetovali su Nju i Njene prethodnike gdje ulagati i što kupovati.

Analitičari (Philip Beresford: "Book of the British Rich") tvrde da Ona ima kapitalne investicije u džinovskim korporacijama poput: Rio Tinto (najveća rudarska kompanija na

svijetu). Royal Dutch Shell (najveća europska korporacija), ICI, British Petroleum, General Electric...

Interesantna je priča koja je ostala zabilježena u analima američkog Senata. Naime, senatov Komitet za vanjske poslove je 1976, pod predsjedanjem Frank Churcha, razotkrio aferu s Rio Tintom koji je formirao kartel 1971. s namjerom da fiksira cijenu urana. (Prisjetimo se, doba je uoči naftnih sokova, nuklearne centrale su u zamahu, uran postaje vitalan energetski materijal.)

Rio Tinto, preko svoje kompanije Mary Kathleen Uranium of Australia, ohrabruje australske domoroce Aboriđine da okupiraju zemljišta bogata uranom i da se prestane s proizvodnjom. Na taj način cijena uranu skače i Rio Tinto profitira.

Nedostatak urana je izazvao pometnju u nekim drugim kompanijama, kao u američkom Westinghouseu, koji je zatražio sudsku akciju protiv Rio Tinta. U Britaniji su se oglasili na sudski poziv nakon što je Dom Lordova (pod Njenom kontrolom) odbacio mogućnost suđenja na britanskom tlu. Westinghouse je pokušao s tužbom na Australskom kopnu. Tadašnji premijer, Gough Whitlam, bio je blagonaklon prema američkom zahtjevu. Kad, odjednom, premijera smjenjuje guverner kojeg je Ona postavila! Guverner je bio Sir John Kerr; nova australska vlada smjenjuje staru, i među prvim odlukama je ona o nenadležnosti suda u slučaju s uranom.

I kaže se da Ona nema političke moći? A pogotovo da je nema u nekadašnjim kolonijama?

Naravno, dio bajkice je uvjeriti ljude da Ona nema moći. Ali kada dođe do nevolje, onda se otkrije da Ona ima itekakvih političkih poluga.

(Usput, John Kerr je bio visoki britanski obavještajni oficir. Ona ga je postavila za člana Kraljevskog Viktorijanskog Reda za učinjene zasluge. Kasnije je pod čudnim okolnostima stradao. Prema knjizi Peter Jonesa: "The Obedience of Australia", 1995, ubijen je da ne bi odao istinu o slučaju premijera Whitlama.)

Naravno, Ona ima masivne investicije u Americi, koje se protežu još iz doba kraljice Elizabete Prve i Jamesa Prvog (djelovanje Virginia Company). Ono što procuri u javnost kaže da Ona:

- posjeduje najveću svjetsku plantažu u Missisippiju, "Delta and Pine Co." (prema kongresnom izvještaju, 1966);

- ima u vlasništvu većinu nekretnina grada New Yorka, na primjer Teatarski Distrikt, 42 Ulica... (New Yorker Magazine)...

(Ponovno David Icke: "The Biggest Secret"):

"...Ona predsjeda i rukovodi sastancima svog Tajnog Savjeta (Privy Council). Članovi su prinčevi Philip i Charles, nadbiskup od Canterburryja i predsjednik vlade. Devet službenih sastanaka se održava godišnje. Vladini ministri joj podnose izvještaj o mjerama koje kane preuzeti... tražeći Njeno odobrenje. Ovo je Tajni/Privatni Savjet i sastoji se od najužeg kruga političara i plemstva... Oni stoje poklonjeni, u redu, čekajući da se rukuju s Njom. Oni se zaklinju da će se sve odluke držati u tajnosti..."

"... Još jedno vozilo Windsora za globalnu manipulaciju su Agenti Krune. Organizacija je osnovana 1833. da vodi dnevne poslove za Imperiju. Bankarske, administrativne i nabavljačke poslove... I danas su jako aktivni: vode carinske poslove za Mozambik, njihova kompanija Europe SA rukovodi ekonomskom rekonstrukcijom Bosne... snabdijevaju mirovne trupe UN-a u Angoli i Bosni... Što je više ratova i konflikata, to je više novca za agente Krune..."

Lista Njenih veza i utjecaja na korporacije, banke, masonske organizacije i sl. nema kraja. Dokaza da Ona stoji iznad i izvan zakona, britanskih i stranih, je mnogo.

Prisjećam se, na polaganju zakletve za američko državljanstvo, tražili su da se odrekemo bilo koje druge zemlje i suverena. I ne samo to. Amerikanci ne mogu primati titule od strane drugih država bez dozvole Kongresa. Ipak... Lista onih koji su primili Njezinu zahvalnost za pokazani doprinos, je reprezentativna:

- Henry Kissinger, Zapovjedni Vitez reda St. Michael i St. George
- Brent Scowcroft (Kissingerov i kasnije Bushov proteže), Počasni Vitez Britanskog Carstva
- George Bush, počasni Vitez Velikog Križa reda Pročišćenja
- Ronald Reagan, ista titula kao i Bush

(Zvuči bizarno, zar ne? "Red pročišćenja"?! Idući unatrag u povijest, može s naći objašnjenje da su masonski vitezovi bili okupani, "pročišćeni" prije odlučujućih krvavih bitaka.)

- generali Norman Schwarzkopf i Colin Powell, financijski magnat Paul Mellon dobili su titulu počasnog Viteza britanskog Imperija...

Do svoje dvadeset šeste godine bila je Elisabeth Alexandra Mary Windsor. Nakon toga: kraljica Elizabeta Druga. "Popularna i omiljena".

Kraljica Elizabeta Druga je najbogatija žena na svijetu s kapitalnim investicijama u džinovskim korporacijama te na čelu mreže međunarodnih političkih i obavještajnih institucija.

(12) Tajni jezik simbola

17.05.2001.

Fransis Bacon je, preuređujući Bibliju, potpuno ispustio tri starozavjetne knjige Henoka, drevnog proroka. Prema Henoku, dva superiorna bića, Azazel i Semjaza, uručuju ljudima "božje" znanje. Antički motiv preuzimanja znanja od "bogova" prikazan je herojskim figurama (na primjer, Prometej) koje uzimaju plamen (znanje) i daju ga ljudima. Točnije, izabranoj nekolicini. Elitama!

Plamen je vodeći elitistički i masonski simbol. Zajedno sa suncem, piramidom, otkinutim vrhom piramide (trokutom) sa sveprisutnim okom u sredini, zatim obeliskom i kupolom.

U "Trećem tomu" neprestano govorimo o elitama. Prvo, da one postoje. Drugo, da imaju piramidalnu strukturu. Treće, da imaju bogatstvo. Zatim, političku moć. Da prekrajaju povijest. Da imaju pristup tajnim znanjima.

Danas ćemo govoriti o njihovom tajnom jeziku, jeziku simbola.

Svaka naša izgovorena i napisana riječ, statua ili znak predstavljaju oblik misaone ili materijalizirane energije. A energija se može prikazati kao vibracija. Svaka vibracija komunicira s našom sviješću i podsviješću. I podiže (stimulira) ili spušta naš energetski nivo. A za naš razvoj (duhovni i fizički) je potrebna energija. Razmišljajmo o sebi kao O energetskoj lopti. Hrane nas vibracije s kojima se dnevno susrećemo. Što upečatljiviji simbol, jača vibracija.

Ispred Rockefellerovog Centra u New Yorku nalazi se zlatna statua Prometeja koji drži plamenu baklju. Promatram fotografiju: ljepušasti, dobro građeni mladić, u zlatnoj gondoli, s plamenom u desnoj ruci, ispred ogromnog nebodera. Zlato je solarni metal "bogova" (istih onih koje je opisivao Sitchin, na kraju "Drugog toma", koji su iskopavali zlato u rudnicima južne Afrike). Prometej je naravno simbol prenošenja znanja od superiornije civilizacije na izabranu grupicu homo sapiensa. Za Rockefellere ovo nije obična statua. Riječ je o simbolu Projekta u kojem su oni jedni od vodećih stupova: Projekta manipulacije čovječanstvom.

"Kip slobode" na ulazu u njujoršku luku: neprikosnoveno ona stoji već 126 godina s vječnim plamenom "slobode". Da li je ona simbolom slobode u "zemlji sloboda"? Ili je, kako neki autori tvrde, poklon francuskih masona, i simbolizira plamen "prosvijetljenih" koji kaže: "Mi kontroliramo ovu zemlju i to vam pokazujemo ovim kipom, ali vi ste previše glupi da bi to shvatili!" (Navod iz Ickeove "The Biggest Secret").

Uspoređujem fotografije dva "kipa slobode": onog njujorškog i onog pariškog: oba su na otočićima, onaj francuski je na Seni. Razlike nema. Visoko uzdignuta desna ruka s plamenom bakljom, u lijevoj je knjiga, antička haljina pada do poda, oko glave su "sunčevi zraci".

Sunčevi zraci su simbol sunca iz babilonskih vremena. Današnji "kipovi slobode" su reprezentacija drevne kraljice Semiramide sa suncem iza glave.

A Semiramida je, sa svojim suprugom Nimrodom, osnivač Babilona. Nimrod je okrutno vladao teritorijem Sumera, Akada. Babilona i Asirije. Za njih dvoje se tvrdi da su bili "giganti" ili "titani" (ne čudi da su ih se homo sapiensi plašili). Oni su od antičkih vremena do danas glavna božanstva masonima i ostalim tajnim, elitističkim društvima.

Semiramida je često zvana i "kraljica Raja" (Rea), djevica-majka, My Lady (latinski Mea Domina - Madona). Nimrod je predstavljan kao Bog, Otac. Drakon, Đavo.

Bajkice o nastanku čovjeka, Isusu i kršćanstvu, dobru i zlu, ovdje prestaju. I počinje priča o religijskoj i svjetovnoj manipulaciji. Koja je i danas na djelu.

"Vječni plamen" kojeg tako često srećemo na grobovima poznatih je naredni elitistički simbol. Kada su ubili predsjednika Kennedyja, zapalili su plamen koji i danas gori na Arlingtonu. "Potpisali su se!".

Dvije male "statue slobode" drže vječnu vatru na mjestu gdje je princeza Diana ubijena (tunel Pont de L'Alma, u Parizu).

A olimpijski plamen? Koji nam je tako zaustavljao dah. I kada smo ponosno mahali olimpijskim zastavama. Sarajevo 1984? Samo osam godina prije pravog ratnog požara. Slučajnost?

Ili, izbor olimpijskog kandidata na stogodišnjicu Igara. Svi su očekivali da će to biti Grčka. Umjesto Atene, mjesto održavanja je dobila Atlanta. I to neposredno nakon Los Angelesa. Razlog: masoni kažu da je Atlanta njihov glavni centar za "Istočni sektor" (Denver, Colorado, pokriva "Zapadni sektor" o čemu smo pisali u "Prvom tomu"). I milijuni dolara su potrošeni na unapređenju infrastrukture i putova da bi Atlanta bila spremna za XXI stoljeće.

Da li se stvarno sve zna unaprijed? I da li se sve odvija prema unaprijed utvrđenom scenariju? I da li postoji simbolika za izbor svakog od domaćina najvećeg sportskog događaja u svijetu?

Ili se sve, eto, odvija slučajno?

Slijedeći ključni elitistički simbol je piramida i piramida s okom. Najčuvenije mjesto tog sveprisutnog simbola nalazi se na novčanici od jednog američkog dolara. Ovaj simbol prisutan je u Europi od antičkih vremena. Na američku novčanicu ga je "progurao" visokorangirani mason Franklin Delano Roosevelt 1933. Promatramo li pod povećalom otkinuti vrh piramide s okom, može se primijetiti da tekstura oka ne naliči ljudskom oku. Tko nas onda promatra?

Oko simbolizira barem dvije stvari: - prvo, tzv. "treće oko" koje se nalazi u sredini našeg čela; tu je jedna od energetskih čakri u našem tijelu. Ta čakra je važna, jer predstavlja vezu s našom psihom, duhovnim bićem;

- drugo, oko koje sve vidi, je oko Lucifera ili Horusa (prema egipatskoj legendi, Osirisa je ubio Set, a Horus je ubio Seta pri čemu je izgubio oko).

Latinske riječi iznad i ispod piramide najavljuju "dolazak novog sekularnog reda".

"Novog svjetskog poretka?"

S desne strane piramide je slika orla raširenih krila. Oreo je simbol najznačajnije svjetske masonske lože (Scottish Rite of Freemasonry). Jednoglavi ili dvoglavi, svejedno. Oba su simboli Nimroda.

Daljnja analiza dolarske novčanice vodi nas k tajnom broju 13. Riječ je o drevnom mističnom broju posebnog značenja za elite. Trinaest je zvijezda iznad orlove glave, 13 je slova u latinskom motu (E Pluribus Unum), isto tako u motu (Annuit

Coeptis). Oreo drži 13 listova u jednoj nozi, i trinaest strijela u drugoj...

Na prednjoj strani novčanice je, naravno, "otac nacije", jedan od osnivača masonskog pokreta u Americi, George Washington.

Sinoć posjećujemo Zoku, on je ispred kompjutera, pretplaćuje se na AOL "American On-Line". Najveći Internet provider u svijetu. Njihov simbol? Piramida (trokut) sa stiliziranim okom! AOL je kupio najveći kulturno-zabavno-informativni kompleks na svijetu: Time-Warner-CNN. Časopisi, filmovi, vijesti.

Ujutro vrtim TV vijesti prije nego što krenem na posao. CBS u donjem lijevom uglu prikazuje svoj simbol. A on je (ovo već postaje monotono): stilizirano oko...

Promatraju nas s Interneta, televizije, radija, časopisa i novina, iz zabavnih parkova...

Obelisk i kupola. Simboli muške i ženske energije. Obelisk je antički simbol za falus i sunčevu energiju. Kupola je simbol maternice i mjesečeve energije. Američki predsjednik sjedi u ovalnom uredu i direktno gleda na obelisk (Washington Monument).

Masoni, "graditelji", su vrlo dobro poznavali moć geometrije i fokusiranja energije na jednom mjestu. Kupola privlači i zadržava energiju (slično kao i piramida). Kupola, "dome" je na grčkom "Mjesto Bogova". Velike katedrale su građene oko ogromnih kupola.

Kupole Svetog Petra u Vatikanu, crkva Svete Marije u Firenci, katedrala Svetog Petra u Londonu i Parizu, zgrada Kongresa u Washingtonu...

Planovi ulica u vodećim gradovima Zapada su dizajnirani u skladu sa zakonima tajne geometrije. Simboli, oblici, uglovi... sve to utiče na generiranje različitih energija. Onaj tko razumije ove principe, može vibrirati energetskim poljima tog grada...

Primjera radi, plan Washingtona je, na zahtjev Jeffersona i Washingtona, kreirao francuski mason Pierre Charles L'Enfant. Centrirano oko Capitol Hilla i Bijele Kuće su astrološki simboli koji odgovaraju zvjezdanim konstelacijama na nebu, heksagrami, masonski kompas... Kongres i Bijelu Kuću spajaju dva trokuta/piramide (heksagram-davidova zvijezda)... Glavne avenije između ove dvije zgrade su dizajnirane na način da pokazuju mjesta gdje Sunce izlazi tokom zimskog i ljetnog solsticija...

Sunce. Simbol elite.

Drevni simboli kruga i križa su i danas u upotrebi u "tajnom jeziku simbola". Križ u krugu pokazuje sunčev progres tokom 12 mjeseci (znaci zodijaka). Sunce i križ se nalaze posvuda: recimo logo NATO-a ili bedž CIA-e.

Tri simbola elite su plamena baklja, crvena ruža i golubica (simbol Semiramide). Simboli tri glavne političke partije u Velikoj Britaniji su: plamena baklja (Konzervativna partija), crvena ruža (Laburistička partija) i golubica (Liberalni demokrati). Njihova tri lidera su:

Tony Blair (Bildenberg grupa), William Haig (Bildenberg Grupa) i Paddy Ashdown (Bildenberg grupa). Koicidencija!?

"Naravno".

Danas i jučer vijesti emitiraju Bushov Energetski plan. On javno govori o novim izvorima energije, očuvanju i štednji postojećih... Ali, ono što je stvarno sadržano u Planu su eksploatacija naftnih i plinskih izvora. Vjetar u leđa najmoćnijim naftnim korporacijama svijeta. Pogledajmo simbole naftnih kompanija.

- Chevron - ako se promatra njihov logo trodimenzionalno, zapaža se kutija na vrhu druge kutije. U tajnom jeziku to znači, kontrola nad svim što je točno i netočno, pozitivno i negativno. Drugim riječima "mi kontroliramo sve".

- Exxon - Francuska srednjovjekovna masonska House of Lorraine imala je na svojoj odjeći i štitovima logo duplog križa. Iz tih vremena potiče fraza "double cross", prevariti nekoga, manipulirati nekoga. Taj dupli križ se nalazi u logu najveće svjetske naftne kompanije. Uzgred, tko je iza Exxon-a? Hm. Rockefeller.

- Texaco - Pentagram u krugu (Suncu).

- ARCO - promatrano trodimenzionalno jasno se vidi piramida s nedostajućim vrhom

- AMOCO - Plamena baklja. (Nedavno ih je kupio British Petroleum.)

Riječi i simboli komuniciraju s ljudskom podsviješću i utječu na našu psihu, a da toga nismo ni svjesni. Ali, simbolizam ne mora biti negativan. To je jednostavno oblik komunikacije. Prenosnja znanja. A znanje je neutralno. Ni dobro ni loše.

Problem je što upotreba tog znanja može biti pozitivna ili negativna.

Kip slobode na ulasku u njujoršku luku je poklon francuskih masona i simbolizira plamen "prosvijetljenih" elita.

(13) Porijeklo života na Zemlji

20.05.2001.

Nakon posjete Vezuvu, odlazimo u Napulj. Naš medeni mjesec. Mediteranski velegrad, palme, more i vespe. Trinaest godina poslije, vijest iz napuljskog Muzeja minerala (deseti svibanj 2001):

- "Talijanski istraživači tvrde da su našli neoborive dokaze da je život na Zemlju došao iz vanjskog svemira".

Bruno D'Argenio, geolog iz Nacionalnog Istraživačkog Savjeta i Giuseppe Geraci, profesor molekularne biologije na napuljskom univerzitetu su analizirali četiri i po milijarde godina star meteorit smješten u Muzeju. Identificirali su vanzemaljske mikroorganizme unutar meteorita i uspjeli da ih vrate u život. "Kada su došle u kontakt s fiziološkom solucijom, postale su vidljive i počele se kretati", tvrdi D'Argenio.

Riječ je o bakteriji nazvanoj "cryms" (kristalni mikrob) koja je bila nepokretna milijardama godina preživljavajući ekstremne vremenske uvjete. Prema naučnicima, to je "jasna indikacija da život može postojati bilo gdje u svemiru". Nakon što su povraćene u život, analizirana im je DNA. Zaključak: "Njihov genetski kod ne slični ni jednom poznatom na Zemlji". (<http://dsc.discovery.com/news/briefs/20010507/bacteria.html>)

Kada bih ja pisao knjigu biologije za osnovnu školu, ovako bih prokomentirao teorije o nastanku života:

Trenutno postoje četiri teorije koje objašnjavaju pojavu života na Zemlji.

1. Prva je "Kreacionizam", zvanično kršćansko tumačenje. "Bog je stvorio Zemlju i život na njoj za sedam dana... prije 6.000 godina". Anglikanski biskup James Ussher (XVII stoljeće) je "precizno" utvrdio ovaj vremenski okvir tumačeći Bibliju.

Od 1960-ih se pravi pomak od "biblijskog kreacionizma" ka "naučnom kreacionizmu".

Korigiraju se pojedini religijski postulati i datumi, ali suština ostaje ista. Svatko novo naučno otkriće objašnjava se voljom "Svevišnjeg".

2. Druga teorija je "Darvinizam": Charles Darwin je 1859. objavio svoje klasično djelo "Porijeklo vrsta" i time suprotstavio crkvenom novi pogled na razvoj života. Presudan utjecaj na Darwina imali su dvojica naučnika: njegov djed Erasmus koji je tvrdio da s rastom populacije raste i takmičenje za izvorima hrane, a drugi je škotski geolog James Hutton koji je dokazao (1795.) da je Zemlja stara milijune godina, a ne 6.000 godina.

Osnovni Darwinov zaključak je da su sve žive vrste nastale na Zemlji i razvijale se bez Božje ili "vanzemaljske" pomoći, putem prirodne selekcije (on nikad nije koristio termin "evolucija" koji se često veže za "darvinizam").

3. Treća teorija je "Panspermija" koja se zasniva na "slučajnom osjemenjavanju Zemlje iz svemira". Ovu ideju je prvi sugerirao švedski kemičar Svante Aarhenius 1900. koja kaže da su primitivne životne forme došle na Zemlju putem meteora i asteroida prije 4 milijarde godina. Teoriju podupiru i takva imena kao nobelovac Francis Crick i dva vodeća astronoma/matematičara današnjice: Britanac Fred Hoyle i Indijac Chandra Wickramasinghe.

4. Četvrta je teorija u nastajanju (ili ponovnom otkrivanju drevnog znanja): Amerikanac Lloyd Pye je naziva "racionalizam" i zasniva se na ideji da je život na Zemlji kontrolirano nastao i usmjeravan od strane vanzemaljske civilizacije ("bogova" sa malim "b").

Američka TV "Fox" je lani objavila rezultate ankete o čovjekovom nastanku. Pazite ovo:

- 15% prihvaća Darwinovu teoriju;
- 50% vjeruje u Biblijska tumačenja;

- 26% misli da istine ima na obje strane;
- 9% nije sigurno.

Gallup Poll sličnu anketu vrši u nekoliko navrata (1982, 1993, 1997, 1999) I potvrđuje gornje rezultate: između 44% i 47% anketiranih misli da je "Bog kreirao čovjeka u proteklih 10.000 godina"! Neobaviještenost, neznanje... su stvarno svemirske sile.

Da u svemu ovome ima sustava potvrđuje dominacija samo dvije "političke struje": ("kvazi") biblijske i darvinizma. Tipično. Stvara se privid postojanja izbora: "znanstvenog" i religijskog objašnjenja. Slično kao i s političkim partijama: birajmo između konzervativaca i demokrata, između "desnih" i "lijevih", opozicije i vladajućih.

A zapravo, riječ je o nepostojanju stvarnog izbora. O hipokriziji i zavaravanju javnosti. O novim manipulacijama. Stvarna istina ostaje skrivena.

1. O religijskom tumačenju postanka života na Zemlji ne treba trošiti puno riječi. Današnje verzije Biblije su preuređene kopije kopija; suština je davno izbrisana. Tek onda kada budemo ovladali "Biblijskim kodom" (pisali smo o njemu u Drugom tomu) saznat ćemo stvarne poruke iz "Starog Zavjeta". Onaj "Novi" je bajkica kao i čitava teorija "kreacionizma".

2. Darwinova teorija se može promatrati na dva nivoa:

- prvi, ona daje neka zadovoljavajuća rješenja na mikro-nivou
- drugi, ona potpuno promašuje (makro) objašnjenje kako je nastao život na Zemlji i kako je dolazilo do revolucionarnih skokova u razvoju živog svijeta na našoj Planeti.

Da budem precizniji. Charles Darwin je kao 22-godišnjak (1831.), jedreći svijetom, točno primijetio da se pojedine biljne i životinjske vrste prilagođavaju novim uvjetima. Na primjer, izolirane vrste na Galapagosu su, vremenom, (bile selektirane) dobivale duži kljun ili oštrije kandže, da bi mogle bolje loviti i preživjeti.

Ali, objašnjenje o nastanku organske materije? Charles i ekipa koja ga podržava evo već 150 godina bit će smiješni vjerojatno već u ovom (XXI) stoljeću. Isto kao i oni što su tvrdili da je Zemlja ravna ploča.

Što su mene, i sve nas, učili u školi, o postanku organskog života? Hajde da se prisjetimo. Imali smo "masu anorganskih kemikalija koje su se slobodno kretale u morima... da bi se grupirale u kompleksnije molekule... i onda, spontanom reakcijom, "iskrom", došlo je do čudesne transformacije nežive u živu materiju..."

Moram priznati da mi taj moment "transformacije" nikad nije bio jasan. Osjećao sam da tu nešto fali. Ipak, imao sam peticu iz biologije kod Mičevićke u osnovnoj školi. Valjda me nije pitala tu lekciju.

Vremenski okvir koji darvinisti nude: dvije i pol milijarde godina unatrag. Zemlja je stara između četiri i pet milijardi godina. Jasno, u početku je sve bilo toliko vruće da nije bilo govora da se oni jednostavni molekuli druže i grupiraju u složenije. Razlog: temperatura vulkanske lave ili prevrućih mora uzrokuje raspadanje, a ne usložnjavanje onih slobodnih kemikalija.

Dakle, darvinisti su pričekali dvije milijarde godina, mora su se ohladila na Zemlji.

Ali, tu nastaje novi problem. Otkrića iz 1970-ih godina pokazuju da je organski život mnogo stariji nego 2,5 milijarde godina. Zapravo, da je toliko star da ide unatrag u same momente nastajanja Planete i čitavog Sunčevog sustava!

Fosilizirani stromatoliti su pronađeni u Australiji sa starošću od 4 milijarde godina. A tada je naša Planeta bila užarena.

Ovi "stromatoliti" predstavljaju mrtva tijela milijardi "prokariotik bakterija". Ona se smatra za prvu životnu formu koja je egzistirala na Zemlji. Ova bakterija je nekoliko desetina puta veća od tipičnog virusa i sadrži stotine DNA lanaca umjesto 5-10 kao jednostavniji virusi.

A onda, baš onih godina kada smo Oksana i ja šetali Napuljom, biolog Carl Woese otkriva da postoji ne jedna, već više vrsta ovih prokariotika. Jedan je "archaea" a drugi "stvarna bakterija". Ovo otkriće potopilo je pokušaj darvinizma da se nametne kao teorija koja će objasniti život na Zemlji. Fosilni dokazi da postoje dvije različite, a istovremeno relativno složene vrste bakterija, značile su da "spontana iskra" nije dovela do života na Planeti.

I što se desilo? Da li su školske knjige promijenjene? I nastavnici počeli učiti studente o tome što se stvarno dešavalo?

Naravno da nisu. Dešava se ista stvar kao i sa mnogim drugim otkrićima koji se ne uklapaju u zvanične teorije i tumačenja. Ako darvinizam kaže "spontani prijelaz iz nežive u živu materiju" onda će tako i ostati.

Ako darvinizam kaže da se sve odvija "postepeno" i da nema revolucionarnih skokova, onda će tako i ostati.

A ako nam se ne sviđaju objašnjenja darvinizma, potražimo odgovore u religijskom kreacionizmu. Stvarajmo svijet šest dana, pa se onda odmarajmo sedmi dan. U nedjelju.

A talijanski naučnici s početka ovog teksta će imati muke da bilo što dokažu, jer će ih potopiti lavina sumnji, medijske šutnje, onda će im "pronaći" da su u mladosti radili tko zna što, ismijati će ih i... kraj priče. Još jedna stvar gdje darvinizam ne uspijeva objasniti razvoj vrsta.

Naime, ključ ove teorije je takozvani "koncept postepenosti". Tvrdi se da se sav živi svijet razvija postepeno, vrlo sporo, tokom dugačkih povijesnih perioda. Ne ostavlja se mjesta za "vanjsku intervenciju". Međutim, povijest naše Planete zna za barem pet katastrofičnih događaja koji su skoro istrijebili (50%-90%) sav živi svijet. Posljednji takav događaj odigravao se prije 65 milijuna godina kada su dinosauri nestali s lica Zemlje.

Nakon svake od ovih katastrofa, dolazilo je do stabilnih perioda koji bi trajali nekoliko tisuća godina. Prema fosilnim nalazima potvrđeno je da bi se "upražnjeni" prostor (od 50%-90% živog svijeta) jako brzo popunio novim životinjskim i biljnim vrstama! Darvinizam to ne može objasniti. Jer 10% živog svijeta koji preživi katastrofu ne može za par tisuća godina stvoriti nove vrste. (Lloyd Pye posvećuje prvo poglavlje svoje knjige "Everything You Know Is Wrong, Book One: Human Origin" objašnjenju zašto darvinizam nema uporište u fosilnim nalazima. Njegov sajt je, također, vrlo informativan: <http://www.lloydpye.com/>) I sam Darwin je tvrdio da ukoliko ne postoje međuvrste koje će dokazati prijelaz iz jedne u drugu vrstu, onda njegovu teoriju treba odbaciti. On sam i nije bio veliki zagovornik darvinizma; uopće nije učestvovao u javnim raspravama i na tribinama tako popularnim u njegovo vrijeme. Zaključimo ovaj dio: Kakva je mogućnost da je život započeo spontano, sa masom molekula koje su se kretale slobodno u zemaljskim rijekama i morima? I da su ti bezbrojni lipidi formirali membrane koje su, na osobit način, okružile dovoljno lanaca DNA da kreiraju ćeliju... koja će omogućiti dvije osnovne životne funkcije: apsorbirati organske i neorganske tvari i pretvarati ih u proteine... koji su se onda pretvoriti u energiju i sekret... i da će se te ćelije reproducirati same od sebe u beskonačnost. I, plus, da ovaj redoslijed bude nepromjenjiv...

Gospomenuti britanski astronom Fred Hoyle je to najbolje opisao u slijedećoj analogiji:

"Vjerojatnost da je ova teorija darvinizma istinita i realna jednaka je mogućnosti da tornado dođe u groblje automobila i da rezultat, nakon što prođe, bude sastavljeni Boeing 747".

Spontanog nastanka života nije bilo tada. A ni danas. Jer, najbolji biokemičari ne uspijevaju, u laboratorijskim uvjetima, da se iole približe tom cilju.

3. Panspermija je interesantna teorija. Prva mogućnost da su jednostavnija živa bića, putem meteora i asteroida, završavala na pojedinim planetima i začinjala život, je prihvatljiva. Druga je mogućnost da su druge civilizacije slale životne klice da se šire po svemiru. Ni to nije nelogično.

4. Ali, u našem slučaju, dovoljno je materijala za scenarij "racionalizma". Bića izvan Sunčevog sustava odlučuju da, u ranim fazama nastanka Zemlje, stvore uvjete za život. Donose dvije vrste bakterija prokariotes. One su najotporniji oblik života (za kojeg znamo). I imaju jedinstvenu funkciju: da pakao pretvaraju u raj. Rezultat njihovog procesa metabolizma je proizvodnja kisika.

Prokariotes su nepromjenljive, neuništive i mogu živjeti u bilo kojoj okolini u svemiru. Ove bakterije postoje i danas, baš kao što su postojale prije četiri milijarde godina.

Zašto je kisik toliko bitan? Zato što je to osnovni sastojak života kakvog ga mi znamo.

Zato i ne čudi da su prije četiri milijarde godina viša bića donosila terete i terete s prokariotama znajući da će oni odigrati svoju ulogu. A ona je bila proizvesti dovoljno kisika da se kompletno slobodno željezo planete pretvori u željezni oksid (rđu). Kada se to izvrši... nakon recimo milijardu godina... onda se kisik počinje ispuštati u vode i atmosferu Planete. Nakon novih milijardu godina, kada se stvori povoljnija klima, dolazi vrijeme ... da se starta s nešto kompleksnijim životnim oblicima. Vrijeme je za eukariote. Jednostanične bakterije koje predstavljaju drugu po redu životnu formu na Zemlji.

I kao što su se prokariote odjednom pojavile na Zemlji (a ne nastale spontano), tako su se i eukariote pojavile prije 2 milijarde godina. One su specifične zato što imaju svoj nukleus koji je tipičan za sav živi svijet na Planeti (osim za prokariote). I mi, humanoidi, smo eukariotska bića.

Ovi, drugi po redu imigranti na Zemlji bili su mnogo veći nego oni prvi. Također, mnogo osjetljiviji te znatno produktivniji u stvaranju kisika.

Završava se prva faza u osjemenjevanju Planete. Atmosfera postaje prijatna. Kopno, mora i rijeke su dovoljno hladna. Vrijeme je za "pravi život". Datum: pola milijarde godina unatrag.

Više životne forme su odjedanput naselile Zemlju u fantastičnom broju i raznovrsnosti. U školskim knjigama se to naziva "Kambrijanskom eksplozijom". Tisuće i tisuće kompleksnih biljnih i životinjskih formi se pojavljuju preko noći. Muški i ženski, veliki i mali, lovci i plijen... preplavljaju kontinente i mora. Međutim, povremeno dolazi do katastrofa planetarnih razmjera koje zbrišu do 90% živog svijeta. Vanzemaljski promatrači sačekaju par tisuća godina da se stabiliziraju uvjeti... i onda popune praznine s novim biljkama i životinjama (ovo objašnjenje odgovara stvarnim fosilnim nalazima).

U našoj trodimenzionalnoj slici kozmosa, ova četvrta, "racionalna", biološka teorija ima najmanje nedostataka.

Ali, ni ona nije konačna i sveobuhvatna. Vrijeme će pokazati da je i ona samo dio mnogo veće globalne slike.

Topli podzemni izvori u američkom nacionalnom parku Yellowstone omogućavaju biologima da dođu do primjeraka arhea bakterije. Njeno otkriće značilo je revoluciju u objašnjavanju nastanka života na Zemlji i potapanju darvinizma kao dominirajuće teorije.

(14) Nastanak čovjeka

22.05.2001.

Proveo sam mini-anketu u kući: "Kako je nastao čovjek?" Dario je odgovorio da su "...prvo bili dinosaurusi, onda majmun, pa dlakavi ljudi (kao ti, tata!)... i onda čovjek". Oki kaže da se "... još ne zna." Na moje ponovljeno pitanje. Oki kaže: "Mene je rodila Lilika!".

Dva su vladajuća koncepta o nastanku modernog čovjeka. Prvi je da je Bog "...stvorio čovjeka na sliku svoju". Kada bi ovo tumačenje bilo točno onda se nameću dvije stvari: ili je Bog daleko od savršenstva ili je imao posebno loš dan.

Drugi je, naravno, darvinistički koncept o evolutivnom nastajanju čovjeka od zajedničkog majmunskog pretka. Priča kaže da su prije nekoliko milijuna godina postojali polu-majmuni. Od njih su se razvili, prvo majmunolika, a onda čovjekolika bića. Vrlo sporo su se razvijala dok nije došlo do razvoja prvog razumnog bića.

Zvuči logično. Malo šovinistički, ali zadovoljavajuće. Od primitivizma do perfekcije. Idealno za školske knjige. A one kažu: od "Australopiteka", preko "Neandertalca" do "Kromanjonca". Modernog čovjeka.

Darwinova teorija evolucije ima tri ključna nedostatka.

Prvi je da život može nastati iz neorganske materije (o čemu je bilo riječi u prošlom prilogu).

Drugi nedostatak je nepostojanje objašnjenja jaza koji dijeli biljni i životinjski svijet. Ako je živi svijet zbilja evoluirao, kako darvinisti tvrde, onda bi bio veliki broj vrsta između biljaka i životinja. Nažalost, ne postoji nijedna prelazna forma (izumrla ili postojeća) koja bi potvrdila Darwinovu tezu.

Treći nedostatak je jaz između pojedinih vrsta. Ne postoji dokaz pojedinačne životinjske vrste koja je "evoluirala" u neku drugu vrstu. Nobelovac, biolog Thomas Morgan je napisao da "...tokom perioda ljudske povijesti, ne znamo niti za jedan slučaj transformacije jedne vrste u drugu, ako bi primijenili rigorozne testove za razlikovanje vrsta." Dodajmo ovome izjavu direktora Britanskog Muzeja Prirodne Povijesti, Colin Patterson-a: "Nitko dosad nije proizveo vrstu koristeći mehanizam prirodne selekcije. Nitko se, čak, nije ni primakao blizu."

Njemački zoolog Ernst Haeckel je, nešto prije Darwinove smrti, proizveo seriju crteža koji prikazuju "embrij u razvoju" kod različitih sisara: zeca, svinje, čimpanze, čovjeka. To je onaj čuveni crtež iz naših knjiga biologije koji je tako upečatljiv za svakog osnovca. Nesumnjivo da su ovi crteži dali ostarjelom Darwinu veliku podršku u njegovom mišljenju da mu je teorija ispravna. Na njegovu žalost, već oko 1915. godine, je dokazano da su crteži ovog profesora s univerziteta u Jeni - krivotvoreni. Ipak, školske knjige ni danas nisu korigirane.

Još poznatija krivotvorina u podršci darvinizmu došla je od Engleza Piltdown Mana iz 1912. Ona prikazuje drevnu ljudsku lubanju u usporedbi s lubanjom modernog čimpanze. Donja vilica kod čimpanze je "dotjerana", ispunjena je zubima, napravljena je "zreljom". Tek toliko da liči na čovjekovu. I na taj način je gospodin Man premostio jaz između ljudi i dalekih majmunskih predaka.

Trebalo je proći punih 40 godina dok ova krivotvorina nije prokazana među ekspertima ljudske evolucije.

Nažalost, još nije došao red na one što štampaju školske knjige.

U pripremanju ovog priloga morao sam konsultirati najnovija saznanja antropologa. Jer, otkrića se odvijaju dosta brzo, pa nisam želio da mi nešto promakne.

Znao sam da je "Time" imao svoj tematski broj na temu "Kako je čovjek evoluirao" (23.08.1999.). Slično je i s brojem "National Geographic" iz ožujka 1996. To je bio dobar start za upoznavanje s oficijelnom naučnom misli.

Ukratko: "Pretpostavlja se da je postojao zajednički predak čovjeka i majmuna... Nisu pronađeni fosili... Smatra se da je živio prije četiri do šest milijuna godina. Prije 4,4 milijuna godina živio je Ardipitekus, primitivno biće za koje se ne zna da li je hodalo uspravno. Pronađen je njegov zub (samo zub) u Etiopiji. Vilica Australopiteka je nađena u Keniji. Starost oko 4.2 milijuna godina. Afarensis je star oko 3 milijuna godina. Djelomični skelet je pronađen u Tanzaniji. Slijedi Afrikanus, star 3 milijuna godina za koga se pogrešno vjerovalo da je ključna veza između majmunolikog i čovjekolikog bića. Etiopikus i Garhi su nađeni u Etiopiji, stari su 2,5 milijuna godina i vjerojatno su prvi koji su upotrebljavali alat. Tanzanijski Bonsei i južnoafrički Robustus su stari oko 1,9 milijuna godina i nisu direktni preci čovjekovi.

Kenijski Homo Rudolfensis od prije 1,8 milijuna pokazuje sličnosti našim genima. Tanzanijski Habilis i kenijski Ergaster, stari 1,5 milijun, predstavljaju rane forme Homo Erectusa. Napokon, Homo Erectus upotrebljava vatru i hoda po Zemlji od prije 1,7 milijuna do prije 250.000 godina.

Homo Erectus (Indonezija) i Homo Antecesor (Španjolska, prije 800.000 godina) su vrlo važni, jer se smatraju za zajedničke pretke dva najskorija primjerka vrste homo: Neandertalca i Sapiensa."

Ovdje počinje misterija koju moderna znanost ne može objasniti. "Neandertalac tumara Zemljom od prije 600.000 godina do prije 30.000 godina. Najstariji fosili Homo Sapiensa su oko 100.000 godina." Dakle, ove dvije vrste se prepliću, pojavljuju istovremeno na povijesnoj pozornici. A razlike među njima su ogromne. Neandertalac je logičan nastavak spore evolutivne faze majmunolikog čovjeka: dlakav, mišićav, jakih kostiju, velike lubanje.

Dokazano je da nije imao misaoni proces ni nalik modernom čovjeku; nema umjetnosti, simbola, muzike, jezika, razvoja materijala, bilo kakvih znakova inteligencije. Na drugoj strani, to su sve atributi koji se vežu za Homo Sapiensa. I plus, fizičko tijelo Homo Sapiensa je kao da pripada potpuno drugoj vrsti. Slijedeći onu evolutivnu tabelu, Homo Sapiens se nije trebao pojaviti u narednih 5-6 milijuna godina. Najmanje. Dakle, antropolozi insistiraju da se moderni čovjek razvio, postepeno, u proteklih 4 milijuna godina od Australopiteka preko desetak predhumanih grupa. Moderni čovjek, Homo Sapiens Sapiens ili Kromanjonac je završna faza evolucije.

Ali, problem je što nijedna (ponovimo, nijedna) današnja ljudska kost ne odgovara fosilnim nalazima predhumanih grupa. Izuzev Kromanjonca koji predstavlja modernog čovjeka.

Što to znači? Darvinistički gradualizam, postepeni razvoj, pada u vodu!!!

Što su se darvinistički antropolozi dosjetili? Izmislili su pojam "the missing link", nedostajuće veze koju bi trebali negdje naći. Dakle, nedostajućeg dokaza, kosti, fosilnog nalaza, koji će dokazati direktnu vezu predhumanih grupa i Kromanjonca.

Ovaj dokaz se traži već 140 godina i nema ga na vidiku.

Pozovimo u pomoć modernu genetiku. Nadajmo se da će ona dokazati da mora postojati direktna veza predhumanog Homa i Homo Sapiensa.

Hm. Ponovno u ono doba mog medenog mjeseca (kasnih 1980-ih) genetičari su dokazali da naša vrsta (Homo Sapiens) nije starija od 250.000 godina niti mlađa od 150.000 godina! Još jedan niski udarac darvinistima. (Da religijske kreacioniste i ne spominjemo. Gdje će oni dospjeti sa svojih 6.000 godina čovjekovog postojanja?) Prema teoriji evolucije, da bi došlo

do značajnih psiholoških promjena, koje će se genetski pokazati, potrebno je mnogo duže vrijeme od spomenutog.

Drugim riječima, prema tipičnoj darvinističkoj dogmi, čovječanstvo nije imalo dovoljno vremena da evoluirala.

Analizirajmo dalje.

Serijska fotografija koja prikazuje "naše pretke" pokazuje zapravo male fizičke razlike. Jedina razlika je u veličini mozga koja raste, otprilike 200 kubičnih cm između različitih predhumanih grupa. Ali, kada usporedimo kosti, njihove i naše, razlika je očigledna: njihove su gušće i teže nego naše. Nijedna vrsta nema čelo, osim naše. Očne duplje su im znatno, znatno izraženije nego naše s dokazima noćnog (nokturalnog) vida kojeg mi ne posjedujemo. Široki nosni prolazi, široke jagodične kosti, široki usni otvori, nepostojanje brade.

Sve su ovo osobine viših primata i one dominiraju fosilnim nalazima. Sve do pojave Kromanjonca. A Kromanjonac se pojavljuje, geološkim rječnikom, "preko noći". I sve, bukvalno sve, mu je različito. Zapravo, razvoj predhumanih grupa se nastavio u Neandertalcu koji je živio do prije 30.000 godina, usporedo s Kromanjuncem. I što je interesantno, mozak Neandertalca je za 100 kubičnih cm veći od Kromanjonca (našeg). Ali oni nemaju veze s našom sofisticiranošću.

O čemu je ovdje riječ? Jednostavno, moderni čovjek ne pripada vrsti primata! Jest, tehnički gledano slični smo. Imamo ruke i noge s po pet prstiju. Ali, izvan toga, kako se mi možemo usporediti s Neandertalcima, Australopitecima ili čimpanzama? Mi nemamo njihove kosti ili lubanju. I, što je još važnije, nemamo mozak primata (blago rečeno). Ne možemo jesti, piti i disati u isto vrijeme kao i oni. Njihovi glasovi (krikovi) ne sliče našim modularnim zvukovima koji oblikuju riječi i rečenice. Njihova tijela prekrivaju guste dlake od glave do pete. Kada nam je vruće mi se hladimo znojenjem, a oni dašću. Kada smo emocionalno uzbuđeni mi plačemo, za razliku od svih primata...

Ali, razlika broj jedan je genetskog karaktera. Svi (viši) primati imaju 48 kromosoma, a čovjek samo 46!

E, tu konačno pada darvinističko tumačenje nastanka čovjeka.

Ne mogu se izgubiti, kroz evolutivni proces, dva cijela kromosoma u usporedbi s tvojim "roditeljskim" vrstama. A istovremeno, dobiti znatno bolju vrstu.

"Znatno bolju"? Pardon, pametniju, drugačiju, neusporedivo napredniju. Evolucija, logika, razum... tu ustupaju mjesto nekom drugom objašnjenju.

"Prirodna selekcija vrsta" se zasniva na procesu preživljavanja najспособnijih i najotpornijih vrsta kroz dugi vremenski period. Ove "najotpornije" vrste imaju i superiorno genetsko nasljeđe. Bez defekta, nasljednih bolesti, fizički izdržljivi...

Naši daleki rođaci, čimpanze i gorile, dijele 98-99% naše DNA. Oni su vrlo adaptirani okolini u kojoj žive.

Njihov genetski presjek pokazuje bića s jedva nekoliko genetskih defekata.

Predhumane vrste su kroz duži vremenski period izgradile bića otpornija i superiornija u odnosu na čimpanze i gorile. Bez gotovo i jednog genetskog defekta.

(I sad dolazimo do Kromanjonca i modernog čovjeka. Pretpostavljate da će doći do naglog preokreta.)

Od fizički nadmoćnog i superotpornog Homo Erectusa dolazi se do Homo Sapiensa koji ima 4.000 (četiri tisuće!) genetskih defekata! Jednostavnije rečeno, četiri tisuće potencijalnih bolesti i hendikepa koji se mogu razviti tokom života.

I, plus, Homo Sapiens je relativno neotporno biće na postojeće klimatske uvjete.

Ka čemu nas ova priča vodi? Samo jednom mogućem odgovoru: vanjskoj intervenciji.

Genetskoj manipulaciji.

Genetskom miks, mješavini, između naših dalekih zemaljskih predaka i... naših vanzemaljskih predaka!

Svi smo mi Zemaljska i Kozmička bića.

Imamo sličnosti s višim primatima. Ali i brojne razlike:

- iznenada smo se pojavili
- nemamo jasnog pretka
- fizičke i mentalne karakteristike su znatno drugačije
- veliki broj genetskih defekata
- manji broj kromosoma

Ovo s kromosomima je interesantno. Nama su, naime, drugi i treći par kromosoma spojeni nekom neobjašnjivom tehnikom.

Procesom hibridizacije i genetske manipulacije!

Pri kraju "Drugog toma" dali smo prikaz "Zemaljskih kronika" autora Zecharia Sitchina. Današnji prilog traži podsjećanje na rezultate više decenijskih Sitchinovih istraživanja. Sumer je bio prva zemaljska napredna civilizacija prije svojih 6.000 godina. Oni predstavljaju veliku misteriju na temu kako se direktno iz kamenog doba ušlo u razvijenu civilizaciju. Sumerani su ostavili iza sebe preko 100.000 pisanih glinenih tableta u kojima daju svoja mišljenja o ekonomiji, politici, zakonima, matematici, medicini, astronomiji i povijesti. Na preko 5.000 zapisuju detalje o nastanku Sunčevog sustava, postanku života na Zemlji i počecima čovječanstva.

Prvi naučnici koji su došli u dodir s ovim glinenim tabletima polovinom XIX stoljeća nisu mogli ni naslutiti o kakvim je informacijama riječ. Detaljni opisi Sumerijanaca su im zvučali tako apsurdni da su ih potpuno ignorirali. I tako sve do 1950-ih godina kada je naučnik Zecharia Sitchin počeo "kopati" po zaboravljenim glinenim gomilama i "mitologiji" Sumera. Nakon pedeset godina došao je do zaključka da su oni govorili istinu. Njegova briljantna istraživanja se nalaze u objavljenom sedmotomnom djelu.

Sumerani govore o postojanju rase superiornih bića koju su oni zvali "bogovi", sa malim "b". Ironično, ovi isti "bogovi" su originalni "bogovi" iz starog Zavjeta. Oni su došli da žive i rade na Zemlju s druge planete iz našeg Sunčevog sustava. Ta je planeta drugačija od svih ostalih. Ima eliptičnu orbitu koja traje 3.600 godina i prolazi između Marsa i unutrašnjeg asteroidnog prstena na jednoj strani, i daleko iza Plutona. na drugoj strani. Drugim riječima, posjeduje jako izduženu eliptičnu putanju čiji se jedan kraj završava daleko u vanjskom svemiru. Svakih 3.600 godina ulazi u naše susjedstvo, kada postaje vidljiva.

Moderni astronomi sumnjaju da postoji jedno, još nepronađeno, veliko nebesko tijelo (koje nazivaju "Planeta X"), jer se osjećaju gravitacijski efekti na unutrašnje planete Sunčevog sustava. Nažalost, ta je planeta trenutno daleko od Zemaljske orbite (kao što i Sumerski tableti upozoravaju) tako da joj se lokacija trenutno ne može odrediti. Sumerani tu planetu zovu imenom "Nibiru", a njene stanovnike "Anunnaki". Tvrde da su prvi put došli na Zemlju prije 400.000 godina, jer su trebali zlato kako bi popravili svoju oštećenu atmosferu. Naime, tokom svog uspona k visokim tehnologijama dešavali su im se slični problemi kao i nama danas.

S obzirom da je iskopavanje zlata iz južnoafričkih rudnika bio mukotrpan posao, odlučili su da genetskim inženjeringom stvore klasu robova. To su i učinili prije 200.000 - 250.000 godina i od predhumanih vrsta stvorili su svoje slugе!

Naši geni zbilja sadrže jasne i neporecive dokaze da su prvi ljudi stvoreni genetskim manipulacijama prije 150.000 - 250.000 godina.

Lokacija: jug Afrike!

Anunnaki su prve robove i sluge zvali Adamu. Kako sumerski glineni tableti kažu: "... bogovi su se složili da naprave Adamu prema svom vlastitom izgledu!"

Na taj način dolazimo do odgovora na brojna neodgovorena pitanja iz današnjeg priloga:

- Kada je nastao moderni čovjek?

- Zašto je stvoren?

- Koja mu je bila prva uloga?

- Kako objasniti nepostojanje veze između predhumanih vrsta i Homo Sapiensa?

- Odakle 4.000 genetskih defekata kod modernog čovjeka?

- Zašto imamo dva kromosoma manje od svih ostalih primata?

- Zašto je moderni čovjek tako osjetljiv?

- Kako je Homo Sapiens preskočio milijune godina evolutivnog razvoja?

Kada smo pisali o nastanku života na Zemlji, sugerirali smo da je druga civilizacija započela s kontroliranim "osjemenjavanjem" Planete prije 4 milijarde godina. Danas govorimo o drugoj superiornij civilizaciji koja je presudno utjecala na razvoj Homo Sapiensa.

Mala je vjerojatnost da je riječ o istoj civilizaciji. Ali je velika vjerojatnost da su to samo primjeri nekolicine svemirskih putnika koji su ostavljali veći ili manji pečat na razvoj živog svijeta.

Neandertalac je bio logičan proizvod spore evolucije vrste homo, ali je završio u slijepoj ulici. Genetskim inženjeringom stvorena je nova vrsta, kromanjonci, koji su preskočili milijune godina i izrasli u sofisticirana bića homo sapiens sapiens. Preko noći su promijenjene genetske karakteristike (broj kromosoma je smanjen s 48 na 46), kosti, lubanja, emocionalni i razumski sklop. Moderni čovjek postao je zemaljsko-kozmičkim hibridom.

(15) Kraljevsko porijeklo čovječanstva

23.05.2001.

Kada je započeo "hladni rat" između kapitalizma i socijalizma?

Sjećamo se "Kubanske krize" 1962, sovjetske invazije na Mađarsku 1956, "Berlinskog zračnog mosta" 1948-49, formiranje "Kominform"-a 1947...

Treba poći još jedan korak unatrag.

Drugi svjetski rat još traje. Koncem srpnja 1945. saveznici drže konferenciju u Potsdamu, nedaleko od Berlina. U ovom nekadašnjem centru pruskog militarizma (gle ironije), komada se nacistička Njemačka. Staljin, Truman i britanski dvojac Churchill (u odlasku) i Clement Attlee (novi premijer) dogovaraju kako prisiliti Japan na predaju. I to su prema oficijelnim informacijama, glavne teme konferencije.

Sudionici imaju sasvim drugu verziju. Padale su teške riječi i optužbe među vođama pobjednicima.

Ovu smo Konferenciju ovlaš spomenuli u Prvom tomu. Američki ministar vanjskih poslova A. Dulles je, prema objavljenim memoarima, upitao Staljina za sudbinu Hitlera. Navodno. Staljin mu je odgovorio da je Hitler vjerojatno u Španjolskoj ili Argentini. U našem prilogu smo odatle (re)konstruirali priču o Hitlerovom bijegu, preko Danske, podmornicom na Antarktiku. Večeras gledam "Discovery Channel" na TV-u. Rusi napokon otvaraju arhive. Među njima je i izjava da je Staljin na spomenutoj Konferenciji bio bijesan na savezničke vođe, jer su oni omogućili bijeg Hitleru iz opkoljenog Berlina.

I otada je krenuo "Hladni rat", nepovjerenje među partnerima u ratu, a neprijateljima u miru.

Staljin je 1939, potpisujući ugovor o nenapadanju s Hitlerom, mislio da će vremenom, s nacističkim vođom, vladati svijetom. Umjesto toga, Hitler mu zabija nož u leđa u lipnju 1941. napadajući Sovjetski Savez. Mržnja i žeđ za osvetom trajali su do kraja rata, a i poslije. Staljin nije žalio pola milijuna sovjetskih žrtava samo da prvi dođe do Hitlerovog bunkera.

Na njegovu žalost, Hitlerovog tijela tamo nije bilo. (To, u večerašnjoj emisiji, po prvi put javno priznaju pripadnici sovjetske vojne obavještajne službe "Smers" kojima je glavni zadatak bio da donesu tijelo nacističkog vođe u Moskvu. Ni oni, ni maršal Žukov, ni zloćudni Berija 1946. nisu uspjeli u tome.)

Ali, povijest se drugačije pisala. U knjigama stoji da je Adolf Hitler izvršio samoubojstvo u bunkeru. S vođom je sahranjen i nacizam. Nažalost, niti je Hitler tada umro, niti je nacizam poražen. Još jedna krivotvorina koja se uči u školama.

Međutim, današnji prilog sam htio posvetiti mnogo starijim povijesnim epizodama. Rijetko se može doći do nekih informacija koje govore o kozmičkoj povijesti. U ovom slučaju, riječ je o američkom Indijancu Morning Sky ("Jutarnje Nebo") koji je postao vrlo popularan narator o ovoj temi. Objavljena mu je knjiga: "Terra Papers: The Hidden History of Planet Earth" (1995).

Ovaj Indijanac je odrastao uz priče svog djeda koji je bio "... jedan od šest mladih Indijanaca svjedoka udesa svemirskog broda 1947 godine". Kada su crvenokošci došli na mjesto nesreće "... našli su jedno biće živo. Odveli su ga u svoj logor i izliječili. Nazvali su ga "Star Elder".

Vremenom im je otkrio svoje ime: Bek'Ti. On im je ispričao povijest čovječanstva i planete Zemlje".

Naš Indijanac Morning Sky je koncem 1960-ih upisao fakultet i tri godine je istraživao dokaze za i protiv priča svog djeda. Na kraju je podnio svoj rad na ocjenjivanje. Etiketiran je kao blasfemija, a on kao bogohulnik. Rekli su mu da je riječ o "... mitovima i legendama američkih Indijanaca koje ne zaslužuju pažnju naučne javnosti". Siroti Indijanac je odlučio da o tome više ne govori u narednih 30 godina. Kada mu je djed umirao, tražio je od svog unuka da se zavjetuje da će probati još jednom progovoriti istinu.

Zahvaljujući tome, slijedi uzbudljiva priča.

"U našoj Galaksiji su milijuni Zvezdanih Bića. Humanoidne rase su pravilo, a ne izuzetak. Među ostalim rasama su potomci reptila, insekta, dinosaurus, ptica, ali i čitavog niza drugih životnih formi koje čovjek ne može ni da zamisli.

Jedna od najstarijih rasa u ovom dijelu svemira je reptilska Ari-An, s porijeklom iz zvjezdanog sustava Orion. Kraljice su bile njihovi vladari. Kreirali su najmoćniji imperij u našoj Galaksiji. Ari-An ratnici su bili nedostižni po svojoj hrabrosti. Ratujući milijunima godina stvorili su napredne ratne strategije. Između ostalog, Ari-An su kontrolirali osvojene kolonije putem "reprogramiranja". Neprijatelji su postajali servilne sluge... i otpor je, na taj način, eliminiran. Neočekivan razvoj druge rase u zvjezdanom sistemu Sirijus, doveo je do prijetnje Ari-an kraljevstvu. I mada nisu bili tako stari ni napredni kao reptilijanci, ova nova rasa se isticala svojom agresivnošću. Stvorili su Kanus imperiju. Izgledom su podsjećali na vukove. I najdiscipliniraniji Ari-An vojnici su se plašili ovih barbarskih sirijuskih ratnika koji su proždimali meso svojih neprijatelja.

Brzi razvoj Kanus imperije počeo je ugrožavati same temelje Ari-An kraljevstva. Kraljica je tada ponudila Sirijuskom kralju savezništvo. Sporazum je zaključen i sektori Galaksije su podijeljeni. Čak su, povremeno, ratnici ova dva kraljevstva ratovali zajedno protiv trećih rasa.

S rođenjem novog zvjezdanog sustava, Sirijski kralj ga je proglasio svojim teritorijem. Ubrzo su brodovi iz oba kraljevstva počeli stizati i koristiti njegove resurse. Ali je, s vremenom, došlo do sukoba unutar Sirijuske Kanus imperije. Ari-An se stavio na stranu kralja An. Zajedno su zbrisali rivale, uključujući njihove kolonije i mjesece.

Mnogo kasnije, princ Ea i princeza Nin-Hur-Sag su, po nalogu svog oca, kralja An-a, pošli da obnove uništenu Planetu Eridu. Njih dvoje su bili naučnici-genetičari. Uskoro su uspješno obnovili atmosferu. Vratili su životne vrste u morima. Ponovno stvorili obilje biljnih vrsta. Kreirali niz novih životinjskih vrsta. Živi svijet na planeti Eridu bio je ponovno rođen.

("Eridu", ili, kako je mi zovemo, planeta Zemlja.)

Nova bića su kreirana da bi nastanili Planetu. Među tim bićima bio je i majmunoliki hibrid Apa-Mus. Njegova svrha je bila da služi kao radna snaga u poljima i rudnicima. Ali, ova zvijer je bila drugačija od ostalih. Mogla je da razumije naređenja. I da komunicira.

Princeza Nin-Hur-Sag je stvorila ovo biće kroz proces genetskog inženjeringa koristeći svoju vlastitu DNA. Zvijer je postajala sve inteligentnija. Razmnožavala se brzo. A roditelji su prenosili znanja na nove generacije.

Jedna druga vrsta genetski stvorenih radnika, stanovnici podzemlja, nazvani Sheti reptili, su se pobunili. Zvezdana bića, prinčevski par, napustio je Planetu. Reptili su zagospodarili Planetom. Koristeći tehnike kontrole uma i programiranja, koje su naučili od svojih gospodara, uspjeli su da izbrišu memoriju kod čovjekovih predaka. Otada se čovječanstvo prisjeća svojih stvaralaca samo kroz mitove i legende.

Dominacija Sheti bića se nastavila na Planeti. U međuvremenu je niz drugih zvjezdanih rasa pokušavao da ovlada Zemljom i čovječanstvom. Borba za vlast se nastavlja..."

I "Jutarnje nebo" nastavlja svoju priču:

"... Reptilijanska Ari-An rasa je pokušavala nekoliko puta da preotme vlast na zemlji. Prvom polovinom XX stoljeća, svjetski "Arijevski" pokret je skoro uspio u osvajanju čitave planete. Ako se njihovi pokušaji uspješno nastave onda će se reptili početi pojavljivati u svim medijima kao prijateljska i herojska bića. Reptilijanci će postati dječji superheroji."

(Podsjećam, ovi tekstovi su pisani prije 35 godina. Ne bih rekao da su rafovi s dječjim igračkama bili puni raznih vrsta reptila kao danas. Prisjećam se svih onih popularnih figura/igračaka koje sam kupio Dariu i filmova koje je on gledao. Zbilja, riječ je o raznim vrstama gmazova i reptila.)

"... S druge strane. Sirijusovci će utjecati na religijska kretanja na Zemlji.

Pojava Inkvizicije, osvajačkih kršćanskih ratova, bezbrojnih "mesija" i "viđenja svetih"... sve je to inženjering Sirijusovaca kako bi ljude ponovno doveo pod njihov utjecaj. "Anđeli" i "čuda" će se sve više pojavljivati...

Galaktički rat, ovaj put u drugoj formi, bjesni iznad naših glava. Zemlja i čovjek - su glavne nagrade."

Morning Sky u svojoj knjizi "Terra Papers: The Hidden History of Planet Earth", ima interesantno objašnjenje za "crop circles", misteriozne pojave geometrijskih oblika na engleskim žitnim poljima.

"... U pokušaju da komuniciraju sa svojim potomcima, a posebno onima koji se mogu prisjetiti pojedinih simbola... Zvezdana bića šalju svoje vizualne signale u obliku "crop circles". Simboli namijenjeni Sirijuskim potomcima obično nalikuju drevnim egipatskim hijeroglifima, dizajnu kruga u križu, ili krugova s točkom u centru. Također, pojavljuju se kao matematičke formule.

Ari-An bića komuniciraju ostavljajući oblike zmije, insekta ili buba u žitnim poljima.

U svakom slučaju, ovi simboli su poruka potomcima da nisu zaboravljeni.

Imidži velikih svemirskih brodova "spasioca" čovječanstva i Zemlje, bit će vrlo prisutni. Na drugoj strani, vladajuće strukture na Zemlji će izgraditi "anti-asteroidne" projekte za "obrambene" namjene."

Moram priznati da u svemu ovome ima sustava. Objašnjenje za "crop circles" je svakako najpotpunije na koje sam dosada naišao. Često pogledam slike onih kompleksnih oblika i one zbilja variraju od slika planetarnih sustava, hijeroglifa do insekta. Teško mi je bilo naći zajedničko objašnjenje za sve.

S druge strane, imidži vučje rase sa Sirijusa mogu upravo biti oni na egipatskim papirusima koji prikazuju "pseće glave bogova". Piramide, naravno, odgovaraju rasporedu u zvjezdanom sustavu Orionu.

Genetski inženjering nad majmunolikom vrstom i njihovo služenje u rudnicima ima dovoljno osnove da se prihvati kao početak Homo Sapiensa. Isto tako i programiranje nad čovječanstvom u zadnjih 7-8.000 godina.

O stvarnim razlozima Reaganovog i, sada, Bushovog zvjezdanog raketnog i anti-raketnog sustava postoje različite objašnjenja. Morning Sky nam sugerira da su ovi sistemi okrenuti prema svemiru, a ne prema Rusiji, Kini ili Koreji.

U završnom dijelu knjige, govori se o načinu da se suprotstavi dominaciji.

".. Da bi održavali kontrolu nad čovječanstvom, Sheti reptili su izmislili nove sprave kojima nas drže pod svojim elektronskim kišobranom. Mnogi od ovih instrumenata su mobilni: kazetofoni, CD, pageri, džepne igre, mobilni telefoni, biperi itd.

Sve vrste droga, ilegalne i legalne (alkohol, duhan, narkotici) su dio programa kontrole da održava čovječanstvo poslušnim.

Nestanci i otmice će se povećavati. Broj debelih... seksualni problemi... će rasti. Ženski menstrualni ciklusi će pasti s 28 na 25 dana...

Da bi se održavala kontrola nad čovječanstvom i čovjek držao prikovan za Planetu, NASA će biti reducirana u svojim nastojanjima. Bilo koji dokaz postojanja vanzemaljskog života bit će potisnut i negiran."

Knjiga završava slijedećim riječima: "... Iako je čovjek nastao od zvijeri i bio je stvoren da služi, on ipak ima i kraljevske krvi od svojih kreatora. DNA od genetskog, prinčevskog para, mu omogućava da Zemlju proglasi svojim teritorijem.

Sve dok čovječanstvo prihvata imaginarnog "Boga" i "spasenje" traži negdje drugdje, ono će prihvaćati ulogu služenja drugima. Onda, kada se sjetimo kako nam je kraljevstvo oteto, shvatit ćemo da smo gospodari svoje sudbine... i moći ćemo se osloboditi vanzemaljaca."

Morning Sky završava porukom BekTi-ja: "You are your own god, you are the master of your destiny - if you can remember the Truth."

(...ako se možemo sjetiti Istine).

Robert Morning Star, autor Zemaljske i Kozmičke povijesti.

(16) Fokus 27

3.06.2001.

Bruce Moen je inženjer iz Denvera, Colorado. Objavio je četiri knjige u kojima opisuje svoja putovanja u prostor života poslije života. Istraživanja je počeo nakon posjete The Monroe Institute 1992. godine, u kojemu je naučio osnovne tehnike. Web-sajt mu je informativan (<http://www.afterlife-knowledge.com/>), a knjige mu obiluju susretima s dušama umrlih ("Voyages Into the Unknown", "Voyage Beyond Doubt", "Voyages into the Afterlife", "Curiosity's Father").

AFTERLIFE

Prostor "Poslije života" je, prema Moen-u, oblast ljudske svijesti u koju ulazimo nakon napuštanja fizičkog svijeta u trenutku smrti. Ovo je i prostor u koji možemo ući i podsvjesno, na primjer, tokom sna. Živa bića mogu naučiti da ovdje ulaze i istražuju te da se vrate natrag u fizičko tijelo.

Ili, još bolje rečeno, mi "možemo naučiti da fokusiramo našu pažnju izvan našeg fizičkog svijeta. Ljudi još uvijek živi, ne napuštaju fizički svijet da bi istraživali, oni jednostavno nauče da fokusiraju svoju pažnju izvan fizičkog svijeta. Postoje specifične oblasti ne-fizičkog svijeta, koje su nastanjene ljudskim bićima koji više nisu fizički živi. Ove oblasti su poznate kao "Afterlife".

Slijede opisi nekoliko ključnih nivoa - "Fokusa".

FOKUS 1

Fokus 1, ili C 1, ili područje punog, materijalnog života. Ovo je područje svijesti u kojemu provodimo naš normalni, budni život. Svakodnevnica.

Istina je da smo mi svi multidimenzionalna bića. I da postojimo na više "mjesta" nego što to možemo zapaziti našim očima. Ali, svatko od nas bira da minimizira svoja čula i svijest s drugih mjesta... u momentu kada ulazi u ovu realnost. Svatko od nas ovdje dolazi iz različitih razloga. Ali, zajednički cilj im je: iskusiti i izraziti čistu, bezuvjetnu ljubav.

Šest milijardi ljudi nastanjuje Planetu. Misli i osjećaji svakog od nas se konstantno emitiraju u zrak. Kada bi koristili sva naša čula kojima raspoložemo iz nefizičkog svijeta... to bi bilo kao da slušamo 6 milijardi radio stanica odjedanput. Stoga je razumljivo da minimiziramo svoja čula i zapažanja... i usmjeravamo ih samo na realitet fizičkog svijeta.

FOKUS 10

Ovo je nivo u kojemu je fizičko tijelo zaspalo, ali je um budan. Puna svijest se održava bez ovisnosti od fizičkog tijela. U ovom nivou se odvijaju procesi "remote viewing"-a, liječenja, komuniciranja-telepatije s drugima bićima. U Fokusu 10 se učimo da mislimo u slikama umjesto u riječima.

FOKUS 21

Ovo je nivo u kojemu se mogu istraživati drugi realiteti i energetski sustavi izvan onog što mi nazivamo vrijeme/prostor/fizička materija.

FOKUS 22

Ovdje srećemo fizički živa bića koja su u besvjesnom stanju. Na primjer ljudi u komi, pod utjecajem droga i sl. Ovo je vrlo kaotičan nivo.

"Marty je imao jak infarkt i otada je strah od smrti ovladao njegovom sviješću. Dok je bio budan imao je strašne fizičke bolove. A po noći su dolazile more iz kojih bi se prestravljen budio, vičući i budeći sve ukućane. Strah od zločestih zvijeri koje ga odvede u pakao za

počinjene grijeha... projicirao je u njegovom snu vrlo uvjerljive slike. I izgledalo je kao da nema izlaza iz paklenog kruga. A riječ je bila o Martyju i njegovom strahu koji je projektirao sliku onoga čega se bojao.

Njegova kćer me je zamolila da pomognemo njenom ocu.

Tokom jedne od istraživačkih sesija sa mojim partnerom Rebekom, sreli smo Martyja. Noć je, stojimo na pustinjskom pijesku, promatramo Martyjevu zvijer kako se obrušava prema njemu. On bježi i pokušava da se sakrije... ali ga ona pronalazi i on, sav preplašen, ponovno bježi. U tom momentu mu Rebeka prilazi i traži da je promatra. Kada se zvijer ponovno pojavljuje, Rebeka joj upućuje osjećaj ljubavi. Na Martyjevo zaprepaštenje, zvijer se raspada i iščezava pred njegovim očima... Rebeka ga je naučila kako projicirati ljubav u snu. I dokle god se on bude sjećao kako osjetiti i projicirati svoju ljubav na daljinu, proizvodi straha će nestajati."

U prisustvu energije ljubavi, strah ne može više postojati.

Za ljubav i strah nema koegzistencije.

FOKUS 23

U Fokusu 23 se nalaze ljudi koji više nisu fizički živi, ali su tu ostali "zaglavljeni" iz nekog razloga. Najčešće je riječ o osobama-dušama, koje nisu svjesne svoje smrti. Mnogi pokušavaju ostvariti kontakt s fizičkim svijetom. To su oni koje nazivamo "duhovima". Oni su najčešće sami, izolirani i nemaju snage da napuste ovaj nivo.

"... Neki koje sam izvukao odavde, proveli su tu sedmice ili mjesece. Neki su tu već tisućama godina... Na primjer, Sylvia je vjerovala da je još živa... i nikako nije mogla shvatiti da njen muž, koji je živio u fizičkom svijetu, nije primjećivao njeno prisustvo.

Ili George, koji je stradao od bolesti i umro u snu, nije bio svjestan svoje smrti, nego je nastavljao da očekuje smrt... i tako već duže vrijeme.

Benjie, petogodišnji dječak, je umro 1950-ih, ali je vjerovao da se otišao šetati i izgubio. Očekivao je da mu dođu roditelji i da ga nađu... ali oni nisu dolazili. Benjie je odbio moj pokušaj da mu pomognem jer su ga roditelji naučili da ne smije nigdje ići sa strancima.

Izvlačenje iz Fokusa 23 zahtjeva da se privuče njihova pažnja i izvuče iz samostvorene realnosti u kojoj su zaglavljeni. Ponekad je to lako ostvarljivo. A, ponekad, to je gotovo nemoguće.

FOKUS 25

Nešto dalje od našeg fizičkog svijeta nalazi se Fokus 25, poznat i kao Teritorije Sustava Vjerovanja. Ovdje se prikupljaju bića koja imaju srodne sustave vjerovanja iz vremena dok su bili fizički živi.

Svaka od oblasti unutar Fokusa 25 liči na izolirani otok na kome se nalaze samo oni koji dijele isti pogled na svijet. Nemaju kontakt s bićima iz drugih Fokusa. Njihova okolina im izgleda identična s onima iz fizičkog života. Sve je usmjereno na podržavanje glavne ideje u koju vjeruju.

Primjer 1:

"Max je bio psihijatar tokom posljednjeg života. Tokom svoje karijere često je izazivao emocionalni bol kod svojih pacijenata i onda sa sadističkim uzbuđenjem promatrao rezultate. Recimo, gradonačelnik manjeg grada je bio homoseksualac i bojao se da to građani ne saznaju. Max ga je povezao s novinarom koji je bio poznat po svojim puritanskim napisima. I onda je uživao u njihovom susretu koji je donio pravi emocionalni vatromet.

Uglavnom, nakon smrti, Max biva privučen na jedan od otočića Fokusa 25. Stanovnici su slične figure koji su dijelili Maxovu sadističku emocionalnu prirodu. Okolina je bila

ispunjena s kućama, drvećem, autima i ulicama formirajući realnost koja se nije razlikovala od one Zemaljske.

Rebeka i ja smo bezuspješno pokušali da izvučemo Maxa iz ovog Fokusa. Tom prilikom smo bili svjedoci slijedeće scene: Max sjedi za restoranskim stolom promatrajući dvojicu ljudi koji se svađaju oko nečega što im je on "zakuhao". U slijedećoj sceni, uloge su izmijenjene; netko drugi je za stolom i sadistički se naslađuje dok se Max svađa s drugom osobom i prolazi kroz emocionalno bolnu situaciju."

Primjer 2:

"Na jednom od mojih putovanja u Fokus 25 sreo sam čovjeka koji je tokom Zemaljskog života bio svećenik. Vodio je malu kršćansku crkvu i kada je umro našao se u Fokusu 25 sa svojim istomišljenicima. Dobio je malu crkvicu, propovijedao je iste ideje kao i dok je bio živ; sve potrebe u hrani, odjeći, stanovanju su im bili zadovoljene. Njegovo "stado" je bilo poslušno kao i ono na Zemlji.

I sve je bilo "u redu" dok jednog dana mladi čovjek i žena odbijaju da se vjenčaju. Prema svećeniku, dvoje ljudi se mora vjenčati da bi živjeli skupa ili će završiti u paklu.

Međutim, ovaj par govori da Isus to nije rekao u Bibliji i da će oni ipak završiti u kraljevstvu Božjem. Jedno nedjeljno jutro, svećenik je, pred čitavom kongregacijom, javno pozvao ovaj par da se vjenča. Oni odbijaju. Svećenik ih protjeruje. Oni nestaju, iščezavaju. Kasnije, svećenik se moli i traži savjet. Pred njim se pojavljuje prilika Isusova... govori mu... i sve ono u što je svećenik vjerovao, ruši se... raspada se njegov sustav vjerovanja. Svećenik napušta svoj otočić u Fokusu 25 i na svoje iznenađenje ne završava u paklu... nego u realmu Fokusa 27."

Iskustva Bruce Moen-a me podsjećaju na pisanje čuvene Ruth Montgomery (s kojom sam završio Drugi tom). Ona je sistematski obradila postživotna iskustva različitih personalnih tipova (prema njenoj knjizi: "A World Beyond")

SEBIČNI ATEIST

"...Uzmimo na primjer osobu koja je bila uvjerena da nema života poslije života i koja je loše tretirala svoju okolinu i nije osjećala nikakve moralne obaveze prema njoj. U trenutku smrti, on je ljut, jer se nađe okružen drugim sebičnim dušama. On pokušava pobjeći od njih, jer se smatra inteligentnijim, obrazovanijim, obrazovanijim, boljim... Poziva za pomoć, ali dobrih duša ovdje nema. On je očajan, jer počinje da shvaća kako je uludo protratio vrijeme u svom zemaljskom životu misleći samo na sebe. Okružen mizernim bićima, počinje njegov proces ispitivanja vlastite duše i grešaka iz prošlosti..."

BEBA

"... beba rođena u domu gdje su je roditelji dočekali s velikom ljubavlju. Nakon kraćeg perioda, zbog srčanih smetnji, beba umire. Duša je razočarana, jer se morala vratiti tako brzo... ali ubrzo shvaća da je morala platiti karmički dug. U jednom od prošlih života, ona je bila ta koja je zapostavljala potrebe druge bebe i uzrokovala njenu smrt..."

SVEĆENIK

"...Billy je tipičan svećenik koji Bibliju tumači bukvalno. Kada pređe na ovu stranu, prvo je šokiran, jer ne vidi Boga na tronu okruženog anđelima. On to tumači da je samo u prelaznoj fazi i da će ubrzo u raj. Razgovara s drugim dušama i zahtjeva da mu odgovore kada će on otići u raj. Smatra da to netko namjerno skriva od njega. Napokon, jedna od starijih duša, prilazi Billyju i tumači mu da je propovijedao lažnu doktrinu. Raj je u svakom od nas, ali i pakao. I na svakom od nas je da radimo na svom spiritualnom razvoju. Svi smo mi Bog i tek kad svi ovo shvatimo, onda ćemo moći kao cjelina da spiritualno napredujemo..."

Billy počinje da shvaća bazične istine, pomaže drugima, a onda i propovijeda kozmički zakon. On je zapravo dobra duša, samo je propovijedao krivu istinu. Analizirajući svoje zemaljsko iskustvo, uviđa gdje je griješio. Otvara sam sebi oči. Komunicira s drugim svećenicima još na Zemlji i šalje im iskre kozmičke mudrosti. Zato što je u principu fina duša, Billy će brzo napredovati i moći da pomogne ostalima..."

PRIMITIVAN ČOVJEK

"...Bio je totalno neciviliziran. Prošle su tisuće godina od njegove zadnje inkarnacije i nije uradio skoro ništa na svom duhovnom razvoju. Spavao je stotinama godina i nije bio zainteresiran za druge duše. Kada se napokon odlučio da proba fizičko iskustvo još jedanput, imao je osjećaj ribe izvan vode. Živio je samo da bi jeo i spavao, bez želje da nešto sazna i nauči. Umro je na isti način i nije napravio ni centimetra napretka u životu.

Ova duša je krajnje depresivna ovdje, čak i više nego tokom zemaljskog života.

Razvoj, ljubav, konstruktivna akcija, razumijevanje i pomoć drugima je ključ da se otključa nebesko kraljevstvo."

UBOJICA

"...Nije lijepa priča. Pun mržnje... U trenutku smrti on i ne očekuje da nađe ništa. I točno to ga i čeka. Ništavilo. Nakon nekog vremena, počinje nešto da vidi. To nisu duhovi ili đavo. To su vizije njegovog vlastitog lika, iznakaženog mržnjom, sebičnošću, emocionalnim otrovom. Shvaća da vidi samog sebe i da je proćerdao svoju životnu šansu. Ova duša ostaje zatočena dugo, dugo vrijeme. Kada napokon dodirne dno očaja, zavapit će za pomoć. Druge duše će mu polako pomagati. Vremenom će shvatiti što je značilo uzeti drugome život. Tražit će oprost, i dobit će ga. To je zakon Univerzuma: traži i dobit ćeš.

Pokucaj, otvori vrata svog uma i pusti zrake univerzalne ljubavi da poteku..."

FOKUS 27

Ovo je oblast u kojoj se ispoljava najveća sloboda izbora za njene stanovnike. Kreirana je od ljudi i vrlo često podsjeća na Zemaljske slike. Kontakt i komunikacija su slobodni. Mnogi ljudi su ovdje da pomognu novopristiglim dušama. Postoji niz Centara (obrazovanje, pregled života, zdravlje, rehabilitacija, planiranje itd). Ovi Centri koordiniraju pomoć ljudima u fizičkom svijetu.

(Fokus 27 je tako lijepo opisan u knjizi "What Dreams May Come", autora Richard Matheson-a, kojoj smo posvetili dosta prostora u Prvom Tomu.)

I Moen nastavlja:

"...Iza izoliranih otočića Teritorija Sustava Vjervovanja, nalazi se kontinent Fokus 27. Ovdje, stanovnici žive u slobodnoj asocijaciji i svjesni su drugih Fokusa. Jedino pravilo koje sam ovdje pronašao je da nitko ne može nametati svoja uvjerenja drugome. Fokus 27 je mjesto gdje se misli materijaliziraju.

Mnogo je Pomoćnika u Fokusu 27. Oni se ovdje nalaze dovoljno dugo da mogu biti od pomoći drugima. Centar za obrazovanje ima sva znanja koja su ikada postojala među ljudskim bićima. Tko želi, može beskonačno da istražuje ovaj Centar i mudrost koju nudi.

Prijemni Centar prima nove duše i pomaže im u prilagođavanju. Dijelovi Centra, kao park, su kreirani da bi se ublažio šok koji počesto prati smrt. Park je prepun zelene trave bez korova, cvijeća koja kao da zrače svjetlom, visokog drveća...

U Centru za Rehabilitaciju su Pomoćnici koji su "diplomirali" u Fokusu 25. Oni dobro znaju za vlastiti pakao kroz koji su prošli i najpogodniji su da pomažu drugima koji su zaglavljani negdje na putu za Fokus 27."

SVRHA ČOVJEČANSTVA

U svakoj prilici u kojoj se ljudsko biće nalazi, konstantno je izložen iskustvu učenja i mogućnosti da ispolji bezrezervnu ljubav. Kad god čovjek nešto radi iz ljubavi, približava se uspješnom "diplomiranju". I, obrnuto.

Tokom naših fizičkih života, akti ljubaznosti i želje da se pomogne drugima... su samo načini izražavanja ljubavi. Dok su bili zarobljeni u Fokusu 23 i gledali kako im drugi nastoje pomoći, oni su mogli učiti o ljubavi. Kada rade u Prijemnom Centru i pomažu drugima, oni uče. Kada se nalaze u paklenom krugu Fokusa 25, oni uče.

FOKUS 35

Ovaj Fokus je opisao Robert Monroe u svojoj drugoj knjizi "Far Journeys" (pisali smo o tome pred kraj Prvog Toma). To je oblast svemira izvan ljudskog horizonta.

Bruce Moen: "Spoznao sam da je Fokus 27 posljednji nivo ljudske svijesti. Putovanje izvan toga je također moguće. Ali, umjesto "jedrenjaka", za taj put nam je potreban "svemirski brod" za istraživanje. Tu se mogu sresti nehumane inteligencije iz drugih oblasti našeg Univerzuma, ali i bića iz drugih Univerzuma i drugih dimenzija. Komunikacija s nekima od njih je moguća.

Tokom mog kontakta s telepatskom rasom, naučio sam da oni promatraju promjene na našoj Planeti koje mi nazivamo "Zemaljske promjene". Oni i druga vanzemaljska bića se nalaze u Fokusu 35 pokazujući specijalni interes za ove promjene i moguće slične efekte na stanovnike svojih rodnih planeta.

Tokom naših ranih kontakata, ova telepatska rasa je pokazala kompletno nerazumijevanje za emocionalnu stranu ljudske egzistencije. Ali, kroz odnos sa manjom grupom ljudi, bili su izloženi direktnom iskustvu energije Ljubavi.

Bruce Moen kroz svoja spiritualna putovanja i susrete s dušama umrlih daje klasifikaciju oblasti nefizičkog svijeta koje naziva "fokusima". Izvan Fokusa 21 mogu se istraživati drugi realiteti i energetski sustavi osim našeg kojeg zovemo vrijeme/prostor/fizička materija.

Godinu dana poslije mog prvog kontakta, komunikacija s njima mi je otkrila da ih je to iskustvo promijenilo na neočekivan način. Otkrivajući tu istinu, počeo sam da bolje shvaćam moć čiste, bezuvjetne ljubavi.

Čovječanstvo postaje dar za mnoga druga bića u kozmosu."

Konačno, optimistična riječ za nas. Naša mala civilizacija je interesantan eksperiment u kozmičkim razmjerima.

(17) Stargate agent broj 1

10.06.2001.

Joseph McMoneagle, ili jednostavno Joe, je postao legenda u američkim obavještajnim krugovima. Rođen je 1946. i s osamnaest godina se priključio Američkoj Armiji. Bio je u misijama od Vijetnama i Tajlanda do Njemačke i Italije (1964 -1978), da bi se konačno smirio u sjedištu obavještajne službe INSCOM (Intelligence and Security Command, U.S. Army) u Arlingtonu, Virginia. Američka Armija je 1978. startala sa super-tajnim multi-milijunskim projektom "Stargate" (u početku zvanog "Grillflame"). Cilj je bio da se razviju nove metode špijuniranja putem tehnike poznate kao "remote viewing" (čemu smo posvetili pet priloga u Prvom tomu).

Joe je bio među prvih petnaest agenata koje su trenirali u ovoj tehnici mentalnih projekcija. Da budemo precizniji, Joe je imao bedž s brojem jedan ("Remote Viewer # 001").

U nadolazećim godinama, agenti programa "Stargate" uspjeli su da lociraju američke taoce, neprijateljske podmornice, strateške objekte u stranim zemljama... Tokom Zaljevskog rata, zahvaljujući njima, pronađeni su izgubljeni Scud projektili vrijednosti 240 milijuna dolara.

U posljednjih 25 godina, sve vodeće obavještajne agencije u SAD su formirale svoje timove za remote viewing: CIA, NSA (National Security Agency), DEA (Drug Enforcement Agency), Generalštab (Joint Chiefs of Staff), carinske i granične službe (Customs, Coast Guard)...

Razumljiv je bio moj interes kad sam uspio pronaći novu knjigu agenta broj jedan: "Remote Viewing Secrets", Joseph McMoneagle (2000). U njoj nema opisa sesija koje su imali tokom hladnog rata ("99% tog materijala još je uvijek strogo čuvana vojna tajna"). Nema ni njegovih predviđanja budućnosti kao u prvoj knjizi ("The Ultimate Time Machine". vizije do godine 3075.).

Ali, evo što ima unutra.

"...Bio sam jedan od originalnih agenata u projektu Stargate... nekadašnjem tajnom Armijskom projektu dizajniranom u obavještajne svrhe tokom Hladnog rata. Prikupljao sam informacije u periodu od osamnaest godina, sve do zatvaranja projekta u studenome 1995. Od tada sam privatno angažiran na primjeni remote viewinga za niz kompanija, laboratorija i individua...

Tokom osamnaest godina, oko 85 ljudi je bilo uključeno u Projekt. Od tog broja je oko 35 agenata, a ostalo je tehničko osoblje. Laboratorija CSL (Cognitive Science Laboratory) je sa svojim eksperimentima i fondovima stajala iza našeg projekta od 1972-1995. Primajući finansijsku potporu od Vlade, CSL je uvijek imala barem tri naučna Komiteta koji su nadgledali i odobravali njen rad... Može li se svatko naučiti da bude jednako dobar u mentalnim projekcijama kao mi? Ne. Isto kao što ne mogu svi biti podjednako dobri u plivanju ili golfu. Riječ je o kombinaciji želje i fokusa (33%), kvalitete i intenziteta treninga (33%) i prirodnog talenta (33%)...

Kada me pitaju što se mora prethodno naučiti za mentalne projekcije, moj odgovor je: "Zen". Zen meditacija priprema mentalno i spiritualno stanje bića. Suspendiraju se racionalne funkcije uma... tako da se um i tijelo mogu posvetiti nepoznatim lokacijama, događajima i osobama i prikupljati nove informacije...

Remote viewing je sposobnost da se pribave točne informacije o mjestima, događajima, ljudima, objektima... koji su locirani negdje drugo u vremenu i prostoru... i koje su potpuno

nepoznate osobi koja ih pokušava saznati... Ovaj proces je zasnovan na naučnim protokolima i metodama..."

"U Sibirskom Tunguska bazenu, došlo je 1908 godine do velike eksplozije koja je srazila drveće u radijusu od 30 kilometara. Taj se incident pripisivao meteoru, crnoj rupi ili anti-materiji. Prema rezultatima jedne od mojih sesija (16.09.1988.), došao sam do rezultata da je bilo riječ o relativno velikom meteoru koji se kretao brzinom od 20.000 km/sec. Nakon ulaska u Zemljinu atmosferu pretvorio se u energetska kon koji se zabio na površinu Tunguske..."

"Nitko zapravo ne zna odakle informacije dolaze... Mi nismo u stanju da shvatimo kako zakoni vremena i prostora stvarno funkcioniraju... Ipak, informacije koje dobivamo su, vrlo često, potpuno ispravne..."

Teoretski, bilo tko bi mogao da ušeta u laboratoriju i ostvari vrlo korektnu mentalnu projekciju. Zapravo, moje iskustvo je da se to dešava često. Remote viewing (mentalne projekcije) su samo još jedno čulo. Slično kao i čula vida ili okusa... Nakon mog iskustva kliničke smrti 1970-e godine, počeo sam imati vantjelesna iskustva koja nisam mogao kontrolirati. Obratio sam se jedinom čovjeku na svijetu koji je tada tvrdio da može ostvariti punu kontrolu nad njima. To je bio Robert Monroe. Pohađao sam seminar Gateway Voyage u jesen 1983 i proveo s Robertom narednih 14 mjeseci. Napokon sam naučio da uspješno kontroliram ovu pojavu. Čak, posjetio sam veći broj ciljeva, koristeći obje metode: vantjelesna putovanja i mentalne projekcije... Po mom mišljenju, Bog i prirodni poredak stvari po kojima se odvija stvarnost, su jedno te isto. Tvrditi da vjerujete u Boga bez priznavanja prirodnih zakona, nema smisla. I obrnuto. Priznavati prirodni poredak bez Kreatora je nepotpuno..."

Gledajući 15-ak godina unazad, tipičan radni dan je McMoneagleu prolazio ovako; ustajao se rano i odlazio u stare drvene barake kasarne Fort Meade. U svom malom uredu sjedao bi za pisaću mašinu uz šoljicu kave. Došli bi mu sa zatvorenom kovertom - nekad velikom smeđom, nekad malom bijelom - i tražili da sazna što je moguće više informacija o onome što je unutra.

To je mogla biti fotografija osobe i tražili bi od njega da sazna gdje se ta osoba nalazi. Na taj način on je, primjera radi, pomogao Armiji da locira taoce u Iranu. Također, on je točno predvidio gdje će se satelit Skylab srušiti na Zemlju, jedanaest mjeseci prije nego što će se to i odigrati (1979.). On je, čak, opisao grad u Italiji (Padova) i stan na drugom katu gdje je američki general James Dozier bio zatočenik "Crvenih brigada" 1981. godine. McMoneagle je bio uključen u oko 450 projekata. U jednom od njih, tokom 1980., CIA je uhvatila agenta KGB-a u Južnoj Africi. Htjeli su saznati kako on komunicira sa sovjetskom armijom. Stavili su kovertu na McMoneagleov stol i on je, nešto kasnije, doznao da sovjetski špijun koristi mali džepni kalkulator. Ispostavilo se da je kalkulator, u stvari, kratkovalni radio odašiljač.

Sa završetkom Hladnog rata i prestankom ovih špijunskih projekata, McMoneagle se, kao i većina drugih agenata, okreće komercijalnom tržištu. Osniva svoju kompaniju (Intuitive Intelligence Applications) i ide u javnost. Niz intervjuova u vodećim listovima i časopisima Amerike dovodi ga na TV. Na ABC-ovoj emisiji "Nightline" upriličen je test. McMoneagle je poslan u Houston u kome nikad prije nije bio. Bio je zatvoren u sobi bez prozora. Dali su mu kovertu žene i pitali ga gdje se nalazi u tom trenutku. On je odgovorio "... na prirodnoj rijeci, kojoj je korito umjetni pomaknuo, sa mostom u daljini samo za pješake." Zbilja, žena se nalazila u industrijskoj oblasti Grada ("Ship Channel") pored rijeke, sa mostom iza leđa. Nakon ove emisije krenuli su pozivi...

Joseph McMoneagle je nosilac američke Legije Časti za ...prikupljanje vitalnih obavještajnih informacija za Armiju i Vladu, nedostupnih iz bilo kog drugog izvora."

Tehnika (ili prirodno čulo) "remote viewing"-a je značajna iz više razloga. Prvo, to je dokaz da smo mi mnogo više od fizičkog tijela. Drugo, da se možemo naći u bilo kom vremenu (prošlost/budućnost) ili točki prostora u svemiru. Treće, da postoji Kozmički Um u kome je sadržano univerzalno vrelo znanja. Četvrto, sve pojedinačne religijske dogme padaju u vodu, jer nijedna nije u pravu. Peto, stupamo u kontakt s drugim civilizacijama i dokazujemo njihovo postojanje. Šesto...

Pravilo je da Armije razvijaju tehnologije godinama (nekad i desetljećima) prije nego što se one komercijaliziraju. U ovom slučaju, riječ je o (zaboravljenim) ljudskim čulima koji čovjeka čine punim bićem.

Joseph sa suprugom Nancy McMoneagle je jedan od pionira špijuniranja putem mentalnih projekcija. Nosilac je američke Legije Časti. U svojim kontroliranim vantjelesnim putovanjima Joseph je dokazao da su ljudi prije svega spiritualna bića, da mogu da posjećuju bilo koju točku u prostoru i vremenu i da postoji Kozmički Um u kome je sadržano univerzalno vrelo znanja.

(18) Havajska Gilda

Godina je 1968. Ja u drugom razredu osnovne. Za sutra je predviđen značajan događaj. Na željezničkoj stanici dočekujem cara Etiopije i predajem mu cvijeće... Nas dvoje pionira s crvenim maramama... U stanicu dolazi Titov "Plavi vlak". Dva puta ljubim neobrijano, smežurano lice cara Haila Selasija.

I mada sam bio osmogodišnjak, nekako sam očekivao više od cara. Barem da bude obrijan. Šest godina kasnije, najduži afrički vladar je skinut s vlasti zajedno sa svojim leopardima.

Nešto kasnije, 1990 godine, nalazim se na sarajevskom aerodromu. Avion mi kasni u polasku, jer upravo dolazi etiopska delegacija na čelu s predsjednikom Mengistu Haile Mariamom. Na betonskoj pisti, iz omanjeg aviona, izlazi dvadesetak crnih Afrikanaca, u odijelima i vojnim uniformama, noseći crne aktovke. Lako je bilo prepoznati Mengistua. On je na čelu, okružen posebnom pažnjom.

Sljedeće godine, ovaj komunistički vladar gubi podršku Rusije, biva smijenjen i bježi iz zemlje.

Etiopija je tipična Afrička priča. Ima period drevnih kraljevina (prvi vladari prije tri tisuće godina su, navodno, bili potomci sina židovskog kralja Solomona i kraljice od Sabe), ranog kršćanstva, islama, europskih kolonijalnih vladara (Italija), vlastite carevine, marksizma, građanskog rata i odvajanja dijela teritorija (Eritreja) i prozapadne vladavine (od 1991.). Zemlja siromaštva i luksuza elite. Razlog što spominjemo Etiopiju je u skorašnjoj vijesti. Citiram s HTV-a: "27. svibnja, 2001 - Afrička Unija, nova organizacija koju čine 53 afričke zemlje, osnovana je jučer bez velikog publiciteta u Addis Abebi s ciljem da zamijeni Organizaciju afričkog jedinstva. Glavni tajnik OAJ-a Salim Ahmed Salim istaknuo je na konferenciji za novinare da nije predviđena nikakva posebna svečanost u znak obilježavanja toga događaja koji otvara novo razdoblje u povijesti afričkog kontinenta. Ova sveafrička organizacija zamišljena je po uzoru na Europsku uniju i trebala bi u dogledno vrijeme imati središnju banku, monetarni fond, parlament i sud."

Mjesec dana prije ove vijesti, u našem prilogu "Globalna unija" najavili smo stvaranje Američke, Jugoistočno-azijske, Sovjetske... unije. I vodeći afrički politokrati se uklapaju u scenarij stvaranja Globalne svjetske unije.

Srednjovjekovne gilde su bila udruženja zanatlija i trgovaca. Propisivali su cijene, kvalitetu i trgovinu svojim proizvodima. Prije četiri godine je na Havajima osnovana "Hawaiian Remote Viewing Guild". Neprofitna organizacija koja trenira zainteresirane u mentalnim projekcijama. Rade u timovima po četiri, deset ili više ljudi koji prikupljaju informacije na istu temu. Gilda isprobava različite tehnike (Coordinate Remote Viewing, Scientific Remote Viewing, Technical Remote Viewing, RV'do, itd.). Obično se u kovertu stavi fotografija ili šifra/koordinate događaja o kojemu se žele prikupiti informacije. Osoba koja vrši mentalnu projekciju naravno ne zna što je u koverti. Tokom sesije, putem automatskog pisanja i crtanja, napravi 15-20 crteža sa zabilješkama. I onda se uspoređuju prikupljene informacije s drugim timovima.

Primjer prvi:

Tridesetog listopada 1998, četrnaestogodišnja Stephanie Condon je čuvala svog dvogodišnjeg rođaka. Iste noći je imala posjetioca. U dnevnom listu "The Oregonian" zabilježen je njen nestanak te noći uz napomenu da je bila u bijeloj majici kratkih rukava. Cipele i torba su joj ostale u kući. Kada se njen rođak vratio kući u 1:30, našao je zaključana vrata, dijete zaspalo i kuću nedirnutu.

Dvije godine nakon nestanka Stephanie, osam ekipa Havajske gilde je na svojim sesijama istraživalo što se zbilo sa Stephanie. Dobili su zatvorenu kovertu u kojoj su se nalazile slovne koordinate: RBUK-EPCB. Ove koordinate su bile poznate samo vođi projekta koji je znao što se krije iza tog niza slova. Nijedan od članova koji su izvodili mentalne projekcije nije znao što je cilj, niti su ikada bili u Oregonu (mjesto Myrtle Creek).

Nakon prikupljenih informacija i serije crteža analitičari su zaključili slijedeće: Stephanie Condon već neko vrijeme više nije živa. Stradala je od čovjeka s bradom kojeg je poznavala. Njeno tijelo je pokopano na udaljenoj lokaciji s bujnom vegetacijom (šuma) i vodom (rijeka) u blizini. Mjesto je sjeverozapad SAD, najvjerojatnije Oregon.

Primjer drugi:

Tri ekipe su dobile zatvorenu kovertu u kojoj je pisalo: L9V4-B8T8. Za vođu projekta ta šifra krije "Podzemni objekt, Kumchang-ni, Sjeverna Koreja, Sadašnje vrijeme; Opisati svrhu objekta."

Ovdje je bilo riječ o sjevernokorejskoj podzemnoj nuklearnoj bazi za koju su Amerikanci sumnjali da radi na proizvodnji nuklearnih projektila. Zbog nemogućnosti pristupa u ovu komunističku zemlju nije bilo načina da se dokaže njeno postojanje i svrha.

Havajska ekipa, poznata kao MJ001 (Jason, Zoltan, Valtra) nisu, naravno, znali što je predmet njihove sesije. Svrha projekta je bila da odgovori na pitanje postoji li nuklearni materijal na ovoj lokaciji. Nakon analize prikupljenih informacija i crteža zaključak je da se nuklearni materijal nalazi na ovoj podzemnoj lokaciji. Istovremeno, Sjevernokorejanci nastoje spakirati i premjestiti, što je više moguće, opreme i materijala na neko drugo mjesto.

Crteži dobiveni tokom mentalnih projekcija pokazuju podzemni objekt na čijem su ulazu kontrolni detektori, zatim odvojeni radni prostori s kompjuterima, niz spakiranih kutija i tuba, zabilješke u kojima se opisuje veliki vojni objekt s visokotehnološkom opremom. Energija koja je povezana s objektom je nuklearna.

Deset mjeseci nakon ove sesije američka komisija se spremala u posjetu ovom objektu na osnovu dogovora s korejskom vladom ("obustavljanje nuklearnih istraživanja od strane Korejanaca za američku pomoć u rješavanju pitanja energije"). To zasigurno objašnjava premještanje oprema na drugo, sigurnije mjesto.

Primjer treći:

Šifra je bila: WJOY-FXVX. Vođa projekta je zamislio egipatski hram Valley Temple na platou Gize.

Održane su tri sesije remote viewinga u kojima su učestvovali Jim, Jason i Dick. Ni oni ni njihov monitor nisu znali što šifre znače.

A riječ je bila o povijesno-arheološkom objektu koji nas vodi u dane drevne egipatske civilizacije. Njegova izgradnja se pripisuje faraonu Khafre iz Četvrte dinastije (2.600 g.p.n.e.). Hram je apsolutno inženjersko čudo i jedino se sfinga, piramide i misteriozni Osirion (u Abydosu) mogu mjeriti s njim. Hram je izgrađen od nekoliko stotina ogromnih kamenih blokova. Svaki od njih prosječno je težak preko 200 tona! U hramu je vršeno pročišćavanje tijela mrtvih faraona da bi im bio nesmetan put iz zemaljskog života ka vječnosti. Ugláčani crveni granit je na vanjskoj strani hrama; svijetlo ulazi kroz male, precizno izabrane otvore. Ravan krov je također od granita.

E sad zamislimo da se pred nama nađe zatvorena koverta. A unutra samo papirić s osam slova. I da nas ta šifra mora podsvjesno potaći na neke asocijacije.

Naravno, bilo bi nam svejedno je li koverta zatvorena ili otvorena. Jednostavno, ne bi bili u stanju ništa reći što vođa projekta želi od nas s onih osam slova.

Nasuprot tome, članovi ovog civilnog udruženja s Havaja su naučili tehniku pomoću koje su razvili ovo mentalno čulo. Šesto ili sedmo, nije bitno kako ćemo ga nazvati.

Mehanizam mentalnih projekcija ili remote viewinga nisu još uvijek u potpunosti objasnili ni naučnici koji su ga razvijali, ni agenti koji su izvodili mentalne projekcije i vršili špijunske zadatke tokom sedamdesetih i osamdesetih godina. Ali, i jedni i drugi znaju da su rezultati tu i da se mogu verificirati. Pogledajmo koje su asocijacije izazvale zatvorene kovertne kod spomenutih istraživača:

Jim: "Suhe smeđe stijene, stare-svete, životinjski zvukovi, strani jezik Semitski/Arapski. Dolina s kamenom strukturom, četvrtasta."

Dick: "Miriše na starinu, mjesto gdje su tijela čuvana, drevna prošlost, smrt - ceremonijal."

Jason: "Tamna prostorija, kamena arhitektura, poredane statue, pravokutni blokovi, sahrana, religijski ceremonijal, fokus na život poslije života."

Na Dickovim i Jimovim crtežima su prikazane slike ljudi koji nose tijela umrlih i njihovo mumificiranje.

Jedan aspekt ovog hrama ostaje enigma. Naime, u granitu se nalaze rupe koje su napravljene posebnim bušilicama. Arheolozi nisu našli niti jedan primjer da su stari Egipćani imali bilo što slično. (Naravno i za ovo postoji objašnjenje, ali to nije predmet današnjeg priloga.)

Jim je tokom svoje sesije napravio niz crteža koji pokazuju da je dolazilo do zvuka udarca metala o kamen, zatim hlađenja i na koncu glatke površine.

Slika i informacije ima još. Ali i ovo je dovoljno da pokaže da je proces remote viewing-a legitiman i da se njime može služiti isto kao i drugim čulima: vidom, sluhom, dodirom...

(19) Deseta dimenzija

30.06.2001.

Prije petnaestak godina Talijani su nam prodali zanimljiv crtić zvan "La Linea" ("linija/crta"). Autor tog crtanog filma je na originalan način, putem jedne linije, prikazivao čovjeka koji se stalno kreće jednolinijski: naprijed ili nazad, uz pokoji skok ili pad (tako je najčešće i završavao). Ovo je bio tipičan primjer za dvodimenzionalni svijet. Gore-dolje, naprijed-nazad.

Čitav njegov svijet, koji ima oblik ravne ploče, možemo skenirati samo jednim pogledom. Ako nam se glavni junak pokuša sakriti, lako ćemo ga naći. Samo pogledamo lijevo-desno i gore-dolje. Ako se, pak, razboli možemo mu direktno prići stomaku bez potrebe da ga operiramo, prethodno režući mu kožu. A ako je, kojim slučajem, u zatvoru, možemo ga rukom podići i uvući u našu treću dimenziju, a da to nitko ne primijeti iz njegovog dvodimenzionalnog svijeta.

Ili, da budemo precizniji, naša ruka bi im izgledala kao kompleks krugova, kvadrata, linija... koje konstantno mijenjaju oblik i stapaju se. Oči stanovnika svijeta "La Linea"-e su dvodimenzionalne; fantazmagorija trodimenzionalnog svijeta je za njih nedokučiva.

Pođimo korak dalje. Zamislimo da se mi, trodimenzionalna bića, susrećemo s bićem iz više dimenzije. Recimo, iz četverodimenzionalnog svijeta. To biće može skenirati naš svijet odjedanput, jednim pogledom. Za njega ne bi bilo skrovitih mjesta. Ako se razbolimo, on bi nam odstranio bolesno tkivo bez operacije i rezanja stomaka. Ako smo zatvoreni u Den Haagu na primjer, on bi nas jednostavno uzeo iz našeg trodimenzionalnog prostora i prebacio na neku drugu stranu svijeta. A njegova "ruka" bi nam izgledala kao jedna složena ruka koja lebdi iznad nas, stapa se i razdvaja, konstantno mijenja oblik i boju i, na koncu, misteriozno nestaje. Da bi se još misterioznije pojavila, niotkuda.

Bića iz viših dimenzija bi imala Božje moći (u odnosu na nas, trodimenzionalce). Mogli bi da se pojavljuju i nestaju kad hoće, da prolaze kroz najdeblje zidove ili da vide kroz zgrade. Bili bi svemoćni. Bogovi? Ili, bogovi, sa malim "b"?

Sjećam se svojih prvih portreta u Osnovnoj. Veliko slovo "U" predstavlja oblik glave. Onda gustim linijama iscrtkamo kosu. Dva oka i zjenice... usne... nos. Eto primjera dvodimenzionalnog portreta.

Tisuću godina tokom srednjovjekovnog mraka, umjetnici su na sličan način slikali portrete. Crkva je tumačila da Bog vidi sve dijelova svijeta jednako, tako da je i umjetnost morala da reflektira "Njegov" pogled na svijet. Dvodimenzionalan. S nedostatkom individualnosti. Kraljevi su prikazivani ravno na platnu, bez dubine, na isti način na koji smo mi crtali naše prve portrete.

S pojavom renesanse dolazi do revolta protiv ovog dvodimenzionalnog Boga i dvodimenzionalne perspektive. Najedanput se pojavljuju umjetnička dijela na način kako ih vidi ljudsko oko. Osjeća se nepregledan prostor na pejzažima i trodimenzionalnost likova na portretima. Igrom svijetla i tame, dubine i emocija, renesansa otkriva treću dimenziju u umjetnosti.

"Trebalo je proći petsto godina od Leonarda da bi umjetnost napravila korak dalje.

Gledajući djela renesansnih autora na muzejskim zidovima i uspoređujući ih sa suvremenim slikarima, nametala mi se misao da je slikarstvo u ćorsokaku. Kako nadmašiti slikarski genij Da Vincija ili Michelangela? I kojeg smisla ima plaćati astronomske sume za, na primjer,

Picasova djela? Početkom 1980-ih sam gledao film u kome se prikazuje proces Picasovog slikarskog stvaranja. Nacrta lik djevojke. Oboji ga. Preko njene glave i tijela onda počinje da utrpava svoje čuvene trokute, krugove, kvadrate... odsjaj bezbroj ogledala... bojeći ih drugačijim bojama.

Picasso i drugi kubisti predvode revolt... ovaj put protiv mašinskog doba i industrijalizma. Protiv društva koje guši maštu. Pitali su se zašto moraju da budu "realistični"? Pobunili su se protiv trodimenzionalnog svijeta... dodajući mu još jednu dimenziju. I oslikali svijet iz svih mogućih perspektiva. Picasove slike se dižu iznad pojedinačnog pogleda na svijet... i gledaju ga iz više perspektiva. Kao da ih je naslikalo biće iz one više, četvrte dimenzije, koje svijet vidi istovremeno iz različitih dimenzija.

S odlaskom astrofizičara Carl Sagana, ostala je praznina u popularnoj nauci i astronomiji. No, čini se, da njegovo mjesto preuzima teoretski fizičar dr. Michio Kaku s New York-škog Univerziteta. Svjetsku slavu je postigao sa svojom osmom knjigom "Hiperkozmos: Naučna Odiseja kroz paralelne kozmose, vremenske rupe i desetu dimenziju" (1994) i svojom devetom knjigom "Vizije: Kako će znanost revolucionarizirati XXI stoljeće" (1997).

Njegov cilj je da kompletira Einsteinov san o naučnoj "teoriji svega", koja će ujediniti sve osnovne sile u kozmosu.

Doktor Kaku nije usamljen u tvrdnji da je postojanje viših dimenzija jedini ispravan put koji će pomoći da se otključaju tajne nastanka kozmosa. Centralna tema je da naš poznati trodimenzionalni univerzum postaje previše mali da bi opisao sve kozmičke sile.

Nakon dugih dvije tisuće godina promatranja, znanost je zaključila da postoje četiri osnovne prirodne sile:

1. Gravitacija, koja nam drži noge čvrsto na zemlji i sve planete u orbiti oko Sunca;
2. Elektro-magnetizam, koji omogućava da (evo i danas, u nedjelju) komuniciramo putem kompjutera, slušajući TV u dnu osvijetljene sobe;
3. Jaka nuklearna sila, ona koja omogućava našem i bezbroj drugih sunaca da osvijetljavaju kozmos donoseći život;
4. Slaba nuklearna sila, čija je primjena od radioaktivnih aparata u bolnicama do nuklearne elektrane u Černobilu.

S obzirom na značaj ove četiri fundamentalne kozmičke snage, postavlja se pitanje: mogu li one biti ujedinjenje? Postoji li njihov zajednički izvor?

Jer, ako postoji, onda bi se formirala "teorija svega" koja bi na jednostavan način, matematičkom formulom, objasnila sve. I postala najznačajnija teorija svih vremena.

U našem trodimenzionalnom svijetu, ove sile postoje i djeluju nezavisno. Matematičkim putem je dokazano da se dodavanjem dvije dimenzije ("peta dimenzija") stvara osnova da se gravitacija (Einsteinova originalna teorija gravitacije) i svjetlo (Maksvelova teorija svjetlosti) ujedinjuju u jednu silu. U petoj dimenziji je "dovoljno prostora" da se svjetlo i gravitacija iskazuju kao jedna kozmička sila.

Dodavanjem novih dimenzija dolazi se do zajedničke osnove za elektromagnetne i nuklearne sile! Posljednjih nekoliko godina, superstring teorija postaje dominantnom među fizičarima. Njome se pokušavaju objasniti svi procesi u kozmosu. Sve se može prikazati kao energetska vibracija. U nekoj višoj dimenziji.

Ponovno se matematika priziva u pomoć: formule pokazuju da se u desetoj dimenziji sreću sve kozmičke sile i da tu imaju zajednički početak!

Deseta dimenzija!?

Prema desetodimenzionalnoj superstring teoriji ovo je put nastanka kozmosa:

- univerzum je originalno startao kao perfektni desetodimenzionalni prostor... u početku je bio potpuno prazan... zatim dolazi do pucanja desetodimenzionalnog prostora/vremena ... dijeli se na dva dijela... četverodimenzionalni i šestodimenzionalni ... šest dimenzija se skuplja u beskrajno sitnu loptu... omogućavajući četverodimenzionalnom univerzumu da eksplodira ... stvarajući "Big bang" ... i sva kozmička tijela u njemu.

Dakle, kataklizmički događaj je bio moment pucanja desetodimenzionalnog univerzuma na dva: naš vidljivi četverodimenzionalni i nevidljivi šestodimenzionalni.

Putovanja u šestodimenzionalni kozmos neće biti moguća još neko vrijeme. Taj svijet je toliko mali da se ne može registrirati ni najosjetljivijim instrumentima, pa stoga nema mjesta za turiste. Onaj četverodimenzionalni (tri dimenzije plus vrijeme) tek počinjemo otkrivati.

Jedina slaba točka desetodimenzionalne superstring teorije je - da se ona ne može dokazati putem laboratorijskog testa. Jer, ako bi se mogle ponovno rekreirati one iskonske sile koje su stvorile kozmos... onda bi mi imali Božje mogućnosti. S velikim "B".

Teorijski fizičar Michio Kaku je koautor superstring teorije i donosi revolucionarnu svježinu u dvadeset prvo stoljeće pokušavajući kreirati "Teoriju svih teorija".

(20) Sudbina kozmosa

1.7.2001.

Formule iz Einsteinove teorije relativnosti sugerirale su zaključak da svemir nije statičan. Ili se širi ili sužava.

Tada, 1916. godine, zvanična astronomija je tvrdila suprotno. Ne dirajući mnogo njemu dragu matematičku eleganciju, Einstein je u svoju teoriju ubacio zagonetan dodatak nazivajući ga: kozmička konstanta.

Da bi zaustavio kretanje kozmosa i djelovanje sila gravitacije u jednom smjeru, nobelovac je pretpostavio da postoji nešto kao antigravitacija. I rezultat djelovanja antigravitacijske sile je statičan svemir.

Deset godina kasnije, astronom Edwin Hubble (onaj po kojem je svemirski teleskop dobio ime) je dokazao da se kozmos ipak širi. Reakcija Einsteina? Trenutno povlači kozmičku konstantu nazivajući je njegovom najvećom životnom zabludom.

Da je kojim slučajem ostao pri tvrdnji da antigravitacijska sila postoji, nesumnjivo bi dobio još jednu Nobelovu nagradu. Na koju bi, doduše, morao pričekati do 2001. kada je astronom Adam Riess pokazao da je ta misteriozna sila itekako prisutna.

Četiri teleskopske stanice istražuju kozmičku radijaciju i imidže iz svemirske pozadine: Hubbleov teleskop, Boomerang na Antarktiku, Maxima u SAD i Dasi na Južnom polu. Rezultati su iznenađujući. Svemir nije građen onako kako smo mi zamišljali.

Sva nama vidljiva nebeska tijela (zvijezde, planete, mjeseci, meteori, asteroidi itd.) čine manje od jedne polovine jednog procenta kozmičkog sastava!

Slobodni hidrogen i helij (protoni, neutroni i elektroni) predstavljaju dodatnih 4%.

Subnuklearna fizika je u teoriji pretpostavila postojanje zagonetnih čestica: neutralino i axion. Nazvani su "tamnom materijom". Njihov postotak je 30%.

Proučavanjem kretanja galaksija i zvijezda bilo je neophodno uvesti još jednu nevidljivu silu: "tamnu energiju". Onu koja utječe na dodatno zakrivljivanje svemira. Njeno učešće u kozmosu je 65%. ("Time", June 25, 2001)

Drugim riječima, niti mi kao živa bića, a niti sunca i planete ne predstavljaju tipičnu pojavu u svemiru. U odnosu na beskrajnu kozmičku energetska masu.

A, podsjetimo, naša galaksija "Mliječni put" ima preko 100 milijardi zvijezda kao naše Sunce. A pored "Mliječnog puta" se nalazi desetine milijardi drugih galaksija. (I, dodajem ja, milijune civilizacija na različitim nivoima, dimenzijama i oblicima, na planetima i slobodno u svemiru.)

Naslovna strana "Time" magazina u lipanjskom broju donosi naslov "Kako će kozmos završiti" tvrdeći da su "naučnici upravo riješili najveću misteriju u kozmosu".

"Kozmos, od starta do finiša:

1. Big Bang - prije 15 milijardi godina, kozmos je nastao eksplozijom koja je dala život svemiru, materiji i energiji;

2. Era rasta - kozmos je prošao kratak, eksplozivan period rasta prešavši put veličine manje od atoma do veličine grejpfruta. To se sve dešavalo u djeliću prve sekunde nakon Big Banga;

3. Era radijacije - period u kome se energija javlja u obliku elektromagnetne radijacije - svijetlo, X-zruci, radio valovi i ultravioletni zraci. Stvaraju se protoni i neutroni, nešto kasnije nukleus atoma. I, napokon, helij deuterij i litij. Sve se ovo dešava prve tri minute kozmičke povijesti.

4. Zvezdana era - prelazi se put od atoma do stvaranja zvijezda i galaksija. Period? Od prije 15 milijardi godina do deset tisuća milijardi godina u budućnost. Zemlja je formirana prije 4,6 milijarde godina i ima još nekoliko milijardi godina pred sobom.

5. Era degeneracije - Milijardama milijardi godina u budućnost preživjele planete će početi da se odvajaju od zvijezda, a zvijezde od galaksija. Većina materije je odranije zaključana pod plaštem mrtvih zvijezdi "bijelih patuljaka". Ili je kolapsirala unutar crnih rupa. Tokom dugog perioda i protoni će početi da se raspadaju.

6. Era crnih rupa - Nakon epohe raspada protona jedini veći objekti u svemiru ostaju crne rupe. Vremenom će i one da evaporiraju u fotone i druge tipove radijacije. Period je: brojka s 60 cifara.

7. Tamna era - U kozmosu su samo ostaci nekadašnjeg šarenila: fotoni, neutrino, elektroni i pozitroni. Oni plutaju po beskraju koji je veći nego ikada. Kada se povremeno elektroni i pozitroni sretnu, onda formiraju atome koji su veći od današnjeg kompletnog kozmosa (a kojeg, također, nazivamo beskonačnim). Odavde, pa do beskrajno duge budućnosti, kozmos ostaje mračan i hladan.

Na ovaj način dolazimo do još jednog odgovora na ključna pitanja našeg života: "Kakva je sudbina kozmosa?"

Kozmos nije statičan u svojoj beskrajnosti.

Kozmos se neće širiti do jedne točke u vremenu i onda se početi sužavati i završiti s implozijom.

Ovaj, naš, kozmos će se beskrajno širiti dok postepeno ne utone u vječni mrak.

Woody Allen je imao svojih bisera. U filmu "Annie Hall", mladi Woody je upravo pročitao da se svemir širi. Postaje toliko zabrinut da više ne može raditi domaću zadaću.

"Jednog dana će se sve raspasti", izbezumljeno govori. "I to će biti kraj svega".

"Čuješ sine", odgovara mu mati, "... ti si ovdje u Brooklynu! A Brooklyn se ne širi!"

(Valjda je morao uraditi zadaću poslije toga.)

(21) Tajna nauka

7.7.2001.

Naše prijateljstvo se prenijelo iz gimnazijskih u studentske dane. A.F. i ja smo imali dosta zajedničkih tema. Jednom prilikom, nakon upravo položenog ispita, reče: "Ako bih se u životu našao na pustom otoku i mogao da tamo ponesem samo jednu knjigu, onda bi to bila..." Imajući tu temu na umu, desetak godina kasnije, početkom devedesetih, prilikom svojih putovanja u Japan, SAD ili samo do Bola, u aktovki me je uvijek pratila jedna posebna knjiga. Ona koju bi, iznad svih, želio da imam sa sobom. Deset godina kasnije, početkom XXI stoljeća, to je jedina knjiga, iz ona dva puna ormara moje sarajevske biblioteke, koja je dospjela u Houston.

Napisana je 1909. Kod nas je prevedena pod imenom "Tajna nauka" (original "Geheimwissenschaft in Umriss", ili "Tajna nauka u skici"). Autor je dr. Rudolf Steiner, rođen 1861. u Kraljevcu, tadašnjoj Austro-Ugarskoj.

Utjecaj ovog genijalnog Austrijanca se osjeća u novom pristupu medicini, filozofiji, religiji, obrazovanju (Waldorfska škola), ekonomiji, nauci, agrikulturni (Biodinamička metoda), arhitekturi, drami... Osnivač je Antropozofskog društva čija su udruženja prisutna i danas širom svijeta.

Sadržaj njegove knjige se u povijesti pojavljuje pod raznim imenima. Najstariji naziv je sanskrtski: "veda", "sveto znanje". U staroj Grčkoj je, za razliku od običnog znanja, njegov naziv "sofija", "mudrost", najviši stupanj znanja. Ti nazivi se ne odnose na znanja iz materijalnog svijeta. Već duhovnog.

Kasniji naziv sadržaja ove knjige skreće na njegovu glavnu osobinu - "tajnu". Drugim riječima, učitelj tog znanja ovo saopćava, po cijenu života, samo onom učeniku koji je umno i moralno zreo da ga ispravno shvati i pravilno upotrijebi.

Odatle dolazi i njegov grčki naziv "misterija".

(Naš današnji jezik je pojednostavljen, iskrivljen. Riječi gube prvobitna značenja i dubinu.) Misteriju ćemo u ovom prilogu promatrati originalno. Znači, (1) "tajno znanje", (2) škola (hram) u kojoj se to znanje stječe i (3) sam proces iniciranja, dizanja na viši nivo postojanja.

Izvori ove knjige ne potiču iz pisanih dokumenata, nego su u realnom duhovnom svijetu. Tamo se oni nalaze, zapažaju duhovnim organima i shvaćaju duhovnim mišljenjem. Ti organi i taj način mišljenja se stječu duhovnim školovanjem. Stoga i Steiner upotrebljava naziv "duhovna nauka".

Steiner istražuje duhovni svijet koji se krije iza čulno-materijalnog. Bez tih znanja suvremena je znanost osuđena da se vječno praćaka po površini te stvarnosti.

Ovih nekoliko izvoda koji slijedi iz "tajne nauke" mogu izgledati teoretski ili kao još jedan pogled na svijet. Ali, ako tajnu nauku čovjek shvati ozbiljno... ona će mu otvoriti oči. I neće više prolaziti s pomračenom sviješću između smrti i novih rođenja... i ponovno kroz duhovni svijet... kao kroz svijet tame.

Ili, kao što Steiner kaže:

"...Onaj tko prije smrti nije stekao predstave i pojmove o duhovnom svijetu, prolazi kroz njega tupo, kao u snu... ne primjećujući ni viša bića, ni darove koja mu ona pružaju. Život poslije smrti nije životna škola. Velika životna škola je život na Zemlji. U životu poslije smrti samo dozrijevaju plodovi saznanja i iskustava stečenih između rođenja i smrti. Ono što se propusti u toj velikoj školi života, ne može biti nadoknađeno poslije smrti."

Kroz tajnu nauku, čovjek upoznaje duhovni svijet i njegova bića... i sebe kao duhovno biće. Razumije smisao svog postojanja na Zemlji... i svoje najviše ciljeve.

Dvije su teze od kojih je Steiner pošao:

- prvo, da se iza vidljivog svijeta nalazi nevidljivi, koji je u početku sakriven čulima i mišljenju koje se oslanja na ta čula; i

- drugo, da čovjek može razvijanjem sposobnosti, koje drijemaju u njemu, ući u taj skriveni svijet.

A Steiner je desetljećima pravio izlete u različite dimenzije i vremena. Od dana nastanka kozmosa do daleke budućnosti. Gledajući događaje na Zemlji i u svemiru nepristranim očima.

Ne čudi da se zbirka njegovih pisanih djela i predavanja izražava s nekoliko desetaka knjiga s originalnim tekstovima.

Tajna nauka vidi čovjeka kao biće sastavljeno iz sedam dijelova.

1. Fizičko tijelo - po njemu je čovjek jednak sa mineralnim svijetom. (Nažalost, materijalistički način mišljenja tvrdi da je fizičko tijelo samo složenije nego neživo, mineralno. I u njemu ne vidi ostalih šest dijelova koji slijede.)

2. Eterično ili životno tijelo - za nadčulno saznanje eterično tijelo je na višem stupnju stvarnosti od fizičkog tijela. Ono prožima fizičko tijelo i ima identične organe: "eterično srce", eterični mozak" itd. Eteričnim tijelom čovjek je srodan biljnom carstvu. Sve živo ima svoje eterično tijelo.

3. Astralno tijelo - ono što uvijek iznova budi život iz nesvjesnog stanja (spavanja) treći je član ljudskog bića. Eterično tijelo bi se stalno nalazilo u stanju spavanja (kao biljke) da nije prosvijetljeno astralnim tijelom. Njime je čovjek srodan životinjama.

4. Ja - predstavlja četvrti član ljudskog bića. On nije srodan ni s čim što ga okružuje i time se razlikuje od ostalih bića. Čovjek stvara želje i požude za čiji nastanak nije bilo povoda. Na primjer, životinja ima osjećaj gladi i traži sebi hranu. Kod čovjeka, pak, osim gladi, postoji i uživanje u hrani. Svijest toga uživanja postaje trajno osjećanje, tako da se jelo ne uzima zbog sadašnjeg osjećaja gladi nego i zbog prošlog uživanja u jelu. Pamćenje je osobina "Ja". Što je za fizičko tijelo smrt, za eterično tijelo spavanje, to je za astralno tijelo zaborav. Da astralno tijelo ne bi prošlost prepuštalo zaboravu, brine se "Ja". Prva tri člana ljudskog tijela su tjelesna.

S "Ja" počinju duševna stanja ljudskog bića. U njima "Ja" širi svoju svjetlost na tom, višem, stupnju.

Ono što kao kap ulazi u dušu, to tajna nauka naziva duh.

5. Duh sam - ili "duhovno Ja" čovjek doživljava i bez duhovnog školovanja, poslije smrti, u "najvišem duhovnom regionu", kao svoju pravu jezgru. Međutim, "Ja" može prerađivati svoje astralno tijelo i tokom života, ovladati njime i sjediniti se s njegovom skrivenom suštinom.

6. Životni duh - istočnjačka mudrost ga naziva "budhi". "Ja" ovladava tajnama eteričnog tijela i budi životni duh.

7. Duhovni čovjek - "atma", nastaje kada se "Ja" sjedinjava s onim što je skriveno duhovno od fizičkog tijela.

Čovjek uzima učešće u tri svijeta: fizičkom, duševnom i duhovnom. Kroz fizičko, eterično i duševno tijelo on ima korijen u fizičkom svijetu, "duhom samim", "životnim duhom" i "duhovnim čovjekom" cvijeta u duhovni svijet.

"Stablo koje s jedne strane ima korijen, a s druge strane cvjeta, je sama duša."

Čovjekovo biće se, dakle, izgrađuje iz četiri člana: fizičkog tijela, eteričnog, astralnog i nosioca "Ja". "Ja" radi na ostala tri člana i preobražava ih na viši stupanj čovjekovog bića: duh sam, životni duh i duhovni čovjek. Ti članovi čovjekove prirode stoje u raznim odnosima prema cijelom svemiru. I njihov je razvoj u vezi s razvojem cijelog svemira.

Promatranjem tog razvoja, čovjek stječe uvid u duboke tajne svoga bića. Kod duhovnog istraživanja ne radi se samo o tome da se ispituju samo materijalna zbivanja... već duhovni uzroci koji se nalaze iza materijalnog.

Kada čovjek podigne ruku, dizanje ruke se može objasniti na dva načina. Prvi je mehanizam ruke koji se odigrava fizički. Drugi je odgovor na pitanje što se dogodilo u čovjekovoj duši da se ruka podigne. Slično je i s duhovnim promatranjem života Zemlje. Kada se ide daleko u prošlost, dolazi se do jedne točke razvoja na kojoj sve materijalno počinje nastajati. To materijalno razvija se tu iz duhovnog. Prije toga postojalo je samo duhovno. Duhovnim zapažanjem može se promatrati duhovno i vidi se kako se u daljem toku to duhovno jednim dijelom zgušnjavalo u materijalno.

Čovjek ima pred sobom jedno zbivanje kao kad promatramo kako se u posudi s vodom, umjetnim hlađenjem, stvaraju grumeni leda. Tako se fizički, zemaljska planeta razvila iz duhovne suštine svemira. I sve što je materijalno u njemu nastalo je iz onoga što je s njim prije bilo sjedinjeno kao duhovno. Ne smije se zamisliti da se sve duhovno preobrazilo u materijalno, nego samo dijelovi iskonskog duhovnog. Pri tome, i za vrijeme materijalnog razvoja ostaje duhovno kao ono što stvarno vodi i upravlja.

Kada neko biće tjelesno umire, onda se iza njegove smrti raspada materijalno tijelo. Duhovne snage koje su pokretale tijelo ne iščezavaju na isti način. One ostavljaju svoje tragove, svoje slike u duhovnim osnovama svijeta. A tko se u vidljivom svijetu uzdiže do gđanja nevidljivog, on dopijeva naposljetku dotle da ima pred sobom nešto što se može usporediti s veličanstvenom duhovnom panoramom. U njoj su opisani svi minuli događaji svijeta. Taj neprolazni trag svega duhovnog se naziva "Akaša kronika". Akaša-suština je duhovno-neprolazno svjetskog zbivanja.

"... Ali kod nižih vrsta ljudi, životno tijelo nije bilo zaštićeno toliko, da bi se moglo oduprijeti utjecajima luciferskog bića. Oni su zloupotrijebili "Ja" u tolikoj mjeri da su u svojoj okolini prouzrokovali štetna djelovanja... Posljedica je bila velika katastrofa na Zemlji...

Vrlo mali dio se spasio na jedno područje Zemlje koje je dotada bilo zaštićeno od štetnog ljudskog utjecaja. Takvo obitavalište, naročito pogodno za novo čovječanstvo, bilo je ono kopno koje se sada nalazi pod Atlantskim oceanom. Tamo je izbjegao onaj dio ljudi koji je ostao najčistiji od zabluda. U smislu duhovne nauke, onaj kontinent koji je nekada postojao između današnje Europe, Afrike i Amerike, naziva se Atlantida.

Doba razvoja čovječanstva koje je prethodilo atlantskom, naziva se lemursko. A ono u kome Mjesečeve snage još nisu bile razvile svoja glavna djelovanja, hiperborejsko doba. Prije njega bilo je još doba prvog fizičkog zemaljskog razvoja, a to je polarno doba. Doba još prije utjecaja luciferskih bića, opisuje se u biblijskim predanjima kao rajsko doba, a spuštanje na zemlju, zaplitanje čovjekovo u čulni svijet, spominje se kao izgon iz raja. Razdvajanje budnog stanja od spavanja, imalo je za ljudsko biće naročite posljedice, koje se naročito ispoljiše kod atlantskog čovječanstva. Čovjekovo astralno tijelo i "Ja" bili su u noći u oblasti bića viših od čovjeka...

Pojedini ljudi atlantskog doba su se čuvali nagona i požuda astralnog tijela upravljenih samo prema čulnom svijetu... Oni su bili sjedinjeni s carstvom Duhova oblika... Takvi ljudi su bili

posvećeni (inicirani). Postali su vođe ostalih ljudi, saopćavali im tajne koje su vidjeli, okupljali učenike i pokazivali im put za postizanje stanja koje vodi do prosvjećenja.

Njegovali su svoje tajno znanje i obrede koji su vodili do tog saznanja na jednom osobitom mjestu koje su zvali Sunčani Orakul ("orakulum" je mjesto gdje se sagledavaju namjere duhovnih bića).

...Tjelesni lik čovjekov u toj pradavnoj prošlosti je sasvim različit od današnjeg. Bio je tada još vjerna slika duševnih osobina. Čovjek se sastojao od finije, mekše materije... Duševniji i duhovniji čovjek bio je u građi tijela nježan, živahan, pokretan i pun izraza. Duhovno nerazvijeniji bio je grubih, nepokretnih i ukrućenih tjelesnih oblika...

...Oko polovine atlantskog doba nastajala je postepeno jedna opasnost u čovječanstvu. Tajne posvećenih morale su se čuvati dobro od onih ljudi koji svoje astralno tijelo kroz pripremu nisu očistili od zabluda. Kada su dolazili do uvida u tajne saznanja, u zakone po kojima viša bića upravljaju prirodnim snagama, onda su te prirodne snage upotrebljavali za svoje zabludjele potrebe i strasti.... Opasnost je bivala sve veća kada su ljudi dospjeli pod upliv nižih duhovnih bića... Ona su stalno utjecala na ljude. Zavođenjima od strane nižih duhovnih bića podliježali su ne samo obični ljudi nego i jedan dio posvećenih... Posljedica toga je bila velika pokvarenost u čovječanstvu. Zlo se širilo sve više...

... Tako su od sredine atlantskog doba u razvoj čovječanstva zahvatila bića koja su radila na tome da se čovjek na neduhovan način uživi u čulno-fizički svijet. To je išlo tako daleko, da su mu se umjesto istinskih slika svijeta pojavljivale svakovrsne utvare, aveti, priviđenja. Ne samo da je ono bilo izloženo luciferskom utjecaju, nego i onom od drugih bića, čiji se vođa može nazvati Ariman (Mefistoles je isto biće). Kroz taj utjecaj je dolazio čovjek poslije smrti u zavisnost snaga koje su ga i tu obmanjivale kao da je on biće samo zemaljsko-čulnog svijeta. Čovjek je gubio sve više slobodan pogled u zbivanja duhovnog svijeta, morao se osjećati pod Arimanovom vlašću i biti donekle isključen iz zajednice s duhovnim svijetom...

.. Atlantsko čovječanstvo se moralo iseliti, ukoliko nije propalo u tim nepogodama... Za sadašnje vrijeme su naročito važne seobe s Atlantide prema istoku. Europu, Aziju i Afriku vremenom naseliše potomci Atlantidana...

.. U Indiji su tada živjeli ljudi koji prvenstveno sačuvaše živo sjećanje na staro duševno stanje Atlantidana. Ono im je omogućavalo pogled u duhovni svijet. Kod velikog broja tih ljudi u srcu i duši postojala je i velika težnja za doživljavanjima u nadčulnom svijetu... Mnogima od tih starih Indijaca trebala je samo mala priprema pa da oživi u sebi ugašene sposobnosti kojima je zapažao u nadčulnim svjetovima, jer je osnovno osjećanje indijske duše stvarno bila čežnja za duhovnim svijetom. Osjećali su da je u tom svijetu pradomovina čovjekova i da su iz njega izbačeni u ovaj svijet... Nadčulni svijet osjećao se kao pravi, istiniti, a čulni kao obmana ljudskog zapažanja, kao priviđenje ("maja"). Svim sredstvima se težilo da se otvori pogled u istinski svijet. Za čulni, kao iluziju, nije postojao nikakav interes... Tako je nastala kultura, prožeta nadčulnom mudrošću. Ono što se nalazi u starim knjigama mudraca Indije (u Vedama), to nije ono izvorno visoko blago mudrosti, koje su u pradavno vrijeme njegovali veliki učitelji, nego samo njegov slab odjek...

Ono što se ovdje podrazumijeva pod "starim Indijcima", nije istovjetno s onim što se obično misli pod tim imenom. Vanjskih dokumenata nema iz onog doba o kome se ovdje govori. Narod koji se danas naziva "Indijci" je nastao tek mnogo kasnije. Razlikuje se prvo post-atlantsko razdoblje na Zemlji, kada je postojala ovdje naznačena "indijska" kultura. Zatim se obrazovala druga postatlantska kultura. Ona se naziva "pra-perzijska". Još kasnije se razvila egipatsko-kaldejska kultura.

Za vrijeme te druge i treće postatlantske kulturne epohe imali su i stari Indijci drugu i treću epohu. A na tu treću epohu odnosi se ono što se danas navodi o staroj Indiji.

Perzijanci, preci onih koje poznaje povijest, imali su drugi zadatak nego indijski. Oni nisu težili samo za duhovnim svijetom, nego su tražili vrijednost fizičko-čulnog svijeta. Zavoljeli su zemlju. Cijenili su ono što čovjek može na zemlji osvojiti. Snagama iz nadčulnog svijeta oni su nastojali ukrotiti pojave iz fizičkog svijeta.

Oni dijelovi toga naroda koji su još imali ostatke stare vidovitosti između budnog stanja i spavanja, osjećali su veliku privlačnost prema nižim bićima duhovnog svijeta.

Morao se tom narodu dati duhovni podsticaj... Dano mu je vodstvo iz istog izvora iz koga je dolazio i stari indijski duhovni život, od čuvara tajne sunčanog orakula.

Vođa praperzijske kulture, koga je tom narodu dao onaj čuvar sunčanog orakula, može se nazvati istim imenom koje se u povijesti spominje kao Zaratustra ili Zoroaster. Samo se mora naglasiti da je ličnost na koju se ovdje misli, postojala mnogo ranije nego ona koja se pod istim imenom spominje u povijesti. Nosilac Zaratustrinog imena u kasnijem vremenu jeste jedan od nasljednika prvog velikog Zaratustre. čije je ime uzeo i djelovao u duhu njegove nauke.

Zaratustra je upućivao svoj narod da je čulno-fizički svijet samo onda neduhovan ako se čovjek predaje isključivo utjecaju luciferskog bića. Tom biću zahvaljuje čovjek svoju vlastitu samostalnost i svoj osjećaj slobode. Ali ono treba da u čovjeku djeluje u skladu s duhovnim bićima suprotnim luciferskom biću...

Treću kulturnu epohu obrazovali su Kaldejci, Babilonci i Asirci s jedne strane, i Egipćani, s druge. Više nego ostali, oni su primili u sebe duhovne sposobnosti koje im daju osnovu za moć mišljenja i shvaćanje razumom. Duša uglavnom gubi nadčulne sposobnosti. Čulni svijet više nije iluzija.

U Egipat su prenijeta orakulska svetišta. Novi vođa, školovan u perzijskim Zaratustrinim tajnama, bio je Hermes. On je učio: čovjek upotrebljava svoje snage na zemlji... radi po namjerama duhovnim moći... da bi se, nakon smrti, sjedinio s duhovnim snagama. Oni koji su najrevnosniji na tom putu, sjedinit će se poslije smrti s uzvišenim Sunčevim bićem, s Ozirisom.

Na babilonsko-asirijskoj strani ove kulturne struje, priklonio se čovjek fizičko-čulnom više nego na egipatskoj strani. Istraživani su zakoni fizičkog svijeta. Umjesto duha zvijezde, isticana je zvijezda. Umjesto duhovnih bića, njihove zemaljske slike. Samo su vođe postizale stvarno duboko saznanje o zakonima nadčulnog svijeta. Više nego bilo gdje, nastajao je jaz između saznanja posvećenih i zabludjelog vjerovanja u narodu...

Grčko-latinska je četvrta postatlantska kulturna epoha.

Ti narodi su imali težnju da u čulnom svijetu stvore najsavršenije oblike... koji će predstavljati duhovno. Grčka umjetnost je posljedica te sklonosti.

Treba samo duhovnim okom pogledati grčki hram... pa shvatiti kako je u jednom tako čudesnom djelu umjetnosti čovjek obradio materijal tako... da je svaka pojedinost izraz duhovnog. Grčki hram je "dom duha". U njegovim oblicima vidimo samo ono što se inače upoznaje samo duhovnim okom. Zeusov (ili Jupiterov) hram sagrađen je tako, da za čulno oko predstavlja dostojnu sliku onoga što je čuvar Zeusovog ili Jupiterovog posvećenja gledao duhovnim okom. A tako je s cijelom grčkom umjetnošću. Tajanstvenim putovima tekla su blaga mudrosti posvećenih u pjesnike, umjetnike i mislioce. U pogledima na svijet starih grčkih filozofa prepoznajemo tajne posvećenih u obliku pojmova i ideja.

S petnaestim stoljećem počinje peto post-atlantsko kulturno razdoblje, u kome mi živimo. U ljudima nastaje duševni rascjep. Težnja za duhovnim ostaje kao neka daleka čežnja... A čovjekov pogled se u potpunosti upravlja ka čulnom svijetu i vladanje nad njim. Fizički mozak je ovladao materijalnim svijetom.

Ono što u čovječanstvu treba nastati u određeno doba, to dozrijeva dugo u prethodnom vremenu. U praskozorju smo šestog post-atlantskog kulturnog razdoblja. Njega će krasiti spajanje dvije strane u čovjekovim grudima, materijalnu kulturu i život u duhovnom svijetu...

Šesto kulturno razdoblje razvit će između oboje punu skladnost.

Mišljenje bez oslonca na čulni svijet...

Čovjek treba naučiti da razlikuje misaone veze koje stvara sam, samovoljno... od onih koje doživljava u sebi kad ušutka svoju samovolju. U tom slučaju može reći: stvaram u sebi potpunu tišinu; ne dovodim nikakve misli; prepuštam se onom "što u meni misli".

Uronjavanje (meditacija)... ima za cilj da se u astralnom čovjekovom tijelu obrazuju viši organi zapažanja. Oni se izgrađuju iz supstance astralnog tijela. Kada se oni izgrade, čovjeku se otvara novi svijet, a u tom novom svijetu upoznaje sebe kao novo ja. Ti organi su aktivni i razlikuju se već po tome od organa zapažanja čulno-fizičkog svijeta. Dok se oko i uho odnose pasivno i predaju se utjecaju svjetlosti i zvuka... duhovno-duševni organi su u neprestanoj djelatnosti. Ti duhovno-duševni organi mogu se nazvati "lotosovi cvjetovi" prema obliku u kome se oni (imaginativno) moraju pojaviti nadčulnoj svijesti. Kroz određene načine meditacije djeluje se na astralno tijelo tako da se obrazuje pojedini duhovno-duševni organ, pojedini "lotosov cvijet". Oni postoje dok se vrši duševni proces.

(Steiner opisuje pojedine metode za meditaciju i vježbe... kao i to kako "razviti" pojedini organ, kojim redom, itd. Proces zahtijeva mnogo strpljenja i izdržljivosti, čišćenja od čulnih zapažanja. Od pripreme do prosvjetljenja, zablistaja iz višeg svijeta.)

Nadčulna svijest vidi duhovno-duševne organe, lotosove cvjetove, u blizini pojedinih fizičkih organa. U sredini, između obrva je dvolisni lotosov cvijet. U predjelu grkljana je šesnaestolisni lotosov cvijet. U predjelu srca je dvanaestolisni lotosov cvijet. Slijedi organ u predjelu želuca... Astralnim tijelom čovjek postaje svjestan lotosovih cvjetova. Čim razvije neki od njih, zna da ih ima i može se služiti... te s njihovom upotrebom ulazi u jedan viši svijet.

Utisci koje čovjek prima u tom svijetu pomalo su slični utiscima fizičko-čulnog svijeta. Toplota u fizičkom svijetu se može pripisati komadu vrućeg željeza. Toplota u duhovnom svijetu se može pripisati kao izljev nekog duševnog događanja. Postoje i razlike. U fizičkom svijetu neprestano promatramo proces rađanja i umiranja. Kad biljka umire, ona jednostavno vene i nestaje. U duhovnom svijetu javlja se umjesto te pojave stalno preobražavanje jednog u drugo. Predstave rođenja i smrti gube svoje značenje u duhovnom svijetu. Biljka koja vene, pokazuje se u duhovnom svijetu kao neka druga tvorevina koja se fizički ne zapaža, a u koju se postepeno preobražava biljka. Njenim fizičkim nestankom, ona je u duhovnom svijetu potpuno preobražena u novu tvorevinu.

... Prilikom prvih izleta u duhovni svijet, čovjek sreće svog dvojnika... koji postane nevidljiv čim se približimo duševno-duhovnom svijetu. Time on skriva taj svijet. Kao neki "čuvar" stoji on pred tim svijetom da bi zabranio ulaz onome tko još nije dostojan. On se može stoga nazvati "čuvarem praga pred duhovno-duševnim svijetom". Osim pri opisanom prijelazu u nadčulni svijet, susreće čovjek tog "čuvara" još i pri prolazu kroz fizičku smrt...

...Kad bi čovjek i zaobišao "čuvara" i stupio u duhovni svijet mogao bi padati iz obmane u obmanu. Pravilno školovanje, međutim, vodi duhovnog učenika u oblast istine. I susret s čuvarem praga, dobro primljen, može da vodi na visi nivo...

Poslije susreta s čuvarem praga nalaze se nadčulni svjetovi. Čovjek ovdje upoznaje sebe i svoje novorođeno "Ja". To "Ja" izgleda kao neko drugo biće. Nikada nije čitav. Jer, na koji god viši svijet da se uspne, uvijek ima neki još viši.

"Ja" se samo djelomično i vrlo postepeno otkriva duhovnom učeniku... Onaj čuvar praga se stalno javlja... i simbolično predstavlja sve prepreke u razvoju višeg "Ja". Napokon, dolazi se i do "velikog čuvara praga". Nepripremljen duhovni učenik bi pred njim našao "osjećaj neizmjernog straha"... Dobro pripremljen, pak, oslobođen od čulne obojenosti, prolazi i ovu prepreku. I tek tada je spreman da razumije razvoj svemira, čovjeka i života...

Naravno, svaka knjiga od 200 stranica, ako se treba sažeti na 4-5, predstavlja izazov. I s tim se ja susrećem redovno. Mnogo inspirativnih misli pa i ključnih ideja ostaje nerečeno.

Steinerov pogled na svijet je drugačiji, kompleksniji, duhovniji. Završni akordi njegove "Tajne nauke" govore o budućnosti razvoja svijeta i čovječanstva. Ali ne na Nostradamusov način. Sa datumima i vođama.

On kaže:

"Novostvorenim prilikama na Zemlji pokazat će se dorasli samo oni ljudi koji su u sebi utjelovili onakve duše kakve mogu postati pod utjecajima grčko-latinskog, zatim petog, šestog i sedmog razdoblja post-atlantskog razvoja. Njihova unutrašnjost odgovarat će onome što je Zemlja dotle postala. Ostale duše morat će zaostati. Zato što ranije, stojeći pred slobodnim izborom, trebaju stvoriti uvjete da mogu ići usporedo.

Duše koje budu postigle cilj šestog razdoblja razvijat će se dalje u sedmom. Ostale će imati vrlo malo prilike da propušteno nadoknade... Tek u jednoj daljoj budućnosti, nastupit će opet pogodni uvjeti za to. Tako teče razvoj kroz vremena.

...Mudrost vanjskog svijeta postaje na Zemlji unutrašnja mudrost u čovjeku... A ponirući unutra, postaje klica ljubavi. Mudrost je preduvjet ljubavi. Ljubav je plod novorođene mudrosti u čovjeku..."

Ima razloga što s ljubavlju tako često završavamo ove priloge...

Rudolf Steiner (fotografija iz 1912. godine) iz teozofije ide korak naprijed k antropozofiji. Astralnim putovanjima u druge dimenzije Steiner otkriva duhovne uzroke iza materijalnog i stječe uvid u duboke tajne svoga bića.

(22) Kod kuće, u kozmosu

16-22.7.2001.

Zemlja nije naš dom. Naš istinski dom je u zvjezdanom svijetu. A Zemlja je naša škola. Što naučimo tokom života na Zemlji, to nas priprema za život, kod kuće, u kozmosu.

I, upravo pod ovim nazivom. "Kući, u kozmosu" ("At Home, in the Universe", Antroposofic Press, 2000.), objavljena je knjiga Rudolfa Steinera. Riječ je o pet predavanja u Haagu, 1923 godine, godinu dana prije njegove smrti. "Trinaesti studeni, 1923: Dragi prijatelji, posebno mi je zadovoljstvo ponovno razgovarati s vama o antropozofiji...

Našu djecu uče već stoljećima da je planeta Zemlja samo zrnce pijeska u kozmosu, i na tom zrcu je jedno još sitnije, čovjek... i oni neopaženo prolaze kozmosom. Kažu da je čovjek potpuno beznačajan u usporedbi s velikim kozmosom... I takav stav je pogubno utjecao na sve ljude... koji su potpuno izgubili mogućnost da spoje čovječanstvo s onim što postoji izvan Zemljine površine..." Ovim riječima Steiner je započeo seriju predavanja u Den Haagu.

Kad u večernjim satima pogledamo prema zvjezdanom nebu (koliko nam to svjetla velegrada dozvoljavaju), osjetimo veličanstvenu dubinu Univerzuma.

Ali, ovo iskustvo, donosi nam i jednu tužnu notu. Bez punog razumijevanja života i nas samih kao duhovnih bića, ne osjećamo se kući ni u svijetu zvijezda, a ni ovdje na Zemlji. Steinerov pisani opus je najpotpunija slika čovjekovog bića na koju sam naišao. I ponovno nas spaja sa zvjezdanom domom.

Pogled na zvjezdano nebo i - pred nama su pojedine planete i zvijezde. Našim fizičkim očima vidimo Jupiter, Saturn itd. Ali ova nebeska tijela imaju i svoje eterične sfere. Ona su okružena finim, delikatnim, eteričnim supstancama. Gledajući ih "duhovnim očima" vidjet ćemo da Saturn, recimo, zrači oko sebe posebnu energiju. Fizički aspekt Saturna je samo jedan element njegove ukupne slike. Ovaj aspekt se postepeno gubi pred duhovnim pogledom.

Gledajući Saturn kroz duhovnu prizmu može se vidjeti velika energetska sfera koja se širi sve do Jupitera. S Jupiterom se priča ponavlja - njegova energetska supstanca se proteže daleko u svemirski prostor...

Ista stvar je sa Marsom... I onda dolazimo do Sunca. Tamo gdje nas fizičko Sunce zasljepljuje... duhovno nam otkriva veličanstvenu, energetsku, živu sliku koja u sebi obuhvaća prostor do iza Merkura, Venere i Mjeseca...

Na koncu, naš Sunčev planetarni sustav oblikuje jedinstvenu sliku."

Rudolf Steiner u svojim djelima govori o tri nivoa duhovnog zapažanja: imaginacija kao prvi, početni; inspiracija i, na koncu, intuicija. U njegovoj terminologiji, oni opisuju naše mogućnosti kao duhovnih bića da se dižemo na tri viša, duhovna nivoa.

Upravo opisana slika Sunčevog sustava može se "vidjeti" kroz prvi proces, imaginaciju.

Slijedeći korak je nivo inspiracije. "Kada se dignemo iz imaginacije u inspiraciju, pojedinačna kretanja nebeskih tijela nestaju. Sada počinjemo da duhovno "čujemo". Ono što je bilo kretanje ranije, sada postaje muzika kozmosa... Kozmički ritam nam postaje spiritualno pristupačan. Tonovi plivaju jedan u drugi. Ritmovi postaju melodije... Poduzmimo još jedan korak, od inspiracije k intuiciji. Nešto vrlo posebno se rađa iz kozmičke muzike. Ton poslije tona i... počinjemo da čujemo "značenja" ove kozmičke muzike... Muzika svemira se transformira u govor cijelog Univerzuma. Kozmički govor nam napokon postaje dostupan..." Posebnu pažnju Steiner posvećuje stvaranju ljudskog bića. Duhovnoj supstanci koja ulazi u naš fizički organizam.

"Mi smo, kao ljudska bića, duhovno stvorena i oblikovana na "nebu" i onda "spuštena" na Zemlju. Tamo se ujedinjujemo s embrijem... ispunjavamo ga. Fizičkom smrću, ponovno se dižemo, ostajemo kao duhovna forma i prolazimo kroz kapiju smrti..."

Ljudska bića su uistinu produkt aktivnosti viših duhovnih hijerarhija. Ukoliko to ne shvatimo, onda ne možemo ni objasniti našu ni druge životne forme..."

Za oblikovanje i pripremu naše duhovne tvari, Steiner vidi posebno zaslužnim "tri duhovne hijerarhije". Preciznije, riječ je o superiornim duhovnim bićima koji učestvuju u pojedinim fazama naše pripreme za život na Zemlji. Prema Steineru, ova bića se mogu osjetiti duhovnim čulima.

Riječ je o:

1. Duhovi prve hijerarhije: serafim, kerubin i tron
2. Duhovi druge hijerarhije: eksuzijai, kirioteti i dinamis
3. Duhovi treće hijerarhije: arkai, arkandeli i anđeli

Tokom naše zemaljske egzistencije, ovaj hijerarhijski duhovni svijet se može prepoznati duhovnim organima. Nakon smrti, svako ljudsko duhovno biće se susreće s njima i prima znanje od njih.

"Što se bolje pripremimo tokom zemaljske egzistencije... to će nam biti lakše. Duhovi ovih hijerarhija rade na nama i s nama."

Anđeoske figure se susreću u vodećim religijama: kršćanstvu, judaizmu, islamu i zoroastrijanizmu. Riječ je o "božanskim glasnicima" koji se često javljaju i u ulozi "anđela zaštitnika" protiv (odmetnutog "palog" anđela) Lucifera.

I premda je danas (religijska) priča o anđelima uglavnom zamotana velom misterije, pozivom na ranije dokumente Starog Zavjeta, može se ustvrditi da njihova "hijerarhija" ima devet nivoa. Ovi nivoi uglavnom odgovaraju sustavu koji spominje i Steiner.

Samo, za razliku od Steinera, nema detaljnih opisa što anđeli zapravo rade i u čemu se sastoji njihova uloga (izvan one generalne "službe Bogu"). Rudolf Steiner je u svojim preciznim i detaljnim opisima što se dešava s dušom nakon smrti, otišao dalje i iscrpnije nego bilo koja dostupna "sveta knjiga" ili pojedinačno iskustvo.

"Kad Umremo, ostavljamo svoje fizičko tijelo po strani. Ne treba se brinuti oko toga što se zbiva s umrlim tijelom, jer to je mnogo manje važno nego što to ljudi vjeruju. Bilo da se leš kremira ili raspada, to nema nikakvog utjecaja na naš vlastiti život nakon smrti... I eterično tijelo se raspada ubrzo nakon smrti.

Kada su ove dvije vanjske manifestacije ljudskog bića potrošene, nešto se oslobađa iz njih... Riječ je o spiritualnoj formi. Ona u početku podsjeća na ljudski fizički oblik, ali se konstantno mijenja. Taj oblik ćemo nazvati "fizionomija"... Fizionomija spiritualnog bića u sebi izražava moralnu i duhovnu prirodu nekadašnjeg ljudskog bića. Drugim riječima, nakon smrti, loša osoba će izgledati drugačije od dobre. Onaj koji je činio umne, intelektualne i duhovne napore tokom života će se znatno razlikovati od onog koji je živio prazan i besmislen život.

... Ruke i ramena imaju poseban izraz nakon smrti. Biografija osobe se može pročitati u njima... Čak i tokom fizičkog života naše ruke su pune značenja i dosta otkrivaju. Nakon smrti, kompletna individualna životna priča se može saznati iz njih...

Kada spiritualna bića ulaze u "život poslije života", tamo prvo sreću druge s kojima su bili bliski tokom zemaljskog života. Samo sada, pretvaranje više nije opcija. Ništa se više ne

može sakriti. Fizionomija otkriva pravu prirodu osobe... Tokom ovog perioda, živimo s onima s kojima smo dijelili sudbinu tokom zadnjeg, ili nekog od ranijih života. Interesantno je da smo u stanju da razumijemo i vidimo samo one s kojima smo povezani sudbinom. Oni, s kojima nismo spojeni, su nevidljivi za nas. Ne možemo čitati njihovu moralnu i spiritualnu fizionomiju. Ne primjećujemo ih. Jer, samo sudbinska veza nam daje moć da vidimo...

Prvi period života nakon smrti, učimo o drugima. Primaju nas bića treće hijerarhije. Oni su permanentna bića fizionomije. To je njihova vječna priroda. Njihova duša i duh su uvijek u ovoj, duhovnoj formi. Tokom prvog perioda provodimo vrijeme u memorijama. Nalazimo se s onima s kojima smo bili povezani. Sve nas podsjeća na Zemaljski život. Slijedi doba u kojemu počinjemo dobivati spiritualno razumijevanje ljudskih moralnih i duhovnih vrijednosti. Učimo "čitati" fizionomije drugih bića...

... Vremenom ćemo ući u Sunčevu sferu. Kada fizički gledamo na Sunce mi vidimo samo njegov vanjski aspekt. Iznutra, dostupno duhovnim očima, Sunce je jedan veliki kozmički duhovni centar. Mnoštvo spiritualnih bića odatle rukovodi sudbinama ljudskih bića i svega onoga što je dio Zemlje. Sunce je i središte bića druge hijerarhije..."

Zastanimo, načas. Koliko li je drevnih kultura imalo Sunce kao predmet obožavanja? Ili, još bolje, koliko ih je bilo koje nisu imali Sunce kao simbol vrhovnog božanstva?

Nesumnjivo da ove Steinerove riječi daju objašnjenje zašto je Sunce oduvijek bilo izvorom sveg života na Zemlji: materijalnog i duhovnog.

U nastavku, Steiner detaljno opisuje put i transformacije ljudske duše kroz Sunčev sustav. Nakon smrti, ljudska duša prvo prolazi kroz Mjesečevu sferu, zatim ide kroz duhovne sfere Merkura, Venere, Sunca, te Jupitera i Saturna. I, kao da ima povratnu kartu, vraća se istim putem nazad. Svaki put biva obogaćena za novo iskustvo i znanje. Na svakoj od "usputnih stanica" radi se na nekoj od ljudskih osobina. Primjera radi, na Mjesecu, naglasak je na volji.

"Volja postaje cjelokupna dimenzija života." Volja da se stvaraju slike oko nas, situacije dobra i zla. Prisjetimo se svih onih doživljaja iz knjiga koji opisuju prolazak kroz različite "Fokuse". U njima se bezbroj puta ponavljaju različite situacije dok se, napokon, duše ne oslobode zavisnosti od zemaljskih poroka, predstava dobra i zla.

"Slijedeća sfera u koju ulazi ljudska duša je ona Merkura... Tu prebivaju bića iz treće hijerarhije... Oni ljudi koji su za zemaljskog života bili čisti materijalisti, bez imalo vjere u duhovnu stranu čovjekovu, imaju velikih poteškoća s razumijevanjem gdje su prispjeli. Stoga je i njihov boravak ovdje znatno duži..."

"Slijedeća regija, realm Venere, donosi susret sa spiritualnim bićima koji isijavaju kozmičku snagu ljubavi.

Onima koji su ispoljavali sebičnu sliku na Zemlji, ovaj teren će biti stran... Bića treće hijerarhije, ali nešto višeg nivoa, nastanjuju ove predjele... Zemaljske sile mržnje, sebičnosti i ljutnje tope se pred Venerinim silama ljubavi... Tokom ovog perioda, postepeno se vraćamo našoj prvobitnoj prirodi: bića koja potiču iz spiritualnog kozmosa... Napokon, dolazimo do Sunčeve sfere. Sunčeve sile prvenstveno rade na onome što se na Zemlji naziva osjećajima... Zemlja je ispod, daleko od nas. Postajemo svjesni svoje pripadnosti kozmosu. Naše biće se transformira. Potiskuju se sjećanja iz prethodnog života... i priprema teren za novu inkarnaciju na Zemlji...

... Nakon Sunčevog perioda, ulazimo u realm Marsove egzistencije. Najjači kozmički utjecaj na čovječanstvo danas dolazi upravo sa Marsove energetske sfere. Naravno, to ne znači da Sunčev utjecaj slabi. Naprotiv. On se proteže iznad svih. Ali, Marsova sfera je

značajna za ono što se danas događa na Zemlji... Postajemo svjesni prirode kozmičke bitke koja se odigrava. Učesnici su raznorodna dobra i loša duhovna bića...

U regiji Marsa, ljudska bića postaju svjesna prisutnosti drugih duhovnih bića... uglavnom iz viših hijerarhija. U ovoj regiji kozmička muzika postaje kozmički govor...

Slijedi Jupiterova i Saturnova sfera i tu se put u jednom smjeru završava. Uran i Neptun nisu dio ovog spiritualnog putovanja.

Jupiter naseljavaju bića koja štite kozmičku misao. Oni isijavaju misaone entitete prema svim planetima i okolini...

Saturn nas obogaćuje kozmičkom memorijom. Sve što se ikada desilo u našem Sunčevom sustavu nalazi se ovdje uskladišteno...

Na svom povratku, ponovno posjećujemo sve planetarne sfere. Živjeli smo u kozmosu i naučili kozmički govor, kozmičku muziku i kozmičku memoriju, osjetili smo da smo jedno s bićima više hijerarhije. Na putu unatrag, a osobito u Sunčevoj sferi, ponovno postajemo individualna, odvojena bića. Postoji neko čudno, maglovito osjećanje da se odvajamo od kozmosa. Stvara se teren za stvaranje ljudskog srca u našem duhovnom tijelu. Srca koje će posijati teren za nastanak novog moralnog bića - bića koje će nositi kvalitete naše duše i našeg duha... Pri kraju putovanja, posjetom Merkuru i Veneri, upoznajemo se s generacijskom linijom roditelja u našem budućem životu. Promatramo svoje buduće roditelje, njihove roditelje i tako unatrag oko stotinu godina. Dobro upoznamo svoju buduću genetičku liniju...

Napokon, ponovno dolazimo u Mjesečevu sferu. Ovaj put, tu se zadržavamo vrijeme od začeca bebe do rođenja. Stoga je život ljudskog embrija pod utjecajem kozmičkog razvoja... Naša duhovna svijest se zamagljuje... odlazi u stanje drijemanja. Spiritualno tijelo se ujedinjuje s embrijem... deset lunarnih mjeseci... i ulazimo u period Zemaljske egzistencije..."

I, Steiner zaključuje:

"Naše fizičko ljudsko biće može biti shvaćeno samo kroz spiritualno znanje makrokozmosa... Mi smo, Zemaljska bića, rođeni iz kozmosa kao spiritualna ljudska bića."

Prema tome, da bi se razumio čovjek, njegov nastanak i svrha, očito je da moramo posegnuti prema kozmičkim misterijima. Jer, ljudsko biće je spojeno sa svim misterijima prirode i univerzalnog duha.

(23) Tibetanska knjiga mrtvih

25.08.2001.

Dvadeset-četverogodišnjak je vodio armiju od trideset pet tisuća vojnika. Iskricali su se u Sinajskoj pustinji i počeli marš prema Egiptu. Nakon sedam iscrpljujućih dana, kamena pustinja je ostala iza njih. Velike oaze na Nilu padale su jedna za drugom. Egipat je dobio novog vladara: Aleksandra Velikog. Ubrzo je započela gradnja Aleksandrije, koja će postati zapadnim glavnim gradom Aleksandrovog carstva.

Devet godina kasnije (323. godine prije nove ere) Aleksandar umire u svojoj istočnoj prijestolnici, Babilonu. Njegov dugogodišnji prijatelj, Ptolomej, vraća njegovo tijelo u Aleksandriju i ustanovljava Grčku Dinastiju, čijih će četrnaest kraljeva vladati Egiptom. Sve će se okončati s petnaestim vladarom, prvim "ženskim faraonom", kraljicom Kleopatrom. Ptolomej, ipak, za povijest ostaje značajan zbog izgradnje čuvene Aleksandrijske biblioteke i muzeja. Tamo su godinama prikupljane tajne, rukopisi, mape i bogatstva tada poznatog svijeta. Aleksandrijska biblioteka je postala čudom antičkog doba: preko 400.000 vrijednih, misterioznih rukopisa je našlo mjesta na policama. Stoljećima su se tamo okupljali vodeći naučnici učeći o davno izgubljenim civilizacijama drevnog svijeta, od Lemurije i Atlantide do pretkršćanskog doba.

Euklid, osnivač geometrije, studirao je u Aleksandriji. Arhimed ("Tomas Edison" antičkog svijeta) nije mjesecima izlazio iz holova Biblioteke. Aristarh (još jedan "grčki student u Egiptu") je poznat po svojoj heliocentričnoj teoriji sunčevog sustava ("Zemlja i ostale planete se okreću oko Sunca"). Njegova teorija nije prihvaćena u narednih tisuću i devetsto godina. Ovi i ostali Grci su učili iz prijepisa (ili originalnih) dokumenata koji su imali Atlantsko porijeklo.

Pedesetak godina prije početka nove ere, veći dio Biblioteke strada u požaru. Konačno, s padom Rima (476 A.D.) te Aleksandrije (642. A.D.). dolazi do premještanja znanstvenog centra u ... Konstantinopolj.

Zvali su ga jednostavno "veliki Grad" ili "zlatni Grad"... Nedugo potom, moćni bagdaski kalifi (osobito al-Mamun) vladaju carstvom koje se proteže od Španjolske do Indije. Bagdad postaje centar znanja ... isto kao nekada Aleksandrija. Pojedini tajni rukopisi će ponovno ugledati svjetlo dana. Među njima je i onaj koji smo spominjali u "Drugom tomu": Hadži Ahmedova mapa koja prikazuje globus Zemlje sa svim ucrtanim kontinentima. Izgled američkog kontinenta je nešto drugačiji nego danas. Naime, kopno je prikazano onako kako je izgledalo prije vodenog potopa (12.000 g.p.n.e.). Dakle, u vrijeme postojanja Atlantide. (Uzgred, ova mapa se smatra jednim od ključnih poznatih dokaza o postojanju ovog kontinenta i njegovih učenih stanovnika).

Ova i slična znanja su se skrivala u drevnim bibliotekama.

Imperije koje su slijedile su činile sve da ona i ostanu duboko sakrivena, umjesto da se pokažu javnosti. Vatikan, Pariz, Britanski Kraljevski muzej, američki Smithsonian Institut... Tajne prošlosti prekrivane su prašinom... a generacije su učene religijskim i naučnim dogmama, lažima... da bi nas lakše držali pokornima i manipuliranima.

Nekako istovremeno s procvatom bizantinskog Konstantinopolja i arapskog Bagdada, početkom devetog stoljeća, Tibetom je zavladao Langdarma. Započeo je krvavu kampanju protiv budista. Svi članovi Budističkog Reda i njihovi simpatizeri bivaju ubijeni ili istjerani s Tibeta.

Znajući što im se sprema, budistički su svećenici počeli sakrivati svoje drevne skripte i svete knjige po pećinama, ispod stijena, pod zemljom... da bi izbjegli njihovo uništavanje. Kako su se prilike mijenjale i budisti se počeli vraćati na Tibet, tako su se ovi skriveni tekstovi ponovno otkrivali. Budisti su ih zvali "Termas" ("bogatstvo").

Među sakrivenim bio je i tekst "Bardo Thodol" kojem je sudbina namijenila da bude objavljen svijetu kada za to dođe vrijeme. Englez, dr. Evans-Wentz, nakon niza godina provedenih od Cejlona i Indije do Butana, Tibeta, Kašmira i Himalaja, objavljuje 1927. godine knjigu "Tibetanska knjiga mrtvih".

U predgovoru kaže:

"Svakom članu ljudske zajednice, koji su trenutno inkarnirani na Planeti Zemlji, ova knjiga donosi najvažniju poruku od svih. Zapadnoj civilizaciji ona otkriva nauku o smrti i ponovnom rođenju... onako kako su to dosada znali samo ljudi Orijenta..."

S obzirom da svatko od nas, prije ili kasnije, treba iskusiti smrt fizičkog tijela, važno je znati kako to uraditi na pravi način. Drevni indijski tekstovi, "Upanišade" i "Bagavad-Gita" objavljuju da samo prosvijetljeni znaju za svoje mnogobrojne smrti i ponovna rađanja. Buda je ustanovio niz jogi vježbi i metoda s kojima se mogu provjeriti i dokazati mnogobrojne inkarnacije.

Argument prosječnog "neprosvijetljenog" čovjeka je da reinkarnacija ne postoji s obzirom da se on ne sjeća svojih ranijih života. Ova tvrdnja je naučno i duhovno neodrživa.

Polje normalne čovjekove percepcije je ekstremno limitirano. Mnoštvo je objekata i boja koje naše čulo vida ne može registrirati... zvukova koje ne možemo čuti... mirisa za koje nikada nećemo znati... ukusa nepoznatih našim limitiranim čulima... osjećaja koje ne možemo osjetiti... polja svijesti za koju samo znaju jogini...

U memoriji svakog od nas zapisane su informacije i o našim prethodnim životima, ali većina za njih jednostavno ne zna...

Anatema Vatikana i komunizma protiv doktrine reinkarnacije će napokon pasti. "Suvremeni" čovjek će se napokon probuditi iz stoljeća vlastite gluposti i neznanja... i napokon prihvatiti ono o čemu su govorili i Pitagora, i Platon, i Plotinus, i Gnosticizam, i Krišna, i Buda, i misterije Egipta i Grčke, i Druidi... I umjesto praznih ruku, ovaj svijet ćemo napuštati duhovno obogaćeni.

Poruka "Tibetanske knjige mrtvih" je da je "Umjetnost umiranja" jednako važna kao i "Umjetnost življenja". Budućnost bića zavisi od (kontroliranog) načina na koji se umire. Transfer svijesti sa zemaljskog nivoa na nivo poslije smrti se prakticira na Tibetu i poznat je kao Po-va.

Umirući treba dočekati smrt mirno, bistre svijesti i treniranog intelekta... (Naravno, Europa i Amerika, nude prolongiranje procesa umiranja kroz "medicinsku nauku", droge i lijekove, bolnice i polusvijest. Nude neosnovane strahove od smrti.) "Tibetanska knjiga mrtvih" je slobodan prijevod originalnog tibetanskog "Bardo Thodol", što bi literarno značilo "oslobođenje odlaskom na nivo poslije smrti". (Slično je i s još jednom čuvenom antičkom knjigom. Riječ je o "Egipatskoj knjizi mrtvih". Na jeziku faraona, "Per em hru", bukvalno znači "odlazak iz ovoga u drugi život".)

"Tibetanska knjiga mrtvih" uči da će posljednje misli umirućeg odrediti karakter te osobe u sljedećoj inkarnaciji. Stoga se misaoni proces umirućeg mora pravilno usmjeriti. Ako je umiruća osoba duhovno trenirana, "inicirana", onda će ona znati kako dočekati smrt. U suprotnom, guru mora prisustvovati procesu umiranja i voditi dušu u pravom smjeru.

Naše misli iz prošlosti su odredili naš današnji status. Ono što danas mislimo će odrediti našu budućnost. Jer, "čovjek je ono što misli". "Knjiga" predstavlja set instrukcija za umirućeg... vodič za dušu koji traje 49 dana nakon smrti ... do ponovne inkarnacije. Novi fizički život se smatra krajnjom degradacijom. Razlog: nismo se uspjeli e otrgnuti karmičkom procesu i ponovno smo u zemaljskom tijelu da učimo nove lekcije.

Umirućem se prvo "emitira svijetlo" nazvano "vidjeti Budu" kojim ga se ohrabruje da ode u viši duhovni realm nakon smrti. Ukoliko umirući to ne prihvati i ne "oslobodi se", zbog svoje vezanosti za fizički nivo, onda mu se emitira "sekundarno čisto svijetlo". Ako se duša ne krene k njemu, onda ostaje na prvom nivou ("Cikai Bardo").

Slijedeći nivo ("Conid Bardo") predstavlja probuđenje duše, koje će vremenom dušu odvesti iz ništavila u stanje drijemanja.

Oko petnaestog dana, prolaz se pravi u Treći ("Sidpa") Bardo, u kome duša traži ponovno rođenje. Protekli život se zaboravlja.

Karma može odvesti dušu i u "pakao". Duša neće biti uništena, ali će osjetiti bol. Slično je i s "rajskim svijetom" (Loka) u kome duša osjeti nagradu za dotadašnji zemaljski život. Ali, u oba slučaja (ni "kazna" niti "nagrada" nisu vječni) duša se vraća u novo tijelo.

Samo posebno inicirani jogiji mogu izbjeći sve ove nivoe ("Bardo" stanja) i ponovne zemaljske inkarnacije.

Kada čovjek umre, preko tijela se prebaci bijela tkanina. Nakon toga nitko više ne dodiruje leš, da se ne bi prekidao početni "Bardo" proces koji traje tri i pol do četiri dana. Svećenik izgovara sljedeće riječi:

"O plemenito-rođeni (izgovori se ime umirućeg), poslušaj. Sada ćeš iskusiti umjetnost zračenja Svjetlosti iz Čiste Stvarnosti. Prepoznavaj je. O plemenito-rođeni, tvoj trenutni intelekt, utopi u ništavilo... Tvoja svijest, koja je sada ništavilo... postaje dio zračće svijesti, svedobrog Bude..."

Svećenik onda traži od duše da prestane sa svojom vezanošću za materijalno tijelo i zemaljski život.

Mističnim direktijama traži od duše da nađe svoj put ka rajskom nivou "Amitaba". Naravno, ukoliko to karma dozvoljava.

U suprotnom, vodi je labirintima "Bardo" nivoa.

"Zapamti ime tvog spiritualnog-lame učitelja, koje je ... (kaže se ime svećenika), i, uz njegovu pomoć izaberi pravi put, put svjetlosti. Kreni ovim putem!"

U međuvremenu, astrolog-lama, pravi horoskop umrlog na bazi vremena smrti. Tu se utvrđuje koje osobe mogu pristupiti lešu i koji je odgovarajući način da se riješi tijela umrlog, zatim vrijeme sahrane i slično.

Kompletna ceremonija traje 49 dana. Od trenutka smrti do trenutka ponovnog rađanja.

Cilj "Tibetanske knjige mrtvih" i učenja "Bardo Todol"-a je da se naše uspravane duše probude iz stanja "drijemanja" te da se oslobode karmičkih iluzija. To će ih odvesti u stanje Nirvane, koja je iznad svih "fenomena raja, pakla, čistilišta..."

(24) Java II

4.10.2001.

Dvadeseto je stoljeće srušilo svijet kakvog smo poznavali. Fizika, materija, vrijeme... više nisu bile iste.

1. Teorija relativnosti ("Specijalna" i "Generalna"), na makro-nivou, objašnjava prirodu kozmosa i vremena. Posljedice ove Einsteinove teorije nisu ni danas prihvaćene u školama. Na primjer, da vrijeme prolazi sporije za osobu koja se kreće. Ili pak, ideja da se nekoliko istovremenih događaja pokazuje različito dvojici promatrača u kretanju: jednome su ti događaji istovremeni, drugome se odvijaju u različitim vremenima.

2. Kvantna teorija, a naročito kvantna mehanika, na mikro nivou, su redefinirali klasičnu fiziku. Najvažniji je zaključak da se materijalne čestice mogu izraziti valnom dužinom. Frekvencijom. A, primjera radi, položaj elektrona u atomskom omotaču se ne može matematički izračunati. Naime, elektron se nalazi tamo gdje mi to poželimo! Tamo gdje odlučimo da ga promatramo.

Ove dvije znanstvene teorije su srušile ideju o materijalnoj prirodi kozmosa i života. Zašto? Zato što po njima ni vrijeme ni materija nisu apsolutne kategorije. Već "relativne", prolazne...

E sada, pokušajmo locirati treću teoriju. Koja se neće baviti makro-kozmosom niti mikro-kozmosom (atomom). Nađimo nešto prilagodljivo našoj veličini i stasu. Našem svakodnevnom životu. Mezosferi.

Teorija kvantnog kaosa!

Da li postoji zakonito objašnjenje kako će se američka zastava savijati na povjetarcu? Ili frekvencija kapanja vode iz slavine koja curi? Ili kojim će se tempom i raznolikošću razvijati život na nekoj planeti? Koje će oblike uzimati dim iz cigarete? Da li su kretanja na burzi akcija dugoročno predvidljiva? Ili mogućnost višegodišnje vremenske prognoze? Predvidljivost srčane aritmije?

Ova i slična pitanja, bitna i nebitna, vraćaju nas na početak. Prije nastanka. Prije pojavljivanja "reda". U doba kaosa.

Što je Kaos?

1. Smrt, nered, entropija, neorganiziranost, energetski gubitak...?

ili,

2. Početak iz kojeg spontano nastaje bezbroj formi, princip kontinuirane kreacije, duh divljine i neobuzdanosti... kaos kao obećanje beskrajnih kozmosa?

Naravno, vladajuće mišljenje je ono prvo. (U znanosti poznato kao determinizam.)

Alternativno mišljenje je ono drugo. Na ovakvoj definiciji kaosa razvila se zadnjih dvadesetak godina, od javnosti skrivena i ignorirana, teorija kvantnog kaosa.

Prosovjetska vlada u Afganistanu 1978. godine je natjerala Wali Farda da proda imovinu što je stekao trgovinom afganistanskih tepiha.

Vratio se u Ameriku i kupio 200 akri zemljišta u New Jerseyu. Ovaj američki pjesnik, član znanstvenog Moorish Hrama, otkrićem sufizma otisnuo se prema Istoku 1960-ih. Putovao je od Indije, Irana do Afganistana. Proučavao arhaični ismailizam, budistička i paganska učenja.

Osnivanje novog znanstvenog Moorish Hrama privlači mlade naučnike s Princetowna: brata i sestru, Franka i Altea Dobbs. Ovi blizanci su svojevremeno podnijeli zajedničku doktorsku disertaciju na Princetownu. Teza se svodi na sljedeće: aktivnost našeg mozga se može usporediti s dijelom kozmosa, na koje djeluju i slučajne i poznate sile. I jedno i drugo se može prikazati kao kaotični obrazac, kalup. Oko tog kalupa se organizira specifična

neuralna moždana aktivnost (odnosno, oko dijela svemira se organizira specifična kozmička aktivnost). Ova aktivnost, na koju utječe veliki broj faktora, može se nazvati mapom (mozga ili svemira). Upoznavši sve te faktore i njihov utjecaj od samog početka (od momenta kaosa) moguće je zajedno "jahati" s kaosom. Krenuti na uzbuđljiv put od samog početka (kozmosa/mozga) u jednu od (njegovih) bezbrojnih varijanti. Dobbsovi blizanci su ponudili vezu između kibernetičkog procesa i naše svijesti. Istraživanja neiskorištenih moždanih kapaciteta; svjesnu kontrolu automatskih čovjekovih funkcija; svjesno upravljanje obnavljanjem oštećenih i oboljelih organa kod čovjeka (put ka kontroli svih bolesti); otkriće ponašanja materije i njenog pretvaranja u energetske valove...

Oni su prišli korak ka saznavanju kako i kada materija prelazi u energiju. I obrnuto.

Reakcija njihovih cijenjenih mentora s ovog uglednog američkog Univerziteta?

Naučna disertacija je odbačena uz obrazloženje da bi makar i djelomično prihvaćanje nekih od ovih teza dovelo do njihovog izbacivanja s Univerziteta.

Uz Farda i Dobbsove, još dvoje znanstvenika se priključilo i - osnovan je Institut za studije Kaosa.

Harold Action je britanski kompjuterski haker koji je priključio 64 kompjutera u jedan sustav ispitujući validnost Ji Đingovih špekulacija. Martina Kalikak je potekla iz naučne porodice u kojoj se proučavala genetika.

Osnivačima su se ubrzo pridružile grupe mladih istraživača iz svih znanstvenih, filozofskih i spiritualnih oblasti. Nakon tri godine napravljen je prodor, otkriće koje će usmjeriti čitav projekt u novom pravcu. Otkrivena je "Kapija".

Prvi kurs za učesnike projekta bio je na psihološkom nivou meditacije: tantrik aktivnosti. Drugi kurs uključuje evolutivnu biologiju i genetiku, psihologiju mozga, kvantnu mehaniku i kompjutersko hakerstvo. Slijedi rad s uređajem kojeg su nazvali "jaje". Riječ je o komori s kompjuterom i monitorom. Elektrode su priključene na različite dijelove tijela i daju psihološke podatke koje hrane kompjuter. Na glavi istraživača je "šljem", visokosofisticirana verzija "moždanih mašina". On zvukom stimulira moždane ćelije. Šljem je također priključen na kompjuter. Slijedi serija vježbi u kojima se generiraju grafičke animacije koje istražuju različita stanja svijesti. Iskustva s prvom generacijom "Jajeta" su pokazala da su postavljene teze iz Dobbsove doktorske disertacije zapravo bile vrlo oprezne i konzervativne. Druga, a zatim i treća generacija "Jajeta" je omogućila da istraživači zarone na ćelijski nivo. Pojavljuju se prvi sporedni efekti: odsutnost bolesti, rapidno izlječenje, kontrola automatskim funkcijama u organizmu, itd.

U ovom momentu, istraživači se pokušavaju otisnuti na kvantni nivo.

Neriješeno pitanje u čitavoj kvantnoj teoriji, a zatim i u teoriji kvantne mehanike, je paradoks u kome čestica kolapsira u val, i obrnuto. Kada val postaje čestica? I kada čestica postaje energetskom frekvencijom? U momentu promatranja? Ako je tako, da li to znači da mi samim činom promatranja uzrokuje da čestica postane valom? Da materija postane energijom?

Nakana Instituta je bila da ode korak dalje. Ne samo da "promatra" moment transformacije, već da "uzjaše na val" u momentu transformacije. Mjeseci intenzivnog rada donosili su uvijek isti rezultat: svaki od energetskih valova je, činilo se, trajao u beskonačnost. Izgledalo je to kao surferski val koji nikad ne prestaje. A cilj je bio nakon kratkotrajnog surfanja sići na plažu, u materijalni svijet.

Vremenom je razvijena četvrta generacija "Jajeta". Prvi korisnik programa bio je briljantni mladi naučnik pod nadimkom Kit. Prvog dana proljeća krenuo je prvi test i... dah je zastao

svim članovima Instituta. U dužini od sedam minuta "Jaje" je **nestalo** sa svojim putnikom... i ponovo se vratilo, netaknuto.

Napokon, uspjeh. Surfanje na energetskom valu napokon je dovelo do odlasku u dugo željenu destinaciju, u alternativni kozmos. Kit ga je vidio i, prema njegovim riječima, "memorirao njegovu adresu."

Praktično govoreći. Kit je pronašao put ka "susjednom univerzumu". "Kapija" je napokon bila otvorena.

Početak interdimenzionalnog putovanja bio je rezerviran samo za potpuno trenirane članove Instituta.

Prvi otkriveni svijet bio je sličan našem, ali bez ljudskog života...

Doktor Nick Herbert, znanstvenik sa SDI-a, je autor knjiga: "Kvantna realnost", "Brže od svjetlosti" (1988), "Elementarni um" (1993), "Fizika na sve četiri" (2000) i "Alternativne dimenzije" (1989). Ova posljednja je ubrzo po izdavanju povučena iz prodaje od samog izdavača (Harper & Row) 1990. Ipak, knjiga se i danas može naći po cijeni od 100 dolara. U njoj, Herbert opisuje tajne interdimenzionalnog putovanja u kojima se koriste tehnike "Kvantum tantr", hardware tehnologija, i brod u obliku jajeta. Putovanja su izvođena u druge dimenzije...

Novinar Joseph Matheny je u listopadu 1992. uspio pronaći Herberta u malom gradiću Boulder Creeku u Kaliforniji. Na pitanje može li mu reći nešto o alternativnim dimenzijama i putovanjima, Herbert je odgovorio: "Mladiću, sve što mogu reći je da se neka pitanja ne postavljaju direktno... Intervju je ovim završen". Prije odlaska, Herbert mu je napisao broj telefona na komadiću papira. Telefon je iz New Jersey.

S druge strane žice je Emory Cranston, izdavač "Incunabula Books" (izdavačke kuće koja objavljuje naslove iz kvantnog kaosa).

JM (Joseph Matheny): "Pokušavam pronaći gdje je Incunabula sada locirana"

EC (Emory Cranston): "Nije važno, jer... "ovdje" više ionako ne postoji. Tako da neće biti ovdje ni sutra..."

IM: Znači da je Incunabula locirana u virtualnom svemiru?

EC: Što se vas tiče, da.

JM: Kako ste vi došli do ovih informacija?

EC: Radio sam Katalog... Tesla. Reich, biošamanizam, Teorija o Zemlji kao šupljoj lopti, Crop circles, Mea Brussell... te stvari. Čudne priče su se vezivale za Institut Znanstvenog Kaosa... Onda su odjedanput svi nestali. To me zaintrigiralo... i počeo sam skupljati literaturu. Par godina kasnije objavio sam Katalog s namjerom da oni stupe u kontakt sa mnom. Želio sam znati...

JM: I, što se desilo?

EC: Recimo samo da je istina prevazišla sva moja očekivanja... To više nije obična teorija.

JM: Koje su novosti u vezi ovih "naučnih putovanja"?

EC: ... Nekoliko stalnih kapija je konstruirano, koje mogu koristiti osobe bez treninga... Ali, one su zaštićene.

JM: Da li ste bili na "Zemlji 2" ili u nekom od drugih "svjetova"?

EC: Da, u stvari, dosta sam vremena proveo na "Javi 2"... Istina je da... u stvari vi to ne možete ni zamisliti... Čitav svijet je utopija, kompletiran s florom, faunom, slikovitim ostacima starih civilizacija i možda, recimo, desetak ljudi po kvadratnom kontinentu. Čisti zrak! Sama ta činjenica je dostatna za... put u susjedni kozmos.

JM: Tko su bili stanovnici "jave 2", koji su ostavili ruševine iza sebe?

EC: To je, zapravo, i najveća novost od svih. Oni tvrde za sebe da su alternativni ogranak Homo Sapiensa koji se razvio iz Homo Javanesisa. Izgledaju kao potomci lemura, a ne čimpanzi, kao mi... Otkrili su interdimezionalna putovanja u davnoj prošlosti. Po našoj skali, to je doba Lemurije i Atlantide... Odlučili su da istražuju beskrajne Serije... Oni su potpuno nehijerarhijsko društvo s vrlo naprednom kulturom... Da samo čujete njihovu muziku, ili, pak, jezik. Daleki preci su izgradili grad tokom doba njihove "Visoke civilizacije"... U međuvremenu su napustili materijalističku tehnologiju u korist duhovnih znanost. Naše tehnike putovanja su vrlo primitivne u odnosu na njihove...

JM: Pa u čemu je svrha svega ovoga...?

EC: Tko zna? Riječ je o potpuno novoj igri. Sada postoji ono "vanjsko", vjerojatno neograničeni broj svjetova... Eto toliko. Vrijeme za razgovor je prošlo.

JM: Imao sam još milijun pitanja. U stvari...

EC: Ovaj telefon i adresa više neće biti u upotrebi. Nemojte nas više zvati, mi ćemo zvati vas.

(JM: Zbilja, telefon je isključen sljedeći dan. Korisnik adrese je napustio stan i nije ostavio novu adresu.)

Slijedi posljednji kontakt Joseph Mathenya s njegovim suradnikom Michael Kellyjem. U e-mailu iz prosinca 1995. Matheny piše:

"... U godinama nakon što sam se prvi put susreo s originalnim Incunabula dokumentima, stvari su se drastično primijenile. U kozmosu oko mene i u mom stavu prema njima...

..Moje pisanje o ovoj temi je rezultiralo stalnim upadima u moj stan i anonimnim prijetnjama... Slijedile su optužbe protiv mene... Ali, s druge strane, našao sam se u posjedu vrlo moćnih informacija, tako da sam počeo preispitivati svoju odluku da ih "otvorim za svijet"...

.. Napokon sam odlučio da se prijavim jednoj od grupa za putovanje...

...Čovječanstvo je samo potencijalno spremno za nove svjetove. Većina, žalosno je reći, još uvijek nije. Barem, ne zasad.

... Stoga je ovo moja posljednja poruka...

...Budite snažni, istiniti, realni. Možda se sretnemo na onoj strani." (Joseph Matheny: jmatheny@incunabula.org)

Osamdeset milja od New York Cityja i 35 milja od New Jerseyja, je malo mjesto Ong's Hat. Hektari zemljišta, koji su još prije desetak godina udomljavali članove Instituta za Studije Kaosa, zjape prazni. Istraživača više nema.

Nick Herbert je doktorirao fiziku na Stanfordu i objavio niz knjiga među kojima i "Alternativne dimenzije" u kojoj objašnjava detalje putovanja u druge dimenzije. Ova knjiga je odmah povučena iz prodaje i danas je Nick Herbert uopće ne spominje da je ikada napisana.

(25) Tajne piramida u Egiptu

7.10.2001.

Ciklus "Alternativne povijesti" smo započeli sa misterioznim kineskim piramidama. Danas, tri godine kasnije, pokušajmo skinuti dio misterioznog vela s egipatskih piramida.

Egipćani svoju zemlju nazivaju "To-Mera", ili "zemlja mr". Termin "mr" se prevodi kao piramida tako da se za Egipat koristi fraza "zemlja piramida". Ipak, nije riječ o najpreciznijem prijevodu. Piramida je sekundarni prijevod "mr". Onaj osnovni označava "trokut", "geometrijski oblik". Pravi prijevod za Egipat bi bio "zemlja kreirana prema geometrijskom planu".

U uvodu krenimo od enciklopedijskog određenja egipatske povijesti:

"Egipatska civilizacija je započela prije 5.000 godina... Donji i Gornji Egipat su se ujedinili 3.100 g.p.n.e. pod Menesom... U ovom periodu su razvijeni hijeroglifi... Četvrta dinastija starog Kraljevstva je razvila piramide kao kraljevske grobnice..."

Zadnjih deceniju-dvije, izašle su nove teze: Robert Bauval u svojoj "Misteriji Orionu" tvrdi da piramide u Gizi odražavaju zvjezdani raspored konstelacije Orion (drugim riječima, iza gradnje piramida krije se civilizacija s Orionu). Geolozi sugeriraju da je Sfinga znatno, znatno starija nego što se mislilo (čitavih 50.000 godina). I na koncu, niz autora tvrdi da je drevni Egipat nastao na temeljima znatno starije kulture nestale prije 12.000 godina (Atlantide).

Krenimo redom.

Najstarija poznata piramida je stepenasta piramida u Sakari i, prema Egiptolozima, datira 27 stoljeća prije n.e. Po svom izgledu neodoljivo podsjeća na piramide Maja.

Da bi je izgradili, Egipćani su očistili 15 hektara prostora (u to vrijeme veličina većeg grada). Zatim su podigli kameni zid visok deset i pol metara i dužine 1.600 metara, koji je čudo za sebe. Na svakom metru zida uklesali su ornamentalne panele devet metara visoke. Unutar ograđenog prostora podignut je kompleks paviljona, hramova, terasa, grobnica... Centralni objekt je piramida na površini dva nogometna stadiona, visine preko 60 metara. Kao da to nije bilo dovoljno, nego su izgradili skoro 6 kilometara podzemnih prolaza, stepenica, galerija i komora. Direktno ispod piramide je 7 metara širok prolaz koji ide na dubinu od 28 metara i povezuje sve podzemne prolaze, tunele i oko 400 podzemnih prostorija! Jedno te isto ime se susreće ispisano na mnogobrojnim zidovima i prolazima: Netjerkhet. Egiptolozi tvrde da je Netjerkhet zapravo faraon Djoser koji je vladao Egiptom od 2.630 do 2.611 prije nove ere. Drugim riječima, moderna egiptologija tvrdi da je ovo građevinsko čudo nastalo samo devet generacija (450 godina) nakon što su stari Egipćani izašli iz kamenog doba. To je malo teško za povjerovati.

S obzirom da je Djoser vladao Egiptom samo 19 godina postavlja se pitanje da li je imao dovoljno vremena da sebi izgradi tako monumentalni nadgrobni spomenik. Postoje čvrsti dokazi koji upozoravaju da je ovaj kompleks građen u šest faza. Devetnaest Djoserovih godina jednostavno nije prihvatljiv odgovor.

Ako Netjerkhet nije Djoser, tko je onda?

U podzemnim galerijama pronađeno je 40.000 tanjura, vaza, čaša... Datum njihovog nastanka je mnogo stariji nego 4.700 godina. Ujedno, pronađena je i mumija u piramidi čijom je karbonskom analizom utvrđena znatno veća starost od Djoserovih suvremenika.

Zaključak? Piramida u Sakari je izgrađena krajem kamenog doba.

Tko ju je izgradio? Pećinski ljudi?

Vrijeme izgradnje piramida je prva zabluda u kojoj nas uljuljkuju egiptolozi.

Druga zabluda se odnosi na namjenu piramida. Tvrdi se da su piramide grobnice.

Uz prvu piramidu u Sakari, izgrađeno je još sedam manjih stepenastih piramida diljem Egipta: Ombos, na otoku Elephantine, Edfu, Abydos, Hierakonpolis, Seila i Zawiyet. Nijedna od njih nema prostoriju koja bi makar podsjećala na grobnu komoru. Niti u jednoj nije pronađen sarkofag ili mumificirana tijela. "Grobna komora" u Sakarskoj piramidi je i previše mala da bi u nju stalo ljudsko tijelo.

Dvije piramide u Dahsuru, "Crvena" i "Bent" piramida se pripisuju faraonu Sneferu. Ali ne postoje indicije da je ovaj faraon u njima i sahranjen.

Doduše, pronađeni su ljudski ostaci u Crvenoj piramidi. Isto kao i u Sakarskoj piramidi. Isto kao i u nekim piramidama u Gizi. Ali, to ne dokazuje da su piramide originalno građene kao grobnice!

Ako sarajevskog kardinala sahrane u sarajevskoj katedrali, to ne znači da je katedrala podignuta kao njegova grobnica. Ako sovjetske političke lidere sahranjuju u Kremlju, to nije dokaz da je Kremljanski dvorac podignut da služi kao nečija grobnica. Ako britanske monarha i crkvene velikodostojnike sahranjuju u Westminster Abbey to ne dokazuje da je ova crkva nadgrobni spomenik...

Ako su egipatski faraoni odlučili da tisućama godina stare piramide iskoriste kao svoja vječna počivališta... to ne mijenja činjenicu da piramide nisu originalno građene kao grobnice.

Prije izgradnje Eifelovog tornja u Parizu, Velika Piramida u Gizi je važila za najvišu građevinu u svijetu i jedno od Sedam svjetskih čuda Staroga svijeta. Četiri su teorije o dobu nastanka piramide.

1. Egiptolozi insistiraju da je piramida izgrađena kao grobnica faraona Kufu. Pretpostavlja se da je vladao 23 godine, od 2551 do 2528 g.p.n.e.

2. Herodot, osnivač povijesti, prilikom posjete Egiptu, u petom stoljeću p.n.e., zapisuje priču da je piramidu izgradio faraon Keops, koji je vladao Egiptom 50 godina.

3. Prema Koptskoj legendi (drevni kršćanski narod u Egiptu, Butros Gali je Kopt) faraon imenom Surid je izgradio Veliku piramidu tri stoljeća prije Biblijske poplave (prema njihovom tumačenju to može biti između 7.000 i 12.000 godina natrag u prošlost).

4. Amerikanac Ralph Ellis je u svojoj nedavno objavljenoj knjizi "Thoth: Architect of the Universe" (1998.) izašao sa zanimljivom teorijom. Pokušao je odrediti starost piramida prema eroziji. Proučavao je piramide u Dahsuru i na Gizi.

Utvrđeno je da je prije tisuću godina došlo do vandaliziranja piramida u Dahsuru i otada je erozija napredovala za oko 5 mm. Ako se ona uspoređi s erozijom na originalnim temeljima, koja je iznosila 50 mm, zaključio je da po sličnoj stopi erozije (5 mm svakih tisuću godina) piramide u Dahsuru imaju starost od oko 8.000 godina! Primjenom iste metodologije na piramide u Gizi dolazi se do još frapantnijih zaključaka. Dosadašnja erozija originalnih temelja je napredovala za 200 mm. To bi trebalo značiti da je piramidski kompleks u Gizi star 38.000 godina!

Sfinga je mitsko biće s tijelom lava i glavom čovjeka. Ona u Gazi je predmet proučavanja američkih geologa posljednjih godina. Erozija na kamenom tijelu pokazuje višestoljetno djelovanje kiša. Egiptolozi lociraju vrijeme izgradnje Sfinge u period 500 godina nakon posljednjih kiša. Geolozi kažu da je najkasniji datum za izgradnju Sfinge oko 7.000 godina p.n.e. Pošto su egiptolozi "povjesničari", oni za geologe kažu da "haluciniraju" i da je to "nemoguće". Nekako im se ne uklapa u njihovu sliku.

Talijanski profesor drevne povijesti, stručnjak za mjere, kvantitativne nauke i matematiku, Livio Stecchini, poznat je po svojim istraživanjima drevnog Egipta. Utvrdio je da je zbilja ova "zemlja kreirana prema geometrijskom planu".

Egipćani su izmislili arhitektonske stupove. Prvi se pojavljuju na već spominjanoj stepenastoj piramidi u Sakari. Stecchini je otkrio da su ovi stupovi zapravo stilizirane mape Egipta. Proporcija odgovara relativnoj veličini Gornjeg i Donjeg Egipta po osovini. Stupovi također odražavaju zakrivljenost planete Zemlje. Obično u centru stupova stoji hijeroglif koji znači "Ujediniti" ili "Jedinstvo Egipta". Stecchini je otkrio da su Egipćani koristili preciznije mjere za geografsku širinu i dužinu nego što su danas u upotrebi.

Faraon Akenaten (Eknaton) se smatra heretikom, jer je uveo kratkotrajno vjerovanje u jednog boga. Ovaj faraon je osnovao novi glavni grad u Tel Al-Amarni po striktno geodetskim principima (mada je lokacija bila neprikladna s praktičnog stanovišta). I niz drugih gradova, osobito religiozno značajnih, je osnovan po istom principu.

Egipćani su vidjeli svoju zemlju kao ogledalo neba, nastojeći da bude perfektna.

Stecchini dokazuje da su Egipćani davno znali da je Zemlja okrugla. Locirali su svaku značajnu geografsku pojavu, od ekvatora do mediterana.

Bez upotrebe mapa, koristili su sasvim novi geografski sustav.

Naime, na arhitektonskim stupovima su imali stilizirane geografske pojmove (udaljenosti, gradove, prirodne objekte). Gledanjem u ove stupove dobivali su neophodne informacije. (Zamislimo da je na jednom takvom stupu Sarajevo simbolično prikazano trokutom, a Split označen krugom. Lokacijom na stupu se može odrediti strana svijeta, položaj i relativna udaljenost između ova dva mjesta. Slični simboli su se nalazili na egipatskim arhitektonskim stupovima.)

Mnoštvo obeliska, koji su težili i do 1.000 tona, bili su postavljeni širom zemlje kao posebni markeri. Uz njih su bili i posebni kameni markeri koji su označavali meridijane i paralele.

Ovakav geografski sustav nije nastao kao rezultat višestoljetnog ili višemilenijskog razvoja. On je bio u opticaju tokom (prvog) starog kraljevstva!

Komentar egiptologa na sve ovo: potpuno ignoriranje.

Egipatski hramovi su, nema sumnje, bili vrlo precizni astronomski instrumenti. Sjetimo se jednog od filmova Indiana Jonesa i snopa svjetlosti u piramidi na ljetni solsticij. Upravo ta scena u filmu je bazirana na primjeru hrama Amen-Ra u Karnaku. Tamo su, naime, "hvatali" sunčev zrak tokom ljetnog solsticija (najdužeg dana u godini). Svjetlost ulazi u tamnu prostoriju, dostiže vrhunac, a onda se postepeno raspada i nestaje. Čitav proces traje dvije minute. Izračunavanjem, egipatski astronomi-svećenici bi kalkulirali dužinu zemaljske godine. Rezultat je bio: 365,2422 dana.

Dakle, sada otvaramo novo pitanje. Da li je hram bio hram, ili astronomski instrument izvanredne preciznosti? Čak ni tako precizan instrument ne može ostati ispravan zauvijek. Razlog: vremenom se Zemlja pokreće iz svoje osi i polovi mijenjaju položaj. Ta smjena je spora - otprilike jedan stupanj svakih 6.000 do 7.000 godina. Izračunavajući novi položaj Zemlje, Egipćani su prilagođavali izgradnju svojih novih hramova, odnosno astronomskih opservatorija.

I tako dolazimo do još jedne mogućnosti da utvrdimo starost egipatskih objekata. Kalkuliranjem Zemljinog položaja, Britanski astronom Sir Norman Lockyer (1836-1920), je izračunao da je hram u Karnaku originalno izgrađen 3.700 prije n.e.

Reakcija egiptologa: ignoriranje. Zašto? Zato što bi to značilo da su oni imali svoju astronomsku laboratoriju 600 godina prije nego što im je civilizacija utemeljena. Oni su mu

ujedno i preporučili da ostane u svojoj struci (astronomija) i ostavi njihovu (egiptologija) na miru.

Umjesto toga, Lockyer je nastavio s izučavanjem ostalih "hramova". Mnoštvo ih je bilo poznato pod imenom "zvjezdani hramovi", koji su bili posvećeni izučavanju pojedinih zvjezdanih sustava. Na primjer, hram u Tyreu je hvatao svjetlost s Alphae Lyrae (ili poznatija kao Vega, nju smo spominjali lani u tekstu o jednoj od vanzemaljskih civilizacija). Hram koji je proučavao zvijezdu Dubhe je prema Lockyeru trebao biti izgrađen prije 8.000 godina. Hram posvećen zvijezdi Canopus imao bi starost od 8.400 godina...

Slijedeća zabluda egiptologa se odnosi na tehniku gradnje.

Velika ili Keopsova Piramida u Gizi sadrži dva milijuna i tristo tisuća kamenih blokova. Njihova ukupna težina je blizu šest milijuna tona! Prije par mjeseci je Amerikanac Richard Noone objavio studiju u kojoj se tvrdi slijedeće: kada bi se kompletna industrija kamena u državi Indiani posvetila proizvodnji kamenih blokova, trebalo bi joj 81 godina da napravi istu količinu kamenih blokova potrebnu za gradnju Keopsove piramide. Osamdeset i jedna godina! I to upotrebom najmodernije tehnologije (eksplozivi, visokosofisticirana oprema i alati, laserska tehnologija, dizel transport itd.) I, nakon toliko godina, tek dobivamo materijal za gradnju. A koliko bi tek trebalo da se i izgradi takav perfektan objekt? Podsjetimo se tvrdnji egiptologa o faraonu Kufu i njegove 23 godine vladavine. Ako se piramida zbilja počela graditi za njegova života, to znači da se svake dvije minute isklesao, prevezao i ugradio kameni blok od nekoliko tona (najteži idu i do 80 tona!). Svake dvije minute! I to sve bez točka, preciznih alata i eksploziva!

Prijevoz kamenih blokova Nilom od Tura do Gize je podjednako neizvodljiv.

Grupa japanskih inženjera je dobila dozvolu od egipatske vlade da pokuša duplirati ovaj drevni poduhvat. Napravili su repliku drvenih splavova, natovarili kameni blok i - splav im je momentalno potonuo.

Slijedeći u nizu građevinskih čuda odnosi se na plato u Gizi na kojem su sagrađene piramide.

Da bi se dobila preciznost na kojoj su postavljene piramide čitav plato od 5,3 hektara je morao biti izravnani, niveliran. Stjenovita površina je s jednog kraja na drugi bila skoro apsolutno izravnana (manje od dva centimetra razlike u nivou!). Tehnologija s kojom su to uradili radnici starog kraljevstva? Nepoznata.

Priča ne završava ovdje. Preciznost s kojom su kameni blokovi ugrađivani bila je savršena. Odstupanja su bila manja od milimetra. Karta za igranje im ne bi mogla upasti između dva bloka. Tako nešto ne bi mogli izvesti s današnjom tehnologijom. Jer, kada uzmete kameni blok od 15-20 tona i spustite ga - on tu ostaje. Zamislimo tisuće primitivnih egipatskih robova (kako nam se sugerira) koji su užadima povlačili kamene blokove i savršeno ih slagali jedne na druge. Malo teži slučaj. Takve stvari se ne dešavaju upotrebom snage ljudskih mišića.

U odgovoru na pitanja u vezi egipatske enigmatske kulture, poslužiti će se tezama dva autora: - Herbie Brennan, "The Secret History of Ancient Egypt" (2001), i - Christopher Dunn, "The Giza Power Plant" (1998).

Obojica, s pravom, egipatsku kulturu smještaju mnogo dublje u prošlost od važeće egiptološke dogme. I obojica vide vezu drevnog Egipta s Atlantidom.

Desetine pitanja u vezi Keopsove piramide traži odgovor. Među njima su i:

- zašto je granit (kojeg je bilo teško dovesti s Asuana, a još teže ga obraditi) upotrijebljen isključivo u tzv. "Kraljevoj komori"?

- što je izazvalo naslage soli u "Kraljičinoj komori"?

- koja je funkcija ventilacijskih otvora, kad nisu nikad korišteni za ventilaciju?

- koja je funkcija bakrenih cijevi u ventilacijskim otvorima?
- kako to da je "Kraljeva komora" oštećena kada je ostatak piramide netaknut?
- otkuda frekvencija od 640 ciklusa u sekundi u "Kraljevoj komori"? itd, itd.

Christopher Dunn je našao odgovor na sve te misterije. Izašao je s tvrdnjom da je Velika piramida izgrađena kao električna centrala! Zaključivanje ide ovim redom: "...granit sadrži visok postotak kvarca (oko 55%). Kvarc ima prirodno sposobnost da transformira kinetičku energiju u elektricitet (iskru). "Kraljeva komora" je srce masivnog energetskeg generatora.

Velika Piramida je dizajnirana da vibrira. Ono što se naziva "Kraljičinom komorom" je, u stvari, hidrogenski generator. Prostorija je svojevremeno bila opremljena kao toranj za hlađenje. Unutra su bile kemikalije - hidrirani cink klorid i hidroklorna kiselina. Oni su ulazili u prostoriju kroz sjeverni i južni ventilacijski otvor. Reakcijom ove dvije kemikalije nastajao bi hidrogen. Dokazi za ovaj proces leže u različitim bojama dva ventilacijska otvora i ostacima soli na zidovima "Kraljičine komore". Višak kemikalija je odvođen kroz "bunarski otvor" u podzemnu prostoriju duboko ispod piramide. Plin hidrogen bi ispunjavao Veliku Galeriju i "Kraljevu komoru".

Na scenu tada stupaju rezonatori u Velikoj galeriji. Čitav objekt (piramida) počinje vibrirati i pretvara se u čujni signal. Piramida počinje "pjevati". Ton je koncentriran kroz tunel prema "Kraljevoj komori". Sada ova "Komora" počinje vibrirati. Pokretni granit izaziva stres u kvarcu. Piezoelektro efekt generira kretanje elektrona. Počinje se stvarati električna energija. Preuzima je hidrogen koji je već ispunio čitavu piramidu.

U ovom momentu, astronomsko znanje Egipćana ulazi u igru. Sjeverni otvor "Kraljeve komore" se otvara i postoji vodič za mikrovalne signale koji u svakom trenutku bombardiraju našu planetu. Ovaj signal je kreiran od strane atomskog hidrogena. On biva amplificiran (pojačan) prilikom prolaza kroz piramidu. Dolazi do ispuštanja energije... koja se šalje van piramide kao elektroenergija..." (Sa inženjerskog stanovišta, Nunn tvrdi da bi ovakva naprava radila. Očigledno je riječ o procesu bitno drugačijem od onoga što mi koristimo. Ali, zašto bi mi polagali pravo na "jedina ispravna tehnološka rješenja", kad smo bezbroj puta potvrdili suprotno?)

Mali detalji, na primjer bakrene cjevčice, sada dobivaju svoje objašnjenje. Služili su kao senzori, ispitujući da li je dovoljno kemijskih elemenata dodano u "Kraljičinu komoru". Neprijatan miris u piramidi je posljedica istih. Oštećenje u "Kraljevoj komori" je vjerojatno uzrokovano velikom hidrogenskom eksplozijom u dalekoj prošlosti - dokaz za to je crni prah na plafonu "Komore".

Ostalo je jedno neriješeno pitanje za Nunna. A to je, kako su Egipćani (ili netko prije njih) "uvjerali" piramidu da vibrira?

Pomoć je potražio u fizici. Uzmemo se dva predmeta, jedan pored drugog. Prvi oscilira (vibrira), drugi je statičan. Vremenom će i ovaj drugi, početi lagano da oscilira. Frekvencija prvog izaziva rezonanciju drugog.

Što duže izložen utjecaju predmeta u kretanju, onaj statični predmet će pojačavati svoju oscilaciju.

Nunn primjenjuje istu logiku na piramidu. I tvrdi: "Velika piramida je konstruirana kao model sjeverne Zemljine hemisfere. Locirana je precizno na točki balansa Planete. Stoga postaje subjektom Zemljine oscilacije."

U doba kada je objavio svoju knjigu, 1998. godine, nije bilo dokaza da i naša Planeta ima vlastitu oscilaciju. Nešto kasnije, u siječnju 1999. "The Times" objavljuje da je japanski tim s dr. Naoki Suda-om dokazao da naša planeta postojano vibrira ispod nivoa kojeg naše uho zapaža.

Piramide kao električne centrale. Danas nam je sve zasnovano na električnoj energiji. Ali, našem oku je čitav proces "vidljiv". Centrala, dalekovodi, kablovi, kućanski aparati. U egipatskom slučaju tehnologija stvaranja električne energije bila je drugačija. Logično da je i distribucija bila različita u odnosu na naše primitivne dalekovode.

Da pokušamo pogađati? Sjetimo se Tesline ideje o bežičnom prijenosu električne energije i njegovih uspješnih eksperimenata prije više 100 godina u Coloradu. Uspio je osvijetliti 10.000 kuća bez ikakvih kablova.

(Doduše, ne samo to. Stvarajući umjetne munje uz pomoć Zemljine vibracije, Tesla je izazvao kretanje frekvencije od Colorado Springsa na suprotnu stranu Planete i ponovno natrag. Električni eho je izazivao da se proces ponavlja i jača na globalnoj skali. Da je kojim slučajem Zemlja perfektni provodnik, taj proces bi se nastavio i vremenom bi uzrokovao dezintegraciju Planete. Međutim, ono što je bitno, je činjenica da je uz pomoć jednostavnih aparata Tesla uspio stvoriti električnu energiju baziranu na Zemljinoj rezonanciji, a onda je u obliku energetskih zraka usmjeriti u domaćinstva i tvornice. Tesla je dokazao da je moguć bežični prijenos električne energije. Ali, jeftina energija nije bila u interesu velikim korporacijama. Profitna ekonomija traži svoju šansu u skupoj energiji i skupim tehnologijama.)

Herbie Brennan, u svojoj "Tajnoj povijesti drevnog Egipta" daje pregled najstarijih spisa o Egiptu i njegovim vladarima. Počinje od grčkih povjesničara Solona i Platona. Prvi je pisao o svom putovanju u Egipat gdje su mu egipatski svećenici u šestom stoljeću prije nove ere govorili o izgradnji grada Sais-a osam tisuća godina u prošlost. A Egipat je osnovan znatno prije toga. Platon, naravno, govori o Atlantidi i, prema egipatskim svećenicima, njenu propast smješta u period prije 12.000 godina.

Egipatski svećenik Manetho u svom djelu "Aegyptiaca" je pripremio dotadašnju povijest za svog vladara faraona Ptolomeja Prvog (305. g.p.n.e.). Tvrdi se da je Manethov rad baziran na mnogo starijem djelu danas poznatom kao "Torinski papirus" (rad pripreman za Ramzesa II, 1279 g.p.n.e.). Tu se, na jednom mjestu, spominju svi kraljevi Egipta od najstarijih vremena do Devetnaeste dinastije.

Torinski papirus tvrdi da su postojala tri različita perioda u egipatskoj pretpovijesti. Prvi je prošao u vladanju pred-dinastijskih kraljeva u ukupnom vremenu od 13.420 godina. Drugi je period "Horus-kraljeva" u trajanju od 23.200 godina. Treći period obilježavaju polu-bogovi (papirus je na ovom mjestu oštećen tako da se ne može odgonetnuti vremenski period).

Manetho kazuje sličnu priču. Pred-dinastijski faraoni su išli 13.777 godina u prošlost. Horus-kraljevi i polu-bogovi imaju zajedničku cifru od 15.150 godina.

Dodaju li se tim brojkama one za koje egiptologija tvrdi da su pouzdane (3.100 godina prije nove ere) i današnjih dvije tisuće godina, dolazimo do zbira od oko 34.000 godina.

Danas (nedjelja, 7.10.2001.) je Amerika bombardirala Afganistan u znak odmazde zbog terorističkih napada na New York i Washington. Još jedan rat se pridružuje cifri od 15.000 ratova u posljednjih sedam tisuća godina pisane povijesti. Ne čita se i ono malo pisanih dokumenata koje imamo. Ne učimo iz prošlosti. I prisiljeni smo iznova, svakom novom generacijom, da učimo na svojim greškama. Kao da nije dosta to što su znanja iz naše drevne prošlosti uporno sakrivanja i uništavana tisućama godina.

Kompleks u Sakari po arhitektonskom stilu podsjeća na rani Babilon i Sumer, a po svojoj monumentalnosti na ostale egipatske hramove i piramide. Zvanična arheološka objašnjenja o vremenu izgradnje su neozbiljna: samo devet generacija nakon što su stari Egipćani izašli iz pećinskog doba?! Istina je negdje drugdje i mora se ići u doba potomaka Atlantidana i njihove razvijene tehnologije.

(26) Keltska magija

16.10.2001.

Oki: "Pročitaj mi što si to zadnje poškrabao?" (njen izraz za moje podvlačenje u knjigama)

Semir: "...Žene su bojile nokte, crvenile obraze, zatamnjavale obrve. Duge kose su vezale u pundžu. Oblačile su tuniku s dugim rukavima, vezanu pojasima. Zlatni nakit su voljeli i žene i muškarci. A sapun su koristili znatno prije Rimljana..."

Oki: "O čemu je ta knjiga?"

Semir: "... Djeca su uzimala majčina prezimena. Kćeri su nasljeđivale vlasništvo. Djevičanstvu se nije pridavala važnost. Ženama ranije udavanim ili s djecom su davani dvostruki mirazi. Abortus i izbor muškarca bilo je ženino pravo... Kelti su svirali lire i harfe, voljeli muziku i pjesme, recitirali legende..."

... Knjiga je o Keltima, Oki."

Jednom godišnje, Amerika se zavije u zeleno. Slavi se dan Svetog Patrika, zaštitnika Irske, 17. ožujka. Pivo se toči u izobilju. Festivali i povorke se odvijaju širom zemlje.

Ovaj katolički svećenik je raširio kršćanstvo na Irskom otoku prije 1.600 godina. Kao mladi svećenik bio je uhvaćen od strane "irskih pagana i provodi u zatočeništvu šest godina". Nakon toga odlazi u Francusku da bi se vratio 48 godina kasnije i "pagane" prebacio na kršćanstvo. Pri tome je, on sam, javno spalio 180 irskih knjiga napisanih na keltskom jeziku. Ovime je dao primjer svojim sljedbenicima da unište svaki, do posljednjeg komada, primjerak keltske literature na koji su naišli.

Danas se zvanično tvrdi da "Kelti nisu imali svoje pismene zapise".

Priča o Keltima seže mnogo dublje u prošlost. Prije četiri tisuće godina, njihova civilizacija je pokrivala mediteransku i atlantsku Europu: Balkanski, Apeninski i Pirinejski poluotok, srednju Europu i Britanske otoke. Dvije tisuće godina kasnije, na prijelazu u novu eru, Rimljani i Nijemci ih potpuno potiskuju i svode na nekoliko nezavisnih provincija u Irskoj i Škotskoj.

Nećemo govoriti o njihovim farmerima ili neustrašivim ratnicima. Fokusirajmo se na keltsko svećenstvo, poznatije pod nazivom Druidi.

Učenje Druida se može sumirati na ovaj način: poštuj bogove, ne čini zlo, budi jak i hrabar. Vjerovali su u reinkarnaciju. Druidi su u svakodnevnom životu imali ulogu liječnika, sudaca, astronoma, učitelja, proroka i religioznih lidera. Da bi se dospjelo u svećeničku elitu bilo je potrebno 20 godina studiranja.

Druidi su bili ekstremno moćni. Mogli su prolaziti iz jednog u drugo pleme ili regiju zemlje bez ikakvih smetnji. Toliko su bili moćni da legenda kaže da bi "samo riječima mogli poraziti neprijatelja ili izazvati pometnju". Razvijali su posebnu vezu s Prirodom.

Druidi su imali svoj alfabet zvan "ovam" koji je bio tajan i korišten samo za posebne zapise. U svakodnevnoj komunikaciji je korišten jednostavni grčki alfabet. Slično kao i hebrejska kabala, za ovam se tvrdi da je svako slovo predstavljalo izvorište ideja i misli. Druidi su imali razvijen tajni znakovni jezik kojim su komunicirali međusobno. I dok bi vodili neki običan razgovor s drugim osobama, istovremeno su međusobno komunicirali znakovima šaljući tajne poruke.

Njihov opis egzistencije ljudske duše u potpunosti odgovara našim dosadašnjim priložima. Prema keltskom vjerovanju postoje tri koncentrična kruga oko nas: unutrašnji, prvi, je arena u kome se ljudska duša mora usavršiti. Sljedeći krug je faza u kojoj život konačno trijumfira

nad zlom i duša se oslobađa potrebe za reinkarnacijom. Vanjski krug, beskonačnost, je prebivalište ultimativne moći - "kreacije".

Druidi uče da ljudska duša treba proći kroz bezbrojne inkarnacije u prvom krugu. Nakon što se lekcija nauči, duša se više ne vraća u prvi krug.

Tri stvari usporavaju duševni progres: ego, laži i nepotrebna surovost.

Druidsko računanje vremena se odvija u periodima od po 630 godina ili "Druidskim erama". Prva era datira od vremena ratovanja keltskih prethodnika u osvajanju Irske, grupe Danan, s drevnim irskim stanovnicima: Fomorijancima. Danan ("djeca boginje Danu") su izvršili invaziju na Irsku, prema legendi, dolazeći s neba. Oba naroda su smatrana besmrtnim. Prorok Danana je najavio sumrak bogova s budućim dolaskom smrtnih (zemaljskih) galskih Kelta.

Osim tokom Druidske ere, računanje vremena se odvijalo u lunarnim mjesecima (13 mjeseci godišnje) i ciklusu Meton (235 lunarnih mjeseci u kojima Sunce i Mjesec završe svoj ciklus i dođu u isti nebeski položaj).

Svibanj je bio mjesec seksualne slobode u počast boginje Velike Majke. Probni brakovi u trajanju od godinu dana ili samo jednog dana, su se odvijali od ovog mjeseca. Ako bi se brak pokazao neuspješnim, partneri bi se jednostavno rastavili na kraju dogovorenog perioda. Seksualna aktivnost je ohrabrivana, budući je familija bila važna Keltima. Zelena boja je obilježavala ovaj mjesec. Dolaskom kršćanstva, ova boja se odbacuje kao i seksualne slobode Kelta.

Petokraka zvijezda je bila simbol boginje smrti Morigu. Zvijezda je podsjećanje da svatko završava svoje putovanje u zemlji mrtvih. Kasnije će kršćanstvo, u pokušaju da pagane preobrazе, prihvatiti zvijezdu pentagram, kao simbol Kristovih pet rana.

Pagani i paganski običaji su pojmovi koji su u današnjem rječniku postali suprotnost svojoj definiciji. Želimo li nekoga podcijeniti, osobito u povijesti, etiketirat ćemo ga tim pojmom.

Međutim Zapadna i kršćanska superiornost je zapravo zasnovana na - onemogućavanju prave istine. Bez obzira je li riječ o Majama, Dogonima ili Druidima.

Pagani su ljudi koji su shvatili da ne moraju robovati svakidašnjici i da se mogu više posvetiti duhovnosti. Kelti, primjera radi, nisu imali problema da pomire materijalizam i spiritualizam. Jasno im je bilo da je jedno prisutno u drugom. Materijalizam je samo zgusnuto duhovno.

Nažalost, mi imamo itekakvih problema da prihvatimo ovu jednostavnu istinu. Naš mozak je jednostavno bombardiran u školi i od medija da nije moguć spoj materijalnog i spiritualnog. Postali smo programirani i nastavljamo vjerovati u ovu laž.

Konačno, progovorimo i o Keltskoj magiji ("Celtic Magic", D.J. Conway, 2000.).

Drevni Kelti su imali bogato znanje i respekt prema magijskim kvalitetama biljaka i kamenja. Oni su znali kako koristiti energetske moći Zemlje, drveća, različitog kamenja, elementarnih duhova...

Znali su da ništa nije nemoguće, ukoliko se "poduzmu određene akcije". Ove akcije su bile poznate kao magija.

Magija je vjerovanje u ono što ne možemo vidjeti, ali instinktivno znamo da postoji. Keltska magija je primjena tog nevidljivog sastojka, uz korištenje Prirodnih moći. Svrha: unaprijediti život.

Magija se ne može testirati u laboratoriju; ona živi u umu korisnika.

Ritualna magija je uzimanje energije iz drugih dimenzija... i njeno usmjeravanje... putem misli, riječi... u našu dimenziju. Čitava ideja magije e korištenje energije iz drugih dimenzija. Ritual ima za cilj da doda tu energiju našoj unutrašnjost... da bi došlo do promjene - nabolje.

Asistencija u prijenosu energije dolazi od prirodnih i planetarnih elemenata ili bogova, kako ih tko naziva.

Prvo moralno pravilo magije je ne povrijediti neko drugo biće. Keltska magija je u harmoniji s Planetom i svakim ljudskim bićem.

Keltsko je vjerovanje u drugi svijet koji se sastoji od duhova, i ljudskih i prirodnih. Moćni duhovi prošlosti su u stanju pomoći onima koji prakticiraju magiju. Izvođač magijskog rituala zna da postoji astralni nivo. On je sastavljen od različitih tipova energija koje vibriraju na višoj frekvenciji nego naš fizički svijet. Ali, istovremeno, ova dva svijeta okružuju i isprepliću jedan drugi. Astralni nivo se odaziva na poziv naših misli i emocija. Čovječje astralno tijelo preživljava nakon fizičke smrti. Čak i tokom fizičkog života, ljudi mogu putovati na astralnom nivou tokom spavanja ili primjenom vantjelesnih metoda. Ovdje se krije asocijacija na drevne priče o "letećim vješticama".

Viši nivoi astralnog svijeta sadrže više duše; niži nivoi su nastanjeni tamnim, primitivnim, niskim dušama.

Keltsko je vjerovanje da je ovaj svijet samo dio realnosti. Božansko je u spoju muškog i ženskog. Kažu da ljudi imaju više od pet čula i da se treningom mogu osposobiti da postanu svjesni Ostalih Svjetova. Kažu da je logično da se vjeruje u reinkarnaciju jer u Univerzumu ništa ne može biti uništeno. Samo se forma mijenja.

Karma je duboko uronjena u reinkarnaciju i znači da svaka akcija izaziva reakciju. Ne mora značiti kaznu. Sve ovisi od naše akcije. Magijski rituali započinju s plesom oko kruga čime se podižu vlastite moći. Magičnim formama plesa dolazi se do stanja lake hipnoze... spiralni ples oko centra magičnog kruga simbolizira ulazak u misterije Vanjskog Svijeta.

Profesor Conway, gospođa irskog porijekla u poodmaklim godinama, nudi nekoliko desetina magijskih rituala u svojoj knjizi o Keltskoj magiji.

Završit ću ovaj prilog s kratkim prikazom (faza) jednog od rituala: stjecanje moći prorokovanja:

- koncentracija (odstraniti sve svakidašnje misli, buku i ometanje)
- fokusiranje (usmjeravanje "unutrašnjeg oka" na određeni cilj)
- vizualizacija (željenog cilja)
- meditacija (usmjeravanje podsvijesti prema rješenju)

Ritual: Napuniti posudu do pola s vodom, postaviti je na stol, odakle se može vidjeti površina vode. Upaliti dvije ljubičaste svijeće koje su raspoređene tako da svjetlost ne ide direktno u oči niti na površinu vode. Fokusirati pažnju na dno posude. Ruke staviti sa strana. Disati nježno prema površini vode.

Pozvati boginju Majku da pomogne otvoriti unutrašnje oko i da se "progleda".

Isprazniti um što je više moguće. Ostati opušten, pogleda duboko u vodi.

Odgovor može doći u imidžima u vodi, slikama u mislima ili iznenadnoj provali "znanja". Ritual izvesti za sjajnog punog Mjeseca.

Ove i desetine sličnih rituala, Druidi su prakticirali tisućama godina. Sve dok ih Rimski osvajači nisu potisnuli i zabranili. Da bi ih, zatim, kršćanstvo potpuno zbrisalo iz pamćenja. I tek njihove nagovještaje ostavilo u rijetkim knjigama ili duboko u našem genetskom kodu.

Lik Druida prema Aylett Sammes-u, "Britannia Antiqua Illustrata", objavljenoj 1676. godine.

(27) Libanonski Balbek

4.11.2001.

Interesantno je bilo gledati kroz oči Aleksandra Makedonskog dok je trijumfalno osvajao antička carstva. Prolazeći prostorima današnjeg Libanona, imao je priliku ući u Biblos, najstariji grad na svijetu. I u to vrijeme, ovaj grad je imao najmanje 5.000 godina od svog utemeljenja. Nešto južnije, pedesetak kilometara od Bejruta, uputio se ka svetom feničanskom gradu, Sidonu. Godina je, naravno, 333. prije nove ere. Osamnaest godina prije dolaska Aleksandra Velikog, Sidon su opsjedali Perzijanci. Ne želeći se pokoriti pred nadmoćnim osvajačima. Sidonci su zaključali sve kapije i zapalili grad. Preko 40.000 stanovnika je nestalo u vatrenim plamenovima. U doba dolaska Aleksandra su još uvijek bili suviše slabi da se odupru novom osvajaču i grad su predali bez borbe.

Za Sidon su dostupni dokazi o osam tisuća godina starim iskopinama. Slijedeći je bio na redu veličanstveni Balbek (Baalbeck). Na pola puta od Bejruta do Damaska, nalazio se grad s kamenim hramovima kakve Aleksandrove oči dotada nisu vidjele. Pretpostavljajući da je hram bio podignut u počast boga Sunca, Grci prozvaše Balbek Heliopolisom. Na ruševinama drevnog kamenog objekta, započet je ambiciozan građevinski poduhvat od kojeg je danas ostalo šest kamenih "Korintskih" stupova visokih 22 metra.

Iza helenskog razdoblja (333-64 p.n.e.) dolaze Rimljani. Na istom mjestu, oni započinju gradnju svoga hrama posvećenog božanstvima Jupitera, Venere i Merkura. Nakon stotinu godina, u doba Nerona, i njihov građevinski zahvat završava. Napravljen je najveći rimski hram u dotadašnjem svijetu.

Naravno i Srednji Vijek je doveo nove civilizacije koje su pravili svoje utvrde na drevnim kamenim temeljima. I Velika Džamija i bizantska crkva Svetog Josipa su tu našle svoje mjesto. I, napokon, danas. 2001., u podnožju balbečkog akropolisa, libanonski Hezbollah ima svoj vojni kamp.

Ali, ono što nas stvarno interesira ide mnogo dalje u prošlost. Barem sedam do osam tisuća godina. Prvi kameni objekt koji je tu podignut imao je temelje visoke blizu osam metara. Na temelje su postavljena tri isklesana kamena bloka. Svaki od njih je težak između 800-1.000 tona. Tisuću tona!

Dva su građevinska giganta trenutno na Planeti koji prednjače u podizanju teških tereta: Bechtel korporacija i američki armijski US Army Corps of Engineers. Ni jedni ni drugi nemaju mogućnosti da, ni uz upotrebu najmodernije tehnologije, prebace te blokove s jednog mjesta na drugo.

Naravno, nema objašnjenja kako su ti kameni blokovi bili prenošeni u drevno doba. Kojim alatima su oblikovani, kako su prebacivani, a onda podizani na sedam-osam metara visine.

Izgleda da se ponovno susreće kod Egipćana. Ili Maltežana. Ili Maja... Zbilja, kako se s obližnjeg kamenoloma (oko 1 km udaljenosti od Hrama) mogu podići tako teški tereti s bilo kojom antičkom tehnologijom? Valjda im gravitacija nije bila problem kao nama danas. Kad već spominjemo lokalni kamenolom, interesantno je istaći da se tu još uvijek nalazi najveći isklesani kameni blok na svijetu. Dugačak je 21 metar, širok skoro pet i ima težinu od 1.200 tona. Tisuću dvjesto tona! Zovu ga "Kamenom trudne žene".

Šalu na stranu. Razlog spominjanja ovih drevnih kamenih grdosija nije samo u tome da nam se svijet učini "misterioznijim". Naravno, rješenje nije ni da i dalje zabijamo glavu u pijesak.

"Moderna znanost" nas može nasmijavati pokušajima da objasni kako su Egipćani na samom početku svog Prvog kraljevstva počeli graditi grandiozne piramide. Ili, kako su malteški ribari bez alata podizali podzemne hramove s kamenim stupovima teškim 500 tona. Za antički Balbek se i ne usuđuju "krivnju" za građenje hramova svaliti ni na jedno od neolitskih plemena koji su tu živjeli. Slično je i s engleskim megalitskim centrom Stonehenge; kojem primitivnom domorodačkom plemenu pripisati takva astronomska znanja? Drevni hramovi u Peruu imaju kamene blokove od 440 tona; jedan od njih, onaj u Tiahuanaco-u ima sto-tonske blokove povezane metalnim spojnicama. Starost hrama je 11.000 godina!

Za nastavak priče sam morao otići u Dariovu sobu i pogledati globus.

Promatram geografske dužine - meridijane. Kao što je poznato, geografska dužina je određena "dogovorno" i nulta točka prolazi kroz londonski observatorij Greenwich.

(I sam postupak određivanja geografske dužine imao je interesantnu povijest. Na sastanku britanskih astronoma, održanom 1884. godine, Greenwich je određen da bude nulti meridijan. Samo je jedan glas bio protiv. Ugledni Škotski astronom, Charles Piazzi Smyth, insistirao je da to bude Giza i egipatska Velika Piramida.)

Kanadski istraživač Rand Flem-Ath provodi dvadeset godina u dokazivanju da su megaliti planski raspoređeni po svijetu. On je pošao od pretpostavke da je nulta točka geografske dužine u Velikoj Piramidi (kao njegov prethodnik Smyth, stotinu godina ranije). Jednostavno nije mogao vjerovati svojim očima. Lokacije svjetskih kamenih hramova i svetišta su se savršeno uklopile u geometrijski sustav.

Velika Piramida je izabrana jer se njenom geografskom dužinom nalazi najviše kopna od svih ostalih dužina (zato sam morao konsultirati globus i uvjeriti se u to). Prema istoku, megaliti, među kojima i balbečki, sumerski, babilonski, indijski, kineski; ili, na zapad, europski (njemački, nizozemski, francuski, španjolski, portugalski i britanski) i američki (centralno i južnoamerički).

Ako se već ustanovi da postoji pravilan geometrijski raspored ovih kamenih objekata, logično je slijedeće pitanje: koja je njihova svrha?

Naša Planeta je energetska lopta koja ima svoja energetska sjecišta i vortekse. Nije više tajna da su piramide u Gizi ili monolit u Stonehengeu, na samom centru takvih vorteksa koji zrače nevjerovatnom energijom.

Postojanje mreže ovakvih građevina na takvim osjetljivim energetskim točkama Planete, može značiti samo jedno: pokušaj da se kontrolira Zemaljski energetski sustav.

Naš, ljudski organizam nije ništa drugo do energetska lopta. Koja komunicira (ili ne komunicira) sa matičnom Planetom.

Slična analogija se može povući i sa Sunčevim sustavom... I kozmosom... Svako nebesko biće i svako nebesko tijelo su dijelovi jedinstvenog kozmičkog sustava. Ljudsko energetsko polje trebalo bi biti povezano s Planetarnim, a preko ovoga, i s kozmičkim.

Da bi pripadali jednom kozmičkom sustavu, neophodno je da postoji nesmetani protok energije.

Slično je i s akupunkturuom. Igllice se koriste kada dođe do začepjenja pojedinih energetskih lokacija od cjeline. Kada se energetski protok ponovno počne odvijati nesmetano, čitav organizam ozdravi.) Pretpostavimo da se začepi točke protoka energije između čovjeka i Planete. Rezultat: čovjek ostaje odcijepljen od cjeline. Od kozmosa. I, umjesto kozmičkog bića, postaje sveden na Zemaljsko biće. A zatim, još uže, na biće koje pripada jednom plemenu (narodu) ili jednoj religiji.

Energija nije, sama po sebi, ni pozitivna ni negativna. Ali se energijom može manipulirati. I to je ono što nam se dešava. Već tisućama godina.

Naravno da čovjek nije izgradio egipatske ili kineske piramide. Niti vukao one balbečke blokove na svojim leđima. Niti prokopavao malteški otok.

Superiornija bića su pažljivo provela plan vladavine nad ljudskom civilizacijom.

Istovremeno su skrivali istinite (povijesne) informacije svodeći čovjeka na jedan uzak vremenski period od 5-6.000 godina.

A znanja o prethodnim civilizacijama Lemurije i Atlantide bi nas vratila nekoliko desetina tisuća godina u prošlost. I što bismo ondje pronašli?

Obje civilizacije su startale pod dominantnim utjecajem "Zakona Jednoga". Riječ je o shvaćanju da sve pripada istoj energiji, koja se izražava u različitim formama.

(Najuporniji istraživač Lemurije i Atlantide je pukovnik James Churchward, koji je napisao seriju knjiga u prvoj polovini dvadesetog stoljeća. Posjetio je neka od najzabačenijih azijskih manastira vidjevši drevne zapise koji idu unatrag od 12.000 do 70.000 godina. On detaljno razrađuje ove teze.)

Zakon Jednoga je znanje koje kaže da je sve međusobno spojeno i da sve potječe od istog energetskog izvora.

Sa Einsteinovom pojavom, ovaj "Zakon" je postao i nama logičan. Zakon Jednoga je bio i u začecima Atlantide. Mitovi i legende o Atlantidi govore o civilizaciji koja je utemeljena na harmoniji s prirodnim zakonima. Nažalost, i jedna i druga civilizacija su nadvladane mračnim silama. Drevni mitovi o "ratovima između bogova" su, naravno, opisi ratova između vanzemaljaca. Onih koji su se zalagali za nemiješanje u zemaljske poslove i onih drugih. Ponovno nažalost, ovi drugi su uglavnom pobjeđivali.

U dnevnom životu, promjena je donijela potiskivanje "Zakona Jednoga" od strane "Hrama Sunca". Najedanput, sve se počelo predstavljati kao izolirano i bez veze s drugim. Umjesto ujedinjenja došlo je do razjedinjenja. Umjesto harmonije, do vladavine.

Umjesto duhovnog, naglasak je stavljen na tehnološki i materijalni razvoj. A duhovno je korišteno samo za manipulaciju.

Hram Sunca je, na kraju, doveo do kataklizme i Lemurije i Atlantide.

Hram Sunca je nastavio sa manipulacijom i današnje civilizacije, počevši od antičkih vremena do danas. Elitne organizacije, kao Iluminati, Masoni, brojni Komiteti i drugi, u službi su istog cilja.

"...Oni su poticali tehnologiju iznad duhovnosti... ne hajući za Zemlju, prirodu ili druga živa bića... Tokom pisane ljudske povijesti oni su dominirali... Trenutno, oni vode čovječanstvo k Novom Svjetskom Poretku, svjesno ili nesvjesno ispunjavajući zadatke Iluminata, a time i vanzemaljskih manipulatora. ." (W.T. Samsel, "The Atlantis Connections", Arizona, 1998).

Ono što nama treba je akupunktura. Za ljudska bića i za Planetu. Da energija ponovno nesmetano proteče između sviju nas, matične Planete i svemirskog okruženja.

U libanonskom Balbeku se nalazi najveći isklesani kameni blok na svijetu težine 1.200 tona. starost mu je teško odrediti; bio je tu tisuće godina prije rimskih osvajanja. Nekoliko tisućutonskih blokova je završilo na obližnjem brdu kao temelj drevnom hramu. Metoda transporta nije moguće objasniti našim tehnologijama.

(28) Peruanski Marcahuasi

1.12.2001.

Nije na odmet dodati još jedan dokaz o starosti ljudskog djelovanja na Zemlji. Dokaz koji opovrgava zvaničnu Istinu.

Podsjetimo. Povijesne knjige tvrde da su prije drevnog Rima i antičke Grčke, bile civilizacije Egipta, Kine, Indije... Asirije, Babilona i ... Sumera s kojim je, kao, sve počelo, 5-6.000 godina prije nove ere. Ova kraljevstva su se, navodno, pojavljivala nezavisno jedna od drugih. Prije toga, bile su tisuće godina plemenskog čovjeka, pećinskog čovjeka i majmunolikog pretka. A teorija evolucije sve to fino zavije u prihvatljiv celofan. Onima manje intelektualno izbirljivim dovoljna je i biblijska bajkica o Adamu i Evi.

Bez znanja o svojim korijenima čovjek je postao idealna prilika za manipulaciju. A pri tome on misli da je slobodan i da mu zvanična "znanost" daje istinita tumačenja. I da su njegovih ograničenih pet čula dovoljni za spoznaju o vanjskom svijetu.

Ono o čemu mi govorimo dokazuje nešto sasvim suprotno.

Čovjekova povijest je priča o genetskim intervencijama nad našim precima. Ključna intervencija se desila prije oko 200.000 godina kada se čovjek odvojio od svog majmunolikog predaka. Slijedi nekoliko desetina tisuća godina naprednih civilizacija Lemurije i Atlantide. Tehnološke, a zatim i prirodne kataklizme i promjena polova prije 12.800 godina označile su, prvo, kraj duhovnog kraljevstva Lemurije, a zatim i tehnološkog čuda Atlantide.

Danas idemo u Peru.

Članak u američkom dvomjesečnom časopisu "Power Trips" (lipanj, 1998.) izvlači iz zaborava još jednu od andskih misterija: Marcahuasi.

Na visini od 4.300 metara u peruanskom Andama nalazi se plato Marcahuasi. Na nekoliko kvadratnih kilometara ove izolirane divljine, smještene su stotine megalita, figura uklesanih u kamenu. Neke od njih su visoke desetine metara.

Većina figura predstavlja ljude i životinje koje ne potiču iz ovih krajeva: likovi europskih bijelaca ili afričkih žena, polarnih medvjeda, nosoroga, pingvina ili afričkih lavova. Ili pak stegosaurusa, podvrste dinosaura koji su obitavali na Zemlji prije 150 milijuna godina.

E sad. Dinosauru je zvanična znanost otkrila 1880-ih, a podvrstu stegosauruse tek 1901.

Ili, ono što nam je bliže po godinama. Prvi europski bijelci su bili španjolski konkvistadori prije petsto godina. Priliku da vide ljude i životinje iz Afrike ili s Antarktiku, Peruanci su imali tek s dvadesetim stoljećem.

A starost kipova: između 10.000 i 100.000 godina!

Očito je da tu nešto ne štima. I to i ovaj put s našim enciklopedijama.

Lemurija se nalazila na području današnje istočne Azije i Pacifika: utjecaj Atlantide se, pak, širio van matičnog kontinenta na Atlantiku lijevo (obje Amerike) i desno (Sredozemlje). Ande su tada bile na rubnom području oba kraljevstva. Marcahuasi može biti plod spiritualnih Lemurijaca ili pak nekog od duhovno orijentiranih grupica koje su bile van utjecaja materijalističko-tehnološkog centra Atlantide.

Osamdeset kilometara sjeveroistočno od Lime je seoce San Pedro de Costa. Seljaci se nerado usuđuju na odlazak prema platou. Tek neki od starijih vračeva mogu poslužiti kao vodiči. Neobilježenim putem, nakon tri sata jahanja na konjima, stiže se na vrh Marcahuasi. Arheolog, dr. Daniel Ruzo (1900-1993), je posvetio svoj život proučavanju nekoliko izuzetnih arheoloških nalazišta u svijetu. Među njima je i Marcahuasi, gdje je Ruzo proveo punih devet godina, počevši od 1952. Njegova zaboravljena knjiga: "Marcahuasi: The Story

of a Fantastic Discovery" detaljno opisuje većinu figura i energetski utjecaj platoa na čovjeka. Tisuće fotografija otkrivaju bogatstvo koje skulpture nose; ovisno o sunčevoj svjetlosti, mjesecu, zvijezdama ili sjenki, različiti imidži se mogu vidjeti u istoj skulpturi!

Glavni monument, dvadesetpet-metarski megalit koji je Ruzo nazvao "Monument čovječnosti", ima četrnaest lica koja su vidljiva na sunčevoj svjetlosti; dva se vide samo na mjesečevoj svjetlosti (!?).

Monument Kondor mijenja formu svakih 60 stupnjeva promatranja. Kip Feline se vidi jasno samo jedan tjedan za vrijeme zimskog solsticija. Slijede "Afrička kraljica", "Pilot", "Kamila", "Kornjača", "Profit", "Sfinga", "Egipćanka", "Thueris - egipatska boginja plodnosti", "Morski lavovi" i drugi.

Još značajniji su energetski vorteksi, kojih prema Ruzou ima dvadeset dva. Neka od energetskih čvorišta su lako vidljiva na platou. Bilo tko može osjetiti pojačana energetska strujanja. Dvanaest energetskih tokova, koji imaju specifične moći izlječenja, predstavljaju dvanaest mjesečevih mijena. Druga vrst energije, ukupno sedam tokova, predstavlja dane u tjednu. I, na koncu, treća vrsta energije, je limitirana samo za one koji su se spremni naći u blizini ovako snažnih energetskih čvorišta.

I nakon devet godina proučavanja, Ruzo je zaključio da je uspio proučiti samo 10% tajni platoa. Prema njegovim tvrdnjama, kipovi na vrhu Anda predstavljaju univerzalne simbole; energetska čvorišta su odgovor na čovjekove izazove (i lijek za njegove bolesti). Uz pomoć njih, mogu se locirati tajni ulazi u planinu. Prethodno se mora otkriti tajni kod koji se krije u simbolima. I, odemo li još korak dalje, rješenjem tajne platoa, čovjek će riješiti kretanje kroz višedimenzionalni prostor. Jer, prema Ruzou "... Marahuasi plato je kameni hram šablon, kojeg je izgradilo bivše čovječanstvo. On koegzistira u nekoliko dimenzija odjednom. Ima svoj eterski duplikat, a ima i svoje tajne ulaze u podzemni sustav tunela."

Ova planina je poslužila kao utočište prethodnom čovječanstvu (Atlantide) prilikom svjetskog potopa prije 12.800 godina. Ona je danas podsjećanje na njih i... utočište našoj civilizaciji za eventualnu novu prirodnu katastrofu.

Istraživač Oren Patrick Purcell piše: "...Mnoštvo piramida i svetih kamenih struktura diljem svijeta, nepoznate su čovjeku, jer moderna znanost i povijest ne razumije njihovu energetsku ulogu... koju su odigrali u očuvanju zemaljskih tektonskih ploča... za vrijeme "pretpovijesnih" (antediluvijalnih) superinteligentnih, visoko-tehnoloških civilizacija Atlantide, Lemurije i ostalih... koje je uništio kataklizmički kozmički događaj... od prije 12.865 godina. Ova katastrofa je uništila svo znanje, povijest i kulturu... i bacila nas u mrak... za više od 7.500 godina... dok, napokon, nismo počeli pisati svoju novu povijest prije 5.500 godina.

... Tada, prije 12.865 godina, šesta planeta našeg Sunčevog sustava, "Filirija" (od koje danas postoji samo asteroidni pojas), sudarila se s drugim zvjezdanim tijelom... prilikom kojeg su ogromne gromade udarile u prostore Atlantskog i Tihog oceana... Dvije trećine vode se podiglo, preplavilo zemlju ... ostavljajući nove slojeve iznad ostataka nekadašnjih civilizacija... Marahuasi plato je ostatak ove drevne izgubljene Atlantske civilizacije..."

Steiner je u svojoj "Tajnoj nauci" pisao o astralnim putovanjima kroz vrijeme i prostor nakon kojih je uspio formirati kronološku povijest čovječanstva. Tvrdi:

"... Doba prvog fizičkog zemaljskog razvoja, naziva se polarno doba... Nakon njega, hiperborejesko doba... Zatim Lemursko... Atlantsko... i današnji čovjek."

Ruzo u svojoj "Fantastičnoj povijesti otkrića" također govori da smo u petoj eri, koju osnivaju grupe ljudi koji su se uspjeli spasiti u pećinama, nakon što je vodena stihija uništila prethodnu civilizaciju. Prvo doba je bilo poznato kao doba kada su se duhovna bića, "anđeli", našli na Zemlji. Drugo doba je vrijeme giganata, "bogova", (svemirskih putnika, očigledno)

koji su živjeli s "kćerima čovjeka". Tokom svog života, "...Adam je svjedočio o propasti dvije civilizacije: jedne od vatre, druge od vode..." Zaključak se nameće da je Lemurija stradala od nuklearne tehnologije Atlantide ("vatra"), da bi Atlantis (četvrto doba) bio udavljen vodenom stihijom. Našoj, petoj eri, ponovno prijete propast. Prirodnom analogijom, kraj nam se bliži od elementa zraka. Ekološka katastrofa će nas (barem većinu) zbrisati s lica Zemlje.

Zrak (duhovna bića su pala na zemlju); zemlja (superiorna vanzemaljska civilizacija strada od elementa zemlje); vatra (nuklearne eksplozije zbrisaše Lemuriju); voda (kraj Atlantide)...

Ciklus teče dalje: zrak... zemlja... vatra... voda...

Četiri osnovna elementa... grčka filozofija...

Prvo na simboličnoj razini, a onda i povijesno, vladaju i određuju ritam čovjekovog boravka na planeti Zemlji.

Svako čovječanstvo, svaka civilizacija, kao i svatko od nas, se rađa, živi i umire.

U tom kontekstu, postojanje planina i kamenih utočišta kao Marcahuasi, dobiva svoje puno značenje: omogućiti da se čovjekovo sjeme na zatre... tu, duboko, u prirodnoj utrobi Planete.

Monument čovječnosti visoko na peruanskoj visoravni Marcahuasi ima četrnaest lica vidljivih na sunčevoj svjetlosti a dva samo na mjesечеvoj. Civilizacije prošlosti su kroz umjetnost pronalazile ključ ka kretanju u druge dimenzije.

(29) Bolivijski Tiahuanaco

8.12.2001.

Mojadva južnoamerička doživljaja:

- vožnja mostom kilometrima dugim preko jezera Maracaibo, najvećeg na kontinentu. S jedne strane mosta je centar venezuelanske naftne industrije; s druge je dvomilijunski grad, u prašini, siromaštvu i nedovršenim kućicama;

- Copacabana, najpoznatija svjetska plaža u srcu Rio de Janeiroa (doduše, lijepe lokalne djevojke preferiraju susjednu plažu, Ipanema-u). Tri moje posjete Brazilu, uvijek u istom hotelu, s nezaboravnim pogledom na Atlantik i Copacabanu koja živi 24 sata dnevno...

Drugo najveće jezero u Južnoj Americi, nakon Maracaibo jezera, je Titicaca. Ukliješteno između Perua i Bolivije, smješteno je na visini od blizu 4.000 metara. Smatra se da je jezero staro između 100.000 godina i dva milijuna godina. Podaci posljednjih nekoliko stotina godina pokazuju da se jezero polako povlači i gubi vodu. Na južnoj, bolivijskoj strani, nalazi se poluotočić Copacabana gdje su skoro vršena opsežna podvodna istraživanja. Rezultat jedne od posljednjih ekspedicija (iz 1990.) je nesumnjiv dokaz o postojanju podvodnog grada s hramovima izgrađenim od ogromnih kamenih blokova, stotinama metara dugim kamenim putovima i stepenicama koje vode u dubine nepoznatog, prekrivene gustim naslagama algi i podvodne vegetacije...

Titicaca otvara more pitanja, među kojima:

- Titicaca u prijevodu znači "puma". Ovo ime je prisutno tisućama godina među lokalnim stanovnicima. Zapadni čovjek je tek prije tridesetak godina, snimajući jezero satelitima, shvatio da ovo veliko jezero ima oblik pume. Pitanje: tko je nadlijetao jezero "prije naše ere"?

- Jezero ima prisutnu morsku floru i faunu. Pitanje: otkuda morska vegetacija u najvišem jezeru na svijetu?

- Otkriće podzemnog grada ispod nivoa jezera u situaciji kada se nivo jezera svake godine smanjuje zvuči nelogično. Pitanje: koja su to primitivna plemena imala tehnologiju da grade podvodne gradove prije nekoliko tisuća godina?

Skandalozna španjolska "osvajanja" južnoameričkog kontinenta u XVI stoljeću spadaju među sramotne europske pohode. Konkvistadore su pratili kroničari koji su bilježili čuda na koja su nailazili. Nažalost, većina bilješki je ostala skrivena od javnosti. Među onima koji su dostupni su i tekstovi Pedro Cieza de Leon-a, koji je 1540. posjetio oblast Titicaca jezera. Dvadesetak kilometara južnije naišao je na statue, monolite, ostatke kamenog grada kojeg su lokalni stanovnici zvali Tiahuanaco. Razgovarajući s Inkama saznao je da su ove ruševine bile prisutne mnogo, mnogo prije dolaska prvih Inka.

Petsto godina kasnije, arheolozi se, u većini slučajeva, slažu da je Tiahuanaco (Tijuanaco) ostatak vrlo napredne civilizacije nestale bez traga. Ruševine su (vjerojatno) najstarije poznate na Planeti. Pokušaji dijela arheologa i povjesničara da starost monumenata smjeste u relativno blisku prošlost (oko 1.200 godina p.n.e.) i pripisuju je nekoj imaginarnoj Tijuanaco kulturi, lako propadaju. Ta takozvana kultura nema nikakvih korijena u ovoj regiji, nije bilo sporog postepenog rasta i ulaska u zrelu, naprednu fazu. Izgleda jednostavno da je odjedanput stvorena visokonapredna kultura, koja isto tako misteriozno nestaje. Druga mogućnost je, naravno, da je riječ o dijelu jedne svjetske civilizacije, kulture Atlantisa, koju je progutala vodena stihija prije 12.000 godina. I ta mogućnost će, kako će se pokazati, objasniti sve misterije i otvorena pitanja Tijuanaca i Titicace.

Kamene ruševine počinju s "Sunčevom kapijom". Riječ je o portalu isklesanom od jednog kamenog bloka težine 15 tona. Nešto dalje, hram Kalasasaya, spada u red arheoloških čuda. Zidine hrama su napravljene od monolita, kamenih blokova, koji nisu isklesani... već "izliveni u kalupu". Mi danas takvu tehnologiju još nemamo.

Još jedan kilometar dalje od glavnog hrama, nalaze se gigantski blokovi koji su plavkastosive boje. Način na koji su obrađeni jasno pokazuje strojnu obradu!

I, još dalje... Blokovi su bili pričvršćeni jedan uz drugi metalnim prstenovima!

Dva kamenoloma s kojih su blokovi dovoženi bili su udaljeni 15-ak i 100 kilometara. A težina blokova? Sitnica: 150-200 tona!

(I ponovno je "odsustvo gravitacije" pomoglo izgradnju, kao u egipatskom slučaju. I prijevoz, ovaj put ne preko pustinje, već su prenosili 200-tonske megalite preko rijeka, kopna i jezerskih površina.)

"Hram" je pojam koji je prečesto u upotrebi u arheologiji. Sve ono što se ne da objasniti usporedbom s našim načinom života, a što nosi u sebi dozu nepoznatog, naziva se hramom. Onda se to poistovjeti s idolopoklonstvom, tome se dodaju oltari s žrtvama za boga "Sunca" ili nekog drugog i... od napredne duhovne civilizacije napravili smo primitivno pleme ... koje eventualno ima neka dostignuća u matematici ili astronomiji.

Nažalost, previše ozbiljnih ljudi nasjeda ovom triku. Pretpostavimo da su objekti iz drevne prošlosti imali i neke druge funkcije... koje nemaju naše građevine. Onda bi "hram" Kalasayu mogli nazvati drugačije.

Kamene građevine su imale svoju kalendarsku, astronomsku, matematičku, arhitekturnu i urbanu logiku. Broj kamenih blokova i njihov raspored su odgovarali danima u godini. Sunce izlazi svaki dan, kreće se po horizontu, zalazi ... i sljedećeg dana izlazi sa malim pomakom na horizontu. Prvi zrak izlazećeg sunca prvog dana proljeća, prolazi točno kroz centar kapije Kalasaye. Proljetni solsticij (noć i dan traju podjednako) označavao je početak nove godine.

Svaki novi dan, sunce udara po novom bloku, jednostavno promatrajući položaj kamenog bloka mogao se odrediti dan u godini. (Čime se rješava problem štampanja kalendara za lokalno stanovništvo. Očito, kalendari su bili izlišni. Ista stvar je i sa satovima.)

Prvi dan ljeta, izlazeći sunčev zrak bi udario u ugaoni kameni blok. Pola godine kasnije, na početak zime, sunce bi se nisko moglo vidjeti s drugog kraja Kalasaye.

Kada odemo do Bolivije, moći ćemo se uvjeriti u svrsishodnost ovog kalendara. Čak i danas.

Jedina iznimka je da sunčevi zraci ne pogađaju točno u centar označenih linija na kamenim blokovima. Razlog je astronomski objašnjiv. Položaj planete Zemlje prema Suncu se polako mijenja i nakon nekoliko stotina godina ta odstupanja postaju vidljiva golim okom.

Drugim riječima, na dan proljetnog solsticija, prva sunčeva zraka neće proći kroz centar ulazne kapije Kalasaye. Nego sa malim pomakom. Nakon nekoliko tisuća godina to odstupanje će postati još veće.

Ova činjenica je ponukala arheologe (Posnansky/Broznanski, Schindler-Bellamy.) da potraže pomoć od astronoma (Allen, Steede). I da utvrde koliko je vremena trebalo proći do tolikog sunčevog odstupanja. Odgovor bi očito označio precizan datum izgradnje Kalasaye. Arheolozi tvrde: 17.000 godina! Astronomi su nešto oprezniji i smještaju ga prije 12.000 godina. Dakle. u doba Atlantide.

Naravno, neće svatko prihvatiti ovo kao dokaz da je Hram izgrađen prije toliko tisuća godina... samo na bazi pretpostavke koja je bila uloga dotične građevine. Nema sumnje da se njihovo razmišljanje neće promijeniti samo zbog činjenice da ni danas ne postoji tehnologija za gradnju grada s kamenim blokovima kao ovog u Tijuancu...

I, to je u redu. Ljudi su različiti. I nije lako srušiti (im) sustav rezoniranja. Pogotovo kada postoji kompleksan sustav koji radi na držanju čovjeka u mraku: obrazovanje, mediji, povijest, uništavanje i/ili modificiranje drevnih knjiga...

Tijuanaco je bio značajan lučki grad u doba Atlantide na jezeru Titicaca. Preko 115.000 ljudi je živjelo u gradu i još dva puta toliko u široj okolini. Svjetski potop od prije više od 12.000 godina, uzrokovan kozmičkom kataklizmom, doveo je do uništenja i ovog grada. Nakon povlačenja morskih voda, razbacani kameni blokovi ostali su ležati unaokolo. Nivo jezera se podigao ostavljajući potopljenim većinu gradskih ulica i nastambi. Morski val je sa sobom donio morsku floru i faunu pridružujući je jezerskog vegetaciji.

Na ruševinama prethodne civilizacije, dolazio je živjeti čovjek nove civilizacije. Od Inka do Ajmara Indijanaca. Od kamenih blokova razasutih unaokolo, Španjolci su gradili katoličke crkve. O Tijuanaco ljudima znalo se sve manje... Mitovi su postajali sve neodređeniji... Znanje je ponovno izgubljeno negdje u vremenu i prostoru.

A kada nezavisne (?) ekspedicije dođu do zanimljivih otkrića... to ne nađe mjesta na CNN-u. Tamo nas i dalje bombardiraju nasiljem i strahom.

Hram Kalasaya spada u red arheoloških i građevinskih čuda. Blokovi teški po dvije stotina tona, perfektno oblikovani (izliveni u kalupima?) formiraju astronomsku, matematičku i arhitekturnu cjelinu.

(30) Posejdonov hram na Atlantidi

15.12.2001.

"Hanibal ante portas", bila je jedna od latinskih uzrečica koju smo morali dobro znati. Zbilja, te 218. godine p.n.e., general iz Kartage (današnje Libije) se nezaustavljivo kretao prema Rimu, svjetskoj prijestolnici. Gotovo 40.000 vojnika uz podršku desetina slonova, u perfektnoj organizaciji i redu, prelazilo je snjegovite Alpe. Rim šalje svoju vojsku koja biva poražena u tri navrata. Hanibal se našao "pred vratima"... Udarana snaga njegovih trupa bila je konjica koju su sačinjavale afričke Amazonke. Nosile su koplja i štitove od zmijske kože... Stopedeset godina kasnije, sicilijanski povjesničar Diodorus Siculus je, putujući Afrikom, saznao o postojanju plemena Gorgona. Riječ je bila o ženama-ratnicima iz perioda od oko 10.000 godine p.n.e. Nešto prije ovog antičkog Rimljanina, grčka mitologija je opisala Gorgone kao žene koje su, umjesto kose, imale zmijske glave. Izgledale su tako strašno da bi "onaj koji ih pogleda, od užasa, bivao pretvoren u kamen". Ovo pleme je tvrdoglavo ratovalo s bogatom zemljom sa susjednog kontinenta...

I, još nešto dalje u prošlost, veliko i opasno pleme koje je nosilo naziv Amazonke... živjelo je u zapadnoj Africi. Vladari su bile moćne žene, čija je briga bila da ratnici budu izabrane djevojke... koje su ostajale odvojene od muškaraca. Trenirane su ratnički surovo... Njihovi susjedi s kontinenta na zapadu, nikad nisu znali kada će stotine malih brodova prijeći kratku razdaljinu i opljačkati ribarska mjesta i zaputiti se ka hramovima sa zlatom i srebrnim nakitom...

"Susjedni kontinent na zapadu" je kontinent Atlantida, koja se prostirala čitavom dužinom Atlantika. Zmija je simbol Atlantisa i podsjećanje na njihove ratnike koji su, sa sobom, u bitkama nosili prave zmijske glave i izazivali pometnju u neprijateljskim redovima.

Amazonke koje spominjemo očigledno nisu one iz grčke mitologije koje su živjele u okolini Crnog mora. Na grčkom "amazon" je značilo "bez grudi" i asocijacija je na ove žene-ratnike koje bi odsjekle desnu dojku kako bi mogle nositi luk.

A Hanibal? Nakon dvije godine pobjeda na Apeninskom poluotoku njegovi protivnici Rimljani su smislili lukavu strategiju. Direktno su napali Kartagu i počeli pljačku po Kartaginim posjedima u Španjolskoj... Vladari zovu Hanibala natrag, u pomoć... prije negoli je ušao u Rim. Petnaest godina kasnije gubi bitke sa svojim suparnicima... bježi u Siriju. Odatle ponovno započinje operacije protiv Rima. Kada i Sirijci bivaju poraženi, Rimljani od njih ultimativno traže predaju Hanibala. Umjesto u zatočeništvo, Hanibal bira smrt otrovom...

U posljednjih nekoliko priloga govorili smo o kamenim hramovima, observatorijama, megalitima... od Sredozemlja do Južne Amerike... čija starost uveliko premašuje doba naše civilizacije. Stoga je bilo logično da se još jednom vratimo našim precima s Atlantide koji su zaslužni za većinu kamenih monumenata.

Atlantida je nestali kontinent koji je trpio tri kataklizme. Prije 50.000 godina, u vulkanskim erupcijama, tone polovino kopnene površine između Europe i Afrike, s jedne, te obiju Amerika s druge strane. Oko 28.000 godina p.n.e. dolazi do promjene zemaljskih polova. Atlantis gubi ponovno dio kopna, zavladao je ledeno doba. I, napokon, sudarom s kozmičkim objektom, oko 10.000 g.p.n.e. Atlantida konačno tone. Tek nekoliko visokih planinskih vrhova, među kojima i Kanarski otoci, ostaju iznad površine mora,

Dvije knjige o Atlantisu će nam biti vodiči u nastavku.

Shirley Andrews i njena "Atlantis, Insights from a Lost Civilization" (2001.) je prva. (Trenutno sam na polovini knjige.). Lewis Spence je u svojoj trećoj knjizi o Atlantidi "The Occult Sciences in Atlantis" (1977.) detaljno opisao svećenstvo ove civilizacije.

Švedska ekspedicija je istraživala uzorke podvodnog tla oko 800 km zapadno od obala Afrike. Godina je 1948. Među uzorcima na koje su naišli, bili su primjerci 60 različitih vrsti slatkovodnih algi. Daljim testiranjem je ustanovljeno da su se alge iz jezerske vode našle na morskom dnu prije 12.000 godina. Ili, konkretnije, nakon života u slatkim vodama Atlantide, nakon njenog potonuća, završile su na dnu Atlantskog oceana. U narednim godinama. slijedila su slična otkrića u okolini Azorskih i Kanarskih otoka.

Samo nekoliko planinskih vrhova je preživjelo katastrofu Atlantide. Otočja Azora, Madeire, Kanara i Cape Verde su podsjećanja na izgublenu civilizaciju. Planina Atlas je bila najviša u to doba - oko 6.000 metara. Ime je dobila prema prvom Posejdonovom sinu. Atlas je uvijek bio prekriven snijegom. Iz vulkanskih dubina para je stvarala oblake koji su neprestano zaklanjali sami vrh. Pogled na Atlas je bio nezaboravan; nije čudo što se doimalo da je ta planina spojena s nebeskim svodom. Danas je od Atlasa ostao vrh Pico Alto u Azorima; preko 3.000 metara je svojevremeno završilo pod morem, ali još uvijek se oko 2.500 metara nalazi iznad njegove površine.

Erozija duž obala Atlantide je kreirala beskrajne pješčane plaže. Potonućem Atlantide te su se plaže našle na dnu oceana. Američki oceanograf Dr. Maurice Ewing je 1949. prijavio njihovo postojanje 1.600 km daleko od španjolskih obala. Vozeći se podmornicom, uzeli su uzorke pijeska. Rezultat: pijesak je bio oko 12.000 godina star. Uzorci pijeska ispod dubljeg nivoa dali su starost od 20.000 godina.

Geološki dokazi za postojanje Atlantskog kontinenta su brojni. Koraljni ostaci prikazuju biljke i životinje koje ne mogu preživjeti na dubini većoj od dvadesetak metara. A ovi koralji su pronađeni duboko na Atlantskom dnu potvrđujući tezu da je nekadašnji kontinent bio između američkog i europsko/afričkog kopna.

"... U nadi da će naći zadovoljavajuće rješenje problema opasnih divljih zvijeri... nekoliko konferencija je održano na Atlantidi. Prvi sastanak je bio 52.000 g. p.n.e. Mudri predstavnici pet nacija su se odazvali. Došli su iz onog što je danas znano kao Rusija i Bliski istok, zatim predstavnici Sudana i gornje Zapadne Afrike, iz oblasti koja je danas Gobi pustinja, te predstavnici nekadašnje Lemurije i Atlantide... Delegati iz Indije i zemlje Og (Peru) su se pridružili originalnoj grupi tokom narednih konferencija... Složili su se da Atlantidani izvode eksperimente s kemijskim silama kako bi proširili arsenal oružja..." (Shirley Andrews citira čuvenog Edgara Cayce-a i njegove "Readings").

..."Ubrzo nakon posljednje konferencije iz 50.722 godine p.n.e. došlo je do promjene položaja Zemaljskih polova ... uzrokovane nepažljivom upotrebom razarajućih eksploziva. To je izazvalo zemljotrese i vulkanske erupcije diljem Planete..."

... Destrukcija Atlantide je bila samo jedna u nizu koje su čekale na red... Ljudi koji su preživjeli su prolazili kroz teške periode, ali bi se civilizacija uvijek oporavljala...

... doduše bili su unekoliko drugačiji od nas, ali su se razvijali na sličan način. U početku, ljudi su bivali bliski s prirodom, ali kako bi se vremenom znanost i tehnologija razvijala, oni su postajali agresivniji i više materijalistički orijentirani. U godinama pred 28.000 g.p.n.e. i 10.000 g.p.n.e. moralni standardi su padali, kvaliteta spiritualnog života je zaostajala i raspad je neminovno slijedio... Negativne vibracije s Atlantide uzburkavale bi svoju zemaljsku i kozmičku okolinu... a tamo je sve povezano i isprepleteno. Neobazrivo korištenje moćnih energetskih izvora dovodilo je do nestabilnosti zemaljske kore i njenog pokretanja duž tektonskih ploča..."

Da li je ljudska vrsta išta naučila? Ili iste greške neminovno slijede jedna za drugom? civilizacija za civilizacijom, jedno doba za drugim. Naivno mislimo da smo izumili načine da ukrotimo prirodne sile... a sve je, zapravo, davno bilo izmišljeno. Stvari se samo ponavljaju, prirodne katastrofe zbrišu ostatke prethodne civilizacije, a nova počinje ispočetka. U momentu kada homo sapiens misli da naučno i tehnološki gospodari svojom okolinom, u svojoj oholosti zaboravlja svoju duhovnu supstancu... I ne vidi neminovan kraj. Nuklearne tehnologija i biološko naoružanje ne idu zajedno s plemenskim nivoom razmišljanja prosječne vojničke glave u bilo kojoj zemlji današnjeg "razvijenog" svijeta.

"... Dvije fizički različite grupe ljudi su živjeli na Atlantidi. Prvi, kromanjonci, su imali dugu i usku glavu sa moždanim kapacitetom većim od današnjeg prosječnog čovjeka. Zubi su im bili mali i jednaki, relativno dugog nosa, visokih jagodica. Muškarci su bili visoki, obično preko 180 cm. Kromanjonac u našem odijelu bio bi skoro nezamjetljiv na našim ulicama, osim jednog detalja: ljepote, koja bi ih izdvajala.

Druga rasa je bila drugačija od kromanjonaca. Živjeli su u istočnim planinama, tamne kože, vrlo jaki, mišićavi. Rudarstvo im je bilo osnovno zanimanje. Bili su vrlo duhoviti. Dobri ratnici, činili su većinu armije Atlantisa.

Atlantiđani su vjerovali u reinkarnaciju. Jedna duša, besmrtna, je stvorena od strane Kreatora, koja ne umire u momentu kada srce prestaje da kuca...

Brak je zvan "unijom". Partneri bi išli kod lokalnog svećenika, koji bi izvršio uvid u njihove duše, prijašnje živote i na osnovu toga bi odredio koliko jedan drugom pašu. Naravno, sličan nivo duhovne razvijenosti je obećavao dugotrajniju i stabilniju vezu.

Festivali duhovno/religijskog karaktera su bili česti. Jedan od običaja je bilo prinošenje posuda/tanjura s voćem na planinske vrhove i njihovo ostavljanje u kamenim pukotinama vulkana. Vjerovalo se da će se na taj način zaštititi od vulkanskih erupcija i zemljotresa. Stotine tih posuda je preživjelo.

Američko Geološko Društvo je 1949. vršilo testove podmornicama u okolini Azora i iznijelo je na površinu posuda težine tisuću kilograma... kalcificiranih diskova s dubine od nekoliko stotina metara. Posude su bile slične težine i oblika... starosti oko 12.000 godina. Dokazano je da su te posude, prema testovima, napravljene na površini. Slični uzorci su nađeni i na drugoj strani Atlantika, u okolini Bahama...

... Atlantiđani su imali visoko razvijene duhovne sposobnosti. Intuitivni, sposobni da komuniciraju telepatijom. Poruke su mogli prenositi na daljinu, čak i slike. Imali su moć da kontroliraju svoje misli i na taj način da budu nešto ravnopravniji sugovornici posjetiocima iz svemira..."

Na 67. strani nalazim svoj komentar: "... i ne samo oni". A ovo je tekst: "Duž jugozapadnih obala, pješčane plaže su bile zaštićene od velikih oceanskih valova. Neprestani povjetarac je bio spas za toplih, sunčanih dana. Atlantiđani su se voljeli relaksirati ispod palminog drveća i plivati u mirnim morskim vodama."

I, u nastavku:

"... Delfini su bili posebni ljubimci. Atlantiđani su gradili bazene pored svojih kuća za ova, za igru uvijek raspoložena, bića. Imali su identičan intelektualni tretman i poštovanje. Naučili su da razumiju brzu konverzaciju delfina i shvate njihove mentalne sposobnosti i inteligenciju. Delfini su im pružali važan izvor informacija i znanja o moru i povijesti..."

"...Rehabilitacija kriminalaca bi se zasnivala na smanjenom dotoku krvi u važne oblasti mozga te na poticanju osjećaja krivnje u duši pojedinca... Nakon sudske presude kriminalac bi se odvodio na medicinski stol... magnetni instrument bi ga uspavao, kosa bi se obrijala, ekspert označio dijelove glave koje treba tretirati. Drugi, veći instrument bi slao svoje

energetske zrake preko sat vremena ... i to bi dovelo do atrofiranja pojedinih krvnih dotoka u mozak. Čelije lopova koje su kontrolirale gramzljivost, sebičnost i destrukciju bi nestajale. Istovremeno, svećenik bi telepatski radio na duši, učeći je o višim duhovnim dimenzijama na kojima kriminalno ponašanje nije dozvoljeno..."

Gle vruga. I naša medicinska znanost je dovela do razvijanja tehnike TMS (transcranial magnetic stimulation) koja omogućava doktorima da privremeno paraliziraju male regije moždanog tkiva. Prvi rezultati su bili uspješni u privremenom liječenju

depresije. Ostaje nam da čekamo dan kada će metoda Atlantidana postati standard i za naše društvo.

Platon u svojim povijesnim spisima piše da su "Atlantidani na vrhuncu svoje moći vladali svim otocima u Atlantiku, dijelovima američkog kontinenta, kao i Mediteranom: Egiptom i sjevernom Italijom." Jedna grupa, Mulani, koja je živjela na obali Maroka prije 12.000 godina ostavila je grobove s neobičnim kamenim oruđima. Njihove fizičke karakteristike su slične drugim potomcima Atlantidana: Berberima u sjevernoj Africi i Gauncima s Azora.

Atlantidani su izgradili sjajan Univerzitetski kompleks u Gradu Zlatne Kapije s dva fakulteta: Fakultet Nauka i Okultni Inkal Fakultet. U prvom su se studirali medicina, matematika, mineralogija i druge discipline.

Inkal Fakultet su vodili svećenici iz Posejdonovog Hrama. Specijalizacije su bile u okultnim fenomenima i naglasak je bio na spiritualnom razvoju studenata: astrologija, proročanstva, čitanje misli, interpretacija snova, prijenos misli, upotreba misaonih projekcija da bi se kreirali materijalni objekti. Studeni su učili da komuniciraju sa spiritualnim svijetom od koga su tražili savjete i pomoć u svim životnim pitanjima.

I tako dolazimo do centralnog pitanja današnjeg priloga. Tokom čitave povijesti Atlantide, ljudi su gradili i zatim se skupljali oko (najčešće) kružnih kamenih monolita. Moćni krugovi su simbolizirali sveprisutni duh jednog Kreatora. To je bio izvor snage. Izgradnja ovih posebnih duhovnih središta je bila kompliciran proces.

Upotrebljavalo bi se samo kamenje s posebnim sastavom. Kameni blokovi, stotinama tona teški, bi se prevozili s velikih udaljenosti. Središta na kome bi se gradilo su se određivala putem vizija i snova... i bili su energetska čvorišta. Obično bi centar objekta bio iznad podzemnih voda... Lokacije Sunca, Mjeseca i pojedinih zvijezda bi određivali raspored monolita.

Kameni monoliti su imali dokazana medicinska svojstva; pozitivna energija Zemlje bi blagotvorno utjecala na duhovni i fizički omotač čovjekov.

Tajni rituali posvećeni duhovnim božanstvima su bili uobičajena praksa. Počast početku proljeća ("Nova Godina" ili "ponovno rađanje života") bila je centralni događaj. Tokom noći s punim mjesecom, prisutni bi se okupili oko kamenih krugova, uzeli za ruke i pjevušili satima ... da bi podigli energetski nivo... dok je svećenik komunicirao s duhovnim bićima iz druge dimenzije.

Atlantidani su Sunce smatrali izvorom svjetlosti, toplote i života. Na ljetni solsticij bi se organizirao posebni festival. ("Mjesna") zajednica bi se skupila oko monolita prije zore i u pjesmi ("i veselju") bi razdragani ljudi dočekivali Sunce pjevajući mu posebne himne i ode.

Ova skupljanja su nekada bila posvećivana pojedincima, njihovoj želji da se oslobode sebičnosti i gramzljivosti. Uz recitacije svećenika, ostali okupljeni bi svoje misli i energiju usmjeravali na izabranog, stimulirajući ga da se duhovno "pročisti".

Moderna oprema otkriva prisustvo misteriozne energije na drevnim religijskim područjima u Velikoj Britaniji. Intenzitet varira zavisno od vrste kamena, godišnjeg doba i doba dana. Ultrasonični zvučni valovi su posebni jaki prilikom izlaska Sunca. Gausmetar, koji mjeri

statično magnetno polje, pokazuje neobično visoku količinu elektromagnetne energije koja cirkulira oko kamenih blokova. Dodatni testovi demonstriraju da kameni blokovi djeluju kao "pojačivači" (amplificiraju) energetske spirale. Znanje koje je bilo neophodno za gradnju ovih kamenih središta se prenosilo s generacije na generaciju Atlantidana. Prijenos duhovnog i materijalnog znanja bio je direktan, mentalni. (Pismo, kao oblik primitivnijeg prijenosa znanja, se pojavilo kasnije u vrlo oskudnom obimu.)

Putovanja i migracije Atlantidana na druge kontinente, dovela su do gradnje monumentalnih kamenih objekata na izabranim energetskim čvorištima. (O nekima smo govorili u prethodnim priložima.) Vjerovanje da kamen apsorbira energiju iz svoje okoline, a zatim je predaje onima koji izvode ritual, živjelo je i nakon potapanja Atlantide.

Ostaci monolita konstruiranih u dalekoj povijesti, nalaze se i danas od Francuske, Britanije, Irske preko Mediterana, Bliskog i Srednjeg Istoka, do Meksika i Perua. Kameni krugovi su održavani, zatim zamjenjivani novim generacijama. Primjera radi, arheolog Geoffrey Bibby procjenjuje da je čak devet različitih slojeva pohranjeno ispod monumenta Stonehenge u Engleskoj. Naši davni preci su spoznali i vladali fenomenima koje mi, danas, tek počinjemo maglovito razaznavati. Svećenici Atlantide su znali da energija kamenih blokova, uz vibracija nastalih horskim pjevanjem i ritmovima udaraljki (bubnjeva), pomaže u otvaranju svijesti. Naučili su da uspore svoje moždane vibracije s 30 valova u sekundi na pola vala u sekundi. Na taj način bi ulazili u transno stanje u kome su mogli da primaju poruke iz spiritualnog svijeta. Komunikacija s duhovnim svijetom bila je svakodnevna, a ne limitirana na povremene "religijske rituale".

Lewis Spence u svojoj obilno dokumentiranoj knjizi "The Occult Sciences in Atlantis" opisuje proces inicijacije budućih svećenika.

Nedaleko od grada Zlatne Kapije, nalazio se "Labirint" - ogromna pećina, prvobitno nastala tisućugodišnjim djelovanjem lave i podzemnih voda. To je bila idealna sredina za izazove mladim Atlantidanima. Svake godine su se pećini dodavali novi prolazi i prostorije.

(Slična pećina nalazi se na Azorima: Algor do Carvao in Terciera, dugačka 200 metara s vrlo visokim svodovima.) Tipična inicijacija u Atlantskom Labirintu bila je fokusirana na koncept smrti i ponovnog rađanja. Potencijalni kandidat ulazi u Labirint. U mraku dobiva instrukcije da se popne u mali omeđeni prostor u kome se postavlja u fetalni položaj. Dane i dane tu provodi gladujući i meditirajući. Tokom devet sedmica, potencijalni kandidat doživljava realistične noćne more dolaska smrti. Nakon uspješno prebrođenog perioda, slijedi spiritualno ponovno rađanje i osjećanje elemenata zemlje, zraka, vatre i vode. Na koncu ovog perioda svećenici masiraju tijelo kandidata i primjenjuju magične instrumente da povrate život unutrašnjim organima.

Sredinom sedmog dana devete sedmice, subjekt je spreman za ponovno rođenje. Tijelo se okružuje sjajnom svjetlošću i simbolično se najavljuje ceremonijalno rođenje.

Dostignut je viši nivo duhovne čistoće.

Iz Labirinta, inicirani se odvođi na drugu stranu planine u kome buja život: egzotične ptice, cvjetni grmovi, drveće s voćem, pitome životinje, bazeni sa mineralnom vodom... Iz tamne pećine u iluziju raja... "Fontana mladosti" i posebno izabrana hrana pomažu oslabljenom fizičkom organizmu da povрати fizičku snagu. U slijedećoj fazi, u "Rajskom vrtu", kandidat se suočava s borbom svoje logične misli s jedne strane, i intuicije. Uz niz primjera, kandidat se stimulira na oslanjanje na vlastitu intuiciju i nalaženje pravilnih odgovora.

Ukoliko bi prošao i ove testove, onda bi Posejdonov Hram dobio novog iniciranog člana.

Slijedi period studiranja: okultne nauke, ritualni simbolizam, spiritualno liječenje, levitacija, spiritualna komunikacija i druge vještine koje su se čuvale u tradiciji tisućama godina.

Objekti Posejdonog Hrama bili su izvanredni. Opservatorija je bila opremljena moćnim teleskopima s precizno izabranim lećama. U školskoj biblioteci su se čuvali drevni spisi. Meditacija i horsko pjevanje bili su dio obuke. Predavanje muzici i laganim instrumentalnim zvucima, izazivalo bi neopisivo uživanje i radost prisutnih i osjećaj povezanosti s čitavim kozmosom.

Dvadeset godina školovanja je bilo potrebno da se nauči držati intuicija i intelekt u harmoniji. Cilj je bio da tijelo, um i duh nauče raditi zajedno i uspješno, dajući individui maksimalnu unutrašnju snagu i moć. Među popularnim disciplinama bila je i alkemija. Prije samog materijalnog procesa, bilo je neophodno da budući svećenici shvate njegovo spiritualno značenje i smisao. Alkemičari su za cilj imali da nauče suštinu svih stvari... da postanu jedno s Univerzumom... da dostignu više nivoa saznanja... i onda da prodru u tajne prirode, života, smrti, beskraj...

Koristeći anorgansku materiju i prateći stroge procedure, vršili su eksperimente. Metali su im bili simboli pojedinih planeta i zvijezda. Zlato je označavalo Sunce: izvor života i ultimativnu perfekciju za kojom su težili. Imali su detaljno znanje o atomskoj strukturi materije: daleko superiornije od onoga što se zbiva u današnjim laboratorijima. Memorija o dostignućima Atlantidana je ostala razbacana u bibliotekama i drevnim predanjima Egipta, sjeverne Afrike (Kartage) i Grčke. Arapi su bili najvještiji alkemičari jer su imali pristup drevnim tekstovima; kasnije uništenih biblioteka Aleksandrije i Kartage. "Magnum Opus" je bila zbirka pisanih informacija nastala na bazi drevnih tekstova i uputa. U njemu se, pored alkemije, mogu naći i ilustracije čudnovatih ljudi, životinja, dizajna i simbola koji su pripadali nekom drugom, davno prohujalom, svijetu.

Fragmenti okultnog i alkemičarskog znanja Atlantisa dolazili su u ruke masonima i drugim tajnim društvima. Njihove tajne knjige pozivaju na obožavanje Sunca i vatre (o čemu smo nebrojeno puta pisali), kao i njihov interes za eksperimentiranje (alkemiju), brojeve i matematičke kodove.

Konačno, posljednji svećenički nivo bio je "Magus", najviši stupanj svećenstva na Atlantidi. Završne zakletve su davane u "Holu Prosvijećenih", koji se nalazio na kraju Labirinta. Bio je okružen s dvanaest malih kapela, svaka posvećena jednom od prošlih kraljeva. Visoki svodovi i bogato ukrašen oltar su dominirali prostorom. Veliki metalni gong je čekao na trenutak svečanog proglašenja. U trenutku udara u gong, zaglušujuća buka bi ispunila Labirint nalik na zvuk gromova. Oni koji su dostigli stupanj Magusa, nakon više od dvadeset godina studiranja, iskustava i meditacije, postajali su svjesni vlastite besmrtnosti. Znali su da fizička smrt predstavlja samo trenutak transformacije u drugi, duhovni nivo.

Imali su sposobnost da napuštaju svoje tijelo kada zažele tako da ga nisu shvaćali kao zatvor za dušu. Krećući se nastanjenim i nenastanjenim prostorima i vremenima svemira, širili su vlastite spoznaje... da bi bolje služili svojoj, ljudskoj zajednici.

Da li su alkemičarski mitovi o pretvaranju "bezvrijednih" metala u zlato istiniti? Potvrđan odgovor bi značio još jednu potvrdu postojanja izgubljene civilizacije Atlantide. Razmislimo kakav bi mi odgovor dali? Pogledajmo olovo, na primjer, i postavimo pitanje da li se od njega može napraviti zlato? Naša logična, "racionalna", lijeva, muška strana mozga, će odgovoriti negativno. Međutim, olovo je samo skup atoma. Kao i zlato. Otkrijmo tajnu formiranja različitih elemenata... i ostalo je samo stvar pretumbacije atoma i dolijevanja metala po izboru. Otvorimo se desnoj, ženskoj, intuitivnoj strani. I, odgovor će biti pozitivan.

Američki oceanograf i geolog dr. Maurice Ewing je na svojim istraživanjima podmorskog tla otkrio postojanje 12.000 godina starih pješčanih plaža potonulog kontinenta Atlantide nedaleko od Azorskog Otočja 1947. godine.

(31) Teorije zavjera

31.12.2001.

“Teorije zavjera” imaju interesantnu putanju. Atentat na Kennedyja se smatra klasičnim primjerom u kojem sustav svjesno obmanjuje svoju javnost.

"Sustav" u ovom slučaju predstavlja vrh FBI-a, korporacijske, medijske i bankarske magnate, nekolicinu iz političke elite (na čelu s tadašnjim potpredsjednikom), dijelove policije i nekoliko korisnih grupica (antikubanske i mafiju). Javnost se obmanjuje tomovima neistinitih izvještaja i "kontroverznim" filmovima. Stvarni svjedoci nestaju: iz straha ili zauvijek.

Sam naziv "konspirativne teorije" nije došao od nezavisnih istraživača, već iz užih krugova establišmenta. Razlog: ako imaš nešto da sakriješ, nazovi to teorijom, izloži negativnoj medijskoj kampanji i, na koncu, prijeti, ridiculiziraj i ukloni onog tko želi pronaći put do istine. Naravno, Kennedyjevo ubojstvo nije vrhunska zavjera. Riječ je više o nekoj vrsti "gangsterskog obračuna" u kome jedna od izabраниh familija strada, a druge preuzimaju teritoriju.

Istinske zavjere su znatno sofisticiranije, a mi smo njihov objekt već dugo vremena. Tisućama godina se izgrađivao ovaj sustav u kome su strogo utvrđena pravila ponašanja. Iskočiš li iz tih okvira, onda se većina pobuni i izolira te. Savršen mehanizam. Crnu ovcu eliminiraju ostale bijele ovce. Ne pas čuvar, ne pastir. Već ostale ovce koje i nisu svjesne zašto se treba ponašati na određen način. Pojavi li se novinar s ekskluzivnom pričom o zavjeri, šanse su da se ona neće objaviti. Prvo, jer ni sam ne vjeruje svojim očima. Drugo, kolege bi ga ismijale. Treće, urednici to ne bi propustili. Četvrto, posljedice nisu nimalo prijatne (gubitak posla i sl.). Peto... Priča čak i ne treba doći do vlasnika medijskog carstva koji bi je svakako zabranio. Jer, mehanizam savršeno radi i na nižim nivoima.

U međuvremenu, većina misli da je slobodna. I zašto bi se bunili protiv sustava ako su slobodni. Perfektno zamišljeno. Ako nemaš diktatora ispred sebe da ga rušiš, znači da je sve u redu.

E, tu se kriju istinske zavjere. Koje nisu samo "teorije". Jer nam se događaju dnevno i stotinama generacija unatrag.

Otkriće da je homo sapiens nastao genetskim inženjeringom i miksom s drugom, nezemaljskom, civilizacijom se nije odrazilo na naše školske knjige. I dalje nas se uči da je čovjekov jedini predek majmunoliki čovjek.

Otkriće da je život na Planeti nastajao kontrolirano ništa ne mijenja u udžbenicima Zapadne civilizacije. I dalje se tvrdi da smo mi slučajni plodovi prirode.

Mnogobrojni dokazi o postojanju i besmrtnosti duše, o planetarnim duhovnim omotačima, reinkarnaciji i slično, kao da se ne dotiču (većine) religija i Bogobožasnih institucija. Oni i dalje "obnašaju Zemaljsku vlast".

Primjeri savršenijih civilizacija i djela arhitekture, astronomije, građevinarskih čuda koja su davno prethodila našem ciklusu civilizacije, i dalje netaknute ostavlja enciklopedije koje tvrdoglavo tvrde: čovjekova civilizacija je stara pet do šest tisuća godina. To što su kameni monumenti stari deset i petnaest tisuća godina ispred naših noseva, kao da ne golica istraživački duh čovjekov. A dokazi koji su stari pedeset ili osamdeset tisuća godina? Njih je, valjda, bolje i ne spominjati. I ne rušiti nam idiličnu sliku. Zajednički rad na projektima s dvije vanzemaljske civilizacije se naravno negiraju. A kada ljudi iz Sustava dokumentirano

progovore (kao, na primjer, pukovnik Corso), onda oni stradaju od "infarkta" ili im se smrtonosno zapetlja klavirska žica oko vrata, čiji je drugi kraj na plafonu.

A ako astronauti Svijet upozore, recimo, na pozornici Ujedinjenih naroda (kao pukovnik Gordon Cooper) o postojanju i namjeri pojedinih vanzemaljskih civilizacija, ili zašto je prekinut Apollov program i kako im je "bilo zapriječeno da se ne vraćaju" (Neil Armstrong), onda se to medijski skriva i te izjave prekrije prašina.

Elitne organizacije se brinu da se događaji odvijaju planiranim tokom. I da ima dovoljno ratova, ljudske bijede i nevolja, straha i neizvjesnosti, negativne energije. A sve to zamotaju u celofan svoje, navodne, brige za čovječanstvo.

Našu vezu s našim produhovljenim precima iz Lemurije i Atlantide sijeku u korijenu. Jer prije Sumera, pobogu, "nije bilo ništa". Samo primitivni pećinski čovjek.

To su prave zavjere protiv slobodnih ljudi.

(32) Frekvencija ljubavi

Greg Braden je jučer (26. svibanj) imao predavanje u Minneapolisu na temu: "tajne našeg Univerzuma". Za dva tjedna se sprema ponovno na put za Tibet. I tako, od Egipta, Bolivije, Perua do Tibeta i pustinja američkog Jugozapada. Zabačena planinska sela, manastiri, hramovi iz vremena prošlih, koji još uvijek čuvaju drevna značenja. Ovaj nekadašnji naučnik i kompjuterski dizajner koji je radio za vodeće američke korporacije (Phillips Petroleum, M.M. Aerospace, Cisco Systems) postaje uvažavan autoritet na području spiritualne filozofije. Dosada je objavio tri knjige: "Awakening to Zero Point", "Walking Between the Worlds" i "The Isaiah Effect".

U "Buđenju u nultoj točki" Greg analizira trenutne promjene na svim nivoima naše Planete. Druga i treća knjiga su mu bazirane na skorašnjim prijevodima iz tekstova čuvenih "Dead Sea Scrolls", a osobito učenja drevne "Esenske škole" (<http://www.greggbraden.net/>).

Slijede navodi iz prve knjige koja se može pronaći u prodaji:

"...Emocija ljubavi ima kratke i brze valne dužine, s visokom vibracijom. Na drugoj strani, emocije straha vibriraju nisko, na dugačkim valnim dužinama...."

Genetski materijal čovječjeg tijela je sofisticirani primalac i pošiljalac različitih frekvencija...

Eksperimenti su dokazali da, kada se stavi dio DNA, dakle našeg genetskog koda, u tubu s elektronima, onda se elektroni u okolini postavljaju u isti položaj kao što ga ima i DNA. Čak, štoviše, i kada se DNA skloni, elektroni još uvijek drže isti položaj. Drugim riječima, DNA konstantno utječe na energetsko okruženje... Naše raspoloženje, odnos prema svijetu, razmišljanje... sve to ostavlja traga na našu okolinu.

U našim tijelima imamo seriju "mikroantena", koje znanost naziva amino kiselinama. Ove antene "komuniciraju" s DNA. Postoje 64 potencijalna ljudska genetska koda. Dakle, 64 potencijalne ljudske antene koje mogu slati i primati različite frekvencije. Ali, samo ih je 20 aktivnih

Ovo je vrlo značajan naučni prilog tvrdnji da svoje duhovne i mentalne kapacitete koristimo samo djelomično. Činjenica je da su 44 tjelesne antene "isključene" i ne komuniciraju s okolinom. Iz istog razloga mi samo manjim dijelom koristimo naš mozak.

Californian Institut of HeartMath (<http://www.heartmath.org/>) se bavi istraživanjem utjecaja raspoloženja na srce i mozak. Jednostavnije, kako emocija ljubavi utječe na naš organizam? Ili, koje su posljedice stresa a naš nervni sustav? Rezultati Instituta se nastavljaju na Brandenova istraživanja.

Dokazali su da se DNA antene aktiviraju ili isključuju s valnom dužinom emocija koje konstantno prolaza kroz DNA. S obzirom da je emocija straha (iz koje nastaju sve negativne emocije) duga i spora valna dužina, ona može probuditi samo nekoliko naših potencijalnih antena.

Emocija ljubavi je osnova za sve pozitivne emocije. Kako smo vidjeli, riječ je o brzim i kratkim valnim dužinama. One uključuju u akciju mnogo više ovih DNA Antena. Na taj način se spajamo s našim multidimenzionalnim bićem. Naši potencijali postaju bezgranični. Naše tijelo se otvara prema energiji prirode, barijere padaju.

Kad našim organizmom dominiraju negativne emocije, zatvaramo se u vlastitu energetsku školjku. Kada se duhom i emocijama otvorimo, ponovno postajemo dio beskrajnog mora kozmičke svijesti i razuma.

Ovo možemo opisati i na slijedeći način (spajajući rezultate moderne fizike i drevnih istočnjačkih mudrosti):

Naša svijest je serija međuisprepletenih energetskih polja. Imamo naš intelekt, emocije, duh... i svi oni rezoniraju na različitim frekvencijama. Oni se isprepleću u našem tijelu kroz energetske virove poznate kao "čakre" (sanskrska riječ koja znači "točkovi svjetlosti").

Kroz čakre se prenose naši emocionalni poremećaji na mentalni nivo, a odatle na fizički nivo. Upečatljiv primjer za rad čakri je kako stres (emocija) utiče na naše mentalno tijelo, i, na koncu, izaziva reakciju (bolest).

Sedam je osnovnih čakri na našem fizičkom tijelu (ukupno 13 u širem predjelu aure). Čakre su raspoređene od osnovne (dna leđa) do one na tjemenu glave. Prve tri čakre su spojene sa Zemljom, materijalnim svijetom. Gornje tri predstavljaju našu vezu s duhom, s kozmičkim razumom, "oceanom". U idealnom stanju, čovjek bi, preko svojih otvorenih čakri, trebao biti veza između fizičkog i duhovnog, Zemlje i Neba, Materijalnog i spiritualnog. Točka balansa je srčana čakra u kojoj se ispoljava emocija ljubavi, ili emocija straha. Ljubav je najviša točka čakrine frekvencije. Strah (mržnja, žudnja za vlašću nad drugima, itd.) predstavlja samo dno ove frekvencije. Kada ispoljavamo ljubav u istinskom i čistom obliku, onda se ova čakra otvara kao cvijet. Čitav organizam, uključujući i doljnje tri čakre, počinje vibrirati na frekvenciji ljubavi.

I obrnuto. Kada srčanom čakrom dominira strah, organizam se zatvara, protok energije prestaje. Postajemo prizemni, materijalistički, prikovani uz zemlju. Odvojeni od našeg istinskog Ja. Odvojeni od Univerzalnog znanja, oceana

David Icke ("The Biggest Secret", 1999.) je to vrlo lijepo formulirao. "Konstantni ratovi, konflikti, teroristički ispadi, financijske brige i bezbrojni drugi negativni događaji... su dizajnirani da održavaju čovječanstvo u stanju straha... limitirajući ga i odvajajući od istinske ljudske prirode. Ohrabivanje i poticanje mržnje, osveta, osuda (sve su ovo manifestacije straha) samo stvaraju uvjete za nove konflikte.

Strah se u ogromnim količinama stimulira religijom. Strah od "Boga", strah od smrti i strah od "Sudnjeg dana"...

Isto je i s "naukom" i strahom koji ona stvara, od smrti i ništavila. Čovječanstvo je preplavljeno strahom i različitim izvedenim izrazima ove negativne emocije. Zato smo i odvojeni od našeg stvarnog Ja...

...Pobrinuli su se da čovječanstvo ostane neobaviješteno kontrolom svega što se uči u školama i na univerzitetima, institucijama "nauke" i medijima. Čovječanstvo provodi svoj život gledajući film vjerujući da je to stvarnost... dok stvarni svijet ostaje skriven....

...Masovna kontrola uma i emocija je na djelu. Kroz farmaceutske kartele i proizvođače hrane napada se na ljudsko tijelo i njegove mentalne procese. Droge, cjepiva, dodaci hrani, genetski izmijenjena hrana, flourid u vodi ili zubnoj pasti, zaslađivači (na primjer aspartam u gaziranim pićima)... svi oni predstavljaju oružje u borbi protiv čovjekovog slobodnog mišljenja. Ovi aditivi su i izmišljeni da onemoguće mozak i ćelije da prihvaćaju više, pozitivne frekvencije...

Naravno, radnici u proizvodnim pogonima ili ljekari koji daju cjepiva po Africi ili Americi, nemaju pojma što rade... Odluke se donose na mnogo višem nivou...

Tehnologija svemirskog antiraketnog oklopa američke armije je samo dio elektromagnetne mreže oko Planete koja služi da se generalna svijest čovječanstva održava na niskim frekvencijama. Ekstremno niskofrekventni odašiljači šalju signale diljem svijeta. Mikrovalne transmisije u našim kuhinjama... Mobilni telefoni... mikročipovi... Konvencionalna električna energija radi u smjeru obrnutom kazaljci na satu... I to je direktno u suprotnosti s našim

tjelesnim čakrama. Elektrokablovi u našim kućama rade na 60 ciklusa u sekundi čime se svjesno oštećuje naše tijelo i valovi moždane aktivnosti...

...Živimo u pulsirajućem elektromagnetnom oceanu koji neprestano utječe na naše emocionalno, mentalno i duhovno zdravlje...

Obrazovni sustav je strukturiran na taj način da čovjeka zatvori unutar njegove lijeve moždane polovine. Poznato je da je lijeva polovina mozga sjedište logike, intelekta i čula fizičkog svijeta (ono što vidimo, dodirujemo, čujemo i mirišemo). S druge strane, desna polovina mozga je centar inspiracije, umjetnosti, bezgranične ljubavi i veze s dušom...

Obrazovanje i mediji su nastrojani tako da su profesori i nastavnici, novinari i naučnici, zarobljenici lijeve moždane polovine... I oni se obraćaju lijevoj polovini mozga svojim učenicima i slušaocima. Desna polovina se isključuje. Obrazovanje puni lijevu polovinu mozga informacijama. "školskim gradivom" koje je najčešće netočno i onda se putem testova učenike prisiljava da samo tu polovinu mozga koristi. Ako se ponašate kao roboti, onda ćete proći test. Ako filtrirate informacije kroz desnu polovinu mozga i kažete "ovo je glupo ili netočno", onda test nećete položiti. Nema veze što ste u pravu...

..Tek otvaranjem našeg srca i uma aktivirat ćemo desnu polovinu mozga, srušit ćemo zid koji je dijeli od lijeve polovine. Intelekt će se spojiti s intuicijom i inspiracijom, a onda i s kozmosom..."

Da li su čovječanstvu, svakome od nas, začarani i otupljeni. mozak i emocije?

Da li smo programirani i manipulirani, evo, već tisućama godina?

Da li smo odvojeni od naših bezgraničnih multidimenzionalnih potencijala i operiramo li samo na dijelu najnižeg, fizičkog?

Sve je energija. Energetska polja. Različite energetske vibracije stvorene mišljenjem i emocijama. Energetske forme su bezgranične. I kao što se voda može manifestirati kao tekućina, oblak, para, led... i pri tome izgledati vrlo različita... ona je još uvijek voda u različitim formama. Isti je slučaj i s energijom.

Manifestira se kao čovjekovo fizičko tijelo ili kao čovjekov um ili kao čovjekov duh ili, pak, kao ptica, biljka, životinja...

Na nivou čiste energije, sve je spojeno. Ne postoje Oni i One. Postojimo samo Mi i Ja.

Tako gledajući, mi posjedujemo potencijal da se spojimo sa svim bićima i procesima u prirodi putem zajedničke energije od koje smo nastali. Da se spojimo i s Univerzalnom, kozmičkom, kreativnom praenergijom. Kreatorom.

Kreator nije neko apstraktno biće odijeljeno od nas. Svi smo mi dio istog beskrajnog uma i energije. U prvom tomu smo govorili o procesu "mentalnih projekcija" kojim se može uroniti u tu zajedničku, Univerzalnu riznicu znanja.

Koliko ćemo koristiti naše potencijale zavisi samo i isključivo od nas.

Naš vlastiti izbor je koliko ćemo biti "uključeni" ili "isključeni".

Možemo i dalje pristajati biti manipulirani... i misliti da smo obični i nemoćni... i biti rukovođeni strahovima i brigama... bez snage da preuzmemo kontrolu nad svojim životima.

Ili, pak, otvoriti um i srce... slomiti ovu umjetnu školjku i moždane barijere... i prihvatiti da smo više od jednog kratkog i besmislenog života... i promatrati ovaj život kao samo jedan od bezbrojnih... na našem vječnom evolutivnom putu...

IV TOM

Uvod

Gotovo sve što nas uče je pogrešno.

Posljednjih 100.000 godina nije doba dominacije pretpovijesnog pećinskog čovjeka, niti smo mi prva razvijena kultura. Civilizacije Atlantide i Lemurije su dostizale spiritualne i tehnološke vrhunce daleko ispred naših, da bi bile potopljene kataklizmama.

Proteklih 7.000 godina je povijest manipulacija čovjekom u kojoj se on drži potpuno odsječen od drevnih znanja i svoje istinske duhovne suštine.

Za objašnjenje drevnih civilizacija i građevinskih kompleksa nije dovoljno naše limitirano, trodimenzionalno viđenje svijeta.

"Alternativna povijest" nudi novu teoriju koja spaja dva svijeta: spiritualni i materijalni. U harmoničnom plesu se povezuju "zabranjena arheologija", sakralna geometrija, astroarheologija, arheokriptografija, geomagnetna strujanja Planete i nova, višedimenzionalna umjetnost. Četvrti tom "Alternativne povijesti" je nastao tokom 2002. godine kao rezultat autorovih putovanja, istraživanja i analiza.

Krenimo redom...

(1) Teotihuacan – Meksičke piramide

Teotihuacan, Meksiko, 26.03.2002.

Teotihuacan. Prijestolnica drevnog Meksika. Kamene Piramide Sunca i Mjeseca po površini odgovaraju onima u Egiptu. Dosada je otkopano oko 600 manjih piramida u ovom gradu u kojemu je nekada živjelo nekoliko stotina tisuća ljudi.

Tko ga je izgradio? Kada? Kojim alatima? Tko su bili njegovi stanovnici?

Ova su pitanja bila dovoljno izazovna da me odvedu na središnju meksičku visoravan. I da na taj način započnemo naš četvrti ciklus "Alternativne povijesti".

Zvanična literatura o Teotihuacanu je oskudna. Španjolski konkvistadori su prije petsto godina zatekli Azteke kako vrše svoje obrede u ovom gradu. Prije tisuću tristo godina grad su koristili Tolteci. Spekulira se, pak, da je podignut prije oko dvije tisuće godina od strane nepoznatog naroda. Pretpostavlja se da je Piramida Sunca građena trideset godina, a grad barem dvije stotine godina. Danas su u upotrebi imena iz doba Azteka: "Grad Bogova" (Teotihuacan), "Avenija mrtvih" (glavna gradska ulica), Hram Quetzalcoatl (božansko biće Quetzalcoatl čiji se lik nalazi na trećoj, manjoj piramidi)...

Ne trošimo mnogo riječi na zvanične verzije. Istina je negdje drugdje.

Atlantiđani su imali tri ciklusa koji su bili prekidani katastrofalnim događajima: prije 50.000 godina, prije 28.000 godina i prije 12.500 godina.

Kada se danas susretnemo s ostacima s periferije njihove civilizacije nađemo se u čudu: egipatske piramide i sfiga s vidljivim tragovima tisućugodišnje vodene erozije; bolivijski lučki grad Tihuanaco na dvije i pol tisuće metara nadmorske visine; kineske piramide odavno prekrivene zemljom i zarasle u biljni svijet; sjeme domaćeg kukuruza pronađenog pokraj Mexico Citya staro 25.000 godina (prema radiokarbonskoj metodi): britanski megaliti u Stonehengeu koji ispod površine kriju još Sedam slojeva... Atlantiđani su dobro poznavali energetske čakre (čvorišta) naše Planete: Gizu (Egipat), Peru, Tibet. Sjeverni i Južni Pol, Stonehenge (Velika Britanija) i... Meksiko. Točno ispod temelja današnje Piramide Sunca u Meksiku, Atlantiđani su otkrili podzemne pećine. Četiri postojeće komore su proširili, a svodove učvrstili teškim kamenim blokovima. Iznad njih, na površini zemlje, su podigli prvu, manju piramidu. Znatno pojačano energetske strujanje su koristili prilikom duhovne inicijacije, prosvjetljenja, omogućavanja duši da se slobodno kreće kroz različite dimenzije.

Brižljivo su isplanirali, a onda i sagradili veličanstveni kameni grad sa stotinama objekata piramidalnog oblika. Astronomske opservatorije, raspored gradskih trgova, glavne piramide... oslikavale su pojave na nebu, kretanje brižljivo odabranih zvjezdanih sustava, uključivo našeg Sunca, Mjeseca i Zemlje. Sakralna geometrija, matematika, astronomija... su rukovodile arhitekta. Utjecaji posjetioca sa sazviježđa Plejada i Orionovog Pojasa su se osjećali i ovdje kao i na matičnom kontinentu, Atlantidi. Usred srednjoameričke džungle nikao je grad bez premca na oba američka kontinenta. Kamene blokove teški po nekoliko desetina tona vađeni su i obrađivani laserskom preciznošću iz kamenoloma udaljenog osamdesetak kilometara od Teotihuacana. Tehnologija i znanost su bile drugačije u to vrijeme. Umjesto mehaničkih alata i točka, Atlantiđani su superiorno vladali tehnologijom zvuka, primjenom različitih frekvencija za obradu, prijenos i ugradnju kamena.

Umjesto današnjih vidova transporta, ljudi i materijal su se prebacivali korištenjem energije Zemlje i Sunca. Naime, atmosfera i energetske naboje naše matične Planete je bio u to vrijeme znatno drugačiji. Današnji tanani ozonski omotač bio je sedam puta (!) deblji. Atmosferski pritisak je bio dva puta veći nego danas. Atmosfera gušća. Majka Zemlja je bila zdravija,

nezagađena, energetska snažna. Veći dio dnevnog transporta se odvijao po posebnim energetskim linijama na površini Zemlje.

I onda... prije 12.500 godina... ulazak kozmičkog tijela u naš Sunčev sustav, sudar s "desetom" planetom između Marsa i Jupitera, velike odlomljene gromade sjurile su se prema Zemlji, potapaju Atlantidu, dovode do promjene položaja polova, zatim zemljotresa, vulkanskih erupcija i potopa. Atmosfera se mijenja. Na suhim područjima kolonija Atlantide u sjevernoj Africi, zapadnoj Europi i Mediteranu, srednjoj Americi... preživjeli Atlantidani počinju mukotrpnu borbu za preživljavanje.

Duhovna znanost i materijalna tehnologija visokorazvijenih Atlantidana se gubi; sjećanja na "crveni kontinent" ostaju u oralnoj tradiciji. Pisani dokumenti su sačuvani u Kartagi i Aleksandriji da bi tokom tisuća godina mraka nestajali u masonskim i inim bibliotekama "Iluminata".

Obilazak grada starta s Citadele, administrativnog centra Teotihuacana. Gradskim trgom dominira hram Quetzalcoatla izgrađen u obliku stepenaste piramide. Zidove krasi likovi Vatrene Zmije (simbol dnevnog prolaza Sunca) i Pernate Zmije Quetzalcoatla, koji je simbol jedinstva zraka i kopna, neba i zemlje. Kapacitet trga je 150.000 ljudi.

Ni vodiči, ni turističke mape, a niti zvanična pisana literatura ne pišu o funkciji ove prve, male piramide. Prema Toltečkim šamanima, ovdje bi započinjao proces inicijacije. Studentu bi se objasnio koncept energetske prirode ljudskog bića. Tu bi se učio procesu izlaska duše iz fizičkog organizma i kretanju kroz različite dimenzije. Postoje tri faze u razvoju čovjeka ka punoj slobodi. U prvoj fazi pred čovjeka se postavlja pitanje tko smo mi u stvari. Odgovor je da smo mi samo oblik svijetla (energije) koji je spojen s kozmičkom cjelinom. U momentu kada se nađemo zatvoreni u našem tijelu i umu, naša životna energija počinje da slabi zahvaljujući iluziji materijalnog svijeta.

Pernata zmija je simbol dualizma ljudske prirode. Polovina našeg bića pripada zemlji, dodiru, fizičkim željama (zmija). Druga polovina (duh) ima krila, živi na nebu, komunicira sa suncem i zvijezdama. Vječna borba između ove dvije polovine je vrlo zgodno prikazana na meksičkoj nacionalnoj zastavi gdje se orao i zmija bore na život i smrt.

U pravilnom smjeru sjever-jug proteže se glavna ulica "Avenija Mrtvih". Ovaj nemaštoviti Aztečki naziv ne odgovara prirodi ove gradske arterije. Hodajući kilometrima dugom i do 150 metara širokom avenijom lako sam mogao zamisliti život kako buja u ovom gradu. Ono što impresionira je simetričan izgled lijeve i desne strane. To me neminovno upućuje na brižljiv planski pristup u izgradnji. U vodu padaju nagađanja povjesničara da se grad dizao u fazama tokom dvjestogodišnjeg perioda. Oni možda nastoje opravdati mogućnost da su primitivna plemena trebala mnogo godina da ovako nešto podignu. Ipak, očigledno je da primitivizmu ovdje nije bilo mjesta. Grad je isplaniran, a onda podignut u jednom dahu.

Na putu od Citadele k piramidama je mostić koji nadsvođuje rječicu San Juan. Danas se taj detalj uopće ne spominje u turističkim turama (zato i nisam gubio vrijeme na njih). Nekada je ova rijeka simbolično dijelila raj od pakla. Ali ne kršćanski raj i pakao. Naime, pakao je naše zajedničko iskustvo koje se naziva "planetarni san". Ili, još bliže, ono što mi nazivamo svakodnevnim "život". Raj je, opet, naša kreacija koja nastaje kada prekinemo "planetarni san" i stvorimo "novi san".

Avenija Mrtvih je, duhovnim očima gledano, glavni dio tijela dvoglave zmije kroz koju inicirani mora proći.

(I u tradiciji tantrističke joge, student ka putu prosvijetljenja također prolazi kroz tijelo zmije. Usput nailazi na pojedine čakre, moćna energetska čvorišta. U našem fizičkom tijelu srčana čakra je mjesto ljubavi. U energetskom sustavu planete Zemlje Teotihuacan je također,

srčana čakra. Piramida Sunca je njezin simbol i nesumnjivo da je imala, a ja vjerujem da će opet imati, vrlo važnu ulogu za sudbinu naše Planete. Ponovno oživljavanje moći ljubavi je od vitalnog značaja za razvoj civilizacije.)

Spuštajući se Avenijom Mrtvih prema piramidama nailazim na tablu koja prikazuje raspored grada. Na vrhu je piramida Mjeseca, niže, sa malim pomakom udesno, je piramida Sunca, a na dnu je, u istoj liniji s piramidom Mjeseca, piramida Quetzalcoatl. Na drugoj strani Atlantika, u Egiptu, k nebu se dižu tri piramide: dvije velike (Keopsova i Kefrenova) i jedna mala. Raspored? Identičan onima u Meksiku! A oba piramidalna kompleksa odgovaraju zvjezdanom sustavu Orion na noćnom nebu. Orionov pojas se, naime, sastoji od dvije zvijezde blizanca i jedne male zvijezde tzv. "bijelog patuljka".

Ovaj raspored nam očito otkriva potpis arhitekta. I njegovu postojbinu.

Hodajući gradom žalim što su od njega ostali samo zidovi i temelji. Prostorije, krovovi, murali, freske, hramovi, opservatorije, sve ono što je ovaj grad činilo živim, je uništeno i zapaljeno. Planski, pedalj po pedalj. Od onog veličanstvenog izgleda je ostalo malo. Od stotina kipova ostao je u životu samo jedan; nalazi se u meksičkom Antropološkom Muzeju (doduše nikakva oznaka niti znak s informacijama nije uz njega). Svi su im kipovi bili isklesani iz jednog komada kamena, a težina se kretala po 20-30 tona.

Piramida Mjeseca, s impresivnim stranicama od 145 metara, se nalazi na sjevernom kraju Avenije, okružena s 15 manjih piramida. Stojeći na sredini glavne ceste i promatrajući vrh piramide uočavam da se on poklapa s vrhom obližnje planine Cerro Gordo. Očigledno je da se prilikom gradnje vodilo računa o ideji arhitekta da piramida predstavlja "svetu planinu" i kao takva je integralni element gradskog plana. Istraživanja unutrašnjosti piramide dovela su do nekoliko zaključaka: prvo, piramida ima unutrašnje strukture. Drugo, nađeni su ostaci života (kosturi, predmeti, i sl.) iz različitih povijesnih perioda. I, treće, informacije o rezultatima istraživanja su škrta i tajnovita. Malo se što daje u javnost.

Piramida Mjeseca je važna za drugu fazu inicijacije studenta.

Duž Avenije, kroz mnoštvo hramova (manjih piramida) studenti inicijacije bi se učili vještini transformacije. Kulminacija bi bila ispred piramide Mjeseca. Ovdje bi student prelazio u druga stanja realnosti. Bio bi vođen u Hram Jaguara koji je simbolizirao Duh Zemlje. Kraj ovog hrama je bio na vrhu piramide Mjeseca. Student bi prilikom ovog procesa žrtvovao svog eteričnog dvojnika i time bi ovladao vještinom transformacije.

Završni proces oslobođenja (ili treća faza "prosvijetljenja") bi se dešavao na piramidi Sunca. Ovo je mjesto gdje ljudski limiti nestaju. Pojedinač gubi svoja zemaljska ograničenja. Njegova želja da postane božanstvom, kozmičkim bićem ili Suncem, se ovdje konačno realizira. Ova, prosvijetljena bića gube svoja fizička tijela u vatrenom bljesku i nestaju u vječnosti.

To je razlog što su Azteci nazvali ovu piramidu prema izvoru sveg života ("Suncu"), a ovaj grad Teotihuacan (puni prijevod s Nahuatl jezika bio bi "mjesto gdje su ljudi postali bogovi").

I kada se nađemo ispred ove kamene ljepotice koja dodiruje nebo, onda se tek shvaća grandioznost ovog objekta.

Stranice piramide su dugačke po 225 metara. To odgovara površini osam nogometnih terena. I, što je još indikativnije, to odgovara površini velike Keopsove piramide u Gizi. Ova meksička je, doduše, upola niža, ali preko dva i pol milijuna tona kamenih blokova traže izniman respekt.

Godine 1971. arheolozi su slučajno otkrili da se, 6 metara ispod površine piramide, nalazi ulaz u podzemnu pećinu. Prema njima, pećina je dugačka preko 100 metara i koristila se kao

duhovni centar i prije nego što su piramide napravljene. Prema legendi, iz ovakvih podzemnih pećina su izašli preci današnje ljudske rase.

Naravno, ovo "slučajno otkriće" bila je poznata činjenica svim narodima prije Europljana. A to da su naši preci izašli iz pećina, i to nije nekakva novost (nakon potapanja Atlantide, preživjeli su oni koji su bili sklonjeni u podzemne pećine).

Popevši se na vrh Piramide, promatram grad ispod sebe. Tisuće turista i školske djece se razmililo na sve strane. Oni na dnu, na gradskim trgovima, jedva su uočljivi. Mi, na vrhu, njima izgledamo bliži nebu nego zemlji.

Ruševine vode kilometrima prema planinama na jugu. Nažalost, veći dio grada još nije otkopan. Pretpostavka da je u gradu živjelo 150.000-200.000 ljudi je preskromna. Barem pola milijuna ljudi je ovdje imalo svoj dom kada je grad bujao.

Deset s deset metara je špic piramide. Nas dvadesetak je podiglo ruke prema nebu, zatvorenih očiju, opuštenu. Osjećam kako mi kroz noge struji energija i diže se prema prsima i rukama. Nekoliko bljeskova i slike daleke prošlosti...

U ruci mi je video kamera. Nastavljam snimati. Pričam o Aztecima i njihovim ceremonijalnim obredima. Najveći praznik im se dešavao svake pedeset dvije godine kada bi žrtvovali nekog od vođa uhvaćenih plemena. Upravo na ovom mjestu bi mu vadili srce iz grudi, bacali ga u kotao, palili novu vatru i započinjali novi ciklus. Pedeset dvije godine. Vrijeme potrebno da zvjezdani sustav Plejada opaše svoj krug na nebu. Čak su i Azteci imali svoje podsjećanje na mudre posjetiće s Plejada koji su toliko asistirali Atlantidane u njihovom razvoju.

Međutim, Azteci su ovdje bili nedavno. Prije petsto godina. Ono što nas stvarno interesira je kako je grad funkcionirao u doba svojih originalnih graditelja.

Par navoda zaslužuju da se nađu u današnjem prilogu. Prvi je autor Peter Tompkins koji piše u svojoj knjizi "Mysteries of the Mexican Pyramids":

"... Proporcije piramide Sunca demonstriraju preciznu distancu prema Suncu... Ova kamena struktura je locirana tako da njena sjenka služi kao sunčevi sat... Dizajneri Piramide su razumjeli relacije između kruga i trokutaste piramide. Oni su ostavili poruku preko dimenzija piramide da fizički kozmos ima piramidalnu strukturu, počevši od mikroskopskog atomskog nivoa pa sve do makrokozmosa... A čovjek, na odgovarajućoj skali vibracije, stoji točno na sredini tog puta od atoma do galaksije..."

Shirley Andrews, autor knjige o Atlantidi, piše o piramidi Sunca: "...Kao i za piramide u Gizi, nitko ne može shvatiti kako su kameni blokovi za ovu ogromnu građevinu prebacivani, a zatim ugrađivani na tu visinu. Meksikanci kažu da su giganti, koji su nestali u katastrofi poplava i potresa, bili njeni graditelji. Giganti su vjerojatno bića iz kozmosa, koji su se vratili vlastitim zvjezdanim kućama prije nepogoda na Zemlji..."

Mark Reynolds, istraživač sakralne geometrije, postavlja sljedeću tezu: "Autori Velike Piramide u Egiptu koristili su matematički broj "Pi" (3.1415...) u njenoj izgradnji. Na taj način su ostavili poruku generacijama koje dolaze iza njih. Autori Piramide Sunca u Meksiku su, pak, koristili kvadratni korijen broja "Pi". Očito da ovi objekti komuniciraju jedan s drugim preko istog arhitekta..."

Značaj broja "Pi" kao "božanske proporcije" je univerzalan. Geometrijski, broj "Pi" može prikazati sve, bukvalno sve, procese u prirodi: od spirale sjemenke biljka i kućice morske školjke do spirale zvjezdanog Mliječnog puta. Geometrijski, školjka ili zvjezdani sustav se razlikuju samo u veličini. Ali logaritamska spirala, bazirana na istoj proporciji broja "Pi" se ne mijenja.

Dok stojim ispred piramide Sunca, razmišljam o njenim autorima. I njihovom nivou znanja.

Tisuće godina su prohujale Planetom. Znanja i civilizacije zaboravljene. A mi na putu da ponovno učimo davno zaboravljeno.

Piramida Sunca, u drevnom meksičkom gradu Teotihuacan, se nalazi iznad podzemne pećine koju su Atlantidani koristili prije 12.500 godina za procese duhovnog prosvjetljenja. Piramida svojim dimenzijama, putem sakralne geometrije, "komunicira" s Keopsovom piramidom u Gizi: stranice su im identične, po 225 metara; meksička piramida je točno upola niža od one egipatske; i, dok je u slučaju Keopsove piramide, korišten matematički broj "Pi" u njoj izgradnji, isti arhitekta se služio kvadratnim korijenom broja "Pi" u kreaciji Piramide Sunca.

(2) Piramida Cuicuilco

Cuicuilco, Meksiko, 27.03.2002.

Posebna poslastica Dariove i moje posjete Meksiku je bila davno zaboravljena piramida koja se ne nalazi na turističkim mapama. Metroom smo došli do najjužnije točke u gradu. Odatle smo pješice prošli pored Univerziteta i produžili prema jugu. Nakon sat i pol pješaćenja naletjeli smo na taxi... Španjolski kralj Filip Drugi, habsburške krvi, proširio je svoje kraljevstvo do Italije i Nizozemske te Srednje i Južne Amerike. Sredinom šesnaestog stoljeća ženi englesku kraljicu Mariju da bi tridesetak godina kasnije od tih istih Engleza pretrpio poraz na moru koji je Španjolsku koštao dominacije nad svjetskim morima.

Filip šalje svog pouzdanog ljekara Hernandeza u Meksiko da ispita priče o čudnoj piramidi Cuicuilco (Kvikvilko). Nakon proučavanja piramide, Hernandez piše svom suverenu:

"... Pronašli smo kosture velikih zvijeri... te kosture ljudi koji su dostizali visinu od skoro šest metara... Urođenici vjeruju da su ovu piramidu izgradili giganti..." Tristopedeset godina kasnije je utvrđeno da zvijeri pripadaju izumrlim vrstama Toksodona i Titanotere. Ljudski kosturi nisu, pak, ni nakon 450 godina dostupni javnosti.

Skromna tabla pored puta upozorava na arheološko nalazište. Čuvar nas upozorava da ne smijemo snimati piramidu iz blizine. (To mi je bio prvi slučaj da ne dozvoljavaju video kameru u nekoj od piramida. Tu zabranu sam, doduše, samo djelomično poštovao.)

Informacija uz piramidu govori o nekoj nepoznatoj civilizaciji koja je izgradila prvu kružnu piramidu na ovim prostorima 1.000 godina prije nove ere. Govori se o gradu s 25.000 stanovnika i erupciji vulkana koja ih je natjerala da ga napuste.

Među morem malih figurina, keramike, nakita i statua, u nacionalnom Muzeju Antropologije nalazi se i jedna figura pronađena u oblasti Cuicuilco. Uz dvanaest centimetara dugačku figuru prignute osobe s šljemom na glavi (?), nalazi se tekst koji tvrdi da je riječ o "Bogu vatre". Prema zvaničnim muzejskim tumačenjima, Cuicuilco civilizacija pripada pretklasičnom periodu (400 do 100 godina prije nove ere). Arheolozi tvrde da je ova piramida najstarija kamena struktura u Srednjoj Americi i prvi monument u obje Amerike. Ali doba izgradnje, po njima, nije starije od 600 godina prije nove ere.

Iz daljine gledajući, Cuicuilco je manje brdo. Tek kad mu se priđe, vide se ostaci vulkanskog kamena i kružni oblik piramide. Promjer mu je respektabilan: 115 metara, a površina jednaka dva nogometna igrališta. Manje kamene strukture se nalaze uz glavni objekt.

Potomci Atlantidana su, nakon katastrofe na matičnom kontinentu prije 12.500 godina, ipak uspijevali da ponegdje zasnuju napredne gradove. Tako je bilo i s Cuicuilcom gdje su podigli kamenu piramidu s prilaznim rampama i hramom observatorijom na vrhu.

Međutim, ova imponantna građevina je, zajedno s čitavim gradom, stradala u erupciji vulkana Mt. Azusco. Erupcija je bila toliko snažna da je otvorila rupu u zemlji odakle je formiran novi krater - Xitli. Rijeke lave i pepela su prekrile preko 130 kvadratnih kilometara prostora, dubine i do dvadeset metara. Zauvijek je ostalo prekriveno i groblje Atlantidana danas poznato kao Pedrigal. Ispod vulkanskog kamena su kosti naših predaka sahranjenih prema drevnim običajima: skupljena bočna pozicija i crveno drago kamenje (podsjećanja na "crveni kontinent", Atlantidu). A na površini Pedrigala je University of Mexico s lijepo uređenim stambenim kućama.

Ovaj katastrofalni događaj se zbio prije više od deset tisuća godina.

Geolozi se slažu da se erupcija zbilila u davnoj prošlosti između sedam i dvanaest i pol tisuća godina. Arheolozi i povjesničari, naravno, ne mogu prihvatiti takve rezultate, jer bi morali mijenjati povijest.

Ali i jedni i drugi se slažu s nalazima arheologa Dr. Byron Cummingsa (University of Arizona) koji je bio prvi koji je u moderno vrijeme (1922.) započeo ozbiljno arheološko proučavanje piramide. On je za Cuicuilco tvrdio da je "najstarija Piramida na Zemlji".

Profesionalna geološka zapažanja su da lava iz Pedrigala pripada kasnom Pleistocenskom periodu. A to erupciju smješta u doba prije, najmanje, 10.000 godina. Interesantno je, da je jedan kraj piramide zakopan u lavi iz pedrigalske erupcije. Zaključak: izgradnja piramide je starija od erupcije.

Dakle, ovo je tipičan primjer za našu Alternativnu povijest.

Centralno mjesto u malom muzeju uz piramidu je umjetnička rekonstrukcija - vjerojatni izgled piramide. Pet kamenih kružnih nivoa perfektno "uglačanih", s dvije prilazne rampe koje vode do vrha i hramom na najvišem nivou. Osjećaj izmaglice, zrak nekako težak, atmosfera gusta. Doživljaj umjetnika se poklapa sa mojim osjećajem: doba Atlantide je doba drugačije klime i načina života. Napuštajući Cuicuilco, pogled mi se zaustavlja na brdu, nekadašnjem vulkanu, Xitli. Danas prekriven šumom, u prošlosti je bio izvorom tragedije. Zatim gledam na okolnu šumu. Hernandez je ovdje naišao na džunglu prije 450 godina. A sada je samo zaboravljeno nalazište iz davno prohujale povijesti za koje malo tko mari.

Kružna piramida Cuicuilco, smještena južno od Mexico Cityja, spada među najstarije kamene strukture u Srednjoj Americi - prema geološkim nalazima starija je od 10.000 godina.

(3) Civilizacija Olmeka

Mexico City, 28.03.2002.

Počinem snimati kamerom. Iza grana i gustog lišća ukazuje se masivna kamena glava. Isklesana iz jednog kamenog bloka, teška 25 tona, s karakterističnim crtama lica... Počinjem govoriti o civilizaciji Olmeka, kojima se pripisuje autorstvo ovakvih kolosalnih glava. Dario zna da ću pričati narednih desetak minuta i odlazi gledati kamenu grobnicu Olmeka.

Godina je 1862, selo Huaypan, u državi Veracruz, na meksičkoj istočnoj obali. Plantažni radnici su naišli na kamenu grdosiju kako viri iz zemlje. Misleći da će naići na zakopano blago, počeli su da kopaju, i kopaju i... kopaju. Napokon se ukazao monumentalni kameni portret. Ovo je bila prva skulptura takozvane civilizacije Olmeka otkrivena u Meksiku. Kažem takozvane, jer su je nazvali po ljudima koji su tu živjeli u doba kada je Hernan Kortes osvajao Meksiko. A ti Olmeci nemaju

nikakve veze s pravim autorima kamenih glava - drevnim povijesnim narodom Shi, koji su tu živjeli barem tri i pol tisuće godina prije španjolskih konkvistadora.

(Ali, u praksi se uvriježilo ovo pogrešno ime. Kao što je već čest slučaj.)

"...Karakteristične crte lica...". Debele usne. Široki, plosnati nosovi. Okrugle glave. Tipični afrički (etiopski) crnci. Arheolozi pretpostavljaju da su ove glave predstavljale njihove prve kraljeve. Na glavama im je bio šljem (ratnički? kozmički?).

Nastavljam govoriti dok snimam kamerom: "Otkud crnački kraljevi na ovim prostorima prije četiri tisuće godina? Zar nisu prvi stanovnici došli iz Sibira kako nas moderna arheologija uči? I otkud baš na obali Meksičkog zaljeva?"

Žmarci prolaze tijelom kada se nađeš pred komadom daleke prošlosti. Monumentom koji se tako lijepo uklopi u tvoje razmišljanje, a kontra "zvanične istine".

Riječi same teku: "Na kontinentu Atlantidi su živjele dvije rase: bijelci na sjeveru, i crnci na jugu. Crna rasa je putovala desno i lijevo: prema Zapadnoj Africi i Srednjoj Americi. Njihovi utjecaji su se osjećali stotinama pa i tisućama godina nakon potonuća matičnog kontinenta..."

Tokom dvadesetog stoljeća je pronađeno preko 70 gigantskih kamenih glava po šumama i džunglama Srednje Amerike. Rezultati su bili šokantni: civilizacija Olmeka je prethodila svim drugim kulturama: i mudrim Zapatecima, i naprednim Majama, i duhovnim Toltecima...

I ne samo to. Olmeci su uspostavili obrasce ponašanja koje su svi slijedili.

Olmeci su se pojavili naprasno, u vrlo naprednom stadiju, bez sporog, postepenog razvoja. (Arheolozi se jedino razlikuju u godini kada su se pojavili. Raspon je od 1.200 g.p.n.e do 2.000 g.p.n.e.)

Olmeci su i nestali iznenadno s povijesne scene. Jednodušno se zaključuje: oko 400 do 300 godina prije nove ere.

(Ista se stvar dešavala i Majama i Toltecima. Došli "niotkuda" i nestali preko noći.)

Olmeci su bili prvi narod koji je razvio pismo: i hijeroglifsko i alfabetsko. Olmeci su bili prvi koji su izvodili spiritualne, šamanističke rituale. Bili su prvi koji su razvili matematiku, astronomiju i precizan kalendar. Prvi koji su dizali visoke stepenaste piramide. Prvi koji su imali formu demokracije na ovim prostorima. Prvi koji su krenuli s formom nogometa i izgradnjom posebnih terena za tu popularnu igru. Prvi koji su "klesali" monumentalne spomenike (20-40 tona iz jednog komada) i prenosili (?) ih na velike udaljenosti (po 80 km kroz džunglu, a bez točkova). Prvi koji su slavili božanstvo Pernatu Zmiju, kao simbol borbe dana i noći, dobra i zla. Prvi koji su se kretali kroz druge, duhovne dimenzije, u tijelu jaguara. Prvi koji su govorili da su došli s Istoka. Prvi koji su imali navodnjavanje i vodovodni sustav.

(Ja još pričam dok gledam kamenu glavu. Dario mi se izgubio iz vidokruga.)

"... Pisanje je još jedan dokaz o prisutnosti Atlantidana s obje strane Atlantika. Olmeci su govorili i pisali jezikom koji pripada tzv. libijsko-berberskoj grupi jezika. Tipičan primjer ove zapadnoafričke (!) grupe jezika je drevni jezik naroda Vai. Pronađeni su njihovi pisani dokumenti stari šest tisuća godina u zapadnoj Africi. Jezik Olmeka je identičan jeziku Vai. I ne samo to. Svi narodi poslije Olmeka (Maje, Zapateci itd.) govorili su jezikom koji pripada istoj lingvističkoj grupi. A na drugoj strani svijeta, libijsko-berberska grupa jezika ima svoje korijene u jeziku Sumerana, Akađana, Babilonaca, Asiraca i Egipćana..."

(Kako je svijet mali!)

"... I, dalje. U doba uspona Olmeka u Meksiku, Kinezi su često prelazili preko Pacifika i meksičke visoravni... posjećujući crnačke kraljeve. Od Šangaja, između Japana i Aleuta, kineski brodovi su plovili oceanom (na jedra ili...). Dinastija Sang je ostavljala lako prepoznatljive umjetničke radove na meksičkom kopnu. A među sedamdesetak kamenih glava se nalazi i nekoliko kosočkih kineskih. Arheolozi i povjesničari su totalno zbunjeni. Pokušavaju nijekati sve ovo... ali, dokazi su dokazi..."

Promet je bujao na sve strane u to "plemensko" doba.

Olmeci, odnosno narod Shi, upozoravaju da se povijest treba ponovno pisati..."

Olmečka kultura je "majka" svih kasnijih civilizacija u Srednjoj Americi. Fratar Diego de Landa, u doba španjolskih osvajanja (prije petsto godina) je pisao: "Neki stariji ljudi na Yukatanu govore da su čuli od svojih predaka da je ova zemlja naseljena s rasama koje su došle s istoka, koje je Bog poslao otvorivši im dvanaest morskih putova..."

Olmeci u svojim te dokumentima Maja (kao čuvenoj knjizi Popul Vuh) tvrde da su "...imali dvanaest migracija u Novi svijet..." i da su došli u Meksiko u "... drvenim brodovima".

Novi dokazi upozoravaju da je olmečka umjetnost najmoćnija na ovim prostorima. Korišten materijal je onaj koji je vezan za zemlju: glina ili keramika. Autor bi posvetio dodatno vrijeme izradi djela i time mu usadio dodatne moći. Čest motiv je transformacija šamana u jaguara. Na primjer, skok unazad prilikom kojeg čovjek skače u drugu dimenziju uskačući u oblik jaguara. (Legenda kaže da su šamani uistinu imali ovu moć da se preobrazu jednim pokretom, prije nego se dočepaju tla). A u drugoj dimenziji dobile bi se moći željenih životinja: neustrašivost, hitrost, izražena čula... Duša bi se, kroz tijela jaguara, kretala podzemnim svijetom, površinom zemlje i nebesima.

Nije li vrijeme da napravimo salto unatrag, dočekamo se na noge i vidimo puno uzbudljiviji svijet koji je bujao prije tri, četiri ili trinaest tisuća godina? Umjesto one plemenske stvarnosti koja nam se nudi u školskim knjigama?

Kamena glava koja pripada tzv. civilizaciji Olmeka, "majci svih kasnijih kultura u Srednjoj Americi". Sedamdesetak dosada pronađenih gigantskih glava, teških desetine tona, prenošene su osamdeset kilometara kroz džunglu do svog odredišta. Pretpostavlja se da su prvi, crnački kraljevi Olmeka došli s Istoka - kao potomci jedne od rase s Atlantide.

(4) Civilizacija Zapoteka

Mexico City, 28.3.2002.

Antropološki muzej u Mexico Cityu je najimpresivniji te vrste u svijetu. Mnoštvo figurica, kipova, reljefa i murala, od kulture do kulture... i natrag u prošlost do civilizacije Zapoteka. Ponovno su Azteci bili ti koji su dali ime mnogo starijoj kulturi. Za Azteke su oni bili "narod s oblaka" (Zapotek). Originalno ime im je Benezza.

Keramička figura šamana ("vrača") koji se upravo preodjenuo u tijelo jaguara; ratnik (ili kozmički putnik s šljemom) u poluležećem položaju; kosooki mudrac s kozjom bradicom (ponovno kineski utjecaji)... Nekoliko malih figurica u staklenom muzejskom ormariću, uz škrti tekst na španjolskom (čim vidim njihove datume odmah se ne slažem)... Sve to ne može ni približno da predstavi do kojih su visina uzletjeli Zapoteci (ili, možda točnije, s kojih visina su se spustili na pacifičku obalu Meksika).

U zadnjih petnaestak godina "enciklopedijska" starost Zapoteka je "narasla" s dvije na tri tisuće godina. Arheolozi jednostavno pronalaze sve starije i starije artefakte. Ono što posebno čudi je da što se ide dalje u prošlost, umjetnost i povijest ovog naroda biva sve savršenija.

Naravno, više ne treba ni spominjati poznatu karakteristiku srednjoameričkih civilizacija: i ovaj narod se odjedanput našao na ovim prostorima ("narod s oblaka") i to u punom kulturnom cvatu. Nema dokaza o postepenom razvoju.

Priča počinje sa Monte Albanom. Riječ je o najimpresivnijem ceremonijalnom gradu u Srednjoj Americi poslije Teotihuacana. Ruševine se smatraju starim barem tri tisuće godina. Hijeroglifi pronađeni ovdje su među najstarijim. Piramide, trgovi, podzemni prolazi... zaustavljaju dah. Kameni "hramovi" su zapravo ostaci drevnih astronomskih opservatorija koje su odslikavale raspored zvijezda (Južni Križ, Alfa i Beta Centauri...).

Monte Alban je bio srce brojnih gradova i sela centralne meksičke visoravni i stotina kilometara pacifičke obale. Vratimo li se unatrag tri tisuće godina vidjet ćemo brane, irigacijske kanale, astronomske observatorije... kompleksi piramida s desetinama tisuća ljudi tokom procesija. Kompleksni sustav pisanja (složeniji nego današnji) bio je kombinacija ideja i zvukova (kojeg, uzgred rečeno, još nismo u potpunosti dešifrirali)...

Dario me prekida: "Tata, idemo brže. Ovdje je dosadno, a i ima puno školske djece (u muzeju)." Ja se prenem na moment. Odlazimo do sljedećeg odjeljenja. Tamo starta priča o Mikstecima, ratničkom narodu sa sjevera, koji se prije 800 godina žilavo borio s potomcima Zapoteka.

Tri tisuće godina civilizacije Zapoteka: od blistavog Monte Albana prije naše ere i njegovog iznenadnog i neobjašnjivog kolapsa oko godine 700 a.d., borba sa Mikstecima, zatim Aztecima, osvajanja konkvistadora, i, napokon, nastavak ataka od strane Meksikanaca ... sve je to ovaj narod svelo na nekoliko usamljenih enklava u Meksiku. Gledajući ih u meksičkoj prašini danas, znamo zašto ih enciklopedije nazivaju urođenicima ili "meksičkim indijancima".

Zatvorimo oči. I vratimo se u prošlost.

Na vrhu planinskog uzvišenja, na prostoru od četrdesetak kvadratnih kilometara, smješten je veličanstveni Monte Alban. Njegovih dvadeset pet tisuća stanovnika je predvođeno svojim duhovnim vođama. Simboli jaguara (transformacije duše) i nebeske zmije (mudrosti i kozmičkog znanja) su dio svakodnevnice.

Za stranca, Monte Alban je misteriozno mjesto. Zašto je ova uzvisina izabrana za ovakav građevinski poduhvat?

Na visokom platou nema vode. Nije ni strateški značajan. Gradnja je strašno komplicirana. Kameni blokovi su neizmerno teški. Kamenolom je daleko u dolini. Zapoteci su niski rastom (metar i pol) i ne ostavljaju dojam snagatora. Čak nemaju ni alate za obradu kamena. A ni kolica za prijenos kamenih blokova. I, plus svega toga, svoje kamene "hramove" su podigli na ruševinama drugog drevnog grada.

Više pitanja nego odgovora.

Kalendar na radnom stolu pored kompjutera i na zidu. Dan za danom, mjesec za mjesecom. Mijenjamo stranice. Promatramo prolazak vremena. Ničeg kozmičkog niti božanskog u toj rutinskoj slici.

Ali, nije tako uvijek bilo.

Za Zapoteke je kalendar predstavljao trijumf čovjekovog uma da promatra i interpretira prirodne i kozmičke obrasce. Ne samo da su dani i mjeseci prolazili i onda se dogodine ponavljali... već su se, prolaskom vremena, ponavljali i ciklusi, i slični ili isti događaji... Neki od njih bi padali u točno određene dane... A onda bi se, na osnovu dugogodišnjeg iskustva moglo i... predviđati budućnost i dolazak pojedinih ciklusa. Zamislimo tri povezana nazubljena točka. Prvi ima dvadeset zuba koji predstavljaju dvadeset dana (s posebnim imenima). Drugi ima trinaest zuba koji predstavljaju novih trinaest dana (i svaki se predstavlja kao neki broj). Treći ima 365 zuba koliko i solarna godina dana.

Solarni kalendar je imao 18 mjeseci po 20 dana, s 5 dodatnih "praznih" dana na kraju svake godine (smatrani su nesretnim danima). Kada nazubljeni točak odradi svojih 365 dana onda bi ovih ekstra pet dana pokretalo drugi nazubljeni točak. Svaka nova solarna godina bi mogla početi samo s nekim od četiri zuba/dana (četiri - kao naše prestupne godine). Kada se četiri dana kombiniraju s 13 zuba na drugom točku dobiva se mogućnost 52 kombinacije. Taj vremenski interval od 52 godine se često naziva "meksičko stoljeće" ili "okrugli kalendar" (Tzolkin).

Pedeset dvije godine nisu slučajno izabrane. To je period u kome zvjezdani sustav Plejada opaše svoj krug na noćnom nebu. Taj ciklus je bio od posebnog značaja za sve srednjoameričke narode. Kao i za Atlantidane. Jer je simbolizirao suradnju između dva svijeta, dvije kozmičke rase.

Nakon Zapoteka, Maje su rafinirale mezoamerički kalendar, dodajući mu duge i ekstra duge kozmičke cikluse. Računanje vremena po dugom ciklusu je počelo s danima posljednje kreacije: 3114 godina prije nove ere. Kraj treba očekivati uskoro: godine 2012. Ne znajući pravilno protumačiti razmišljanje Maja, za ovu godinu se veže i kraj svijeta.

U pomoć je pozvana astronomija. Napokon naučivši da se solarni sustav kreće oko naše galaksije Mliječnog Puta, uspjeli smo prije dvije decenije izračunati koliko traje taj ciklus i kada se završava. Gle "slučajnosti": u početnu točku dolazimo 2012 godine! To je godina kada naš Sunčev sustav biva kratkotrajno obasjan posebnim zrakama iz samog centra naše Galaksije. I tada će započeti novi period.

Dakle, kraj svijeta kakvog ga znamo (materijalističkog i nehumanog) i početak novog kakvog možemo stvoriti. Ovaj ciklus traje približno 25.000 godina. Nemojmo očekivati spektakularne rezultate baš te godine; ali, naši potomci će uspjeti prepoznati zaokret nabolje.

Odgovore za Monte Alban moramo potražiti na drugoj ravni razmišljanja. Alternativnoj. Dovoljno je uzeti visak ili rašlje i brzo će se pronaći podzemne, energetske linije. Te linije se ukrštaju na mjestima gdje su podizani hramovi, odnosno observatorije. Kompleks Monte Alban nesumnjivo ima porijeklo kao i Teotihuacan. Narodi koji su živjeli u skladu s planetom Zemljom, poznavali su njene moćne energetske točke i čakre. I znali su kako tu dodatnu energiju koristiti u svakodnevnim i/ili duhovnim procesima.

Tehnologija gradnje je bila drugačija. Umjesto fizičkom silom, vladalo se frekvencijama.

Činjenica je da vrijeme briše uspomene i sjećanja. Nekad to ima smisla, ali, nerijetko, puno više gubimo nego dobivamo.

Zapoteci i Monte Alban su se pojavili na mjestu drevne civilizacije kojoj su se izgubili povijesni tragovi. Originalne observatorije počeli su zamjenjivati ceremonijalni centri; onda se prešao put od arheoloških ruševina do današnjeg turističkog centra. Prolaskom tisuća godina, jednostavne, ali skladne i osmišljene građevine, nisu duhovno evoluirale.

Njeni korisnici su polako gubili memoriju o originalnoj svrsi. Prednost su polako davali arhitektonskoj, vanjskoj komponenti. Sjećanja su izbljedila, znanje se izgubilo, zaborav je progutao sve. Ili, skoro sve.

Astronomske opservatorije Monte Alban-a svjedoče o kozmičkim uzletima civilizacije Zapoteka ("naroda s oblaka"). Tvorci "prvih" solarnih i zvjezdanih kalendara poslužili su kao uzor kulturama Maja i Tolteka.

(5) Tolteci

Tula, Mexico, 29,03,2002.

Vozimo se prema Tuli, u meksičkoj državi Hidalgo. Dario postaje nestrpljiv ponavljajući pitanje kada ćemo stići. Autobus staje svakih desetak minuta; kupi i ostavlja putnike na prašnjavoj cesti. Naše odredište je nekadašnja prijestolnica Tolteka. To je najsjeverniji grad od svih drevnih srednjoameričkih kultura.

Povjesničari su postavili vremenski okvir za civilizaciju Tolteka: od osmog do dvanaestog stoljeća. Tvrde da su Tolteci koristili veličanstveni grad Teotihuacan nakon što je zapaljen i napola uništen u sedmom stoljeću. Tamo su ostali 200 godina i vratili mu nešto od prijašnjeg sjaja.

Prisiljeni da ga napuste u desetom stoljeću, idu na sjever gdje osnivaju Tulu. Predvođeni su legendarnim božanstvom Quetzalcoatlom. Nakon novih 200 godina njihova kultura nestaje u nadiranju barbara sa sjevera.

Sunce nemilosrdno peče; šešir daje malo hlada, ali majica kratkih rukava me prisiljava da ruke stavljam na leđa i skrivam ih od sunca. Taxi nas vozi do arheološkog nalazišta koje je na obodu današnje Tule. Muzejska zgrada nudi zbirku pronađenih ostataka toltečkih rukotvorina. Na ploči, pisanoj rukom, daje se kronologija Tolteka. Quetzalcoatl je Tulu napustio i krenuo ka Istoku, Yukatanu, odakle je na "zmiji" odletio u nebo.

Drevna Tula se prostirala na petnaest kvadratnih kilometara i imala je četrdesetak tisuća stanovnika. Gradom su dominirale tri piramide. Vanjski zidovi su bili obloženi zlatom, srebrom, koraljima, školjkama i raznobojnim perjem (simbol za "pernatu zmiju"). Aztečki vandali su ove piramide gotovo u potpunosti uništili i opljačkali nekoliko stotina godina kasnije. Gotovo sve skulpture i ukrasni kameni blokovi su nestali. Likovi jaguara i pernate zmije su dominirali gradom (kao i u svim prethodnim kulturama unatrag tri tisuće godina).

Penjemo se uz brdo. Prodavači svakojakih skulptura, hrane i suvenira, te nekoliko njemačkih turista su pouzdani znak da smo blizu piramidama. Izašli smo na plato. Dvije piramide, ruševine hrama s kamenim stupovima, veliki plato s nekoliko manjih kamenih zgrada. Na vrhu jedne od piramida su impresivni kipovi "ratnika". Tolteci su ih zvali "Atlantiđani". Nimalo slučajno. Naime, za sebe su tvrdili da su daleki potomci velike civilizacije Atlantide. Kamene statue su uglavnom uništene osim nekoliko koje su vraćene na vrh piramide. Tamo su, prije tisuću godina, služile kao stupovi nosači hrama/opservatorije.

Vođa Tolteka bio je Mixcoatl (u prijevodu s nahuatl jezika riječ je o "Zmiji-Oblaku", što je bio simbol za galaksiju Mliječni Put). Nasljeđuje ga sin Tolpitzin, nakon što Mixcoatla ubija ljubomorni brat. Tolpitzin vodi svoj narod i osniva grad Tulu. Vlada naprednim imperijem Tolteka; buja ekonomija, umjetnost, znanost. Ceremonije ljudskog žrtvovanja su zabranjene. Vlastiti narod ga počinje zvati božanstvom Quetzalcoatlom. On se i izgledom razlikovao od njih: bijele puti i crne brade. U frakcijskim borbama, biva prevaren od strane svećenstva koje mu podmeće drogu u vino i prisiljavaju da spava sa svojom sestrom. Postiđen, napušta Tulu i obećava da će se ponovno vratiti. I vratiti svoj narod na staze napretka.

(Nažalost, Azteci su preuzeli ovu legendu i u barbarskom Hernanu Cortezu iz Španjolske su vidjeli "povratak" vladara bijele puti i crne brade i predali mu svoje kraljevstvo.)

Sjedimo na vrhu piramide. Vješto izravnani plato, središte života Tule, kao da odzvanja zvukovima i slikama nekadašnjeg gradskog zamora. Čuju se razni jezici: Nahuatl, Popoloca, Mixtec, Mazatec i Maja. Bogate kuće, izvana ukrašene jarkim bojama, iznutra s granitom, pločicama... Gradom hodaju visokocivilizirani umjetnici, svećenici, trgovci. Na glavnom

gradskom trgu su mogu vidjeti uzorci razvijene zemljoradnje: dugački klipovi kukuruza, pamuk u svim bojama, voće i povrće, medicinski proizvodi. Zvanična povijest o civilizaciji Tolteka crpi znanja iz pisanih dokumenata Azteka koji su ovim prostorima ovladali 200 godina nakon nestanka Toltečkog imperija. I ponovno se susrećemo s primjerom da je povijest iskrivljena, nepotpuna, neshvaćena.

U aztečkom dokumentu "Anali Cuauhtitlan" iz 1531. i 1570. stoji: "Tolteci su bili mudri. Njihov rad je bio lijep, perfektan. Njihove kuće prelijepe, popločane u mozaicima, granitu, bez premca. Tolteci su bili mislioci. Započeli su s računanjem vremena, godina i dana. Znali su odrediti koji su dani bili povoljni..."

Sada smo spremni progovoriti o zabludama moderne povijesti. Osnovna im je teza da su na ovim prostorima nezavisno nastajale razne kulture, kao što su Olmeci, Zapateci, Maje, Tolteci, Mixteci i drugi. Netočno. Povijest nije tako ispresijecana. Ono što povezuje sve ove narode je spiritualno znanje. Zbog toga su i simboli znanja (zmija) i "božanstva" (Quetzalcoatl) prisutni bez prestajanja.

Teza o primitivnim ili malo naprednijim "Indijancima" ili "urođenicima" je u startu besmislena, jer je riječ o ljudskim bićima koji su shvatili pravu prirodu i ulogu na ovoj Planeti. (Doduše, ne svi, već samo oni koji su živjeli kao spiritualna bića.)

Teza da se civilizacija na ovim prostorima vremenski poklapa s evolutivnim razvojem ostalog dijela Planete je također netočna. Dvije tisuće godina civilizacije, kako se nekada tvrdilo, se brzo mijenja u tri tisuće godina, zatim u četiri tisuće. Ono o čemu smo mi govorili u prethodnim priložima daje dokaze da su upravo srednjoamerički narodi spona s civilizacijom Atlantide od prije dvanaest i po tisuća godina!

A s njom idemo unatrag novih 40.000 godina. I tu se spajamo s prvom humanom civilizacijom: Lemurijom. I dobivamo novih 50.000 godina. Čovjek je biće s dugim korijenima. Ne samo s par tisuća godina, već mnogo dužim. Elite koje manipuliraju ljudima zato vrlo pažljivo skrivaju ove činjenice: jer ako otkrijemo naše spiritualno razvijene pretke (Atlantiđane, Lemuriju, Tolteke), onda ćemo shvatiti da nema razloga za sva ovozemaljske strahove. I da smo mi vječna, kozmička bića. I da trebamo prestati sa stvaranjem negativne energije. Prestati služiti elitama i negativnim bićima iz više dimenzije.

Tolteci su iznimno značajan putokaz za modernog čovjeka. Toliko značajan da ih možemo smatrati za vodeću spiritualnu snagu u "Novom Svijetu" (obje Amerike).

Aztečka riječ "Toltek" u prijevodu znači "čovjek znanja". Zabluda današnje povijesti je misliti da je ovo bio narod koji je živio od osmog do dvanaestog stoljeća.

Tolteci su simbol najvišeg nivoa znanja kojeg ljudsko biće može dostići.

Oni su spiritualno jezgro koje je prisutno već tisućama godina kroz kulture Olmeka, Zapateka, Maja..., gradove Teotihuacana, Monte Albana, Palenke ili Tule, sakralne geometrije, kozmičke arhitekture, astronomije i matematike...

Treba odbaciti enciklopedijska tumačenja Tolteka "kao naprednih urođenika koji su nestali prije osamsto godina". U našem svijetu, oni se ne mogu braniti, jer mi progovaramo za njih.

Ali, kada bi otkrili njihov svijet, saznali bi pravu istinu.

A što ako su oni još uvijek ovdje? I ako još uvijek prakticiraju metode drevnog toltecizma?

Meksiko je zemlja čuda. Njegove planine skrivaju 50.000 potomaka "Tolteka". Oni sebe nazivaju Virarika.

Većina ih i govori samo virarika jezikom. Jasno, svi pripadnici zajednice nemaju isti spiritualni nivo znanja. U okviru ovog naroda, postoje posebne grupe ljudi zvane Jikareros. Oni su čuvari drevnih magičnih znanja. Oni iskušavaju spiritualne nivoe koje ostali članovi naroda ne mogu ni zamisliti.

Običaji ili tradicije, tako rado upotrebljavani pojmovi "modernog" čovjeka, zajedno s religijom ili ritualima, ne znače ništa za Jikareros. Oni nemaju neki zatvoreni sustav vjerovanja. Ali zato imaju vrlo efikasne vježbe i praktična iskustva koja su usmjerena da se dostigne najviši mogući nivo svijesti i primanja kozmičkog znanja.

Ovi preživjeli Tolteci nemaju posvećenog vođu, vračeve ni duhovne učitelje. Oni uče direktno od "Univerzalnog Duha". Imaju šamane, "ljude od znanja", koji samo upućuju druge kako da komuniciraju s Duhom. Nema formalnog učenja. Postoje samo tehnike kako zakucati na vrata gdje učenje počinje. A dalje ovisi o svakom individualnom biću. Svatko treba čuti, osjetiti, vidjeti za sebe. I, naučiti. Bez posrednika. Bez crkvi, hramova, svećenika. To je put i način Tolteka.

Preživjeli Tolteci žive u svom svijetu i nemaju nikakvog interesa za netoltečki svijet. Za "naš" svijet. Ne žele da nas uče niti da nam prodaju ništa. Njihov interes je da održe živim vlastitu tradiciju i znanje. To je jedini način da zadrže svoju ulogu kao "polja energije". Kao stvarnih sinova i kćeri Sunca. Sa istom prirodom kao Otac Sunce i s istom ljubavlju kao Majka Zemlja.

Njihova poruka je: "Mi smo sinovi Sunca i naša priroda je da sijamo!"

I, ponovno, zašto je uloga Tolteka toliko značajna za Planetu?

Naš fizički svijet je svijet koji se može predstaviti kao "Planetarni san" u kome naša tijela, um i duša učestvuju. Zapleteni smo u ovaj "San" i plovimo po njegovoj ("zemljanoj") karmičkoj površini već milenije. Naš "spiritualni razvoj je horizontalan. Većina od nas se ne pomiče nagore. Ostaje na istom nivou.

Tek komunikacijom s "Univerzalnim Duhom" i novim znanjima možemo se spiritualno razvijati nagore. Vertikalnom evolucijom.

O tome govori Toltečki način.

U inicijacijama Teotihuacana, Tolteci su prvo postajali svjesni svojih najdubljih unutarnjih tajni (piramida Quetzalcoatl), započinjali proces transformacije (piramida Mjeseca) i napokon ovladali znanjem da osjete energiju i njenu suštinu (piramida Sunca). U toj fazi im više ne trebaju ni knjige, ni učitelji da bi dobili odgovore. Putokaz dolazi direktno od Univerzalnog Duha.

Do istih zaključaka su došli i Buda ili moderni obavještajci iz doba "Hladnog rata" koji su primjenjivali tehnike remote viewinga. Povezati se s Univerzalnim Umom, Energijom, Duhom. I tamo naći odgovore na sva pitanja.

(Uzged. Quetzalcoatl nije nestao negdje nad Atlantikom. Već je otišao u pećinu ispod Chapultepec Hilla (današnji Mexico City) gdje je "ušao" u drugu dimenziju i nestao zauvijek. Maje su, ako se sjetimo, nestali bukvalno "preko noći" i to, kako legenda kaže, u podzemnim pećinama. Odradili su svoju ulogu i prešli u višu dimenziju. Povijest toltečke kulture u Teotihuacanu je mnogo starija nego što se tvrdi. Negdje oko 700 godine n.e. toltečki naguali su naučili kako da spiritualno putuju u drugu dimenziju i tako je došlo do "misterioznog" napuštanja ovog veličanstvenog grada. Kada su Azteci došli u ove krajeve, oni su počeli koristiti "Znanje" za kontrolu vanjskog svijeta, umjesto unutrašnjeg. Oni su krivo interpretirali učenja Tolteka iz piramida i započeli su veličanje vlastitih nasilnih, ratničkih metoda. Toltečka učenja znanja su transformirana u učenja horora. Toltečki proces otvaranja vlastitog srca Suncu, oni su bukvalno preveli kao prinošenje ljudskih žrtava i vađenja srca iz neprijateljskih tijela. Tolteci su stvorili svoj "Rajski san" i napustili ovu dimenziju. Azteci su učvrstili "Zemaljski san" i prikovali se za ovu dimenziju straha.)

Tolteci su svoje impresivne kipove zvali "Atlantiđani" po uzoru na svoje daleke pretke. "Atlantiđani" su se nalazili na vrhu piramida u Tuli, gdje su služili kao stupovi nosači kozmičkih opservatorija.

(6) Castaneda

Houston, 12.5.2002.

Teško je naći ekvivalent Carlosu Castanedi i njegovom utjecaju na duhovno oblikovanje generacija od sedamdesetih pa na ovamo. Američki antropolog, rođen u Brazilu, postao je kulturna figura pišući o mudrosti srednjoameričkih Indijanaca. Prosto je nevjerovatno da je njegov "Don Juan" svoje prvo izdanje zabilježio još 1968. Vrijeme leti.

Svaka od njegovih knjiga je bila briljantno spuštanje u najdublje misterije čovjekove. Ne samo da su zbog toga postajali bestseleri, već i klasici u svojoj oblasti. Castanedin pisani opus je istovremeno i poezija i antropologija, filozofija i avantura. Kao tinejdžeru su mi ostajale slike Castanedinih pokušaja da se, slušajući upute Don Juana, kreće u snu. Prvi koraci su mu nalikovali na pokušaj "hrasta da korača svojim korijenima". Jednostavno, početak je bio težak, dok nije ovladao tehnikama da se dušom kreće nesmetano kroz dimenzije.

Don Juan Matus, nagual i šaman, duhovni "učitelj" iz indijanskog plemena Paqui, učio je Castanedu o dva tipa svjesnosti. (1) Desnoj strani, normalnoj svjesnosti iz svakodnevnog života. (2) Ona druga, lijeva, predstavlja čovjekovu misterioznu, magičnu stranu.

Don Juan i, kasnije, Don Djenaro, su pokazivali Castanedi kako da ovlada s tri aspekta drevnog znanja: svjesnost, transformacija i namjera. Hm. Ovo nam se čini poznato. Moćni Toltečki put spiritualne evolucije!

Trideset godina nakon svoje prve knjige, Castaneda još uvijek komunicira s Don Juanom. Godina je 1998. Don Juan govori:

"... Imamo zvijer koja je došla iz kozmičkih dubina i zavlada našim životima. Ljudska bića su njegovi zatvorenici. Ova zvijer je naše božanstvo. Mi smo nemoćni pred njim. Ako želimo protestirati, on to suzbija. Ako se želimo osamostaliti, on to onemogućava.

U našim razgovorima svih ovih godina sam ti pokušavao indirektno kazati da nas nešto drži zatvorenicima. I zaista, mi jesmo zarobljeni. Za šamane i spiritualna bića drevnog Meksika ovo su bile energetske činjenice.

Oni vladaju nad nama, jer smo im mi izvor hrane. Cijede nas nemilosrdno. I kao što mi kuhamo kokošje meso u kazanima, tako i ove zvijeri kuhaju nas u ljudskim kazanima. Na taj način im je hrana uvijek nadohvat ruke." (Carlos): "Ne, ne, ne, ne. To je apsurdno, don Juan. To o čemu govoriš je monstruozno. To jednostavno ne može biti istina, ni za šamana, ni za običnog čovjeka, ni za koga."

"Zašto ne?", upita don Juan tiho. "Zašto ne? Zato što te iritira? Ali, to nije sve. Hoću da se obratim tvom analitičkom umu. Promisli trenutak, i reci mi kako možeš objasniti sve kontradikcije između čovjekove inteligencije i njegovog glupavog sustava vjerovanja. Ili gluposti njegovog kontradiktornog ponašanja. Šamani vjeruju da su nam kozmičke zvijeri usadile svoj sustav vjerovanja, svoje ideje o dobru i zlu, socijalne more u kojima se koprcamo. Oni su ti koji određuju naša očekivanja, nade i snove o uspjehu i propasti. Oni su nam razvili požudu i kukavičluk. Oni nas čine snishodljivim, rutinskim, nekreativnim."

"Ali, kako nam to mogu raditi, don Juan?", Carlos pita, razljučen s onim što čuje.

"Da li nam šapuću u uho dok mi spavamo?"

"Ne, oni to ne rade tako", odgovara don Juan, sa smiješkom. "Oni su definitivno efikasniji i bolje organiziraniji. Da bi nas držali poslušnim i slabim, oni su se poslužili neočekivanim manevrom. Glupim s vojnog stanovišta. Ali, užasnim sa stanovišta onih kojima se to događa. Oni su nam dali svoj um! Njihov um, postaje i naš. Um zvijeri je kontradiktoran, ispunjen strahom. I upravo kroz um, zvijeri upumpavaju u nas um ono što im odgovara..."

Spiritualna ljudska bića drevnog Meksika su bila nesigurna u datum kada se ova zvijer pojavila na Zemlji. Ali su zato bili uvjereni da je čovjek bio kompletno biće nekada u prošlosti. To svjesno biće danas je samo predmet mitova i legendi.

U jednom trenutku kao da sve nestaje. I od čovjeka ne ostaje ništa više nego drogirano, uspavano biće... Naš protivnik nije za podcijeniti. Vrlo je pametan i organiziran. Provodi kompleksan sustav da od nas napravi beskorisna bića...

Čovjek je imao sudbinu da postane magično biće svjetlosti. Ali, te magije više nema. Trenutno smo samo prosječan komad mesa..."

Naše fizičko i, djelomično, duševno biće je zarobljenik već milenijima. Negativna energija koju generiramo je hrana "kozmičkoj zvijeri" o kojoj govori don Juan. Mi smo sofisticirano uzgajani da bi ih hranili. A da pri tome nismo svjesni svoje nekreativne uloge.

Magiju treba vratiti.

(7) Kryon

Houston, 18.5.2002.

Vikendom slijede uobičajene posjete antikvarijatima. Prošla subota me nanijela na knjigu "Kryon (Krajon)" (šesto izdanje iz 1996, "Kryon - Don't think like a human!", autor L. Carroll). I, ne sluteći, čitajući, negdje na sredini, nalazim logičan nastavak na tekstove iz prethodna dva priloga o Toltecima i Castanedi.

"... Vi privlačite i drugu vrstu kozmičkih bića. Vi (ljudska bića) ih zapravo hranite... hranite ih svojim strahom. Ljudi koji stalno žive u strahu su zapravo njihova dnevna hrana. Oni se vraćaju, vladaju vašim životom, vuku vas nadolje... u potrazi za dodatnom negativnom energijom. Što više straha, više hrane za njih. Koliko god nevjerojatan ovaj scenarij izgledao, on je istinit.

... Ali, vi imate mogućnost oduprijeti im se. Pobjedite strah i negativnu karmu..."

Ovdje je, naravno, riječ o reptoidima o kojima smo pisali u više navrata. Mnoštvo literature osvjetljava njihovu aktivnost na našoj Planeti u posljednjih nekoliko tisuća godina. Doktor Courtney Brown, direktor Farsight Instituta, je u svojim knjigama ("Cosmic Explorers" i "Cosmic Voyage") pobliže opisao njihovu kulturu, namjere, hijerarhijsku strukturu. David Icke je u svojim posljednjim bestselerima ("The Biggest Secret" i "Children of the Matrix") razgolitio ove mračne snage i njihove metode kontrole nad ljudima, otkrivajući fantastičnu mrežu globalne manipulacije koja traje od doba Sumera i Babilona do današnjih političkih lidera i kraljevskih familija. Castaneda govori o njima kao o "kozmičkoj zvijeri". Film "Matrix" pravi zgodnu asocijaciju na superiornu civilizaciju koja koristi energiju ljudi kao izvor hrane. More drugih nezavisnih, starih i novih dokumenata, pokušava objasniti zašto čovjek kreira civilizaciju straha. ratova i gramzljivosti.

Kryon među mračne sile koje su prisutne na Planeti, spominje još jednu civilizaciju o kojoj smo dosta pisali.

"... Gotovo bez iznimke, ova bića nisu svjesna tko ste vi zapravo. Njih privlače vaše karakteristike. A oni znaju samo za niže vibracije od vlastitih, tražeći pri tome informacije i odgovore. Vi ste biblioteka za njih... ... Postoji nekoliko ovakvih grupa. jedna od njih traži informacije u vezi s emocijama. Oni eksperimentiraju s vašom biologijom. Njih posebno privlače vaše emocije, budući da ih oni nemaju. Studiraju vas..."

... Emocije su energija, a vi ste bogati izvor tom vrstom energije. Oni traže odgovore, znajući da im je egzistencija ugrožena, jer su nekada davno izgubili ovu vrst prirodne energije."

(Ovdje je riječ o Greys-ima, koji su najobimnije obrađeni u literaturi. O njihovim podzemnim bazama i

laboratorijima na američkom tlu je bilo više govora u prethodnim tomovima.)

Pored "mračnih", Kryon opisuje i pozitivne civilizacije:

"...Oni koji hodaju među vama, s kojima imate najduže i najbliže biološke veze... su oni koji vas posebno vole. Doduše, njihova znanost vam ostaje nedostupna... jer još nije vrijeme za to. Oni su kao i vi. Njihova genetika je i vaša. Oni su vaše sjeme, vaši daleki preci. Dolaze sa sazviježda "Sedam sestara". Sa Plejada.

... Iako je Zemlja razvila humanoidna bića dosta rano, bila je potrebna genetska intervencija od strane sličnog biološkog tipa s druge planete. Stoga vaša humana genetika nije u potpunosti zemaljskog porijekla... već pripada i bićima koja vas promatraju već eonima.

Njihova DNA je bila potrebna da napravi onu ključnu razliku u svijesti između zvijeri i čovjeka. To je ona "nedostajuća veza" koju vaša znanost ne uspijeva pronaći."

Slijedi desetina pitanja. I odgovora. Između ostalih:

Pitanje: Što to znači da mi živimo u "dualizmu"?

Odgovor: Vi ste visoka spiritualna bića koja su "prerušena" u jednostavna, biološka, fizička bića. Ovo je osnova za "dualitet". Vi ste u stvari dva bića. Vaše stvarno "Ja" je spiritualni entitet sa znanjem i moći. Vaša humana školjka je "fantom". Ironija je da vi vidite fantom kao nešto stvarno, a stvarno Ja kao fantomsko. Štoviše, mnogi od vas ga uopće i ne vide!

Pitanje: Koliko su precizna Nostradamusova proročanstva? Odgovor: Njegova proročanstva su bila precizna u periodu od preko četiri stotine godina. Međutim, njegov rad sad možete zaboraviti. Nova energetska vibracija mijenja vašu budućnost i njegova predviđanja. Nostradamusove mape vaše obale u 2001. godini i mape Hopi Indijanaca su različite. Predviđanja Hopi Indijanaca su jasnija, iako su oni svoje vizije imali prije Nostradamusovih.

Pitanje: Prve civilizacije na Zemlji, Lemurija, Atlantida?

Prvi ljudi koji su dobili dušu živjeli su jako davno. Vi danas nemate nikakvih dokaza o ovoj prvoj civilizaciji. Jednog dana u budućnosti, kada na površinu Zemlje isplivaju dokazi o njenom postojanju, vi ćete biti odavno van ove Planete. Nakon njih, doba Lemurije i Atlantide je bilo posebno uzbudljivo.

Razvijena znanost i spektakularna otkrića. Zemlja je bila dovoljno stara i stabilna da "naš sustav" započne. Tada smo stvorili "Komoru Kreacije" kada je ustanovljena lista svih bića koja će dijeliti ovaj Planet. Na površini i ispod nje. Sve je učinjeno u ljubavi i velikim očekivanjima. Takav je i slučaj s ostalim planetima, ali vaš je ipak bio poseban. Razlog: ovo je bila jedina planeta "slobodnog izbora". Međutim, duhovni "štit" Planete je bio previše rastegljiv. Duhovne lekcije se nisu učile, već je svatko dobivao odgovore na pitanja. Do prosvjetljenja se dolazilo lako, ali se nije znalo što ono predstavlja. Stoga je bilo potrebno korigirati sustav. Civilizacije Lemurije i Atlantide su nestale. Uslijedilo je kratko ledeno doba. Planeta je magnetno balansirana. Dualitet je pojačan. Karma je bila prisutnija više nego ikada. Samo pojedinci su bili svjesni spiritualnosti... Ovo je vaše vrijeme sada. Platili ste za njega tisućama godina reinkarnacija i vašim spiritualnim radom. Iskoristite ga.

Pitanje: Zašto naši naučnici ne mogu vidjeti nikakve dokaze o ovim kozmičkim aktivnostima?

Odgovor: Ne mogu vam otkriti informacije kako premostiti vaš dualitet, jer bi to riskiralo vaš proces učenja. Ipak, mogu vam reći da neka od bića kada napuštaju Zemlju, ostavljaju trag iza sebe.

Pokušajte naći intenzivne i neobjašnjive gama zrake.

(Knjiga je prvo izdanje imala 1993. godine. Godinu dana kasnije čitamo u "Science News": "Kao petarde u noći, gama-zraci oslobađaju more visokoenergetskih fotona. Ovi odsjaji radijacije spadaju u najmisterioznije fenomene u kozmosu. Nitko još nije pronašao izvor ovog zračenja i nepoznato je da li ona potječe iz naše Galaksije ili iz daljih kozmičkih dubina."

Ili, "Grand Rapid Press" prenosi iz Washingtona: "Misteriozna radio emisija, izvireći negdje blizu Zemljine površine, je zabilježena satelitom kreiranim da proučava nuklearne eksplozije. Satelit "Blackbeard" iz Los Alamos National Laboratory, je od svog izbacivanja u orbitu, zabilježio preko 100 zračenja koji nisu opisani nigdje u naučnoj literaturi", tvrdi istraživač Dan Holden.)

Pitanje: Kada bi se pojavio pred predsjednikom SAD, što bi tražio od njega?

Odgovor: Tražio bi od njega da javnosti saopći istinu o pedesetogišnjoj dokumentiranoj povijesti o posjetiocima koje ste imali s drugih planeta. Doduše, ni on ne zna kompletnu

priču. Ali bih mu rekao da je nacija spremna za istinu, čak i za negativne dijelove. Morale bi se predočiti sve slike i komunikacija. I onaj sramotni dio. U protivnom, u sljedećih dvadesetak godina će se komunikacija desiti direktno. A tada će gnjevna javnost saznati da je elita zadržavala istinu veći dio stoljeća. I držala je u tajnosti.

Pitanje: Reci mi nešto što bi želio da nam saopćiš... bez da te ja pitam.

Odgovor: Mudro pitanje. Zbilja, kako da me pitate nešto o nečemu što još ne znate?

Vrlo uzbudljiv fenomen se trenutno događa na Zemlji. Riječ je o "novom sjemenu". Grupa mladih ljudi, čiji broj ne želim otkriti, nosi u sebi potencijalnu promjenu u genetskom kodu za ljudsku rasu! Rođeni su između 1978. i 1982. Tko su oni? Zemaljski šamani ih mogu prepoznati bez problema.

Pitanje: Tko su naši preci iz Kozmosa?

Odgovor: To nije tajna i to je ljudima dostupno već duže vrijeme. Oni su vaši bliski susjedi iz sazviježda koje nazivate "Sedam sestara". Oni su vaši biološki preci, i pripadaju vašoj porodici. Ovo će ostati kontroverzno pitanje do kraja, budući da su i oni u procesu prosvjetljenja. Oni su ispred vašeg statusa za oko 250.000 zemaljskih godina. Njihove lekcije se više ne sastoje od karme, ali još uvijek ostaju u ljudskom obliku. Imaju rođenja i smrti, ali su prošli kroz sve testove. Najvažnija im je funkcija tehnička i biološka pomoć drugim civilizacijama (genetski inženjering). Često vas posjećuju, ali su suzdržani u informacijama koje vam daju. To se očekuje da vi sami otkrijete, u svom linearnom vremenu,... i da dobijete zasluženu nagradu.

(Na 82. strani čitam: "Dragi moj, ako misliš da čitaš ovu knjigu slučajno, onda stvarno ne razumiješ kako stvari funkcioniraju u kozmosu. Jer, ja sam Kryon, ja te poznajem, ali i ti poznaješ mene. Ako ti se ove riječi učine poznate, to je zato što tvoje spiritualno Ja intuitivno prepoznaje pisanje prijatelja. I love you dearly...")

Pitanje: Reci nam o ljudskoj povijesti na Zemlji.

Odgovor: Vaši korijeni idu daleko 300.000 godina. Međutim, informacije u vezi ljudi su stare samo 100.000 godina. Razlog? Ako idete dublje u prošlost, onda ćete studirati ljude koji ne pripadaju vašoj vrsti. Promjena se desila u DNA koja određuje specifični tip vrste. Prije vašeg, dešavao se drugačiji scenarij.

Pitanje: Kako izgleda struktura Univerzuma?

Odgovor: Struktura kozmosa ne naliči na vašu planetarnu strukturu. Na ovoj planeti ljudi imaju hijerarhijsku organizaciju... koja se zasniva na moći i kontroli. Univerzum ne interesira ni moć ni kontrola. Njegov oblik vi sebi još uvijek ne možete predstaviti... ali Kozmos je zasnovan na ljubavi i svrsi. Oni koji su dalje od centra nisu manje vrijedni. Naprotiv, oni se zakreću izvana i ... postaju centrom.

Pitanje: Tko je tvoj šef? Odgovor: Nema ga. Ono što je dobro za cjelinu, dobro je i za mene. Nema pobuna, unutar strukture postoji samo ljubav i balans.

Pitanje: Tko te stvorio?

Odgovor: Na ćelijskom i atomskom nivou moje strukture je energija. Ali, mi nismo bili oduvijek ovakav isti entitet. Jednog dana ću prestati postojati u ovom obliku. A, onda, opet, možda postati isti kao dosad. Energija je neuništiva, zato ću uvijek biti forma energije. Cjelina se nikad ne mijenja, a broj dijelova ostaje uvijek isti... Kryon dolazi iz Sunca unutar Sunca, iz velike centralne oblasti. Iz Primarne Kreativne Snage.

Pitanje: Postoji li nešto na atomskom nivou što dosad nismo otkrili?

Odgovor: Da. Jedna od najinteresantnijih pojava koju ćete otkriti u budućnosti bit će "blizanci". Oni se kriju u atomskoj strukturi i bit će totalno zaštićeni kada je prvi put zabilježite. "Blizanci" su par atomskih čestica koji u potpunosti mijenjaju vaše predodžbe o

vremenu i prostoru. Oni se uvijek nalaze u paru. Kada se stimuliraju pravilno, oni se uvijek i kreću u paru. Kada ih odvojite oni će se i dalje kretati na isti način, u istom smjeru. Bez obzira koliko bili udaljeni jedan od drugog, njihovo kretanje ostaje uvijek identično. I ako jednog od njih lansirate izvan Sunčevog sustava, i dalje će se kretati kao drugi. Ostaju zauvijek par. Neuništivi su. Ako jednog energetski transformiramo, onda se isti proces (nezavisno od nas) odvija i na drugome. Pronalazak "blizanaca" će nas natjerati da preispitate svoje ideje o vremenu i prostoru. Između ostalog, blizanci ne slijede "zakon" o najvećoj brzini, brzini svjetlosti. Otkrit ćete da postoji puno veća brzina nego što možete izmjeriti. Trenutačna komunikacija među "blizancima" je u stvari osnova za komunikaciju u čitavom kozmosu. Putem njih Univerzalni Duh komunicira sa svim entitetima u svemiru.

Pitanje: Što uraditi s nuklearnim otpadom?

Odgovor: Vaš nuklearni otpad je vaša najveća opasnost. Sada, dok ovo čitate, mali američki gradić čije ime počinje sa slovom "H", je najveća potencijalna opasnost. Ona će se i ostvariti nastavite li da je ignorirate. Nije rješenje sklanjati otpad na dno oceana ili jezera. Stvarni odgovor je očit. Nuklearni otpad mora biti neutraliziran. Primijenite svoja tehnološka znanja, okrenite se mikroorganizmima, povećajte im broj i efikasnost i... oni će pojesti vaš otpad. (Koje li "slučajnosti". Moj trenutni projekt u firmi je stvaranje sustava za prečišćavanje vode u industriji, od naftnih i masnih supstanci... korištenjem mikroba. Mikrobi se hrane naftnom supstancom i, kada ostanu bez hrane, umiru i razlažu na vodu i ugljični dioksid.)

Pitanje: Kako mi možeš objasniti činjenicu da je naša Planeta u "linearnom vremenu", a kozmos u vremenskom "sada"?

Odgovor: Zamisli željeznicu čija se pruga prostire u ogromnom krugu. Mala lokomotiva predstavlja tebe. Uvijek si u pokretu, jednakom brzinom, linearno se krećući naprijed. Mi, kozmička bića, stojimo u centru kruga, promatrajući te kako prolaziš kroz svoje linearno vrijeme. S obzirom da je Kozmos izgradio tvoju prugu, On točno zna gdje tvoja pruga ide, i koji će se krupni događaji dešavati. Na primjer, mi znamo koliko će vaše Sunce trajati, kada ćete se sudarati s pojedinim kozmičkim tijelima i sl. Ti su događaji, uzgred rečeno, daleko ispred vas. Dakle, mi stojimo u sredini, promatrajući vaše kretanje. U svakom momentu možemo se okrenuti lijevo ili desno i vidjeti

vašu prošlost ili budućnost. Eto na taj način mi možemo biti u statičkom "sada" dok ste vi u kretanju, u "linearnom vremenu". Ono što mi ne znamo je što ćete vi uraditi s tom lokomotivom koju smo mi izgradili. Koliko ćete vagona dodati ili oduzeti? Koje boje će lokomotiva biti? Da li ćete se sami uništiti? Da li ćete je čistiti i popravljati, ili odlučiti da vozite dok vam ne stane? Da li ćete je učiniti efikasnijom i povećati joj brzinu? Sve ove stvari zavise od vaših odluka. Znači, s jedne strane postoji globalni scenarij, ali ništa nije predodređeno za vašu individualnu budućnost. Ona je u vašim rukama. Ali, globalna budućnost, je u našim. Jer, mi smo izgradili tračnice i znamo gdje vode.

Misli Kryon-a je zabilježio Lee Carroll, američki poslovni čovjek koji je čitav život bio skeptik za bilo što metafizičko ili spiritualno. To je zapravo i bio razlog da bude izabran da prenosi ovu komunikaciju. Njegova logika i analitika učinili su ovu nevjerojatnu knjigu još vjerodostojnijom.

Ključna poruka knjige ljudima je: "Shvatite svoju suštinu. Ljubav je šampion svih vremena. To je tkivo koje veže Univerzum. To je tajna vaše "Ujedinjene Teorije" za kojom tragate. Prisutna je na ćelijskom nivou, bezuvjetna je, jedinstvena."

(8) Pueblo Bonito

Houston 24.5.2002.

Nedjelja uvečer. Dario se vratio s prve školske ekskurzije (San Antonio, Austin) i zauzima mjesto pred TV-om. Zove me da gledamo zadnju epizodu "X-files". Pravim mu društvo. Nakon dvogodišnjeg odsustva u seriji se ponovno pojavljuje FBI agent Moulder koji je pronašao odgovor na pitanje: "Da li smo sami?"

Devet godina i stotine dosjea FBI-a su prodefilirali kroz maratonsku seriju. Pojave paranormalnog, metafizičkog, UFO, spiritualnog, neobjašnjivog i misterioznog su izazivale očekivani efekt. Oni koji su i ranije bili otvoreni za ovakve slučajeve našli su potvrdu svog razmišljanja. Za one koji su bili nezainteresirani ili skeptici ovi dosjei su (p)ostali (znanstvena) fantastika.

Uglavnom, u finalnoj epizodi, Moulder je po prvi put prestrašen. Ne samo da se uvjerio da su vanzemaljci među nama, već ima i konačni datum kada ljudska rasa pada pod njihovu potpunu kontrolu: 22. prosinac 2012. Posljednja scena epizode se snima u američkoj državi New Mexico koje je jedino sigurno sklonište od "zločestih" vanzemaljaca. Naime, klisurine oko ruševina Puebla su bogate magnetitom koji je smratan za njih. Moulder i agentica Scully u svom oproštaju od gledalaca razmišljaju kako da promijene budućnost i spase čovječanstvo.

O "pozitivnim" i "negativnim" vanzemaljskim entitetima smo pisali. O dvadeset drugom prosincu 2012. kao kraju naše civilizacije smo govorili u prilogu o Majama kojima se tog dana završava jedan svemirski ciklus na Zemlji. O bezuspješnim pokušajima američkih agenata remote viewinga da vide dalje u budućnost od ovog datuma, je također bilo riječi. Da bi shvatili značenje ove, gorespomenute TV serije ostalo je samo da se nešto kaže o Pueblu.

Stereotipi o Americi uključuju i ova dva: prvo, američka povijest ide unatrag do dolaska Columba; prije njega bili su Indijanci i John Wayne. Drugi stereotip je da Amerikanci i najmanje stvari komercijaliziraju. "E da su njima egipatske piramide... oni bi napravili milijarde zarade...". Današnji prilog će ih opovrgnuti. Prvo, civilizacija na američkom tlu je stara tisućama godina. Drugo, spiritualna i građevinska dostignuća na ovim prostorima su također prvorazredna, ali zvanična politika ih je gurnula u zapećak.

Na granici gdje se susreću četiri američke države: New Mexico, Arizona, Utah i Colorado, nalazi se indijanska "sveta zemlja": Četverokut (Four Corners Country). Rijeke Rio Grande i Colorado, čuveni Grand Canyon, indijanski rezervati, Hopi

Indijanci i njihove legende i proročanstva... Hopi tvrde da se je ljudska civilizacija nakon zadnjeg potopa počela razvijati upravo odavde. I da će tokom slijedeće kataklizme ovo biti jedin sigurno utočište. Dok postoji "Četverokut" dotle će i balans Planete ostati netaknut.

Danas ćemo govoriti o precima Hopija. I o jugoistočnom kraju "Četverokuta" u Novom Meksiku.

Kako to da najvrijednije ljudske uzlete redovno prekriva veo "misterioznog"? Graditelje egipatskih, kineskih ili meksičkih piramida, na primjer? Pisana i duhovna tradicija onih koji su znali odgovore (Maje ili Tolteci, recimo) potpuno je uništena. Slučaj Tolteka, čije se pravo ime ne zna, a o kojima znamo uglavnom od njihovih primitivnijih potomaka (Azteka), ponavlja se i ovdje. Ime "Anasazi" dolazi od moderne riječi Navaho Indijanaca i znači "neprijatelji naših drevnih očeva". I upravo ovi "neprijatelji drevnih Navaho Indijanaca" predstavljaju civilizacijski vrh prohujalih vremena na tlu sjeverno od Meksika.

Anasazi su preci modernih Pueblo Indijanaca i živjeli su u kanjonu Chaco, raštrkani u okviru hiljadu kvadratnih milja. Ovaj put nećemo govoriti o prvim "paleo" Indijancima od prije 35.000 godina. Ili strijelama Anasazija starim 15.000 godina.

Finalna epizoda iz života Anasazija se odvijala prije samo tisuću godina. U apartmanskom kompleksu zvanom Pueblo Bonito.

"Djeca svjetlosti", tako su sebe zvali Anasazi.

U podnožju Chaco kanjona brižljivo su dizajnirali i podigli izvanredan kameni gradić s 700 podzemnih stanova i 37 "kiva". Kive su podzemne "ceremonijalne" prostorije u obliku perfektnog kruga i simboliziraju utrobu u tijelu Majke Zemlje.

Pueblo Bonito ("prelijepo naselje", naziv je iz XIX vijeka) nije imao palača - svi stanovi su iste kvadrature. To nam sugerira barem dvije stvari: prvo, gradnja je išla planski i odjedanput (a ne kampanjski, tokom 200 godina, kao što sugerira zvanična arheologija). Drugo, očito da nije bilo socijalne hijerarhije i elita.

Oblik Pueblo Bonita je polukrug (pravilno slovo "D"). Mjestimično dostiže visinu od pet katova da bi se zatim spustio do visine jednog kata i otvorenih trgova. Sofisticirani gradić se doima nestvarno, kao da je zalutao s neke druge razvijenije planete na današnju besplodnu, pustinjsku okolinu Chaco kanjona. "Simetrija i geometrijska preciznost sugeriraju planski pristup", kao da čujem arhitekta.

Tu moram biti malo precizniji. Ovdje nije riječ o "običnoj" već sakralnoj geometriji. Prolazeći kroz literaturu o Pueblo Bonitu našao sam nekoliko petroglifa (slikovnih znakova) ucrtanih blizu vrha kanjona (Fajada Butte). Petroglifi simboliziraju plan Grada i svi su solarno orijentirani.

- Plan Grada je prikazan kao polukrug, u obliku slova "D", sa središnjom linijom i dvije točke koje prikazuje najveće kive;

- Solarno su orijentirani, jer su crtani u pravilnom smjeru istok-zapad (od izlaska ka zalasku sunca); zid kanjona je, naravno, sjever-jug. Svaki dan, po pola sata, kada je sunce najviše na nebu, dešava se transformacija petroglifa od pune obasjanosti do pune sjenke. "Djeca svjetlosti" su ostavili brojne oznake na zidu kanjona koje pokazuju da su bili svjesni ove promjene i da su ih brižljivo bilježili. Nama ostavljaju u zadaću da ih pokušamo dešifrirati.

U sredini nekih petroglifa su izbušili rupu. Ubacimo li komadić drveta u rupu, sunce baca sjenku točno uzduž radijalne linije. Ta linija simbolično predstavlja radijalnu liniju Pueblo Bonita vidljivu i danas na ruševinama. Vrlo karakterističan je petroglif koji prikazuje spiralu koja završava s polukrugom. Mnogima, ovo ništa ne znači. Jednostavan simbol koji dijete može nacrtati. Ali, spirala je simbol kreacije, stvaranja života (genetski kod). A polukrug je njihov gradić, Pueblo Bonito, koji izvire s kraja spirale...

Od Pueblo Bonita izvire, u svim pravcima, serije pravilnih linija putova, prema pustinji. Ovi putovi su širine današnjih autostrada i perfektno su ravni. Nema zavoja ili odstupanja od pravca. Dugački su kilometrima - najduži je oko 100 km.

Konvencionalna arheološka objašnjenja su da je riječ o trgovačkim pravcima koji su vodili do drugih naselja. Međutim, putovi vode kroz klanac, vertikalno se penju uz klisure, idu po zaravni kanjona, da bi se opet spustili u pravoj liniji ispred sebe i otišli unedogled. Ima li smisla trgovcima da se veru po klisurama kada mogu pratiti kanjon i kretati se logičnim stazama? Nažalost, arheolozi polaze od pogrešnih pretpostavki. Od onih o Pueblo Indijancima kao primitivnijim od nas.

Objašnjenja treba tražiti u spiritualnom svijetu. Ovi putovi nisu jedini te vrste u svijetu. Drevni šamani su ove putove koristili kao putokaze na svojim van-tjelesnim putovanjima na različitim stranama svijeta. I zbilja, u slučaju Anasazi Indijanaca, postoje dokazi da su ovi

pravci vodili do manjih kamenih struktura, nalik na hramove. Za takve objekte je utvrđeno da je u njima odvijana šamanistička aktivnost. Što bi arheolozi rekli "ceremonijalna" ili "religiozna".

Za vantjelesno putovanje duše ima smisla pratiti kretanje perfektno ravnih putova preko kanjona. A to što se putovi penju uz klance, to već ne predstavlja problem. Duša ionako lebdi iznad kamenih vertikalnih litica.

Dosada je otkriveno preko 800 km ovih linija. Danas su one vidljivo samo iz zraka, rano ujutro ili kasno popodne kad sunce baci duboku sjenku na pustinjsku okolinu kanjona. S nivoa površine zemlje danas ih je teško uočiti, jer su stotine godina prirodne erozije učinile svoje. I dobrim dijelom izbrisale nekadašnju šamanističku geografiju.

Prije tisuću godina Chaco kanjon je bio obrastao u gustu šumu. Ovo otvara novo pitanje: Koju su tehnologiju koristila "djeca svjetla" u raskrčavanju stotina kilometara putova? Koje alate? Podsjećamo da je to doba kada Indijanci nisu imali u upotrebi točak i kola. S građevinskog stanovišta ovo je bio gigantski izazov.

Uz svu tehnologiju i točkove (kamione, bagere, dizalice) već se desetljećima ne uspijeva izgraditi auto put do Splita (iz Zagreba ili Sarajeva). A "primitivni američki domoroci" krče tisuću kilometara auto puta koji ih na kraju dovodi do jedne kućice/hrama?

I kažemo da Amerikanci sve komercijaliziraju, samo nemaju bogzna što pokazati iz svoje povijesti? Hm, ne bi se složio. Imaju itekakav razlog da Pueblo Bonito prepuste zaboravu u Navaho rezervatu do kojeg vodi samo prašnjavi, neasfaltirani put.

Anasazi su suvremenici Tolteka koji su živjeli nešto južnije. Ali i jedni i drugi su bili svjesni da su ljudi kompleksna bića, prvenstveno spiritualna. A ovladavanje duhovnim svijetom omogućavalo im je da lakše vladaju fizičkom dimenzijom. I da prenose milijune tona kamenih blokova (zrakom!) od kojih su pravili piramide. Ili, mijenjali geografiju terena uklanjanjem tisuća tona šume.

Povjesničari se slažu u jednom u svojim knjigama: Anasazi Indijanci su misteriozno nestali oko 1150 godine. Neki tvrde da su suše smanjile populaciju od tisuću prvobitnih stanovnika na nekoliko desetina i da su konačno i oni napustili svoje "prelijepo naselje". Drugi tvrde da je njihov broj narastao do 5.000 i da su se okolni resursi neplanski koristili i da se ostalo bez njih. Treći govore o masovnom egzodusu iz nepoznatih razloga.

Moulderovi FBI dosjei su me ponukali da ponudim četvrtu verziju. Anasazi su bili ljudska bića koji su, tokom svojih duhovnih putovanja, dobro upoznali Planetu. Povijest i budućnost. Druge duhovne entitete. I, kao Castanedin Don Juan, bili su svjesni prisutnosti kozmičkih zvijeri koje se hrane našom negativnom energijom. Uvidjevši snagu onih koji su i tada manipulirali čovječanstvom, vjerojatno nisu vidjeli mnogo smisla u vlastitom, nekontroliranom demografskom širenju. Njihov Pueblo Bonito je bio limitirani apartmanski kompleks za minimalan broj stanovnika. Bez gužve i graje deseteročlanih familija. S više vremena koje se može posvetiti sebi i vlastitoj duhovnoj evoluciji. S nestankom toltečkog načina mišljenja (Maje, Tolteci, Inke) nestajali su i Anasazi.

Nije bilo smisla u stimuliranju nataliteta i ekonomskog širenja. Iz ove dimenzije su otišli tiho, u sjenci kanjona bogatim magnetitom, koji im je donosio jedinu sigurnost u ovoj dimenziji.

Autori kompleksa Pueblo Bonito su Anasazi, "djeca svjetlosti". Ovaj sofisticirani gradić je nastao uz pomoć sakralne geometrije i svjedoči o njihovom razvijenom spiritualnom nivou.

(9) Sfinga 10.970 p.n.e.

Houston, 15.6.2002.

Na visokoj stijeni, na ulazu u egipatsku Tebu, sjedi sfinga. Svakom prolazniku postavlja istu pitalicu. Netočan odgovor vodi nesretnike u smrt. Sfinga, kćer Tajfuna i Ecidne, je demon smrti i destrukcije. Ženska glava, tijelo lava, krila ptice i zmijski rep načinili su od sfinge ženskog monstruma u grčkim mitovima. Antička Grčka, koja u to vrijeme vlada i Egiptom, dala je i bistrog Edipa koji se zaputio k Tebi. Sfinga mu postavlja rutinsko pitanje: "Koja životinja hoda ujutro na četiri noge, u podne na dvije, a navečer na tri?" Edip odgovara: "To je čovjek. U djetinjstvu puze na rukama i koljenima, u mladosti je uspravan, u starosti se pomaže štapom".

Prestravljena sfinga vrši samoubojstvo bacajući se u klanac, Edip ulazi u Tebu kao heroj, a građani ga postavljaju za svoga kralja.

Grci su, kao i sve drugo, i ovu legendu preuzeli s bliskoistočnih prostora. Još drevnija Asirija je na ulazu u svoje hramove držala sfinge koje su imale simboličnu ulogu čuvara ulaza. Nezvane goste bi davili (grčki "sphingo" znači "zadaviti").

Još jedan korak unazad.

Tisuću do dvije tisuće godina prije dolaska Grka, drevni Egipćani su sfingom zvali muške kipove koji su predstavljali lava s ljudskom glavom. Što se ide dalje u prošlost to je prisutnija kreativnost: sfinge simboliziraju boga Sunca, a pored lavljeg tijela, imaju glavu ili ljudi (često kraljeva) ili drugih životinja. I, još jedan veliki korak unatrag i... doći ćemo do zapadne obale Nila: "Velika Sfinga".

Dio tvrdoglavih egiptologa i dalje ustrajava u tezi da je sfingu u Gizi napravio faraon Kefren ili Kafra (Khaf-Ra), tokom četvrte dinastije, prije 4.500 godina. I ova "istina" je, kao i sve ostale u vezi drevnih monumentalnih objekata, samo bajkica koja se servira školskim generacijama.

More arheoloških i geoloških dokaza lako ruši ovu tezu o starosti sfinge. Na samoj sfingi nema nikakvih oznaka ili hijeroglifa koji govore o njenom graditelju. A Kefrenov prethodnik, njegov otac, faraon Keops, je ostavio pisani dokaz ("Inventory Stele", pronađene na Giza platou u XIX stoljeću), u kome on naređuje izgradnju jednog hrama usporedo sa sfingom. Znači, da je sfinga već postojala u njegovo vrijeme! Pa kako je onda moguće da ju je izgradio sin nakon očeve smrti? Naravno da nije moguće. (Osim egiptolozima.)

Sfinga je najveća skulptura drvnog svijeta. Isklesana je iz jedne ogromne stijene. Dugačka je 73 metra i visoka 20 metara. Pojedini kameni nivoi od kojih je sfinga građena su različite čvrstoće. To je utjecalo da se erozija vidi više na donjem dijelu ("tijelu") sfinge koji je mekši. Glava je uklesana u tvrdom kamenu i prirodna oštećenja su znatno blaža. Iza jednog uha sfinge ostalo je nešto originalne boje koja govori da je u doba gradnje ova figura bila puna kolorita i ponos graditelja.

Današnja glava je, kao što znamo, ipak oštećena. Nos i brada nedostaju. Dugo se vjerovalo da su Napoleonovi vojnici odgovorni za ovaj barbarizam, dok se nije pronašao crtež s početka XVIII stoljeća koji pokazuje da je nos nedostajao stotinu godina prije francuske okupacije Egipta.

Slijedeći u povijesnom nizu (prije Francuza) su Turci iz osmanlijskog perioda. Nagadanja su stala na njima: nova verzija kaže da je sfinga nastradala kao žrtva artiljerijskih vježbi Osmanlija.

Između sfinginih Ńpa nalazi se kamena ploča - "stela", s uklesanom pričom. Riječ je o dobu vladavine 18. faraonske Dinastije i budućem kralju Tutmosu IV. U njegovo doba sfinga je do vrata bila prekrivena pijeskom. Mladi princ je usnuo u sfinginom hladu. Ona mu se obratila u snu traŃeći od njega da je oslobodi od pijeska, a zauzvrat će postati vladarom Egipta. Tako i bi. Tutmosovo "oslobađanje" sfinge iz pustinjskog pijeska nije bilo ni prvo ni posljednje. Ono zadnje se desilo 1905. i otada je ona postala turističkom atrakcijom. A znatno prije Tutmosa, za vrijeme IV Dinastije, na sličan poduhvat su se odlučili Kufu (odnosno Keops) i njegov sin Khafra. Nema potrebe posebno dokazivati da oni nisu graditelji ni sfinge niti piramida kako im se pogrešno pripisuje. Za njih su ove veličanstvene građevine bile drevne i misteriozne kao što su i nama.

Geologija i arheologija ipak neke stvari sa sigurnošću mogu tvrditi. Među njima je i činjenica da je Gizin plato, na kom su podignute piramide i sfinga, prekriven pustinjskim pijeskom preko 5.000 godina. Drugim riječima, od pojave prvih egipatskih faraona do danas.

Ta činjenica nas vodi do slijedećeg pitanja: ako je sfinga zadnjih pet tisuća godina bila prekrivena pijeskom, kako je moguće da je (osobito) njen donji dio tako erodirao? Kamena skulptura bi trebala biti izložena naletima lošeg vremena tisućama godina da bi kamen stradao u tolikoj mjeri. A pošto je sfinga uglavnom bila zaštićena pijeskom, zdrav razum nam nameće zaključak da se erozija desila znatno prije. U doba kada Egipat nije bio pustinja.

Slijedeća činjenica; ekstremna erozija tijela sfinge nije rezultat naleta vjetra i pijeska, već vode (kako, na primjer, tvrdi i geolog dr. Robert Schoch, profesor geologije na Bostonskom Univerzitetu). Pa da je i nekim slučajem vjetar uzrokovao eroziju onda bi logično bilo očekivati sličan efekt i na ostalim egipatskim monumentima. Pošto pijesak nije ostavio skoro nikakvog traga na njima, nema smisla tvrdoglavo tvrditi da je saharska prašina zaslužna jedino za propadanje sfinge. Robert Schoch je u pravu: do jedinstvene, karakteristične erozije sfinge i piramida je došlo od naleta vode. I tako dolazimo do doba kada je sfinga građena.

Geologija tvrdi da je Egipat bio izložen dugotrajnim vodenim nanosima kada se led otapao tokom zadnjeg Ledenog Doba (13.000 - 10.000 godina p.n.e.). Naravno, mi dodajemo da je jedan specifičan događaj bio presudan: potapanje Atlantide, promjena polova i podizanje nivoa vode za, mjestimično, i do 100 metara. Sve ovo se zbivalo prije 12.500 godina. Oblik sfinge, dakle tijelo lava, nije slučajno izabran.

Iskrivljene kopije i monstumi zasnovani na originalnoj sfingi iz Gize (kao spomenute grčke ili asirijske sfinge) nemaju dodirnih točaka s egipatskom skulpturom. Naime, oblik sfinge ima astronomski značaj.

Poznato je da svakih dvije tisuće godina (ili preciznije 2.160 godina). Sunce ima različite zvjezdane konstelacije u svojoj pozadini. Ukupno ih je 12 i široj javnosti su poznati kao astrološki periodi. Proteklih dvije tisuće godina provodili smo u znaku zvjezdane konstelacije "ribe", simbola kršćanske ere. Prije nje dominirala je era "ovna", a još prije, "bika". Doba "ovna" je u Egiptu prolazilo u bogatoj ikonografiji i simbolizmu posvećenom ovom znaku i životinji. "Bik" je, opet, imao svojih "pet minuta" dvije tisuće godina ranije. Kult bika je bio razvijan na Kreti i drugdje.

SazvijeŃde "lava" nas vodi u period koji je trajao od 10.970 godine prije nove ere do 8.810 B.C. A tada, prije 13.000 godina, Planetom je dominirala civilizacija Atlantide. Očiju uprtih u nebo, Atlantidani su pažljivo promatrali sve promjene koje su se dešavale. I zvjezdane i planetarne utjecaje koje su imale efekta na njihov život. Ńivjeti u doba "lava" bila je dovoljno važna činjenica da podignu veličanstveni kompleks na Gizi, jednoj od tadašnjih njihovih šumovitih kolonija. Sfinga je bila čuvar znanja pohranjenog ispod kamenog tla.

Sofisticirani kompjuterski program "Skyglobe 3.6" je u stanju da generira precizne slike zvjezdanog neba u bilo kom povijesnom momentu. Graham Hancock je u svojoj knjizi "Heaven's Mirror" objasnio da je "kompjuterska simulacija dokazala da je prije 12.500 godina zvjezdana konstelacija "lava" udomila Sunce prilikom prvog dana proljeća... Točno jedan sat prije Sunčevog izlaska na istoku i početka nove epohe, konstelacija "lava" je zašla na noćnom mjestu gdje će Sunce izaći... Lavlje tijelo sfinge, sa svojom pozicijom okrenutom k istoku, pozdravilo je zalazak svog nebeskog partnera."

Sve ovo se zbivalo u doba kada, prema zvaničnim tumačenjima, na Planeti nije bilo razvijene civilizacije, a ljudi su, navodno, hodali u čoporima i živjeli u pećinama.

Englez Moses Cotsworth je posjetio Egipat 1900. godine i vršio vlastita proračunavanja. Sfinga je imala ulogu observatorije. Stojeći na ravnoj platformi "svećenici su promatrali izlazeće Sunce u direktnoj liniji horizonta sa sfinginom krunom." Na vratu sfinge Cotsworth je pronašao nekoliko drevnih linija koje su označavale izlazak Sunca u danima solsticija i ekvinocija.

Bilo je potrebno koristiti rad stotina radnika tokom perioda od nekoliko godina da bi se očistio pijesak ispred osnove sfinge. Tu je nekada stajao šesterokutni obelisk (više ga nema). Cotsworth je vjerovao da je on korišten za promatranje dnevnog Sunca.

Međutim, svaki put kada bi se pijesak očistio ispred sfinge, vjetar bi ga nanosio i zakopavao sfingu dublje. To je natjeralo Cotswortha da zaključi da je sfinga originalno izgrađena u doba kada Sahara nije bila pustinja.

Sličice se logično slažu u mozaik. Sfinga je dostojanstveno pozdravila Planetarni ulazak u eru lava godine 10.970 B.C.

Sve ono što nam se servira o drevnom Egiptu nije ništa drugo do obična laž i manipulacija.

Kažu da su piramide grobnice faraona. Glupost. Ni u jednoj piramidi nije pronađena grobnica niti mumija. Niti u jednoj piramidi!

Kažu da su Egipćani uz pomoć robova (Nubijaca, Libijaca, Židova itd.) izgradili piramide, s primitivnim alatima i bez točka, podižući na visinu od nekoliko desetina metara kamene blokove teške desetine tona. Naravno, piramide nije moguće izgraditi ni današnjom tehnologijom, a kamoli mekanim bakrenim alatima i sirovom snagom mišića.

Kažu da je sfinga monstrum, a ona je oličenje znanja, mudrosti i blagosti.

Uostalom, ni faraoni se nisu nazivali faraonima u to doba. Bili su, jednostavno, kraljevi. I nisu se zvali Božjim sinovima kako se to pogrešno tvrdi, već potomcima superiornih bića. Prije kraljeva ("zemaljskih ljudi"), Egiptom su vladali "polu-bogovi": duhovno i tehnološki superiorni Atlantidani. A prije njih, pravi "bogovi": besmrtni posjetioci s Plejada. (P.S. Gledajući sfingu na svom zidu nameće mi se pitanje zašto je glava neproporcionalno manja u odnosu na tijelo? Originalni graditelji ne prave takve očite greške. Vratimo li sfingi razbarušenu lavlju glavu postaviti ćemo sve stvari na svoje mjesto. Astrološka epoha lava je započela s kamenom skulpturom lava ispred piramida. A neki "neodgovorni" egipatski vladar je pokušao sebe načiniti besmrtnim isklešujući svoj lik u lavljem.

Na taj način nam ostaje da i grčku riječ "sfinga" jednostavno zaboravimo. Misterije više nema.)

Sfinga je pozdravila Planetarni ulazak u eru lava 10.970 godine prije nove ere. U životu Atlantidana, sfinga je imala ulogu observatorije. A ispod kamenog tla, ona je čuvala znanje napredne civilizacije s Atlantide.

(10) Giza plato

Houston, 23.6.2002.

Azra se danas iznenadila kad sam joj rekao da piramide nisu bile grobnice faraona. I da nije niti jedna mumija pronađena u njima. A pogotovo ne u tri najveće piramide na platou u Gizi...

Kameni plato u Gizi je, bez sumnje, središte najvažnijih građevina na površini Planete. A odmah ispod njenog nivoa su skrivena znanja od kardinalnog značaja za budućnost naše civilizacije.

Danas nastavljamo govoriti o onome što je iznad površine (pored sfinge, tu su piramide). A u slijedećem prilogu ćemo se spustiti ispod površine platoa.

Zašto Egipćani nisu graditelji kompleksa na Gizinom platou? Idemo redom:

1. Da bi se izgradio kompleks piramida s željenom preciznošću, bilo je potrebno imati poravnan kameni plato. S jednog kraja "gradilišta" na drugi kraj, unutar skoro tri kvadratna kilometra, razlika u nivou je manja od dva centimetra! Laserska preciznost i građevinski poduhvat sam za sebe. Temelji Velike Piramide ispoljavaju još preciznije mjere: na preko pet hektara, razlika u nivou je manja od jednog centimetra! Ovo perfektno niveliranje daleko premašuje zahtjeve današnjeg ("modernog") građevinarstva.

2. U Kairskom muzeju se mogu vidjeti primjerci drevnih egipatskih pila, napravljenih od bakra i bronce. Egiptolozzi tvrde da su ovakvim alatima stari Egipćani obrađivali kamene piramidine blokove. Ali. Tu dolazimo do novog problema. Naime, prema Mohovoj skali mineralne čvrstoće, bakar i bronca imaju tvrdoću od 3.5 do 4. Tvrdoća kamenih blokova (vapnenca) je od 4 do 5, a granita između 5 i 6. Alati dostupni drevnim Egipćanima bi samo zagrebali površinu vapnenca, a granitu ne bi mogli ništa. Nema arheoloških dokaza o željeznim alatima u faraonskom Egiptu. Današnji najbolji željezni alati imaju tvrdoću od 5.5 i to je nedovoljno da siječe granit. Tek dijamantski alati mogu biti rješenje za granit i vapnenac. A sad zamislimo koliko bi milijuna skupih dijamantata bilo potrebno za nekoliko milijuna kamenih blokova od kojih su piramide građene. A da bi izazov bio teži, svi kameni blokovi su obrađeni sa sve četiri strane, a ne samo na jednoj, vanjskoj. Uglavnom, zaključak je da su blokovi za piramidu obrađeni nekom drugom, nama nepoznatom, tehnologijom.

3. O nerješivom problemu transporta blokova smo govorili u ranijim priložima. A kako su kamene gromade od pedeset ili čak 200 tona podizane na visinu od sto ili stopedeset metara? Golom ljudskom snagom?! Kako su granitni blokovi u glavnim komorama podizani i onda uklapani na prostoru u kome može stati samo šest ljudi? Egiptolozzi izbjegavaju odgovore na ta pitanja, jer bi za manevar unutar piramide bila potrebna ljudska snaga od barem dvije tisuće ljudi. A dvije tisuće ljudi ne može stati u jednu malu prostoriju.

4. Površina piramida je bila obložena posebnim blokovima koji su svi bili teži od desetak tona u prosjeku. Obrađivani su i ugrađivani s takvom preciznošću da ni žilet nije mogao stati između njih. Vezivni materijal (malter) nije korišten.

5. Sugestija egiptologa da su prilikom izgradnje piramida korištene rampe po kojima su se vukli kameni blokovi, rađa nove probleme. Rampa koja bi vodila do vrha piramide bi imala 17.5 milijuna kubičnih metara materijala. To predstavlja količinu koja je sedam puta veća od zapremine same piramide. Izgradnja takvih rampi bi zahtijevala 240.000 ljudi u toku Keopsove vladavine, i daljnjih 300.000 radnika i osam godina da se one uklone. I onda novi problem. Gdje se taj materijal nalazi pošto nikakvi tragovi nisu nađeni na čitavom platou?

I, nadalje, ako razmišljamo logikom egiptologa, povlačenje kamenih blokova po rampama bi neminovno oštetilo njihove precizne uglove. Umjesto toga, kameni blokovi su ugrađeni neoštećeni u samu građevinu.

6. Dokazi da Egipćani nisu konstruirali tri piramide na Gizinom platou nalaze se na nižim nivoima piramida. Naime, pronađeni su sedimenti na njihovoj osnovi, zatim tragovi vodenih oštećenja, te kristali morske soli na kamenu. Sedimenti se nalaze na visini do pet metara od piramidinih temelja. Oni sadrže mnoštvo školjki i fosila kojima je određena starost putem radiokarbonske metode. Rezultat: sedimenti su stari dvanaest tisuća godina!

Njihovo prisustvo je moglo biti uzrokovano samo dužim prisustvom morske vode i poplava. A faraonski Egipat nema nikakvih zapisa o (biblijskim) poplavama, jer ih jednostavno u njihovo doba nije bilo. Naime, egipatsko kraljevstvo je osnovano osam tisuća godina poslije potopa (i potonuća Atlantide).

Ovo nedvojbeno dokazuje da su objekti na Gizinom platou podignuti prije, najmanje, dvanaest tisuća godina.

Kada je Abdullah Al Mamun, sin bagdaskog kalifa, prvi provalio i iskopao prolaz u Piramidu prije 1.200 godina (820 A.D.), pronašao je naslage soli u prizemnom nivou piramide debele dva-tri centimetra. Kemijska analiza vršena u prošlom stoljeću pokazala je da je riječ o soli morskog porijekla. Novi dokaz da je piramida u dalekoj prošlosti (tisuće godina prije Sumera, Babilona ili drevnog Egipta) bila izgrađena, a zatim se, uslijed podizanja visine mora, nalazila u dubokoj vodi. Sve do povlačenja nivoa mora i nastanka pustinje.

7. Stranice piramide su u perfektnoj liniji sa stranama svijeta. Preciznost je zapanjujuća: 99,99% (odstupanje je 0,01%).

8. Velika piramida je istovremeno i sunčev kalendar. Dok je sjenka na sjevernoj strani, sunčeva svjetlost se odbija na južnoj strani, precizno označavajući godišnje dane solsticija i ekvinocija.

9. Osnovne dimenzije Piramide u sebi sadrže mjere Zemljine veličine i oblika. Piramida je u pravilnom omjeru s hemisferom; geografska širina (30 stupnjeva na sjever) i dužina (31 stupanj na istok) su posebna točka Planete, jer upravo na tom mjestu svojom dužinom i širinom dodiruju najviše tla, a najmanje mora.

10. Graditelji Piramide su znali geometrijske proporcije Pi (3,1415...), Fi (1,618) i "Pitagorine poučke o trokutu", tisuće godina prije samog Pitagore, "oca geometrije".

11. Atlantidani su, gradeći piramidu, pokazali da su bili svjesni Zemljinog sferičnog oblika (uključivo malo odstupanje od perfektnog kruga).

Osnove piramide su nekoliko centimetara duže od 230 metara čime su pokrili zaravnjenost Zemlje na polovima.

12. Naivne tvrdnje da se sa strana piramide nalaze dva "ventilacijska otvora" palo je u vodu. Minijturni elektronski robot je nedavno prošao uski put od 65 metara od "Kraljeve komore" i potvrdio da ovi otvori gledaju direktno u sazviježđa Zeta Orionis i Alfa Drakonis. Iz Kraljičine komore otvori su upereni prema Siriusu i Orionu. Očito je da su Atlantidani upirali prstom k matičnim planetima posjetioca koji su ostavili traga u razvoju njihove civilizacije.

13. Već klasično djelo Robert Bauvala "The Orion Mystery" detaljno obrazlaže da raspored tri piramide u Gizi odslikava pozicije tri glavne zvijezde u Orionovoj konstelaciji.

Čemu nas vodi ovo nabranje građevinskih čuda s platoa Gize? Zašto bi drevni graditelji inkorporirali toliko preciznih astronomskih, matematičkih, geografskih, astroloških i drugih (još neotkrivenih) znanja u kamene strukture?

Odgovor na to pitanje bi nas napokon približio odgovoru o stvarnoj funkciji piramida.

Godina je 1798. Napoleon osvaja Egipat i hita u Veliku piramidu sa svojom pratnjom. Dolazi do "kraljeve komore", traži od svojih pratilaca da ga ostave samog i... provodi noć ležeći u granitnom sarkofagu. Ujutro, vidno blijed i uzbuđen, napušta piramidu. Na upit svojih generala o doživljenom iskustvu, odgovara: "I da vam kažem, ne biste mi nikada vjerovali."

Dvadesetak godina kasnije, protjeran na Svetoj Heleni, na isti upit ponovno ne odgovara. Svoju tajnu je odnio sa sobom u grob.

Jedini komad "namještaja" u Kraljevoj komori je granitni ležaj. Dimenzije su mu veće od otvora tako da ovaj granitni blok nije napuštao piramidu od doba građenja. Dimenzije prostorije odgovaraju matematičkoj proporciji F_i (10,46 m x 5,23 m x 5,81 m), a izgrađena je od crvenog granita. Crni granitni ležaj je dugačak 2,25 m i metar širok. Egiptolozii pogrešno tvrde da je ovo konačno prebivalište faraona Keopsa. Pri tome nemaju nijedan, nijedan, dokaz za ovu tvrdnju. Niti mumije, niti kovčega, niti hijeroglifa, kraljevskih oznaka...

Kandidati za ulazak u povlašteni krug "prosvijećenih" prolazili su put dugačak 22 godine. Vrijeme ispunjeno treningom, iskušenjima, učenjima. Kandidati, odnosno inicirani, su morali dokazati svoju vrijednost. Objašnjeni su im kozmički principi i univerzalni zakoni, čovjekova pozicija i svrha u svemiru. Ove istine nisu objašnjavane prostom puku, ignorantima, "onima koji se nisu mogli uzdići iznad fizičke stvarnosti i koji svijet shvaćaju samo onako kako ga vide". (Peter Pompkins, "Secret of the Great Pyramids", 1971).

Na kraju svog dvadesetdvogodišnjeg perioda metafizičkog učenja, meditacija i priprema, inicirani bi došli do svog posljednjeg testa. Bili bi ostavljeni u granitni kovčeg tri dana i tri noći.

Položaj kovčega i same Kraljeve komore je pažljivo izabran. Tu bi se koncentrirala energija Piramide i posebno bi se pojačavala prilikom različitih Zemljinih konstelacija sa Suncem, Mjesecom, planetarnim i zvjezdanim objektima. To bi posebno stimuliralo buđenje spiritualne svijesti. Duše kandidata bi tokom tri dana lutale kapijama vječnosti, oslobođene svog fizičkog tijela. Pri tome bi otkrivali da je čitav Univerzum život, da je kozmos progres, da je svemir vječni rast. Shvaćali bi da je tijelo dom iz kojeg duša može izaći i u koga se može vratiti i bez fizičke smrti. S tim saznanjem kandidat bi postajao besmrtnan.

Nakon tri dana, i fizičkog buđenja, i individualnog iskustva velike misterije, kandidat bi postajao prosvijetljenim. Bivao bi obasjan božjom, univerzalnom svjetlošću.

Crni granitni ležaj u Kraljevoj komori Keopsove piramide je jedini komad "namještaja". Tu se koncentrirala energija piramide što bi posebno stimuliralo buđenje spiritualne svijesti kandidata za ulazak u povlašteni krug "prosvijećenih".

(11) Edgar Cayce

Houston, 14.7.2002.

Jedna od tri pročitane knjige na putu od Houstona do Splita i natrag, bila mi je i ona Henry Bolduca o hipnotičkim regresijama: "Journey Within". Henry je tokom svojih dvadeset pet godina prakse putem hipnoze stotine ljudi vraćao u prošlost i njihove ranije živote. Henryjev uzor bio je fenomenalni američki istraživač "duševnog svijeta": Edgar Cayce (1877-1945). I upravo nam je Cayce potreban da bi nam omogućio prijelaz s površine platoa Gize... ispod piramida i sfinge.

Jedino je o Nostradamusu napisano više knjiga nego o američkom "spavajućem proroku". Cayce je putem samohipnoze bio u mogućnosti da daje točne i korisne informacije o više od 8.000 različitih ljudi koji su mu se obraćali za pomoć. Od običnih ljudi do američkog predsjednika. Tokom 43 godine ostavio je iza sebe ukupno 14.253 "čitanja". Među njima je otprilike 60% medicinskih dijagnoza, 20% individualnih životnih čitanja i 20% drugih tema (poslovne i dr.). Činjenica da je Cayce trebao samo ime i trenutno boravište osobe o kojoj je trebao dati medicinsku dijagnozu načinila ga je fenomenom. Preciznost dijagnoza i ponuđeni neortodoksni tretman, te uspješnost u liječenjima, ga je proslavila.

Četvrtina životnih čitanja odnosi se na period Atlantide. Preko 700 inkarniranih duša je detaljno opisano u Caycejevim stenografskim izvještajima. Ovo je omogućilo stvaranje najobimnije dokumentacije o izgubljenoj civilizaciji naših predaka. Cayce bi običavao govoriti da smo u prošlim životima poznavali većinu ljudi s kojim se i danas družimo. Ovo saznanje, bolje rečeno vibracija ili magnetska privlačnost, vuklo bi duše Atlantidana, jedne prema drugim. (Čitanje ovog teksta također nije slučajno. U svakom od nas bi mogao probuditi odbljesak naših davno proživljenih života. Pa da vidimo da li ćemo se nečega sjetiti.)

Vulkanske erupcije, zemljotresi i ljudskom rukom izazvane eksplozije uništavale su civilizaciju Atlantide u tri prošla perioda. Svaka od ovih destrukcija trajala je mjesecima, čak i godinama. Upozorenja prije svake katastrofe su davana Atlantidanima. Mnogi su, zapravo, i uspijevali pobjeći na sigurno. Neki su odlazili u Europu ili Afriku, a neki su sklonište potražili u Južnoj Americi. Prva od tri katastrofe se desila 50.700 godina prije nove ere. Druga je slijedila oko 28.000 godina p.n.e., a treća prije 12.500 godina.

Cayce opisuje duševne projekcije najstarijih Atlantidana kao bića "... u kojima su oba seksa, muški i ženski, bili prisutni u istom tijelu". (Čime on odgovara na Oksanino pitanje, upućeno meni, čemu mi služe bradavice.)

Iz mnoštva "čitanja" je vidljiva polarizacija u Atlantskom društvu:

1. Na jednoj su strani čista, duhovna i napredna bića sljedbenici kozmičkog "Zakona Jednog". Sve potiče iz univerzalne supstance, praiskonskog uma, kozmičke svjetlosti. Zakon Jednoga odražava najviše standarde svijesti i vibrira na najvišem nivou svjetlosti i energije, i ostaje vrlo blisko Kreatoru.

Filozofija pripadnika Zakona Jednog je totalno filantropska i nesebična. Uvijek su nastojali da podignu i obogate duhovne i fizičke uvjete svoje okoline i... da održavaju balans između kozmičkih i planetarnih sila;

2. Na drugoj strani su svećenstvo i pripadnici učenja "Djeca Beliala". Oni su zainteresirani za svoj ego, fizičke užitke, moći hipnoze i vladanja nad drugim ljudima. Duhovna znanja su im bila isključivo u svrsi vladanja nad materijalnim svijetom.

Rani Atlantidani su živjeli u grupama, a ne u domaćinstvima ili familijama kakve ih znamo danas. Postojali su svećenici, radnici, farmeri, umjetnici, čuvari vremena i misteriozna grupa koju Cayce naziva "stvarima" ili "mašinama". Tretman i korištenje tih "mašina" je bio kamen spoticanja između pripadnika Zakona Jednog i Djece Beliala.

Postepeno, civilizacija se kreirala na Atlantidi, koja je pretekla sve dotadašnje i buduće imperije po svojim naučnim i ekonomskim dostignućima. Tehnologija Atlantidana je omogućila razvoj zračnih balona, podmornica, liftova, telekomunikacijskog sustava i, čak, kompjutera. Avioni i podmornice su imale primjenu u korisne, ali i u rušilačke svrhe. Slično je bilo i s upotrebom zraka smrti, eksploziva, radioaktivnih snaga i atomske energije.

Kako su Atlantidani ovladavali ovim destruktivnim silama, prirodni balans se počeo narušavati i približavao se kraj prve civilizacija Atlantidana. Jedini datum u čitanjima Caycea koji prethodi prvoj kataklizmi je datum održavanja političkog samita između tadašnjih zemalja: 50.722 godine prije n.e.

Sastanak je bio posvećen problemu golemih zvijeri na Atlantskom kontinentu.

Nakon sastanka su Djeca Beliala pretjerala u korištenju tehnologije eksploziva u pokušaju da riješe problem... Efekti su bili takvi da su doveli do cijepanja velikog kontinenta Atlantide (između današnje Europe i Amerika) na pet otoka.

Ponovni uspon Atlantidana im je omogućio da ovladaju putovanjima u zraku, na vodi i na zemlji. Ne samo da su imali avione, već i letjelice na daljinsko upravljanje. Atlantida je uživala u svakojakim tehnološkim čudima, od kojih mnoga još uvijek nisu "izmišljena" u našem dobu. Mašine i laseri su korišteni za pomlađivanje tijela. Tehnologija je korištena za razvoj psiho i duševnih potencijala koje su uključivale telepatiju i astralna (vantjelesna) putovanja!

Na vrhuncu svog drugog perioda, nedugo prije kraja 28.000 g.p.n.e., Atlantidani postaju korumpirani i dekadentni. Zakon Jednog i Djeca Beliala imaju duge i ozbiljne nesuglasice. Jedna od njih je i uloga "mašina" (organskih robota). Da li im pomagati u njihovom duhovnom razvoju (Zakon Jednoga) ili ih eksploatirati (Djeca Beliala)? I, kao i prije prve kataklizme, duhovni zakoni se koriste za materijalne probitke.

Najave katastrofe su se mogle vidjeti, ali većina ih jednostavno ignorira i nastavlja zloupotrebljavati svoju moć i znanje.

Slijedi destrukcija u kojoj se ponovno gubi kopno; dolazi do klimatskih promjena. Preživjeli se Atlantidani moraju prilagođavati novim uvjetima. Naučna znanja su i dalje značajna, ali se prethodne dvije ere ne dostižu. Umjesto jednog velikog kontinenta, sada je grupa otoka. Najveći među njima su Posejdonija, Arian i Og. Stanje nemira i pobuna postaje trajno. Razlike među dvije glavne grupacije su sve dublje.

Djeca Beliala će dovesti do treće, finalne, destrukcije Atlantide, zloupotrebom destruktivnih energetske sila. Korupcija, gramzljivost, nepostojanje moralnih standarda, sebičnost, zloupotreba zemaljskih resursa... ubrzano su vodili njenom kraju. I mada se finalni čin desio iznenada, najave kraja su davane unaprijed.

Onima koji su željeli da gledaju.

Prije finalne destrukcije Atlantide, sljedbenici Zakona Jednog, koji su znali za nadolazeću sudbinu svog kontinenta, uspijevali su se preseliti u druge zemlje.

Tako, na primjer, u jednom od čitanja, Cayce prati putovanja jedne od duša:

"... na Atlantidi tokom perioda pucanja otoka. Isplovili smo prema Egiptu, ali smo završili na Pirinejima (današnjim Portugalskim, Francuskim i Španjolskim zemljama). U Calaisu se još uvijek mogu vidjeti tragovi na liticama gdje su pripadnici Zakona Jednoga pokušavali obnoviti svoje ritualne aktivnosti." (13.06.1934., čitanje 315-4)

Među prvim zadaćama je bilo osnivanje velike biblioteke znanja, oko godine 10.300 godine p.n.e. u mjestu koje će znatno kasnije postati grad Aleksandrija u Egiptu.

Ova velika biblioteka je sadržavala brojne, neizmjereno vrijedne knjige koje bi danas, van svake sumnje, dokazale ne samo postojanje Atlantide, već i tehnologije koja je daleko ispred naše, dvadeset prvog stoljeća.

Brojni rukopisi su odneseni u Piramide:

"... Prije konačnog uništenja Atlantide, svećenici su dolazili iz Egipta u Posejdoniju (Atlantidu) da bi usavršili svoje shvaćanje Zakona Jednog i da bi sa sobom nosili zapisana znanja. Promatrana osoba se vraćala sa svećenikom u Egipat. Tamo se uključio u Egipatsku politiku stajući na stranu mladog princa, a protiv lokalnog kralja Aarata. Egipat mu je postao novi dom. Na Atlantidi su nastavljene pobune, a mnogi Atlantidani su emigrirali u Egipat...

.. Osoba je bila među onima koji su čuvali stara znanja s Atlantide i pripremali izgradnju kuće za inicirane - Veliku Piramidu. (19.06.1041., čitanje 2462-2)

"... osoba je pomagala svećeniku u izgradnji Galerije Znanja koja će ležati ispod enigme... koja je još uvijek misterija nad misterijima... onima koji istražuju tko je drevnog čovjeka učinio svjesnim bićem i odvojio ga od zvijeri." (16.11.1940., 2402-2)

Gornje čitanje sugerira, a niz drugih izvora to i potvrđuje, da je ispod površine Gizinog platoa, Sfinge i Piramida, izgrađena pozamašna Galerija znanja, biblioteka Atlantidana.

(Cayce je u listopadu 1933. posvetio jedno svoje čitanje odgovoru na pitanje da opiše Galeriju znanja ("Hall of Records")):

"... Tu se nalaze znanja Atlantide od početaka vremena kada je Duh preuzeo ljudsku formu na Planeti; i informacije koje opisuju razvoj čovjeka; i događaji koji su doveli do prve kataklizme i promjene koje su uslijedile; i opisi ljudskih aktivnosti na drugim kontinentima; i izvještaji sa sastanaka predstavnika država i zemalja; i aktivnosti koje su dovele do destrukcije Atlantide; i izgradnja piramide inicijacije; i gdje su skrivena znanja koja su kopija onih s potonule Atlantide...

... Pozicija skrivenog ulaza je, kada se sunce diže iznad vode, duž linije koja pada između šapa Sfinge; ne dozvoljava se ulaz u podzemne komore sve dok čovjek to svojim iskustvom zasluži..."

Biblioteka znanja će, prema ovim navodima, jednom biti dostupna čovjeku. Tada će, očekujemo, dokazi o postojanju Atlantide izaći na svijetlo dana. Ujedno će se otkriti tehnologija i znanje koji su toliko napredni da se ne može ni zamisliti da je tako što moguće.

Cayce je prerekao da će se egipatska riznica mudrosti otvoriti između 1998-2001.

Ispod sfinge i piramida je izgrađena velika biblioteka znanja koja sadrži neizmjereno vrijedne knjige koje dokazuju postojanje Atlantide i tehnologija koje su koristili. Crtež prikazuje prolaz ispod sfingine šape, ulazak u podzemne komore, kružni hram i raskršće podzemnih tunela koji vode prema tri piramide.

(12) Biblioteka Atlantida

Houston, 27.7.2002.

Nakon dugog lutanja podzemnim holovima i odajama, ulazite u galeriju prepunu:

- a. kovčega sa zlatom
- b. bankom podataka u kojima su zapisana sva znanja o čovječanstvu i svakom pojedincu iz prošlosti i budućnosti.

Pitanje je, naravno, koju riznicu izabrati?

Egipćani su, kao i njihovi prethodnici Atlantida, još od najranijih vremena, bili čvrsto uvjereni u reinkarnaciju i neprolaznost duše. Nisu se ustručavali da na svijet gledaju iz kozmičke perspektive.

Tako u uvodnom dijelu klasične "Egipatske knjige mrtvih", u himni posvećenog bogu Ra, možemo pročitati:

"... Milijuni godina su prohujali nad svijetom; ne mogu iskazati broj bića kroz koje si prošao..."

Već nebrojena stoljeća Egiptom kruži priča o zaboravljenoj vremenskoj kapsuli drevnog znanja. Iz izvora povijesnih i ezoteričnih. Svi oni govore o hramovima i komorama ispod velike Piramide i Sfinge u Gizi, koji kriju tehnološka, spiritualna i naučna znanja izgubljene civilizacije... mnogo starije od samog Egipta. Sastavni dio priča su i proročanstva tko i kada će otvoriti tu vremensku kapsulu.

Naša potraga za izvorima legendi kreće od egipatskih kamenih tableta ili stela.

Čuvena stela Tutmozisa IV, pronađena između šapa sfinge, prikazuje sfingu kako leži iznad podzemne strukture s vidljivim prolazom. Na jednoj drugoj steli, autora Nezema, koja se čuva u Louvreu, uz sfingu je jasno prikazano šest stepenica koje vode prema podzemnim vratima.

Hijeroglifi na Horusovom hramu Edfu, u južnom Egiptu, upućuju na postojanje izgubljenih dokumenata pod nazivom "Sveta knjiga hramova". Ovi dokumenti su opisali sve glavne hramove uzduž rijeke Nil iz najdavnijih vremena. Oni opisuju izgradnju podzemne biblioteke znanja ispod Gizinog platoa. Svete knjige i objekti su pohranjeni u podzemne prostorije, ulaz je zatvoren, a iznad njega su podignuti grandiozni građevinski objekti kao njegova zaštita. Jedino su rijetka duhovno inicirana bića imala pristup podzemnim tajnama.

Povjesničar i istraživač drevnih tekstova Zecharia Sitchin (spominjali smo ga šire u Drugom tomu) prevodeći jedan epski tekst iz doba Osamnaeste egipatske dinastije govori o "...bogu Amunu koji dolazi do božanske sfinge i ulazi u dvije podzemne komore koje se nalaze ispod njezinih šapa."

Čuveni grčki povjesničar Herodot, godine 443 prije nove ere, bilježi svoju prvu posjetu Egiptu nakon koje piše o postojanju "... kompleksnog labirinta koji se prostire daleko ispod piramida, u svim pravcima...". Rimski povjesničar Marcellinus, u četvrtom stoljeću, piše: "Ispod piramida su smještene podzemne galerije i prolazi u kojima su čuvari drevnog znanja, znajući da potop dolazi, pohranili svoje tajne..."

Suvremenik Marcellinusa, Jamblikus, je pisao o procesu inicijacije povezanim sa sfigom: "Na tajnoj lokaciji, između sfinginih šapa, nalaze se brončana vrata, koja se otvaraju sa skrovitom oprugom. Odavde kreće serija testova za inicirane koji će, s vremenom, steći status Učitelja..."

Al Masudi, Kroničar egipatskih Kopta, je, u desetom stoljeću, pisao o podzemnim prolazima ispod monumenata Gize: "... Svaka piramida je imala svoj podzemni prolaz i vrata..."

Židovski povjesničar Josefus je tvrdio da je biblijski Henok "...izgradio podzemne hramove s devet svodova, jedan ispod drugog...".

Isaac Newton je iskazao specijalni interes egipatskim monumentima, spekulirajući da "...unutrašnji labirint tunela i komora predstavlja proročanski kalendar u kamenu".

Najpoznatiji američki prorok, Edgar Cayce je, u svojim vizijama, vidio da su, u isto vrijeme kada se gradila Velika Piramida, prije više od 12.000 godina, usporedo tekle aktivnosti da se sačuvaju svete knjige znanja. Ove biblioteke i galerije mudrosti, koji se tek trebaju ponovno otkriti, bile su smještene ispod Gize, a ulaz im je bio "između šapa sfinge, na mjestu gdje pada sunčana zraka kada se sunce diže iznad Nila."

Američki prorok i mistik H.C. Randall-Stevens, pripadnik elitne organizacije Templarski Vitezovi Akvarijusa, tvrdio je koncem 1920-ih, da od sfinge "... vode stepenice naniže k ulazu u široki ovalni hram 30 metara ispod zemlje. Nekih 200 metara zapadno od sfinge je prolaz u drugi ovalni hram odakle vode tuneli u sve tri piramide." Stevens je iza sebe ostavio skice ovih podzemnih hramova koje je nazvao "Masonskim centrom", tvrdeći da se u njemu redovno održavaju inicijacije pripadnika viših masonskih stupnjeva. Spencer Lewis, osnivač Rosenkreuzerskog reda, u svojoj je knjizi "The Symbolic prophecy of the Great Pyramid" (1936.) uključio crteže nastale u "... tajnim knjigama koje su ostale iza arhivara mističnih škola Egipta i Orijenta" i koje govore o "...drevnim formama inicijacije održavanih u sfingi i Velikoj piramidi". Lewis objašnjava zašto je postojanje tajnih hramova, prolaza i drevnih znanja "...sustavno negirano od strane egipatskih vlasti, egiptologa i istraživača iz Europe." U svojoj knjizi Lewis citira rezultate istraživanja dr. Salima Hassana s kairskog Univerziteta. "Otkrili smo podzemni prolaz koji su koristili drevni Egipćani prije 5.000 godina. On prolazi između druge piramide i sfinge. Širok je 24 metra, a dugačak više od 400 metara! Pored prolaza otkrili smo brojne podzemne komore, hramove i druge prostorije, uključujući Kapelu Ponude s tri kamena stupa u sredini. Na zapadnoj strani kapele je Komora za Inicijaciju i Prijem u kojoj je pronađen veliki mramorni sarkofag. Židovi su ukrašeni prelijepim crtežima, a mnoge, perfektno izvajane figure, krase podzemne prostorije..." Lewis zaključuje da su svi ovi detalji ostali zabilježeni na fotografijama koje su dio Hassanovog izvještaja. Sedamdeset godina kasnije Hassanova otkrića nisu dostupna široj javnosti, ali informacije i dalje dolaze od nezavisnih istraživača. Robert Buaval, u svojoj novoj knjizi "Secret Chamber" (1999.), analizira drevne mape i skice masonskih organizacija. Zaključuje da su one "...vrijedne spomena zbog nevjerojatne sličnosti s realnim otkrićima. Naime, radarska i seizmografska oprema, kao i najnovija istraživanja ispod sfinge, pokazali su da sve te podzemne prostorije zaista egzistiraju."

U ožujku 1998. desilo se važno otkriće. Dannion Brinkley je upoznao javnost da je u zabitom egipatskoj oblasti Tushka, oko 700 km jugozapadno od Kaira, pronađen nepoznati hram. Prvi podaci ukazuju da je hram stariji od 10.000 godina! Otkrili su ga radnici dok su kopali irigacijske kanale. A taj hram sjedi na vrhu ostataka još starije kamene strukture. A obje su okružene dokazima drevnih poplava. Slikovni znaci na zidovima su drugačiji od najstarijih hijeroglifskih formi.

Ovdje se prisjećamo Edgara Caycea koji je, prilikom jednog od svojih "čitanja", odnosno posjeta prošlosti, govorio O ostavštini Atlantidana u Egiptu: "...Zapisi u Biblioteci Znanja će biti kombinirani... u formi najstarijih egipatskih simbola te novijeg jezika Atlantidana..." Ovladamo li jezikom Atlantidana i/ili ranih Egipćana, doći ćemo do ključa kako da čitamo dokumente skrivene ispod Gizinog platoa.

Doktor Joseph Martin Schor, geolog i predsjednik Schor Foundation, započeo je svoja istraživanja ispod platoa Gize 1990. godine. Zvanična Egipatska Fondacija Antikviteta ih je

odobila i osigurala punu kooperaciju timu u komu su John Anthony West, dr. Robert Schoch i dr. Tom Dobecki. Njihov tim je nazvan "Tim magičnog oka" (magično oko u piramidi je čuveni masonski simbol).

Nakon sedam godina napornih istraživanja iz Tima nije dolazilo do zvaničnih saopćenja. Sve dok napokon glavni snimatelj ekipe, Boris Said nije odlučio da progovori i otkrije pravu istinu o onome što se dešava. Njegova priča nije objavljena na TV-u, jer je dr. Schor otpočeo pravnu bitku da se fotografije i snimljeni materijal ne mogu objavljivati bez njegove suglasnosti. Ali, Boris Said je publicirao video-kazetu u privatnoj produkciji i evo što ona sadrži.

Pod naslovom "Iza scene s Timom magičnog oka na Gizinom platou" video pokazuje originalno otkriće tajne komore početkom 1991. godine uz upotrebu seizmičke opreme. Ekipa na čelu s dr. Dobeckim je ta otkrića potvrdila 1996. i 1997. koristeći radar, kao i postojanje tunela koji vodi do ispod sfinge. Video prikazuje snimljeni materijal na kome se vidi dno podzemnog tunela dubokog preko 33 metra ispod platoa. Tamo je tim otkrio granitni sarkofagni poklopac koji, prema legendi, zatvara ulaz u tunel... koji vodi direktno do sfingine rampe. Fotografije na radaru dr. Dobeckog jasno pokazuju postojanje tunelskog prolaza s kružnim vrhom koji vodi istočno od podzemnog prolaza prema sfingi koja je udaljena 300 metara!

Na videu učestvuje i Tom Danley, konzultant NASA-e i stručnjak za soničnu levitaciju. (Ovo je vrlo indikativno, jer se pretpostavlja da su pravi graditelji piramida, Atlantidani, koristili zvučnu frekvenciju za transport kamenih blokova do Gize. Ili, što bi danas rekli, soničnu levitaciju.)

Niz eksperimenata Tom Danleya u Kraljevoj komori u Velikoj piramidi i prostorijama iznad Kraljeve komore, sugeriraju da je piramida konstruirana sa soničnom svrhom. Danley konstatira da postoje četiri osnovne frekvencije koje se čuju u piramidi i kojima odgovara izbor građevinskog materijala od kojeg je sazdana. Na primjer, note F korda, koje, prema drevnim egipatskim tekstovima, simboliziraju zvuk naše planete. Danley dokazuje da se ova nota/zvuk producira u Kraljevoj komori u opsegu od 16 herca do 1/2 herca (koji je daleko ispod onog što naše uho može registrirati). Ove vibracije izaziva vjetar koji dolazi iz četiri prolaza koji vode na strane piramide. (Zvuk je sličan onom koji se proizvodi kada se puše u vrh boce.)

Zašto je Biblioteka Atlantidana tako važna? Zašto nam trebaju znanja te davno izgubljene civilizacije?

Odgovor je jednostavan. Život kojim živimo danas je suštinski pogrešan. I protivan istinskoj ljudskoj (točnije, duševnoj) prirodi.

Da bi funkcionirali kao civilizacija već tisućama godina, izgradili smo socio-ekonomski sustav kojim se održava red. Ekonomski model koji je vladajući odražava pokornost profitu. Inovacije, tehnologija, naučna saznanja imaju smisla samo ako povećavaju profite kompanija. A nije im bitno da li te tehnologije zagađuju zrak, izazivaju bolesti, kreiraju nove ratove i razaranja, dovode do mizerije, uništavaju ekološki sustav Planete... Novac je pokretačka snaga današnje civilizacije.

Kako pogrešno.

Što nam Atlantidani mogu novog dati?

Njihova tehnologija je bila zasnovana, prije svega, na čovjekovom duhu, korištenju snage Majke Zemlje, i univerzalne energije. Granice ljudskog uma i svijesti nisu bile limitirane kao danas.

Komunikacija s Univerzalnom Mudrošću bila je sastavni dio odgoja i obrazovanja mladih.

U momentu kada bi postali pretežno spiritualnim bićima kao Atlantidani, morao bi se srušiti naš socio-ekonomski sustav.

Ako bi ponovno ovladali tehnikom telepatije, zašto bi nam trebali telekomunikacijski monopoli, AT&T, MCI, Đidijev Telekom, satelitski i mobilni telefoni?

Ako bi se ponovno počeli liječiti meditacijom, kristalima, ljekovitim travama i ostvarili balans s prirodom, zašto bi nam trebali skupi doktori i farmaceutski divovi koji truju našu djecu?

Ako bi ponovno razumjeli antigravitaciju i elektromagnetni zemaljski sustav zašto bi nam trebali brodovi, rakete, željeznica, Mercedes, FIAT, auto monopoli, promjena ulja, filtri...?

Ako bi nam se vratilo znanje o bazičnoj zemaljskoj magnetnoj sili i tekućoj svjetlosti, zašto bi trebali bušotine za naftu, Texaco, elektro kompanije, plin, dalekovode?

Ako bi nam Biblioteka Atlantidana ponovno objasnila istinsko značenje života i našu pravu vezu s Univerzalnim Duhom, spiritualnom evolucijom i reinkarnacijom, zašto bi nam trebala organizirana religija, crkve, pape, hramovi, svećenička hijerarhija?

Ako bi bili u stanju da ponovno shvatimo istinsku povijest ("alternativnu" kako je ja zovem danas), srušile bi se bajkice iz bukvalne interpretacije Biblije i "izabranih naroda".

I onda, koji odgovor s početka ovog priloga da izaberemo?

Ako izaberemo onaj pod b., "riznicu znanja", što dobivamo s njim?

Ruše se sebični, halapljivi, novcem tjerani ideali. Znanje postaje svojina svih. Istinu tražimo u sebi, a ne kod svećenika. Strah nestaje, svijest o neprolaznosti duše ostaje.

Svijet zasnovan na kozmičkim i prirodnim zakonima. Atlantski "Zakon Jednoga".

Ljubav. (P.S. Nova civilizacija se ne rađa preko noći. A i gotovo savršena civilizacija skrene na stranputicu i dovede do samouništenja. Zbog toga dostupnost znanja sama po sebi nije dovoljna. Drugi korak je naša promjena iznutra. Sve dok pojedinci ne prerastu u većinu i preplave Planetu s pozitivnom vibracijom.)

Između šapa sfinge je ulaz u podzemne galerije mudrosti. Otkriveni hramovi, komore i prolazi sa znanjima davno izgubljene civilizacije se brižljivo skrivaju od javnosti .

(13) Potomci atlantiđana – Baski

Houston, 4.8.2002.

Moj prvi američki mini kombi bio je oldsmobilov model "Silhouette". Svojom aerodinamičnom linijom i nečujnim radom motora je i podsjećao na siluetu.

Engleska riječ "silhouette" vodi svoje porijeklo iz francuskog jezika. U XVIII stoljeću je živio političar Etienne de Silhouette. Njegovo prezime je predstavljalo francusku verziju baskijskog prezimena "zilhueta". Na jeziku Baska, "zulo" znači rupa, a dodatak "eta" znači mnoštvo. Pretpostavka je da je prvo prezime dobio netko tko je živio između mnogo rupa, ili, još vjerojatnije, između mnogo podzemnih pećina.

U engleskom jeziku postoje samo dvije riječi čije je porijeklo baskijsko: "silhouette" i "bilbo". U Shakespeareovo vrijeme, riječ bilbo je označavala mač izvanredne kvalitete. Sama riječ potiče od baskijskog grada Bilbao (Bilbo na baskijskom), koji je bio poznat po odličnim željeznim proizvodima.

U godinama koje su prethodile potapanju Atlantide, tisuće njenih stanovnika su tražile alternativno mjesto za življenje. Dolazeći iz zraka (!) i sa mora, predio Baskijskog zaljeva, u podnožju planinskog vijenca Pirineja, ih je podsjećao na staru domovinu. Tu su nastale prve zajednice prije 12.500 godina. Ovdje su bili zaštićeni i izolirani. Godine su prolazile, njihova pradomovina je svršila na dnu Atlantika.

Od pirinejskih Atlantiđana su ostali njihovi potomci - Baski.

Baski su narod koji živi u jugozapadnoj Europi. Oko 600.000 Baska je raspoređeno u četiri španjolske provincije (Navarra, Vizcaya, Guipuzcoa i Alava), a 100.000 živi na francuskoj strani u tri provincije (Labourd, Basse-Navarre i Soule). Kao nekada, tako i danas, ostali su vezani uz more: regije s Baskima protežu se u dužini od 100 km od francuskog obalnog grada Bayonne do španjolske luke Bilbao.

U unutrašnjost kopna ulaze samo oko 50 km, do grada Pamplone.

Premda su mileniji prohujali, Baski još i danas osjećaju da su "...neposredni potomci Atlantiđana, čija je napredna civilizacija završila na dnu oceana..." (prema interesantnoj knjizi "The Secret of Atlantis", autor Otto Heinrich Muck; o njegovim postavkama šire u budućim priložima).

Jezik Baska je jedinstven i naučno je dokazano da ne potiče ni od jedne velike grupe jezika.

Indo-europski jezici su došli s istoka (keltski, germanski, latinski) i polako zamijenili ranije europske jezike. Međutim, jezik Baska, euskara, je govoren u Baskijskom kraju "...davno prije od ostalih zapadnoeuropskih jezika koji su stizali u Europu..." ("The History of Basque", autor Larry Trust, lingvist Baska).

Njihova riječ za nož bukvalno prevedena znači "kamen koji reže", podržavajući njihovu tezu da im je jezik najstariji na svijetu i izvire iz Kamenog doba.

Doduše, postoje zajedničke riječi jezika Baska s nekim drugim "egzotičnim" jezicima: Burushaski (govori se na Himalajima i ne zna mu se porijeklo), Berberi i Tuarezi u Africi, izumrli narod Gaunca s Kanarskih otoka, staroegipatski, sumerski, minoanski i jezik domorodaca iz srca Gvatemale (odakle su Maje nekada vladale Srednjom Amerikom).

Idiomi i fraze indijanskih plemena Tupi-Guarani, duž rijeke Amazone, neodoljivo podsjećaju na jezik Baska. Arheolog Marcel Homet je studirao grupu lingvistički povezanih indijanskih plemena koji su imali zajedničko božanstvo - boga Tupan. Shirley Endrews u svojoj knjizi "Atlantis, Insights from a Lost Civilizations", objašnjava legendu o Tupijima,

idući u prošlost 28.000 godina. To je bilo doba druge velike kataklizme koja je zadesila Atlantidane. Tada je došlo do migracije Atlantidana prema Karipskim otocima i dalje prema Amazonu. Ove zajednice su se zvale Tupi imajući isto vrhovno božanstvo - Tupan.

Ove sličnosti nisu slučajne i upućuju da su fragmenti ovih jezika ipak imali zajedničko porijeklo.

U Starom Zavjetu se, u doba gradnje Babilonskog tornja, govori o jednom jeziku na čitavoj zemlji. U drevnoj knjizi Maja, "Popul Vuh", tvrdi se da se, prije nego što su se Maje preselile k zapadu (Srednjoj Americi), govorio samo jedan jezik.

Ailantida je dugo dominirala Planetom. Trgujući i putujući kontinentima, osnivajući svoje stalne kolonije, njihov jezik je postepeno prihvaćan u trgovini i kulturi. Ranije forme govora su postajale inferiorne, a rječnik Atlantidana je postao osnova iz kojih su se razvili ostali svjetski jezici. Ali, univerzalni svjetski jezik je postojao: jezik Atlantidana.

Baski su se uzdržavali od brakova sa susjednim narodima. Zbog toga se i danas fizički razlikuju od svojih prvih susjeda Španjolaca i Francuza. Zadržali su istaknute kromanjonske fizičke karakteristike.

Njihova krvna grupa je jako različita od ostalih europskih naroda. Baski imaju izražen visok postotak nulte krvne grupe koja je RH negativna. To je jedna od karakteristika Atlantidana (i pratit ćemo je na njenim drugim potomcima). Baski zapravo imaju najvišu frekvenciju RH negativnog faktora u svijetu.

Genetičar Luiga Luca Cavalli je skoro kompletirao genetsku mapu Europe i ukazao na iznenađujuću različitost Baska u odnosu na ostale Europljane: najviša proporcija RH negativne krvi (25%) i najviši postotak nulte grupe (55%). To ih direktno veže za najstarije humane zajednice u Europi - kromanjonce.

Sada je vrijeme da zavirimo u oficijelno, enciklopedijsko određenje ovog naroda: "Baski, narod nepoznatog porijekla, pretežno žive u oblasti Pirineja. Etnički, izgleda da pripadaju bijeloj rasi, ali istraživanja njihove krvne grupe pokazuje dugu izoliranost od ostalih Europljana; njihov jezik je istaknuto konzervativan i ne liči ostalim indoeuropskim jezicima...

...Baski su sačuvali karakteristike svoje drevne kulture usprkos upadima Rimljana, Visigota, Mora i Franka. Nakon građanskog rata u Španjolskoj, general Franko je podčinio regiju i to je uzrokovalo buđenje nacionalizma i pokreta ETA..."

Kroz duge periode Baski su čuvali svoju samostalnost, kulturu i demokratske tradicije. Nažalost, pisani dokumenti postoje samo unatrag dvije tisuće godina i svi oni govore o otporima Baska pred osvajačima. Međutim, kulturna dominacija Pariza i Madrida je učinila svoje. Jezik Baska, euskara, postoji samo kao drugi jezik u njihovim provincijama i polako nestaje. Došljaci ga ne uče, TV i mediji čine svoje.

Potomci Atlantidana se nepovratno utapaju u novu civilizaciju.

Čuveni Baski bi povremeno izranjali na modernoj svjetskoj pozornici.

Istraživač Elkano je, nakon smrti Magellana, kompletirao prvo moderno oplovljavanje Planete. Kompozitor Maurice Ravel, političarka Dolores Ibarruri, osnivač jezuitskog reda Ignatius Loyola...

Ipak, danas nas interesira poet Jacinth Verdauger, koji je objavio divnu poemu "L'Antantida" 1978. godine. Verdauger u njoj ostavlja mladim generacijama Baska podsjećanje i poštovanje prema drevnoj domovini Atlantidi. On opisuje snjegovite planinske vrhove Atlantide i strašne vulkane. Emotivno opisuje divne cvjetne bašte i nepregledna žitna polja koja podsjećaju na zlatne kose Atlantide, toliko drugačije od pirinejskih krajeva. Kondori koji lete visoko na nebu, i pretpovijesne zvijeri te mamuti s Atlantide oživljavaju u njegovoj poeziji. Spominje čak i zlatna polja naranči u regiji Gorija. Verdaugerova istinska

vezanost za Atlantidu odražava tipičnu ljubav za zemlju davnašnjih predaka. Kao i imigranata inače prema njihovim matičnim domovinama.

Pripadnik policije Baska iz mjesta Ordizia u španjolskoj provinciji Guipuzcoa. Zahvaljujući uzdržavanju od brakova sa susjednim narodima, Baski su zadržali istaknute kromanjonske fizičke karakteristike i visok postotak nulte krvne grupe koja je RH negativna. To ih direktno veže za najstarije humane zajednice u Europi i čini direktnim potomcima Atlantidana.

(14) Potomci Atlantidana – Guanchi

Houston, 10.8.2002.

U ožujku 1936. Španjolska republika je transferirala generala Francisca Franca na Kanarske otoke pod sumnjom da je pripremao vojni puč. Četiri mjeseca kasnije general Franco je uspio zavladata Kanarima, prebaciti se u Maroko i nastaviti borbu protiv Republike. Građanski rat je neslavno završen pobjedom fašističkog kaudilja, a Kanarski otoci su ostavljeni na nemilost antirepublikanaca.

Stotinjak kilometara od obala teritorije Zapadne Sahare, smješteno je sedam "pasjih otoka" (latinski canariae - pas). Kada su Španjolci počeli dolaziti na arhipelag u XV stoljeću zatekli su misteriozne domoroce - narod Guanchi. Bili su visoki, plavih očiju i svijetlo plave kose. Živjeli su u pećinama, mumificirali svoje mrtve. Nisu imali brodove. Izolirani na svojim otocima, Guanchi se nisu miješali s drugim rasama kroz povijest. Sačuvali su svoje originalne kromanjonske karakteristike.

Španjolci su, po svom običaju, masakrirali domoroce i izbrisali ih s demografske karte za manje od stotinu godina. Uz to su svijetu svečano objavili da su Guanchi bili nepismeni.

Mnogi pobornici teorija o Atlantidi smatraju da su Kanarski otoci ostatak potonulog kontinenta, a da su današnji vulkanski vrhovi samo sjena nekadašnjih gorostasnih planina. Geološki gledano, ove postavke vjerojatno ne stoje. Naime, Kanarski otoci idu do dubine od 3.000 metara i formirani su prije skoro 3 milijuna godina. Bazaltna lava je tipična za neeksplozivne vulkane.

Ali, porijeklo Guanchija ipak treba objasniti. Jasno, blizina Afrike i crne rase pri tome nimalo ne pomaže. Plavi Arijevci ne potiču ni iz Afrike, ni iz Arabije, već s Indijskog potkontinenta. Pojedine bijele rase iz doba Egipta, Kelta, a pogotovo Rimljana, također ne objašnjavaju Guanche iz jednostavnog razloga, jer su oni već bili na Kanarima u doba procvata egipatskih i europskih carstava.

Slijedeći zaključak se sam nameće: Kanarski otoci su u doba Atlantide bili periferija nestale civilizacije, a dvadesetak tisuća kromanjonaca na koje su nabasali Španjolci (dvanaest tisuća godina kasnije), predstavljaju daleke potomke visokih i zgodnih Atlantidana.

Drevni srednjoamerički narodi imaju svoje stepenaste piramide. Isto kao i Sumerani, Babilonci i rani Egipćani s druge strane Atlantika. Ali, stepenaste kamene piramide su imali i Guanchi u oceanu koji s pravom nosi ime Atlantidana.

Na Kanarskim otocima i danas postoje ostaci nekoliko stepenastih piramida čiji autori nesumnjivo pripadaju istoj školi arhitekture kao i Maje ili Sumerani.

Piramide su podignute u pravilnom smjeru istok-zapad odslikavajući izlazak i zalazak sunca. Pažljivo izgrađene stepenice na zapadnoj strani svake piramide vode do vrha. Pretpostavljamo da su se nekada na ravnom vrhu nalazili opservatoriji kao i kod drugih naroda (ovako ćemo preduhitriti arheologe koji bi nam rado poturili drugačije objašnjenje, recimo ono o religijskim, ceremonijalnim ili žrtvenim hramovima).

"...Panika je zavladała Atlantidom tokom njene finalne destrukcije.

Očajni Atlantidani su se penjali na planinske vrhove. Osvrćući se iza sebe, vidjeli su tijela svojih prijatelja koja su plutala na vodi kao morska trava..." (Randall-Stevens, "Atlantis to the Latter Days").

"...Kontinent je polako tonuo, nivo mora je rastao, planinski vrhovi su postajali otoci. Kontinuirana vulkanska aktivnost na onom tlu što danas predstavlja Azorske Otoke ih je učinila nenastanjivim. Ali su zato Kanarski otoci ostali znatno gostoljubiviji. Velike prirodne

pećine su pružile utočište izbjeglicama... koji su vremenom rekonstruirali slike iz prošlih života. Izgradili su kuće i male gradove od kamenih blokova. Kanali koje su podizali za irigaciju produživali su sezonu rasta i, kako se život poboljšavao, ovi potomci Atlantidana na Kanarskim otocima su oživljavali i druge aspekte svoje izgubljene kulture. Kada su 1402. godine Španjolci zabilježili svoju prvu posjetu otocima, otkrili su ruševine nekih od drevnih gradova i irigacijskih kanala..." (Shirley Andrews, "Atlantis, Insights From a Lost Civilization").

Među važnim stvarima koje osnovna škola uči je i objašnjenje kako je Amerika dobila ime. Kobaslija bi nam govorio da Amerigo Vespucci ima čast da su po njemu dobili ime oba kontinenta. Ipak, trideset godina poslije, morat ću ga ispraviti.

Moreplovac i pisar, originalnog imena Alberigo Vespucci, na europski kontinent je donio ime Amerika od domaćih stanovnika američkog kontinenta. To je ime koje su Indijanci u obje Amerike upotrebljavali davno prije Srednjeg Vijeka.

A prekrajanjem povijesnih knjiga i fakata, Alberigovo ime je promijenjeno u Amerigo. Time se trebao izbrisati trag originalnoj etimologiji. Tokom Rimskih vremena poznato je da su Britanci upotrebljavali ime Armorika za kontinent na zapadu. Ime je izvedeno iz keltskog ar-mor što znači "preko mora". Mnoge legende vezuju Armoriku za potonuli kontinent u Atlantiku. Identičan naziv ar-mor-ika se sreće i na dravidskom jeziku indijskog potkontinenta iz još starijih vremena. U prijevodu ta riječ znači "ostaci kontinenta potonulog u moru". Sigurno je da se etimologija ovih riječi može pratiti posvuda gdje su Atlantidani i njihovi raštrkani potomci završili nakon potonuća matičnog kontinenta. Nažalost, većina ovih znanja je brižljivo skrivena ili zauvijek nestala.

Misterija Guanchija ipak nije prepuštena zaboravu. Nezavisni istraživači i ("alternativni") povjesničari posjećuju Kanarske Otoke tražeći objašnjenja i nudeći odgovore o ovom nestalom narodu.

"...Guanchi predstavljaju posljednji čistokrvni kromanjonski ostatak genetike Atlantidana: velike lubanje, visoka čela, duge, ravne noseve, čvrstu bradu. Oni su vjerovali da su se spasili penjući se na planinske vrhove otoka. Bili su toliko uplašeni od mora da nikada više nisu gradili brodove..." (Shirley Andrews, "Atlantis, Insights From a Lost Civilization").

"...Guanchi su sačuvali neka od znanja Atlantidana iz astronomije, te pravnog i zakonodavnog sustava, uključujući deset izbornih političkih predstavnika..." (Berlitz, "Mysteries From Forgotten Worlds").

"... Stup, sličan onom u Posejdonovom hramu u Atlantisu, je zauzimao važno mjesto u religijskim obredima Guanchija..." (Spanuth, "Atlantis of the North").

"...Na vrhovima njihovih planina, Guanchi su nudili svoje molitve svemogućem Bogu, koji je nagrađivao vrline, a osuđivao grijeh..." (Donato, "A ReExamination of the Atlantis Theory").

"... Sekta žena-svećenika, zvanih Magades, je prakticirala svoje obrede oko kamenih monumenata u obliku kruga, slično kao i u drevnom Meksiku i Europi. Pod pokroviteljstvom visokog svećenika, ove djevice su učestvovala u simboličnim plesovima. U transu ili hipnozi, služile su kao proroci.

Ukoliko bi vulkani postajali aktivni ili bi dolazilo do zemljotresa, djevice bi se žrtvovala bacanjem u ocean, nadajući se da će na taj način spriječiti svemoćni ocean da ih sve proguta kao što je to jedanput učinio u prošlosti." (Spence, "Occult Sciences in Atlantis").

.. Istraživači koji su otkrili narod Guanchija 1402. godine, naišli su na irigacijski sustav, ostatke keramike, mumije, crteže na zidovima pećina i ruševine pretpovijesnih gradova. Divni crteži umjetnika Guanchija na pećinskim zidovima bili su skoro identični onima koje su

slikali kromanjonci iz južne Francuske. Njihova keramika, stara do 20.000 godina (!), je bila ukrašena dizajnom koji je identičan onom iz najstarijeg perioda srednjoameričkih naroda. Interesantno je bilo otkriće kamene statue Guanchija koja je predstavljala golog muškarca koji nosi globus... identičnu Atlasu koji na svojim rukama također drži Planetu... (Zhirov, "Atlantis").

Krvna slika Guanchija?

Još jedan dokaz o njihovoj vezanosti za kromanjonce i razliku u odnosu na susjede. Naime, Guanchi su imali izražen visok postotak nulte krvne grupe i negativnog RH faktora. Slično kao i ostali potomci Atlantida: Baski, Berberi, neke kulture iz sliva Amazona...

Španjolci su se pobrinuli da pisani znakovi i hijeroglifski simboli Guanchija dožive istu sudbinu kao pisana ostavština Maja - dakle, da ih sistematski unište. Ali, pojedine riječi i fraze mrtvog jezika Guanchija su ostale sačuvane. Oficijelni lingvisti smještaju ovaj jezik u afro-azijsku familiju.

Pogrešno. Porijeklo njihovog jezika je mnogo starije i zajedničke točke im treba tražiti među jezicima ostalih potomaka Atlantida. Dakle Berberima, Baskima i drugim prekomorskim narodima. Na primjer, drevnim stanovnicima južnoindijskog potkontinenta (današnji dravidski jezici). Visoki, plavooki Arijevci iz Indije, imali su more zajedničkih riječi sa svojim rođacima s Kanara.

Rimski povjesničar Plinije u svojoj "Natural History" tvrdi da su Kanarski otoci dobili ime po velikom broju pasa pronađenih na otoku (canis na latinskom znači pas). Dovedimo i ovu tvrdnju u pitanje. Vratimo li se još dublje u povijest vidjet ćemo da se riječ kanari sastoji od riječi "cham" i "ari". Prema biblijskoj tradiciji i dravidskim jezicima, riječ "cham" ima značenja "kreator", "arhitekta", "pas", "pasji", "pali", "mrtvi". A dodatak "ari" znači "otok", "litica", "stijena" i upućuje na ideju o potonuloj zemlji čiji su vrhovi ostali iznad vode. Kombinacijom ove dvije riječi dolazimo do pravog smisla "kanarije": riječ je o otoku na kom su preostali "kreatori" (Atlantidani) doživjeli sudbinu "palih anđela" postajući "odbačenim psima".

Od raja do potpune izolacije. Platon je, prije Rimljana, govorio O degradaciji "zlatnih rasa s Atlantide" ("cham" također znači i "zlatna" ili "sunčeva") koje su postajale agresivne i nazadne.

Primjeri iz obimne komparativne liste dva jezika su uvjerljivi:

Značenje	Guanchi jezik	Dravidska etimologija
nebo	achaman	ox-am-an
godina	achano	ajja-no
ljudi	achicaxna	acchi-sagina
živio!	achit!	akchi!
Zemlja	Achoron	Achurun
koza	ara	kara, ar
livada	armenine	aram-meyni
žitna polja	benasmen	panna-as-men
pas	cancha	kunchi
jezero	ere	eri
korall	goro	gofo
čovjek	guan	gand
država	guanac	gand-ak
ovce	hana	ana

đavo	guayota	kay-ota
pšenica	irichen	arichi
kralj	mencey	menkay
senator	tagoror	takkor
radije ću umrijeti	vacaguare!	vaka-k-ari!

Simbolična važnost Kanarskih otoka, kao posljednjeg utočišta Atlantida, je odslikana u sačuvanim keltskim legendama. Britanski autori Sir James Fraiser i Edgerton Sykes analiziraju informacije čiji se nastanak pripisuje drevnim irskim pisarima Tuatha-de-danaan, za koje se vjeruje da su originalno bili "zaposleni" u hramovima Atlantide. Oni su, nakon destrukcije matičnog kontinenta, doplovili do obala Irske.

U doba kada je Atlantida prolazila kroz završnu fazu destrukcije, dva hrama su ostala sačuvana na njenoj periferiji: na Kanarskim otocima. Prvi je hram Falias, koji se nalazio na teško pristupačnom brdovitom terenu. Predviđajući kraj svoje civilizacije, svećenici su uspjeli u ovaj hram uspješno prebaciti veličanstveni prijestol. Smjestili su ga u glavnu odaju hrama. Tron je bio isklesan iz meteorita. Atlantidani su ga zvali "Kamen smrti". Brdovita oblast Falias je uspjela ostati iznad površine vode kada su se oceanske vode podigle nakon potonuća Atlantide. Hram je služio svrsi nekoliko stotina godina i bio je čuven po svojoj divnoj muzici koju je nudio svojim stanovnicima i posjetiocima. Braća Tuirenn, pisari iz Falias hrama su, prema legendi, ukrali kraljevski tron i prenijeli ga u Irsku. Tamo su ga ovi pripadnici reda Tuatha-de-danaan, nazvali "Tron Tare". Rečeno

je da bi tron "zaplakao" svaki put kad bi nepozvan netko sjeo na njega. Najvjerojatnije je željezni prijestol još uvijek bio radioaktivan i izazvao bi šok kod nepoznatih ljudi koji bi prvi put sjeli. Stvarni kraljevi su bili pripremljeni unaprijed i ne bi ništa govorili.

Drugi sačuvani hram se zvao Finias i nalazio se u Gradu Sunca, na Kanarskom otoku Tenerife. Atlantidani su na ovaj otok uspjeli da prebace drugi neprocjenjivo vrijedni simbol svoje civilizacije: zlatnu repliku, u prirodnoj veličini, Posejdonovih kočija, kompletnu sa svim konjima i vozačem. Kada se, nakon potopa, život počeo vraćati u normalu, svećenici Finije bi iznosili kočije na ulice tokom parada i ceremonija.

U rijetkom povijesnom dokumentu iz 330 g.p.n.e., autor Budge piše u svojoj knjizi "Life of Alexander the Great", da je car Aleksandar bio "pozvan u Grad Sunca da posjeti hram u kome se nalaze Kočije Bogova". Vremenom su predivne kočije vjerojatno završile na dnu oceana između otoka Tenerife i Lanzarotte. Podvodna istraživanja nažalost ne mogu dati pozitivne rezultate, jer metalni i drveni objekti odavno više nisu prepoznatljivi. Zapravo već nakon dvadesetak godina morska vegetacija, pijesak, čvrsta lava i vulkanski pepeo prekriju skoro sve što padne na dno.

Malobrojni stanovnici Kanara su nastavili s pojednostavljenim verzijama inicijacije i magičnih ceremonija tokom tisuća godina. Mnogobrojne pećine su bile idealan prostor za ove događaje. Istovremeno, tamo su skladištene mumije u istom položaju i istim tehnikama kao i mumije njihovih atlantskih rođaka u Meksiku, Peruu i ranom Egiptu. Svodovi ovih pećina su bili obojeni crveno (prisjetimo se da je Atlantida bila "crvena zemlja").

Zidovi su markirani s crtežima životinja i još uvijek neodgonetnutim simbolima i hijeroglifima u crvenoj, sivoj i bijeloj boji.

Dvanaest tisuća godina nakon potonuća Atlantide, Španjolci su "pronašli" Guanchije i okarakterizirali ih kao narod kamenog doba. Njihovim nestankom izgubljena je još jedna živa veza s našim duhovnim i fizičkim korijenima.

Otok Guimar, u kompleksu Kanarskih otoka, je mjesto gdje su pronađeni ostaci stepenastih piramida. Arhitektura Guanchija je identična građevinama Maja, peruanskih kultura ili Sumerana. Izgrađene su u pravilnom smjeru istok-zapad odlikavajući izlazak i zalazak sunca. Stepence na zapadnoj strani svake piramide su vodile do vrha gdje su se, pretpostavljamo, nalazile opservatorije.

(15) Potomci atlantiđana - Berberi

Houston, 12.8.2002.

Za stolom mi je unikatno društvo. Da ih predstavim:

- Diodorus Siculus, geograf i povjesničar sa Sicilije iz prvog stoljeća prije nove ere, proputovao je zemlje duž Sredozemnog mora, od Egipta do Maroka, Kartage i čitave sjeverne Afrike, prikupivši mnoštvo informacija o Atlantidi.
- Uz njega je Herodot (485 p.n.e. - 425 p.n.e.), otac povijesti, Grk koji je neprestano putovao zemljama Europe, Rusije, zapadne Azije i sjeverne Afrike.
- Njegov sunarodnjak Platon (429 g.p.n.e.) je plemićkog porijekla, a prema navodima njegovog oca, oni su direktni potomci boga Posejdona. Ne čudi da je Platon u želji da prikupi što više informacija o Atlantidi prodavao ulje sa svog imanja da bi uplatio za put do Egipta i sreo se sa svećenicima iz Saisa, Heliopolisa i Sebenntys-a te sa studentima Pitagore u Turskoj.
- Klement Aleksandrijski, egipatski svećenik iz šestog stoljeća prije nove ere, jedan od učitelja Pitagore.

S pričom prvi počinje Klement, upoznavši društvo da je Grk Solon, kojeg Platon spominje u svojim "Dijalogima", zbilja posjetio Egipat i sreo se s Psonchis-om u Saisu i s Psenophis-om u Heliopolisu. Tamo su mu prenesene informacije o postojanju Atlantide u drevno doba.

Platon nastavlja: "Na vrhuncu svoje moći, kraljevi Atlantide su vladali svim otocima u Atlantiku, većim dijelom američkog kontinenta, i duboko u Mediteranu, Egiptom i sjevernom Italijom. Mnogi Atlantiđani su napuštali svoj prenapučeni kontinent i preseljavali se u svoje prekomorske kolonije." (iz Platonovih "Dijaloga: Timije")

(Na obali Maroka su pronađeni grobovi zajednice od prije 12.000 godina koju su arheolozi nazvali Mulani. S kosturima su pronađeni neobični kameni "alati" i kosti životinja sahranjenih s ljudima. Fizičke karakteristike Mulana su veoma nalik na dvije druge grupe potomaka Atlantiđana: Guanacha s Kanarskih otoka i Berbera iz sjeverne Afrike.) Riječ preuzima Diodorus Sicilijski: "Plodne zemlje sjeverne Afrike su bile lako pristupačne Atlantiđanima i privukle su dosta iseljenika nedugo prije potapanja kontinenta. Stalne kiše osiguravale su kontinuiran dotok vode za irigaciju ovih zemalja (danas pokrivenih užarenim saharskim pijeskom). Posebno privlačno mjesto bilo je uz obale velikog jezera nazvanog Tritonsko more, koje je bilo preko 150 km široko, a nalazilo se između južnog Alžira i Maroka..."

Herodot: "... O Tritonisu pišem i ja u svojoj "Historiji, u Četvrtoj knjizi". Na jednom mjestu spominjem otočić Fla i misteriozne zlatne riznice. Tisuće Atlantiđana su živjeli napredno, osnovavši skoro 200 gradića uz obale jezera. Ali, jedne strašne noći, strahovit zemljotres je otvorio tlo od Atlantskog gorja na sjeveru Magreba do središnje Afrike na jugu. Erupcije vulkana su slijedile, izbacujući lavu u atmosferu; voda iz jezera je ispražnjena, a svih 200 gradova je ostalo prekriveno lavom, pepelom, blatom. Prestravljene izbjeglice su se razbježale u svim pravcima i tek neke od sretnijih grupa su opstale..."

Bježeći od Tritonskog mora prema sjeveru, jedna grupa se kretala prema planinskom lancu. Njen najviši vrh su nazvali Atlas, jer je vrlo često bio okružen oblacima. To ih je, naravno, podsjećalo, na najpoznatiji planinski vrh njihove stare domovine. Njihovi karakteristični dugi nosovi, visoka čela, svijetla kosa, plave ili sive oči, svijetla ili crvena kosa, još zadugo će ostati njihovim fizičkim osobinama. A jezik će im sačuvati autohtonost u milenijima koji su

bili ispred njih. Kroz generacije će se međusobno oslovljavati kao Imazighen - "ljudi kraljevskog, uzvišenog porijekla". Godine su prolazile, klima se mijenjala. Stvaranje Saharske pustinje širom sjeverne Afrike prije 4.000 godina još jednom je dramatično promijenilo život svih naroda koji su tu živjeli. Nazadovanje naroda Imazighen bilo je radikalno. Plemenske grupice su se nastanjivale ili uz (Sredozemno) more ili su nekako nomadski preživljavali u srcu pustinje. Ratnički "narod svemoćnog Boga vatre" (Tuarezi) su okupirali centralnu Saharu. Njihov najmoćniji vladar iz novijeg perioda (prije dvije i pol tisuće godina) bio je Heraklo. On je kontrolirao prolaz brodova Gibraltarom i po njemu su dobila imena Heraklova (Gibraltarska) vrata.

(Platon klima glavom: "Ja u svom opisu Atlantide i kažem da je ona bila smještena iza Heraklovih vrata, u oceanu...")

Kada su ih napokon "moderni" istraživači otkrili u XIX stoljeću, Tuarezi su još uvijek zadržali svoje kromanjonske osobine: visoki, svijetle puti, a, zahvaljujući svojoj plavoj odjeći, zvali su ih plavim ljudima. Njihov pisani jezik Tamahak (Tifinag) ima preko 100 riječi identičnih Guanchima s Kanara. Jedan od ritualnih plesova Tuarega, kojim se traži milost (Atlantskog) Boga vatre sa simboličnim prinošenjem žrtve, identičan je plesu Maskalero plemena Apača iz Arizone. Tokom ceremonije konjanici se kreću iz pravca Atlantide prema mjestu rituala (u slučaju Apača kreću se s istoka; Tuarezi se kreću sa zapada). Na glavama nose zapaljeni trozubac drevni simbol Atlantidana, koji je nosio Posejdon - Bog mora i osnivač civilizacije Atlantide. Plamen na glavama učesnika simbolizira aktivni vulkan sav u dimu i vatri. Konjanici (koji postaju plesačima) prilaze centralnom vatrenom ognju i vode međusobnu "bitku", podsjećajući se na svoje daleke pretke i njihov običaj kojim su željeli udobrovoljiti bogove vatre.

Tuarezi su, kao i njihov matični narod Imazighen, zadržali visoku proporciju nulte krvne grupe s negativnim RH faktorom. Isto kao i njihovi rođaci Baski, Guanchi i Indijanci.

Rast i širenje Rimskog carstva doveo je do njihovih osvajanja sjevernoafričkih zemalja. Tokom trećeg stoljeća prije nove ere sukobljavali su se s bijelačkim stanovništvom Magreba (regiju od Maroka, preko Tunisa, Alžira do Libije). Domaće stanovnike su jednostavno zvali barbarima (zbog piratskih, "barbarskih" napada na njihove brodove). I taj naziv im je ostao i danas: Berberi. Stotinama godina poslije, pred navalama Arapa i crnačkog stanovništva, Berberi su izgubili veći dio svog rasnog, kulturnog, religijskog i socijalnog identiteta. Desetak milijuna pripadnika je raštrkano u nizu zemalja sjeverne Afrike, simbolizirajući nazadni dio ruralnog stanovništva.

Djeca ostaju nepismena, jer rano napuštaju školu. A tamo ih uče njima stranom jeziku: arapskom. Maroko, na primjer, pored arapskog priznaje francuski kao službeni jezik, a ne i jezik Berbera. Pri tome više od 40% stanovništva priznaje berberski identitet, a preko 60% je berberskog porijekla. Slično je s Tunisom, Libijom, Alžirom, a donekle i Egiptom. Pedesetak milijuna ljudi ima berbersku krv, mada se danas izjašnjavaju kao Arapi.

Male grupe muzičara idu po selima, svirajući na svadbama i veseljima. Ovaj običaj je star stotinama godina, i uključuje poeziju i drevne priče. Berberska muzika ima interesantne utjecaje: oboe i škotske gusle (očigledno isto porijeklo kao i drevni keltski instrumenti) i stihovi u petercu (drevni kineski muzički običaj).

Podsjećanje na davno prošla vremena kada su svi oni imali zajedničko porijeklo.

Berberi sebe nazivaju Imazighen. Da li se sjećaju koje im je to "uzvišeno porijeklo"?

Nimalo slučajno, Berberi, Tuarezi, Baski, Guanchi, Kelti, Maje... bili bi svođeni na nivo barbara s kojima se trebalo obračunati i njihovo porijeklo i znanja zatirati.

Tako se sjekao korijen između nas i naših drevnih atlantskih predaka.

Moje društvo za stolom s polako razilazi. Sa sjetom.

Marokanski Berberi se još uvijek ističu visokom proporcijom nulte krvne grupe s negativnim RH faktorom, kao i njihovi rođaci Baski i Guanchi. Dugi nosovi, visoka čela, svijetla koža, sive oči i svijetla kosa odlike su ovih potomaka Atlantidana. Autohtoni jezik ih podsjeća da su oni "ljudi kraljevskog, uzvišenog porijekla".

(16) Irska Tara

Houston, 15.08.2002.

Dvogodišnja Sara narančastu boju zove "đađana". Dvogodišnji Adi je narančastu boju zvao "natuta".

U razmacima od po nekoliko stotina godina uz Irsku obalu su pristajali brodovi različitih grupa; svi su oni govorili sličnim jezikom, jer im je kultura poticala od jedne, matične: kulture Atlantide.

Nakon potonuća Atlantide prije 12.500 godina, vremenski i klimatski uvjeti na Britanskim otocima su se znatno promijenili. Nestankom atlantskih planinskih vijenaca vjetar zapadnjak je zapuhao ovim prostorima; nestankom kontinenta, topla golfska struja se pružila do sjevera Europe i rastopila ledene gromade. Kopno je ozelenilo, biljni svijet oživio i privukao životinjski. Napokon se, pred izbjeglicama s Atlantide, pojavilo novo, privlačno tlo. Pet je mitskih naroda naseljavalo Irske obale.

Prvi su došli Partoloni. Oralna tradicija ih spominje kao prve doseljenike koji su ubrzo nestali. Njihovo ime na staroirskom znači "oni koji su odavno otišli na drugu stranu".

Visoki, jaki Nemedi su slijedili. Sebe su zvali "djecom Sunca" i na Irsko kopno su se iskrcali oko 10.000 godina prije nove ere. Ovi Atlantidani su plovili na srebrnim brodovima koji su bili ukrašeni zmijolikim likovima. Bili su predvođeni svojim liderom Nemedom (nemed - "sveta osoba"). Zemlja se počinje obrađivati, životinje (konji, krave) pripitomljivati, tlo fertilizirati, metalurgija buja. Nakon doba razvoja i procvata došlo je do postepenog nestanka i ovog naroda.

Slični po stasu, Fomori postaju slijedećim vladarima. Irske legende se sjećaju spiritualnih Fomora kao "podvodnih ljudi" koji su kontrolirali prirodne sile, a poticali su s "potonulog otoka". (Roberts, "Atlantians Traditions in Ancient Britain"). Keltski mitovi pobliže objašnjavaju odnose ova prva tri naroda. Govore o tri stotine godina sukoba između Partolona i Fomora u kojima Partoloni konačno stradavaju od epidemije. Ni Nemedi nisu bili bolje sreće u duelu s Fomorima. Naime, Fomorski kraljevi Mork i Konan su izgradili stakleni toranj na Tory otoku odakle su upravljali svojim kraljevstvom. Od Nameda su tražili strašni danak: da dvije trećine svoje novorođene djece predaju Fomorima. Ratovi koji su slijedili su uzrokovali desetkovanje Nameda, a zatim i njihov nestanak.

Stotine godina su prolazile i došlo je do novog vala imigranata. Rasa niskih i snažnih Atlantidana, tamnije puti, s nekadašnjih istočnih planinskih vijenaca potonulog kontinenta, dolazi u Irsku. Novi kolonizatori su se zvali Fir-Bolg. Njihova osnovna karakteristika je bila da su znali kako da upravljaju energijom uzduž Zemljanih energetske tokova i pri tome da pomiču velike količine kamena i tla za izgradnju ceremonijalnih objekata i umjetnih brežuljaka. Često su ova brda podizali u obliku zmije u znak sjećanja na Atlantidu. Jedan od primjera je Glen Flochan u blizini gradića Oban, dugačak preko 100 metara i visok sedam. Naravno, najimpresivniji objekt je Tara hram, gigantskih razmjera: preko 250 metara dugačak i tridesetak metara širok. Tara je korištena za metafizičke proslave u kojima su se prakticirali rituali svete Atlantske Sunčeve magije. Tara je ostala duhovno središte Irske i u narednih jedanaest tisuća godina.

Posljednji, peti, pretpovijesni narod u Irskoj, bili su Tuata-de-danan. Plavokosi i crvenokosi Atlantidani s plavim očima, potjecali su sa sjevernih oblasti Atlantide. Njihovo ime u prijevodu znači "poplava". Koristili su metale, posjedovali nadnaravne moći i ostali upamćeni kao mudar i duhovno superioran narod. Tuatae su razumjeli jezik Fir-Bolga, ali nisu bili

prijateljski prema njima. Prekinuli su njihovu dominaciju otokom upotrebom "čudnog vatrenog oružja koje bi stvaralo tamni oblak dima" (Gregory, "Gods and Fighting Men"). Tuate su, slijedeći tradicije svojih predaka, bili poklonici kulta Sunca i konstruirali su masivne objekte od kamenih blokova. Prema dostupnim legendama (D.J. Conway "Celtic Magic") Tuate su u Irsku "došli s neba", dok druge izvori tvrde "s dalekih otoka". Četiri grada odakle su došli bili su: Findias, Gorias, Murias i Falias...

(Ovdje je riječ o izvoru - gospodi Conway, koja ne vezuje Tuate za Atlantidu. Međutim, njeno spominjanje ova četiri grada nas nedvojbeno vodi na Atlantidu.)

...Sa sobom su "donijeli četiri blaga": Nuadin mač iz Findiasa, strašnu strijelu iz Goriasa, čarobni kontejner iz Muriasa i kraljevski prijestol iz Faliasa" (o kome smo pisali u prilogu o Guanchima).

Tuate su se iskrcale u Irsku prvog svibnja i pregovarali o miru i podjeli teritorija s Fir-Bolgima i Fomorima. Ponuda je odbijena. Na ljetni solsticij, nekoliko tjedana kasnije, došlo je do bitke u blizini današnjeg mjesta Cong. Sukob je trajao četiri dana. Nuada, kralj Tuata je izgubio ruku, ali je kralj Fir-Bolga, Eochaid, ubijen. Tuate su odnijeli pobjedu i ponudili petinu Irske svojim protivnicima. Kralju Nuadi je njegov ljekar Diancecht napravio srebrnu ruku koju je mogao pomicati kao i pravu. Godine su prolazile, ova tri naroda su se i dalje sukobljavali, dok Tuate nisu konačno protjerale svoje prethodnike.

Usljedio je proročanstvo koje je najavilo dolazak prvih smrtnika i kraj bogova. U Aileachu (današnjem Londonderry-ju) dolaze Milesijanci (prethodnici Gala i Kelta, odnosno Druida). Vremenom, nakon mnogih borbi u kojima će se koristiti magija na obje strane, Tuate se "povlače ispod zemlje".

Mitski, pretpovijesni period Irske je završen. Era bogova je ustupila mjesto eri ljudi.

Još uvijek postoji nekoliko povijesnih tekstova i knjiga koje su ostale sačuvane i pored sistematskih napora inkvizicije da ih uništi. Među njima su Irski mitovi skupljeni u četiri knjige od prije 900 godina (Books of Leinster, Dun Cow, Ballymate i Yellow Book of Lecan). Najstariji velški dokument je Crna Knjiga iz XII stoljeća i Bijela Knjiga iz XIII stoljeća. U samostanima se pedantno vodila evidencija o lokalnim oralnim tradicijama; zapisivale su se legende koje su se prenosile s koljena na koljeno.

U drevna vremena, svećenici su pamtili ove priče po cijenu života; onaj koji bi krivo interpretirao događaje iz prošlosti bio bi kažnjavao. Ova usmena predaja bi se oživljavala tokom dugih večeri na kojima bi se okupili pripadnici pojedinih zajednica i prisjećali se svojih predaka.

Nasilnim dolaskom kršćanstva u Irsku sa svetim Patrikom i njegovim armijama, paljenjem antičkih knjiga i uništavanjem svega što je podsjećalo na razvijenu kulturu predaka, došlo je do novog fenomena: Crkva uvodi nova božanstva, mijenja povijest, a neke od davnašnjih junaka prilagođava svojim potrebama i prisvaja ih. Manipulacija je otpočela i neće stati u narednih 15 stoljeća. Datumi se iskrivljuju, Atlantida i njeni potomci se ignoriraju i prekrivaju zaboravom, radnja od prije desetak tisuća godina se pomiče u onu od prije dvije-tri tisuće.

Radiokarbonsko (C-14) određivanje starosti u jednom momentu daje nadu da će se stvari ispraviti. Ipak, oficijelna povijest se ne mijenja.

Ono što je do sada pušteno u javnost je ohrabrujuće: u centralnoj Irskoj utvrđena je starost drevnog naselja u kauntiju Offaly - 8.820 godina prije nove ere. Isti rezultati su se ponovili na sjevernoj obali u kauntiju Derry. Na sjeveroistočnoj obali, u kauntiju Antrim, utvrđeno je da je naselje osnovano 7.735 p.n.e. i da je neprestano bilo okupirano u narednih 3.000 godina.

Slatkovodne školjke pronađene u okolini Dublina su stare 7.200 godina, a potiču s Britanskog otoka.

Dakle, potomci Atlantida su bili sladokusci koji bi skoknuli do engleskog kopna po večeru.

Tea, supruga Eremona, prvog Milesijanskog kralja Irske, sahranjena je pokraj grandioznog objekta iz prošlosti. Engleskim izgovorom staroirske riječi Teamhair ("Tein grob") nastalo je ime koje će ovo drevno Atlantsko ceremonijalno sjedište zadržati do današnjih dana. Tisuće godine ranije, Fir-bolgi su pokretali desetine tisuća tona zemlje i stotine tisuća tona kamenih blokova gradeći svoje svetište. Slijedeći drevne građevinske tehnike u izgradnji Tare nije korišten vezivni materijal; obrađeni kameni blokovi su perfektno pasali jedan u drugi bez potrebe za malterom ili cementom. Prepoznatljivi majstori čiji su poduhvati razasuti od Perua i Meksika do Egipta.

Izbor lokacije nije bio slučajan. Mada na niskoj nadmorskoj visini od samo stotinjak metara, s Tare se vidi 40% teritorija čitave Irske. Ova komandna lokacija je bila uzrokom da "onaj koji vlada Taron, vlada i Irskom". U novije vrijeme, u posljednja tri milenija, na Tari su okrunjena 142 kralja Irske. Sve dok katolička Crkva, na preporuku Sv. Patrika, nije mjesto proklela.

Danas je malo ostalo od antičke slave Tare: zlatne uspomene, nekoliko zemljanih brežuljaka i ostaci kamenih formacija.

U starom keltskom kalendaru postojala su dva dana (točnije dvije noći) kada se otvarao prolaz između našeg i podzemnog svijeta (duhova): prvi svibanj i prvi studeni. Centralni kameni objekt na Tari je izgrađen tako da sunčeva zraka ova dva dana (i samo ova dva dana u godini), pada točno kroz prolaz i ulazi u glavnu komoru. To je bio znak da je veza između dva svijeta uspostavljena.

Šesnaest kilometara od Tare nalazi se Newgrange. Povijesne knjige ga nazivaju "kamenom grobnicom s prolazima, vjerojatno izgrađenog prije 5.200 godina". Grobnica je zbog toga, jer su tu pronađeni kremirani ostaci stotine ljudi stari preko 5.000 godina.

Međutim, arheologija je slobodno trebala otići dublje u povijest od stidljivih 5.000 godina.

Fir-Bolgi su u svojim građevinskim poduhvatima ostavili iza sebe niz kamenih struktura i umjetnih brežuljaka: samo u Newgrangeu ih ima 25 za koje je trebalo nevjerojatnih 200 tisuća tona kamena. Prostorije su u obliku hodnika koji vode do centralnih odaja. Stojeći kameni blokovi, teški do desetak tona, formiraju prolaze. Krovne konstrukcije, također od kamena, su perfektno balansirane i ostale su na svom mjestu dvanaest tisuća godina bez ikakvog vezivnog materijala. Perfektni dizajn, planiranje i izvedba govore u superiornim graditeljima.

Kamni blokovi unutar prostorija te vanjski blokovi, koji u pravilnom nizu okružuju ova ceremonijalna središta, su ukrašeni sa spiralnim, kružnim i cik-cak simbolima. Prva tumačenja (recimo prof. Thomas Molyneux s Dublinskog koledža iz XVIII stoljeća) su ih označila "barbarskim". Ozbiljnije proučavanje (Martin Brennan, "The Boyne Valley Vision") provedeno na preko 700 isklesanih blokova dovelo je do zaključaka da je riječ o "vrlo kompleksnim astronomskim i kozmološkim observacijama". "Ljudima iz ove doline", piše Brennan, "studije sunčevih, planetarnih i zvjezdanih kretanja su bile vrlo važne. Oni su bili astronomski majstori kamenog doba." Newgrange je bio i više od kozmološkog observatorija. Sve upućuje da je riječ o simbolu životne sile i sveg života u svemiru. Naime, originalno su ovi brežuljci podizani u obliku jajeta ("začetak života") s prolazima koji simboliziraju maternicu. A novi život bi započinjao zahvaljujući - Suncu.

Iznad ulaza svih ovih objekata, koji su veći dio godine bili zatvoreni kamenim vratima, nalazila se kamena kutija. Izlazeće Sunce bi slalo svoje zrake kroz ovu kutiju samo za vrijeme zimskog solsticija. (Riječ je o najkraćem danu u godini, vremenu kad počinje nova godina, kada starta novi život, a životna sila počinje da revitalizira uspavanu Zemlju.) Kameni blokovi to simbolično predstavljaju s uklesanim spiralama: spirale okrenute unutra su simbol mrtvih, a one okrenute prema vani simboliziraju ponovno rađanje. Sunce i novo rađanje prikazuju se oplodivanjem kozmičkog jajeta čime se osigurava kontinuitet vječnog ciklusa života i smrti.

Na dan zimskog solsticija, 21. prosinca 1969. godine, profesor arheologije Michael O'Kelly je bilježio događaje unutar kamenog prolaza: "U 9:58 minuta prva zraka Sunca je prodrla s lokalnog horizonta... Prošla je kroz kamenu kutiju, zatim kroz prolaz i tlo komore došla do samog kraja centralne odaje... Odbijajući se od baznog kamenog bloka u dnu odaje. sunčeva zraka se proširila do 17 cm i dramatično obasjala različite detalje na zidovima i kamenom plafonu prostorije... U 10:15 direktni sunčevi zrak je ponovno bio odsječen..." Tisuće godina nakon Fir-Borga, galski, keltski i druidski svećenici su prisvojili Newgrange. Taru i druge duhovne katedrale daleke prošlosti (okolni Knowth, na primjer, je omogućavao ulaz u "sid", odnosno podzemni svijet i smatran je za jedno od tri crne duhovne točke u Irskoj). U njima su svećenici kremirali svoje lidere nastojeći im dati vječnost i neprekinutu kraljevsku liniju.

I da ne zaboravimo vezu s posjetiocima s Plejada. Logično bi bilo za pretpostaviti da su oni nastavili pružati svoje "konzultantske" usluge emigrantima i potomcima s Atlantide. Brojne kamene strukture podignute u pretpovijesno vrijeme su "usmjerene k sazviježđu Plejada, imitirajući smjer njihovog pojavljivanja na nebu, tokom ljetnog i zimskog solsticija" (Roberts, "Atlantean Traditions in Ancient Britain").

Važni datumi u drevnim britanskim kalendarima slave nebesko kretanje sedam zvijezda Plejada, kao što su keltski prvosvibanjski dan, proslavljan u doba kada bi "sazviježđe izlazilo na nebu s prvim sumrakom" (Zink, "The Stones of Atlantis"). Interesantna srednjovjekovna legenda Baska "Jaun Zuria", počinje s radnjom u Irskoj Tari. Godine 867. princ Lemor je bio prognan iz Irske i nastanio se u zemlji Baska. U jednom od dijaloga čitamo i ovo:

Lemor: "Španjolska! Zemlja naših predaka. Oni su došli u Irsku odavde."

Lekobide: "Da, iako naša krv i jezik više nisu isti, imali smo iste graditelje kamenih krugova i kamenih prolaza ponovnog rađanja... u davnim vremenima koja više nisu ostala u našoj dugoj memoriji".

Uzgred, plavokosi Lemor je predvodio Baske u borbi protiv španjolskih osvajača, porazio ih i oženio lijepu Lekobideovu kćer Luz. Postao je prvi vladar Baska (dotada oni nisu imali političku hijerarhiju). Prema povijesnim kronikama zbilja je i došlo do bitke između Španjolaca s Baskima godine 867. kraj mjesta Padura.

Kameni blokovi su ostali umazani krvlju osvajača i od tada se ovo mjesto zove Arrigorriaga ("mjesto s crvenim kamenjem").

A ako bi kojim slučajem došli do prašnjavih crkvenih arhiva u oblasnoj crkvi i uz to mogli čitati drevni jezik Euskaru, našli bi na požutjelim listovima stranice koje pokazuju kada je veza između Luz i Lemora krunisana brakom.

Veza između dalekih potomaka Atlantidana na europskom tlu.

Newgrange, drevna Irska astronomska observatorija. Prvi sunčevi zraci na dan zimskog solsticija prodiru kroz kameni prolaz dramatično obasjavajući detalje na zidovima i svodu.

(17) Stonehenge

Houston, 20.08.2002.

Dugovječnost. Naši preci su, u želji da produže životni vijek, vršili različite eksperimente. Svjesni snage energije u fizičkom svijetu, nastojali su da je ukrote i nađu originalnu primjenu. Prirodni energetska tok je prisutan u svakoj čestici materije i kao takav predstavlja medij kroz koje magnetne i gravitacijske sile mogu imati pozitivno djelovanje na ljudsko tijelo. Pokojni dr. Wilhelm Reich je (ponovno) otkrio tu energetska silu za koju su znali naši Atlantski preci i nazvao je orgonskom energijom. Svoje eksperimente je opisao u knjizi "The Discovery of the Orgone".

Britanski otoci su krcati pretpovijesnim primjerima u kojima su neposredni potomci Atlantidana svoje znanje prenosili na europsko kopno. Tu su povećali koncentraciju orgonske energije i izlažući joj se pozitivno djelovali na dugovječnost i zdravlje organizma.

Pripreme su bile složene i tražile su poštovanje strogih procedura. Prvo bi formirali duboku zemljanu komoru (bilo gradeći umjetne brežuljke ili kopajući ispod zemlje). Zatim bi komoru obložili pažljivo izabranim kamenim blokovima koji posjeduju karakteristična svojstva. Nakon gradnje drvenog plafona, pokrivali bi ga s nekoliko slojeva gline i zemlje. U svakoj fazi bi se birala određena boja i tip zemlje, jer je bilo neobično važno da se izmjenjuju slojevi organske i neorganske materije. Na kraju bi se kompletni objekt obložio zemljom i grmljem.

Sada smo spremni da primimo prve posjetioce. Kandidati se relaksiraju, pročišćavaju i duhovno balansiraju. Odlaze u podzemne prostorije vjerujući da će im energetska tokovi pomladiti tijelo i um.

Iz Barnes & Noblesovog izdanja "Atlas of Mysterious Places" (1998), uz sliku povećeg umjetnog brežuljka u engleskom krajoliku čitam:

"Enigmatski Silburu Hill se diže iznad okoline pedesetak metara visoko na površini od dva hektara.

Ovaj umjetni brežuljak je sagrađen oko 2.750 godine prije nove ere i njegova namjena ostaje nepoznata." Kako su došli do te godine ne znam; mogu zamisliti čuđenje arheologa i povjesničara koji bi se pitali o svrsi ovog grandioznog građevinskog poduhvata.

Dvadeset šest kilometara južnije nalazi se još jedan pretpovijesni podzemni objekt za pomlađivanje, ali ovog puta kao sastavni dio mnogo poznatijeg kompleksa: Stonehenge.

Moderna oprema otkriva misterioznu energiju u nizu pretpovijesnih britanskih centara. Snaga energije varira s različitim vrstama stijena, godišnjim dobima i dobom dana. Ultrasonični valovi koje stvaraju kameni blokovi su naročito snažni prilikom izlaska sunca. Primjenom gausmetra, koji mjeri snagu statičnog magnetnog polja, uočava se neuobičajeno visoko prisustvo elektromagnetne energije koja cirkulira u i oko nedirnutih pretpovijesnih kamenih svetišta. Dodatni testovi su otkrili da kamen, sam po sebi, djeluje kao pojačivač energetska tokova i generira energetska spirale.

Neophodno znanje da se konstruiraju posebno snažni energetska generatori putem kamenih megalita se prenosilo iz generacije na generaciju Atlantidana. S gubitkom matičnog kontinenta, potomci Atlantidana su zadržali to znanje i održavali ga na drugim kontinentima. Prvo bi izabirali naročito energetska potentna mjesta, zatim podobni građevinski materijal, obrađivali ga (kameni blokovi) i zatim ga transportirali.

I dalje se održavalo vjerovanje da kameni blokovi apsorbiraju energiju iz svoje okoline i vraćaju je onima koji na tom mjestu održavaju svoje ceremonije.

Vrlo slični kameni krugovi su izgrađeni u pretpovijesno vrijeme i njihovi ostaci se vide i danas u Francuskoj, Engleskoj, Škotskoj, Irskoj, Meksiku... Ti su krugovi održavani usprkos prolazu vremena i nove civilizacije bi ih obnavljale. Arheolog Geoffrey Bibby (Bibby, "Testimony of the Spade") procjenjuje da se čitavih devet kulturnih (i zemljanih) slojeva nalazi ispod kamenog monumenta u Stonehengeu.

Engleski plemić Earl of Pembrokea pozvao je 1620. u posjetu svom imanju tadašnjeg kralja, Jamesa Prvog. Vidjevši u blizini grupu uspravljenih kamenih gromada, kralj je naredio da njegov arhitekta, Indigo Jones, prouči strukturu i podnese mu izvještaj. Jones je studirao arhitekturu u Italiji i dizajnirao nekoliko važnih zgrada u Londonu. Studirajući Stonehenge i uzimajući detaljne mjere, Jones je došao do slijedećeg zaključka: riječ je o ruševini Rimskog hrama posvećenog bogu Kelusu s datumom izgradnje 79. godine A.D.

Naravno, lako je danas ismijati arhitektu Jonesa koji je morao kralju podnijeti nekakav izvještaj. Ali, četrsto godina kasnije, oficijelna znanost nije puno odmakla u svojim objašnjenjima mističnog megalitskog monumenta.

Iz decenije u deceniju datum izgradnje se pomicao unatrag. S dvije tisuće na dvije i pol, pa na tri, pa na tri i pol., napokon, arheologija priznaje da je Stonehenge star najmanje 5.500 godina, idući i do cifre od 10.000 godina ("English Heritage", lipanj 1996).

U odgovoru tko su bili graditelji, ponovno prisustvujemo licitiranju: od Rimljana, pa Kelta prije njih, pa Druida, pa barbarskih plemena... Međutim, kada dođu u doba prije 5.500 godina ponestaje im municije. Oficijelna povijest ne priznaje iole napredniju humanu zajednicu tog doba.

U objašnjenju svrhe Stonehengea, još uvijek se nojevski drži glava u pijesku: to je, kažu, bio "centar religijskih rituala".

Mi smo, zapravo, kroz prva dva pasusa odgovorili na sva ova "otvorena pitanja": tko i kada je izgradio Stonehenge (Atlantiđani prije 12.500 godina) i zašto (energetski centar zajednice).

Ali, istina o Stonehengeu je mnogo kompleksnija.

U središtu kamenog kruga nalaze se blokovi "bluestone"-a (kamen modra galica).

Najbliže nalazište ovog plavkastog kamena teškog 25 tona je u jugozapadnom Walesu, udaljenom 320 km! Centralni krug je izgrađen od sarsenita, sivkastog kamena. Najbliži kamenolom ovih megalita teških do 60 tona je u Waleskom Wiltshireu. Zelenkasti kameni blok, "green sandstone", također iz južnog Walesa, ima ulogu oltara ispred jednog od trilitona.

Otvora se more pitanja pred modernog čovjeka. Zašto ovoliko različitih vrsta kamena, kako su bili obrađeni, kako su prebačeni preko 300 km (more, rijeke i kopno sugeriraju povjesničari), kako su postavljeni u mjestu, a osobito kako su kamene grdosije podizane jedna na drugu formirajući zatvoreni krug?

Dokazivati da su "primitivni pećinski ljudi" našli načina da riješe ova složena tehnička pitanja bio bi uzaludan poduhvat. Nema sumnje da je jedan od dva odgovora vrijedna pažnje onaj o Atlantiđanima koji su koristili tehnologiju svoje izgubljene civilizacije. Kameni blokovi su lebdjeli po zemaljskim energetskim linijama... u točno određeno doba dana i u određeno godišnje doba kada su energetski tokovi najintenzivniji... i tako su prebacivani iz udaljenih regija.

Stonehenge je istovremeno imao funkciju kozmičkog i astrološkog hrama, kompjutera, kalendara, i, na koncu, kapije ka svijetu duhova.

Astræarheolog, američki astronom Gerald Hawkins je potvrdio ulogu Stonehengea kao observatorija: prilikom izlaska sunca za vrijeme ljetnog solsticija, sunčeve zrake bi izlazile između centralnog kamenog bloka u unutrašnjoj "potkovicu" i dva prednja megalita;

Originalni Stonehenge je, naime, pored vanjskog kruga imao kamene blokove poredane u obliku potkovice u središtu, s nekoliko desetaka manjih blokova. Svaki od njih je imao svoju ulogu i označavao je neku od celestijalnih, nebeskih pojava.

Pored ljetnog solsticija, lako se moglo pratiti izlazak i zalazak sunca za vrijeme zimskog solsticija, izlazak i zalazak mjeseca, te kretanja sazviježda iz zodijaka.

Sjedeći unutar Stonehengea, iskusno oko je moglo ocijeniti gdje će se sunce pojaviti, kakav će biti raspored zvijezda te noći, koji je datum, kada i gdje mjesec izlazi, itd. U skladu s kretanjem nebeskih tijela i njihovog utjecaja na našu Planetu, moglo se pripremati za pojedine događaje (sunčeva i mjesečeva pomračenja, efekti na psihološko i duhovno tijelo, itd.). Dakle, Stonehenge je služio i za predviđanje događaja. Dekodirajući raspored Stonehengea, astronomi su otkrili da postoji 56-godišnji ciklus sunčevih eklipsi!

Pomičući manji kameni blok od njegovog inicijalnog položaja, omogućavalo je prehistorijskim (Atlantskim) astronomima da točno predvide važne mjesečeve i sunčeve događaje stotinama godina unaprijed. Zapravo, ovaj kompjuter se resetirao jednom u 300 godina. Pomakne se kamen za jedno mjesto. Jednostavno.

Nekada je Stonehenge bio površine nogometnog igrališta s desetinama megalita. Danas je ostala samo četvrtina od kompjuterske mašine prošlosti. Vremenom su mnogi blokovi razbijeni i iskorišteni u građevinske svrhe, za podizanje putova ili čak u turističke svrhe. Svojevremeno su posjetioci mogli iznajmljivati čekiće u selu Amesbury i odvaljivati komade kamenih blokova za uspomenu. (Zapravo je posebna misterija kako je bilo što od Stonehengea ostalo u životu pored modernog čovjeka.)

Arheokriptografija je nova znanost koja polako ulazi u trag porukama koje nose drevni monumenti.

U Trećem tomu smo pisali o razlozima zašto je prirodan centar Zemaljske geografske (longitudinalne) dužine - Giza. Izbor britanskog Greenwicha kao nulte geografske dužine je, naravno, bio politički nametnut.

Očigledne poruke drevnih piramida i megalita su prepoznatljive pažljivim istraživačima. Tako, na primjer, piramida Kukulkan ima četiri stepeništa, četiri ugla, 365 stepenica i devet terasa. Produkt množenja je broj 52.560. Ako uzmemo da je istinska nulta geografska dužina Planete Giza, onda se ova piramida nalazi točno na 119 stupnjeva, 42 minute i 10,51620648 sekundi zapadno. Pomnožimo li ova tri broja dobit ćemo 52.560. Drugim riječima, promatranjem karakteristika piramide (kamenog objekta) može se odrediti njegov položaj u odnosu na najpotentniju energetska točku Zemlje - mjesto gdje su Atlantidani izgradili piramide i sfingu.

Piramida Cuicuilco (o kojoj smo pisali na početku ovog Toma), je najstarija pronađena piramida s kružnom osnovom. A krug ima 360 stupnjeva. Geografska širina ove piramide je 19 stupnjeva, 18 minuta i točno 01,05263157894 sekundi. Produkt tri cifre geografske širine nam daje rezultat od 360 stupnjeva! Stonehenge je originalno imao 30 kamenih blokova na kojima je ležalo također 30 blokova. Ovih 60 blokova je formiralo perfektni krug (dakle, 360 stupnjeva). Rezultat množenja broja blokova i stupnjeva je 21.600 (60 x 360). Položaj Stonehengea u odnosu na ekvator je 51 stupanj, 10 minuta i 42,3529411764 sekundi. Njihov produkt je također 21.600!

Što nam to govori? Da su graditelji Stonehengea znali za ekvator, da su znali da krug ima 360 stupnjeva, da im je globus bio podijeljen na geografsku širinu i dužinu, da su im sve kamene strukture nosile poruku o svom položaju, i, na koncu, da im arhitekta pripadaju istoj školi.

Povjesničar Gerald od Walesa (Giraldus Cambrensis), pisao je u dvanaestom stoljeću o Stonehengeu u svojoj knjizi "The History and Topography of Ireland". On ga naziva "Plesom divova", jer je čuo priče da su giganti donijeli ove kamene blokove iz Afrike u Irsku i podigle kameni monument na planini Kildare. Kasnije je Aurelius Ambrosius, kralj drevnih Britona, naredio Merlinu da kamenje prenese iz Irske na Britansko kopno i konstruira Stonehenge.

Znamo da magični prsti Merlinovi nisu učestvovali u kreaciji Stonehengea.

Ali zato nam magija Atlantidana oživi s pogledom na ovaj vječni spomenik ljudskom znanju.

Atlantidani su izgradili kameni kompleks Stonehenge koji je istovremeno imao ulogu kozmičkog i astrološkog hrama, kompjutera, kalendara i međuzvezdane kapije.

(18) Glastonbury Tor

Houston, 28.8.2002.

...Uglavnom, priča ide ovako: "Sasvim blizu jugozapadnog kraja Engleske, ispod površine mora, leže ostaci otoka Lyonesse. Negdje oko 18.000 godina prije nove ere, u doba kada je većina ovdašnje oceanske vode bila dio sjevernih ledenih glečera (tokom posljednjeg ledenog doba), Lyonesse je bio spojen s Atlantidom. Prolaskom tisuća godina kopno je ustupalo mjesto moru i preživjeli komadi iznad površine mora su nazvani Scilly Isles.

Stanovnici Lyonessea su se preselili na jugozapadni kraj Engleske i osnovali svoje "Sveto kraljevstvo Logres". Potomci Atlantidana su tu živjeli stotinama godina. Bili su poznati po svojim tehnikama geomantije (proučavanje Zemljinih energetskih tokova) čime su ostvarivali svoju harmoničnu vezu s kozmosom. Imajući ogromno tehničko znanje i inženjerske sposobnosti svojih Atlantskih predaka, oni su formirali zodijake na tlu zapanjujućih dimenzija (Roberts, "Atlantean Tradition in Great Britain").

Najveća takva zemljana skulptura Logresa se nalazi u kružnoj pedesetkilometarskoj oblasti u blizini gradića Glastonbury. Ona je jasno vidljiva (jedino) iz zraka. Dvanaest znakova zodijaka su formirani od brežuljaka, rijeka, putova, šuma, naslaga zemlje i drugih vodenih tokova. Svaka glava figure zodijaka je okrenuta prema zapadu... prema matičnom kontinentu Atlantidi. Zodijak je tako spretno konstruiran da, u vrijeme kada je izgrađen, voda koju je donosila plima, bi do polovine prekrila zodijački znak ribe...

... Kako su se priče o herojima iz antičkih vremena prenosile kroz stoljeća, dominantne figure prošlosti bi postajale mitski karakteri ili bogovi. Posljednji kralj Atlantide bio je Votan. milenijima nakon nestanka Atlantide, Votan je smatran za boga koji je mogao da upravlja prirodnim silama i koji se borio protiv zmajeva (prema mitovima i legendama iz Walesa, Irske i Engleske). Sa dolaskom katoličke crkve u Britaniju počeo je sukob s paganskim religijama. Sveti Michael se natura kao zamjena Votanu.

Posvuda se sistematski briše Votanovo ime iz legendi, na temeljima starih hramova se podižu crkve u čast kršćanskog sveca. Nekada su, u čast Votanu, bile obilježene energetski potentne točke u području od 350 km. Dolaskom kršćanstva, na ovim točkama je podignuto deset crkvi koje danas nose ime St. Michael: u Difton Hampden, preko Glastonburyja do Land's End-a (Shirley Andrews, "Atlantis, Insights from a Lost Civilization").

Da bi se definitivno uništilo sjećanje na Votana, kršćani su označili drevnog antičkog heroja zlim. Michaela su okružili dobrim anđelima koji se bori protiv Votana koji je predstavljen u obliku zmaja. Svetac uništava zmaja koji simbolizira đavola. Stotine godina intenzivne kampanje, kipovi i slike crkvenih svetaca koji ubijaju zmajeve i sotone, poslužile su za konačni obračun sa sjećanjem na Atlantidu.

Pitomi zeleni brežuljak nadomak gradića Glastonbury, 220 km zapadno od Londona, zove se jednostavno Tor ("vrh"). Putnici iz daleka su dolazili u ovo mjesto, jer legende kažu da je kralj Artur tu imao svoju utvrd, da je Isusov sveti kalež ("Holly Grail") tu pohranjen, da je sveti Patrik tu sahranjen, da se tu nalazila prva kršćanska crkva; Tor je bio svetište u doba Kelta i Druida prije 2.500 godina i smatran je za kapiju prema Svijetu Duhova; Tor je, kako kaže oficijelna povijest, bio svet i u megalitska vremena prije 4.000 godina; i, na koncu, labirint Tora je formiran prije 8.000 godina, kako kažu neki noviji izvori. Mitovi i legende govore o trokutu koji formiraju Stonehenge, Avebury i Glastonbury Tor. Kameni monumenti na ova tri mjesta su locirali moćno svjetsko energetsko čvorište, Planetarnu čakru.

Predanja kažu da je na vrhu Tora nekada bio kameni krug kao i u Stonehengeu. Iz pisane izjave jednog od lokalnih proroka, sredinom 1970-ih, čitamo slijedeće: "Tor nije isti danas kao što je nekada bio. Jedan dio na vrhu nedostaje na kome je nekada bio izgrađen hram... kao što su bili Grčki hramovi, samo kružni. Unutar je bio prelijepi mozaik na podu koji je prikazivao zodijačke znakove. Unaokolo je bilo podignuto dvanaest bijelih kamenih stupova. Ispod poda se nalazila skrivena odaja s kružnim plafonom. Sedam čuvara u plavim odorama su neprekidno bdjeli. Park i vodeni izvori su ukrašavali ovo sveto mjesto. Prijatni mirisi su se širili tako da je Tor na svakog posjetioca djelovao ljekovito i smirujuće."

Trideset godina kasnije dolazi do uzbudljivog razvoja. Dvadeset drugog veljače 2002. godine arheolozi Nancy i Charles Hollinrake objavljuju da su na vrhu Tora pronašli ostatke temelja koji izgledaju kao kružni antički hram!

Najstarija predanja govore o vilama i vilenjacima kao prvim bićima vezanim za Tor. Doduše, u tim vremenima, vile nisu bile ni nalik na naše današnje predstave o njima. Ova bića su opisivana kao visoka rastom, mladolika izgledom usprkos poodmaklom životnom dobu, i lijepa ("fairies" odnosno "fair" u prijevodu znači lijep). Vilenjaci su tada povezivani s određenim zvjezdanim konstelacijama: Plejadama, Sirijusom i Velikim Medvjedom (sedam zvijezda). (Gle, koje li slučajnosti!? Svi zvjezdani sustavi o kojima pišemo u toliko navrata.)

Predanja dalje govore o ovim bićima koja "donose znanje lokalnim ljudima, a posebno o astrologiji i liječenju." Slične mitologije susrećemo širom svijeta.

Tisuće godina su prolazile i sjećanja na ova bića postaju dijelom bajkica. Kelti ova bića personificiraju kroz prirodne sile i životinje. Vremenom, s pojavom kršćanstva, daje im se negativni predznak, a zatim i osuđuje. Inkvizicija ima vodeću ulogu u suzbijanju narodnih predanja. Neke priče su ipak preživjele. Među njima i one o vilinim brežuljcima koji su bili šuplji. Unutrašnji realm je zvan Avalon (odnosno Annwn). Tako se i za Tor tvrdi da negdje postoji prolaz prema Avalonu, koji je nepoznato i magično mjesto.

Predanja dalje kažu da postoji opasnost za one koji pokušaju ući u unutrašnjost Tora. Poseban problem je u postojanju razlike u vremenu između dva svijeta. U Avalonu se može izgubiti i skliznuti u prošlost ili budućnost. Srednjovjekovne kronike govore o iskustvima onih koji su, prema vlastitim izjavama, proveli po pola sata u unutrašnjosti Tora da bi, po povratku na površinu, shvatili da su prošle decenije u njihovom svijetu. Slijedeća opasnost bila je hrana. Vile su bile ljubazne i nudile su hranu i piće posjetiocima. Ali, oni ljudi koji bi prihvaćali ponudu i uzeli hranu, više ne bi dolazili natrag.

(Naravno, ovdje bi hranu mogli promatrati na simboličnoj razini kao magične moći ili napredno znanje savršenije civilizacije. Jer, tko jednom ovlada tim znanjem ne želi se vratiti na stare načine življenja.)

Kao što naše tijelo ima svoje akupunkturne točke te meridijane koje ih spajaju, tako i naša Planeta ima svoje geomagnetne linije koje spajaju naročito potentne energetske točke.

Atlantiđani su shvatili važnost i ulogu Planete u njihovom dnevnom životu. Geomagnetne linije su koristili za različite forme putovanja i transporta, za prijenos poruka i komunikacije.

Primjer Britanskih drevnih monumenata je naročito važan: antička mjesta su, u kojima se vidi trag napredne Atlantide, povezana putem ovih energetskih linija. A Tor zauzima posebno mjesto, jer se u njemu te energije sastaju, kombiniraju i završavaju. Što se više primiču vrhu tako njihov susret naliči na harmonični kozmički ples koji okončava ujedinjenjem.

(Mapa drevnih energetskih Planetarnih linija se može naći na sajtu: <http://www.glastonburytor.org.uk/tor-leymap.html>)

Rušenjem antičkih observatorija i hramova i izgradnjom kršćanskih crkvi, potire se pravo značenje kamenih objekata na ovim putovima. Desetine novih crkava s imenima svetog Michaela i djevice Marije doveli su do toga da ove linije dobivaju ime po njima.

Ali, energetski ples se time nije završio. I danas, kao i proteklih milenija, misteriozna svijetla i dalje izranjaju iznad Tora; nekad pojedinačna, nekad u grupi, pojavljujući se i nestajući nepredvidljivo. Ukazuju se pred ljudima u svim bojama, od bijele i crvene do žute i zelene izazivajući interesantan efekt: to više nisu beživotne iskre već svjesna energetska stvorenja.

Gledajući iz zraka, brdašce Tor se doima kao netom donesen na ravnicu Glastonburyja. Liči mi na brod koji se zaglavio u kopnu i samo traži načina da ode.

Čitavom njegovom dužinom su travnate terase koje se podižu do sedam nivoa. Počinju na dnu i valovito se kreću ka vrhu Tora. Pažljivim proučavanjem da se zaključiti da je Tor gotovo identičan labirintima pronađenim na antičkim novčićima s Krete i simboličkim slikama Majke Zemlje kod drevnih američkih Hopi Indijanaca.

Geolozi su jedinstveni u zaključku da Tor nije nastao djelovanjem prirode; terase koje formiraju labirintski put su plod inteligencije (pretpostavljaju da je starosti oko pet tisuća godina, jer se ne usuđuju ići dalje).

Na Kreti je opasni Minotaur bio zatočen u srcu labirinta. Na Toru put preko sedam terasa (koje su simbol sedam zemaljskih, ali i čovjekovih čakri) vodi do središta u kome se svatko od nas mora suočiti sa svojom sudbinom: opasnim Minotaurom ili božanskim Ja. Dva i po sata uspona do srca Tora, i sat i po silaska do njegovog podnožja, je ritual podizanja energetskog nivoa kroz koji su prolazili potomci Atlantidana.

Za obračun s takvim moćnim simbolom Atlantide kao što je Tor, kršćanstvo je osulo paljbu iz oružja najtežeg kalibra. I tvrde:

- Isus Krist je, kao dječak, posjetio Glastonbury Tor sa svojim ujakom Josipom od Arimateje i tamo napravio prvu kršćansku crkvu iznad zemljine površine;

- Nakon Kristovog raspeća, Josip se vratio na Tor, donio svetu kriglu iz koje je Isus pio na "posljednjoj večeri" i u njoj sačuvao Isusovu krv s raspeća; zakopao je ispod Tora na ulazu u "Podzemni svijet";

- Uskoro je iz zemlje izbio podzemni vodeni izvor crvenkaste boje (zbog Isusove krvi ili zbog jakog prisustva željezne rude?) za koju kažu da donosi vječnu mladost onima koji je piju (čini mi se bliže istini da su Atlantidani znali za ovaj izvor tisućama godina prije);

- U potragu za "Svetim Gralom" (kaležom) se uključio i "drevni kršćanski kralj" Artur poznat po svom štitu s velikim križem (u stvarnosti, Artur je ime iz pretkršćanskih keltskih vremena; još jedan primjer preuzimanja heroja iz narodnih legendi);

- Arturu su se pridružili vitezovi Okruglog stola, njih dvanaest (nažalost, dvanaest je preuzeta simbolika Atlantidana i dvanaest znakova Zodijaka);

- I da bi priča bila potpuna, Arturu se u njegovim posjetama Toru pridružio (doduše u nekom drugom vremenu) i sveti Patrik, koji je tu provodio mjesece u molitvi i postu, da bi obojica tu bili i pokopani. Drugim riječima, od Tora je napravljeno prvorazredno kršćansko svetište. (I točka.)

Engleska kiparica Katharine Maltwood je (nanovo) otkrila postojanje gigantskih zemljanih konfiguracija koje predstavljaju znakove Zodijaka. Objavljujući svoju knjigu "The Glastonbury Temple of Star" 1929. godine, detaljno je opisala raspored i konture pojedinih astroloških znakova. Mary Caine, engleska profesorica umjetnosti je, šest decenija kasnije, dodala bogatstvo novih detalja u opisu Zodijaka.

I ne samo to. Otkrila je slične zemaljske astrološke konfiguracije pokraj gradića Kingston-na-Temzi (Surrey).

Dvanaest znakova Zodijaka su raspoređeni kružno, u pravilnom nizu: od bika, blizanaca, raka preko lava, djevice i vage... U svojoj veličini mogu biti jasno sagledani samo s visine od sedam tisuća metara! Obim zodijačkog kruga je oko 50 km!

Koliki je to bio građevinski poduhvat pomicati enormne količine zemlje i graditi umjetna brda, uklapati rijeke, kanale i šume u obrise koje će se moći vidjeti samo s velikih visina...?

Nakon što su završili s Projektom Zodijak, Atlantidani su se upustili u novi; kreirali su kozmičku observatoriju upotrebom kamenih stojećih blokova. Naravno, mogli su predviđati sunčeva i mjesечеva pomračenja, raspored pojedinih sazviježđa...

Mnogi od ovih kamenih blokova su nestali do kraja XIX stoljeća. Kada bi zidovi obližnjih crkvi, krčmi i starih kuća mogli pričati, saznali bi tko ih je sklonio s Tora, zatim razbio u komade i ugradio u nove objekte. Ipak, jedan od megalita, zvani "Živi kamen" je i dalje na svom originalnom mjestu, na zapadnoj padini Tora. Postavljen je u smjeru istok-zapad. Postoje izvještaji da se, ako ga se dodirne u zoru ili pred zalazak sunca, može osjetiti blago električno strujanje.

Strujanje koje nam pomaže da ne zaboravimo drevna znanja.

Mistični brežuljak Glastonbury Tor na jugu Engleske sjecište je moćnih podzemnih geomagnetnih tokova. Danas vidljive travnate terase su dio drevnog labirinta od sedam nivoa koji bi podizao energetski nivo potomcima Atlantidana. Na vrhu Tora je bio kružni hram, a predanja kažu da je ovdje kapija između dvije dimenzije.

(19) Karnak

Houston, 2.9.2002.

"Tata, koliko ima zvijezda na nebu?"

Nekoliko stotina tisuća (!) megalita stajalo je uspravno na Francuskom krajoliku "pogleda" uperenih prema zvjezdanom nebu. Veliki kameni blokovi, visoki između dva i osam metara, obima nekoliko metara, bili su vješto zabijeni u zemlju. Najteži među njima bio je "Vilin kamen" na zapadu Francuske, u pokrajini Bretanji (ili, kako su je Kelti zvali, Brittany), kraj gradića Locmariaquera. Visok preko 25 metara i težine 350 tona (!) danas leži slomljen na četiri komada zahvaljujući zemljotresu iz 1722, godine.

Sistematskim naporima kršćanstva broj megalita desetkovan je na oko 50.000.

Međutim, to je još uvijek impresivan broj koji traži odgovor na pitanja tko, kada, kako i zašto?

Jedan od glavnih ciljeva "Alternativne povijesti" je razbiti tvrdnje o postepenoj čovjekovoj evoluciji.

Podsjetimo, u razvoju primitivnog čovjeka, oficijelna povijest spominje slijedeće evolutivne faze:

(1) staro kameno doba (Paleolit) - početak od prije 2,5 milijuna godina (novije tvrdnje ga smještaju i do prije 6 milijuna godina) sa završetkom 10.000 godina prije nove ere

(2) Srednje kameno doba (Mezolit) - trajalo od 10.000 godina p.n.e. do 3.000 godine p.n.e.

(3) Novo kameno doba (Neolit) počelo 8.000 godina p.n.e. u Aziji, s trajanjem u Europi od 6.000 g.p.n.e. do 2.000 godine p.n.e.

(4) Brončano doba - u nekim krajevima, kao Mala Azija, počelo još 6.500 g.p.n.e., u europskim zemljama startalo oko 3.000 g.p.n.e. s Kretskom (Minoanskom) civilizacijom.

(5) Željezno doba - početak oko 1.000 godine prije nove ere. Naša tabela ima suštinski drugačiji pristup.

(1) Doba predcivilizacije; 6 milijuna - 120.000 godina prije nove ere. U ovoj fazi se pripremaju tri čovjekove komponente: fizička, kroz razvoj majmunolikog čovjeka; duševna, koja je u svojoj hiperborejskoj fazi i boravku u sasvim drugačijim fizičkim bićima na Planeti od nas; i treća komponenta, utjecaj superiornih spiritualnih bića u pripremi postanka razumnog čovjeka.

(2) Stvaranje kreativnog čovjeka genetskom (DNK) intervencijom superiornih bića; čovjek postaje "nastanjiv" za duševnu materiju; otada duša i fizičko tijelo počinju koegzistirati. Period: 120.000 - 100.000 godina prije nove ere

(3) Lemurija - Prva civilizacija čovjeka donekle nalik na ove današnje (to je ujedno i konačna hiperborejska faza u razvoju duše). Čovjek je prvenstveno duhovno biće. Period: 100.000 50.000 g.p.n.e.

(4) Atlantida - Prvi, najnapredniji period Atlantida. Čovjek je kombinacija duhovnog (telepatija, levitacija, astralna putovanja) i fizičkog bića (znanost, tehnologija). Period: 55.000 50.000 g.p.n.e.

(5) Atlantida - Druga faza. Traje do 28.000 g.p.n.e. Odlikuje se još uvijek dominantnom ulogom duhovnog.

(6) Atlantida - Treća faza. Od 28.000 - 10.000 godina prije nove ere. Materijalna stvarnost preuzima dominaciju; spiritualno se počinje zloupotrebjavati od strane elita. Naučni i tehnološki vrhunci ("zlatno doba"), faza punog prosperiteta i sreće, kako su ga i grčko-rimski povjesničari zvali).

(7) Post-atlantska epoha - 10.000 godina prije nove ere - do danas. Ona uključuje pra-indijsku kulturu (stariju od "stare Indije"), slijedi pra-perzijska, egipatsko-kaldejska (uključujući Babilonce i Asirce), grčko-latinska te, kao posljednja, današnja ("materijalističko kršćanska") kultura.

Osnovna razlika između "oficijelne" i "alternativne" povijesti je u tome da na čovjeka ne gledamo kao na jednostavno fizičko biće i alate koje koristi.

Bitan zaokret nastaje u momentu kada se na čovjeku vrše genetske promjene koje su ga odvojile od životinjskog carstva. Na taj način su ga načinile podobnim da ga nastanjuju duše, koje prolaze kroz životne lekcije (reinkarnacija) i duhovnu evoluciju. Čovjek, dakle, postaje složeno, kompleksno biće. Civilizacije koje su slijedile bile su zapravo borba za dominaciju između dvije dimenzije: duhovne na jednoj, te umne i fizičke supstance tog bića, na drugoj strani. Kako je vrijeme odmicalo tako je granica između ova dva svijeta postajala sve čvršća. Duhovni organi i spiritualne sposobnosti su ustupali mjesto fizičkim, čulnim. Korištenje energije duhovnog svijeta i energije Planete Zemlje je zamjenjivano korištenjem gole snage mišića te, vremenom, mašina (industrijske i tehnološke "revolucije").

Zbog toga i tvrdimo da razvoj čovjeka nije evolutivan: nije išao od primitivnog k naprednom čovjeku. Naprotiv. Zadnjih stotinu tisuća godina se krećemo od naprednog, spiritualnog bića k primitivnom, fizičkom čovjeku. Pređen je put od kozmičke harmonije u društvu i unutar nas, do oholosti i sebičnosti kojom degradiramo prirodu i naše socijalno tkivo.

U dosadašnjim priložima "Četvrtog toma" predmet našeg interesa je bila epoha prijelaza iz treće faze Atlantide u post-atlantsku fazu. Kamene spomenici širom svijeta djelo su Atlantidana prije 10.000 - 12.000 godina. Počevši od Srednje Amerike (Teotihuacan), Egipta (piramida i sfinge) do Irske (Tara) i Engleske (Stonehenge i Salisbury Tor).

Današnji prilog prikazat će jedan od najbriljantnijih dokaza Atlantskog uma: megalite u Francuskoj i diljem Europe.

Malo poznati, slabo istraženi i prepušteni zaboravu, tisuće kamenih monumenata od obala Bretanje na Atlantiku do juga Francuske na Mediteranu nažalost ne predstavljaju bog-znakvu turističku atrakciju. Ne poklanja im se nikakva pažnja. Kemo me sinoć pita pa zašto ti Atlantidani, ako su postojali, nisu ostavili neku kapsulu znanja kao dokaz svoje civilizacije? Jer, naš moderni čovjek takve kapsule šalje i u svemir i ostavlja ih na Zemlji za buduća pokoljenja pokazujući u njima svoja dostignuća.

Da bi se čitale te informacije potrebne su oči, um i kompjuter. Atlantidani su bili mudriji. Ostavili su nam dokaze svog postojanja za koje su nam dovoljne samo oči i um. Ne trebaju kompjuteri, CD-playeri i video rekorderi.

Krenimo od arheoloških nagađanja.

"Preko tri tisuće uspravljenih kamenih blokova, aranžiranih u avenije, predstavljaju najneobičniji megalitski monument u Europi. Ogromni blokovi i zemljani brežuljci podignuti u pretpovijesti svjedoče o svetoj oblasti oko Karnaka (Carnac) u Francuskoj. Podignute prije više od 6.700 godina ove kamene strukture su među najstarijima u svijetu. Da li su imali astronomsku ili religijsku svrhu?" (Nigel Pennick, "The Megalithic Avenues of Carnac", 1998, barnes & Nobles)

(Nekoliko fotografija iz regija se može naći na sajtovima:

<http://www.paleologos.com/brittany.htm> ili

<http://www.lessing4.de/megaliths/mapfrance.htm>)

"Distrikt Karnak je poznat po pretpovijesnim grobovima i jedinstvenom tipu struktura, kamenim nizovima. Ove avenije su u prosjeku po 1,5 km dugačke i stotinjak metara široke,

sagrađene od višestrukih redova kamenih blokova. Pojedini nizovi su dugački i po 6 km i paralelni su sa stranama svijeta. Pojedini nizovi završavaju s kružnim i kvadratnim formacijama, a pojedini s natkrivenim blokovima ili podzemnim kamenim odajama. Serija radiokarbonskih testova je otkrila da su grobovi, koji se nalaze uz ove kamene objekte, stari po 5.500 godina. Samo pored Karnaka postoji oko 100 podzemnih prolaza čija je starost još veća (Kercado grobnica potiče iz 3.800 godine prije nove ere)." (Jacquetta Hawkes, "Atlas of Ancient Archeology", 1975)

"Imao sam osjećaj čuđenja i frustriranosti: čuđenja zbog motiva koji su inspirirali drevnog čovjeka za takav građevinski poduhvat, a frustracije zbog moje nemogućnosti da shvatim značenje tog poduhvata. Slijedećeg dana sam posjetio profesora Thom Alexandera koji vjeruje da je pronašao jedan od ključeva misterije. Nekoliko milja istočno od Karnaka leže četiri velike stijene, odlomljeni komadi velikog "Vilinog kamena". Dok je bio uspravan, visina mu je bila oko 27 metara. Nakon dužeg proučavanja profesor Thom tvrdi da je ovaj megalit imao funkciju univerzalnog mjerača Mjesečevog kretanja. Ostali kameni nizovi su vjerojatno bili kompleksni grafikoni kao osnova za rješavanje matematičkih i astronomskih problema." (Robert Morrison, "Megaliths: Europe's Silent Stones". 1979)

Teorije da su kameni blokovi podizani u znak "Boginje plodnosti", ili simbol "obožavanja krave" (?), za "obranu od poplava" (?), kao "grobnice" ili slično, nisu vrijedna spomena. Kao ni skrnavljenja megalita u rimsko doba (Rimski vojnici bi uklesavali likove svojih bogova) ili u kršćansko doba (cementiranje križeva na vrhovima blokova u posljednjih nekoliko stotina godina).

Nedaleko od Karanaka je mjesto Gavrinis sa svojim kamenim prolazom i centralnom odajom usječenom u zemljanom brežuljku. Ulaz je okrenut sjeveroistoku tako da zraci izlazećeg Sunca upadaju u centralnu odaju samo jedanput godišnje - tokom zimskog solsticija. To je istovremeno dan kada Sunce umire i kada se ponovno rađa. U kamenim blokovima su uklesani još nerastumačeni simboli, spirale, krugovi.

Gavrinis je identičan Irskom Newgrangeu. Isti arhitekta, isti građevinar.

Stotine kilometara južno, istočno i sjeverno od Karnaka, leže tisuće i tisuće kamenih megalita: Europa je preplavljena njima.

U Španjolskoj su megaliti od Los Millaresa do Almerie i Menorce; u Italiji idu južno do Sardinije, u Nizozemskoj su trilioni pronađeni u Drentheu, u Belgiji su u Werisu, u Njemačkoj su u Visbeku, u Danskoj su u Tustrupu, u Škotskoj su u Callanishu. O Irskoj, Engleskoj i Walesu smo već govorili.

Sada je vrijeme da odgovorimo na pitanje što su oni stvarno predstavljali?

Megaliti ("gigantski uspravljani kameni blokovi") su postavljeni od strane Atlantidana i njihovih potomaka za astronomske i geodetske svrhe.

Zvijezde su korištene za mjerenje Zemlje. I obrnuto. Površina planete Zemlje je korištena da bi mjerila zvijezde.

Megaliti, zemljani humovi, kameni spomenici, kameni prolazi i pećine... su korišteni da označe nebeska tijela na zvjezdanom nebu! Mnogi megaliti imaju uklesane reljefe koji identificiraju pojedine zvijezde prema kojima su megaliti orijentirani. Oblik megalita, uklesani simboli, njihov međusobni odnos i odstojanje... sve to daje dovoljno informacija da se prepozna zvijezda.

Zemljani brežuljci i kameni spomenici su aranžirani u grupama i na taj način odslikavaju pojedine zvjezdane grozdove. Izgled pojedinih kamenih prolaza i raspored pećinskih odaja u umjetnim brežuljcima identificira se sa zvjezdanim konstelacijama (recimo Mliječni Put ili Veliki Magellanov oblak).

Mnogi megaliti imaju probušene rupe, isklesane krugove, elipse i spirale kojima se označavaju eklipse, raspored zvijezda (Sjevernjača, na primjer), zvjezdani i planetarni sustavi, galaksije, solsticiji... Posebna pažnja je poklanjana bojama pojedinih zvijezda. Korišteni su megaliti koji su sadržavali odgovarajuće boje. Na primjer, "Crvena Boginja" (die Rote Gottin) u Njemačkom Traben-Trarbach-u je megalit crveno-narančaste boje i simbolizira zvijezdu Dubhe. To je jedina velika crveno-narančasto-žuta zvijezda u sustavu Ursa Major. Slično je i s dvije velike "crvene" zvijezde Antares i Aldebaran, koje su također predstavljene crvenim megalitima. Engleski krajolik vrvi kamenim spomenicima. Stonehenge predstavlja zvjezdani sustav Plejada. Wiltshire je Andromeda. Kamene pećine u Kentu su Mliječni put, a Devon je Magelanov zvjezdani oblak. Zvijezde Strijelca su u sjevernom Walesu... Uzme li se mapa Engleske s njenim drevnim arheološkim nalazištima i predstavi se s njenim astronomskim, nebeskim duplikatima... i zatim presavije, spoje se krajevi i formira lopta (globus)... dobit će se kompletna slika zvjezdanog neba! S Južnom polarnom zvijezdom na jednom kraju i Sjevernjačom na drugom. S Mliječnim putem i drugim susjednim galaksijama... sa svim glavnim zvjezdanim sustavima koji su imali važnu ulogu u razvoju čovjekove civilizacije (Plejade, Drako, Andromeda, Orion itd.).

Brijantno! Granice megalita bi označavale manje ili veće geografske oblasti. Ova, geodetska funkcija megalita, se može pratiti u Škotskoj. Tamo su oblasti (county) zadržale približnu veličinu, oblik i lokaciju koja odgovara zvjezdanim konstelacijama. Pertshire sadržava ime zvijezde PERSeus u PERTH-u. Megalitska središta u Pertshire-u kao Fowlis Wester simboliziraju zvijezde iz sustava Perzej. Relativna veličina i oblik Pertshire-a je imitacija spomenutog sazviježđa!

Najviši megalit u srednjoj Europi, Gollenstein kraj Saarbruckena, simbolizira aždaju (odnosno sazviježđe Hydra) koja je poznata kao "najduža" zvjezdana konstelacija. Megaliti se pružaju od Gollensteina označavajući drevnu prirodnu granicu s Francuskom.

U pećinama kraj "Porbaya u Engleskoj pokrajini Kent, u kamenu je uklesano lice čovjeka. Nakon proučavanja modernim grafičkim metodama, otkriveno je da lice skriva u sebi mapu Afrike sa megalitskim simbolima. Profesor Andis Kaulins (University of Trier, Njemačka) se zaputio na put u Centralnoafričku Republiku, u mjesto Bouar, 1982. godine. Tamo je pronašao megalite na mjestu gdje su oni i prikazani na pećinskom licu. Zašto baš ovdje? Zato što je ovo vrlo važna geodetska točka. Korištenjem metoda triangulacije pronađena je centralna točka Afričkog kontinenta u kojoj se dodiruju najduže kopnene horizontalne i vertikalne distance.

Pećina u Kentu prikazuje zvijezde koje su korištene za ovaj složeni matematički model: te zvijezde su Drako, Cefej (iz galaksije Mliječni put) i Kasiopeja.

Pećina iz Kenta nam govori toliko toga: prvo, da, mi smo bili tamo (u Africi), drugo, da, mi znamo višu matematiku, i treće, da, za nas gotovo da nema tajni na zvjezdanom nebu.

Zbilja nevjerovatno.

Vratimo se dječjem pitanju s početka priloga o tome koliko je zvijezda na nebu.

Ako je samo u Europi bilo stotine tisuća megalita, to znači da su Atlantidani isti broj zvijezda s noćnog neba obradili i kataloški sredili sa svim osnovnim informacijama. I ostavili ga pred našim očima kao spomenik svojoj mudrosti.

A naša, moderna astronomija je prve planete izvan Solarnog sustava pronašla tek u zadnjih nekoliko godina.

Predstoji nam još dug put da počnemo razumijevati ostavštinu Atlantidana. Koja nam bode oči i (trebala bi da) intrigira um.

Kameni blok ("menhir") u francuskoj Bretanji (St. Uzec) s uklesanim reljefima pri vrhu i skorašnjim križom na vrhu. Kršćanstvo nije razumijevalo funkciju ovih astronomskih megalita, ali ih je sistematski desetkovalo ili "pokrštavalo".

Foto rekonstrukcija najvećeg megalita u Bretanji pokazuje kiklopske dimenzije: preko 20 metara visine (i dodatnih 4 metra u zemlji) i 350 tona težine koje su prevožene s daljine od nekoliko desetina kilometara. Četvrt milijuna ovih megalita su imali praktičnu astronomsku i geodetsku svrhu u životu potomaka Atlantidana.

(20) Zodijak

Houston, 7.9.2002.

Godina je 585. prije nove ere. Ratuju kraljevstva (legendarno bogate) Lidije i Medije. Izenada, krvavi sukob se prekida. Dolazi do totalnog pomračenja (eklipse) Sunca. Planeta tone u privremeni mrak. Rat se prekida. Dvije strane se povlače. Pravi "pobjednik" ovog sukoba je daleko, na sigurnom. Prvi grčki astronom koga zvanična povijest pamti, Tales, je predvidio ovo pomračenje koje je nastupilo 28. svibnja 585. godine p.n.e.

Izvor njegovog znanja nije u tradiciji razvijene grčke astronomije. Slično kao i Hiparh, Eudoks, tako je i Tales i niz drugih učenih ljudi iz antičke Grčke, svoje znanje i inspiraciju crpio iz drevne sumerske civilizacije.

Iz perioda od 4.000 godina prije naše ere.

Grčki učenjaci su kopirali Sumeransku astronomsku nauku, preuzeli imena zvijezda i sazviježđa i formirali svoju mitologiju. Zadnjih dvije tisuće godina, Zapadni svijet daje kredit antičkoj Grčkoj za astronomska dostignuća... kredit koji bi trebao ići znatno dublje u prošlost... prvo do Sumera... a onda, naravno, do Atlantide...

U astronomskim observatorijama Atlantide dobro obučeni i školovani astronomi su pomno proučavali nebo. Znali su da Sunce, Mjesec i zvijezde imaju poseban utjecaj na Planetu i njezine stanovnike. U Srcu Grada Zlatne Kapije, u Posejdonovom hramu, nalazila se najopremljenija observatorija.

Imena zvjezdanih konstelacija i znakovi zodijaka su tu identificirani prije više od 12.500 godina. Zvjezdanim formacijama su davani ljudski i životinjski atributi.

Nakon dugogodišnjeg mukotrpnog rada, 1925. godine se međunarodna astronomska zajednica (ovo liči na našu otrcanu frazu "međunarodna zajednica"), složila u podjeli vidljivog neba na tri regija: sjeverni, centralni i južni. U skladu s tim, imenovali su 88 zvjezdanih konstelacija koje pripadaju tim regijama.

Ali, ova kvalifikacija nije bila originalna za homo sapiensa. Šest tisuća godina ranije, u doba Sumera, postojala je identična podjela zvjezdanog neba na tri pojasa ili "puta": sjeverni put ("Enlil"), južni ("Ea") i centralni ("Put Anua"). Današnji centralni pojas koji sadrži dvanaest zvjezdanih konstelacija zodijaka je identičan "Pojasu Anu" koji je imao grupirane zvijezde u "dvanaest kuća."

Objasnimo fenomen zodijaka (grčki "zodiakos kyklos" - životinjski krug) koji je vezan uz oblike lava, riba, bika itd.

Planeti Zemlji treba za jedan puni krug oko Sunca godinu dana. Taj krug je podijeljen na dvanaest jednakih dijelova od po 30 stupnjeva. Sa putanje po kojoj se Zemlja kreće vidljiv je uvijek isti središnji pojas koji nastanjuju zvjezdane grupe, "kuće", ili konstelacije.

"Zodijak je imaginarni pojas koji okružuje Zemlju. Dvanaest njegovih znakova zajedno opisuje cjelokupan ciklus čovjekovog iskustva... a svaki znak ima različito značenje i utjecaj na čovjekovu psihu i ponašanje..." (Nicholas Campion, "The Practical Astrologer", 1987)

"Horoskop je mapa pozicije planeta na nebu u vrijeme vašeg rođenja.

Ova mapa predstavlja krug od 360 stupnjeva, put kojim se Sunce kreće na nebu (ili točnije Zemaljska putanja oko Sunca). Astronomi je zovu eklipsa. Astrolozi su podijelili ovaj put na dvanaest sektora od po 30 stupnjeva i formirali znakove Zodijaka ili Sunčeve znakove. Oni indiciraju u kom sektoru je Sunce bilo u vrijeme vašeg rođenja. Na primjer, ako si rođen početkom lipnja, Sunce je bilo u znaku Blizanca i to je vaš Sunčev znak." (Frances Sakoian, "The Astrologer's Handbook", 1973)

"Prema tradiciji astrologije, prvi ključ za analizu karaktera pojedinca, leži u poziciji Sunca prilikom rođenja. Ovo pokazuje njegov osnovni karakter, s naglaskom na spiritualne kvalitete njegove prirode. Ako je Sunce dobro postavljeno, to će se odraziti na čovjekove najviše aspiracije. (John Lynch, "Astrology", 1969)

Horoskop nije predmet našeg priloga. Niti utjecaj zvijezda na naš karakter. Niti jedna Zemaljska godina.

Pored godišnjeg kruga što ga Zemlja opaše oko Sunca, postoji i krug koji Sunčev sustav pravi po svojoj galaktičkoj putanji. U okviru te putanje postoji uvijek ista centralna pozadina. I taj krug (360 stupnjeva) se može podijeliti na dvanaest sektora po 30 stupnjeva u kojima se naš Solarni sustav približava pojedinim zvjezdanim konstelacijama. Te konstelacije su identične znakovima zodijaka.

U stvarnosti, te zvjezdane konstelacije su sastavljene od zvijezda koje su različito udaljene od našeg sustava. Na primjer, "...zvjezdani klaster Hijada je grupiran oko svijetle zvijezde Aldebaran, u sazviježđu Bika. Različite zvijezde-članovi ove grupe su udaljene od Sunčevog sustava od 68 svjetlosnih godina do 940 svjetlosnih godina." (Michael Leitch, "The Complete Astrologer", 1971). Sunce, Mjesec i ostale planete Sunčevog sustava utiču na Zemlju da oscilira na svojoj osi Sjever-Jug. To osciliranje izaziva sasvim malo odstupanje Sjevernog pola prema zvijezdi Sjevernjači. To odstupanje nije vidljivo golim okom i potrebno je 72 godine da se akumulira u jedan stupanj. Za puni krug od 360 stupnjeva je potrebno 25.920 godina (72 godine pomnoženo s 360 stupnjeva). Drugim riječima, svakih 25.920 godina ista zvijezda Sjevernjača se nalazi točno iznad Sjevernog pola.

Ovaj veliki krug je u astronomiji poznat kao Velika ili Platonska godina.

Trenutno je na nebeskom Sjevernom polu zvijezda Polaris. Prije 3.000 godina je to bila zvijezda Tuban iz Zmajevog sazviježđa (Drakon). Za 14.000 godina, zvijezda Sjevernjača će biti briljantna Vega iz sazviježđa Lire.

Pojavljivanje i raspored različitih zvjezdanih grupacija je bio važan u drevnoj prošlosti. Toliko važan da su ostali dokazi iz prošlosti koji govore o superiornom znanju Sumerana i Atlantidana u odnosu na našu modernu astronomiju.

Sunčevom sustavu je potrebno 2.160 godina da završi ciklus u jednoj zodijskoj kući. Mi smo trenutno pri kraju znaka ribe (završava krajem ovog stoljeća). Zatim slijedi 2.160 godina vodenjaka. Dvanaest kuća daje punu Veliku godinu od 25.920 godina. Boravak Sunčevog sustava u ovim "kućama" bio je značajan za Sumerane.

Prepustimo riječ, na tren, svjetskim autoritetima koji se bave proučavanjem rane sumerske i mesopotamske civilizacije.

Profesor Langdon (Stephen Langdon, "The Babylonian Epic of Creation", 1923.) otkriva da je čuveni sumerski Nipurijски kalendar (uzor za sve kasnije, uključujući i naš, moderni), ustanovljen prije 6.600 godina. To je bilo doba zvjezdane kuće Bika i "...odslikavao je znanje Sumerana o prelasku iz zodijske kuće 2.160 godina prije konstelacije Bika."

Profesor Jeremias (Alfred Jeremias, "The Old Testament in the Light of the Ancient Near East", 1911.), koji je izučavao mesopotamske astronomske tekstove i uspoređivao ih s astronomskim tekstovima drevnih Hitita, bio je također mišljenja da su "... astronomski tableti pokazivali promjenu na zvjezdanom nebu iz znaka Bika u sazviježđe Ovna" zaključujući da su astronomi iz Mezopotamije predvidjeli i narednu dvijetisućitu promjenu u znak Ribe". Profesor Hartner (Willy Hartner, "The Earliest History of the Constellations in the Near East"), je privukao pažnju otkrivanjem slikovnog motiva koji prikazuje "borbu" između bika i lava iz najranijih sumerskih tableta sugerirajući da "...ovi motivi predstavljaju ključnu poziciju zvjezdanih konstelacija Bika i Lava promatraču na 30 stupnjeva sjeverne

geografske širine, oko 4.000. godine prije nove ere". Ova geografska širina odgovara drevnom sumerskom gradu Ur.

Većina naučnika smatra da su Sumerani isticali da boravak Sunčevog sustava u sazviježđu Bika označava početak njihove civilizacije. Profesor Jeremias je našao dokaze koji pokazuju da "...sumerska zodijačko-kronološka nulta točka pada točno u doba prelaska sazviježđa Blizanaca u Bika". Iz niza drugih tableta ovaj naučnik zaključuje da je "zodijak razvijen u doba sunčevog boravka u sazviježđu Blizanca, što je prije negoli je sumerska civilizacija osnovana."

I, napokon, naš stari znanac Zecharia Sitchin ("The 12th Planet". 1976), nakon četiri decenije izučavanja desetine tisuća sumerskih tableta kaže slijedeće:

"Sumerski tablet u Berlinskom muzeju, pod rednim brojem VAT.7847, počinje s listom zvjezdanih konstelacija sa znakom Lava, vraćajući nas na taj način u doba prije 13.000 godina, kada je čovjek, navodno, jedva počeo da obrađuje zemlju!"

Profesor Hilprecht je (H.V. Hilprecht, "The Babylonian Expedition of the University of Pennsylvania", 1914.), studirajući tisuće matematičkih tableta iz biblioteka Nipura i Sipara, zaključio da su "...Sumerani znali za Veliku godinu od 25.920 godina".

Nedaleko od egipatskog Luxora, u mjestu Dendarahu, nalazi se kapela pri drevnom hramu. U vrhu kapele je bilo oslikano zvjezdano nebo sa znakovima zodijaka, odnosno zvjezdanih konstelacija, onako kako su oni izgledali na nebu između 10.970 godina prije nove ere i 8.810 godina p.n.e. To je doba kada je naš Sunčev sustav bio u sektoru sazviježđa Lava.

Francuski arheolozi su 1821. godine skinuli kompletni plafon kapele s ovom neobičnom slikom i prenijeli ga u pariški Louvre muzej.

Da bi se dobile nebeske informacije potrebna su milenijska istraživanja i praćenja kretanja zvijezda i planeta. Potrebna je sofisticirana oprema. Neophodni su matematički metodi, modeli i koncepti za naprednu astronomiju. A za ova znanja treba postojati i praktična svrha. Sumerani su vrijedno bilježili promjene na nebu, ali ove informacije su njima bile, u najvećoj mjeri, beskorisne.

Jedan od drevnih sumerskih tekstova, tablet broj AO.6478, navodi listu od 26 glavnih zvijezda duž sazviježđa Raka dajući pri tom "njihove međusobne distance mjerene na tri različita načina!" (navod iz Sitchinove knjige).

Kome je to u drevnom Sumeru trebalo i zašto?

I, još dalje u prošlost, kome je na drevnoj Atlantidi bilo potrebno takvo precizno astronomsko znanje? Odgovor se nameće sam od sebe: znanja o kozmičkim distancama i rasporedu zvijezda trebaju kozmičkim putnicima.

Istim onim koji su učestvovali u naučnom i tehnološkom bumu Atlantide, koji je završio prije 12.500 godina. I onima koji su odjedanput, nakon nekoliko tisuća godina stagnacije, podigli Sumeransku civilizaciju prije 6.500 godina.

(21) Zvučna levitacija

Houston, 13.9.2002.

Kad sam već došao u priliku da provedem mjesec dana u Engleskoj, odlučio sam da to bude u njihovom vodećem ljetovalištu. Gradić Bath, kažu, na jugoistočnoj obali, ima najljepše pješčane plaže. Taj kolovoz 1979. mi ipak nije ostao u naročitom sjećanju: hladna morska voda usred ljeta, pijesak koji se lijepi za noge, i plitko more.

Te godine na istu plažu je dolazila Patricia (Paddy) Slade.

Patricia je 1961. godine bila sa svojim mužem Peterom, britanskim vojnikom, u Iraku. Odlučili su da za godišnji odmor odu u Indiju, odakle je Peter bio rodom. Nakon nekoliko dana provedenih u mjestu Poona, prijatelj im je predložio da dođu na lokalnu religijsku ceremoniju obećavajući da će im biti zanimljivo. Ceremonija se odvijala na otvorenom. Jedanaest svećenika u dugim bijelim odorama je okružilo ogromnu stijenu, tešku barem 40 tona. Svećenici su počeli s tihim ritimičnim pjevanjem. Napravili su jedanaest krugova oko stijene. Jedan od njih je dao signal da stanu. Zatim su stavili kažiprst na stijenu i ... s lakoćom je podigli do visine ramena. Nakon dvadesetak sekundi, držeći trijumfalno stijenu u zraku, odlučili su da je polako spuste.

Ovaj impresivan događaj je negirao postojanje gravitacije. Patricia je razmišljala da, i ako se težina stijene podijeli na 11 ljudi, to ipak znači da bi svatko svojim kažiprstom trebao podići 3-4 tone (!?)

Ali, najuzbudljiviji momenti su tek slijedili. Svećenici su pozvali dobrovoljce iz publike da im se pridruže. Na muževljev užas, Patricia se prva prijavila. Zajedno s nekoliko drugih posjetilaca i nekoliko svećenika, formiran je krug i ponovno se počelo s tihom pjesmom. Kada su dobili signal, svi učesnici su postavili kažiprst na stijenu i... podigli je. Patricia je bila iznenađena s kakvom lakoćom je stijena lebdjela u zraku. Napokon je stijena spuštena na tlo.

Patricia je osjećala da pjevušenje nije od njih napravilo superljude koji mogu podizati tone. Nekako je čitava ceremonija utjecala na težinu samog kamena koji se opirao postojanju sile gravitacije.

To je bilo iskustvo iz prve ruke o postojanju sonične levitacije - ili, jednostavnije, lebdjenja prouzrokovanog zvukom.

Poznata je priča o opernim pjevačima koji "visokim Ce" mogu razbiti vinsku čašu. Pronađu rezonantnu frekvenciju čaše i napadaju je punom snagom. Ali, to ne može svaki pjevač. Prethodno je potrebno ispuniti dva uvjeta:

1. Projicirati glas iz dubine stomaka i pri tome ne spuštati pluća; time se ne prekida tok kretanja zraka. Jedino dijafragma tjera zrak napolje; pluća su izbačena čime se osigurava neprestano i brzo punjenje zrakom. Suština je, dakle, imati puni kapacitet pluća uz minimalno disanje.

2. Održavati istu frekvenciju čitavo vrijeme, što se postiže samo dugogodišnjim treningom. Većina pjevača se iscrpi dok pjeva glasno i na istoj visokoj frekvenciji.

Razlog što čaša puca je u neelastičnosti stakla. Kada se glasom proizvede ista rezonantna frekvencija koju ima staklo, i kada se ta frekvencija održava neko vrijeme, stvara se pritisak na staklo... prelazi se prag elastičnosti i staklo puca.

Slijede još dva primjera destruktivne moći zvuka.

John Keeley (1527-1898) je proveo 50 godina svog života istražujući efekte zvuka na fizičke osobine objekata. Njegovih niz invencija su obogatile ovu nama neobičnu granu nauke. Godine 1887. je otkrio kako da dezintegrira kvarc i ostale tipove tvrdog kamena.

Američkoj mornarici je demonstrirao prototip svog zvučnog topa. Godine 1898. je eksperimentirao u rudniku zlata u državi New York pred bogatim financijerima; testovi su bili toliko uspješni i zapanjujući da je izazvao paniku na burzi u San Franciscu. Dobio je fondove za daljnje istraživanje i razvoj, ali je insistirao da jedino on može određivati tempo i da rezultate objavljuje tek kada ih kompletira. To je naljutilo investitore koji su zatim zatražili da im predoči dotadašnje rezultate. Nakon što je to odbio, oni su povukli fondove. John je zapalio sve dokumente i uništio opremu, i starost je doživio siromašan i zaboravljen.

Profesor Gavraud iz Marseilles-a je bio na ivici napuštanja svog posla u inženjerijskom institutu imajući stalne napade povraćanja. Sumnjajući da je izvor u njegovoj kancelariji, vršio je testove na kemijske i radioaktivne materije. Nije nalazio objašnjenja dok, s vremenom, nije shvatio da čitava kancelarija vibrira na niskoj frekvenciji koju izaziva susjedna tvornica. To ga je zaintrigiralo tako da je izgradio infrazvučnu mašinu u obliku ogromne dvometarske pištaljke. Nalikovala je na francuske policijske pištaljke koje su generirale zvuk različitih frekvencija, uključujući ultrazvuk, uz korištenje osušenog graška. Prilikom prvog testa gigantske pištaljke tehničar koji je izvodio eksperiment je... pao mrtav kada ju je uključio. Prilikom autopsije pronađeno je da su njegovi organi bili deformirani i stopljeni u bezobličnu masu. Profesor Gavraud nije stao na prvom testu. Drugi test je izveo u betonskom bunkeru, okruženom poljanom. Zrak je puštao vrlo postepeno. I pored toga, pištaljka je uspjela da raznese prozore na kilometar daljine. Nastavljajući eksperimente, Gavraud je polako stavljao pištaljku pod kontrolu. Uspio je da projicira infrazvuk na specifične ciljeve, tako da je mogao da potpuno razruši zgrade na 8 km daljine.

Legendarni arapski povjesničar iz desetog stoljeća, Al-Masudi, napisao je svjetsku povijest u 30 tomova. Obišao je poznati svijet da bi se smirio u Egiptu. Kao što je Herodot smatran osnivačem povijesne nauke u antičkoj Grčkoj, tako se na istoj razini ocjenjuje doprinos Al-Masudija arapskoj historiografiji. Uglavnom, Al-Masudi daje intrigirajuće pasuse o gradnji piramida:

"...Prvo je magični papirus postavljen ispod kamenih blokova koje je trebalo transportirati. Onda je kamen udaren metalnom šipkom koji bi uzrokovao da blok počne da lebdi i kreće se popločanim putem opasanim metalnom ogradom s obje strane. Blok bi se kretao otprilike pedesetak metara i onda spuštao na zemlju. Proces bi se onda ponavljao dok ga graditelji ne bi smjestili na željeno mjesto."

Da li nam ovo Al-Masudi govori o kreiranju vibracija nastalih udaranjem metalnom šipkom koje bi rezultirale zvučnom levitacijom (lebdenjem)? Ili su, pak, šipka, magični papirus i metalna ograda proizvodili magnetnu levitaciju?

Na Meksičkom Yukatan poluotoku nalazi se hram Uxmal koji se pripisuje Majama. Međutim, lokalne legende govore o pretpovijesnoj rasi koja je izgradila originalni kompleks. Oni su upotrebljavali zvuk za pokretanje masivnih blokova i njihovo ugrađivanje. Legenda dalje kaže (Herbie Brennan, *The Secret History of Ancient Egypt*, 2001) da su graditelji koristili pištaljke da bi pokretali kamene blokove. Velike poplave iz drevnih vremena su prekrile ove tehnike i ljude koji su ih koristili.

S druge strane Atlantika, u Grčkoj mitologiji se govori o Jupiterovom sinu Amfionu, koji je pokretao kamene blokove sviranjem na liri. Pisano djelo "Argonautika" opisuje Amfiona i njegovog brata blizanca Zetusa koji su gradili Tebu. "Zetus je bio pravi radnik koji je snagom mišića gradio temelje. Iza njega je išao Amfion svirajući zlatnu liru ... a slijedili su ga dvostruko teži kamene blokovi od bratovih, lebdeći zrakom."

Drevna kineska poema kaže: "U starim danima, kamenje je hodalo. Da li je to istina ili laž? U drevnim danima kamenje je zaista hodalo. Ovo je istina, a ne laž."

U Centralnoj i Južnoj Americi, oralna tradicija tvrdi da je nekada davno zvuk korišten da pokreće gigantske stijene zrakom.

Pitanje je, da li su ove raširene legende plod čiste fantazije ili pak, predstavljaju, iskrivljenu memoriju na nekadašnju stvarnost?

Švedski doktor Jarl je svojevremeno studirao na Oxfordu. Za vrijeme studentskih dana se sprijateljio sa mladim Tibetanskim studentom. Nekoliko godina kasnije, dr. Jarl je posjetio Egipat u svojstvu člana Engleskog Naučnog Društva. Te, 1939. godine, posjetio ga je kurir s Tibeta koji je tražio da dr. Jarl hitno dođe na Himalaje. Uskoro je dr. Jarl bio u posjeti svom starom prijatelju koji je zauzimao visoku funkciju u Tibetanskoj hijerarhiji. To je bilo doba kada je stari Dalaj-Lama bio bolestan i dr. Jarl je pozvan da da svoje mišljenje.

Jednog dana dvojica doktora su pošli u obližnji manastir da prisustvuju građevinskim radovima. Pri vrhu strme litice bio je otvor u stijeni, nalik na pećinu. Ispred je bila zaravnjena površina, plato. Jedini način da se dođe do pećine bio je s vrha litice odakle su se svećenici spuštali konopcima. Prilaznog puta nije bilo. Ispred pećine su svećenici imali na programu da izgrade zid. Dr. Jarl je promatrao liticu visoku 250 metara pitajući se kako će teći gradnja. Polirani kameni blok dužine jednog metra je bio ispred njega i očito je nekako trebao da bude prebačen na visinu od 250 metara.

Dolaze svećenici s 19 muzičkih instrumenata i formiraju krug od 90 stupnjeva na udaljenosti od 63 metra od kamenog bloka. Muzički instrumenti su se sastojali od 13 bubnjeva i 6 truba dugačkih po 3 metra. Bubnjevi su bili otvoreni na jednom kraju koji je bio usmjeren prema kamenom bloku. Iza svakog instrumenta je bio red od 8-10 svećenika. Jedan od njih je dao znak i mali bubanj je počeo koncert. Taj bubanj je imao takav oštar ton da se uvijek čuo i kada su svi ostali instrumenti svirali. Ubrzo počinju i svećenici da pjevuje, polako ubrzavajući tempo dok nisu dostigli zaglušujuću buku. Prva četiri minuta se ništa ne dešava s kamenim blokom. Ubrzavanjem tempa odjedanput se stijena počinje tresti da bi se uskoro i podigla u zrak povećavajući brzinu. Smjer je platforma ispred ulaza u pećinu. Nakon tri minute leta kameni blok je prizemljio ispred pećine. Međutim, koncert se ne prekida. Donosi se novi kameni blok pred svirače i svećenike. Koristeći istu metodu, pet do šest blokova dnevno se parabolčno prenosi prema vrhu litice.

Da priča bude interesantnija kompletan tok gradnje je dr. Jarl snimio na svoju kameru. Da ne bi bilo zabune snimio je dva filma koji prikazuju istu stvar. Englesko Naučno Društvo, za koje je Jarl radio, je konfisciralo filmove i udarilo na njih pečat "strogo povjerljivo". Rekli su da neće biti deklasificirani do 1990. godine. Međutim, ovaj fascinantni prizor s Himalaja nikada nije ugledao svijetlo dana. A dr. Jarl, kao prvi stranac kome je bilo dopušteno da snimi ovaj događaj, mogao je priču proširiti samo svom krugu prijatelja i ponekom magazinu (iz njemačkog magazina preneseno u knjizi "The Bridge to Infinity, Bruce Cathie).

Negdje u isto vrijeme, krajem 1930-ih, Austrijski filmski režiser Linauer je bio u posjeti zabačenom Tibetanskom manastiru. Tamo su mu pokazali dva neobična instrumenta. Jedan je bio gong, promjera tri i pol metra. Sredina mu je bila napravljena od zlata, prvi prsten od željeza, a drugi od bronce. Udarom u gong bi nastajao kratki, tupi zvuk. Drugi instrument je bio u obliku ovalne posude također izgrađen od tri različita metala. Žice su bile zakačene njegovom dužinom. S instrumentima je korišteno nešto nalik filmskom platnu. Formiranjem zvuka iz prva dva instrumenta, ovo platno je fokusiralo zvuk prema velikim kamenim blokovima. Udarajući neprestano u gong, svećenici su bili u mogućnosti da s lakoćom podižu velike stijene. Očito je da je zvuk dramatično smanjivao utjecaj Zemljine sile gravitacije. Svećenici su objasnili Linaueru da su slični instrumenti korišteni u drevna vremena za gradnju obrambenih zidova oko čitavog Tibeta. Još su tvrdili da slične naprave mogu

emitirati zvuk koji razbija stijene u komadiće, a po potrebi i potpuno razgrađuje bilo koji materijal.

Nakon ovih europskih posjeta Tibetu dolazi do Drugog svjetskog rata, zatim Kinezi okupiraju Tibet i počinje doba mraka. Iz kojeg Tibetanci još nisu izašli.

Desmond Leslie je zabilježio legende o izgradnji egipatskih piramida ("Flying Saucers Have Landed"). Govori o skupinama svećenika koji su pjevali ispred kamenih blokova podižući ih na visinu zvučnom levitacijom. Na vrhu kamenih zidova su stajali radnici koji su s lakoćom primali višetonske blokove i laganim pokretima ih smještali na željeno mjesto. To je bio razlog što nikakvi nasipi, platforme, užad i slični materijali nisu pronađeni na mjestima gradnje piramida.

A sad jedna priča s američkog kontinenta.

Letonski imigrant u Ameriku, Edward Leedskalnin, je došao na Floridu 1920. godine. Niski Letonac, visok samo metar i po sa manje od 50 kg, jedna je od vodećih misterija za američki naučni establišment. Naime, u svom domu je, u periodu od 20 godina, izgradio kameni "grad" koga je nazvao "Rock Gate park". Živeći sam, a radeći noću, Edward je uspio da obradi (iskleše), prenese i konstruira impresivne skulpture od velikih kamenih blokova. Procjenjuje se da je u njegovom floridskom dvorištu smješteno preko 1.000 tona kamenih blokova iskorištenih u gradnji zidova, kula, kamenog namještaja i umjetničkih skulptura. Nekako je ovaj žilavi Letonac uspio da uspravi obelisk od 28 tona, napravi kamenu kapiju od devet tona koja se otvara dodiranjem prsta, izgradi zidove visoke sedam metara... najteža stijena na njegovom zemljištu je teška 35 tona.

Sve ovo je uradio on sam bez korištenja ikakve mašinerije. Nema oficijelnih izjava kako je to uspio osim "priča iz susjedstva koje kažu da je Edward podizao kamene blokove u zrak, koji su onda lebdjeli kao baloni. Edward je držao u tajnosti svoje metode da bi samo jednom izjavio slijedeće: "Pronašao sam tajnu piramida. Znam kako su Egipćani i drevni graditelji u Peruu, na Yukatanu i Aziji, koristeći samo primitivne alate, obrađivali i podizali u zrak teške kamene blokove."

U epilogu priče možemo reći da ako je Edward i otkrio tajnu zvučne levitacije, odnio ju je sa sobom u grob.

(Šire na sajtu: <http://www.coralcastle.com/>) Sjedim s dvoipolgodišnjom Sarom na podu. Pitam je da li se znamo iz prošlog života. Ona miče pogled udesno. Međutim, u sobi nema nikoga. Da li ona vidi nešto što ja ne vidim, ili čuje nekoga koga ja ne čujem?

Poznato je, naravno, da djeca i čuju i vide u širem rangu nego mi, odrasli. Primjera radi, slijepi miš emitira vrlo niske frekvencije koje djeca mogu čuti, za razliku od nas. Doduše, slijepi miševi emitiraju i zvukove u ultrazvučnom rangu koje mogu detektirati samo precizni instrumenti. Početkom 1970-ih, engleski zoolog koji je studirao slijepu miševu, imao je svoju opremu uključenu kada je prolazio pored poznatih britanskih megalita u zoru. Instrumenti su počeli bilježiti vrlo jak i kontinuiran signal. On je to otkriće prenio istraživaču Paul Devereuxu, koji je, opet, informaciju proslijedio Oxfordskom Institutu za Arheologiju. Tamo ona dolazi do kemičara Don Robinsa koji je bio član istraživačkog tima za megalite na Britanskim otocima.

Ustanovljava se projekt koji će trajati nekoliko godina. U listopadu 1978. Robins je instalirao opremu u Oxfordshireu snimajući megalite "Rollright Stones". S izlaskom sunca, instrumenti su počeli bilježiti brz i stabilan signal koji je dolazio od kamenih blokova.

Naredne četiri godine projektni tim je obišao sve važnije britanske megalite. Na svima je pronađen ultrasonični zvuk. Vremenom je, naravno, oprema usavršena i bili su u mogućnosti eliminirati sve smetnje (radio zvukovi, obližnji energetske izvori, geološki signali).

Usporedba sa modernim građevinskim objektima - ulicama, zgradama, mostovima, drvenim i kamenim kućama - su pokazala veliku razliku. Jedini su antički megaliti generirali ultrazvuk. Vrijeme, sunce ili kiša, nisu utjecali na pojavu ultrazvuka. Naprotiv.

Kao što bi čitaoci "Alternativne povijesti" mogli i pretpostaviti, poseban efekt je nastajao kod proljetne i jesenje ravnodnevnice: jutarnji ultrazvuk bi se pretočio u višesatno zvučno zavijanje, znatno intenzivnije nego drugih dana u godini.

Zaključak je bio iznenađujući: kameni monoliti su kreirani s idejom da proizvode ultrazvučno polje.

Tu iznenađenja ne prestaju. Istraživački tim se pomicao u sredinu kamenih objekata. odjedanput, igla na instrumentima bi pala na nulu. Ultrazvuka tu više nije bilo. To je izgledalo van pameti. Naime, ultrazvuk proizvodi i pomicanje trave, lišće, ljudi. _Međutim, ulaskom u centar kao da su se našli u vakuumu, zaštićenom prostoru.

Ekipa je posumnjala da su se instrumenti pokvarili. Uzeli bi druge i - opet bi se ponavljao isti rezultat. Zaključak koji je slijedio bio je ponovno čudnovat: kameni megaliti su sa svojim središtem imali ulogu ultrasonične zaštite s bizarnom tišinom u svom centru.

Pozvani su u pomoć dodatni instrumenti. Gajgerov brojač je počeo mjeriti radioaktivnost. Kameni blokovi kao takvi su pokazivali veći intenzitet od očekivanog. S druge strane sam centar objekata je pokazivao neuobičajeno niski nivo radijacije.

Magnetometar je pokazao slične rezultate: megaliti su generirali spiralu od sedam elektromagnetnih krugova koji su opadali u intenzitetu kako su se približavali centru. U samom središtu nije bilo elektromagnetne radijacije. Zaključak: naši Atlantski preci, drevni graditelji megalita su i ovim putem ostavili dokaz o svom sofisticiranom poznavanju ultrazvuka i drugih vrsta radijacije.

Američka svemirska agencija NASA je radila na problemu ultrazvučnih signala od 1959. godine. Napokon, 1984. godine je patentiran prvi primjer ultrazvučne levitacije pod brojem 4447251. Patent je usavršen 1991. godine u firmi Intersonics s ekipom kojoj je na čelu akustični inženjer Tom Danley.

Patent govori o zvučnoj levitaciji u kojoj imamo dva zvučna izvora na dva kraja tube. Oni šalju zvučne valove koji proizvode izvore akustične energije... kojom se objekti mogu podizati (lebdjeti). Promjenom frekvencije jednog izvora zvuka dolazi do pomicanja objekta na osi između dva kraja tube. objekt u tubi ne samo da se može pomicati zvukom, već može mijenjati svoje stanje: od plinovitog u čvrsto, od čvrstog u tekuće. Pri tome se intenzitet zvuka znatno pojačava. Ovaj patentirani pronalazak se do sada koristio na dva leta Kolumbija Shattlea: STS 7 i STS 51 A. Uzorci keramike su uspješno otopljeni a zatim i očvrstnuti primjenom ultrazvuka.

Vratimo se u doba razvoja prve civilizacije Atlantida prije 55.000 godina.

Njihova tijela, um i duševna supstanca su bili spiritualno balansirani i materijalno neopterećeni. To je bilo doba kada su Atlantidani usavršili do perfekcije zvučnu levitaciju za podizanje velikih i teških objekata. Prvi grandiozni monumenti datiraju iz tog doba.

Radilo se u grupama koje su koncentrirale svoju energiju za proizvodnju zvučnih valova da bi, zatim, podizali i spuštali masivne blokove bez upotrebe mašinerije. Pri tome je nekoliko ljudi, spojenih ramena, plesalo u krugu u čijem je središtu bio kameni blok. U pozadini su bili zvukovi bubnjeva i cimbala te glasno pjevanje. Fokusirani na kamene blokove, njihova ogromna mentalna snaga, kombinirana s energijom pulsirajućeg zvuka, uzrokuje podizanje teških objekata. (Vigers, "Atlantis Rising").

Vremenom su inženjeri s Atlantide glasove i ples zamijenili zvučnim instrumentima koji su proizvodili točno određenu frekvenciju... čija je rezonancija omogućavala da se stijene pokreću, a gravitacija prevaziđe.

O tome pišu Sumeranski glineni tableti od prije 6.600 godina ("zvuk može podići kamen"). Tako su prenošeni kameni blokovi iz Balbeka od tisuću tona (!) Tako su građene piramide od Kine, preko Mezopotamije i Egipta do Srednje i Južne Amerike. Tako su nastajali umjetni brežuljci u Britaniji. Tako je uspravljeno 300.000 megalita u Zapadnoj Europi tokom posljednje, treće, civilizacije Atlantide...

Veo misterija pada.

Umjesto novih pitanja dajemo odgovore.

Letonski imigrant Ed Leedskalnin je izgradio impresivni kameni park u svom dvorištu tridesetih godina XX stoljeća. Visine metar i po, ovaj Letonac je obradio i uspravio preko 1.000 tona kamenih blokova od kojih su neki teški preko 35 tona. Ed je tvrdio da je ovladao drevnom vještinom zvučne levitacije budući se nije služio nikakvim mašinama ili građevinskom opremom.

(22) Tekući kamen

Houston, 15.9.2002.

"Dobro Semire, ja sam znala i bez tih knjiga da su oni te blokove napravili u kalupima", kaže Oksana. I nastavlja: "Oni su bili pametniji".

Fratar Fray Diego de Alcobaso je bio među prvim Španjolcima koji su u šesnaestom stoljeću došli u Peru. Posjetivši Tiahuanaco ostavio je zapise koji svjedoče o njegovoj grandioznosti. "Radnici su koristili perfektno odrezane kamene blokove dugačke po dvanaest metara, teške preko 200 tona, a prevožene iz kamenoloma dalekih osamdesetak kilometara..."

Vrijeme je, izgleda, da provjerimo validnost klasične teze o "obradi i transportu kamenih blokova iz kamenoloma".

Jozeph Davidovits već deset godina ne daje intervjuje niti se pojavljuje na TV. Davidovits je izumio proces geopolimerizacije i svjetski je ekspert za moderne i antičke cemente. Profesor je na univerzitetima u Francuskoj, Njemačkoj, Americi, Kini... a nedavno ga je francuski predsjednik Chirac odlikovao medaljom časti. Početkom 1980-ih (Simpozij Arheometrije, Bradford University, 1982) profesor Davidovits je uzburkao naučnu javnost svojim tezama o umjetnom porijeklu kamenih blokova s platoa Tiahuanaco. Tvrdi da je molekularna struktura kamenih blokova rearanžirana što sugerira njihovo prethodno tekuće stanje.

Drugim riječima, kameni blokovi ovog drevnog grada nisu došli iz kamenoloma desetine kilometara udaljenog u čvrstom stanju. Njegova hipoteza glasi: "Originalni graditelji bi otopili kamen putem kemijskih reakcija, zatim bi ga transportirali u tekućem stanju do gradilišta, i na koncu bi ga izlili u kalupe." (<http://www.geopolimer.org/pub3.html>) Najpovoljnija smjesa za rastvaranje kamena nastajala je kombinacijom ocatne, limunske i oksalne (ceceljeve) kiseline. Za izvore kiselina korišteno je voće, krompir, agava, figus, kukuruz i druge južnoameričke biljne kulture. Spomenuti bio-reagensi bi se s otopljenim kamenom nalazili u kalupima. Tamo bi se povećavanjem temperature masa u kalupu stvrdla u željenoj veličini i obliku.

Davidovits je izazvao prave tektonske poremećaje u krugovima ortodoksnih egiptologa nedugo poslije ovog Simpozija. Godine 1984. je u Manchesteru iznio hipotezu da su kameni blokovi od kojih su građene egipatske piramide također stvoreni ljudskom rukom. Dakle, umjetno, u kalupima, a ne isklesani u kamenolomima i transportirani desetinama, pa čak i stotinama kilometara (slučaj Asuanskog granita).

Institut za Geopolimere iz Saint-Quentina (sjeverno od Pariza), na čijem je čelu Davidovits, proučavao je uzorke iz šest kamenoloma pokraj Gize i onda ih usporedio s uzorcima kamena Keopsove, Tetijeve i Seneferuove piramide. Kamenolom je pokazao očekivane rezultate: 96-99% je čisti kalcit, a u tragovima se nađe i kvarc (0.5-2.5%).

Uzorci piramidinih blokova doveli su do šokantnih rezultata. Pored kvarca (85-90%), pronađeni su i elementi koji se ne mogu naći u kamenolomima: opal, siliko-aluminati i hidroapatit. Neminovan zaključak je bio da kamen od kojih su građene piramide nije prirodni kamen.

Što je to značilo za egiptologe? Ruši se njihova kula pretpostavki o desetinama tisuća robova koji su klesali, vukli i teškom mukom ugrađivali višetonske kamene blokove u piramide po nekoliko decenija. Još jedna bajkica je doživjela svoj kraj.

Različit sastav kamenih blokova doveo je do njihovih različitih karakteristika. Za razliku od prirodnih stijena koje imaju izraženu gustoću, ovaj umjetni kameni blok je rjeđi i sadrži brojne interne zračne balone.

Davidovits objavljuje knjigu "The Pyramids, An Enigma Solved" 1988 godine, da bi mu drugo dopunjeno izdanje trebalo izaći slijedeći mjesec (listopad 2002).

Najedanput sve poteškoće u pogledu hipoteza kako su 200-tonski kameni blokovi dovoženi iz 800 km udaljenog Asuana, dobivaju svoje drugačije objašnjenje.

Radnici su izlijevali kalupe na samoj građevini formirajući ogromne blokove. Veza između njih je bila tako precizna da nije bio potreban nikakav vezivni materijal (malter ili cement), a pri tome se nije sječivo noža moglo uglaviti između dva kloka. Perfektno ravne površine također dobivaju svoje objašnjenje. Umjesto stotina tisuća robova i decenija gradnje, sad s dobivaju mnogo realniji rokovi za gradnju. Davidovits daje objašnjenje za pojavu kamenih vaza i skulptura koje znanost nije mogla objasniti. Naime, nije bilo alata da se obrađuju tako čvrste i tvrde kamene površine iznutra i izvana. Kalupi, uz korištenje prirodnih biljnih ekstrakta, postaju logičan odgovor. Primjera radi, statua faraona Kefrena od prije 4.600 godina (danas u Kairskom muzeju), napravljena je od diorita. Egipćani nisu imali ni približno čvrst metalni alat za obradu diorita. Davidovits nudi prihvatljiv odgovor kako je ona napravljena.

Visoko na peruanskim planinskim vrhovima, vračevi potomaka Huanka plemena kreiraju svoje male kamene objekte, a da pri tome ne obrađuju kamen. Kao sirovi materijal koriste komadiće kamena (po sastavu silikoaluminata) i rastapaju ih u ekstraktima biljnih kiselina. Zatim smjesu izlijevaju u male kalupe gdje ih oblikuju prema želji... i zagrijevaju dok ne otvrdnu.

Oni danas prave male kamene statue, a njihovi preci su pravili grandiozne zidove, observatorije i gradove.

Na drugoj strani svijeta, u Egiptu, drevni Egipćani su koristili znanja Atlantidana i podizali svoje hramove i građevine kopirajući prastare, perfektne objekte sfinge i velikih piramida.

Mjerilo napretka jedne civilizacije nije nivo razvijenosti tehnologije, postojanje burzi i aviona na mlazni pogon.

Naša civilizacija je još u povojima, jer je odavno zaboravila da su svi odgovori u prirodi i nama samima. U prirodi, jer biljni svijet krije rješenje za sve bolesti, za stanovanje, gradnju, ishranu. U nama samima, jer nam za putovanja, komunikaciju i sreću nisu potrebni brodovi, telefoni i novac.

Duboko u našoj duševnoj supstanci nude se metode putovanja ka svim točkama u kozmičkom prostoru i vremenu i za svu komunikaciju koju želimo s dragim osobama.

Francuski profesor Joseph Davidovits, osnivač Instituta za geopolimere. Uzburkao je javnost tvrdnjama o umjetnom porijeklu drevnih kamenih blokova u Peruu, Egiptu i Boliviji. Njegova revolucionarna teza je da bi originalni graditelji piramida prvo otopili kamen i izlijevali ga u kalupe te bi zagrijavanjem dobili željeni oblik i veličinu.

(23) Golfska struja

Houston, 26.9.2002.

U aktualnim američkim planovima napada na Irak spominje se brojka od preko 200,000 vojnika potrebnih za okupaciju zemlje od dvadeset milijuna ljudi.

Zamislimo ovu armijsku strukturu: 480.000 pripadnika kopnene vojske; 120.000 vojnika u redovima konjice; 240.000 mornara; 160.000 vojnika koji operiraju s 10.000 teških i 60.000 lakih oružja (kočija). Više od milijun ljudi pod oružjem. Impozantna cifra (kojoj bi se i Dario obradovao u svojim kompjuterskim igrama).

Ovdje je riječ o armiji Atlantide prije 12.500 godina čije detalje daje Platon.

Za milijun vojnika u mirnodopskim uvjetima potrebna je populacija između 40 i 60 milijuna ljudi da ih izdržava. I teritorija, recimo, Britanskih otoka da se obrađuje da bi se proizvelo dovoljno hrane.

Planeta Zemlja rotira oko svoje osi (sjever-jug). Rotacija je najjača u visini ekvatora - oko 400 metara u sekundi. Upravo u tom području atmosfera pomalo zaostaje za rotacijom Planete... i ta činjenica dovodi do stvaranja kontinuiranog istočnog vjetrova. Ovaj vjetar je karakterističan za čitavu tropsku zonu i uzrokuje kretanje vode u oceanima od istoka prema zapadu, na nivou ekvatora. Na Atlantiku to konkretno znači kretanje toplih tropskih voda od Afričkih obala (Gvineja) prema Južnoj Americi (Brazil). Na brazilskoj izbočini ta se vodena struja dijeli na manju, južniju i na veću koja odlazi na sjever pored Kube i Kariba u Meksički zaljev. Rotacija Zemlje uzrokuje i stvaranje tzv. zapadnih vjetrova na većim atmosferskim visinama u zoni sjevernije i južnije od tropskih vjetrova. Zahvaljujući ovim zapadnim vjetrovima dolazi do kružne vodene cirkulacije.

Zamislimo vodeni bazen, omeđen (kontinentima) s istočne i zapadne strane. Istočni i zapadni vjetrovi dovode do pravilnog, kružnog kretanja vode.

Izgled Atlantika nalikuje vodenom bazenu. Na istočnoj strani su Afrika i Europa; na zapadnoj Južna i Sjeverna Amerika. I mada oceanski bazen nije idealan, u suštini se odigrava zatvoreni sustav cirkulacije vode. Ili, poznatiji, kao Golfska struja.

Plavi vodeni tokovi Golfske struje su široki nekoliko stotina kilometara. Vode južnog Atlantika i toplo, tropsko Afričko more se spajaju u Karibima... i kao vrlo snažan vodeni tok ulaze u Meksički zaljev. Azurno plava boja Golfske struje, koja potiče od visoke slanosti, je lako prepoznatljiva. Tu, u Meksičkom zaljevu, biva zatvorena ... odakle nije lako izaći. Vodeni tok usporava kod Yukatana; u Honduraškom zaljevu se zagrijava i kreće se duž Teksaških obala... prema uskom Floridskom prolazu.

Vrijeme provedeno u Meksičkom Golfu, uzrokuje da već topla struja postaje još toplija pod udarom tropskog sunca; halofilne plave alge i slanost jačaju plavu boju i gustoću vode. Zahvaljujući toploti, ovaj vodeni tok ostaje pri površini, ostavljajući hladne vode ispod sebe. U momentu kada Golfska struja napušta Meksički Zaljev, počinje se širiti u vode sjevernog Atlantika. U visini Azora, širina Golfske struje je 800 km! Protok vode iznosi 100 milijuna tona u sekundi. Ako bi se sve svjetske rijeke (od Miljacke do Amazona) kombinirale, one ne bi ni približno formirale tako moćan vodeni protok. (Otto Muck, "The Secrets of Atlantis", 1978).

Golfska struja ima temperaturu od više od 20 Celzijusa duž čitavog toka prema Europi.

Ostaje nedjeljiva cjelina; u početku grli istočnu obalu Amerike, da bi je od Philadelphiae potjerali zapadni vjetrovi prema Europskim obalama. Kako se približava Europi, polako se

hladi i počinje tonuti. Kod Britanskih otoka struja se spušta do 800-1000 metara ispod površine. Sjeverni pravac Golfske struje odlazi prema Skandinaviji; tamo još više gubi od svoje toplote postajući hladna struja da bi, napokon, završila u arktičkim vodama. Međutim, prvi dodir Golfske struje s Europskim obalama je važan kao "sustav vodenog grijanja Europe". Topla Golfska struja uzrokuje da Irski i Britanski otoci imaju puno blažu klimu nego prostori američkog kontinenta na istoj geografskoj širini... koji nemaju blagotvorni utjecaj Golfske struje. I ne samo to.

Ovaj veliki vodeni tok sa sobom donosi i anticiklonu s toplim kišama i niskim pritiskom.

Primjera radi, zapadna Engleska ima prosječnu siječanjsku temperaturu od 5 Celzijusovih stupnjeva; na američkoj strani, Labrador ima, u prosjeku, minus deset stupnjeva. Labrador je subarktički regiju; Engleska, na istoj geografskoj širini, ima mnogo blažu klimu kao rezultat djelovanja Golfske struje.

Različita klima ima direktnog odraza na biljne kulture i životinjski svijet. U Sjevernoj Americi pšenica i krumpir ne uspijevaju preko 50 stupnjeva geografske širine. U Europi se ove kulture nalaze čak i na 70 stupnjeva, u Norveškoj. Ista je stvar i s domaćim životinjama (konji, magarci, ovce) koji se u sjevernoj Americi ne mogu držati u hladnim krajevima.

Zaključak: topla Golfska struja je došla kao blagoslovljena krajevima Zapadne Europe, omogućivši lakšu proizvodnju hrane i stvaranje bogatstva.

Što bi se desilo ako bi odjedanput prestalo djelovanje Golfske struje na obale Europe?

Značilo bi radikalnu promjenu. Povratak na "normalnu" klimu za tu geografsku širinu (kao u Americi ili Aziji, točnije, hm, u Sibiru).

Prva je polovina dvadesetog stoljeća. Američki geolozi proučavaju tlo u regiji Velikih jezera (Chicago, Detroit, Cleveland). Znaju da se vječni led spuštao južnije od Velikih Jezera tokom zadnjeg Ledenog Doba, ali ne znaju kada se to točno dešavalo. Gruba procjena, na osnovu debljine i sastava zemlje (glina, pijesak, kamen), je da je riječ o periodu prije 25.000 godina.

Onda je došla radiokarbonska C-14 metoda i znanost je progledala. Uzimajući uzorke tla u Wisconsinu (Two Creeks), prije pedesetak godina, dobiven je datum od 11.400 godina do kada je led vladao ovim područjem. Identični rezultati su dobiveni za istu geografsku širinu na europskoj strani. (Don L. Eicher, "Geologic Time", 1976)

Ovo je bio vrlo važan datum za geologiju. Njime je označen kraj jednog od glavnih perioda geološke povijesti Planete: pleistocena. Započeo je prije dva milijuna godina kao period "Velikog Ledenog doba", a završio prije jedanaest i pol tisuća godina.

Kataklizma Atlantide i klimatski poremećaji koji su slijedili su otvorili put današnjem geološkom međurazdoblju. Do novog ledenog doba.

Postoje čvrsti dokazi da je, tokom pleistocena, klima s obje strane Atlantika bila identična. Srednja i Zapadna Europa, Britanski otoci i Irska, bili su prekriveni ledom. Istu sudbinu su dijelile sjeverne države SAD-a (Dakota, Minesota, Wiskonsin) i čitava Kanada.

Također, lako je dokazati da topla Golfska struja nije zapljuskivala obale Europe sve do prije jedanaest i pol tisuća godina. U protivnom, da je topla voda tada dolazila Europi, brzo bi otopila podvodne ledene brijegove (kao što se i naposljetku desilo). Odsustvo blagotvornog djelovanja Golfske struje prouzročilo je da Irska bude hladna, arktička, nepristupačna teritorija na kojoj vlada led. Danas je to zemlja s blagim zimama i gotovo polutropskom klimom. Irska, s razlogom, svoje ime duguje toploj, nebeskoplavoj morskoj struji (Ireland - "Emerald Isle").

Ako Golfska struja nije dolazila do europske strane Atlantika tokom pleistocena, što se s njom dešavalo? (Hajde da na tren zavirimo na posljednju stranicu i potražimo odgovor. Isto

kao kad djeca nestrpljivo okrenu zadnju stranu slikovnice ne čekajući da im sve redom pročitamo. Tamo, na zadnjoj stranici, piše: "Možemo zaključiti da negdje, u sredini Atlantika, između Amerike i Europe, Golfskoj struji je put bio blokiran; ona se odbijala i skretala je sa svog kursa".)

Moćni vodeni tok, snažniji nego sve svjetske rijeke zajedno, nije uspijevaao da napusti Atlantik milijune godina. Što ga je u tome sprječavalo?

Kakva se to barijera ispriječila pred 800 km široku Golfsku struju?

I, na koncu, gdje se ta barijera nalazila?

Da bi se blokirala silina Golfske struje, potrebna je ogromna kopnena masa, dugačka najmanje 1.000 km i široka 400 km. Dubina bi trebala biti barem 3 km.

Ne treba zaboraviti da je Atlantski bazen ogroman: 16.000 km s 5.500 km. Vodena masa Golfske struje je samo njegov manji dio. Zbog toga je neobično važno da kopnena barijera Golfskoj struji bude postavljena na pravo mjesto. Dakle, da joj se ispriječi točno po sredini.

Dva zaključka se mogu izvući: prvo, trebao bi postojati dokaz negdje u Atlantiku o postojanju nekadašnjeg kopna ("barijere" kako je zovemo); i, drugo, s obzirom da je uvijek ista linija po kojoj se Golfska struja kreće, onda se može točno odrediti položaj nekadašnjeg kopna.

Istraživanje tla Atlantskog oceana ima zanimljivu povijest. Sve je počelo s Šveđanima i njihovom ekspedicijom iz 1860. Slijedili su Britanci s poznatim Challengerom iz 1872. Nakon preplavljenih 12.000 km, 370 podzemnih zvučnih i 255 temperaturnih testova došli su do iznenađujućih otkrića: oceansko tlo nije ravno već reljefno.

Istraživanja iz prošlog, dvadesetog stoljeća, otkrili su tajne Atlantika: veliki bazen je podijeljen na dva dijela "Atlantskim platoom" (odnosno "delfinovim leđima" prema američkom istraživačkom brodu "Dolphin").

Još preciznije, na geografskoj širini od 40 stupnjeva, zapaža se iznenađujuće široka kopnena struktura: otprilike 400 km na dubini od 4 km.

Ima izgled ogromne podvodne planine. Iz njenih središta se oštro izdižu planinski vrhovi koji strše iznad nivoa mora, Ovi planinski vrhunci su današnji Azorski otoci. Najviše uzvišenje na Azorima je Pico Alto s visinom preko 2.300 metara iznad površine mora. (Podatke zahvaljujemo briljantnom njemačkom fizičaru, inženjeru i inovatoru Otto Mucku, vodećem istraživaču na njemačkim projektima razvoja podmornica i projektila. U prethodnim poglavljima smo najavili da ćemo zaviriti u njegovu knjigu: "The Secret of Atlantis").

Ako računamo pravu visinu Pico Alta, s dna oceana, onda prelazi šest tisuća metara! ("Moćna planina Atlas bila je uvijek u oblacima".)

Kopno Azorskih otoka je vitalno za naš današnji prilog. Ono se nalazi točno na putu Golfskoj struji.

Međutim, za veličanstveni vodeni tok Golfa, mali otočići danas ne predstavljaju ozbiljniju barijeru.

Ovo je, ujedno, i jedino mjesto gdje Golfska struja prelazi preko Atlantskog platoa.

Zamislimo da se nalazimo u avionu točno iznad ove točke u Atlantiku. Ispod nas je Azorski plato.

Pretpostavimo da nivo mora padne za 3.000 metara. Što se dešava? Pred očima nam se diže ogromna kopnena masa s visokim planinama i strmim liticama. Ukazuje se točno na mjestu gdje dolazi Golfska struja.

Plavi vodeni tokovi udaraju u blago zakrivljenu obalu. Čestice vode se raspršuju po zraku, a glavni vodeni tok Golfske struje pravi široki luk i vraća se prema Karibima i Sargaškom moru.

S druge strane ovog kopna je europsko tlo. Tople vode Golfske struje do tamo ne dopiru. Hladne zime i ledeni pokrivač ne odaju dojam gostoljubivosti.

Ovaj model o spuštanju nivoa mora se nije odigravao u prošlosti. Desilo se upravo suprotno: kopno je potonulo 3.000 metara, a samim tim je i uzrokovalo spuštanje oceanskog tla. Barijera ispred Golfske struje je nestala, a ova je veselo krenula u novi izazov: otapanje europskog leda. Ovo je priča o Atlantidi ispričana kroz azurne oči tople vodene struje. Čujmo, još jedanput Platona: "Nalazio se tada" (prije 9.500 godina), "iza morskog tjesnaca koji vi zovete Herkulovi stupovi" (Gibraltarski moreuz), "otok, veći nego Azija i Libija zajedno" (Azija je Turska Mala Azija, a Libija je sjeverna Afrika), "odakle je bilo moguće ploviti na druge otoke" (uz Atlantidu se nalazilo niz drugih otoka prema Karibima), "a odatle i na čitav kontinent s druge strane" (Amerika), "koji je zatvarao more" (Atlantski ocean), "uistinu nazvan po tom otoku" (Atlantidi)...

Platon nastavlja: "Na tom otoku Atlantidi egzistiralo je veličanstveno i napredno kraljevstvo..." o kome smo pisali ranije.

Zbilja, kada otvorimo prozore Gibraltarskog prolaza, zapljusne nas vlažni Atlantski zrak s pogledom na Atlantidu (Azore).

Barijeru Golfskoj struji.

Azorski otočić Efaial je nekada bio dijelom kopna Atlantide od kojeg se Golfska struja odbijala ne dozvoljavajući joj da zagrije europske obale. Potonućem Atlantide klima se promijenila i život je počeo da buja u zapadnoj Europi.

(24) Jegulje

Houston, 29.9.2002.

Modro-zelena Neretva se probija kroz bosanske klance. Poviše, na putu, stajemo u Ostrošcu i uzimamo vruću lepinju s kajmakom. Malo niže, Hercegovina široko otvara vrata Neretvi koja se mirno valja prema Jadranu. Uz talijanski Po, Neretva je jedina rijeka koja formira deltu na ulazu u Jadransko more. Prolaskom Metkovića, približavamo se tromedi Sarajeva, Splita i Dubrovnika. Tu, prije Ploča, čeka nas nezaobilazan restoran "Teta Olga" sa svojim morskim specijalitetima. Jegulja je jedan od njih.

Kažu, slatkovodna jegulja. Istina je malo kompliciranija.

Mora se obično nalaze uz kopno. Ali ne i Sargaško more. Usred Atlantika i potpuno različito od okolnih voda, smjestilo se toplo Sargaško more. Jednako je udaljeno, stotinama kilometara, od Kariba (jugozapad), američke obale (sjeverozapad) i Azora (istok). Veliko je kao centralna Europa. Granice mu određuju morske struje: Golfska na sjeveru, Kanarska na istoku, Ekvatorijalna na jugu, Karipska i Floridska na zapadu. Sargasum na portugalskom znači morska trava i to je ono što ovo more razlikuje od svih ostalih. Čitavom svojom zapreminom, Sargaško more je ispunjeno nepreglednom džunglom morskih trava dugačkih po nekoliko stotina metara. Međusobno se isprepliću, omogućavajući raznovrsnim algama da ih nastanjuju. I mada je more okruženo jakim strujama, njegov centralni dio jedva da se pokreće. Stagnira, štiteći morske trave da ih vodene struje ne raskidaju. Eliptično Sargaško more sa svojom travnatom džunglom je nepromijenjeno već milijunima godina.

Paleontolozi smještaju nastanak jegulja u zadnje doba mezozoika, prije stotinjak milijuna godina. Ova zmijolika stvorenja su na taj način suvremenici dinosaura i krokodila. Oni počinju svoj život u Atlantiku uvijek na istom mjestu: u toplom, travnatom raji Sargaškog mora.

Odatle se manji dio tek izleglih larvi jegulja zapućuje prema američkim riječnim tokovima na put dug nekoliko stotina kilometara. Veći dio se, pak, okreće prema Europskim rijekama na put dug tisućama kilometara. Male, providne larve se otisnu do ivica Sargaškog mora odakle ih preuzima Golfska struja. Na taj način počinje neizvjestan put koji traje pune tri godine!

Od desetkovanih jegulja koje prežive put do europskih rijeka, samo ženke ulaze u riječne tokove. Mužjaci ostaju da plivaju ispred ušća čekajući svoje partnere. I to čekanje potraje dvije godine!

Sada, kao petogodišnje zeleno smeđe odrasle jegulje, parovi se ponovno ujedinjuju... i kreću na put nazad, prema Sargaškom moru. Putovanje će trajati 140 dana i mnogo jegulja ponovno strada: od ptica, delfina, podvodnih grabljivaca. Po ulasku u Atlantik, jegulje se spuštaju nisko, do podvodnih hladnih struja koje idu u smjeru suprotnom Golfskoj struji. Po dolasku u Sargaško more, među isprepletenim morskim travama, jegulje se pare, mlade larve dolaze na svijet, a njihovi roditelji umiru. Ciklus života je zaokružen.

Nekoliko pitanja traži odgovor na misteriju europskih jegulja. Prvo, zašto bi se ova tek rođena stvorenja izlagala tako opasnom i dugom putu kada imaju kopno nekoliko desetaka puta bliže (Karibi, Amerika)? Drugo, što uopće traže u europskim rijekama? I, treće, ako ženke i trebaju otići do hladnih, slatkovodnih tokova, zašto mužjaci prave toliki put, koji će uglavnom provesti u čekanju u toplim morskim vodama odvojeni od ženki? Zašto ih jednostavno ne bi sačekali u Sargaškom moru?

Pouzdan odgovor znanost je dala samo na pitanje zašto ženke ulaze u riječne tokove. Razlog je u tome da ženke jegulja postaju seksualno zrele samo u hladnoj, slatkoj vodi. Detalji kemije ovih bića nisu do kraja razrađeni, ali se sa sigurnošću odredila činjenica o njihovom seksualnom preobražaju u rijekama Neretve, Krke, Zrmanje, talijanskim, francuskim, itd.

Ostala pitanja i dalje vise. Zdravi razum nameće zajednički nazivnik za njih: Golfska struja! Ima nešto u prepuštanju svoje sudbine Golfskoj struji što tjera jegulje na ovaj nelogičan put. I mada one stradavaju u velikom broju od morskih gramzljivaca ili ptica, jegulje bespogovorno predaju svoje živote toploj struji koja ih nosi k dalekom kopnu na istok. I to ne samo danas, već oduvijek. Generacija za generacijom, milijunima godina. Jegulje su razvile instinkt da se puste strujama Golfa, jer je to bio način da se njihova vrsta održi. Iz toplih morskih voda do hladnih riječnih. I nazad.

Problem nastaje kada se održanje vrste dovodi u pitanje tako dugim i opasnim putem.

Spasonosno rješenje pruža potonulo kopno Atlantide.

Nalazeći se između Sargaškog mora i Europe, Atlantida je bila barijera koja je odbijala Golfsku struju nazad prema zapadu. Tu, u širokom luku, Golfska struja je zaokretala, vraćala se nazad prema Karibima i uokvirivala Sargaško more. Topla struja je štitila Sargaško more i podržavala bujanje biljnog svijeta. Larve jegulja bi se predale toploj struji koja bi ih prenijela do najbližeg kopna na istoku: do Atlantide. Tamo bi ženke uskakale u brojne riječne pritoke postajući seksualno zrele. Na ušćima rijeka bi ih čekali mužjaci... da bi se, zatim, zajedno otisnuli Golfskom strujom nazad prema Sargaškom moru i parili na zaštićenom.

Višestruko kraći put bio je sigurniji, a populacija jegulja mnogo veća. Od dalekih vremena ova životinjska vrsta je naučila da vjeruje Golfskoj struji. I to nadalje čini, mada ih više ne nosi uokolo sigurnih travnatih morskih površina, već ih odvlači do dalekih europskih obala. Ali, one moraju ići u Europu, jer Golf teče tamo! Zadnjih 12.000 godina to je struja (put) u jednom pravcu... Nebrojene jegulje stradavaju, ali ova vrsta je gluha i slijepa na bilo što drugo... jedino što znaju je da se moraju pustiti Golfskoj struji da ih ona nosi.

Ovo je vrsta zasnovana na instinktu, a ne iskustvu. Milijunima godina izgrađivan refleks jači je od opasnosti koje se postavljaju pred današnje pripadnike vrste. Instinkt i postoji da bi novorođenim mladima pružio zaštitu u preživljavanju i održanju vrste.

Jegulje ne znaju da Atlantida više ne postoji. One nisu svjesne da se Golfska struja više ne odbija od kopno Atlantide i vraća direktno do Sargaškog mora.

Početak i kraj života jegulja mora se bazirati u zaštićenom habitatu Sargaškog mora. Golfska struja je pri tome prirodni saveznik ovoj vrsti kojoj se mora slijepo vjerovati.

Potonućem Atlantide cijena za održavanje ciklusa jegulja se mnogostruko povećala. Nebrojene jegulje stradavaju tokom dva prelaska Atlantika.

I tako vidimo da naučna misterija jegulja i nije misterija. Nestanak Atlantide promijenio je prirodne uvjete i narušio životnu harmoniju jedne vrste.

Ali, ta vrsta, očigledno, ima bolju memoriju nego čovjek. Mi smo zaboravili prošlost i postojanje Atlantide. Ali, jegulje nisu. One ne mogu zaboraviti postojanje kopna na istoku. Svaka novorođena larva, svaka od nebrojenih jegulja, tihi je svjedok postojanja Atlantide.

I one koje završe kao rijedak specijalitet u restoranima duž Neretve.

Nepregledna džungla morskih trava Sargaškog mora je raj za jegulje koje su se milijunima godina prepuštale Golfskoj struji da ih odatle nosi ka hladnim riječnim vodama Atlantide gdje bi postajale seksualno zrele. Potonućem Atlantide, cijena za održavanje ciklusa jegulja se mnogostruko povećala. Danas ih Golfska struja nosi na mnogo duži i opasniji put k europskim rijekama.

(25) Atlas

Houston, 11.10.2002.

Studeni 1963. Ispod južnih obala Islanda, posada ribarskog broda prisustvuje uzbuđljivom događaju: usred pučine uzdizao se crni oblak visok sedamdesetak metara. Skiper šalje radio poruku na kopno. U roku od nepuna tri sata, naučnici i novinari počinju stizati na scenu. Crni oblak je dotada narastao na preko 4.000 metara. Nije bilo sumnje da je riječ o podvodnoj vulkanskoj erupciji. Svakih tridesetak sekundi eksplozije iz centra erupcije izbacuju u zrak pepeo, prašinu i "bombe" užarenog kamenja, koji lete po 200 metara visoko. Na ivicama morskih događanja može se uočiti nova pojava; morski valovi kao da se odbijaju od nešto i vraćaju natrag.

Te noći, vulkanski vrh je počeo izranjati iz uzburkanog mora. Sljedećeg jutra, iznad površine mora se nalazilo 11 metara visoko kopno. Erupcije su se nastavljale, novi otok je rastao. Pet dana kasnije, otok je dostizao visinu od 70 metara i dužinu od 500 metara. I nastavljao je da se širi. Islandani su novorođeno kopno nazvali Surtsey, prema Norveškom mitološkom demonu vatre, Surturu.

Kada su se erupcije za 21 mjesec konačno smirile, u kolovozu 1965., dimenzije otoka su bile spektakularne: visok skoro 200 metara i dugačak 2 km. Nastavio je da raste i u slijedeće dvije godine. Ubrzo su se na otoku javile i prve forme života - alge. (Reader's Digest, "The World's Last Mysteries", 1982) Vulkanolozi su iz prve ruke mogli promatrati pojavu prvog otoka u sjevernom Atlantiku za 200 godina. I kako pritisak tečnog kamena, iz dubine Zemaljske kore, prvo dostiže morsku površinu Atlantika, a potom se uzdiže iznad nivoa mora.

Ne zna se do kada će Surtsey ostati na površini mora. Vulkan koji mu je dao život, može jednog dana prouzročiti da Surtsey doživi sudbinu Atlantide. I završi duboko ispod nivoa Atlantika.

Na satovima geografije bi se stavljala karta svijeta na ploču. Kome nije upao u oči oblik afričkog kontinenta koji idealno ulazi u južnoamerički i spaja se kao puzzle? Donekle je slično i s Europom i Sjevernom Amerikom. Ova logična dječja ideja je bila neprihvatljiva za nauku stotinama godina. Naime, naučnici nisu imali argumenata koji bi dokazali kretanje kontinenata. Kada je njemački meteorolog Alfred Wegener 1915. godine formulirao teoriju o izgledu pra-kontinenta, bio je ismijan. On je tvrdio da je nekada, u davnoj prošlosti, kompletno tlo bilo ujedinjeno u jednom superkontinentu. On se smatra ocem teorije o tektonskim pločama koja kaže da se svaki kontinent nalazi na jednoj tektonskoj ploči koja je pokretna (The Reader's Digest Association, "Into the Unknown", 1981). Primjera radi, euroazijska tektonska ploča se udaljava od sjevernoameričke. Alfred Wegener je taj prvi kontinent nazvao Pangea. Istraživanja nakon njegove smrti su potvrdili da je ovaj superkontinent postojao prije 200 milijuna godina i da su njime vladali dinosauri. Njegove obale je zapljuskivao univerzalni ocean Pantalasa. Vremenom se Pangea podijelila na sjeverni dio ili Laurasiu (buduće Europa, Azija i Sjeverna Amerika), te južni dio ili Gondvana (Afrika, Južna Amerika, Antarktik, Indija i Australija).

Međutim, Pangea nije bio prvi, a niti je jedini superkontinent. Naime, paleomagnetni testovi, geološki dokazi i distribucija fosila pokazuju da su tektonske ploče u pokretu preko 2 milijarde godina. Njihovo godišnje kretanje je oko 6-7 cm (Russell Miller, "Continents in Collision", 1983). Pomnožimo li te centimetre s dvije milijarde (godina), dobiva se cifra od milijun kilometara. Drugim riječima, kontinenti su obišli Zemaljski globus deset puta! Tokom

svojih putovanja velika je vjerojatnost da su se formirali super-kontinenti nekoliko puta. I da je kopno udaralo jedno u drugo (kao recimo Indijski otok u Azijski kontinent formirajući Himalaje). Prije 450 milijuna godina Sahara je bila pod debelim ledenim pokrivačem, a Sjeverna Amerika na Ekvatoru. Dvjesto pedeset milijuna godina kasnije, svi su kontinenti bili sklupčani u jedan, Pangeu. Od tada su se ponovno razdružili i još uvijek plove različitim kursovima. Neki od njih su se odvajali od matice (kao Novi Zeland od Australije), a neki su "mijenjali dresove" (Italija je "Afrički" dres zamijenila s "Europskim" kada se zabila u europsko tlo formirajući Alpe). Prije petnaest milijuna godina Španjolska se zavarila s Afrikom i Mediteran je postepeno presušio. Mediteranska pustinja je ponovno postala morem prije samo 6 milijuna godina kada je Atlantik probio svoj put kroz Gibraltarska vrata napunivši novo more svojom vodom za manje od 100 godina.

Za postojanje Atlantide ne treba ići milijune godine unazad. Dovoljno je okrenuti sat samo stotinjak tisuća godina u prošlost.

Na sredini sjevernog Atlantika se nalazi reljefni procijep koji je glavni argument protivnicima Atlantide. Naime, oni tvrde da se na sredini Atlantika ne nalazi nijedna tektonska ploča, a time nema ni osnova da se na njoj nalazi kontinent.

S druge strane, pobornici postojanja Atlantide tvrde da ovaj reljefni podvodni predio dokazuje postojanje izgubljenog kontinenta: uzorci tla, geografija terena, glacijalni ostaci, otvrdnjela lava, pješčani depoziti, uzorci biljnog svijeta..., sve ovo ukazuje da su dijelovi Atlantskog procijepa nekad bili iznad površine mora.

Dozvolimo li mogućnost da su velike vulkanske erupcije dovele do stvaranja kopna iznad površine mora, onda za postojanje Atlantide ne bi ni trebala da postoji i prateća tektonska ploča. Tim više što je Atlantida bila samo veći otok (kao Britanski). Pogled na reljef morskog dna Atlantika logično nameće misao o postojanju većih otoka u današnjoj oblasti Azorskih Otoka (okrenutih prema Europi), Kanarskih otoka (preko puta Afrike) i Bahamskih otoka (pogleda prema sjevernoameričkom kopnu). Na svim ovim otocima su, nimalo slučajno, pronađeni materijalni dokazi o postojanju drevne civilizacije Atlantide (najimpresivniji su kolosalni kameni zidovi otkriveni 1968. godine u blizini obala Biminija, dijela Bahamskog otočja).

Zamislimo gigantsku planinu koja se uzdiže na subtropskom otoku. Postavimo slovenski Triglav u prvi red; na njega nakalemimo sarajevski Trebević, a na vrh stavimo bračku Vidovu Goru. I dodajmo još par stotina metara visine i dobit ćemo osjećaj koliko je bila visoka Atlas planina na Atlantidi. Preko 5.500 metara! Znatno viša od Mont Blanca, najviše planine u Europi.

Kada bi se putnici približavali Atlantidi prije 12.500 (ili 50.000 godina, svejedno), odlazeći s barbarskog europskog kontinenta, u daljini se pomaljao Atlas... izlazeći iz morskih valova ravno u nebo. Vrh se nije vidio, jer je ovaj aktivni vulkan uvijek bio okružen oblacima. Simbolizirao je sve životne elemente: zemlju, vatru, vodu i zrak.

Ne čudi da je Homer u njemu crpio nadahnuće za svog giganta (epski "Atlas") u prvoj knjizi "Odiseje" u kojoj kaže da je "Atlas poznavao dubinu mora, a na svojim je ramenima držao zemlju i nebo..." Veliki otok Atlantida je dala svoje ime Atlantskom oceanu. A Atlantida je, opet, svoje ime dobila po visokoj planini koja je dominirala otokom. Na drevnom Nahua dijalektu "atl" znači voda. Kordiljerski Andi, odnosno "anti" znači visoka planina. Atlantida kombinira dva značenja: vodu i planinu. "Planina koja se diže iz vode" ili "planina u središtu vode" su fraze koje pravilno opisuju veličanstven pogled na Atlas.

Jezuita iz XVII stoljeća, Athanasius Kricher, autor preko 40 knjiga, poliglota koji je poznavao 16 jezika, istraživač koji se uz pomoć konopca spuštao u vulkansko grotlo Vezuva,

član elitnog reda Malteških vitezova... tvrdio je da su devet Azorskih otoka ništa drugo no vrhovi najviših planina Atlantide koji su jedini preostali iznad površine mora. A najviši od njih, Pico Alto, je sam Atlas.

Erupcije su činile Atlas sve višim i višim. Padine vulkanske planine su dobivale oblik terasa. Čitava planina je nalikovala stepenastoj piramidi. Izgled Atlasa je postajao prototipom za prve piramide na Atlantidi. A zatim i za spiritualne i ceremonijalne objekte u drugim antičkim zemljama: Srednjoj i Južnoj Americi, Indiji, Kini, Mezopotamiji, Egiptu... Stepene piramide u Sakari (Egipat) ili Teotihuacanu (Meksiko), biblijski Babelov toranj (Mezopotamija), stotine kineskih piramida... svi su oni refleksija civilizacije Atlantide.

Erozija je, uzduž zapadnih i južnih obala Atlantide, formirala fine pjeskovite plaže. Potonućem Atlantide i ove plaže su se našle na dnu Atlantika. Pijesak je produkt erozije i formira se samo u plitkim vodama uzduž morskih obala. Pješčane plaže, dakle, ne nastaju na dubini od nekoliko tisuća metara. A upravo je na niz takvih plaža na dubini od 3.000 metara naišao američki oceanograf dr. Maurice Ewing prilikom svojih istraživanja Atlantskog procjepa. Putovanja je obavljao 1949. godine u podmornici i nailazio je na plaže koje su po tisuću milja udaljene od europskog kopna (Azori su 800 milja daleko od Portugala). Radiokarbonska testiranja su odredili i starost pješčanih plaža: oko 12.000 godina (plus/minus nekoliko stotina godina)!

Bušanjem ispod površinskih plaža se došlo i do nivoa ispod; on je otkrio pijesak koji je star 20.000 godina i vraća nas u dane druge civilizacije Atlantide. Koncentracija ovih plaža je posebna oko Azora, na iznimno velikim dubinama i to na zaštićenim mjestima. Očigledno da podvodne struje ili vjetrovi nisu nanosili ovaj pijesak nego je riječ o plažama koje su nekad nastale iznad površine mora.

Slijedeći dokaz o postojanju kopna Atlantide su koraljni depoziti. Koralji se javljaju u plitkom moru, na dubinama manjim od petnaestak metara. Plitke vode Atlantide su privlačile sitne životinjice i alge čiji bi se sićušni kosturi akumulirali i vremenom formirali koraljne reljefe. Zauzvrat, ovi reljefi su pružali pješčanim plažama zaštitu od morskih struja i valova. Ti, nekadašnji, koraljni depoziti s obala Atlantide, leže duboko na dnu Atlantskog oceana (Zhirov Nicolai, "Atlantis", 1970).

Jugozapadni dio Atlantide formirao je tzv. "Veliki plato" koji je, prema Platonu, zauzimao površinu od 200.000 kvadratnih kilometara. Ta "panonska nizina" Atlantide bila je plodno tlo koje je davalo dvije žetve godišnje. Čak i danas, mada se nalazi ispod nivoa mora, Azorski plato je prekriven debelim nivoom plodnog tla (George Firman, "Atlantis, A Definitive Study", 1985).

Atlantiđani su kreirali impresivan sustav navodnjavanja: glavni kanal je bio 30 metara dubok, 150 metara širok i dugačak preko 1.600 km. Mreža manjih kanala pružala se preko 20.000 km. Voda je napajala biljne kulture, a Atlantiđanima je pružala šansu da njome plove malim brodovima i posjećuju prijatelje. Voda u kanalu je obogaćivana toplom mineralnom vodom čime bi se osiguravao rast povrća do gigantskih dimenzija. Prekomjerne kiše su se skupljale u prirodnom jezeru okruženim planinskim vrhovima. Ovo jezero je poznato kao Medijanska udolina i nalazi se ispod oceana, ali se može zapaziti na sonaru (Zhirov Nicolai, "Atlantis", 1970).

Povoljni prirodni uvjeti stvorili su od Atlantide zemlju izobilja. Taj "izgubljeni raj" se može posjetiti na Azorima (i dok pišem promatram fotografiju šume na Azorskom otoku Sao Miguel koja svojim koloritom i bogatstvom sigurno i asocira na davno nestali raj na Zemlji).

Mornari su, u devetnaestom stoljeću, na svojim putovanjima na Azore (Captain Boid G.A., "A Description of the Azores or Western Islands", 1835.), pisali: "Gotovo svaki znani tip

vegetacije uspijeva na ovim plodnim otocima. Počevši od banana, breskvi, marelica, maslina, naranči, raznih vrsta palmi, kaktusa, aloe, smokvi, grožđa..."

Davno nestali raj na Zemlji... zaštićen svemoćnim Atlasom.

Najviši azorski vrh, Pico Alto, je sa svojih 2.320 metara najviši vrh Azora i uvijek okružen oblacima... "Planina koja se diže iz vode" pravilno opisuje veličanstveni pogled na drevni Atlas po kome je Atlantida dobila svoje ime. Impresivni Pico Alto je sve što je ostalo od drevne planine Atlas originalno visoke preko 5.500 metara.

(26) Bimini

Houston, 12.10.2002.

Kada je Ponce DeLeon stupio na tlo Bahamskih otoka 1513. godine, u potrazi za "Fontanom vječne mladosti", lokalni Indijanci su mu preporučili da potragu nastavi na otoku zvanom Bee Mee Nee.

Taj otok je danas poznat kao Bimini i pripada Bahamskom arhipelagu. Legenda o "fontani vječne mladosti" vezuje se za civilizaciju Atlantidana. A Ponce DeLeon je španjolski istraživač koji je "otkrio" Gofsku struju, opisujući je 1513. godine kao "morski tok protiv kojeg se ne može jedriti niti s jakim vjetrovima u leđa". On je i prvi Španjolac koji je stupio na tlo Floride (dajući joj ime). Riječ "bimini ("dva otoka") je jedina ostavština Lukajan Indijanaca koji su došli iz Južne Amerike na ove otoke, da bi ih "napredak" koji je donosila Evropa vremenom potpuno istrijebio.

Devetnaestog prosinca 1933. američki "spavajući prorok" Edgar Cayce davao je jedno od svojih najčuvenijih "čitanja". Govorio je o tri lokacije na koje su Atlantidani pohranili dokaze o svojoj umjetnosti i nauci neposredno prije destrukcije civilizacije. Cayce je otkrio da će jedno od ta tri mjesta biti uskoro pronađeno "... u potonulim dijelovima Atlantide, na Posejdoniji, gdje hramovi još nisu otkriveni, ispod morskih nanosa, u blizini današnjeg otoka Bimini, nedaleko od obala Floride."

Nešto kasnije, 1940. godine, Cayce je preorekao ponovno pojavljivanje dijela Atlantide: "... Posejdonija će biti među prvima dijelovima Atlantide koji će se otkriti svijetu. Očekujte to 1968. ili 1969. godine!"

Cayce je umro 1945. ne dočekavši da vidi rezultate svog proročanstva.

Dva komercijalna pilota, kapetan Robert Brush i njegov kopilot Trigg Adams, su zapazili neobičan pravokutni podvodni oblik u plicaku Androsa, najvećeg otoka Bahama. Na povratku u Miami, svoje otkriće su prijavili svojim prijateljima, zoologu dr. Manson Valentineu i Dimitri Rebikofu, francuskom oceanografu i podvodnom istraživaču. Ubrzo je krenula prva ekspedicija koji je locirala podvodnu kamenu strukturu dimenzija 34 x 20 metara, pravilne istok-zapad orijentacije. Ispod milenijskih naslaga morske trave, ležali su, u perfektnom rasporedu, kameni blokovi debeli po jedan metar.

Samo nekoliko dana kasnije, došlo je do novog otkrića, Sjeverno od Biminija, Valentine je, sa svojom ekipom ronilaca, počeo istraživati zagonetnu kamenu strukturu dužine 638 metara na dubini od pet metara. Sastojala se od pravilno iskllesanih

četvrtastih kamenih blokova, dimenzija 4 x 4 metra).

Na ovaj podvodni objekt se nastavlja drugi s nešto manjim, kvadratnim kamenim blokovima, dimenzija 2 x 2 metra. Površina im je glatka. Na jednom mjestu, kameni blokovi skreću pod pravim kutom (90 stupnjeva). Tako, čitava struktura nalikuje slovu "J". I poslije toga, kameni blokovi nastavljaju svoj put u dubinu za još 110 metara da bi onda potpuno nestali ispod morskog dna. Debljina blokova je između 60-90 cm. Pojedini blokovi formiraju dva reda, jedan na drugom.

Datum otkrića?

Drugi rujan 1968 godine. Proreknute 1968 godine!

Reakcija geologa i zvanične nauke? Očekivana. Ignoriranje ili negacija. Kreću se od tvrdnji da ovi podvodni kameni putovi i trгови predstavljaju formacije koje je more prirodno formiralo tokom tisuća godina, ili da je riječ o bačenim cementnim buradima od prije

pedesetak godina, ili da su francuski trgovački brodovi prenosili egzotične kamene blokove prije 200 godina i onda ih, iz tko zna kojih razloga, bacali u more.

(Ponekad se pitam zašto je "ozbiljna" znanost tako često neozbiljna u svojim objašnjenjima.)

S druge strane, stotine turista, ronilaca i arheologa amatera, proširilo je priče o Biminiju kao isključivom sjedištu Atlantide i rješenju zagonetke izgubljene civilizacije, odlazeći na taj način u drugi ekstrem.

Doktor Manson Valentine se bavio proučavanjem Bahamskog arhipelaga 35 godina. Još je 1958. otkrio bizarne podvodne strukture koje su bile vidljive samo iz zraka: geometrijske figure trokuta, krugova, pravokutnika i perfektno ravnih linija koje su se pružale kilometrima. Čuveni "Zid" je otkrio 1968. godine, izgrađen od masivnih kamenih blokova koji se pružaju u, također perfektno ravnim, podvodnim linijama. Istražujući dalje, otkrio je mnogo kompleksnije strukture koje su podsjećale na potonulu luku. (Readers's Digest, "The World's last Mysteries", 1982).

Doktor David Zink, fizičar i profesionalni ronilac, dugogodišnjim istraživanjem oko Biminija je locirao nekoliko novih podvodnih arheoloških nalazišta. Među njegovim otkrićima su i dijelovi kamenih i granitnih figura te geometrijski simboli na samim kamenim blokovima. Prema Zinku, astronomske reference na blokovima se odnose na zvjezdanu konstelaciju Plejada, 400 svjetlosnih godina daleku. "Kameni blokovi su", kaže Zink, "jako stari i nisu dio ovog prirodnog okruženja" (Reader's Digest, "Into the Unknown", 1981). Iako na kopnu (zvanično) nema ostataka neke davne civilizacije kojoj bi se mogli pripisati ovi "podvodni" radovi, Zink je odlučan da su kameni blokovi isklesani i ugrađeni ljudskom rukom, a ne pukim prirodnim silama. Charles Berlitz u svojoj knjizi "The Bermuda Triangle", podsjeća da su Bimini dio misterioznog Bermudskog trougla s neuobičajeno velikim brojem nestanaka brodova i aviona. I u nastavku: "Od 1968. godine do danas je otkriven veći broj podvodnih kamenih struktura koje mogu biti ulice, terase, lučne instalacije ili zidovi. Oni nevjerojatno slične kamenim strukturama u Peruu iz perioda prije Inka, britanskom Stonehengeu te Kiklopskom zidu antičke Krete. starost objekata nije izvjesna, ali fosilizirani korijeni morskih biljaka, koje su nađene na površini blokova, su radiokarbonskom metodom pokazale starost od oko 14.000 godina!"

U nastavku Berlitz piše da su "...istraživački avionski letovi iznad Bahamskog otočja, Kube, Haitija i San Dominga, doveli do izvještaja o novim kamenim podvodnim strukturama. Neki od njih govore o piramidama i ogromnim kupolama. U regiji Biminija, jedna od piramida ima dimenzije od 55 x 43 metra. U kubanskim vodama je lociran čitav podvodni kompleks koji tek čeka na sredstva i početak istraživanja." Doktor Otto Muck ("The Secret of Atlantis", 1978) analizirajući ova otkrića i tvrdnje o pronalasku potonule civilizacije pravilno zaključuje:

"... Mada podvodne strukture asociraju na potonuli otok Atlantidu, ovakav zaključak se protivi Platonovim pisanjima o lokaciji Atlantide bliže europskom kontinentu. Ali, može se pronaći zajednički nazivnik. Naime, pomno proučavanje Platonovih tekstova pokazuje da je on, pored velikog otoka Atlantide, pisao da je odatle moguće stići i na druge otoke, a zatim i na kontinent s druge strane." Dakle, pravilna interpretacija antičkih tekstova nas dovodi do zaključka da se Atlantida sastojala od velikog centralnog otoka i brojnih manjih otoka s obje strane. Bimini, odnosno Bahami, su samo najzapadniji krak kraljevstva Atlantide, koje je "nestalo u jednom smrtonosnom danu i noći."

Zbilja, neki od pronađenih rukopisa i mapa u drevnim bibliotekama, pokazuju Atlantidu i prateći lanac otoka. Među njima su i otoci Aryan, Og, Poseid i Antigua.

Vrijeme je da pristupimo rekonstrukciji stvarne povijesti Bahamskog područja (uz malu pomoć naših prijatelja: dr. David Zinka, "The Stones of Atlantis", Egerton Sukes, "Atlantis" i Shirley Andrews, "Atlantis, Insights from a Lost Civilization").

Prije dvadeset hiljada godina dio Atlantidana je odlučio da napusti matični otok zbog prenapučenosti. Priče mornara o ljekovitim vodama kod Murijasa (Bahamsko otočje), privukle su prve emigrante. Sedamsto otoka ovog arhipelaga se prostiralo između obale Floride i Haitija. Zbog velike koncentracije ledenog pokrivača, nivo mora je bio znatno niži i mnogo više kopna je bilo iznad površine nego danas.

Život Atlantidana na Murijasu je bio ugodan. Visokorazvijena bića s Plejada su davala podršku razvijenim spiritualnim i tehnološkim zajednicama Atlantidana. Izgradnja hramova i ceremonijalnih objekata, trgovina i putovanja su bile u punom cvatu. Luka Murijas na Biminiju je postala političko središte regija. Na brdu iznad grada, Atlantidani su gradili hram koji će postati čuven po svojim kurama liječenja i pomlađivanja. Arhitektura na otocima je pokazivala sofisticirano poznavanje strukture kozmosa, sunčevog sustava i njegovih planeta. Piramidalni objekti su sadržavali kristale. Svećenstvo je razvilo dragocjene metode liječenja koristeći biljne ekstrakte. Bimini je bio lokacija gdje su ljudi podizali energiju svojih tijela kupajući se u ljekovitim i pomalo radioaktivnim vodama...

(Duž južnih obala Biminija, dr. Zink je pronašao podvodne tople izvore bogate mineralima, koji su još uvijek emitirali radioaktivne plinove.)

...Plivanje u vodi je popravljalo izgled kože, brisalo bore, liječilo od artritisa. Naravno, uz fizičko liječenje, bolnički objekti na otoku su pružali priliku spiritualnog rasta svojim gostima... upoznavajući ih s kozmičkim korijenima ljudskih bića.

Kataklijzmom Atlantide, prije 12.000 godina, vode oceana su rapidno porasle i potopile grad Murijas. Međutim, hram i prateći objekti su ostali zaštićeni na vrhu brda. U naredne četiri tisuće godina, ovo drevno lječilište je nastavilo pružati svoje usluge moreplovcima iz Irske, Egipta, Grčke, Fenicije i Kartage.

Ponovnim dizanjem površine mora, prije 8.000 godina, te pratećim razornim zemljotresima, hram je završio ispod površine mora, a kameni zidovi i preostali objekti popucali. Veličanstvena ostavština Atlantidana time je završila svoj životni vijek. Ali su legende o "Fontani vječne mladosti" nastavile živjeti, privlačeći moreplovice i avanturiste. Uključujući Ponce DeLeona u šesnaestom stoljeću.

Pet metara podvodnog pijeska prekriva potonule ruševine Murijasa. To je razlog što je gotovo nemoguće vidjeti bilo što iz vode ili s brodova na površini mora. Tek iz aviona, ili još bolje, satelita (na primjer, pravljenje satelitske mape regija iz 1984.) može otkriti kiklopske geometrijske podvodne figure koje se prostiru desetinama kilometara. Druga mogućnost da se nešto ukaže na morskom dnu je da dođe do podvodnog uznemirivanja terena putem zemljotresa ili velikih oluja.

Nakon jedne velike oluje 1970. godine, dr. Ray Brown iz Arizone, s četvoricom ronilaca se nalazio blizu Beri otoka (200 km od Biminija). Na dnu su vidjeli podvodni objekt. Skočili su u vodu i na dubini od 40 metara ugledali piramidu. Doktor Brown je na vrhu piramide pronašao otvor; plivajući kroz njega došao je u prostoriju gdje je pronašao kristalnu kuglu koju su držale dvije brončane ruke. Uzevši kristalnu kuglu, Brown je požurio napustiti tamnu prostoriju. Ubrzo se kristal našao u njegovoj kući u Arizoni. Povremena predavanja dr. Browna su pokazivala očigledna jaka energetska polja oko kristala: unutar kristala bili su vidljivi manji kristali.

Brownova priča je našla mjesta u filmu te američkoj TV emisiji pod nazivom "In Search of Atlantis", početkom 1980-ih godina. Zabilježena je i u knjizi poliglote dr. Charles Berlitz (govori 25 jezika i unuk je čuvenog Maximilian Berlitz, osnivača jezičke škole).

(Svi ovi doktori znanosti me podsjećaju na film K-Pax u kome se pet doktora znanost iz astronomije predstavlja glavnom junaku, nakon čega ih on pita; "Pa dobro, koliko to ima doktora na Zemlji?")

Priču ćemo začiniti činjenicom da su tri od četiri ronjaca, koji su našli kristal s dr. Brownom, uskoro smrtno nastradala tragajući za podvodnom piramidom. "Prokletstvo piramide", ovaj put ne egipatske, već piramide Atlantidana.

Fontana vječne mladosti - zapravo priča o Atlantidi, njenim znanjima, usponima, spiritualnosti - to je priča kojoj bi se ova naša civilizacija trebala vraćati, (spiritualno) plivati u njoj i podmlađivati.

Sjeverno od Biminija, na dubini od pet metara, nalazi se kamena struktura dužine 638 metara. Sastoji se od pravilno isklesanih četvrtastih kamenih blokova, dimenzija 4x4 metra, debljine do 90 cm. Bimini, odnosno drevni Murijas, se nalazio na periferiji kraljevstva Atlantide, gdje je bio čuven po svojim astronomskim dostignućima i lječilištima.

(27) Atlantidani u Americi

Houston, 20.10.2002.

Prije trideset tisuća godina Sjeverna Amerika je izgledala kao ogromni smrznuti planet. Snijeg bi se formirao u ledene glečere; stijene "umotane" u led su se kretale po smrznutoj zemlji rušeći sve pred sobom. Debljina leda je iznosila i po tisuću metara. Hladni frontovi su dolazili iznenada i nisu dozvoljavali da se biljni i životinjski svijet razvije. Stoga su se i Atlantidani držali podalje, prema jugu. Njihova putovanja k Americi su završavala u Srednjoj Americi i Meksičkom zaljevu.

U nekoliko navrata, na kratko, između 20.000 i 12.000 godina, led bi se povukao. Atlantidani bi plovili uz Mississippi i Ohio prema sjeveru. Tu nailazimo na prve tragove civilizacije Atlantide.

Slično kao i u Europi, Atlantidani su ostavili svoj pečat kao vješti graditelji. Pomicali bi kolosalne količine zemlje gradeći umjetne brežuljke ("mounds"). Njihovu funkciju kao objekata za pomlađivanje, observatorija i osnove za piramide smo objasnili u prilogama o irskoj Tari i britanskom Stonehengeu i Toru.

Među najstarijim "brežuljcima" na američkom kopnu je onaj u Kosteru, država Illinois. Ovo arheološko nalazište sastoji se iz niza nivoa. Najdoljnji je prekriven sa sedam metara ostataka nekadašnjeg glacijalnog leda koji dokazuje da su prvi graditelji svoje radove započeli prije kraja zadnjeg Ledenog doba: dakle, idemo unatrag otprilike 15.000 godina!

(Stoga se nemojmo zaletati tvrdeći da Amerika nema svoje povijesti. Čak i službena arheologija stidljivo priznaje da dosadašnji rezultati dokazuju da dvadeset treći nivo ovog nalazišta ima starost od najmanje 9.000 godina! Fotografija nalazišta je na:

<http://itrs.scu.edu/anthroweb2/033/NortheastNorthAmerica/favorite6.htm>).

Potonućem Atlantide prije 12.000 godina, naglim otopljanjem s obje strane Atlantika i dolaskom kraja Ledenom dobu, mijenjaju se i uvjeti života uz plodne doline Mississippija i Ohia. Preživjeli Atlantidani su u ovim krajevima poznati kao narod Algonkvin. Ustanovljavaju trgovinu duž rijeka sve do Kariba. Povlačenjem leda, bizoni se pokreću s juga ka sjeveru Amerike; topljenje snijega je pratilo pojavljivanje zelene trave i toplih boja biljnog svijeta. Američki kontinent počinje da živi. Naš stari prijatelj Edgar Cayce (u svom "čitanju" broj 1219-1) govori o prvim direktnim potomcima Atlantidanima - o Irokezima. I svi potonji potomci Atlantidana, kao Dakota, Siuxi, Mandani, Delaver, Souni, Algonkvins, Cokto i Ceroksvi su oni zadržali karakteristične fizičke odlike svojih predaka. Uz visinu preko dva metra, to znači i orlovski nos, visoke jagodice i duge lubanje.

Zatopljanjem na američkom kontinentu, počeli su nam dolaziti azijski susjedi (iz Sibirskih tundri, preko Beringovog prolaza, k Aljasci, Kanadi i južnije). Naravno, oficijelna povijest (pogrešno) tvrdi da svi američki narodi i potiču od Azijata. Štoviše, u to doba, imigranti iz Azije nisu bili dobrodošli. Konstantno su bili u sukobu s lokalnim stanovništvom, tako da je vrlo rijetko dolazilo do miješanja kultura i naroda (eto nam asocijacije s trendom smanjivanja "miješanih" brakova na Balkanu).

"Analizom DNA dokazano je da istočni Azijati imaju do 60% prisustva krvne grupe B i AB. Potomci Algonkvina, odnosno Atlantidana, imaju tu krvnu grupu između 0 % i zanemarivih 2 %" (David Zink, "Atlantis").

Više od 100.000 umjetnih brežuljaka je razbacano u SAD, od Velikih jezera na sjeveru, do Meksičkog zaljeva na jugu. Četvrtina je uzduž Mississippija. U samo jednom kauntiju u državi Ohio se nalazi njih tisuću. Brojne piramide u ovoj državi su bile građene tako da se

njihove stranice perfektно poklapaju sa stranama svijeta. Kod St. Louisa, arheološko nalazište Cahokia, dokazuje postojanje antičkih piramida u Americi većih od Keopsove u Egiptu. (Izgradnja centralnog brežuljka je zahtijevalo prenošenje 22 milijuna kubičnih stopa zemlje - procjena je arheologa da su samo za taj brežuljak Indijanci trebali 350 godina! Naravno, niti su Indijanci u svojim košarama 350 godina prenosili zemlju, a niti se to događalo samo prije dvije tisuće godina. Riječ je o finom dokazu civilizacije koja svojom superiornom tehnikom pomiče "brda i doline".)

Europski doseljenici su prije 300 godina bili šokirani brojnošću i monumentalnošću drevnih građevinskih objekata. Ne želeći njihovo autorstvo pripisati "primitivnim" urođenicima, Indijancima, autore su tražili u Azijatima (kao, na primjer, autor američke Deklaracije o nezavisnosti, Thomas Jefferson, kasnije i predsjednik SAD-a).

U dvadesetom stoljeću arheolozi su i dalje tragali za odgovorima. Ovaj put su za građevince proglašavali "novootkrivene" indijanske kulture Adena i Houpvel.

Ove kulture s originalnim umjetnim brežuljcima nemaju ništa zajedničko. Osim da su gradili svoja prebivališta i groblja u njihovoj blizini. I to je sve. Dolazimo i do centralne teme današnjeg priloga. Riječ je o monumentalnoj "zemljanoj zmiji" u Adams County, u američkoj državi Ohio. Ovo građevinsko čudo je dugačko četrsto metara. Nekada je bilo visoko kao desetokatnica; tisuće godina erozije su je spustile na jedva metar visine.

Na sklopčani rep zmije se nastavlja krivudavo tijelo i otvorena usta koja ispred sebe imaju izduženi krug. Unutar zmije nisu pronađeni nikakvi ostaci, nakit ili alati. Samo kameni temelji i glina od kojih je ona bila prvobitno sagrađena.

Kao i mnogi drugi građevinski objekti Atlantidana, tako je i ova drevna zemljana zmija vidljiva samo iz zraka.

Naravno, činjenica da je ova zemljana životinja vidljiva samo iz zraka upućuje nas na dokaz da su njihovi autori imali mogućnost da lete. ("Znak razvijene civilizacije.") Zmija nosi i simbolički naboj: mudrost, Sunce, plodnost zemlje. Veza sa svim drevnim kulturama (na koje su utjecali Atlantidani) je očita: kineskom, indijskom, sumerskom, egipatskom, srednjoameričkim i južnoameričkim.

Najuvjerljiviji dokaz o atlantskim autorima zmije vezan je za kozmičku vezu. Preko kontura zmije i njenog oblika može se pratiti povezanost sa Suncem, Mjesecom i pojedinim zvjezdanim konstelacijama.

1. Kada se povuče crta od centra sklopčanog repa zmije kroz centar glave dobiva se istinska os sjever-jug (prema arheolozima C. Hardman, W. Romain i T. Fletcher, <http://greatserpentmound.org/articles/solar.html>).

2. Spirala zmije ima šest identičnih "navoja". Kroz njihova tri centra prolaze prve sunčeve zrake za vrijeme zimskog i ljetnog solsticija te proljetnog ekvinocija (ravnodnevnice).

3. Crta koja se povuče iz centra glave kroz centar kruga ispred zmije se poklapa s posljednjim sunčevim zrakama na dan ljetnog solsticija.

4. Šest zmijskih navoja se poklapa s šest karakterističnih Mjesečevih položaja: tri zalaska na horizontu - južni, srednji i sjeverni - i tri izlaska na horizontu - sjeverni, srednji i južni (William F. Romain, "Ohio Archeologist", Summer 1991).

5. Velika Zmija predstavlja sintezu Sunčevih i Mjesečevih mijena na horizontu. S njom je kreirano biće koje je simbol svjetlosti!

6. Najviše zvjezdane svjetlosti na Veliku Zmiju pada sa zvjezdane konstelacije Malog Medvjeda (Little Dipper). Usporede li se dva dijagrama (zvjezdani i zmijski) postaje jasno da ovdje nema koincidencije. Glavne zvijezde Malog Medvjeda se perfektно raspoređuju po

tijelu zmije (teorija Thadeus Cowen, Kansas State University, iz knjige: Natasha Peterson, "Sacred Sites", 1988).

7. Neobične gravitacijske i magnetne anomalije u području gdje je smještena Velika Zmija ne dozvoljavaju kompasu da odredi magnetni sjever.

Svi ovi dokazi upućuju da je riječ o tipičnoj ostavštini Atlantidana. Kameni/zemljani monument su izgradili na energetski potentnoj točki koji je služio kao univerzalni solarni i kozmički orijentir. Kako naša civilizacija bude napredovala tako će i biti u mogućnosti da dešifrira simbolički jezik predaka.

Američki arheolog Frederic Putnam je 1883. posjetio Veliku Zmiju ("...Razmišljao sam o mogućim odgovorima iz prošlosti; i onda mi se javila slika dalekog vremena s imperativom da se mora naći rješenje za ovu misteriju. Nepoznato mora postati poznatim.") Tri godine kasnije, Putnam je saznao da se ovo područje želi srasniti sa zemljom i napraviti kukuruzno polje. Pokrenuo je herojsku akciju u Bostonu i skupio dovoljno novca da otkupi zemlju koja će postati državnim parkom. Međutim, većina ostavština iz drevne prošlosti na američkom tlu nije bila te sreće.

Naprotiv. Europski doseljenici su organizirali sistematski napor da unište sva podsjećanja na prošlost. Proveden je svojevrsni arheološki holokaust. Najveća muzejska kuća u SAD, Smithsonian Institution, je ujedno i najveća riznica skrivenog znanja u svijetu. Velika većina eksponata je skrivena od očiju javnosti.

Ovaj muzej je formiran od strane političke elite s primarnim zadatkom da informacije o Atlantidi i ranijim civilizacijama ostanu tajnim. U slučaju "umjetnih brežuljaka", monumenata i dokaza o njihovoj starosti, taj sistematski destruktivni napor je bio usmjeren na:

1. Sve arheološke nalaze (kosture i predmete iz drevne prošlosti) prikupiti i zaključati;
2. Sve monumente srasniti sa zemljom.

Zvuči konspiracijski?!

Smithsonian je naložio 1890. godine svom arheologu Georgia Cyrus Thomasu da vrši sistematska istraživanja na stotinama umjetnih brežuljaka. "Njegov rad se sastojao od uništavanja i destrukcije struktura" (Lucille Taylor Hansen, "The Ancient Atlantic").

Ono što nije Thomas uspio srušiti, dokusurili su rani doseljenici i "putnici namjernici" koji su opljačkane predmete nudili privatnim i muzejskim kolekcijama.

Bilo bi uzbudljivo zaviriti u Smithsonianove kolekcije prikupljenih gigantskih kostura. Naime, desetljećima su svi kosturi s američkih lokacija išli direktno u skladišta Smithsoniana. A poznato je da su se (sjeverno) Atlantidani odlikovali visokim rastom - između dva i dva i pol metra (antički "giganti").

Odlomak iz godišnjeg izvještaja Biroa za Etnologiju u vezi Istraživanja u Roane County, Tennessee, tokom 1890-1891: "Dužina od dna lubanje do kostiju noge bila je sedam stopa i tri inča. Znači, ova individua je bila visoka oko sedam i pol stopa (225 cm) dok je bila živa..."

Istraživanja s umjetnog brežuljka u Dunleith, Illinois: "U blizini površine, agenti Biroa su otkrili jedan od najvećih kostura, dužine između 7 i 8 stopa (210-240 cm). Nakon njegovog uklanjanja, kostur se rasuo u komadiće."

Pike County, Illinois: "Većina kostura je bila u raspadajućem stanju, međutim jedan je bio dobro očuvan i duži više od 7 stopa (210 cm)..." Thomasovi agenti su 1891. godine posjetili i Great Smith Mound, u Kanawha Countyju, West Virginia: "Kostur dužine sedam i po stopa (225 cm) i 19 inča (47.5 cm) širokih ramena, je otkriven. Ležao je na dnu iskopine, horizontalno, na leđima, okrenut prema istoku..."

Izvještaji su se redali jedan za drugim i... ostajali skriveni u ladicama. Kao i kosturi. Dok sve nije prekrila prašina. A danas? Tko se sjeća rase giganata na sjevernoameričkom kontinentu? I kome ona treba? I zašto bi se povijest trebala ponovno pisati? Atlantidani, naši spiritualni preci, ostavljali su nam tragove svoje civilizacije. Možda najvrijedniji izraz antičkih monumenata bio je onaj kozmički. Nudili su nam svoje astronomsko znanje.

Geometrijski oblici zemaljskih figura, predstavljali su nebeske pojave. Zemaljska geometrija bila je dio kozmičke muzike. Zvezdane i planetarne elipse svirale su svoju energetsku muziku u skladu sa svojim orbitama, masom i brzinama. Drevni astronomi su tumačili nebesku muziku i zapisivali je u kamenim figurama.

Drevna zemljana zmija u američkoj državi Ohio je u cijelosti vidljiva samo iz zraka. Dužine preko 450 metara, tipična je ostavština potomaka Atlantidana. Preko kontura zmije može se pratiti povezanost sa Suncem, Mjesecom i pojedinim zvezdanim konstelacijama. Velika zmija je izgrađena na energetski potentnoj točki gdje je služila kao univerzalni solarni i kozmički orijentir.

(28) Potomci Atlantidana -Američki Indijanci

Houston, 22.10.2002.

Prije par sedmica rudnik ugljena u Kaknju je obilježio stogodišnjicu postojanja. Tristo godina prije toga iskopavanjima po Bosni se upravljalo iz Foče, gdje je bilo sjedište rudarskog (turskog) "nazira". Još prije, u XIV stoljeću, na Balkan su dolazili njemački rudari iz Saske. To je doba kada su Dobrovčani kupovali srebro i željeznu rudu, a državu zvali "Bosna Argentina". Prije dvije tisuće godina, upravnik rimskog rudarstva za Dalmaciju i Panoniju ("procurator metallorum") je imao svoje sjedište kod Srebrenice. I još koju stotinu godina ranije, odavde se kopalo zlato i srebro. I, to bi bilo sve što je dosada poznato. Europska rudarska tradicija se ne razlikuju umnogome od ove. Zvanična rudarska povijest stara je dvije do tri tisuće godina. Južnije, u Egiptu, zlato se iskopavalo i prije 4.500 godina.

Sve je počelo, uče u školama, sa Sumerom, prije 5.500 godina. A prije toga nije bilo organiziranog društva. Ostanimo u društvu oficijelnih brojki. U američkoj državi Michigan, na poluotoku Keweenaw, otvoren je nacionalni povijesni park kao sjećanje na najstariji američki rudnik. Prema zvaničnim podacima, ovdje se iskopavao bakar prije 7.000 godina! (Sajt: <http://www.nps.gov/kewe/>)

Internet ima svojih prednosti. Uvijek se može pročitati nešto bez cenzure.

Tako, u ovom Michiganskom nacionalnom parku, tvrde da je ovdje netko kopao bakar prije 7.000 godina. To rađa mali problem. Prvo, koja je to kultura bila u to vrijeme na američkom kontinentu? Zvanično, nijedna. Tisuće godina će proći dok se ne pojave prve "poznate" kulture Indijanaca.

Dalje. Ako je netko kopao bakar, valjda su iza njega i ostali tragovi u vidu alata, oruđa...? Hm, arheologija nije pronašla nikakve tragove bakarnih alata tisuću petsto kilometara uokolo... i trebat će proći skoro šest tisuća godina da bi pronašla prve bakarne proizvode.

Očigledno, ovdje nešto ne štima. Fokusiramo li se na ovaj rudnik, doći ćemo do zanimljivih detalja. Prvo, moglo se uočiti da je nepoznata civilizacija iskopala nekoliko tisuća tona bakra u pretpovijesno doba. (Nekoliko tisuća tona, a nema tragova nikakvim proizvodima od bakra?!)

Prvi rudnici su vodili na dubinu od 20 metara s nekoliko kilometara dugim, perfektno ravnim, podzemnim hodnicima. Vodeni odvodi, kameni čekići, ostaci neizvađenog komada bakra od 6 tona... su zatekli začuđene istraživače XX stoljeća. Glina, grmlje, zemlja, drveće... su zakopali drevne rudnike, ali su ostaci sofisticiranih tehnika neke daleke civilizacije ostali. Odgovor, o kojoj je civilizaciji riječ, se nameće sam.

Otapanjem leda sa sjevernoameričkih prostora prije 12.000 godina, potomci Atlantidana su došli u priliku da dođu do jedinog nalazišta elementarnog bakra na Planeti: malog Michiganskog poluotoka. Godinama su koristili ovo nalazište i prevozili bakar Ohiom i Missisippijem prema jugu. Lokalne legende kažu da je "crvena zmija dolazila Missisippijem s nezasićenim apetitom za bakrom" (Lucille Hansen, "The Ancient Atlantis").

Ova "crvena zmija" je očigledno asocijacija na brodove potomaka Atlantidana koji su na svojim pramcima imali stiliziranu zmiju koje je bila tipičan simbol Atlantidana; a crvena boja je simbolična boja vulkanskog otoka Atlantide.

Legende plemena O'Chippewas se prisjećaju "brodova koji su dolazili po bakar iz daleke zemlje Pahn".

Tisućama godina Američki Indijanci memoriraju znanje i prenose ga, usmeno, s generacije na generaciju. "Čuvari znanja" su obično bile žene, zbog malog rizika da nastradaju u

bitkama. Stoga je i njihovo mjesto bilo uvijek poštovano u lokalnim indijanskim zajednicama. One bi provodile čitav život apsorbirajući sva povijesna, medicinska, religijska i literarna znanja svojih predaka. I istim ih prenosili novim generacijama.

Sve do nedavno, Američki Indijanci su bili veoma uzdržani da podijele svoje znanje s bijelcima. Danas imamo rijetku priliku da ih saslušamo iz prve ruke (Izvodi iz knjiga: Dhyani Ywahoo, "Voices of Our Ancestors"; Frank Waters, "Book of the Hopi"; Shirley Andrews, "Atlantis").

Sigurnim glasom, Čiroki Indijanka Dhyani Ywahoo započinje razgovor:

"... Naši davni očevi Čirokija su došli s Plejada na Atlantidu... gdje su živjeli do njenog kraja. Kada je njihov dom potonuo u ocean, uspjeli su pobjeći na ovaj kontinent. Prije nego što su Europljani došli, Čiroki su živjeli sretan život, uvijek u harmoniji s prirodnom okolinom. Napredna matematička znanja, detaljno poznavanje astronomije i prirodnih izvora snage i energije, su odlikovale mudre i napredne pretke Čiroki Indijanaca... Medicina naših predaka je koristila kristale da uhvati energiju Zemlje koja ih je štitila. Drevni sveti rituali su pomagali mom narodu da ostvari harmoničan balans moći između Sunca, Mjeseca i kozmosa. Čiroki su imali plodne žetve i živjeli sretno nebrojeno godina na jugoistoku američkog kontinenta... Kada je Zapadna civilizacija došla, broj naših vračeva i ljekara je desetkovan, šamani su izgubili svoju moć, a veza s kozmičkom energijom je nestala." Apači Indijanac, Asa Delugio, nastavlja: "...Naše legende govore o velikom vatrenom otoku u istočnom oceanu čija je glavna luka imala otvor kao labirint... Sveta planina je izbacivala vatru kao gigantska fontana... Bog vatre je puzao iz svojih podzemnih pećina prema vrhu planine, urlajući i tresući zemlju kao što vuk trese uhvaćenog zeca... Kada su naši daleki preci napustili svoju pradomovinu, prvo su išli u Južnu Ameriku dok nisu došli do planina.

Tamo su našli privremeni smještaj u ogromnim tunelima. Nakon što su napustili tunele, lutali su sa svojim sjemenjem mnogo godina dok nisu došli na sjevernoamerički kontinent..."

(Naravno, "veliki vatreni otok" je Atlantida; "bog vatre u svetoj planini" je Atlas; planine u Južnoj Americi su Ande gdje su se sklonili preživjeli s Atlantide tokom potopa.)

(Za Hopi Indijance, Atlantida je predstavljala treću po redu civilizaciju ili "Treći svijet" kako je zovu. Ovaj sadašnji je "četvrti".) "Treći svijet se zvao Cuscurza; njegov smjer je bio istok", (istočno od Amerike je bila Atlantida), "...boja je crvena", (vulkan Atlas), "...mineral je bakar" (ops, evo ga sličica koja se fino uklapa u mozaik), "...biljka je bila duhan, a životinja antilopa..."

...U Prvom svijetu, ljudi su jednostavno živjeli s životinjama. U Drugom svijetu su razvili ruktvorine, kuće i naselja. Sada, u Trećem svijetu, počinju se množiti u tolikom broju i napredovati tako rapidno da su kreirali velike gradove, države, čitavu civilizaciju. Sve više njih je postajalo preokupirano samo zemaljskim, materijalnim dražima...

...Svoje kreativne moći su počeli koristiti u zle i destruktivne svrhe. Noseći šljemove, vozili su "patuvotas" i letjeli zrakom... napadali ljude u drugim gradovima, te se vraćali tako brzo da nitko nije znao odakle dolaze. Ubrzo su, pak, i ljudi iz drugih gradova i država pravili "patuvotas", letjeli zrakom te napadali jedni druge. Tako su korupcija i rat ovladali Trećim svijetom kao i prethodnim..."

I zatim se, priča ide dalje, pojavljuje bog Sotuknang koji je odlučio da "vodom uništi Treći svijet". Atlantidu.

I ljudima je dao još jednu šansu da u Četvrtom svijetu pokažu da neće praviti greške svojih predaka. I da će poštovati darove prirode živjeći u harmoniji s okolinom.

Sa sjetom u očima se Indijansko društvo razilazi. Kao da želi reći da smo prokockali još jednu šansu.

Kopači bakra u američkom rudniku Keweenaw snimljeni 1905. Godine. Riječ je o najstarijem rudniku na sjevernoameričkom kontinentu gdje se bakar iskopavao, prema zvaničnim podacima, najmanje prije 7.000 godina. Lokalne legende govore o brodovima potomaka Atlantidana koji su dolazili Mississippijem "sa nezasitnim apetitom za bakrom".

(29) Pukovnik Fawcett

Houston, 27.10.2002.

"Da li znaš nešto o Boliviji?", upitao je predsjednik Britanskog Kraljevskog geografskog društva pukovnika Percy Fawcetta početkom 1906. godine. Pukovnik je odgovorio da ne zna na što mu je predsjednik počeo da govori o izvanrednom ekonomskom potencijalu Južne Amerike.

"Pogledaj ovu mapu", pokazao ju je predsjednik Društva Fawcettu, a prikazivala je Južnu Ameriku s nizom neistraženih područja i nepostojanja granica među državama. "Želiš li voditi ekspediciju koja će utvrditi granicu između Bolivije, Brazila i Perua? Ali, upozoravam te, riječ je o opasnom poslu. Bolesti, indijanska plemena, divlje životinje..."

Pukovnik je, naravno, prihvatio izazov i uskoro postao legendom XX stoljeća.

Približavanjem konca 2002. godine, ulazimo u završna poglavlja IV toma "Alternativne povijesti". Počeli smo s posjetom Meksiku i piramidama Teotihuacana, Toltecima, Olmecima, Zapotecima, Majama i drugim srednjoameričkim narodima koji su za sebe tvrdili da su potomci Atlantida. Nalazeći se u srcu Atlantika, civilizacija Atlantide je bila spiritualnim centrom i tehnološkim vladarom tadašnjeg svijeta. Dokazi o njihovom postojanju su razmatrani u našim priložima o egipatskim piramidama i sfingi, njihovim potomcima Baskima, Berberima, Guanchima i Američkim Indijancima, kamenim monolitima Irske, Britanije, Francuske i Amerike, zvučnoj levitaciji na Tibetu te geološkim i arheološkim dokazima s Azorskih i Bahamskih otoka.

Krug će se logično zatvoriti s posljednjim nastanjenim kontinentom u kome su Atlantidani imali svoje prisustvo: Južnoj Americi.

Kruna svakog studijskog putovanja na ovaj kontinent je put u Peru. Arheološko i spiritualno središte Planete, energetska čakra Zemlje, tlo na kome su se prelamale najstarije kulture čovječanstva: Lemurija i Atlantida. To je bio izazov koji će me odvesti prema peruanskim vrletima.

Desetodnevno putovanje sam planirao za drugu polovinu studenog. Machu Picchu na vrhu Anda, Cuzco - najstariji grad kontinenta, Sveta dolina - arheološke iskopine, hramovi i tvrđave Qenko (hram Inka), Sacsaywaman, Puca Pucara, Urubamba, Pisac i Ollantaytambo, Nazca linije na južnoj pacifičkoj obali i, kompleksi piramida na sjevernoj pacifičkoj obali. Ovo će ujedno biti i završni prilozi četvrtog toma.

Arheolog Hyatt Verrill i njegova supruga Ruth Verrill, ekspert za drevni sumerski jezik, su uočili stotinu identičnih riječi u sumerskoj i peruanskoj kulturi. (Verrill and Verrill, "America's Ancient Civilizations"). Postoji nesumnjiva veza između ove dvije drevne kulture i njihovih korijena s Atlantide.

Vrijeme od dolaska konkvistadora (XVI - XX stoljeća) je prolazilo u pričama o postojanju mrtvih gradova Atlantide u džunglama Amazona. Istraživači su se upućivali u zabačene i opasne predjele nadajući se naći napuštene kamene gradove s neizmjernim bogatstvom.

Nakon što su Španjolci opljačkali tone zlata iz peruanskih gradova, na red su došli Portugalci. Slali su bezbrojne ekspedicije, neke od njih i s po 1.400 ljudi, da pronađu dragocjenosti u džunglama Brazila. Umjesto toga, nijedna od ekspedicija se nije vratila. Progutala ih je divljina Amazona.

Godine 1743. desetak Indijanaca, Portugalaca i crnačkih robova su se zaputili da pronađu zaboravljene rudnike Moribeca. Nakon deset godina (!) lutanja i istraživanja pronašli su, dugo traženi, monumentalni napušteni drevni grad i rudnike srebra Moribeca na jugozapadu

Brazila. Svoja zapažanja su zapisali u dokumentu koji se i danas čuva u Nacionalnoj biblioteci u Rio de Janeiru, (Manuscript No. 512). Do tog izvještaja je došao pukovnik Fawcett 180 godina kasnije. Figura, visoka 25 cm, napravljena od crnog bazalta, je bila jedini objekt koji je Fawcett pronašao uz izvještaj. Kameni idol bi kreirao električnu struju kada bi se dohvatio. Figuru je Fawcett dao na analizu psihometru koji je tvrdio da može odrediti starost objekata držeći ih u ruci. "Nesumnjivo je", rekao je Fawcettu, "da ova figura potiče s izgubljenog kontinenta Atlantide. Njegovi stanovnici su je ponijeli sa sobom da izbjegnu destrukciju svoje civilizacije i pronađu sklonište u divljini Brazila. Tamo su i izgradili veliki grad..." Fawcettu je ime Atlantida bila potpuna novina. Za svoje svrhe on je tu civilizaciju, za koju su tvrdili u Brazilu da je "starija od egipatske", počeo zvati civilizacija "Z".

Pukovnik Fawcett je rođen 1867. u Devonu, Engleska. Profesionalnu vojnu službu je počeo u Cejlonu s 19 godina, nastavio u Južnoj Africi da bi, vremenom, postao profesionalnim geometrom, U bolivijski La Paz je došao 1906. Naredne tri godine je određivao granicu Bolivije i Brazila gdje se suočio s opasnostima džungle: Indijancima, bolestima i divljim životinjama.

U svom dnevniku, Fawcett je pisao:

"Spuštali smo se kanuima niz rijeku Rio Negro. Najedanput se ispod kanua pojavila trokutasta glava džinovske anakonde. Dohvatio sam svoj revolver i ispraznio ga u vrat zmije. Nakon ispitivanja, ustanovili smo da je tijelo radijusa 30 cm, a dužine 21 metar!"

Godine 1907., na granici Perua i Bolivije, u močvarama Beni Swamps, oblasti Madre de Dios, pukovnik je vidio pretpovijesnog dinosaura Diplodokusa. Priča o postojanju diplodokusa potvrđena je više puta. Kanadski geolog dr. Uldis Wagner je posjetio oblast 1998. bilježeći izjave lokalnog stanovništva o postojanju dinosaura duboko u močvari. Istraživač Leonard Clarke je, prije tridesetak godina, također čuo priče od Indijanaca o ogromnoj, dugovratoj životinji koja se hrani vegetacijom i napada kanue koji joj se približavaju. Opisi životinje se redovito poklapaju: deset metara dužine s dugačkim vratom, zmijolika glava i dugački, pokretljivi rep. To odgovara fosilnim nalazima njegovog dalekog pretka. Samo što je ovaj, moderni dinosaurus, veći.

Prilikom određivanja izvora rijeke Rio Verde, Fawcett je dolazio u situaciju da danima gladuje. Nakon što je našao izvor rijeke, tražio je prečicu da dođe do hrane. Popeo se na planinsku zaravan Ricardo Franco Hills, koja se razlikovala od džungle u podnožju. Šuma na zaravni je bila drugačija, kao da pripada nekom drugom svijetu. Fawcett je, opisujući svoje avanture u Londonu, za slušaoca imao poznatog autora Conan Doylea, koji je iskoristio ovu visoravan za mjesto radnje svog čuvenog romana "Izgubljeni svijet" (The Lost World).

(Da podsjetim, šestočlana ekspedicija u tom romanu pronalazi "izgubljeni svijet" s dinosaurima, indijanskim plemenima bijele rase te majmunolikim kulturama. Po povratku u London odlučuju da svoju tajnu ne otkriju i tako zaštite ovaj svijet od naše agresivne civilizacije.) U stvarnosti, Fawcett je živio neko vrijeme među pripadnicima neobičnog indijanskog plemena Tapuyas. Oni su bili svijetle puti ("kao mi, Englezi"). Za sebe su tvrdili da su "izbjegli iz veoma stare i napredne civilizacije izuzetne ljepote". Fawcett dalje tvrdi da su se "isticali zlatnom, kestenjastom i bijelom kosom". Njihova vještina "obrade dragog kamenja bila je vrlo sofisticirana". Nosili su "dijamante i ornamente identične onima sa svog potonulog, matičnog kontinenta".

U svojoj pedeset sedmoj godini, 1924. godine, Fawcett je počeo s pripremama svoje finalne ekspedicije. "Ja ne sumnjam u postojanje drevnih gradova", pisao je. "Između vanjskog svijeta i tajni drevne Južne Amerike je spuštena zavjesa. Onaj koji uspije da je otkrije doći će do ogromnog znanja prošlosti."

U travnju 1925. godine Fawcett je bio spreman. Mala tročlana ekspedicija je uključivala njegovog 21-godišnjeg sina Jacka i njegovog prijatelja Raleigh Rimella. Fawcett je preferirao malobrojne timove, jer kao takvi oni nisu predstavljali opasnost za lokalne Indijance ("mala grupa ne izgleda kao invazija i ima manju vjerojatnost da će je napasti"), a bili su i fleksibilniji. Za ovo putovanje pukovnik nije ostavio preciznu rutu gdje će ići. Razlog: ako se ne vrate, nije želio spasilačku ekspediciju. Mislio je, ako se njemu nešto desi, onda će i manje iskusni spasioci zasigurno stradati.

Dvadeset devetog svibnja 1925. Fawcett je poslao poruku svojoj supruzi tvrdeći da je "spreman da uđu u dotada neistraženo područje." Njegove posljednje riječi su bile: "Nemoj se plašiti da nećemo uspjeti..."

Nakon ovog su nestali u džungli da se više nikada ne pojave.

Preko 20 ekspedicija je, u proteklih 75 godina, pošlo Fawcettovim stopama da pokuša otkriti njegovu sudbinu. Neuspješno. Osim nagađanja, nikakav uvjerljiv dokaz.

Fawcettova supruga je 1936. angažirala irskog spiritualnog medija gospodu Geraldine Cummins da pomogne u rješavanju sudbine njenog supruga. U svojoj knjizi "Sudbina pukovnika Fawcetta (Geraldine Cummins, "The Fate of Colonel Fawcett", 1955) ova Irkinja opisuje kako je ona koristila svoje spiritualne moći da komunicira s čuvenim istraživačem. Ona tvrdi: "Primila sam četiri mentalne poruke od pukovnika Fawcetta. On je našao ostatke civilizacije Atlantide u džungli... ali je bolestan ili u polusvijesti. I, kao u polusnu, uspio je da vidi slike života kakav je bio u pradavnim vremenima. U napuštenom gradu vidio je figure uklesane u kamenim blokovima koji su dokazivali postojanje Atlantide, koja je sada na dnu Atlantskog oceana."

Prije svog nestanka, pukovnik Fawcett je izvijestio da je pronašao bijele kamene tornjeve koji "emitiraju bliješteću svjetlost u noći".

Navodno, u komunikaciji s Cumminsovom, on je proširio tu tezu tvrdeći da "Sunce bombardira Zemlju s elektronima, a kamene tornjevi u Južnoj Americi djeluju kao rešeta, usmjeravajući i koristeći moć elektrona. Drevni kamene monumenti privlače elektroenergiju" tvrdio je Fawcett, "stvarajući svjetlost. Ukoliko nije kontrolirana, ova energija može da otopi kamene blokove."

Ova teza nije nedokazana. Naime, Kirlijanove "fotografije drevnih kamenih megalita prikazuju da su okruženi nevidljivim energetskim pojasima, kao da su okruženi svjetlošću" (John Mitchell, "The New View Over Atlantis").

Ni "kamene svjetiljke" nisu novost. One su viđene na Tibetu sredinom XIX stoljeća (otac Evariste Regis Huc govori o "vječnim kamenim svjetiljkama"), Novoj Gvineji (džungla Mount Wilhelmina u oblasti odsječenom od bijele civilizacije u kojoj "svijetle velike kamene lopte"), ili u Brazilu (poglavica Nafaqua kraj Xingu rijeke je Fawcettu govorio o "hramovima kojima svijetlo daju zvijezde i nikad se ne gase").

Bilješke pukovnika Fawcetta iz 1924. godine sadrže opis izgubljenog grada za kojim će on tragati. U magazinu "Blackwood's Magazine", iz siječnja 1933., objavljen je Fawcettov članak u cijelosti pod nazivom "The Lost City of My Quest" i on se, najvećim dijelom, zasniva na rezultatima ekspedicije iz 1743.

"... Tragali smo za hranom i slijedili jelena u dubine prašume. Dolazeći na jednu visoravan, izgubili smo dah pred pogledom koji se pružao ispred nas. Pet kilometara u daljini nalazio se ogroman grad... ulaz u grad je vodio kroz tri ogromna kamena luka građena iz po jednog kamenog bloka. Veličanstvenost arhitekture je svezala svima jezik. Neprirodna tišina i misterija napuštenog grada nas je obujmila. Na centralnom trgu se nalazio obelisk s uklesanim znakovima. Razlikovali su se od svih poznatih jezika. Na ulicama su se vidjeli

komadi odlomljenih blokova, pocrnjelih od tisućugodišnjeg postojanja. Dvokatnice su bile građene od pažljivo isklesanih kvadratnih blokova. Odaje u kućama su bile bez prozora i s uskim hodnicima. Zvuk je odzvanjao od čvrstih zidova. Na drugom trgu se nalazila perfektna statua čovjeka, jedne ruke na bedru, druge ruke ispružene naprijed u pravcu sjevera. Crni kameni obelisci su bili sa svim krajevima trga. Tri su bila slomljena... S desne strane trga dizala se posebno lijepa zgrada, neka vrst palače očigledno, s kvadratnim postoljima, lukovima, i zidovima djelomično urušenim. Široke stepenice su vodile u ulaz zgrade. Unutrašnjost je bila bogato ukrašena nekom vrstom pisma i znakovima briljantnih boja koje su podsjećale na najljepše ostatke egipatske kulture. Glavnim ulazom je dominirao kameni kip mladog čovjeka, golog od pasa naviše, s štitom u ruci i kaišem oko ramena. Lice je bilo obrijano, a glava s lovorovom krunom...

... S lijeve strane trga bila je ruševina druge ogromne zgrade, hrama s veličanstvenom fasadom. Nije imala krova. Na zidovima su se vidjele ucrtane figure životinja i ptica. Preostali dio grada je bio uglavnom u ruševinama i dijelom obrastao gustim raslinjem...

...Vidjeli su se tragovi tragedije koja je ovaj grad uništila za kratko vrijeme razbacujući monolite od pedeset tona u svim pravcima...

... Na drugom kraju grada postojao je prolaz prema rijeci. Ukрасne terase su se nazirale od kojih su neke već bile ispod nivoa vode. Još jedna palača se vidjela na uzvišenju s nizom kružnih raznobojnih blokova. Murali u unutrašnjosti su odavali elitni karakter. Iz centra palače je vodio put u 15 manjih prostorija, a u svakoj je bila zmijska glava u obliku fontane iz kojih je izlazila voda..."

Ostaje enigma da li je Fawcett ikada pronašao ovaj grad. On je "znao da ovakvi gradovi postoje..."

U što ni mi ne sumnjamo. Samo, nakon toliko tisuća godina, progutala ih je džungla i danas su na dubini od pet ili dvadeset metara ispod površine južnoameričkog tla.

Britanski pukovnik Percy Harrison Fawcett je Atlantidu zvao civilizacija "Z". Svoju posljednju ekspediciju je, ovaj legendarni istraživač džungli Južne Amerike, započeo 1925. u potrazi za potomcima izgubljene civilizacije... da se nikad ne vrati da priča O onome što je pronašao.

(30) Yayno

3.11.2002.

Potonućem Atlantide, neki od preživjelih stanovnika su se zaputili k Južnoj Americi. Tamo su se susreli s potomcima onih Atlantidana koji su se preselili u ove krajeve nekoliko tisuća godina ranije. Idući dalje k zapadnom dijelu Južne Amerike susretali su i potomke imigranata iz Azije i s njima se miješali.

Život za novopridošle izbjeglice je bio vrlo različit u odnosu na visokociviliziranu Atlantidu. Južna Amerika je bila prepuna opasnosti: od bolesti, pomanjkanja hrane, insekata, infekcija, divljih životinja, neraskrčenih predjela. Oni koji se nisu uspjeli prilagoditi, nestajali su. Oni najjači i najodlučniji su preživjeli, loveći u malim grupama i obučeni u primitivnu odjeću.

Planinski vijenac Anda se prostire duž zapadne obale Južne Amerike. Planinski vrhovi Cordillera Blanca u Peruu su najviši dijelovi Anda s visinama blizu 7.000 metara. To su regije vječnog snijega, nepristupačne i nedovoljno istražene. Pokoja ekspedicija se uspijeva popeti na krovove Cordillera Blanca i pri tome imaju priliku uživati u veličanstvenom pogledu ispod sebe. Daleko od putova, na jednom od vrhova Cordillera, nalazi se pretpovijesni grad pod imenom Yayno. Dvije ekspedicije su posjetile Yayno u zadnjih nekoliko decenija. Uspon na planinski vrh je bio posebno težak, jer se bazni logor nalazio tri dana uspona od ovog vrha. Put je vodio preko dva opasna planinska prijelaza.

Međutim, kad se jednom stigne na vrh, svi se uloženi naponi isplate. Yayno je lociran na samom vrhu planinskog samita i suvereno "vlada" pogledom na obližnje, snijegom prekrivene, planine i prelijepe udoline s jezerima.

Grad se sastoji od petokatnica i šestokatnica. Zidovi su građeni od kamenih blokova teških desetine tona. Struktura i stil gradnje su totalno različiti od skorašnjih kultura, kao što su Inke i njihova arhitektura.

Područje Anda je vrlo trusno i jaki zemljotresi su česti. Usprkos tome, zidovi Yayna odolijevaju prirodnim silama.

More pitanja, naravno, ispliva kada se suočimo s ovakvim arheološkim nalazom:

- Kako su ove gigantske stijene, potrebne za gradnju višekata, prenešene s dalekih kamenoloma do nepristupačnog planinskog vrha?

- Kako su ljudi te civilizacije preživjeli na planinskom vrhu bez uobičajenih nalazišta vode (rijeke) i hrane (šume i obradiva zemlja)?

- Koja je tehnologija gradnje korištena da se ukroti silina zemljotresa?

- O kojoj je civilizaciji riječ? Oslonjeni samo na modernu nauku, rješenje bi bilo nemoguće pronaći. Yayno je, stoga, uvjerljiv dokaz o znanjima i tehnološkom nivou naprednije civilizacije koja je živjela prije desetak tisuća godina. Potomci Atlantidana su tu ostavili još jedan dokaz o svom postojanju.

Dodatne dokaze o ostacima kulture Atlantidana je pronašao britanski arheolog Karola Siebert. Istražujući zabačenu oblast Mancha Valley 1958. godine, Siebert je naišao na kameni monolit visok preko dva metra. Od njega je vodila kamena gomila u obliku potkovice. Potkovicica je simbol Vulkana, Boga vatre s Atlantide. U centru kamene potkovice je oltar. Na obližnjem brdu zasađeni su kaktusi u obliku Posejdonovog trozubca, te u cik-cak linijama (simboli vatre i vode). Ostali pronađeni znakovi su uvjerali Sieberta da je riječ o simbolici Atlantide koju su mještani slavili tisućama godina. (Karola Siebert, "Atlantis in Peru")

Kameni monoliti u obliku potkovicica su prisutni na svim kontinentima koje su posjećivali Atlantidani: od britanskog Stonehengea (potkovicica je bila u središtu kamenog prstena) do peruanskog Machu Picchua. Atlantidani su preferirali za oblik svojih kuća izabirati krug, jer je taj oblik bio kompatibilan s ljudskim duhom i omogućavao je dobru povezanost s univerzalnom energijom. Oblik potkovicice se susreće kod ceremonijalno-observatorijskih objekata koji opet daje specifičnu dodatnu energiju njihovim korisnicima. Pretpovijesno umijeće geomancije ili kineska praksa Feng Shui su ostaci znanja Atlantidana, koje su oni koristili da uredi svoj životni i radni prostor. Razumijevajući energetske suštinu kozmosa i ljudskog tijela, svoje zgrade i interior su prilagođivali energetske tokovima.

Feng Shui je dio drevne Taoističke nauke. Tao promatra kozmos kao organsko biće puno života. Simbol mu je zmaj (dragon) koji leti kroz vrijeme, prostor, nebo i Zemlju. Zmaj simbolizira i mudrost i novi život. U obje Amerike ovaj reptil je predstavljan zajedno sa svojim rođakom - zmijom.

Feng Shui eksperti se zovu zmajski (dragon) ljudi, koji shvaćaju principe stvaranja, destrukcije i transformacije.

Slično kao i njihovi Atlantski preci na južnoameričkom krovu svijetu, u Yaynou, koji su suvereno vladali tajnama života.

Planinski vrhovi Cordillera Blanca u Peruu su najviši dijelovi Anda s visinama blizu 7.000 metara. U ovoj regiji vječnog leda potomci su izgradili pretpovijesni grad Yayna čije se šestokatnice odupiru zemljotresima i vremenskim nepogodama.

(31) Peruanska piramida sunca

17.11.2002.

Od vremena Atlantide, mnoge civilizacije su se pojavile i prohujale Južnom Amerikom. Osvajači su preuzimali građevinska, inženjerska i artistska znanja od osvajanih.

Vojni pohodi Inka prije tisuću godina završili su potpunim osvajanjem prostora od Ekvadora do Čilea. Ratoborne Inke su pokorile razvijeno kraljevstvo Chimu. Svoj socijalni i politički sustav su kopirali od svojih prethodnika, a njihove sofisticirane umjetničke tehnike inkorporirale u svoju kulturu.

Na isti način, mnogo godina prije toga, narod Chimu je učio od starosjedilaca koje su oni pokorili.

Drevni narod Moche su bili vješti metalurzi, graditelji i umjetnici. Njihova znanja su Najedanput postala vlasništvo vojnički sposobnijih i agresivnijih došljaka. Idući dalje u povijest, informacije postaju štute i zamagljene; o prethodnicima naroda Moche i kulturama prije njih malo se zna. Sve dok se ne dođe do doba kada su emigranti s Atlantide počeli krčiti prašume Amazona i nastanjivati planinske Ande.

O Inkama postoji slična zabluda kao i o meksičkim Aztecima. Dolaskom Španjolaca učinilo se da se radi o civilizacijskom zenitu van europskog kontinenta. Zbilja, i Inke i Azteci su prije 500 godina u mnogo čemu nadmašivali tadašnju svjetsku supersilu Španjolsku. Ali, daleko od toga da su bili vrhunac dotadašnjeg razvoja.

Naprotiv. Militaristički agresivni Azteci i Inke se mogu smatrati civilizacijskim nazatkom u odnosu na svoje prethodnike.

Ljudsko društvo se na ovoj Planeti ne razvija evolutivno. Povijest ljudskog društva je povijest spiritualnog nazadovanja i deklinacije. Od Lemurije, preko Atlantide do post-Atlantskih društava.

Sličice sa srednjoameričkog tla to potvrđuju: od astronomskih genija Zapoteka, Olmeka, Maja i Tolteka do deklinacije u vidu Azteka.

Slično je i u Južnoj Americi: od prethodnika naroda Moche i Chimu pa sve do skorašnje kulture Inka.

Ljubimac engleske kraljice Elizabete Prve, sir Walter Raleigh (1554-1618), putovao je u obje Amerike, pokušavajući instalirati nove kolonije za britansku kraljevinu. Zabilježen je njegov neuspjeh pokušaj da osnuje koloniju u Sjevernoj Karolini; između dva posjeta svi njegovi kolonisti su netragom nestali. Izgubivši naklonost novog kralja, Jamesa Prvog, Walter se našao u zloglasnoj Londonskoj kuli gdje je proveo 13 godina zatvoren. Za to vrijeme je napisao "Povijest svijeta" u kojoj piše: "Smatramo Kralja Španjolske superiornim u odnosu na sve ostale kraljeve i princeze Europe zbog bogatstva koji mu pritiču iz peruanske kraljevine." Zbilja, Španjolci su u Peruu osnovali novi glavni grad, Limu, preko kojeg su išle tone i tone zlata, srebra i drugih dragocjenosti prema Europi. Vjerojatno najveća pljačka u povijesti ljudskog roda svela se na otimačinu svega dragocjenog od Inka.

Cuzco, glavni grad Inka, primao je prije dolaska Španjolaca, 15.000 aroba zlata i 50.000 aroba srebra godišnje iz svojih provincija. Jedinica za mjeru, aroba, odgovara našim 12 kg. Dakle, 180 tona zlata i 600 tona srebra je dolazilo u Cuzco, desetinama godina. Na svakom koraku su bili predmeti od zlata: tanjuri, noževi, vaze, krune, nakit, statue, šljemovi, opasači, torbe. Između kamenih blokova se, umjesto maltera, lijevalo zlato.

Njihove tkanine, pamučne i vunene, se smatraju nedostižnim. Na jednom komadu odjeće bi bilo i po 140 "briljantnih duginih" boja (još uvijek je nemoguće tako što kopirati). Imperija

Inka ("Tawantinsuyu") se protezala 5.000 km od juga ka sjeveru, a gradovi su povezivani mrežom putova, čija je ukupna dužina bila 35.000 km! Glavni "autoput" bio je između prijestolnice Cuzco i grada Quito (današnjeg glavnog grada Ekvadora) dužine 2.200 km! Širina kamenih putova bila je 8 metara; kameni blokovi su bili perfektno složeni da se njihova ivica jedva primjećivala. Uz putove su bili podignuti drvoredi zbog hlada (smrtna kazna za sječu), sa mjestima za odmor i noćenje svakih 20 km. Put su omeđivale kamene vaze u kojima su bili zasađeni kaktusi.

Inke su sebe smatrale "sinovima Sunca", uostalom kao i sve druge kulture od Atlantide, do Sumera, Egipta, srednjeameričkih i južnoameričkih civilizacija.

"Veliko kraljevstvo Chimu" je prethodilo Inkama. Njihov glavni grad Chan Chan je najveći u pretpovijesnom Peruu (u blizini današnjeg grada Trujillo, na pacifičkoj obali). Sve građevine su bile od cigle: piramide, hramovi, javne zgrade.

Svaka cigla je bila posebno ukrašena zlatom, srebrom i broncom. Impresivna mreža irigacijskih kanala uveliko podsjeća na sličnu mrežu koju je imala Atlantida. Dvije žetve godišnje i obilje zelenila darovali su vješti Chimu svom narodu koji se skrasio između vijenca Andskih planina i kamenih pustinja prema Pacifiku.

Rođen u kraljevskoj njemačkoj porodici, Max Uhle (1856-1944) će postati "ocem peruanske arheologije". Preko deset tisuća arheoloških komada će završiti u američkim kolekcijama kao rezultat njegovog rada. Među nalazištima koje je "Mad Max" istraživao su Piramida Sunca i Piramida Mjeseca. Godine su 1898. i 1899.

Unutar piramida pronašao je desetine grobova. Mumije i kosturi su bili uredno složeni jedni na druge. Bilo je lako razlikovati da oni pripadaju trima različitim kulturama. Na vrhu su bili grobovi Inka; ispod njih su bili sahranjeni velikodostojanstvenici kulture Chimu. U trećem redu je bila njemu nepoznata kultura koju je nazvao proto-Chimu.

Arheolog iz Perua, Julio Tello, dao je ovom trećem narodu novo ime. Naime, jezik koji se govorio u ovom području (u vrijeme španjolskih osvajanja) je poznat kao Muchik. Stoga je on nazvao prethodnike Inka i Chimu, narodom Moche. Doba kada su oni živjeli? Nagada se, prije dvije do četiri tisuće godina.

Ali, kao i u bezbroj drugih slučajeva, pravo ime i jezik će im ostati nepoznato.

Ono što, pak, ostaje poznato je zapis koji su ove kulture ostavili u vezi graditelja ovih piramida. Oni naime, kreatori Piramide Sunca i Mjeseca nazivaju "radom krivovjernika".

Arheolozi pripisuju autorstvo piramida kulturi naroda Moche. Međutim, zašto bi Moche autorstvo pripisivali "nevjernicima"? Drugim riječima, onima koji ne dijele istu vjeru, istu kulturu, onima koji su različiti od njih.

Prava istina o autorima traži da odemo još dalje u prošlost. Bliže Atlantidanima, njihovom dobu i njihovim graditeljskim vještinama.

Egipatske piramide su dugo smatrane za najviše i najveće građevine na Planeti. "Otkriće" grada Teotihuacan u Meksiku je donio i otkriće piramida Sunca i Mjeseca koje svojom površinom odgovaraju onima s platoa Gize. Sredinom prošlog stoljeća su "otkrivene" kineske piramide sa monumentalnom "Bijelom piramidom" koja visinom od 300 metara uveliko nadmašuje Keopsovu. Dodatna istraživanja u Meksiku su izbacila na površinu činjenicu da je jedno brdo u Choluli zapravo piramida koja nadmašuje sve dotadašnje.

Mislili smo da površina Zemlje nema više tajni za modernog čovjeka. Dok informacije iz udaljenih oblasti u Peruu nisu počele dolaziti iz arheoloških krugova.

Ostaci dvije najveće peruanske piramide su monumentalni: Piramida Sunca ("Huaca del Sol") je dugačka 345 metara, a široka 160 metara površina osam nogometnih igrališta. Piramida Mjeseca ("Huaca de la Luna") je slične površine: 290 metara s 210 metara.

Procjenjuje se da je za izgradnju svake od piramida utrošeno oko 140 milijuna cigli.

Međutim, stvarna veličina ovih piramida će ostati nepoznanica iz dva razloga. Prvo, zbog stalnih kiša, Huaca del Sol je erodirala na svim krajevima. A drugi razlog, još pogubniji, je nerazumni akt španjolskih konkvistadora od prije 500 godina. Naime, oni su, u potrazi za zlatom, skrenuli tok rijeke Moche

i usmjerili ga direktno na piramidu. Na taj način su dvije trećine piramide bile potpuno odnesene s kamenog terena.

Nesumnjivo je da su originalne dimenzije ovih pretpovijesnih građevina bile kolosalne. I s pravom ih možemo nazvati najvećim strukturama koje je čovjek izgradio u post-Atlantskom periodu.

A one najveće će zauvijek ostati ispod Atlantskog oceana. Nestale s potonućem Atlantide i nedostupne oku modernog čovjeka.

Adobe cigla je bila osnovni građevinski materijal na pacifičkoj obali Perua. Svaka je imala različit "potpis" (linije, lokaciju i broj rupa, krugove i druge geometrijske oblike) i to ih je činilo originalnim. Preko 140 milijuna cigli-originala je ugrađeno u peruansku Piramidu Sunca što je zahtijevalo, prema procjenama, rad dvadeset tisuća radnika (?) u periodu preko 300 godina(?).

(32) Cusco

22.11.2002.

Cusco (Kusko) je bio glavni grad civilizacije Inka sve do dolaska Španjolaca 1532. godine.

Ova jednostavna rečenica iz školskih knjiga imala je nekad sasvim drugačije značenje; Cusco je bio puno više od materijalnog svijeta kakvog ga mi vidimo. I gradova kakve mi imamo. A ni Inke nisu ono što mi zamišljamo da su bile.

Let od Lime, osmomilijunskog grada na obali Pacifika, do Cusca, trajao je kratko, jedan sat. Preletjeli smo Ande krećući se prema istoku zemlje. I mada na visini od 10.000 metara, Ande su, ispod nas, izgledale kao da se mogu dodirnuti. Cusco me podsjetio na Sarajevo: smješten u dolini, okružen šumovitim planinama, 300.000 stanovnika, s rječicom Safi u centru, uskim popločenim (Baščaršijskim) uličicama. I tu poredbe prestaju. Na visini od tri i pol tisuće metara, kisika ima manje, organizmu fali zraka, kretanje i mišljenje je usporeno. Čaj od koke (kokain je ekstrakt od ovog ljekovitog lista) pomaže aklimatizaciji. Ne čudi me fizički izgled peruanskih Indijanaca: niski, veće glave, širokih nosnica i dvostruko većeg srca - sve je podređeno da se organizam maksimalno prilagodi ovoj nadmorskoj visini.

Moj hostel ("motel") je samo tri metra preko puta centralnog svetišta Inka - hrama Qoricancha (Korikanča). Između kamenih blokova nije bio malter, već izliveno zlato. Prvi konkvistadori su pisali o zidovima na kojima je visilo 700 zlatnih ploča, zlatni oltar težak 100 kg, zlatni Disk Sunca"... Četiri tisuće svećenika su neprestano održavali ceremonije...

Teško je naći prostor na ovoj Planeti koji je bio izložen dolascima toliko različitih naroda i kultura kao Peru. Davno se izgubila granica među njihovim međusobnim utjecajima. Arhitektura i građevinarstvo su imali centralnu ulogu kod svakog od ovih naroda.

A inspiracija i putokaz za gradnju se nalazio ne u ovom već u spiritualnom svijetu.

Tri su dimenzije koje su Europljani prepoznali nakon što su onako barbarski "osvojili" kraljevstvo Inka: prvi je nebeski svijet, dom duša, oličen u ptici kondoru. Druga je materijalna, vidljiva dimenzija simbolizirana životinjom pumom. Treći, podzemni svijet je predstavljen zmijom, serpentom, mudročću.

Cusco u prijevodu znači "središte svijeta". Zbilja, strateški lociran između Amazonske prašume na istoku, Anda na sjeveru, jezera Titicaca na jugu, pustinja i Pacifika prema zapadu, on je bio središte poznatog svijeta. Plan grada je pažljivo pripreman, tako da je, kada je Cusco podignut, imao oblik pume. (Plan grada Machu Picchu ima oblik kondora; "Sveta Dolina", koja vodi od Cusca do Machu Picchu, je u obliku serpenta.)

"Glava" pume je bila na brdu iznad grada s nekoliko redova "zuba" (kameni blokovi Sacsaywaman); "kičma" pume se protezala rijekom Safi, "rep" se završavao na periferiji Grada, hramovi i palače Inka su bile "noge" pume, a glavni gradski trg je bio njena "utroba".

Cusco nije bio grad u današnjem smislu te riječi. Ovo je bilo elitno središte u kome su se neprestano odigravale specijalne ceremonije. Ovdje se nije odvijala trgovina, nije bilo siromašnih dijelova, smeća na ulicama... To je bio sveti grad, centar svijeta s najvećim hramovima i astronomskim observatorijama. Svaki bolje stojeći stanovnik kraljevine Inka je nastojao da dobije dozvolu i jednom za života posjeti ovaj Grad. Riječ Inka u izvornom značenju označava vladara, kralja. Kasnije je naziv proširen na kraljevsku porodicu te "svećenstvo, plemstvo i vojne starješine". U najširem smislu te riječi ovaj naziv se može primijeniti na maksimum 20.000 ljudi. Sasvim pogrešno, moderna historiografija ovaj naziv je proširila na čitavu civilizaciju, nazivajući je Inka kulturom. (Prisjetimo se, samo redovna

vojska prije dolaska Španjolaca je brojala 200.000 pripadnika; nekoliko milijuna stanovnika se protezalo od Argentine i Čilea na jugu do Ekvadora i Kolumbije na sjeveru.)

Jednom godišnje, sve ne-Inke, bi morale napustiti grad Cusco. Diplomatski predstavnici i njihove porodice te pripadnici drugih naroda bi grad napuštali početkom rujna da bi Inke mogle izvršavati svoj ritual "sitwa" - ritualno čišćenje.

Samo su tri Španjolca vidjela hram Qoricancha u punom blještavilu, 1532. Pizaro je poslao svoju prethodnicu i oni su bili prvi koji su oskrnavili ovaj hram krađući stotine kilograma zlata. Srećom, nisu ukrali čuveni "Disk Sunca", ali su prijavili njegovo postojanje. Prije nego što je glavna konkvistadora pristigla, ovaj Disk je nestao. Cristobal de Molina je pisao 1533: "Indijanci su ga sakrili tako dobro da ga je bilo nemoguće pronaći." U "Conquest of Peru", William Prescott govori da je "Disk bio tako pozicioniran da je hvatao jutarnje sunčeve zrake i bacao ih u Hram; one su se odbijale od zlatnih ploča na zidovima i obasjavale čitav hram. Postojao je i srebrni "Disk Mjeseca" koji je donosio mjesječevu srebrnu svjetlost u Hram Mjeseca. Inke su imale i hramove Munje, Groma, zvjezdane konstelacije Plejada, planete Venere i nebeske Duge.

U Qoricanchi je svoje sjedište imala sekta Tarpuntaes, kraljevski astronomi. Studirali su zvjezdana tijela, a osobito kretanje Sunca, datume solsticija i ekvinocija (ravnodnevnice), predviđali su eklipse. Njihova funkcija je bila vitalna za svakodnevni život, počevši od svetih rituala do poljoprivrednih sjetvi. Rani španjolski kroničari su pisali o postojanju velikih kamenih monolita zvanih "sukankas", raspoređenih na obližnjim planinskim vrhovima. Ti su monoliti bili strateški pozicionirani i vidljivi iz Qoricanche, označavajući azimute zimskih i ljetnih solsticija.

Priča o zlatnom Disku Sunca seže daleko u prošlost. Prva spiritualna civilizacija na Planeti prije 50.000 godina, Lemurija (ili kraljevstvo Mu), širila se s Pacifika prema Južnoj Americi. U Boliviji (Tijuanaco) i Peruu (Cusco) su podigli spiritualne objekte/observatorije. Nakon potonuća Lemurije, Disk Sunca je prebačen u Tijuanaco. Prve, pretpovijesne Inke su saznale za Disk i pokušali doći do njega. Međutim, tek kada su spiritualno bili spremni da Disk koriste za dobrobit svoje populacije, dobili su šansu da ga i koriste.

Inke su u Cuscu izgradile Hram Sunca na temeljima drevnog Lemurijskog hrama. Kada je Disk iz Tijuanaca napokon stigao u Cusco, bio je postavljen u Hram i osiguran zlatnim užadima, kao u stara vremena u Lemuriji.

(Ulaz u moj Hostel je točno preko puta tri rupe u zidu kroz koje su išla užad.)

Inke su svoj Hram Sunca zvali Qoricancha što je značilo "Zlatni vrt". Zlatne figure ljudi, životinja, biljaka i cvijeća su bile smještene u Hramu. Unutar većeg hrama bilo je 12 manjih hramova posvećenih Mjesecu, planetima, zvijezdama i Bratstvu sedam zraka. Bratstvo je postalo vodeća spiritualna snaga kulture Inka naučivši kako da koriste Disk Sunca iz drevnih uputa s Lemurije.

Disk je ostao u Hramu sve do dolaska Pizara kada je sklonjen i sakriven u podzemnom hramu na nepoznatoj lokaciji.

Predaje kaže da će tamo ostati sve do "onog dana kada čovjek bude spreman da ga ponovno primi i krene na put k duhovnoj harmoniji..."

U središtu Cusca se nalazi Qoricancha, najčuveniji hram obje Amerike koji je nekada bio dom Zlatnom Sunčevom Disku. S padom imperije Inka Disk je nestao, a Dominikanci su srušili Qoricanchu i na njenim temeljima izgradili svoju crkvu. Zemljotres iz 1950. je razrušio španjolsku građevinu ponovno otkrivajući superiornu gradnju i trapezoidni kamen drevnih civilizacija.

(33) Sacsayhuaman

Sacsayhuaman, Peru, 23.11.,2002.

Sat vremena hoda od imperijalnog grada Cusca, uspon vodi do impresivne visoravni na 3.600 metara nadmorske visine. Dah zastaje pred kiklopskim zidovima zvanim Sacsayhuaman. Oni su različiti od Stonehengea, egipatskih i piramida Maja. Drugačiji od bilo kojih pretpovijesnih megalita. Kada su ih prvi put ugledali, španjolski kroničari su bilježili: "Ove spektakularne zidine nemaju ravne u starom svijetu".

U svibnju 1536. eksplodirala je pobuna Inka predvođenih posljednjim kraljem, Manko Inkom. Nakon tri godine bjesomučne pljačke po nebranjenom kraljevstvu, Španjolci su se uljuljkali u svojoj vojnoj superiornosti. Brojčano nadmoćne Inke su osvojile sve ključne točke svog kraljevstva, osim Lime i Cusca. Cusco su držali u okruženju iz Sacsayhuamana na vrhu Grada. Izgledalo je da sreća okreće leđa konkvistadorima. Pomoć poslana Cuscu, tri Španjolske kolone, bile su masakrirane do posljednjeg čovjeka. Jedini im je izlaz bio probiti obruč oko grada.

Francisco Pizaro, kraljev namjesnik u Peruu i predvodnik okupacije nalazio se u Limi. Obranu Cusca je vodio njegov polubrat, Juan Pizaro. Konkvistadori su bili nasilni, agresivni, gramzljivi, ambiciozni.

Francisco Pizaro će svoju karijeru završiti deset godina po dolasku u Peru ubijen od strane konkurentne frakcije za vlast u Limi. Imao je četiri polubrata od kojih je Juan prvi stradao u borbi, 1536. Drugi polubrat, Hernando, je završio u španjolskom zatvoru u kome je ostao 20 godina do svoje smrti (doduše, tamo je živio kao današnji zatvoreni kraljevi droge; mogao si je priuštiti komforne uvjete zahvaljujući opljačkanom blagu iz Perua). Treći polubrat, Gonzalo, je pogubljen 1548. nakon pobune protiv Krune. Jedino je najmlađi, Pedro, umro u krevetu, nakon što je napisao memoare o osvajanjima.

Natrag u svibanj 1536.

Juan Pizaro traži načina da probije blokadu Grada. Nakon nekoliko sedmica borbi to mu uspijeva za rukom i uspijeva izaći na sjeverozapadni kraj, preko puta Saksajvomanana. Strategija Španjolaca je jednostavna: osvojiti ove drevne zidove koje su u sebi imale glavninu vojske Inka. To popodne Juan Pizaro biva smrtno ranjen kamenom iz pračke. Tu noć ga tajno sahranjuju kako Inke ne bi saznale. "Sahranili su ga po noći... jer su ga se Indijanci bojali", sjećao se konkvistador Francisco de Pancorvo.

Slijedećeg dana Španjolci su napali Sacsayhuaman ljestvama, počeli da osvajaju zidove i pritiskaju Inke dublje u središte kompleksa. Nakon još dva dana bitka se bližila kraju. Gonzalo Pizaro je preuzeo komandu i prednjačio u pokolju oko 1.500 branitelja. Inke su izgubile najvažniju bitku, a time i rat.

Španjolci su uništili 80% zidova Sacsayhuamana koristeći kamen za građevine u Cuscu.

Španjolski kralj je dodijelio viteški naziv Cuscu i nad Saksajvomanom se zavijorila nova zastava: kula s osam kondora (u znak sjećanja na kondore koji su komadali tijela ubijenih Indijanaca). Ova zastava je napokon skinuta sredinom 1990-ih kada ju je novi gradonačelnik zamijenio novom, s drevnim motivom pume.

Sacsayhuaman (Sacsá Uma - "pjegava glava") se sastoji od tri paralelna zida izgrađena na različitim nivoima. Linija im je krivudava ("cik-cak"); odatle sugestija da oni predstavljaju pumine zube. Kameni blokovi korišteni u prvom redu su najveći. Dostižu težinu od preko 360 tona (Hemming, "The Conquest of the Incas"). Oni se svrstavaju u kiklopske po svojoj težini, a nema objašnjenja kako su transportirani na ovu visinu, kada, kako su obrađeni, tko ih je

ugradio... Simbolika je, pak, očita: tri reda zidina mogu predstavljati tri svijeta civilizacija s Anda: podzemni (Ukju Pacha), površinski (Kay Pacha) i nebeski (Hanan Pacha), odnosno zmiju, pumu i kondora.

Kameni blokovi tako perfektно pristaju jedan uz drugi da se vlas trave ne može ugurati između njih. A pri tome nije korišten nikakav vezivni materijal.

S obzirom da je riječ o desetinama i stotinama tona teškim blokovima, čovjek s nevjericom zastaje pred tim prizorom.

Moja šetnja Sacsayhuamanom bila je u kišno popodne (slika u prilogu prikazuje pokisle stijene). Rukom bi prolazio preko stijena, preko njihovih sastava, prateći deset ili petnaest isklesanih uglova na ovim začuđujućim stijenama...

I prije no što sam došao znao sam da nijedan, bukvalno nijedan kameni blok nije iste veličine. I sada sam se u to uvjerio. Što više gledam to se više smiješim... poruci koju su nam ostavili naši preci. Na ovaj način su nam rekli, "...nismo koristili kalupe, a niti smo klesali svaku pojedinačnu stijenu. Razlog što smo ih ovako poredali je očigledan: preživjet će sve zemljotrese i vremenske nepogode. Ali kako smo to napravili... da biste to odgonetnuli, bit će vam potrebno koristiti i druga (spiritualna) čula, osim fizičkih..."

Pokušavajući, ipak, objasniti izgradnju ovih zidova, arheolozi govore o trideset tisuća radnika neprestano angažiranih preko 60 godina. Godinu završetka zidina smještaju u 1508. (25 godina prije dolaska Španjolaca).

Međutim, tu nastaje problem. Prema kroničaru Garcilaso de la Vagi, koji je rođen 1534. i koji je odrastao u Cuscu, u njegovo doba nitko nije znao tko je izgradio Sacsayhuaman. Što bi s onih 30.000 radnika koji su navodno 25 godina prije toga završili ovaj građevinski poduhvat?

Ili, prema Vaginim riječima: "Nemoguće je shvatiti kako bi ovi Indijanci, koji nisu znali za alate, opremu i tehniku mogli odsjeći, isklesati, podići i ugraditi ove ogromne blokove tako perfektно... Iz tog razloga, a i zbog toga što su oni toliko bliski s demonima, ovi građevinski poduhvati se i mogu samo pripisati demonima i zlim duhovima..."

Lako je zapaziti da su prvi redovi zidina građeni od puno većih blokova nego oni pri vrhu. Na vrhu se nalaze pravilni, četvrtasti blokovi koji očigledno pripadaju znatno kasnijem dobu. Unutar zidina, koje su dugačke nekoliko stotina metara, smješteni su ostaci tri kamene kule koje formiraju trokut. Ispred zidina se, prema predanju, krije ulaz u podzemni kompleks labirinta i tunela (*slika iz attachmenta*). Ovaj još neistraženi kompleks navodno povezuje sva ključna mjesta razmještena u Svetoj dolini, s početkom u Cuscu i Sacsayhuamanu. Oni koji su u prošlosti našli ulaz u podzemne tunele vraćali su se s artifaktima koji su pripadali prošlim civilizacijama, a mentalno potpuno poremećeni.

(Posljednja rečenica je ujedno i zgodan opis konkvistadora koji su 400 godina pustošili Sacsayhuaman gradeći svoje mizerne kućice, ulice i crkve, a rušeći ono što nisu razumjeli.)

Priča o kamenim blokovima iz Saksajvumena nas ponovno vraća nekoliko desetina tisuća godina unazad. Pravi autori su oni s Lemurije i Atlantide. Koji su znali vrijednost Perua kao moćne energetske čakre Planete.

Sacsayhuaman je građevinsko čudo: na visini od 3.600 metara ... tisuće kamenih blokova ... teških i po nekoliko stotina tona ... među kojima nema dva iste veličine ... bez vezivnog materijala ... mnogi s desetak i više isklesanih uglova ... perfektно pristaju jedni uz druge.

(34) Sveta dolina

Ollantaytambo, Peru, 24.11.2002.

Hiram Bingham, američki istraživač (1875-1956), profesor s Yalea i otkrivač grada Machu Picchu (1911.), nazvao je dolinu rijeke Urubamba "najljepšom dolinom na svijetu". Dolina se pruža dužinom od 300 km i nekada je prolazila srcem kraljevstva Inka, povezujući niz ceremonijalnih i gradskih centara.

Inke su rijeku zvale Vilkamaju - "sveta rijeka". Njen kozmički ekvivalent bio je Mliječni put. Inke su i našu Galaksiju zvali Maju - "rijeka", i ona je bila ključ njihove kozmologije. Maju se proteže u smjeru jugoistok/sjeverozapad. Baš kao i Vilkamaju.

Kopiranje noćnog neba na Zemlji ne završava ovdje. Već počinje. Razmještaj zvjezdanih konstelacija u galaksiji Mliječni put bio je orijentir za izgradnju naselja, hramova, observatorija...

Inke su bile posljednji u nizu naroda koji je shvatio poruke dalekih predaka s Lemurije i Atlantide i razmještaja sakralnih objekata u Svetoj dolini. Drevne ruševine bi dograđivali dodajući im nove, svakodnevne funkcije.

Moderni Pisac (Pisak) je slikovit Andski gradić. Stotine turista se tiska na lokalnoj pijaci u potrazi za suvenirima. Od mene je financijske koristi imala jedino mala pekara; iz peći su upravo izašle vruće pogačice.

Iznad Pisca leže kilometrima unaokolo razbacane ruševine najvećeg grada/hrama koji su naseljavale Inke. Ostaje zagonetka zašto o njemu nisu ni jednu riječ napisali rani španjolski kroničari, mada su znali za njegovo postojanje. Druga misterija je zašto Inke tu nisu imali uporište za vrijeme sukoba s Španjolcima, te kasnije pobune, jer je čitava dolina jedna velika tvrđava. Ovim dijelom Svete doline dominira grad/hram Intiwatana ("mjesto na kome se Sunce zakači"). Očigledna je funkcija ovog hrama kao astronomske observatorije.

Miješa se nekoliko građevinskih stilova. Ispod gradnje Inka su uočljivi, puno stariji, čudnovati kameni oblici koji kao da su izliveni iz kalupa. (Ponovno se srećemo s tehnikom "tekućeg kamena"!)

Nepotrebno je spominjati da su i ovdje desetine tona teški kameni blokovi prebacivani "nekako" uz strme klisure i ugrađivani tako perfektno da se sječivo noža ne možemo uvući među njih.

(Prilikom uspona na 2.800 metara visoku Intiwatanu čuo sam i glasove neumornog slovenskog planinarskog para, na čelu sa Mojcom.)

Priložena fotografija ("Pisac, ruševine Inka") vjerno prikazuje još jedan građevinski poduhvat Andskih naroda. Gole litice pretvarane su u plodne terase uz cijenu prenošenja stotina tona zemlje iz drugih krajeva. Nakon toga bi se kreirao sofisticirani irigacijski sustav koji bi omogućavao obradu parcela. Ovaj postupak bi na prvi pogled izgledao gotovo nemoguć i danas.

Slijedeći korak bio je svojevrsan genetski inženjering koji je omogućio da se u ovim krajevima razviju kulture kukuruza i krumpira i odatle odu k obje Amerike i Europi gdje će postati vodeći poljoprivredni proizvodi. I ne samo to. Svaka nadmorska visina imala je drugačiju vrst krumpira i kukuruza. Ukupno: nevjerojatnih tristo vrsta krumpira i dvije i pol tisuće vrsta (!) kukuruza. Dvije i pol tisuće!

Nije mi trebalo dugo da se uvjerim u kulinarske vještine Peruanaca. Negdje na sredini Svete doline je gradić Urubamba. Iza prašnjavih ulica kriju se topla lica domaćih stanovnika. Restoran na glavnoj ulici je ponudio nove ukuse od pohanih kukuruznih zrna do pudinga od

egzotičnog voća. Vlasnici restorana mi nisu imali dati vizit-kartu da ih mogu posjetiti slijedeći put; a i nema potrebe, jer ih je lako naći.

Lepršava zastava na gradskom holu nosi simbole pume, dvije zmije, dva lokalna drveta, kraljevsku vrpču Inka i - dvoglavog španjolskog orla.

Vrhunac obilaska Svete doline je na njenom sjeverozapadnom kraju.

Odatle se Vilkamaja, odnosno Urubamba rijeka upućuje ka džunglama Amazona da bi se i ulila u rijeku Amazonu. Grad Ollantaytambo (oljan-tej-tambo) ima trapezoidni oblik - omiljeni geometrijski oblik kultura Anda. Ovo je jedini grad u Peruu u kome ljudi još uvijek žive u originalnim kućama Inka.

Impresivne terase, na kojima su ruševine zidina, dominiraju dolinom. Kompleks se sasvim pogrešno naziva tvrđavom. Ovo je ime ostalo, slično kao i sa Saskajvumanom, jer se tu odigravala jedna od presudnih bitki Inka s Španjolcima.

Strukture su originalno imale ceremonijalni karakter; prvi graditelji zvanično nisu poznati. Arheolozi i povjesničari pokušavaju podmetnuti da su graditelji došli s Bolivijske strane, takozvane "kulture Tijuana" od prije 1.500 godina. Ta kultura je, kao i mnogo drugih, jednostavno izmišljena da bi se opravdala gradnja gradova građenih na Bolivijskoj strani jezera Titicaca prije više 12.000 godina.

Više od 200 stepenica vode do vrha kompleksa. A na njenom vrhu posebna poslastica - čuvenih šest kiklopskih monolita, izgrađenih od rozog riolita. Riječ je o vulkanskom ekvivalentu granita, posebno visoke čvrstoće. Poredani jedan do drugog, ovaj "nedovršeni zid" se (a, kako bi drugo) naziva "Hramom Sunca". Lako je uočiti da Inke i drugi skorašnji narodi nemaju nikakve veze s ovim blokovima; ništa od ispučenih površina, poligonalnih stranica ili kombinacije manjih i većih kamenja koji perfektno pristaju jedan uz drugi. Ovdje je jednostavno riječ o šest ogromnih stijena, savršeno isklesanih (ili izlivenih) i transportiranih na vrh ove visoravni. Kako su stotine tona prenesene na vrh - ovo je pitanje koje se više i ne postavlja, jer prihvatljivog konvencionalnog odgovora nema (*misteriozni blokovi su prikazani na drugoj današnjoj slici*).

Uklesane zoomorfske figure (najvjerojatnije pume) su izbljedjele.

Arheolozi ovu strukturu proglašavaju "nezavršenom", "remek djelom koje se nikad neće kompletirati".

Ono što ne možemo uklopiti u naše viđenje svijeta i što ne razumijemo, proglasiti ćemo misterioznim, religijskim objektom, ili, pak, nedovršenim zidom. A što ako ovih šest kamenih blokova jesu završena arhitektonska cjelina? Da li baš oni predstavljaju vrh podzemnog energetskog strujanja, koji odatle podiže energetski nivo spiritualnih (ljudskih) bića?

Toliko je drevnih kamenih struktura koji će zauvijek ostati "nedovršeni", "bez krova" ili nekog spoja koji im, po našem mišljenju, "nedostaje". A onda bi, tisućama godina kasnije, dolazili neki narodi koji bi na tim "ruševinama" (ili "temeljima") dodavali svoje kamenčiće, pregradnje, slamnate krovove.

Uzdruž Svete Doline Inka se nalaze nepregledne kamene terase koje su pretvorile ogoljela brda u plodonosna polja. Kao da je netko u davna vremena od čitavih brda i planina pravio stepenaste piramide... da bi im civilizacije poslije njih, donošenjem tisuća tona zemlje i irigacijom, dale drugačiju, praktičniju zemaljsku svrhu.

Na vrhu kamenog kompleksa Ollantaytambo šest je gigantskih monolita. Rozi rialit, vulkanski kamen visoke čvrstoće, je perfektno obrađen, a blokovi od po 350 tona su poredani u perfektnoj liniji, jedan do drugog. Za prihvatljivo objašnjenje o autoru ove "nezavršene strukture" mora se ući u daleku prošlost Planete.

(35) Krov svijeta

Machu Picchu, Peru, 25.11.2002.

Neprolazni planinski prijevoji, uznemirena rijeka Urubamba koja hita k Amazoni, gusta šuma koja se neumitno pretvara u prašumu, te planinski vrhovi Anda iznad sloja oblaka - svi oni najavljuju izgubljeni misteriozni grad - Machu Picchu (Ma-ču Pik-ču). A kad se jedanput napokon nađemo u njegovom zagrljaju, kad nas obujmi zrak, prostor i energija Anda, tada se javi osjećaj da se nalazimo na krovu svijeta. Odavde se sve vidi i sva čula ponovno počinju funkcionirati. Pitanja koja su dio ove misterije (tko, kada, zašto i kako) dobivaju svoj odgovor. Potrebno je samo da se opustimo i zaklopimo oči na trenutak.

Jutro, tog 24. srpnja 1911., je osvanulo pro hladno. Tročlani "tim" se, ne sluteći, zaputio strmim laticama k najvećem arheološkom otkriću XX stoljeća. Naredniku Karasku je perfekt Cusca dao u zadatak da osigurava ljepuškastog profesora s američkog univerziteta Yale, Hiram Bingham. Rođen na Havajima, Bingham (1875-1956) je diplomirao na elitnom Univerzitetu, da bi prvi put došao u Južnu Ameriku 1908. kao član ekspedicije za Čile. Tokom svoje Peruanske ekspedicije, tri godine kasnije, imao je na umu da pronade posljednje utočište Inka, legendarni grad Vilcabamba.

"U društvu samo s narednikom Karaskom napustio sam kamp u deset sati... Kratko nakon dvanaest sati, potpuno iscrpljeni, došli smo na travnatu zaravan - 700 metara iznad rijeke. Tamo smo zatekli dvojicu dobro uhranjenih Indijanaca koji su bili prijatno iznenađeni našim dolaskom. Dali su nam vode i skuhalo nekoliko slatkih krumpira. Dva indijanska farmera, Richarte i Alvarez, su nam se pohvalili da su pronašli obilje terasa na kojima uzgajaju svoje kulture. Ovdje su već četiri godine, a, s obzirom na nepristupačnost kanjona, ovi krajevi su izgleda nenaseljeni već stoljećima. Narednik Karasko mi je prevodio i potvrdio da se ruševine neotkrivenog grada nalaze malo podalje... Zbilja, nedaleko od te visoravni, susreli smo se s neočekivanim prizorom: stotine kamenom ograđenih zemljanih terasa, svaka od njih desetina metara dugačka. Očito je da su ih Indijanci skoro pronašli i očistili... S nama je bio i dječak kao "vodič" koji nam je pokazivao put dalje. Prošli smo kroz netaknutu šumu i pred nama su se ukazali zidovi izgubljenog grada nastali kao proizvod rada najkvalitetnijih majstora koje su Inke imale..."(Hiram Bingham, "Lost City of the Incas").

U svojoj knjizi "Izgubljeni Grad Inka", izdanoj 40 godina nakon otkrića Machu Picchua, sada već legendarni Hiram Bingham, samouvjereno počinje poglavlje o otkriću: "Bit će zapamćeno da je bio srpanj 1911. kada sam ja počeo potragu za posljednjim glavnim gradom Inka..."

I, u pravu je. Taj datum i događaj su vidno obilježeni na ulasku u Machu Picchu sa spomen-pločama u znak sjećanja na Binghamu te u brojnoj literaturi o ovom Andskom dragulju, na koji je Bingham nabasao gotovo slučajno.

Međutim, u trenutku kada je Bingham pronašao izgubljeni grad nije bio toliko ushićen. U svom dnevniku je napisao te večeri: "Augustin Lizarraga je otkrivač Machu Picchua" (Peter Frost, "Exploring Cusco", 1999). Lizarraga je bio lokalni farmer koji je kredom upisao svoje ime na jednom od kamenih blokova. Tek

kasnije Bingham je počeo tvrditi da je Machu Picchu zapravo Vilcabamba, posljednji glavni grad Inka (što će se pokazati netočnim; zapravo sam je Bingham prošao periferijom Vilcabambe dvije godine kasnije, ne sluteći gdje se nalazi; ali je taj grad bio toliko gusto obrastao šumom da mu nije mogao sagledati stvarne dimenzije).

Kada se Bingham vratio na Machu Picchu 1912. napravio je stotine fotografija čiji su najbolji primjerci završili na udarnim stranicama National Geographic magazina 1913. godine. Odjek je bio senzacionalan, Bingham je postao svjetski popularan, Machu Picchu je s pravom iskočio kao "osmo svjetsko čudo".

Bingham kasnije postaje guvernerom i senatorom u američkom Kongresu.

Krećem se uskim putem koji vodi do Grada. Tamo je grupa turista na svojoj prvoj stanici. Vodič, Kvecha Indijanac, na tekućem engleskom počinje: "Dame i gospodo, znate li koliko je koštalo otkriće ovog najljepšeg skrivenog Grada na svijetu?"

Ja, u tom momentu, prolazim mimo njega i, samo da me on čuje, dobacujem: "Jedan soles". On se ne da zbuniti i, kao da me nije čuo, uzvikuje: "Jedan soles, dame i gospodo. Jedan soles!"

Soles je peruanska valuta. Jedan soles danas vrijedi trećinu dolara. Doduše, soles o kome je riječ je bio peruanski srebrni sol iz Binghamovog vremena. Tada je to vrijedilo četiri dnevničke i to je suma koju je dobio Binghamov vodič za ovo sjajno otkriće.

"Ova izvanredna utvrda", piše Sprague de Camp 1946. godine u svojoj "Citadels of Mystery", "nema znanog imena". Nijedan od španjolskih kroničara je ne spominje. Postala je poznata kao Machu Picchu, prema imenu višeg od dva planinska vrha iznad njega... Većina nižih zidova su od masivnih kiklopskih blokova, dok su viši dijelovi građeni od manjih kamenja..."

Iz ovih nekoliko rečenica se zapravo vrlo malo može saznati. Točno je to da nije poznat stvarni naziv za ovaj grad. Razlog je jednostavan. Datum gradnje prvog grada seže u daleku, davno prohujalu prošlost ove Planete. I vodi nas do Lemurije. Netočno je to da je Machu Picchu izgrađen kao "utvrda".

(Dez)informacije o "višim i nižim zidovima" kao da namjerno vode u krivom smjeru. Naime, niži zidovi su građeni znatno ranije i drugačijom tehnikom od gornjih "dijelova".

U Atlasu drevne arheologije (Jacquetta Hawkes, "Atlas of Ancient Archaeology", 1974), Machu Picchu se opisuje "...više kao selo ili manji gradić nego izgubljeni grad kako je postao poznat u literaturi, ali je bio planiran i izgrađen pod paskom profesionalnih arhitekata Inka. Zgrade su od čvrstog lokalnog granita, obrađene kamenim čekićima i brončanim dijetlima i sjekirama te ugrađeni s takvom preciznošću da se među stijene nije mogla ubaciti tanka oštrica noža. Ova poligonalna kamena gradnja je karakteristična za kasni period Inka..."

Stvarno me čudi ovakvo jednostrano viđenje ambicioznog "Atlasa". Očigledno je da su barem četiri različite civilizacije imale svoje prebivalište ovdje. Ona prva je imala građevine uperene prema nebu, otvorene i monumentalne. Ona posljednja, kultura Inka, je zidine pregradila i napravila kućice koje podsjećaju na dalmatinske gradiće. A tvrdnje da se "čvrsti granit može perfektno obrađivati kamenim čekićima i brončanim dijetlima" su besmislene. Treba samo usporediti čvrstoću materijala pa zaključiti da mekani alat ne može obrađivati puno čvršći sirovi materijal. No, "Atlas" je u pravu u jednome: Machu Picchu nema veličinu grada. Za vrijeme Inka u njemu je moglo stanovati između 200 i 1.000 ljudi. A prvobitna građevina, po mom mišljenju, nije ni bila građena kao mjesto za življenje već kao mjesto gdje se tijelo spaja s prirodom, a duša s univerzalnom mudrošću.

Simone Waisbard ("The Last Refuge of the Incas - The World's Last Mysteries", Reader's Digest, 1978.) oprezno zaključuje da su "... moderni istraživači podijeljeni oko pitanja kada je Machu Picchu izgrađen i koja mu je bila svrha". Međutim, ona bezrezervno prihvaća tezu da su Inke izgradile Grad.

Slično postupa i Harold Osborne u svojoj "South American Mythology" (1983.): "Macu Picchu pokazuje izvanredne kvalitete građevinskog umijeća Inka, gdje su ogromni blokovi ugrađivani s takvom preciznošću da malter nije bio potreban."

"Misterije drevnih Amerika" (Joseph Gardner, Reader's Digest) u svom izdanju iz 1986. samo potvrđuju ortodokсни pristup: "To je bio mali, ali dobro uređeni gradić Inka, sezonski korišten od strane elite iz Cusca, gdje su samo posluga i farmeri živjeli preko čitave godine." Richard Bluer ("Machu Picchu: Fabulous Inca Citadel", 1998.) nudi varijaciju na istu temu: "Macu Picchu je bio ceremonijalni grad gdje su kraljevi Inka i Djevice Reda Sunca izvodili svoje ritualne obrede i konsultirali nebesa."

Svi navedeni tekstovi su popraćeni luksuznim fotografijama Grada, nevjerojatnih kamenih blokova i okolne prirode. Zašto te lijepe slike ne prate zdravorazumski i kritički tekstovi?

Sjedim stotinjak metara iznad Grada. Machu Picchu se nalazi između dva planinska vrha kao sedlo. Ovaj prvi, viši vrh, se zove Stara planina (Macu Picchu). Onaj niži, preko puta, je Mlada planina (Huayna Picchu). Desno od mene je Narančasta planina (odsaj sunca od grebena stvara privid narančaste boje). Iza nje je Mračna planina (vrh joj se ne vidi, jer je stalno u oblacima; a strana okrenuta meni je stalno u sjeni i ima se dojam da je "mračna"). Kvecha Indijanci su ovim planinama davali ova deskriptivna imena; ona su skorašnja, od prije tisuću godina.

Istaknuto mjesto u Gradu zauzima Intihuatana, sveti kamen posvećen Inti-ju, božanstvu Sunca. Isklesan (?) iz jednog bloka, Inke su ga koristile u svojim ceremonijama prilikom prvog dana ljeta. Navodno su oni "lancima vezivali Sunce" da se ne spušta niže na horizontu nego što je to slučaj s prvim danom ljeta. S obzirom da je ovakav kamen imao svaki centar Inka, ovo objašnjenje Amerikanca Ephraim Squiera iz XIX stoljeća je ostalo popularno i do danas.

U stvarnosti, još nema ozbiljne teorije kako su ovi kameni objekti stvarno korišteni. Ali i s ovo malo informacija s kojima raspolažemo, očigledno je da se radilo o interesantnom kamenom instrumentu za astronomske observacije i kalendarska izračunavanja.

Intihuatana je centar u kome se istovremeno ukrštaju važni solarni događaji (solsticiji i ekvinociji) i sveti planinski vrhovi (Huayna Picchu na sjeveru, Salcantay na jugu). Sam kamen je i stilizirana reprezentacija Huayna Pitchu i kao takav kreira identičnu igru sjenki u različitom dobu dana i različitim godišnjim dobima. Pretpostavlja se da je barem još jedan ovakav kameni instrument bio na Machu Picchu-u (pronađeno je njegovo kameno postolje). Oni su "komunicirali" jedan s drugim, dajući promatraču važne nebeske informacije.

Vodiči na svojim turama ističu da "sveti kamen zrači energijom". Slijedeća scena koju vidim je prislanjanje dlanova turista na centimetar-dva od kamena. (Onako, u prolazu, nefokusirani, malo što možemo osjetiti.)

Kada je Bingham "otkrio" Machu Picchu, podijelio ga je na sektore, a ruševinama dao imena hramova, sakralnih objekata, grobnica, kraljevskih palača... Vrijeme je pokazalo da je bio u krivu, ali kao da nema napora da se ode korak dalje i da stvarna interpretacija. Primjera radi, Bingham govori o "Hramu tri prozora". Istočni zid ovog "Hrama" je izgrađen na jednoj jedinoj ogromnoj stijeni. Na vrhu su joj tri trapezoidna prozora. Bingham je onda zaključio da ovi prozori simboliziraju "tri pećine odakle su mitska Ayar braća izašla u svijet, i stoga je Machu Picchu rodni grad čitave civilizacije Inka". Međutim, malo bliža observacija lako dokazuje da se u zidu nalazi pet prozora, a ne tri, s tim da su krajnja dva zatvorena. Prozore sam slikao i što sam ih duže gledao, sve su me više fascinirali. Trapezodini otvori prozora su identični. Ali su kameni blokovi koji ih formiraju svi različite veličine. Nema dva identična

kamena. Poruka koju primam iz davnina: "Bogatstvo je u šarolikosti. Isti rezultat se može dobiti sa sasvim različitim pristupom."

Jasno mi je zašto se je Bingham pokušavao zadržati na broju tri (sveti broj Inka) i na tri prozora. Naime, prema legendi, kralj Inka Pacakutek je tvrdio da je rođen u "gradu s tri prozora". To bi Binghamovom otkriću dalo još veće značenje: Machu Picchu bi trebalo biti i mjesto rođenja prvih Inka i mjesto rođenja najznačajnijeg vladara i, na koncu, posljednje utočište ove civilizacije.

Međutim, mene misli vuku mnogo dalje u prošlost, u doba prije kraljeva Inka. Naime, ispred pet prozora se nalazi pravokutni kameni blok, točno na sredini ovog prostora. Da li se on koristio u pozadini solarnih observacija?

Plan Grada vjerno prikazuje pticu kondor. Machu Picchu, kao i čitava Sveta dolina, komunicira s nebeskim svodom. Arhitektura je bila neodvojiva od prirode, Zemlja odsjaj kozmosa.

Duša se kretala nesmetano prostranstvima materijalne i spiritualne dimenzije. Nisu bile potrebne letjelice da bi se vidjelo što se dešava na površini Zemlje.

Vrijeme ovdje gubi značaj. Misao O jedinstvu s prirodom se logično nameće. Taj dan mi je, prvi put na ovom putu, "uskočila" poruka da sam blizu Srčanovoj dimenziji i da on s blagonaklonošću gleda na moj boravak ovdje.

Na krovu svijeta.

Machu Picchu izaziva osjećaj kao da se nalaziš na krovu svijeta. Planinski vrhovi vječno okruženi oblacima te Sveta dolina u podnožju svjedoče o posebnoj energiji ovog prebivališta civilizacija od Lemurije i Atlantide do Inka i današnjeg Perua.

Intihuatana je specijalni kameni instrument za astronomske observacije i kalendarska izračunavanja. Solarni, lunarni i zvjezdani događaji su se mogli pratiti na ovom jedinstvenom instrumentu. Istovremeno, on je i artistska prezentacija obližnjeg planinskog vrha Huaynn Pitchu s kojim komunicira preko igri sjenki.

(36) Kamena šuma

Ica, Peru, 26,11.2002.

Prostori Perua uvode dva nova pojma u arheologiju: prvi je "zabranjena arheologija", a drugi je "kamena šuma".

Spuštamo se PanAmericanom, auto putem koji spaja zemlje Južne Amerike. Plavi Pacifik nas prati od Lime do Ice (Ike), 250 km južnije. Ovaj put nemam vremena posjetiti nekoliko interesantnih usputnih atrakcija: gradić Paracas, turističko središte odakle polaze brodovi u obilazak nacionalnog parka sa morskim lavovima; seoce Kacice, poznato po (nadri)ljekarima i vješticama koje liječe neizlječive bolesti i kletve; ili, drevni trozubac - kandelijer (El Candelabro). Riječ je o 120 metara dugačkom "geoglifu" uklesanom u kamenoj klisuri. Službeno objašnjenje je da je riječ o "neobičnoj prirodnoj formaciji koju su vjetar i morski valovi uklesali u klisuri iznad mora". (Fotografija je na <http://www.peru-expeditions.com/fotos/candelabro.jpg> pa se može ocijeniti da li je "priroda" imala pomoć ljudske ruke u ovom projektu).

Grad Ica je glavni grad istoimene provincije; vrijeme je izbora i čitava provincija je izlijepljena plakatima koji pozivaju na glasovanje za kandidata imenom Tito i s ucrtanom crvenom petokrakom ispod imena (Tito je relativno često ime u Peruu). Uzimam taxi i tražim da me vodi u Parkonu. On nekoliko puta, za vrijeme vožnje, pita stanovnike kojim putem do naše destinacije. Asfalt ubrzo zamjenjuje prašina i nakon 20-ak minuta stižemo na veliku zaravan. Pred nama je nekoliko kamenih brežuljaka. U daljini, možda nekih dvadesetak kilometara dalje, planine, bez šume.

Promatram dva prva "kamena brežuljka". Pokušavam razlučiti što je istina u pogledu ovih "čudnih kamenih formacija". Domaći stanovnici govore da "neki ljudi koriste imaginaciju i zamišljaju da vide figure u ovim kamenim brežuljcima". Jedna od ovih "halucinantnih figura" je prikazana na slici "Kornjača u Kamenoj šumi". Teško je odoljeti utisku i ne primijetiti 150 metara dugačku kamenu kornjaču.

Gledam dalje: ispred mene je brdo na čijem je vrhu takozvani "Indijanac koji gleda u nebo". Nakon nekoliko minuta razaznajem bradu, usta, nos i čelo. S obzirom da figuru promatram pedesetak metara ispod nivoa lica, očito je da bi karakteristike lica puno bolje bilo promatrati iz visine. U tom momentu dolaze trojica Peruanaca s video kamerom. Snimaju. Kažu da će poslati film u glavni grad Limu i da će tražiti da se počne s arheološkim proučavanjima i zaštitom ove lokacije. Ja se uključujem u diskusiju sa svojih nekoliko španjolskih riječi; spominjem Bosque de Piedras i Marcahuasi; oni počinju s pričom koja traje desetak minuta i od kojih sam malo što razumio. Osim onog da su figure na svim ovim mjestima stare po 80 milijuna godina(?!).

Parkona osim gornja dva lika nudi i nekoliko drugih: glavu majmuna, indijanski šešir, žabu, miša, ribu itd. Stoga ne čudi naziv za ovo neobično mjesto: "Kamena šuma".

Zvanično tumačenje je da je vjetar "isklesao" ove likove. Moji sugovornici, pak, autore traže u drevnim posjetiocima s dalekih zvjezdanih svjetova.

A meni se nameće misao da je netko, na neki nama čudan način, materijal za ove kamene brežuljke prebacio na ovu zaravan odlamajući ih s dalekih planina.

Parkona je najmanje poznata i svojom veličinom minorna u odnosu na druge dvije Kamene šume: Bosque de Piedras i Marcahuasi.

U slučaju Bosque de Piedrasa, riječ je o impresivnom, ogromnom i misterioznom arheološkom parku. Ovaj puta "naučnici" su došli na spasonosnu ideju da kolosalne figure

životinja i ljudi nazivaju "formacijama lave, kreiranim erozijom". Kameni blokovi zbilja imaju vulkansko porijeklo.

Ali, figure kornjače, pingvina, slona, medvjeda, guštera, kobre, ili čitav niz pretpovijesnih životinja iz doba dinosaura imaju autore s imenima i prezimenima.

Od sve tri "kamene šume", najimpresivniji je Marcahuasi, daleko od očiju znatiželjnika. S obzirom da smo o ovoj važnoj pretpovijesnoj lokaciji već pisali u Trećem tomu, sada samo kratko podsjećanje. Pažljivim dugogodišnjim istraživanjem dr. Daniel Ruzo je rastumačio dio kamenih formacija nepoznatih drevnih umjetnika. Najimpresivnija i najsloženija je figura nazvana "Monument čovječanstvu", visoka dvadeset pet metara (!), prikazuje 14 antropomorfnih figura četiri ljudske rase. Dvanaest figura je vidljivo na sunčevoj svjetlosti, a dvije samo na mjesečevoj (!)

(Šire na sajtu: <http://www.labyrinthina.com/schneider.htm>)

Slijede figure "Afričke kraljice", pilota, kamile, pretpovijesne kornjače ("Amphichelydia"), sfinge, "Egipćanke", "Thueris"-a (egipatska boginja plodnosti), morske kornjače i morski lavovi ... Neke od figura su vidljive samo kada sunčeva svjetlost pada pod određenim uglom; druge su vidljive samo u doba sunčevog solsticija ili ekvinocija; neke kamene formacije otkrivaju nove figure svakih 60 stupnjeva; a neke figure se vide samo na zvjezdanoj (!) svjetlosti.

Definicija umjetnosti je bila mnogo šire postavljena nego što je to danas. "Kamene šume", u nedostatku bolje deskripcije, otvaraju novo poglavlje u arheologiji ("zabranjena arheologija"), umjetnosti, povijesti... U slučaju Marcahuasija zna se da su formacije nastajale tisuće godina prije zadnjeg potopa (znači znatno prije 12.500 godina).

Da li je riječ o 50.000 ili 100.000 godina, kada bi autorstvo mogli pripisati civilizaciji Lemurije? Ili je riječ o milijunima godina, kada moramo pogled uperiti prema zvjezdanom nebu?

Na obroncima gradića Parkona, zaboravljena i daleko od očiju leži, već desetinama tisuća godina, džinovska kamena kornjača. Zahvaljujući Peruu, arheologija je obogaćena novim pojmovima: (1) "kamene šume", koje krase stotine kamenih figura životinja i ljudi, izvajanih u doba koje moderna povijest ne bilježi, i (2) "zabranjena arheologija", koja na površinu izbacuje dokaze o naprednijim civilizacijama prije desetina i stotine tisuće godina.

(37) Nasca linije

Nasca, Peru, 27.11.2002.

Kamene pustinje s juga Perua su zaslužne da se naučna terminologija obogati novim pojmom: geoglifi. Počelo je s egipatskim hijeroglifima (slikovnim znacima na kamenim tabletima), nastavilo s petroglifima (slikovnim znacima u stijenama), da bi čuvene Naska linije označile potrebu da se da poseban termin slikama na kamenom pustinjskom tlu. Doduše, termin se još uvijek ne može naći u rječnicima. Ali za koje desetljeće će preći iz "alternativne" u "oficijelnu" upotrebu.

Vječno razapeto između neba i zemlje, čovječanstvo pokušava odgonetnuti kakva ga budućnost čeka.

Istovremeno smo okruženi s toliko misterioznih i mističnih ostataka drevnih civilizacija da nam se i prošlost čini jako uzbudljivom i zagonetnom. I oni su ispred sebe imali ista pitanja kao i mi danas. Ako bismo uspjeli kreirati vezu s našom drevnom prošlošću onda bi razumjeli što se dešavalo u povijesti i što nas čeka u budućnosti.

Niti naša znanost, a pogotovo religija, sa svojim vrijednostima i idejama, nisu dovoljne da bi se dešifrirale tako kompleksne strukture kao, na primjer, Naska linije.

Između visokih Anda i pacifičke obale sjevernog Čilea i južnog Perua, nalaze se suhe visoravni, takozvane "pampe". Ove kamene pustinje nemaju vjetra, a tek nekoliko kapi kiše padne svakih sedam-osam godina. Pampe se s pravom smatraju najsuhijim predjelom na svijetu. I tako je već tisućama godina. Površina pustinja je prekrivena pocrnjelim vulkanskim kamenjem veličine šake. Uklanjanjem površinskih vulkanskih stijena otkriva se donji, znatno svjetliji, kameni sloj. Pijeska nema. Samo kamen. Promatrajući iz zraka, ovaj donji, svjetliji sloj djeluje kontrastno i lako je uočljiv.

Na površini od preko 500 kvadratnih kilometara kamene pustinje nepoznata civilizacija je uklonila vulkanske stijene u ukupnoj dužini od 1.300 kilometara.

Gledajući iz zraka, formirali su perfektne ravne linije. Neke od njih su samo petnaestak centimetara široke, a neke su široke nekoliko stotina metara.

Uz linije se nalazi i oko 300 geometrijskih figura, kojima dominiraju trapezoidi, trokuti, cik-cak linije i spirale.

I, na koncu, najuzbudljivije su svakako biomorfne figure: životinje, biljke i ljudi. Njihov broj još nije definitivno: vjerovalo se do prije par godina da ih je pedesetak. Međutim, nekoliko godina unatrag otkrivene su nove, na padinama kamenih brda, od kojih se neke vide samo u određeno doba dana (ovisno od sunčeve svjetlosti i sjene). Dosada je otkriveno 70 figura čija se veličina kreće od 25 do 275 metara.

Najpoznatiji među njima su pauk, majmun, kit, zmija, pas, gušter, cvijet, 18 ptičjih figura i..., astronaut. Figure su vidljive samo (!) iz zraka, stoga mi je posebna poslastica bila vožnja malim jednomotorcem s tri sjedišta.

Nekima od figura nisu najsretnije izabrani nazivi (fotografija "Nasca linije, ruke - "manos", pokazuje da ova figura možda označava nešto drugo umjesto ruku; s ostalim figurama nisam imao problema u prepoznavanju).

Deniken je privukao svjetsku pažnju tezom da su vanzemaljci autori figura pokraj gradića Nasca-e; trapezoidi su, navodno, bili njihove sletne piste. Točku na i je stavio s tvrdnjom da je figura čovjeka s čizmama i šljemom na glavi, zapravo slika posjetioca iz svemira i objavio ju je na naslovnoj strani svoje knjige, prije više od 25 godina.

U međuvremenu je "astronaut" prozvan "čovjekom s glavom sove"; brojnim trapezoidima su se pridružili trokuti i spirale ... Danikenove teze su se razvodnile.

I ja ne vidim smisla da netko pravi sletnu stazu, a pored nje spirale; gdje sletiti, a odakle poletjeti? Bio bi to konfuzni aerodrom. Plus, nikakvi dokazi o drevnim "sletanjima" nisu pronađeni na samoj "pisti". Međutim, dobro je što smo imali Danikena; dužna pažnja se počela posvećivati i ovom nerazjašnjenom ostatku prošlosti. Moje je mišljenje da Daniken nije daleko od istine; ova kompleksna struktura je djelo čovječjih ruku, ali inspiracija i dizajn nisu ovozemaljskog porijekla. (Od svoje knjige "Kočije Bogova", Daniken se četvrt stoljeća kasnije javio s redigiranim "Dolaskom Bogova" u kome, s 140 novih fotografija iz Nasce, tvrdi da su domaći Indijanci iscrtali linije da bi zadovoljili "Bogove" - sasvim konkretne posjetioce iz svemira.)

Povjesničari uporno pokušavaju da nađu rješenje za kreatore Nasca linija koje će zadovoljiti njihovu sliku svijeta. Prevladavajuća službena teorija kaže da je u ovom kraju od prije 2.300 godina do prije 1.200 godina živjela kultura Nasca (pravo ime im ne znaju). Pronađeni su ostaci keramike, alata, hrane... Međutim, kao i mnogo puta prije, i ovaj put im taj pokušaj ne izdržava ozbiljnu provjeru. Naime, najnoviji rezultati radiokarbonskih testova na algama pronađenim na odgrnutom vulkanskom kamenju pokazuju starost od 4.000 godina. Drugim riječima, linije su iscrtavane prije najmanje četiri tisuće godina. Tu pada u vodu ideja da je takozvana Nasca civilizacija tvorac ovih figura. Niz teorija koje pokušavaju objasniti ovaj kompleks ugledao je svijetlo dana od 1920-ih godina, kada su figure prvi put primijećene u preletima aviona. Toliko su različite da ih vrijedi spomenuti.

Nijemac G. von Breunig je 1980. sugerirao da su linije korištene kao trkaće staze. Navodno su lokalne trke kvalificirale pobjednike za nacionalna takmičenja. Našao sam

samo jedan argument u obranu njegove teze; naime, sve Naska linije su povučene iz jednog poteza. Tako, na primjer, figura majmuna ili kolibrija nema ni jedne ukrštene linije. Međutim, Breunigova ideja o svojevrsnoj Indijanskoj olimpijadi sa stotine različitih trkališta od kojih bi najduža dostizala 65 kilometara... me baš ne impresionira.

William H. Isbell je 1978. izašao s idejom da se kultura Nasca takmičila s graditeljima piramida na drugim krajevima Perua. Kao, eto i oni mogu da izgrade impozantne komplekse. Usput, po Isbellu, ovo je i bio način reguliranja broja stanovnika (čitaj, sprečavanja demografskog buma). Mogu i njega djelomično razumjeti obzirom da je za gradnju kompleksa, prema nekim procjenama, bilo potrebno organizirati rad 20.000 radnika u periodu od 50 godina. Međutim, ako bi se toliko ljudi bavilo samo ceremonijalnim građevinskim aktivnostima, koliko bi onda trebalo ljudi da njih prehrani (uključivo njihove porodice)? Dvjesto tisuća, pola milijuna? Na ovom napuštenom prostoru, koje je škrto prirodnim resursima, nema izgleda da je tako brojna populacija nekad u prošlosti egzistirala. Arheolog Paul Kosok je, prije 75 godina, promatrao zalazak sunca za vrijeme zimskog solsticija i zapazio da se sunce kreće točno po jednoj od linija. To ga je ponukalo da prave linije proglasi "najvećom astronomskom knjigom na svijetu". Njegov rad je nastavila njemačka matematičarka Maria Reiche, koja je, počevši od 1947., provela 50 godina svog života proučavajući figure. Njen rad je legendaran i poznati su njeni naponi u zaštiti ovog kompleksa. Ponekad bi tjerala znatiželjnike koji su nemarno hodali po linijama. Tu je naviku zadržala i u starosti kada je već bila u invalidskim kolicima. Njeni naponi su doveli do UNESCO-ve zaštite ovog kompleksa (nešto ranije je, ipak, auto-put Panamericana presjekao ovu lokaciju na dvije polovine). Uglavnom, nakon pet desetljeća marljivog rada i mjerenja, gospođa Reiche je zaključila da linije predviđaju pozicije Sunca, Mjeseca, planeta i

zvijezda... i da su one pokazivale kada treba ići sa sjetvom, kada će se pojaviti voda u rijekama, kada treba obavljati žetvu... Ona je i otkrila tri različite jedinice za mjeru koje su stalno korištene u formiranju figura: 32,6 metara, 26,7 metara i 32,5 centimetra. Za figure i geometrijske oblike našla je ekvivalent na nebu zvjezdanih konstelacija...

Slijedeća teorija se zasniva na značaju irigacije i agrikulture. S obzirom da je voda najznačajniji resurs u životu Andskih civilizacija, a ispod kamene pustinje su postojali podvodni izvori i riječni tokovi, Anthony Aveni je izašao s teorijom da linije idu duž podzemnih tokova vode. Po meni, ova teorija ima također prihvatljivih stavova, jer je radiestezijska dokazala da se uz niz linija zbilja poklapaju vodeni tokovi. (Doduše, ovo objašnjava pojedinačne linije, ali ne i geometrijske i životinjske figure.)

Slijedeća teorija je ona o funkciji linija kao - putova. Po njima se, dakle hoda. (Naravno, najkompliciranija pitanja u životu imaju najčešće vrlo jednostavne odgovore. Ovo liči na jedan takav odgovor, ali nedovoljan za potpuno objašnjenje linija.)

Slijedi ona o ceremonijalnoj funkciji linija; naime, smatra se da, kada se hoda po liniji koja predstavlja pticu, onda se ima sasvim drugačiji osjećaj nego kada se ta figura ptice promatra iz zraka. Jer, hodajući po zemlji, u glavi se formira imidž životinje i slike se počinju rađati. I, na koncu, rad nekoliko astronoma je, u novije vrijeme i uz pomoć satelitskih snimaka, potvrdio da se linije Nasce poklapaju s kretanjem Sunca: izlascima, zalascima, solsticijima, ekvinocijima. Naravno, markirani su i identični datumi za kretanje Mjeseca. Zvjezdani sustav Plejada (ponovno, Plejade) i njihov izlazak na zvjezdanom nebu je također zabilježen u postojećim linijama.

Mi se suočavamo s limitom kada pokušavamo drugu civilizaciju protumačiti našim vrijednostima i načinom života. U ovom slučaju to nije dovoljno.

S jedne strane, ove linije me podsjećaju na rovokopač koji je prošao po suhoj zemlji. S druge strane, stvoren je takav građevinski kompleks koji traži multidisciplinarno objašnjenje.

Moramo povezati astronomiju, sakralnu geometriju, astroarheologiju, agrikulturu i irigaciju, infrastrukturu i novu, višedimenzionalnu umjetnost. Potrebna je nova teorija koja će povezati dva svijeta: spiritualni i materijalni. Za objašnjenje više nije dovoljno naše trodimenzionalno viđenje svijeta.

Pogled iz aviona na jednu od osmatračnica te auto-put Panamericana, koja siječe Nasca linije (u sredini slike se vidi motiv ruku - "manos"). Sedamdesetak biomorfnih figura i preko 300 geometrijskih figura dominiraju kamenom pustinjom Nasce i čine je "najvećom astronomskom knjigom na svijetu".

(38) Nasca piramide

Nasca, Peru, 27.11.2002.

Koliko je drevnih građevina prekriveno prašumom, pijeskom ili morskom vodom daleko od ljudskih očiju? Koje sve tajne kriju ove bezimene ruševine s davno zaboravljenim kreatorima?

Ovo je priča o jednoj takvoj lokaciji, o Naska piramidama.

Ostalo mi je još pola dana da provedem u Naski prije polaska autobusa za Limu. Razgovaram s vodičem u hotelu; pored preleta Nasca linija nudi mi još samo dva dnevna programa. Jedan je obilazak drevnih akvadukta kulture Nasca; drugi je obilazak mumija starih 2.000 godina (preciznije, mjesta gdje su pronađene mumije koje su u međuvremenu sklonjene u obližnji muzej). Gledam njenu mapu i na samom dnu vidim ucrtane dvije piramide. Onda slijedi razgovor:

- Gdje se nalaze ove piramide?
- Daleko odavde, ali do tamo nema turističkih tura.
- Nema veze, ja bih išao.
- Ali, nema prijevoza.
- Iznajmit ću taxi.
- Ali, mora ići turistički vodič s tobom.
- Iznajmit ću i vodiča.
- Do tamo nema asfaltiranog puta.
- To mi nije problem.
- To je negostoljubiv kraj. Lokalni ljudi ne vole strance.
- To je moj rizik.

I, ubrzo sam organizirao mini ekspediciju za piramide. U starom Fordu smo vozač, njegov prijatelj i vodič, četrdesetogodišnja Suzi. Na južnom izlasku iz grada skrećemo u kamenu pustinju. Na skretanju nikakvih oznaka. Odsad ćemo se oslanjati na Suzino navođenje.

Preko 35 Celzijusa, nema vjetra, ispred nas kameno tlo s pokojim brežuljkom. Vožnja neudobna, ali je društvo prijatno. Pedeset kilometara je trajao put; tri puta smo skrenuli s "kursa", ali smo ipak stigli na cilj. Od Suzi izvlačim informacije koje zna o ovom nalazištu. Govori mi da ni vlada, ni provincija, a ni grad nemaju para da ulažu u ekskavaciju ove udaljene lokacije. Međutim, prije 7 godina su talijanski arheolozi došli i ostali preko ljeta i pokrenuli početna iskopavanja.

Na Internetu ili u knjigama nisam našao ni riječi o piramidama pored Naske.

Najedanput, zelenilo. Podzemni vodeni tok je formirao oazu s drvoredom i travom koje djeluju nestvarno usred pustinje. Parkiramo.

Pred nama dva manja brda. Koja se ni po čemu ne razlikuju od golih, kamenih brda širom svijeta. Barem ne iz daljine.

U dnu jednoga, uklonjen površinski donji sloj. I pred nama se ukazuju ostaci zida.

Građevinski materijal je nepečena cigla, adobi. Zagradi se komad pustinjskog tla s glinom, pomiješa s vodom, oblikuje i ostavi na suncu. Za koji dan bi cigle bile spremne. Veći sastojak gline bi davao čvršću ciglu. Ovo je bio osnovni građevinski materijal na jugu i sjeveru Perua. Pošto se zna da ovaj dio Perua ima nepromijenjenu klimu već tisućama godina, bilo bi logično očekivati da će građevine od cigle ostati dobro očuvane. Možda malo oronule, ali u dobrom stanju. Međutim, izgled otkrivenih donjih zidova piramide ukazuje da je cigla bila izložena dugotrajnom djelovanju vode. Ne povremenih kiša.

To sada rađa problem. Otkud dugotrajne poplave u ovom dijelu kamene pustinje? I od kada one datiraju? Da li od doba potonuća Atlantide (12.500 godina)? To bi značilo da su graditelji suvremenici Atlantidana.

Pitam Suzi što je pretpostavka u vezi graditelja i datuma izgradnje piramida. Ona kaže da se spekulira da je kultura Nasca izgradila ove građevine prije 1.500-2.000 godina. Ali, i potvrđuje pretpostavku da je cigla bila izložena poplavama. Kaže da je šef talijanske arheološke ekspedicije došao da zaključka da su piramide bile 15-20 godina kompletno pod vodom! I za to nije imao nikakvog logičnog objašnjenja. Vadi iz svoje torbice zgužvanu fotografiju koja predstavlja rekonstrukciju čitavog grada koji se nekada ovdje nalazio. Slikam to, kao da sam znao da na Internetu neću uspjeti ništa pronaći o ovom mjestu. Kao i svaka rekonstrukcija i ova je podložna različitim tumačenjima: međutim, glavni obrisi grada s objektima, njihovom visinom, trgovima i uređenošću, impresioniraju. A, mislim se, pogledajmo ovo područje sada ("Iz praha smo nastali, u prah ćemo se vratiti.").

Polako se penjem k vrhu prve piramide. Pošto je najveća, nazvali su je "Piramida Sunca". Prolazim pored reda stepenica; mogu se uočiti prolazi, različiti nivoi, pregrade. Idemo prema vrhu piramide. Uočljive su rupe, metar široke, nekoliko metara duboke. Kaže da su one korištene za skladištenje hrane, u tamnom i hladnom prostoru.

Hodajući prema vrhu, Suzi se saginje i podiže komad keramike. Kaže da imam rijetku priliku vidjeti keramiku napravljenu prije 2.000 godina. Zadnji put su je Nasce koristile i otada je nedirnuta. Uzimam nekoliko komada. Svijetlo smeđi s jedne strane, pocrnjeli s druge. Očito je da su ovo bili dijelovi posude upotrebljavane za kuhanje. Ona vanjska strana je potamnila od vatre. Nalazim drugi komad crvenkastosmeđi s obje strane. Komad keramike je tanji od onih prvih; očito da je bila riječ o ukrasnoj vazi.

Držim keramiku u ruci. Ona me spaja s civilizacijom starom nekoliko tisuća godina. To je poseban osjećaj.

(Nekoliko komada je završilo u mojoj radnoj sobi. Za uspomenu.)

Piramida Sunca je neistražena, praktično netaknuta. Kao i čitavo područje oko nje. Možda će proći decenije prije nego postane turističkom atrakcijom. A možda će vječno ostati zakopana.

Promatram predio s vrha piramide. Ispred nas se pružaju nova brda kilometrima daleko. Izgledaju sasvim obična. Ili, možda nisu?

"Ovo je piramida Mjeseca", kaže mi Suzi, pokazujući stotinjak metara dalje.

Naizgled, kameni brežuljak, nešto niži od ovog na kome smo sada. Ime me ne čudi. Kada arheolozi nađu dvije piramide u Južnoj ili Srednjoj Americi, veću nazovu piramidom Sunca, a manju piramidom Mjeseca. To već postaje neozbiljno i nemaštovito.

Zapažam rupu s desne strane, pri vrhu (vidi fotografiju iz priloga: "Nasca, Piramida Mjeseca")

- Suzi, što je ona rupa pri vrhu piramide?
- Tu su Talijani vršili iskopavanja i našli su mumiju žene.
- Kada?
- Prije sedam godina.
- I što se o njoj zna?
- Bila je bogato ukrašena; očito, pripadala je vladajućoj eliti.
- Da li su utvrdili starost mumije?
- Jesu. Radiokarbonskom metodom je utvrđeno da je mumija stara više od 4.000 godina!

- Četiri tisuće godina?! Ali, Suzi, ti mi reče da su Naske izgradili ove piramide prije 1.500 godina. Ako je mumija stara 4.000 godina onda to znači da su i piramide stare barem toliko. To znači da pada u vodu teorija o Nascama kao graditeljima piramida,

- ???

- I ne samo to, Suzi. Ispod ove mumije koja je otkrivena pri vrhu, vjerojatno će u donjim slojevima naći još koju mumiju koja pripada nekoj starijoj kulturi. A možda će pronaći i treći nivo s još starijim mumijama.

- ?

- Ali ni to nam neće otkriti pravu starost piramida. Jer, piramide su pravljene kao spiritualno-astronomski objekti, a ne kao grobnice. Originalni graditelji su vjerojatno stariji hiljadama godina... Po meni, riječ je o potomcima Atlantidana...

- I ja vjerujem u postojanje Atlantide.

- ...I, kada je ovaj grad već dugo bio napušten, došli su novi narodi koji bi tu ostajali... a neke od svojih velikodostojanstvenika bi tu i sahranjivali.

Čini mi se da smo oboje ponešto naučili danas. Krećemo natrag po vrelom kamenu. Put će potrajati nešto duže nego pri dolasku, jer smo ponovno nekoliko puta skretali s kursa.

Sutra me čekaju nova uzbuđenja u sjevernoj regiji zemlje. Letim prema granici s Ekvadorom.

Nasca "Piramida Sunca" danas je samo "brdo" u kamenoj pustinji, s neznatnim količinama kiša tokom zadnjih nekoliko tisuća godina. Temelji piramide ukazuju da je cigla bila izložena dugotrajnom djelovanju vode što bi starost ove građevine moglo pomaknuti u doba potonuća Atlantide (prije 12.500 godina) i svjetskih poplava koje su slijedile.

Naska piramide - rekonstrukcija Grada, neutvrđene starosti. Impresionira razvijenost civilizacije od koje je danas ostao samo vreli kamen.

(39) Tukume piramide

Chiclaajo, sjeverni Peru, 28.11.2002.

"Prolazeći kroz šumu rogača, daleko od naselja, činilo mi se da sanjam. U svom životu nisam vidio tako što... najveći kompleks mounumentalnih struktura izgrađenih od cigle u Novom svijetu. Imao sam zadovoljstvo gledati pred sobom 26 ogromnih piramida, s nizom manjih objekata, na tom svetom mjestu od 500 jutara površine. Bukvalno sam se osjećao da sam došao s druge planete, kao da na Zemlji nema ništa slično ovim čudnim i kolosalnim ruševinama..." (Norveški istraživač Thor Heyerdahl, 1987.)

Glavni razlog mog dolaska na sjever Perua bio je posjet grobnici Lorda Sipana.

Kada je, prije petnaest godina, pronađena nedirnuta grobnica ovog vladara iz doba prije dvije tisuće godina, to je smatrano najvećim arheološkim otkrićem XX stoljeća u obje Amerike. Proglasili su ga Tutankamonom Južne Amerike. Zbilja, iz samo jedne grobnice, izvučeno je na površinu toliko zlatnih, srebrnih i drugih ukrasnih i ceremonijalnih predmeta te alata da su u polumilijunskom Chiclaajo-u napravili reprezentativni trokatni muzej i potpuno ga napunili (otvorenje je bilo u studenom 2002.; par sedmica prije mog dolaska, predsjednik Perua Alejandro Toledo ga je otvorio). Međutim, ovo otkriće blijedi pred onim što me čekalo 40 km sjevernije.

Došao sam u neugledno selo Tucume, neasfaltiranih ulica. Na ulazu me dočekaog pogled na crvenosmeđe brdo, oronulih stranica. Dok je taksista vozio dalje, pitao sam se je li moguće da je ovo piramida. Činila se nekako nestvarna. Izgubila je svoj pravilni, stepenasti oblik, ali je još uvijek impresionirala svojom veličinom.

Dobrodošlicu nam je poželio znak "Bienvenidos, Museo de Sitio, Tucume". Rogačeva šuma mi zaklanja pogled. Put vodi uzbrdo. Table koje pokazuju nekoliko različitih ruta za obilask: kraće i duže.

Napokon, izlazim na čistinu.

Kako opisati ovaj prostor od koga zastaje dah? Nemam nikoga da podijelim ovo posebno osjećanje kada se javlja osmjeh na licu, jer se prisustvuje nečemu neočekivanom i spektakularnom.

Instinktivno, idem k središtu kompleksa u kome je najviša piramida... koja se naslanja na pravo brdo. U glavi mi se javlja misao da su ga graditelji smatrali svetim. Penjem se na piramidu. S vrha je pogled prema nekadašnjem veličanstvenom gradu. Danas to podsjeća na ogromne naslage kamena i pijeska složene u nekim čudnim i pravilnim nizovima.

Jednog od mojih prethodnika je pitao lokalni vodič, Arturo Cervantes, što je osjećao kada se popeo na brdo.

- "Odgovor je kompliciran, jer, čini mi se, mnogi detalji nedostaju da bi se shvatio originalni dizajn."

- "To je vjerojatno zato što vaša kultura ima kompliciran pogled na stvari. Originalni dizajn ovog nalazišta je u stvari vrlo jednostavan. On je u formi paukove mreže, s prirodnom planinom ("apu") lociranoj u centru."

Tukume piramide su izvan turističkih mapa. Teško je shvatiti zašto: neobaviještenost, nemarnost, nebriga, ili jednostavno želja da se ne privlači pažnja. U arheološkim krugovima ove piramide su interesantne zbog svoje kiklopske veličine. Primjera radi, najveća piramida je 450 metara duga i sto metara široka, što odgovara površini šest nogometnih igrališta. Ove stepenaste piramide na vrhu nemaju špic, već veliku platformu na kojoj su nekada bili smješteni hramovi. Legende kažu da je svaki nivo ("stepenica") simbolizirala razvojnu fazu u

čovjekovom životu... i da je svaka od tih faza trebala u svojoj punoći da se proživi i uživa u njoj. Kada bi se stiglo do vrha to bi značilo da je biće u potpunosti spiritualno evoluiralo.

Po silasku mi se pridružuje vozač taksija i slika me ispred najveće piramide; a jedan od rijetkih otkopanih zidova, koji prikazuje unutrašnje zidove s ciglom, će se naći u objektivu moje kamere. Građevinski materijal za piramide u Nasca, na jugu zemlje, i ovdje je bio identičan; nepečena cigla. Klima je vrlo slična, topla, suha, s rijetkim kišama. Međutim, ovdje se ipak bilježe nevremena koja bi prouzročila djelovanje vode i vjetra na Tukume piramide. Stoga je i njihova erozija shvatljiva i lako uočljiva: od vrha prema dnu. S druge strane, Nasca piramide kao da su dugotrajno plivale u vodi stvarajući bezobličnu masu na površini.

Stvarno doba gradnje i autori su nepoznati u oba slučaja. Za Tukume piramide kažu da ih je gradila civilizacija Sican. Obišao sam novoootvoreni muzej 20 km odavde (samo par posjetilaca, za razliku od tisuća posjetilaca u Chidajo-u). Ono što je prikazano o kulturi Sican ne impresionira: jednostavno ne mogu povezati te Indijance s ovim građevinskim poduhvatom.

Možda je riječ o romantičnoj želji da se ovi sjajni gradovi smjeste mnogo dalje u prošlost, u doba mitskih civilizacija. Ili mi moj duboki osjećaj, kao i Norvežaninu Heyerdalu, ne dozvoljava da se složim s oficijelnim verzijama.

Kompleks Tukume piramida u sjevernom Peruu. Nekadašnji veličanstveni Grad s 26 impresivnih piramida izvan je turističkih mapa i nepoznat široj javnosti.

(40) Huaca Del Sol

Trujillo, sjeverni Peru, 29.11.2002.

Huaca del Sol, odnosno Piramida Sunca je najveća stepenasta piramida na svijetu. Zajedno s Piramidom Mjeseca (Huaca de la Luna) i okolnim, najvećim dijelom, još neiskopanim naseljima, čini impresivni kompleks. Nesumnjivo, da je u doba gradnje bio centar vrlo napredne civilizacije.

Približavam se kraju posjete Peruu. Kraju godine, a time i kraju četvrtog toma "Alternativne povijesti". Logično je da se to dešava u podnožju ovako sjajnog monumenta. O Huaca del Sol smo već ranije pisali (prilog "Peruanska Piramida Sunca"), o Španjalcima koji su skrenuli korito obližnje rijeke na piramidu ne bi li je lakše opljačkali; o dvije trećine piramide koju je voda odnijela; o 140 milijuna cigli iz kojih je sagrađena; o površini veličine 8 nogometnih terena; o nagađanju da ih je tzv. narod Moche napravio; o gradnji koja je navodno trajala stotinama godina...

Na licu mjesta se može uvjeriti u neke od tih pretpostavki. Erozija ovog kompleksa je više nego očita. Pojedini dijelovi su se slegli, gotovo obušili, jer su izgubili potporu... kada je rijeka prošla ispod temelja. Cigle su istovjetne onima u drugim oblastima obalnog Perua. Ali, susresti se s takvim brojem (stotine milijuna) i pritom se uvjeriti da je svaka cigla imala svojevrstni pečat i drugačiji potpis, govori o posvećenosti onih koji su gradili ove objekte. Čovjek je bio taj koji je pravio građevinski materijal i koji je nizaio redove i nivoe piramida... Ali, tko je stajao iza dizajna i konstrukcije...?

Priča o piramidama kod Trujilloa je i priča o arheolozima volonterima. Lokalni Institut povijesti i arheologije sa svojim profesorima i studentima, je pokretač arheoloških iskopavanja. Stotine sati mukotrpnog i sporog rada ugrađeni su u polagano otkrivanje tajni Piramide mjeseca. Financijski ih ne pomaže ni vlada ni grad, već lokalna pivara (Plsner Trujillo).

U razgovoru sa studentima u gradskom Antropološkom muzeja te na samoj Piramidi Mjeseca prepoznajem mladalački zanos i ambiciju da se učestvuje u nečem važnom, ozbiljnom i vrijednom. U traženju one veze s prošlošću koja će nam odgonetnuti sadašnjost i pripremiti nas za budućnost.

Svaki uklonjeni red cigala i otkrivanje zidnih murala, svaka nova huma, kondor ili zmija, svaki novi trag koji govori o kretanju duše kroz različite dimenzije, dovodit će nas bliže odgovorima.

Bilješka o autoru

Semir Osmanagić (43) živi u Houstonu, SAD. Predsjednik je manje proizvodne korporacije. Formalno obrazovanje završio je u Sarajevu stičući tri diplome: magistarsku iz međunarodne ekonomije, te Ekonomskog i Fakulteta političkih znanost. Menadžerska iskustva iz UNIS-a te vlastitih biznisa u Sarajevu, Splitu i Houstonu idu usporedo s istraživačkim i objavljiivačkim radom posljednjih 20-ak godina.

Autora se može kontaktirati na e-mail: osmanagic@msn.com